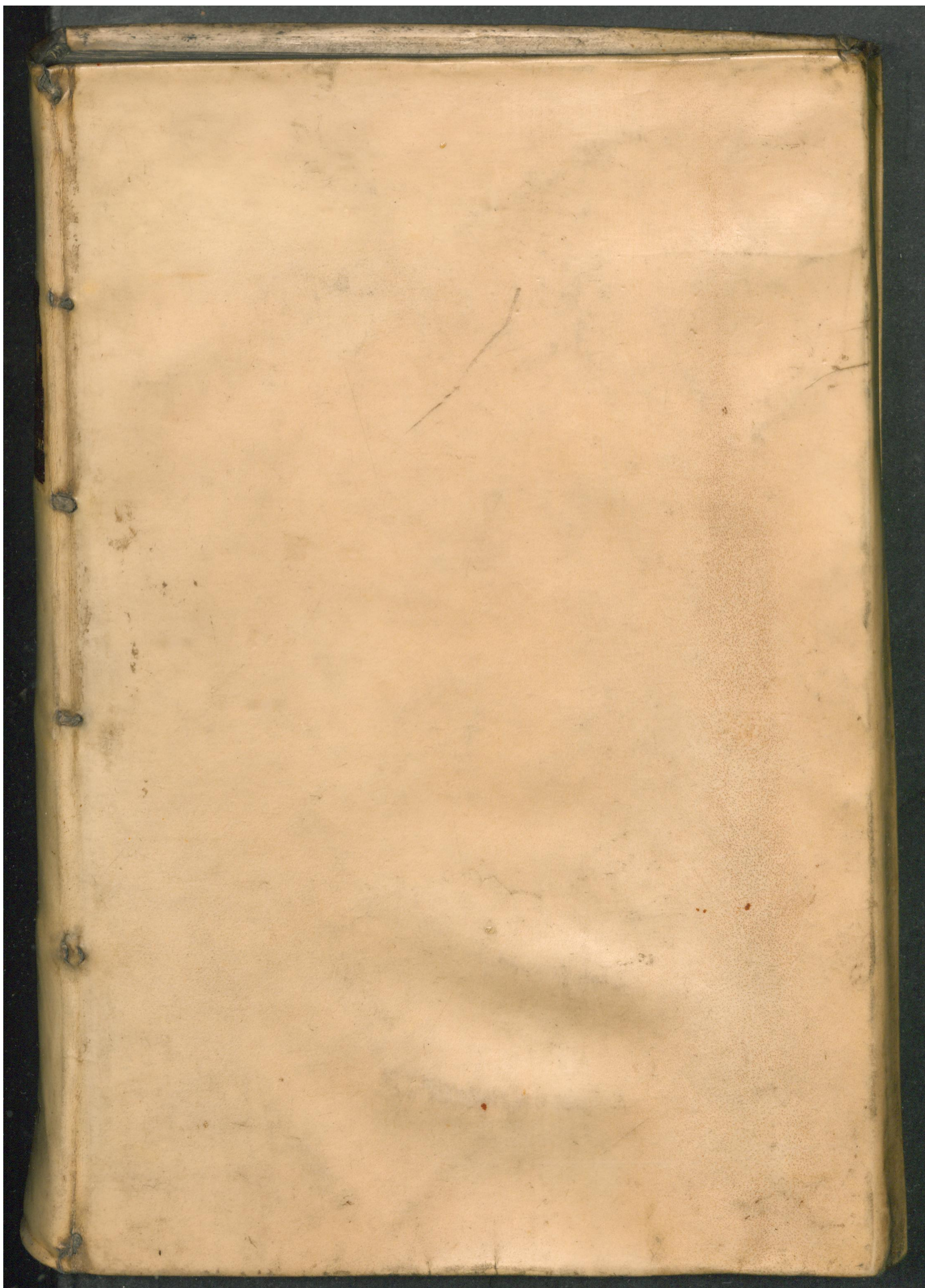
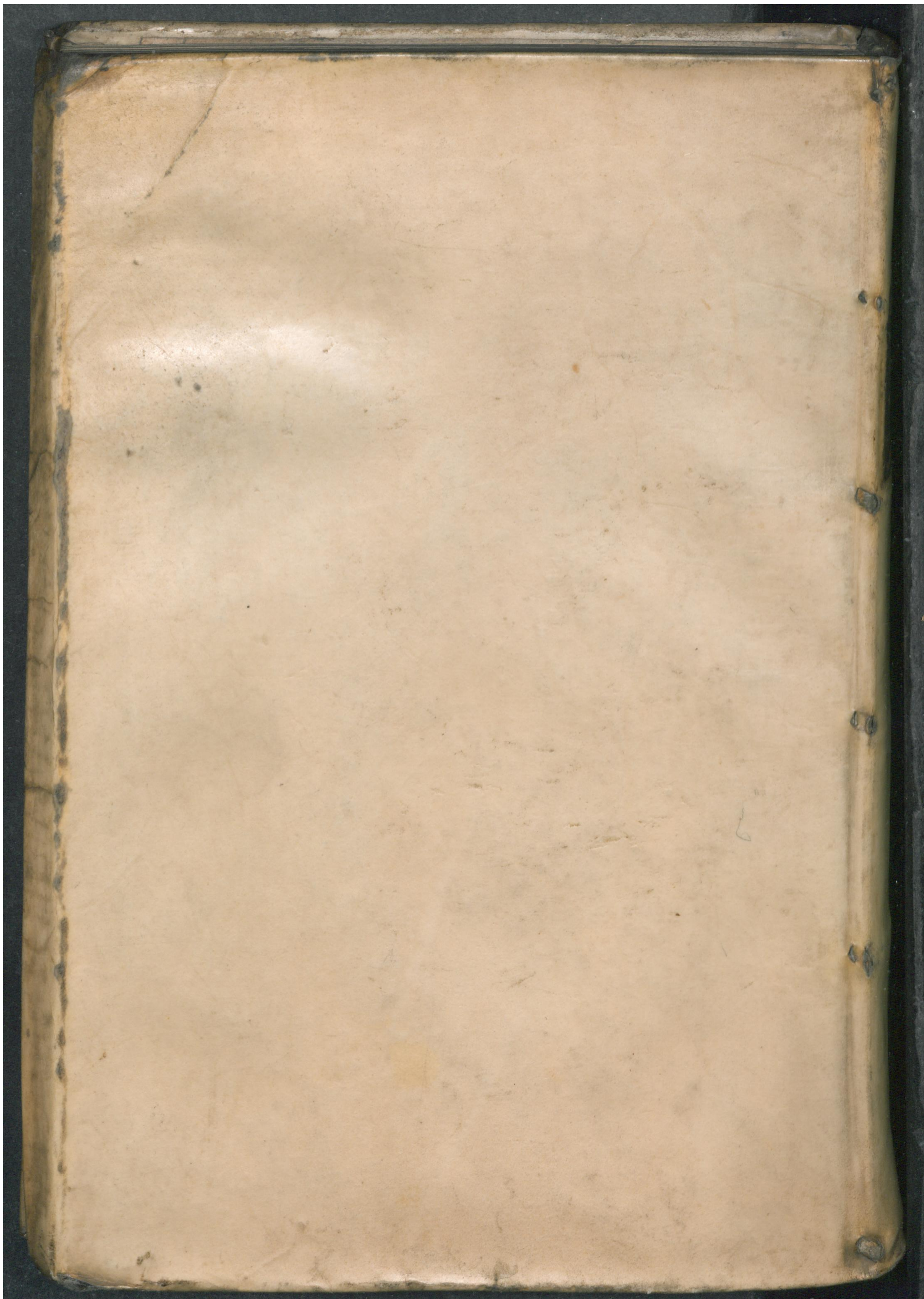
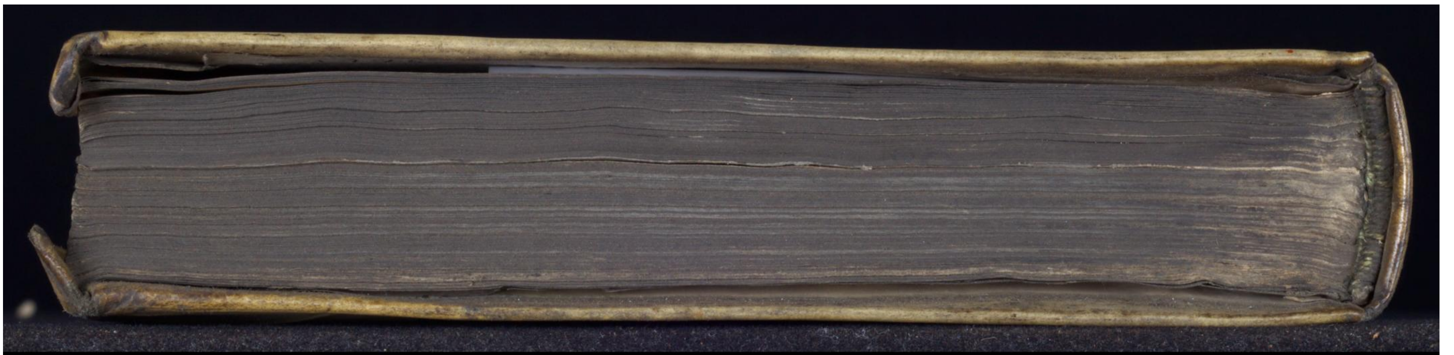

DIONYSIUS
ALEXANDR
EUSTATHII
ET
LYCOPHRON
TZETZIS.
STEPHANORUM
1547

ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ ΤΟΥ ΧΑΛΚΙΔΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ.

Εἰς αὐτὸ τοῦτο ΙΣΑΚΙΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ ἐξήγημα.

LYCOPHRONIS CHALCIDENSIS ALEXANDRA.

Cum eruditissimis ISACII TZETZIS commentariis, ex fide manuscripti emendatioribus factis.

Adiuncta est interpretatio versuum Latina, ad verbum, per GVLIELMVM CANTERVM. Additæ sunt & eiusdem G. CANTERI Annotationes, necnon Epitome CASSANDRÆ Græcolatina, carmine Anacreontio.

EXCVDEBAT PAVLVS STEPHANVS.

ANNO M. DCI.

VIRO CLARISSIMO, DIONYSIO GOTHOFREDO, I. C. CELEBERRIMO, PAVLVS STEPHANVS S.

LYCOPHRONIS Caſſandram, doctiſſimóſque Iſacij Tzetzis in eundem authorem Commentarios, mitto tibi vir clariſſime: cui me multis nominibus & hoc & plura debere fateor. Mitto igitur vt comes exeat Pindaro noſtro: daturus & nundinis proximis Euripidem, vnà cum doctiſſimis in eundem Commentariis, ſi D. O. M. dederit. GVLIELMI CANTERI interpretationem ad verbum, ſubiunximus, nec non eiuſdem doctiſſimas Annotationes: non præterituri elegantiſſimos IOANNIS MEVRSII commentarios, ſi tempus & hora dediſſent: quos quidem, & vnà cum illis Varias lectiones quotquot reperiri abs me potuerunt, cùm in libris excuſis tũ in parentis mſ. cod. tã circa textum quàm circa Commentarios, & quas breuitas temporis

dare non passa est, in proximas nundinas, neque vlterius, volente Deo, differre coacti sumus. Tu verò nunc Cassandram habe, & eius somnia attende, vir amicissime: quæ si ad nostra tempora traducas, habemus & hodie Priameïam virginem loquentem, & iam tot annos fatidicas verè Cassandras audimus, quibus eandem fidem denegare quæ & Troianæ nostræ negata est, magno virorum piorum & cessit & cedit in dies detrimento.

Vale, vir candidissime, literarum splendor, & nos ama. Kal. Martij M. DCI.

GVLIELMI CANTERI IN LYCOPHRONEM PROLEGOMENA.

VOD ab iis plerunque fieri solet, qui scriptores insignes vel interpretandos vel enarrandos suscipiunt, vt quædam ad eos auspicandos pertinentia præponant: idem & mihi operis huius initio faciendum puto, quò facilius lector beneuolus in reliquis, vbi de summa rei præmonitus fuerit, inoffensè progrediatur. Sic igitur agemus, vt primùm de poeta, Lycophrone: tum de poemate, Cassandra: denique de versionibus & annotationibus breuiter, quæ ad rem arbitrabimur pertinere, dicamus. Lycophron poeta Chalcide Eubœæ natus, patrem habuit Socleum grammaticum. postea in Lyci historici familiam per adoptionem transiit, vt scribit Suidas. *Floruit sub Ptolemæo Philadelpho, Lagi F. magna cum eruditionis & poeticæ facultatis gloria, sic vt inter septem tragicos sui temporis præstantissimos (iis Pleiadum nomen propter numeri æqualitatem fuit inditum) omnium calculis relatus fuerit. Eos septem poetas fuisse tradunt, Homerum iuniorem, Sositheum, Alexandrum, Philiscum, Sosiphanem, Aeantidem, Lycophronem. quamuis enim ab aliis alij ponantur, equidem Hephæstionē grammaticum rectè mihi sequi videor. Scripsit porrò Lycophron tragœdias primùm viginti, quas enumerat Suidas: deinde satyras multas: ex quarum vna, Menedemo, versus aliquot ab Athenæo & Laertio producuntur: præterea libros de comœdia, quos Athenæus*

idem citat: denique Caſſandram, ſiue Alexandram. cæterùm de comœdia libros an huic Lycophroni tribuere debeam, dubito: cùm fuerit eodem nomine quidam etiam grammaticus, qui Ariſtophanem & Cratinum interpretatus eſt. Neque verò tantùm in poeſi Lycophron excelluit, verumetiam Anagrammatiſmis excogitandis omnes in ſui admirationem rapuit. ij autem ſic fiunt, cum ex nomine aliquo proprio, quod vocant, ſententia præclara, vel dictum aliquod ſubtile & argutum, literis tantum inter ſe loco mutatis, elicitur. Sic Lycophron Ptolemæum regem eleganter per Anagrammatiſmum vocauit ἀπὸ μέλιτος, *id eſt, mellitum ac ſuauem: & Arſinoen reginam* ἴον ἥρας, *id eſt, violam Iunonis, Nam ſi quis nomen* πτολεμαῖος *cum vocibus* ἀπὸ μέλιτος, *aut* ἀρσινόη *cum* ἴον ἥρας *conferat: manifeſtè in vtriſque literas eaſdem, ordine duntaxat inuerſo, manere comperiet. Cabaliſtæ quoque, qui hac ratione ſacra multa explicant, hoc pacto Meßiam è Iiſmah, verbi gratia, Michaelem è Malachi quaſi eduxerunt. Atque hæc ferè ſunt, quæ de Lycophrone leguntur. poſtremò de mortis genere illud ex Ouidio colligi ſaltem poteſt, ſagitta transfixum obiiſſe. ſic enim ait in Ibin,*

Vtque cothurnatum periiſſe Lycophrona narrant,
Hæreat in fibris fixa ſagitta tuis.

Hæc de poeta hactenus. nunc de poemate dicamus eo, quod ſolum ex tot eius tragœdiis & ſatyris ſuperſtes remanſit, quódque vt non planè tragœdiam, ita ſanè Monodiam quandam tragicam (fuerunt enim & veterum tragœdiæ nonnullæ μονοπρόσωποι*) appellare liceat. Inſcribitur autem Caſſandra vel Alexandra, de Priami filia, quæ & Caßādra dicebatur & Alexādra, ſicut & Paridi aliud nomē fuit Alexandro, aliiſque multis ad eūdem modum. Caßandra igitur, vt ad operis argumentum veniamus, Priami fuit & Hecubæ filia: quæ cùm aliquando vaticinandi artem ſimul cum fratre Heleno ab Apolline, vel Apollinis quodam ſacerdo-*

te disceret, ille Cassandræ amore inter docendum captus, si cum ipso rem habere vellet, peritißimam artis vaticinandi se illam redditurum promisit. Cassandra verò, artis perdiscendæ cupida cùm esset, recepit quidem se eius libidini satisfacturam, cùm primùm artem probè percepisset: pòst autem voti compos facta, sacerdoti, quod pollicita fuerat, constanter abnegauit. Tum ille de fraude sibi facta dolens, cùm aliud non posset, hoc saltem apud regem Priamum, & cæteros Troianos effecit, vt Cassandræ oraculis nemo fidem adhiberet, nec eam pro vate fatidica potius quàm pro insana atque delirante omnes haberent. Rectè enim Virgilius:

Dei iussu non vnquam credita Teucris.

Hinc porro factum est, vt eam parentes exosi, quòd infausta semper & aduersa prædiceret omnia, in turrim lapideam concluserint, in qua perpetuò degeret, ac secum varijs de rebus vaticinaretur. Hanc igitur historiam secuti poetæ omnes tum Græci tum Latini (in his Homerus, Aeschylus, Euripides, Calaber, Tryphiodorus, Virgilius, Ouidius, Seneca) Cassandram semper vaticinantem inducunt. qua ratione Lycophron quoque Cassandram introducit hoc in poemate, dum Paridem in Græciam ad rapiendam Helenam soluentem spectaret, magno cum numinis afflatu de Paride primùm ipso, deque Troianis, deinde de Græcis & aliis populis multa edentem oracula. Simile quoque argumentum Bacchylides, si Porphyrioni credimus, tractarat. Ac videtur historiam vterque secutus eam, quam Dictys Cretensis ita tradit:

Per idem tempus Cassandra deo repleta, multa in Agamemnonem aduersa pronunciat: insidias quippe ex occulto, cædémque domi per suos compositam: præterea vniuerso exercitui profectionem ad suos incommodam exitialémque.

Quod autem dicere cœperam, talis est à Poeta horum oraculorum institutus ordo, vt initio Cassandra Troianam vrbem deplo-

ret, cui vastißima immineat ruina: deinde clades varias ex bello Troiano secuturas prædicat. harum porrò eas primo loco recenset quæ ex Helenæ raptu sibi, parentibus, fratribus, sororibus, toti denique regiæ familiæ sint euenturæ: secundo, quas Græci propter Aiacis libidinem sint perpessuri; idque partim in reditu, vt Aiax, Diomedes, Vlysses, Menelaus, alij multi: partim domum reuersi, vt Agamemnon & Idomeneus. Postremò Cassandra repetitam altius causam exponit, de qua perpetuis inter se bellis Europa & Asia longo tempore conflictatæ sint. in qua quidem explicatione, ab Ionis vsque & Europæ raptu, per Argonautarum, Amazonum, Troianorum historiam, Midæ quoque & Xerxis imperia, ad monarchiam vsque Alexandri Magni, artificiosißimam historiæ seriem deducit. quo facto, cogitans, nullam sibi apud homines autoritatem fore, postquam falsos de ipsa rumores Apollo sparsisset, tandem conquiescit. Veruntamen non hæc tantum, quæ nunc recensui, in hoc poemate tractantur, sed & aliæ historiæ fabulæque permultæ per varias digreßiones elegantißimè inseruntur: in his labores Herculis, Deucalioneum diluuium, Dioscurorũ & Apharidarum pugna, Aeneæ peregrinatio, & in Latium deducta colonia, aliarúmque gentium migrationes aliquot & coloniæ. Quamobrem affirmare ausim, quicunque hoc poema, licet paruum, diligenter perlegerint, eos & historiarum & poeticarum fabularum partem non exiguam probè perfectéque eße cogituros.

His ita breuiter expositis, postremo loco de versione nostra, & annotationibus, vt proposueramus, dicendum videtur. Cùm enim sit hoc poema valdè obscurum atque difficile, tum propter verba & simplicia & composita, quæ sæpe nimis inusitata sunt, tum ob res ipsas, siue historias, fabulásque nusquam alibi quærendas: ideóque summo iure τὸ σκοτεινὸν ποίημα fuerit hactenus appellatum: operæprecium aliquod me facturum putaui, si primùm contextum ipsum poetæ simpliciter & ad verbum quàm possem clarißimè verterem

rem: deinde annotationes adijcerem, quibus difficiliora loca paulo fusius explicarem (nam in alijs breuis esse volui) & versionis nostræ rationem aliquando redderem. Et ad illud quidem quod attinet, in eo non tam verbis selectis ordine annumerandis, quàm dictionis totius perspicuitati plerunque studuimus, eáque de causa compositis etiam verbis liberius interdum, re ita exigente, vsi sumus: in his autem non semper scholiasten Græcum, Isacium Tzetzem, sum secutus, quem fœdißimè multis in locis lapsum constat: sed & antiquorum poetarum atque historicorum autoritatem, ex qua commodior sensus elici posset, sæpe adhibendam, nonnunquam etiam doctorum quorundam huius temporis virorum iudicio atque ingenio vtendum censui. Vellem equidem, extarent Theonis in Lycophronem scholia, quæ laudat Stephanus, vel aliorum in hunc poetam commentarij, ex quibus videtur suos Tzetzes concinnasse: siquidem magna nos laboris parte potuissent, opinor, leuare. Sed ista quoniam facilius optari possunt, quàm contingere, aliorum etiam, vt dicebam, scriptorum subsidium quærere sumus compulsi. quanquam ne sic quidem pollicemur nos facilia cuncta planáque reddidisse, cùm id & ingenium nostro maius, & eruditionem, quàm nostra ferat ætas, pleniorem postulet. Extant enim apud Lycophronē & historiæ multæ, quas nemo, quod sciam, alius attigit, vt Mnemonis, Prylis, Midæ: & vocabula non pauca, quæ si quis alibi quærere velit, operam, credo, omnem luserit. ea sunt φύλαμος, λάεις, πέῤῥα, πέλλας, similia. Quas ob res futurum spero, vti lector beneuolus, operis difficultate cognita, faciliorem nobis veniam, sicubi lapsi fuerimus, (id quod in obscuro poëmate fieri facilè potuit) dare, ac labores nostros candore suo fouere non sit grauaturus. Nam quod ad Bertrandum quendam, cuius est olim edita uersio Lycophronis & scholiorum, attinet, de eo nihil dicam aliud: petam duntaxat à lectore studioso, vt illius versionis pagellas aliquot cum Græco contextu & nostra interpretatione conferre dignetur.

Tum enim non difficulter, arbitror, intelliget, nequaquam nos, qui nouam post illum versionem & enarrationem, quamuis ante multos annos institutam, protulimus, operam & oleum, quod aiunt, perdidisse. Quin etiam in colligendis vndecunque varijs lectionibus, quæ marginem occupant, curiosi esse voluimus, partim vt alijs aliquid inueniendi melius occasionem præberemus, partim vt varia corruptelæ exempla in hoc etiam opere, vt in Aristide factum est, quasi digito ostenderemus. qua de re tota consulendum nostrum Syntagma.

Ad librum LYCOPHRONIS, explicatum ab ISAACIO ZEZE, Tetrastichon.

Βίβλος μὲν τελέθουσα Λυκόφρονος ἀσματακόμπου
Ἦν ἀλαὸς περιπάροιθεν, ἀδερκέα δέργματ' ἔχουσα,
Νῦν δέ με δορκαλέα ἑρμείη θῆκατο τέχνη,
Ζέζης Ἰσαάκιος εὔστροφα πείσματα λύσας.

ΩΣ ΑΠΟ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ.

Οὐκ ἂν ἐν ἡμετέροισι πολυγνάμπτοις λαβυρίνθοις
Ῥηϊδίως προμόλης ἐς φάος αἴκε τύχης.
Τοίους γὰρ Πριαμὶς Κασσάνδρη φοίβασε μύθους,
Ἄγγελος οὓς βασιλεῖ ἔφρασε λοξοβόχις.
Εἰ δέ σε φίλατο Καλλιόπη, λάβε μ' ἐς χέρας. εἰ δὲ
Νῆϊς ἔφυς μουσέων, χερσὶ βάρος φορέεις.

ΙΣΑΚΙΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ
ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ ΕΙΣ
τοὺς ποιητάς.

Τοῖς τῶν ποιητικῶν βίβλων κατάρχεσθαι μέλλουσι, δέον εἰδέναι πρότερον, τὰς τῶν ποιητῶν διαφορὰς, εἶθ' οὕτως ταῖς βίβλοις ἐκείνων εἰσβάλλειν, ἵν' εἰδεῖεν ὁποίου εἴδους τῶν ποιητικῶν μετέρχονται βιβλίων. ὁ ποιητὴς γὰρ ἀπροσδιορίστως λεγόμενον, γενικόν ἐστιν ὁμώνυμον ὄνομα, εἰς εἴδη διαιρούμενον πλείονα. εἰς τὸν κατ' ἐξοχὴν καὶ ἀπροσδιορίστως λεγόμενον ποιητὴν, εἰς λυρικὸν ποιητὴν, εἰς διθυραμβικὸν, εἰς ἰαμβογράφον, τραγικὸν, σατυρικὸν, κωμικὸν, εἰς ἐλεγειογράφον, εἰς ἐπιγραμματογράφον, τὸν καὶ ἀναθεματικὸν, εἰς ὑμνογράφον, εἰς ᾀσματογράφον, τὸν καὶ ἀοιδὸν, εἰς ἐπιθαλαμιογράφον, εἰς μονῳδὸν, καὶ εἰς μυρία ἕτερα εἴδη, ἅπερ μακρὸν ἐστὶ λέγειν καὶ ὀχληρὸν, καίπερ ἀκριβῶς ἐπιστάμενον. λεκτέον δέ μοι τὰ τῶν ῥηθέντων ποιητῶν γνωρίσματα καὶ χαρακτηρίσματα. τῶν μὲν οὖν ἀπροσδιορίστως καὶ κατ' ἐξοχὴν ποιητῶν καλουμένων, τέσσαρα ταῦτα τυγχάνουσι γνωρίσματα· μέτρον ἡρωϊκὸν, μῦθος ἀλληγορικὸς, ἱστορία, καὶ ποιὰ λέξις. ὧν χωρὶς, ἐποποιοὶ λέγονται. γεγόνασι δὲ ὀνομαστοὶ ποιηταὶ πέντε, Ὅμηρος, Ἡσίοδος, Πάνισις, Ἀντίμαχος, καὶ Πείσανδρος. νέοι δὲ, ὅσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ. λυρικῶν δὲ γνώρισμα, τὸ πρὸς λύραν τὰ τούτων ᾄδεσθαι μέλη, καὶ χορὸς ἑστὼς κυκλικῶς, ἄνδρας ἔχων πεντήκοντα, οἵπερ καὶ δῶρον ταῦρον ἐλάμβανον. καὶ διθυραμβικοῖς δὲ τοῦτο κοινόν. οἱ διθυραμβικοὶ δὲ τῶν λυρικῶν εἶχον τὸ πλέον, τὸ πρὸς Διόνυσον πολυστρόφους πλέκειν τοὺς ὕμνους, καὶ τρίποδα ἐλάμβανον, διὸ καὶ διθύραμβοι ἀπὸ τοῦ Διονύσου ἐλέγοντο, τοῦ διὰ δύο θυρῶν βάντος, τῆς τε γαστρὸς τῆς Σεμέλης, καὶ τοῦ μηροῦ τοῦ Διός. λυρικοὶ δὲ ὀνομαστοὶ, δέκα· Στησίχορος, Βακχυλίδης, Ἴβυκος, Ἀνακρέων, Πίνδαρος, Σιμωνίδης, Ἀλκμὰν, Ἀλκαῖος, Σαπφὼ, καὶ Κόριννα. διθυραμβικοὶ δὲ, διάσημος ποιητὴς, Φιλόξενος ὁ Κυθήριος, ὃς διθύραμβον, ἤτοι κυκλικὸν χορὸν ἐν Κορίνθῳ πρῶτον ἔστησεν. Ἀρίων ὁ Μηθυμναῖος. δεύτεροι δὲ, Λάσος, Λαβρίνης, Ἑρμιονεύς. ἰαμβογράφων δὲ ποιητῶν γνώρισμα, λοιδορίαι δι' ἰάμβων· καταχρηστικῶς δὲ καὶ δι' ἑτέρου οἱουδήτινος μέτρου. ἀριπρεπεῖς δὲ ἰαμβογράφοι, τρεῖς· Ἀνανίας, Ἀρχίλοχος, Ἱππῶναξ. τραγικῶν δὲ, καὶ σατυρικῶν, καὶ κωμικῶν ποιητῶν, κοινὸν μὲν, τὸ τετραγώνως μὲν ἔχειν ἱστάμενον τὸν χορὸν, καὶ τὸ λαμβάνειν τράγον, ἢ τρύγα, τουτέστιν οἶνον νέον, καὶ μιμητῶς ἐν τῇ θυμέλῃ τὰ τούτων δράματα λέγεσθαί τε καὶ δρᾶσθαι. διάφορον δὲ αὐτοῖς, τὸ τὴν κωμῳδίαν ἔχειν καὶ σκώμματα, καὶ κδ´ χορευτάς. τὴν δὲ τραγῳδίαν, καὶ τοὺς σατύρους ἐπίσης μὲν ἔχειν χορευτὰς ιε´. διαφέρειν δὲ πρὸς ἀλλήλους, ὅτι ἡ μὲν τραγῳδία, θρήνους μόνον ἔχει, καὶ οἰμωγάς· ἡ δὲ σατυρικὴ, συγκιρνᾷ ταῖς ὀλοφύρσεσιν ἱλαρότητα, καὶ ἀπὸ δακρύων εἰς χαρὰν καταντᾶν εἴωθε. διαφέρει δὲ τραγῳδία καὶ κωμῳδία καὶ κατὰ τοῦτο, ὅτι ἡ μὲν τραγῳδία λύει τὸν βίον, ἡ δὲ κωμῳδία συνίστησι. κωμῳδία δὲ ἐκλήθη, ὅτι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ κώματος, ἤτοι τοῦ ὕπνου εὑρέθη· ἢ ὅτι ἐν ταῖς κώμαις, τουτέστιν ἐν ταῖς στενωπαῖς, ἢ ἐν ταῖς κώμαις, τουτέστιν ἐν τοῖς μεγίστοις χωρίοις· ἢ ὅτι ἐν τοῖς κώμοις καὶ πότοις τοῦ Διονύσου εὑρέθη. ἡ δὲ τραγῳδία, ἀπὸ τοῦ τράγον, ἢ τρύγα, τουτέστι νέον οἶνον λαμβάνειν· ἢ ἀπὸ τοῦ τρυγὶ χρίσασθαι τὰ πρόσωπα κατ' ἀρχάς· ἢ ὅτι τετραγώνως ἵσταντο· ἢ ἀπὸ τοῦ τραχείας ᾠδὰς ἔχειν τοὺς θρήνους, τραχῳδία καὶ τραγῳδία. ἡ σατυρικὴ ἀπὸ τῶν σατύρων ἐκλήθη, τῶν εὑρόντων αὐτὴν, ἤτοι γεωργῶν καὶ ἀπλῶν ἀνθρώπων. τραγῳδοὶ δὲ ποιηταὶ, Αἰσχύλος, Σοφοκλῆς, Εὐριπίδης, Ἀρίων, Θέσπις, Φρύνιχος, Ἴων, Ἀχαιὸς, καὶ ἕτεροι μυρίοι. κωμῳδοὶ περιβλεπόμενοι, Ἀριστοφάνης, Κρατῖνος, Πλάτων, Εὔπολις, Φερεκράτης, καὶ ἕτεροι· καὶ νέοι, Μένανδρος, Φιλήμων, Φιλιστίων, καὶ πλῆθος πολύ. σατυρικοὶ δὲ, Πρατίνας. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τραγικῶν, σατυρικῶν, καὶ κωμικῶν ποιητῶν. ἐλεγειογράφων δὲ γνωρίσματα ποιητῶν, τὸ πρὸς τοὺς τε-

θνηκότας οἰκείους γεγραφέναι, καὶ ὀλοφύρσεις ἐν ἐλεγείῳ τῷ μέτρῳ κυρίως· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἑτέρως. ἐλεγείων δὲ ποιηταὶ, Καλλίμαχος, Μίμνερμος, καὶ Φιλητᾶς. ἐπιγραμματογράφων δὲ γνωρίσματα, τῶν καὶ ἀναθηματικῶν, τὸ γεγραφέναι εἰς ἀνδριάντας ἐπιγράμματα, καὶ εἰς τὰ ἐν ναοῖς ἀναθήματα, καὶ εἰς ἕτερα τοιαῦτα τινὰ, ὡς Ομηρος ἐποίησεν ἐπὶ τῇ δοθείσῃ τούτῳ φιάλῃ παρὰ τῶν Μίδου υἱῶν, ἣν ἀνέθετο τῷ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνι, ἐπιγράψας οὕτως,

Φοῖβε ἄναξ δῶρόν τοι ἑλὼν, Ομηρος ἔδωκα,
Ησιν ἐπιφροσύναις, σὺ δέ μοι κλέος ἐθλὸν ὀπάζοις.

ἐπιγραμματογράφοι δὲ ποιηταὶ, Σιμωνίδης ὁ παλαιὸς, οὗ Ηρόδοτος μέμνηται. Αλκαῖος ὁ νέος, ὃς ἦν ἐπὶ Οὐεσπασιανοῦ τοῦ Ρωμαίου καὶ Τίτου. Αθηναῖος, Πρόκλος, Παλλαδᾶς, Αγαθίας, καὶ ἕτεροι μύριοι. ὑμνογράφοι δὲ ποιηταὶ, οἱ εἰς θεοὺς γράφοντες ὕμνους, ὥσπερ ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος Ορφεὺς, Ομηρος, Ησίοδος, καὶ Ασκληπιάδης, καὶ ἕτεροι. γράφει γὰρ ὁ Ορφεὺς χωρὶς τῶν ἀστρολογικῶν, καὶ ἐπῳδικῶν, καὶ μαγικῶν, καὶ τῶν ἑτέρων, καὶ ὕμνους εἰς Δία, καὶ τοὺς λοιποὺς, οὕτω,

Ζεὺς πρῶτος γένετο, Ζεὺς ὕστατος, ἀργικέραυνος,
Ζεὺς κεφαλὴ, Ζεὺς μέσσα, Διὸς δ' ἐκ πάντα τέτυκται. καὶ Ομηρος,
Μνήσομαι, οὐδὲ λάθωμαι Απόλλωνος ἑκάτοιο.

καὶ οἱ λοιποὶ ὁμοίως, ἵνα μὴ μακρολογῶ. οὐ γὰρ ἀγνοῶ τὰ τούτων καὶ ἑτέρων πλειόνων ἀσματογράφων, τῶν καὶ ἀοιδῶν γνωρίσματα, τὸ ἄσματα καὶ ᾠδὰς γράφειν, πρὸς μουσικὴν καὶ φόρμιγγα, καὶ βάρβιτον, καὶ κιθάραν, καὶ πᾶν ὄργανον μουσικῶς ᾀδόμενον, οἷοι περ ἦσαν ποιηταὶ, ὡς ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος γράφει, Αὐτομήδης, καὶ Δημόδοκος, καὶ Χαίρις, οἱ Κερκυραῖοι, καὶ ὁ Ιθάκιος Φήμιος, καὶ οἱ λοιποὶ, οὓς ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος γράφει. οὐδὲ γὰρ αὐτὸς ἀγνοῶ. ἐπιθαλαμιογράφοι δὲ ποιηταὶ, ὅσοι πρὸς τοὺς νυμφίους ἐν γάμοις ἐγκώμια ἔγραφον. οἷος ἦν ὁ Αγαμήτωρ ὁ Φαρσάλιος, καὶ ἕτεροι, καὶ Ησίοδος αὐτὸς γράψας ἐπιθαλάμια εἰς Πηλέα καὶ Θέτιν·

Τρὶς μάκαρ Αἰακίδη, καὶ τετράκις ὄλβιε Πηλεῦ,
Ος τοῖς δ' ἐν μεγάροις ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνεις.

μονῳδοὶ δὲ ποιηταὶ λέγονται, οἱ μονοπροσώπως γεγραφότες ἐπιταφίους ᾠδάς. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ οἱ μονοπροσώπως ὅλην ὑπόθεσιν ἀφηγούμενοι, ὥσπερ νῦν ἐν τῇδε τῇ Αλεξάνδρᾳ ὁ Λυκόφρων. παρεισάγει γὰρ τὸν θεράποντα μόνον, ὅλην τὴν ὑπόθεσιν ἀφηγούμενον. ἀλλαχοῦ γὰρ οὗτος ὁ Λυκόφρων, τραγικὸς ἐστὶν, ξδ΄, ἢ μϛ΄, τραγῳδιῶν δράματα γεγραφώς. ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ περὶ τοὺς ποιητὰς διηρθρώσαμέν τε καὶ ἠκριβώσαμεν, λέγειν ἐστὶν ἁρμόδιον, καὶ περὶ τοῦ μονῳδοῦ τούτου Λυκόφρονος.

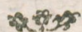
ΓΕΝΟΣ ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ.

Ο Λυκόφρων οὑτοσὶ, τῷ μὲν γένει ἦν Χαλκιδεὺς, υἱὸς Σωκλέους, ἢ Λύκου τοῦ ἱστοριογράφου, κατά τινας. ἦν δὲ εἷς τῶν ἑπτὰ ποιητῶν, οἵτινες διὰ τὸ ἑπτὰ εἶναι, τῆς πλειάδος ἐλέγοντο. ὧν τὰ ὀνόματα, Θεόκριτος ὁ τὰ βουκολικὰ, Ἄρατος ὁ τὰ φαινόμενα γράψας, καὶ ἕτερα. Νίκανδρος, Αἰαντίδης, ἢ Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικά. Φίλικος, Ὅμηρος ὁ νέος τραγικός. ἔστι γὰρ καὶ ἕτερος Ὅμηρος, οὗπερ ἐγὼ τὸν Ἡσίοδον νομίζω ἰσόχρονον, κἄνπερ τὰ τοῦ παλαιοῦ Ὁμήρου μετατρέχωσιν εἰς αὐτόν. ὁ Ἀνδρομάχου Βυζάντιος, δράματα ποιήσας νζ. καὶ ἕβδομος ὁ Λυκόφρων. κἂν ἕτεροι μὴ εἰδότες, ἄλλους φασὶν εἶναι τῆς πλειάδος. ἦσαν δὲ οὗτοι ἐν χρόνοις Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου, καὶ Βερενίκης. οἳ παῖδες ἦσαν ἀμφότεροι Πτολεμαίου τοῦ Λάγου, καὶ Βερενίκης τῆς Ἀντιγόνου θυγατρός. εὐδοκίμει δὲ τότε Λυκόφρων, οὐ τοσοῦτον διὰ τὴν ποίησιν, ὅσον διὰ τὸ λέγειν ἀναγραμματισμούς. οἷον, ὅτι Πτολεμαῖος, ἀπὸ μέλιτος λέγει μεταγραμματιζόμενον. Ἀρσινόη δὲ, ἴον Ἥρας, καὶ ὅμοια τοιαῦτα. οὗτος ὁ Λυκόφρων τοῖς φιλαναγνώσουσι τῶν νέων χαριζόμενος, τὸ παρὸν βιβλίον ἐξέθετο, ἱστοριῶν τυγχάνον ἀνάμεστον. τὰ γὰρ ἀφ' Ἡρακλέος καὶ τῶν Τρωϊκῶν, μέχρι Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος, καὶ κατώτερα συντεμὼν, πάντα γράφει. καὶ περὶ τὸ τέλος τοῦ βιβλίου ἀνατρέχει, καὶ κατ' ἐπιδρομὴν λέγει καὶ τὴν ἁρπαγὴν τῆς Ἰοῦς, τὴν παρὰ τῶν Φοινίκων. ὅθεν ὁ πόλεμος ἐνεῤῥάγη βαρβάροις καὶ Ἕλλησιν. ἡ δὲ ὑπόθεσις ἐστὶ τοιαύτη. Πρίαμος ὁ Λευκίππης καὶ Λαομέδοντος, ἐξ Ἑκάβης τῆς Κύμαντος, ἢ τῆς Κισσέως θυγατρὸς, διδύμους παῖδας γεννᾷ, Κασσάνδραν, τὴν καὶ Ἀλεξάνδραν, καὶ Ἕλενον. οὓς ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου ναῷ Ἡλίου Ἀπόλλωνος ἐκόμισαν, καὶ τὰ τούτων ἐτέλουν γενέθλια. συμποσιάσαντες δὲ καὶ κωμάσαντες πανημερίως ἐν τῷ ναῷ, περὶ ἑσπέραν πρὸς τὴν πόλιν καὶ τὰ ἀνάκτορα ὑπεχώρησαν, λήθῃ κατά τινας ἐάσαντες τοὺς παῖδας ἐν τῷ ναῷ. κατ' ἐμὲ δὲ, οἰκείᾳ γνώμῃ τοῦτο ἐξ ἔθους κρατοῦντος ἐποίησαν. ἐκ τινῶν γὰρ συμβαινόντων, ἐπεγίνωσκον ὁποῖοι τινὲς ἀποβαῖεν οἱ παῖδες. οὕτω γοῦν καὶ οἱ περὶ Πρίαμον, περὶ τοὺς εἰρημένους ἐποίησαν. τῇ ἐπαύριον δὲ τῷ ναῷ προσελθόντες, ὄφεις ἐσπειρημένους τοῖς παισὶν εὗρον, καὶ τὰ αἰσθητήρια τούτων καθαίροντας, μηδὲν δὲ λυμαινομένους αὐτούς. Ἀπόλλων δέ τις χρησμολόγος καὶ μάντις ὑπάρχων, ἐν τῷ ῥηθέντι ἱερῷ τοῦ Ἡλίου, μαντικοὺς εἶπε γενέσθαι τοὺς παῖδας, οὓς καὶ αὔξην λαβόντας, ἐδίδασκε τὴν μαντικήν. ὑπισχνεῖτο δὲ τῇ Κασσάνδρᾳ, εἰ συγγένοιτο αὐτῇ, ἄριστον εἰς τὴν μάντιν ποιῆσαι. μὴ πειθομένης δὲ ἐκείνης τοῦτο ποιῆσαι, ἐκήρυξεν ὁ χρησμολόγος ἐκεῖνος Ἀπόλλων, ὡς οὐ μάντις ἐστὶν ἡ Κασσάνδρα, μαινομένη δὲ καὶ παράφρονα φθέγγεται. ὅθεν ὁ πατὴρ ἐς πετρώροφον οἴκημα καθείρξας αὐτὴν, ἵνα μὴ δοκῇ τοῖς Τρωσὶ μαίνεσθαι καὶ διαπαίζεσθαι, προσέταξε τινὰ ἔχειν, ἤτοι ἄγγελον, ἐς ὦτα, καὶ ἀκροώμενον ταύτης, αὐτῷ ἀπαγγέλλειν. ὃς ἄγγελος μονῳδῶς καὶ μονοπροσώπως τῷ Πριάμῳ κατὰ λεπτὸν τὸ λαληθὲν τῇ Κασσάνδρᾳ, πᾶν ἀφηγεῖται, λέγων αὐτῷ· λέξω σοι ὦ Πρίαμε ἀληθῶς περὶ πάντων τῶν λαληθέντων τῇ Κασσάνδρᾳ, ὅσον τέως αὐτὸς μνημονεύω, καὶ οὐκ ἀποδεδράκασί μου τὴν μνήμην· ἢ οὕτως· τὰ πάντα ὦ Πρίαμε περὶ ὧν ἐρωτᾷς ἵνα σοι εἴπω, λέξω ἐξ αὐτοῦ πρώτου λόγου, ἀφ' οὗ ἤρξατο ἡ Κασσάνδρα λέγειν μέχρι τέλους. εἰ δὲ εἰς μῆκος ὁ λόγος ἔλθῃ, ἤτοι ἐὰν μακρὸς γένηται ὁ λόγος μου, μὴ ἀποκνήσας ἀκούειν, καὶ διὰ τοῦτο ὀργισθῇς, ἀλλὰ συγγνωμόνει, ἤτοι μακρόθυμος ἔσο πολυλογοῦντί μοι. διότι οὐχ ὡς ἤνοιγε πρότερον ἡ Κασσάνδρα τὸ στόμα αὐτῆς ἡσύχως, οὕτως καὶ νῦν ἤνοιξε τὸ ἄρτι γηρυὸς ποικίλον, ἀλλὰ πολλὴν κραυγὴν ἐκ τοῦ στόματος ἐξενεγκοῦσα σύμμικτον περὶ τῶν προγεγονότων καὶ μελλόντων γενέσθαι, ἐκ τῶν λαιμῶν αὐτῆς τῶν μαντικῶν ἐξέφηνεν. ἐκ τούτων πάντων ὧν εἶπεν ἡ Κασσάνδρα, ἅτινα ἐν τῇ ψυχῇ μου ἔχω καὶ ἀπομνημονεύσω, ἄκουσον. ἀναδιδάχθητι ὦ βασιλεῦ, ἀναστρέφων δὲ ταῦτα ἐν τῷ λογισμῷ σου, μετέρχου τοὺς δυσνοήτους λόγους τῶν μαντευμάτων τῆς Κασσάνδρας, ἀνερευνῶν ὅπου σου ἄγει κατ' ἴχνος ἡ ἀληθὴς καὶ φανερὰ ὁδός. πολλὰ γὰρ εἶπε μὴ ἡσυχάζουσα. καὶ δὴ σὺ μὲν ἄκουε, ἐγὼ δὲ

ἀπάρξομαι λέγειν. ἡ μὲν ἡμέρα ἤδη ὑπηύγαζεν, ἐξ Ὠκεανοῦ ἀνατέλλουσα. οἱ ναῦται δὲ οἱ μετ' Ἀλεξάνδρου λύσαντες τὰ ἀπόγεια, καὶ ἀνασπάσαντες τὰς ἀγκύρας, καὶ πετάσαντες τὰ ἱστία, κώπαις τὴν θάλασσαν ἔπληττον. ἐφέροντο δὲ πλέοντες ἀρκτικοῦ πνέοντος ἀνέμου. ἐκεῖθεν τῶν Καλυδνῶν, ἅπερ εἰσὶ Τρωϊκὰ νησύδρια. ἡ δὲ Κασσάνδρα ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ τετρορόφου αὐτῆς θαλάμου τὰ κατὰ Τροίαν ἀπάρχεται θρηνωδεῖν οὕτως. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀρκούντως ἐῤῥήθη. λέξωμεν δὲ καὶ περὶ τῆς ἐπιγραφῆς. διατί Λυκόφρονος Ἀλεξάνδρα ἐπιγέγραπται τὸ παρὸν ποίημα; πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν λοιπῶν τοῦ Λυκόφρονος συγγραμμάτων. εἶπον γὰρ, ὅτι ξδ', ἢ μς' τραγῳδιῶν ἐποίησε δράματα. Κασσάνδρα λέγεται, παρὰ τὸ κάστην ἀνδρεῖον ἔχειν τὴν Ἐκβέρα. Αἰολικῶς γὰρ γράφεται διὰ δύο σσ. Ἀλεξάνδρα δὲ, παρὰ τὸ ἀλύξαι καὶ ἐκφυγεῖν τὴν ἀνδρῶν συνουσίαν. ἢ παρὰ τὸ ἀλέξειν καὶ βοηθεῖν τοῖς ἀνδράσιν, ἤτοι τοῖς ἀνθρώποις, διὰ τῶν χρησμῶν. ταῦτα δὲ καὶ ψυχρά εἰσιν, ὅμως διά τινας τῶν μωρῶν τὰ τοιαῦτα λῆρα ἀπαιτούντων, γραπτέον καὶ ταῦτα. ὡς καὶ τὸ διότι λέγεται Λυκόφρων, διὰ τὸ αἰνιγματωδῶς καὶ πανούργως λέγειν. καὶ γὰρ οἱ λύκοι πανοῦργοι. περιέχει τόδε τὸ ποίημα χρησμοὺς, καὶ τὴν ἀφ' Ἡρακλέος ἱστορίαν, μέχρι τῆς τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆς, ἔξωθεν παρεμπλεκομένης, καὶ ἄλλης ποικίλης ἱστορίας. νοητέον κατὰ τὴν ἐκτὸς ὑπόθεσιν, τὸν Πρίαμον ἠρωτηκέναι τὸν ἄγγελον περὶ ὧν ἡ Κασσάνδρα ἀπεφθέγγετο. τὸν δὲ ἄνωθεν διηγούμενον ἅπαντα. προσλογίζεσθαι δὲ ὁ Πρίαμος ἐμφαίνεται. ἐκβάλλεται δὲ παρά τισι τὸ προοίμιον. οὐδὲ γὰρ φαίνεται ἐξ αὐτῶν ὁ Πρίαμος. ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη. Ἀπόλλων ἐρασθεὶς Κασσάνδρας, ἐδίωκεν αὐτήν. αὕτη δὲ ὑπ' αὐτοῦ καταλαμβανομένη, ᾐτήσατο ἵνα δῷ αὐτῇ τὴν μαντικὴν, ὑποσχομένη καὶ τὸν γάμον. τοῦ δὲ θεοῦ παρασχόντος, τοῖς γάμοις αὐτῷ διεψεύσατο, ὅθεν ὀργισθεὶς ὁ θεὸς, τὴν μαντικὴν ὡς θεῖον οὖσαν δῶρον, ἀπ' αὐτῆς οὐκ ἀφείλετο. ἀπιστεῖσθαι δὲ αὐτὴν ἐποίησεν, μαντευομένην τὰ ἀληθῆ, καὶ ὡς μαινομένην ἡγεῖσθαι.

LYCOPHRONIS VITA, E SVIDA.

ΛΥΚΟΦΡΩΝ Χαλκιδεύς, ἀπὸ Εὐβοίας, υἱὸς Σωκλέους, θέσει Λύκου τοῦ Ῥηγίνου. γραμματικὸς καὶ ποιητὴς τραγῳδιῶν. ἔστι γοῦν εἷς τῶν ἑπτὰ, οἵτινες πλειὰς ὠνομάσθησαν. εἰσὶ δὲ αἱ τραγῳδίαι αὐτοῦ, Αἴολος, Ἀνδρομέδα, Ἀλήτης, Αἰολίδης, Ἐλεφήνωρ, Ἡρακλῆς, Ἱκέται, Ἱππόλυτος, Κασσανδρεῖς, Λάϊος, Μαραθώνιοι, Ναύπλιος, Οἰδίπους, α' β' ὀρφανὸς Πενθεύς, Πελοπίδαι, Σύμμαχοι, Τηλέγονος, Χρύσιππος. διασκευὴ δ' ἐστὶν ἐκ τούτων ὁ Ναύπλιος. ἔγραψε δὲ καὶ τὴν λεγομένην Ἀλεξάνδραν, τὸ σκοτεινὸν ποίημα.

DE LYCOPHRONE, EXCERPTA E VARIIS AVTHORIBVS.

Clemens. Strom. lib. v.

ΚΑΙ μυρία ἐπὶ μυρίοις εὕροιμεν ἂν ὑπό τε φιλοσόφων, ὑπό τε ποιητῶν αἰνιγματωδῶς εἰρημένα. ὅπου γε καὶ ὅλα βιβλία κεκρυμμένην τὴν τοῦ συγγραφέως βούλησιν ἐπιδείκνυνται. ὡς καὶ τὸ Ἡρακλείτου περὶ φύσεως, ὃς καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο Σκοτεινὸς προσηγόρευται. ὁμοία δὲ τούτῳ τῷ βιβλίῳ ἡ Φερεκύδους Θεολογία τοῦ Συρίου. Εὐφορίων γὰρ ὁ ποιητής, καὶ τὰ Καλλιμάχου Αἴτια, καὶ ἡ Λυκόφρονος Ἀλεξάνδρα, καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια, γυμνάσιον εἰς ἐξήγησιν γραμματικῶν ἔκκειται ἅπασιν, σαφῶς οὐδὲν ἐκτίθεται.

Stat. Sylu. lib. v. in Epiced. Patris.

Carmina Battiadæ, *tenebrásque* Lycophronis *atri.*

Artemidorus lib. IV. cap. LXV.

Εἰσὶ καὶ παρὰ Λυκόφρονι ἐν τῇ Ἀλεξάνδρᾳ, καὶ παρὰ Ἡρακλείδῃ τῷ

ποντικῷ ἐν ταῖς λέσχαις, καὶ Παρθενίῳ ἐν ἐλεγείαις, καὶ παρ' ἄλλοις πολλοῖς ἱστορίαι ξέναι καὶ ἄπειροι.

Hephæstionis Scholiastes.

Ἑπτὰ λέγεται εἶναι τραγῳδοί, διὸ καὶ πλειὰς ὠνομάσθησαν· ἐπὶ Πτολεμαίου γεγόνασιν οὗτοι, ἄριστοι τραγικοί. εἰσὶ δὲ οὗτοι. Ομηρος νεώτερος, Σωσίθεος, Λυκόφρων, Ἀλέξανδρος, Φίλικος (ſcribe Φίλισκος) Διονυσιάδης, (Strabo lib. xiv. Dionyſiden vocat) Αἰαντίδης.

Alius eiuſdem.

Ἐπὶ τῶν χρόνων Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου ἑπτὰ ἄριστοι γεγόνασι τραγικοί, οὓς πλειάδα ἐκάλεσαν, διὰ τὸ λαμπροὺς εἶναι ἐν τῇ τραγικῇ, ὥσπερ ἄστρα τὰ ἐν τῇ πλειάδι. εἰσὶ δὲ οὗτοι. Ομηρος, οὐχ ὁ ποιητὴς ἀλλ' υἱὸς Ομήρου (ſcribo ὁ Μύρους υἱὸς) τῆς Βυζαντίας ποιητρίδος, καὶ Σωσίθεος, καὶ Λυκόφρων, καὶ Ἀλέξανδρος, καὶ Αἰαντιάδης, (is ſuprà Αἰαντίδης) καὶ Σωσιφάνης, καὶ Φίλισκος.

Heſiodi Scholiaſtes. Ioannes Tzetzes.

Τῶν ποιητῶν οἱ μέν εἰσι λυρικοί, οἱ δὲ μονῳδοί, οἱ δὲ κωμικοί, καὶ ἕτεροι τραγικοί, &c. μονῳδῶν δὲ γνωρίσματα, τὸ μονοπροσώπως ὑπόθεσιν ἐφηγεῖσθαι τὴν οἵαν δήποτε. οἷος ἐστιν ἐν τῇ Ἀλεξάνδρᾳ Λυκόφρων.

ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ ΤΟΥ ΧΑΛΚΙΔΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ.

LYCOPHRONIS CHALCIDENSIS ALEXANDRA,

Cum Latina GVLIELMI CANTERI ad verbum interpretatione.

Λέξω τὰ πάντα νητρεκῶς ἅ μ' ἱστορεῖς,
Ἀρχῆς ἀπ' ἄκρης. ἢν δὲ μηκυνθῇ λόγος,
Σύγγνωθι δέσποτ'. οὐ γὰρ ἥσυχος κόρη
Ἔλυσε χρησμῶν ὡς πρὶν αἰόλον στόμα,

DICAM omnia clarè, de quibus me interrogas,
A summo principio: si verò producatur oratio,
Ignoscas here. nec enim modesta virgo
Resoluit oraculis os varium, sicut antea,

Λέξω.) τοῦτο τὸ σχῆμα καὶ ὁ ποιητικὸς τρόπος παρεπιγραφὴ καλεῖται, ὅτι ὃ ἄνωθεν οὐκ ἐμφαίνεται, δείκνυται παρεπιγραφόμενον ἐκ τῆς κειμένης γραφῆς. οἷον ὁ Πρίαμος ἐνταῦθα μὲν οὐ φαίνεται ἐρωτῶν· ἐκ δὲ τοῦ λέξω δηλοῦται λοιπὸν, ὅτι προηρώτησεν. ἔστι ὁ τρόπος, ὡς ἔφην, καὶ τὸ σχῆμα παρεπιγραφὴ λέγεται. οἱ δὲ τὸ προοίμιον ὀβελίζειν πειρώμενοι, δοκοῦσί μοι καὶ τοὺς ποιητικοὺς τρόπους ἠγνοηκέναι. τὰ πάντα.) ποῖα ταῦτα; ἃ ἀκούσας ἐκ τῆς Κασάνδρας ἐν μνήμῃ φέρω. νητρεκῶς.) ἀληθῶς· παρὰ τὸ νη στερητικὸν μόριον, καὶ τὸ τρέω, τὸ φοβοῦμαι. οἱ γὰρ τἀληθῆ λέγοντες, οὐ δειλιῶσι κατάγνωσιν, ὡς οἱ ψευδόμενοι. ἅ μ' ἱστορεῖς.) τελείως λέγεται, ἅ με ἱστορεῖς, τὸ δὲ με ἀντὶ τοῦ μοι. καὶ τὰ εἰς φωνήεντα δὲ μακρὰ κουφίζουσιν οἱ ποιηταὶ καὶ ῑ καὶ ν̄ καὶ ῡ, καὶ ἕτερα τοιαῦτα γράμματα, ὡς τὸ ποσ' ἁπαλοῖσιν, ἀντὶ τοῦ ποσίν. συμπάσσεται γοῦν ὡς ἔφην τελείως, ἅμ' ἱστορεῖς· ἤτοι ἃ ἀνερωτᾷς, ἢ ἃ μὴ ἱστόρεις κατὰ συναλοιφήν. ἢ δεῖ στίζειν εἰς τὸ νητρεκῶς, καὶ ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς λέγειν, τὸ, ἀλλ' ἱστόρει, ἤτοι ἱστορῶν καὶ ἀκούων μάνθανε. ἅμ' ἱστορεῖς] τρία μὲν εἴδη συναλοιφῆς ἁπλᾶ, καὶ δ' σύνθετα. ἁπλᾶ μὲν ἔκθλιψις, κρᾶσις, καὶ συναίρεσις· σύνθετα δὲ, ἔκθλιψις καὶ κρᾶσις, ἔκθλιψις καὶ συναίρεσις, κρᾶσις καὶ συναίρεσις, καὶ ἔκθλιψις κρᾶσις καὶ συναίρεσις. ἁπλᾶ μὲν ἔκθλιψις, ὡς τὸ οὐχὶ οὕτως, οὐχ οὕτως. κρᾶσις δὲ, ὡς τὸ ἐποίησαι

ἐποιήσω. καὶ συναίρεσις, ὡς τὸ πάϊς παῖς. συνέθετο δὲ, οἷον ἔκθλιψις καὶ κρᾶσις, ὡς τὸ κἀγὼ, καὶ ἐγώ. ἔκθλιψις καὶ συναίρεσις, ὡς τὸ ἐμ' οὔπ' ὀδύνη. κρᾶσις δὲ καὶ συναίρεσις, ὡς τὸ ὡπόλος, ἀντὶ τοῦ ὁ αἰπόλος. ἔκθλιψις δὲ καὶ κρᾶσις, ὡς τὸ κᾆτα καὶ εἶτα, καὶ ὡπόλοι ἀντὶ τοῦ οἱ αἰπόλοι. μηκυνθῇ.) μακρὸς μακρυνθῇ, καὶ ἰωνικῶς μηκρυνθῇ, καὶ ἐκθλίψει τοῦ ρ̄ αἰολικῶς μηκυνθῇ.

ἥσυχος κόρη.) ἡ ἡσυχεστάτη, ὡς ἁρμόδια γὰρ καὶ γυναιξὶν ἡ σιωπή. μόλις γε μόνον παρθένῳ, ὡς καὶ ὁ Σοφοκλῆς φησι. γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει. αἰόλον.) τὸ ποικίλον, ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ αἰόλου πολυτρόπου ὄντος, ὡς καὶ τὸ δαιδάλαιον ἀπὸ τοῦ ἀνδριαντοποιοῦ δαιδάλου. αἰόλον δὲ στόμα εἶπε, διὰ τὴν ποικιλίαν καὶ στροφὴν τῶν αὐτῆς χρησμῶν. στόμα.) παρὰ τὸ τέμνειν τὰ σιτία.

Ἀλλ' ἄσπετον χέασα παμμιγῆ βοήν,
Δαφνηφάγων φοίβαζεν ἐκ λαιμῶν ὄπα,
Σφιγγὸς κελαινῆς γῆρυν ἐκμιμουμένη.
Τῶν, ἅσσα θυμῷ καὶ διὰ μνήμης ἔχω,
Κλύοις ἄν ὦναξ, κἀναπεμπάζων φρενὶ

Sed immenſum fundendo confuſúmque clamorem,
Lauriuoro vaticinata eſt ore,
Nigræ Sphingis vocem imitans.
Quorum quæcunque in mente & memoria habeo,
Audias,Rex,reputánſque animo

Ἄσπετον.) πολλὴν, ἀπαρακολούθητον, ἐκ τοῦ σπῶ τὸ ἀκολουθῶ, ἢ μεταλαμβάνω, ἣν οὐ δύναταί τις λαβεῖν καὶ νοῆσαι. ἢ ᾧ τινι οὐ δύναταί τις παρακολουθῆσαι, διὰ τὸ πλῆθος τῶν λεγομένων. χέασα.) τροπικὴ λέξις καὶ μεταφορικὴ, ἀπὸ τῶν χεομένων ὑδάτων. δαφνηφάγων.) μαντικὴν, ἢ μαντικὴ ἐκ λαιμῶν. ληροῦσι δὲ, ὅτι οἱ μάντεις, δάφνας ἐσθίοντες ἐμαντεύοντο, ἵνα καὶ τῇ ὀπωπῇ καὶ τῇ ὀσφρήσει γανύμενος ὁ θεὸς, ἀντιδιδῶσιν αὐτοῖς τὰς θεοπροπίας χαίρων, ἅ τινα ἡ ἱστορία ἡμῖν δηλώσει. Λάδων ὁ ἐν Ἀρκαδίᾳ ποταμὸς, τῇ γῇ συγγενόμενος, ἐγέννησε παῖδα ὀνόματι Δάφνην, πάνυ ὡραίαν τῷ εἴδει. ταύτην ἐρασθεὶς ὁ Ἀπόλλων, ἐδίωκεν αὐτήν. ἡ δὲ συλλαμβάνεσθαι μέλλουσα, ηὔξατο τῇ μητρὶ αὐτῆς Γῇ. ἡ δὲ χανοῦσα, ὑπεδέξατο αὐτήν. ἡ Γῆ δὲ τὸν Ἀπόλλω παραμυθουμένη, ὁμώνυμον τῇ κόρῃ φυτὸν ἀνέδωκεν, ὃ καὶ δάφνη καλεῖται. ἔστι δὲ ἀειθαλὲς καὶ μηδέποτε μαραινόμενον. ἐπειδὴ καὶ ἡ κόρη ἄφθαρτος ἐκ τοῦ Ἀπόλλωνος ἔμεινεν. Ἀπόλλων δὲ συνείρας στέφανον ἐκ τῶν τοῦ φυτοῦ φύλλων, ἐστεφανώσατο διὰ τὸν τῆς ὁμωνυμίας ἔρωτα. ὅθεν καὶ τὰ ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀπόλλωνος στέμματα ἀπὸ δάφνης ἦσαν κατεσκευασμένα. ὅθεν ληροῦσιν, ὅτι καὶ οἱ μάντεις διὰ τὴν εὐφροσύνην Ἀπόλλωνος δάφνας ἤσθιον. καὶ ταῦτα μὲν τὰ ληρώδη καὶ μυθικά. τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἐστίν. οἱ χρησμολόγοι καὶ μάντεις στεφάνοις δάφνης φοροῦντες, ὡς ἀειθαλοῦς ὄντος τοῦ φυτοῦ, καὶ ἀλεξικάκου, καὶ οὕτω τοῖς χρῄζουσι τοὺς χρησμοὺς λέγοντες, καὶ λαμβάνοντες τι ἐξ αὐτῶν, καὶ οὕτω διατρεφόμενοι, εἰς μῦθον ἐτέθησαν, ὅτι δαφνηφάγοι εἰσὶν, ἤτοι ἐκ τοῦ στεφανοῦσθαι δάφνῃ, καὶ λέγειν χρησμοὺς ἔχουσι τὰς τροφάς. φοίβαζεν.) ἐμαντεύετο, ἀπὸ τοῦ Φοίβου Ἀπόλλωνος. τὰ γὰρ θεῖα, καθαρὰ καὶ ἀληθῆ. φοῖβον γὰρ, τὸ καθαρὸν καὶ λευκόν. σφιγγὸς κελαινῆς.) σκοτεινῆς, διὰ τοὺς φόνους ἢ τὰ αἰνίγματα. τὴν δὲ σφίγγα λέγουσιν ἔχειν εἶδος ἔμπροσθεν μὲν λέοντος, ὄπισθεν δὲ ἀνθρώπου, γρυπὸς ὄνυχας, πτέρυγας ἀετοῦ, καὶ τοιαῦτα τεράστια. τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει. αὕτη λῃστρὶς ἦν περὶ τὴν Μωάβην χωρίον Λυβαίν.

καὶ τὸ Φίκιον ὄρος, καὶ ἀνῄρει τοὺς παριόντας· ὃς δ' ἂν εἴπῃ τὸ ταύτης αἴνιγμα, τοῦτον ἠλευθέρου. πάρεργον δὲ ἐστὶ καὶ περισσὸν λέγειν καὶ τὸ αἴνιγμα, ὡς πᾶσι δῆλον. εἰ δὲ καὶ τοῦτο θέλει τις μαθεῖν μὴ γινώσκων, ἔστι τόδε· Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπον, οὗ μία μορφὴ, Καὶ τρίπον. ἀλλάσσει δὲ βοὴν μόνον, ὅσ' ἐπὶ γαῖαν Ἑρπετὰ γίνηται, ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον. Ἀλλ' ὁπόταν πλείστοισιν ἐπειγόμενον ποσὶ βαίνῃ, Ἔνθα τάχος γυίοισιν ἀφαυρότατον πέλει αὐτῆς. ἐμυθεύσαντο γοῦν αὐτὴν λέαιναν, διὰ τὸ φονικόν. ὄνυχας γυπὸς ἔχειν, διὰ τὸ ἁρπακτικόν. πτέρυγας ἀετοῦ, διὰ τὸ τοὺς σὺν αὐτῇ λῃστεύοντας, πανταχοῦ περιτρέχειν συντόμως, καὶ ἀναιρεῖν τοὺς ὁδεύοντας. ταύτην Οἰδίπους ἀνεῖλεν, ἀνελθὼν μεθ' ἑτέρων, ὡς δῆθεν χρῄζων συλλῃστεύειν αὐτῇ. καὶ τὸ στόμα αὐτῆς ὄνῳ θεὶς, κατήγαγεν ἐς Θήβας, καὶ ἔδειξε τοῖς Θηβαίοις, καὶ δῶρον εἰλήφει τὴν βασιλείαν, καὶ τὴν μητέρα γυναῖκα, ὡς ἀγνοῶν.

ἄσσα.] καὶ ἄττα, ἀντὶ τοῦ ἅτινα, δύο μέρη λόγου, δασύνεται. ἄττα δὲ ἀντὶ τοῦ τινά, λέγουσιν ὅτι ψιλοῦται. ἐμοὶ δὲ καὶ τοῦτο δασύνειν δοκεῖ. τὸ δὲ ἄττα ἀντὶ τοῦ προφεῦ, λέγω ψιλοῦσθαι. θυμός.] παρὰ τὸ θύειν τὸ αἷμα, θύαιμος, καὶ θυμός. κλύοις.] ἀντὶ τοῦ κλῦθι, ἀττικῶς. τὸ εὐκτικὸν ἀντὶ προστακτικοῦ. ὦναξ.] ὦ ἄναξ, δωρικῶς, ὀξύνεται. τὸ γὰρ α, οἱ Δωριεῖς εἰς ω τρέπουσι, τὸν ἄνθρωπον ὤνθρωπον λέγοντες, καὶ τὰ ὅμοια. οὕτω καὶ τὸ ἄναξ, ὦναξ. εἰ δὲ ἐστὶν ἀττικὴ συναλοιφὴ ἀντὶ τοῦ ὦ ἄναξ, περισπᾶται διὰ τὸ ω τῆς κλητικῆς. ἔχει δὲ καὶ μακροῦ ὀξεῖαν τοῦ ἄναξ, καὶ εἰς τὸ ν ψιλὸν, τοῦ ἐκθλιβέντος α. πεμπάζειν.] κυρίως τὸ κατὰ πέντε, πέντε μετρεῖν. νῦν δὲ τὸ πεμπάζων, ἀντὶ τοῦ ἀναλογιζόμενος κεῖται.

Πυκνῇ, διοίχνει δυσφάτους αἰνιγμάτων
Οἴμας τυλίσσων, ἧπερ εὐμαθὴς τρίβος,
Ὀρθῇ κελεύθῳ τἀν σκότῳ ποδηγετεῖ.
Ἐγὼ δ' ἄκραν βαλβῖδα μηρίνθου σχάσας,
Ἄνειμι λοξῶν ἐς διεξόδους ἐπῶν,
Πρώτην ἀράξας νύσσαν, ὡς πτηνὸς δρομεύς.
Ἠὼς μὲν αἰπὺν ἄρτι Φηγίου πάγον

Sagaci, tranſcurre obſcuras ænigmatum
Scrutando cantiones, qua facilis ſemita
Recto itinere tenebroſa deducit.
Ego verò valuam extremam ſoluens à fune,
Aggredior obliquorum curſum verborum,
Prima pulſans tanquam curſor velox repagula.
Aurora quidem altum Fagij iugum

Φρενὶ πυκνῇ.] φρονιμωτάτῃ. διοίχνει.] πορεύου, διέρχου. ποιητικὴ δὲ ἡ λέξις. ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ νόει. δυσφάτοις.] δυσλέκτοις, δειναῖς. αἰνιγμάτων.] αἰνίγματα καλεῖ, τὰ χρησμοδοτήματα τῆς Κασσάνδρας. οἴμας τυλίσσων.] ὁδοὺς ἀνερευνῶν, κἀνταῦθα ποιητικῶς. οἴμους καὶ ὁδοὺς λέγω τὴν ὁρμὴν τῶν λόγων τῶν τῆς Κασσάνδρας, ἢ οἴμας τὰς ᾠδάς. οἶμος γὰρ ἡ ὁδὸς, οἴμη δὲ ἡ ᾠδή. ἧπερ εὐμαθὴς τρίβος.] ῥητορικῶς πάνυ τὴν ποιὰν ἐφύλαξεν, καὶ ὡς μὲν ὁδοῦ λέγω πόρευσιν, τρίβον καὶ ποδηγίαν τὴν ἀνερεύνησιν καὶ μάθησιν τῶν λόγων τῆς Κασσάνδρας. εὐμαθὴς τρίβος.] πασίγνωστος ὁδός. ὀρθῇ κελεύθῳ.] ἀπλανεῖ πορείᾳ. τἀν σκότῳ ποδηγετεῖ.] φανεροῖ καὶ σαφηνίζει τὰ σκοτεινὰ καὶ δυσνόητα. ἐγὼ δ' ἄκραν βαλβῖδα.] ἐπ' ἄλλην ποιεῖν μεταβαίνει-

κεν θεωρικῶν καὶ ἱππικῶν ἀγώνων· καὶ φησίν· ἐγὼ δὲ τὴν ἄκραν, ἤτοι τὴν πρώτην βαλβῖδα τὴν ἀφετηρίαν τὸ κάγκελλον χάσας, καὶ ἀνοίξας διὰ τῆς μηρίνθου, ἤτοι τοῦ σχοινίου, ἀνέρχομαι εἰς τὰς διεξόδους καὶ ὁδοὺς τῶν λοξῶν λογίων τῆς Κασσάνδρας. πρώτην ἀράξας νύσσαν.] τὴν πρώτην νύσσαν καὶ ἔκβασιν καὶ ἀπαρχὴν καὶ τὸ προοίμιον ἀράξας, ἐπικροτήσας, κτυπήσας, τουτέστι ῥητορικῇ μεγαλοφωνίᾳ ἀπαρξάμενος τρέχειν τοῖς λόγοις, ὡς πτερωτὸς καὶ ταχὺς δρομεύς. νύσσα λέγεται καὶ ἡ ἀφετηρία, καὶ ἡ ἀπαρχὴ τοῦ δρόμου, παρὰ τὸ νύσσω, τὸ διεγείρω καὶ τιτρώσκω. ἐν γὰρ τῇ ἀφετηρίᾳ τῶν ἱππικῶν τοὺς μὲν ἵππους κεντοῦσιν οἱ παρεστῶτες σιδηροῖς κέντροις, ὡς ἂν ὀξυτέρως ἐκπηδήσωσι τῇ πληγῇ. τοὺς δὲ πεζούς, λόγοις νύττουσι καὶ παραινοῦσι. καὶ αὐτοὶ δὲ μόνοι ἑαυτοὺς νύττουσιν εἰς δρόμον. καὶ οὕτω μὲν ἡ ἀφετηρία νύσσα καλεῖται. ὁ δέ γε καμπτὴρ νύσσα λέγεται, παρὰ τὸ νύω νύσω, νύσσαι καὶ νύσσα. νύουσι γὰρ παρὰ τὸν καμπτῆρα, καὶ κάμπτουσιν.

ἄνειμι λοξῶν.] τουτέστιν ἀνέρχομαι καὶ ἀπάρχομαι λέγειν, τὰ λοξὰ ταύτης χρησμῳδοτήματα. τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα ῥητορικόν ἐστι, καλεῖται δὲ προαναφώνημα καὶ ὑπόσχεσις, καὶ προκατασκευὴ καὶ προκατάστασις, καὶ προσοχὴ καὶ προδιήγησις. προαναφωνεῖ γὰρ καὶ ὑπισχνεῖται καὶ προκατασκευάζει, ὅτι λοξῶς καὶ αἰνιγματωδῶς καὶ δυσκόλως μέλλει γράφειν τὰ τῆς διηγήσεως τοῦ ποιήματος. διὰ τί δὲ τοῦτο μέλλει ποιεῖν; κατὰ μίμημα τῆς Κασσάνδρας, ὥσπερ ἐκείνη λοξῶς ἐλάλει καὶ σκολιῶς. δεῖ γὰρ τὸν ῥήτορα καὶ ποιητὴν ἀπομιμεῖσθαι τὰ ἤθη τῶν προκειμένων προσώπων, καὶ μὴ ἀνηθικεύτον εἶναι, καθάπερ ὁ Εὐριπίδης φιλοσοφούσας ἐπάγων ἐνίοτε βαρβάρους γυναῖκας, καὶ δούλους δεσπόταις τραχύτητι ἀντιλέγοντας, καὶ βασιλεῖς προσαιτοῦντας μετὰ σπυρίδων, ἢ πήρας, ὅπερ οὐκ ἂν γένοιτο. τίς γὰρ οὐκ αἰδέσεται βασιλεὺς καὶ μετὰ βασιλείας καθαίρεσιν, σπυρίδα κατέχειν, καὶ ἄρτους ζητεῖν; ἢ τίς αὐτὸν οὐκ ἂν καὶ οὕτως ἐκστάντα, πάλιν ἐτίμησε τὴν προτέραν ἐκείνου τύχην σκοπῶν; τοιαῦτα γοῦν πολλά φησιν Εὐριπίδης· διὸ καὶ μεμπτέος ἐστὶν ἐν τούτοις, ὡς μὴ τηρῶν ἠθῶν τὴν κατάστασιν. τὸ δὲ μεῖζον, ὅτι καὶ ἐναντία πολλάκις ἑαυτῷ λέγει. ἠὼς μέν.] ἐντεῦθεν ἀπάρχεται τῆς διηγήσεως, καὶ φησίν, ἡ ἡμέρα μὲν ἤδη τὸ Φήγιον ὄρος τοῦ Ὠκεανοῦ ὑπερεπέτετο, ἐποχουμένη τῷ Πηγάσῳ ἵππῳ, τὸν σὸν ἀδελφὸν Τιθωνὸν καταλιποῦσα παρὰ τὴν Κέρνην, ἥτις ἐστὶ νῆσος Ὠκεανῖτις. ἠώς.] σχηματίζεται τὸν ἀπὸ πρωΐας μέχρι τοῦ γεύματος καιρόν, τὴν ὅλην ἡμέραν, καὶ ὑπὸ νυκτὸς καὶ ἡμέρας διάστημα, ὡς ἐν τῷ, ἠὼς δέ μοι ἐστίν. ἢ δὲ δυωδεκάτη, ὅτ᾽ ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα. καὶ καθολικωτέρως αὐτὸ τὸ λέγειν ὄνομα ἠοῦς καὶ ἡμέρας, ὅπερ οἱ μυθογράφοι σωματοποιηθῆ θεὰν εἶπον, ὡς ἐπὶ τοῦ, ἠὼς δ᾽ ἐκ λεχέων. καὶ τό, ἀπὸ ἀνατολῶν μέχρι μεσημβρίας τοῦ ἡλίου διάστημα, ὡς τό, ἔφθα δὲ ἠώς, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ.

Φήγιον.] ὄρος παρὰ τὸν Ὠκεανόν, φηγούς, ἤτοι δρῦς ἔχον. τὸ δὲ φηγὸς ἡ δρῦς, παρὰ τὸ φαγεῖν. πρὸ γὰρ εὑρέσεως ἄρτου, βαλάνοις καὶ ἀκρόδρυα, τουτέστιν ὀπώρας, ἤσθιον οἱ ἄνθρωποι. πάγον.] τὸ ἀκρωτήριον.

Κραιπνοῖς ὑπερποτᾶτο Πηγάσου πτεροῖς,
Τιθωνὸν ἐν κοίτῃσι τῆς Κέρνης πέλας.

Celeribus iam ſuperuolabat Pegaſi alis,
Tithonum in cubili prope Cernen

Κραιπνόν.] τὸ ταχύ, παρὰ τὸ ἐφ᾽ ὕψους καὶ εἰς πέραν πνέειν. ὑπερποτᾶτο.] ὑπερεπέτετο. Πηγάσου πτεροῖς.] περιφραστικῶς, τῷ Πηγάσῳ. Ὅμηρος πανσόφως καὶ ἀλληγορικῶς φυσικώτερον γράφων, ἵππους ἡμέρας φησί, Λάμπον καὶ Φαέθοντα. οἱ δὲ νέοι, τῷ Πηγάσῳ ἐποχουμένην αὐτὴν εἰσάγουσι μυθικῶς, ὥσπερ καὶ ὁ Λυκόφρων. ἔχεται δὲ καὶ τοῦτο ἀλληγορίας, ἣν μετὰ τὴν μυθικὴν ἱστορίαν ἐρῶ. ὁ Πήγασος οὗτος ὁ μυθευόμενος ἵππος, λέγεται γεννηθῆναι τοιῶσδε. σταλεὶς ὁ Περσεὺς ἐπὶ τὰς Γοργόνας, προστάξει τῆς Ἀθηνᾶς, τὴν Σθενὼ μὲν καὶ τὴν Εὐρυάλειαν ἀθανάτους οὔσας παρέδραμε. καρατομεῖ δὲ τὴν Μέδουσαν· ἐκ τοῦ τραχήλου δὲ ταύτης, ὅ τε Πήγασος οὗτος ἵππος αἰ-

φορεῖν, ὑπόπτερος ὤν, καὶ ὁ Χρυσάορ ἄνθρωπος, χρυσοῦν ἄορ κρατῶν. Βελλεροφόντης δὲ ὁ Κορίνθιος, ὁ καὶ Ἱππόνοος καλούμενος, ἀνὴρ ὑπάρχων φρυγίας, ἄκων ἀνελὼν τινὰ Κορίνθιον Βέλλερον, ἢ τὸν ἴδιον ἀδελφὸν Δηλιάδην, ἢ Πειρῆνα, ἢ Ἀλκιμένην, ἐλθὼν εἰς Ἄργος, Προῖτον καθαίρεται. Ἄντεια δὲ, ἡ καὶ Σθενέβοια γυνὴ Προίτου, ἐρωτικῶς ἐπεμάνη Βελλεροφόντῃ. ὡς δ' οὐκ ἔπειθεν συγγενέσθαι αὐτῇ, διαβάλλεται παρ' αὐτῆς Προίτῳ, ὡς πειράζων αὐτήν. Προῖτος δὲ αὐτοχειρίᾳ τοῦτον ἀνελεῖν οὐκ ἠθέλησε, κατὰ τὸ παλαιὸν ἔθος ἐπικρατοῦν, τὸ μὴ τοὺς συμφαγόντας ἀλλήλοις ποτὲ παρ' ἀλλήλων θνήσκειν, εἰ μή που τοῦτο ἀκουσίως συμβῇ. διὰ τοῦτο καὶ Προῖτος Βελλεροφόντην ἀνελεῖν οὐκ ἠθέλησε. πέμπει δὲ αὐτὸν ἐς Λυκίαν, πρὸς Ἰοβάτην τὸν πενθερὸν, γράμματα δοὺς αὐτῷ κατ' αὐτοῦ, περιέχοντα τὴν τῆς Ἀντείας διαβολήν. καὶ ὁ Ἰοβάτης δὲ ὁμοίως ἐννέα ἡμέρας αὐτῷ συνεστιώμενος, ἐν τῇ δεκάτῃ δὲ τὸ γράμμα δεξάμενος, ἐπεὶ μὴ δ' αὐτὸς εἶχεν αὐτὸν ἀνελεῖν διὰ τὸ συμφαγεῖν μετ' αὐτοῦ, κελεύει τοῦτον ἀπελθεῖν, καὶ πολεμῆσαι Χιμαίρᾳ, εἶτα Σολύμοις, εἶτα Ἀμαζόσιν. οἱ θεοὶ δὲ τούτῳ ἐπτερωμένον ἵππον, ὅν φασι Πήγασον, ἀπεστάλκασιν. ᾧ ἐποχηθεὶς, τὴν Χίμαιραν ἀνεῖλε, μόλιβδον τῷ αὐτοῦ δόρατι ἐπιθεὶς καὶ ἐμβαλὼν τῷ ἐκείνης πῦρ πνέοντι στόματι, ὑφ' οὗ πυρὸς ὁ μόλιβδος συντακεὶς, ἐκείνην ἀπέκτεινε. λέων γὰρ προειδόντα τινὰ τὸ πῦρ τῆς Χιμαίρας φυλάξασθαι, καθά φησι Λυσίας ὁ ῥήτωρ μυθικῶς. οὕτω γοῦν ἐκείνην ἀνεῖλε. τοὺς δὲ Σολύμους καὶ τὰς Ἀμαζόνας πολεμῶν. ὑποστρέφοντα δὲ ἐνέδρα Λυκίων ἔμελλεν αὐτὸν ἀνελεῖν. ὡς δὲ καὶ τοὺς τῆς ἐνέδρας ἀνεῖλεν, Ἰοβάτης αὐτὸν γαμβρὸν ἔσχεν ἐπὶ Φιλονόῃ τῇ θυγατρὶ, καὶ τελευτῶν αὐτῷ καὶ τὴν βασιλείαν καταλιμπάνει. Βελλεροφόντης δὲ, ὡς φασὶ, ἐπαρθεὶς τοῖς κατορθώμασι, ἠθέλησε καὶ τὸν οὐρανὸν τῷ Πηγάσῳ περιπολεῦσαι. Ζεὺς δὲ οἶστρον τῷ ἵππῳ τούτῳ βαλὼν, ἔπεισε τὸν Βελλεροφόντην ἀποσφαιρίσαι τῶν αὐτοῦ νώτων, καὶ καταβαλεῖν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν. καὶ δὴ παρὰ τὸ Ἀλήϊον πεδίον κατενεχθέντος Βελλεροφόντος, καὶ περιπορευομένου τυφλοῦ ἀπὸ τῆς πτώσεως, ὁ Πήγασος ἄνω περιεπολεῖτο καὶ κάτω. ἡ γοῦν ἡμέρα παρὰ Διὸς τοῦτον αἰτεῖται, ὡς ἂν ἐποχουμένη αὐτῷ τὸν ἡμερήσιον κύκλον βαδίζῃ. ταῦτα εἰσὶ τὰ ληρώδη καὶ μυθουργήματα. Ὅμηρος δὲ ἵππους Ἡμέρας φησὶ, Λάμπον καὶ Φαέθοντα. ἵππος δέ ἐστιν ἡμέρας, ἡ περιφέρουσα αὐτὴν ὀξεῖα τοῦ οὐρανοῦ κίνησις, ἐφ' ἧς λάμπει καὶ φαίνει. καὶ ταῦτα μὲν τὰ Ὁμηρικά. περὶ δὲ Περσέως, καὶ Γοργόνων, καὶ Πηγάσου λεκτέον. Περσεὺς ὁ ἥλιος ἐστὶ, καὶ ἡ ὀξυκίνητος τοῦ οὐρανοῦ κίνησις. Ἀθηνᾶ δὲ, ὁ ἀὴρ, καὶ ἡ ἀναθυμίασις ἡ κινοῦσα τὸν οὐρανόν. ἐξ ἀναθυμιάσεων γὰρ κινεῖται, κατά τινας. Περσεὺς δὲ λέγεται παρὰ τὸ περαιοῦσθαι καὶ ὁρμᾶν. τοῦτον ἡ ἀερώδης ἀναθυμίασις αὕτη, πέμπει ἐπὶ τὰς Γοργόνας, ἤτοι τὴν θάλασσαν. καὶ τὸ σύστημα τῶν ὑγρῶν, Γοργόνα λεγομένην διὰ τὴν ταύτης κατάπληξιν. γοργὸν γὰρ, τὸ καταπληκτικόν. πέμπει δὲ τοῦτον, ἀνελεῖν τὴν Μέδουσαν, τὴν λεπτομερεστέραν οὐσίαν, ὡς ἐξισουμένην αὐτῇ. καὶ γὰρ ἡ πᾶσα θάλασσα ἀεροειδής ἐστι· τὸ δὲ λεπτότερον αὐτῆς, εἰς ἀέρα μεταβάλλει. ὁ γοῦν Περσεὺς ἥλιος οὕτω κινούμενος τῇ οὐρανίῳ φορᾷ, τὴν μὲν Σθενὼ καὶ τὴν Εὐρυάλειαν, ἤτοι τὸ δυνατὸν καὶ κατὰ μῆκος πέλαγος τῆς θαλάσσης ἐκτεταμένον οὐκ ἀναιρεῖ, ἤγουν οὐ μεταστρέπει, οὐδ' ἀνιμᾶται, ὡς ἀθάνατον, καὶ μὴ μετατραπῆναι δυνάμενον. τὴν δὲ Μέδουσαν μόνην ὡς θνητὴν ἀναιρεῖ, πλήττων τῷ ξίφει· ἤτοι τὸ βασιλικώτατον καὶ λεπτὸν, τῇ ὀξείᾳ κινήσει μετατρέπει καὶ ἀνιμᾶται. τῇ δὲ καρατομίᾳ ἐκείνης, ἐκ τοῦ τραχήλου ὁρμᾷ Χρυσάορ καὶ Πήγασος. ἀνιμωμένου γὰρ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ ἀέρος τὸ κεφαλαιῶδες, ὡς ἔφην, καὶ τὸ λεπτότερον καὶ ἀτμῶδες, συμβαίνει τὸ βαρύτερον ἀναφερόμενον, πάλιν κάτω πηγάζειν καὶ χέεσθαι, ὃ καὶ πήγασον ὠνομάκασι, διὰ τὸ κατωφερές. κατωφερῆ γὰρ τὰ ἄλογα. τὸ δὲ λεπτομερέστερον εἰς τὸ αἰθερωδέστερον, καὶ ἔτι εἰς τὸ πυρῶδες μεταβάλλειν, ὅπερ καὶ χρυσάορα κεκλήκασι. τούτῳ γοῦν τῷ ἐξ ὕδατος Πηγάσῳ ἀναφερομένῳ τῇ κινήσει τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τῇ ἡλιακῇ ἀνιμήσει ἐποχουμένη, συναναφέρεται ἡ ἡμέρα. σφαιροειδὴς γάρ ἐστιν ὁ οὐρανὸς, καὶ κινεῖται ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμᾶς, συμπεριφέρων αὐτῷ τὸν ἥλιον. οὗ περ ἡλίου περιδινηθέντος εἰς τὸ ὑπὸ γῆν ἡμισφαίριον, γίνεται νύξ. ἀπὸ δὲ τοῦ ὑπὸ θάλασσαν καὶ γῆν εἰς τὸ ἄνω ἀναδραμόντος ἡμισφαίριον, ὅθεν καὶ τοὺς λεχθέντας πηγάσους ἀτμοὺς ἀνασπᾷ, ἡμέραν ἐργάζεται. οὕτως ἡμῖν δοκεῖ τοῖς Τζετζίοις ἔχειν ταῦτα τὰ μυθουργήματα. τούτῳ τῷ Πηγάσῳ, τὴν ἡμέραν ὀχεῖσθαι, οὐ τῷ Βελλεροφόντῃ. κἀκεῖνος δὲ οὐκ ἦν ἵππος. οὐ γάρ ἐστιν ὅπου τις ἐπτερωμένον ἵππον εὑ-

ῥήσσειν, ἀλλὰ πλοίῳ ἐμβὰς οὗ πτερὰ τυγχάνει τὰ λαίφη. Πήγασος δὲ ἡ κλῆσις, ὡς διὰ τῶν πηγαζόντων ὑδάτων νηχομένων, τὴν χίμαιραν ἀναιρεῖ, τὴν τρικέφαλον καὶ πυρίπνουν, ὅπερ ἀλληγορεῖται ῥητορικῶς. ἡ Χίμαιρα γὰρ ἦν γυνή, θυγάτηρ Αμισοδάρου, περὶ τόπον Λυκίας ὑπάρχοντος. αὕτη ἀδελφοὺς ἔσχηκε δύο, Λέοντα καὶ Δράκοντα, οἳ καὶ τὰς τῆς Λυκίας εἰσβολὰς κατέχοντες, μετὰ καὶ τῆς ὑπ' αὐτοὺς ἀνῄρουν τοὺς παριόντας. διὰ γοῦν τὴν ὁμόνοιαν αὐτῶν τρικέφαλον θηρίον τούτους ἐκάλεσαν. διὰ δὲ τὸ πολεμικὸν καὶ δραστήριον, πυρίπνουν. τούτοις γοῦν Βελλεροφόντης ἐπιστὰς, μόλιβδον ἐμβάλλει τοῖς αὐτῶν στόμασι, τουτέστι χαλινὸν δουλείας. πρόσθεν δὲ ὁ λέων ἐπολέμει, ἐκ τοῦ ὄπισθεν ὁ δράκων. κατὰ μέσον δὲ ἦν ἡ χίμαιρα, ὡς ἐκείνων ἀσθενεστέρα· ἢ καὶ ἄλλως. τὴν χίμαιραν νοητέον, ὡς Ὅμηρος ὑπεμφαίνει μικρὸν, τοὺς Σολύμους ἔθνος μάχιμον, οὓς εἰκάζει καὶ λέουσι, διὰ τὸ κατὰ πρόσωπον γενναιότατα μάχεσθαι τὰς Ἀμάζονας, ἃς εἰκάζει χιμαίρᾳ, ἤτοι αἰγὶ, διὰ τὸ κρημνοβατεῖν αὐτὰς δίκην αἰγῶν, καὶ ἐν κρημνοῖς κατοικεῖν. τὴν δὲ ἐνέδραν τῶν Λυκίων τὴν κατ' αὐτοῦ, ἣν διὰ τὸ λαθραῖον, ὄφιν ἐκάλεσε. πηγάσου πτεροῖς, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ὅτι ἐκ τοῦ ὑπὸ γῆν καὶ ὕδωρ ἡμισφαιρίου σὺν τῷ ἡλίῳ ἀνῆλθεν ἡ ἡμέρα ἐκ τῶν μερῶν τοῦ ἑῴου ὠκεανοῦ, πηγάσου πτεροῖς εἶπεν. ἡ δὲ τοῦ Βελλεροφόντου οὐρανόθεν ἐκ τοῦ Πηγάσου ἀποσφαίρεσις, τοῦτό ἐστιν· ἐπαρθεὶς τοῖς ἀνδραγαθήμασιν, οἷς τῷ πλοίῳ ἐκείνῳ εἰργάσατο, ἐδόκει τις ἡμίθεος εἶναι, καὶ ὑψηλότερα τοῦ αἰθέρος ἐφρόνει. ἀντιπνευσάσης δὲ τῆς εἱμαρμένης αὐτῷ, ἣν Ὅμηρος Δία φησὶν, αἴφνης ὁ εὐτυχὴς ἐκεῖνος ὁ τῶν πταμένων ὄχος, δυστυχέστατος κατεφαίνετο. ἀποβαλὼν γὰρ τοὺς παῖδας, καὶ ὥσπερ τυφλὸς γεγονώς, πενθῶν περὶ τὴν ἐρημίαν τῆς Λυκίας διῆγεν, ἣ τις Ἀλήϊον ἀπὸ τῆς ἐκείνου ἄλης, ἤτοι πλάνης, ἐκλήθη. ἢ καὶ τὰς φρένας ἀποβαλὼν, καὶ τὸν νοῦν τυφλωθεὶς, οὕτω διῆγε πλανώμενος. κατὰ γὰρ Ἐπίχαρμον, νοῦς ὁρᾷ, καὶ νοῦς ἀκούει. τὰ δ' ἄλλα πάντα τυφλὰ καὶ κωφά. Τιθωνὸν ἐν κοίτῃσι] κατὰ τὸ μυθικὸν καὶ τὴν ἱστορίαν, ὁ Τιθωνὸς ἀδελφὸς ἦν Πριάμου ἀμφιμήτειος. ὁ μὲν γὰρ Πρίαμος ἦν Λευκίππης, ὁ δὲ Τιθωνὸς ἦν Στρυμοῦς, ἢ Ῥοιοῦς τοῦ Σκαμάνδρου θυγατρὸς υἱός. ἀμφότεροι δὲ παῖδες Λαομέδοντος. φασὶ γοῦν, ὅτι τὸν Τιθωνὸν τοῦτον, σύνευνον εἶχεν ἡ Ἡμέρα, ἐξ οὗ γεννᾷ Μέμνονα καὶ Ἠμαθίωνα. ἀθάνατον δὲ τὸν Τιθωνὸν ποιήσασα, ἐπελάθετο ποιῆσαι καὶ ἀγήρω. γηράσαντος δὲ τοσοῦτον, ὡς ἐν ταλάρῳ καὶ λίκνῳ αὐτὸν περιστρεφόμενον δίκην βρεφυλλίων καθεύδειν, εἰς τέττιγα μετέβαλε. διὰ τοῦτο γοῦν καὶ αὐτοῦ φασὶν ἐν τῇ κοίτῃ καταλεῖψαι αὐτὸν τὴν ἡμέραν. ταῦτα μὲν μυθικώτερως λέλεκται. ῥητορικῶς δὲ, πρότερον λεκτέον καὶ ἀλληγορητέον. ὁ Τιθωνὸς αὐτοῦ παρὰ τὴν ἡμέραν καὶ τὰ ἑῷα ἐπιγαμβρεύσας, παῖδας μὲν ἔσχε τοὺς προρρηθέντας, πολυχρονιώτατος δὲ ἐγεγόνει, ὡς ὑπὸ γήρως τοῦτον τρύχεσθαι ταλάρῳ καθήμενον. ἐμυθεύσαντο γοῦν, ὅτι ἡ ἡμέρα, τουτέστιν ἡ ἀκρασία τῶν ἑῴων μερῶν, καὶ σύνευνον τοῦτον ἔσχε, καὶ ἀθάνατον ἐποίησεν. ἡ ἡμέρα καὶ τὸ φῶς τοῦτο ἠγάπησε, διὰ τὸ ὑπεργήρειον, ὡς ἔφην, αὐτὸν γεγονέναι. ὅθεν καὶ εἰς τέττιγα φασὶν αὐτὸν μεταβληθῆναι. οἱ γὰρ τέττιγες, ὥσπερ καὶ οἱ ὄφις γεγηρακότες ἀποβάλλουσι τὸ γῆρας. καὶ ταῦτα μὲν ἠλληγορήθη ῥητορικῶς. φυσικῶς δὲ ἤδη λεκτέον. Ἠὼς τὸ προφοῖνον κατάστημα. Τιθωνὸς δὲ τὸ τῆς ἡμέρας κατάστημα. ὅτε τιθέασι τὰ ὤνια, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα χωροῦσιν οἱ ἐργαζόμενοι. ὅθεν καὶ ἡμέρας ἀήρ, ὅτε τὰ ἀνδρῶδη καὶ ἐργατικὰ ἐν αὐτῷ γίνονται, οὐχ ὥσπερ ἐν τῇ νυκτὶ, τὰ θηλυπρεπῆ καὶ ἀνέσιμα. οὕτω μὲν οὖν, ὡς ἔφην, Τιθωνός ἐστιν ἡ ἡμέρα. μᾶλλον δὲ, ἐκεῖνο τὸ τῆς ἡμέρας κατάστημα, ὁπότε τὰ ὤνια προτίθενται, καὶ αἱ ἀγοραὶ ἵστανται. οὗτος δὲ μυθικῶς εἶπε τὸν Τιθωνὸν, Πριάμου καλῶν αὐτὸν ἀδελφόν. ἱστορίαις γὰρ καὶ μύθοις μόνον φροντίζει, θέλγειν τοὺς νέους βουλόμενος. κοίτῃσι] κοίταις. ἰωνικῶς δὲ ἐτράπη τὸ ᾱ εἰς η̄, καὶ μένει τὸ ἰῶτα προσγεγραμμένον. Κέρνη] νῆσος ὠκεανῖτις, ὅπουθεν ὁ ἥλιος δοκεῖ ἀνατέλλειν, τὸ ἀμφιμήτριον ἐρρέθη.

Λιποῦσα, τὸν σὸν ἀμφιμήτειον κάσιν.

Οἱ δ' οὖσα γρώνης εὐγάλακτα χερμάδος

Ναῦται λίαζον, κἀπὸ γῆς ἐχάζοσαν
Ὑσπληγας· αἱ δὲ παρθενοκτόνον Θέτιν

Relinquens, tuum paternum fratrem:
Funes verò tranquillos à concauis ſaxis
Nautæ ſoluebant, & à terra laxabant
Ancoras: virginicidam autem Thetim

Οὖσα] τὰ σχοινία. παρὰ τὸ οἴω, τὸ κομίζω, οἶσα, καὶ ἰωνικῶς οὖσα. ἢ τὰ ἀπὸ οἰσύας φυτοῦ, ἤτοι λύγου. πρότερον γὰρ ἀπὸ λύγου σχοίνους ἐποίουν, πρὸ εὑρέσεως τῆς καννάβεως. χηρώνης] κοίλης πέτρας. ἐκ τοῦ χέω, τὸ ῥέω, σείω. ἀγάλληνα] τὰ γαλήνιαν ἐμποιοῦντα τὴν ναῦν κλυδωνιζομένην, ὁπότε δεθῇ καὶ στηριχθῇ ταῖς ἀγκύραις. χερμάς.] κυρίως ἡ μικρὰ πέτρα, ἣν δύναταί τις τῇ χειρὶ μάσασθαι, καὶ ἐπιλαβέσθαι. νῦν δὲ καταχρηστικῶς τὴν παραθαλασσίαν μεγάλην πέτραν ἐκάλεσε τοῦ λιμένος, πρὸς ἣν ἀποδέουσι τὰς τῶν ὁλκάδων σχοίνους. λίαζον.] ἔλυον, τροπῇ τοῦ διχρόνου εἰς δίχρονον, ὡς τὸ βίβλος βύβλος, ἀφροδύτη ἀφροδίτη, τετράδιον, τετράδυον, καὶ τὰ ὅμοια. κἀπὶ γῆς ἐχάζοσαν ὕσπληγας.] ἀπὸ γῆς ἀνασπῶσαι τὰς ἀγκύρας. ὅτε γὰρ μέλλουσι πλεῖν, ἀπὸ τῆς γῆς ἀνασπῶσι ταύτας. τὸ δὲ ἐσχάζοσαν, χαλδαϊκόν, ἤτοι τῆς ἀττικῆς διαλέκτου. ὕσπληξ δὲ καὶ ὑστριχίς, κυρίως δὲ μάστιξ ἡ, ἐκ χοιρείων τριχῶν συμπεπλεγμένη. καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶσα μάστιξ, καὶ τὸ βούκεντρον. νῦν δὲ τὰς ἀγκύρας οὕτως λέγει. αἱ δὲ παρθενοκτόνον.] μέχρι τοῦ αἱ φαλακραῖαι κόραι συντάσσε) οὕτω, καθ' ἣν διαγράφω τάξιν τοῦ α καὶ β, καὶ τῶν λοιπῶν στοιχείων. παρθενοκτόνον.] Ἀθάμας ὁ Αἰόλου τοῦ Ἕλληνος, ἐκ Νεφέλης γεννᾷ Ἕλλην καὶ Φρίξον. εἶτα Ἰνὼ γήμας, γεννᾷ Κλέαρχον, τὸν παρά τισι Λέαρχον, καὶ Παλαίμονα, τὸν καὶ Μελικέρτην. Ἰνοῦς δὲ φρυγούσης τὸν πυρὸν διὰ τὸ μὴ ἀναφύεσθαι, καὶ ὑποθεμένης τοῖς μάντεσι λέγειν Ἀθάμαντι, διὰ τοῦτο σῖτον μὴ φύεσθαι, μηδὲ τὰ λοιπὰ τῶν σπορίμων, ὅτι τῶν τῆς Νεφέλης παίδων χρεία τοῖς θεοῖς ἕνα τυθῆναι, ἀναγκασθεὶς ὁ Ἀθάμας, Φρίξον παρέστησε τῷ βωμῷ, σφαγιάσαι βουλόμενος. Νεφέλη δὲ καὶ Φρίξον, καὶ τὴν Ἕλλην ἁρπάζει. ἡ δὲ παρ' Ἑρμοῦ λαβοῦσα χρυσόμαλλον κριόν, ἔδωκεν. ὑφ' οὗ φερομένων διὰ τοῦ ἀέρος, συνέβη τὴν Ἕλλην εἰς τὸ ὑποκείμενον καταπεσεῖν πέλαγος, καὶ ἀποπνιγῆναι, καὶ ἀπὸ ταύτης κληθῆναι Ἑλλήσποντον. ὅθεν καὶ παρθενοκτόνον Θέτιν, καὶ θάλασσαν τοῦτο τὸ Ἑλλήσποντον ἐκάλεσε πέλαγος. Φρίξος δὲ ἧκεν εἰς Κόλχους, καὶ θύει ἐκεῖ τὸν κριὸν Φυξίῳ Διΐ. τὸ δὲ δέρος Αἰήτης ἐν Ἄρεος ἄλσει καθήλωσε περὶ δρῦν, ὃ μυθεύεται φυλάττειν τὸν Δράκοντα. Φρίξος δὲ λαβὼν Χαλκιόπην τὴν Αἰήτου, γεννᾷ Ἄργον, Μελίαν, Κάπιν, Φρόντιν, Σῶρον, καὶ Ἕλλην. ὕστερον δὲ Ἀθάμας μηνίδι Ἥρας, ὅτι τὸν Διόνυσον ὡς κόρην ἀνέτρεφε, λαβὼν παρ' Ἑρμοῦ, καὶ τῶν ἐξ Ἰνοῦς ἐστέρητο παίδων. αὐτὸς γὰρ μανεὶς, Λέαρχον τοξεύει· Ἰνὼ δὲ σὺν Παλαίμονι, τῷ καὶ Μελικέρτῃ ἥλατο εἰς θάλασσαν. Ἀθάμας δὲ ἐκπεσὼν Βοιωτίας, χρησμὸν ἔλαβεν, ἐκεῖ κατοικεῖν, ὅπου ζώοις ἀγρίοις ξενισθῇ. λύκοι δὲ περὶ τὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν ἀθαμανίαν ἰδόντες αὐτόν, ἔφυγον, καταλιπόντες τὰ κρέα τῶν προβάτων, ἅπερ κατήσθιον. ἐκεῖ δὲ γήμας Θεμιστὼ τὴν Ὑψέως, γεννᾷ Λεύκωνα, Ἐρυθρὸν, Σχοινόα, Τιπλωνόν. καὶ τὰ μὲν λοιπὰ πάντα τῆς ἱστορίας ἀληθεύουσι. τὰ δὲ περὶ τοῦ κριοῦ μεμυθολόγηται. ὁ γὰρ Κριὸς ἄνθρωπος ὤν, φίλος τῇ Ἕλλῃ καὶ Φρίξῳ, γνοὺς τὴν ἐπιβουλὴν τὴν κατ' αὐτῶν, ἐμβὰς εἰς πλοῖον μετὰ τούτων ἐφέρετο. καὶ ἡ μὲν Ἕλλη περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, ἢ νόσῳ, ἢ πεσοῦσα τοῦ πλοίου τελευτᾷ. οὗτοι δὲ ἀφίκοντο περὶ Κολχίδα, καὶ χρυσώσαντες κριοῦ δέρμα, τὸν μὲν κριὸν θύουσι Διΐ, τὸ δὲ δέρμα τις ἄνθρωπος Δράκων ἐφύλαττε· καὶ ἄλλως· Ἀθάμας ὁ Αἰόλου τοῦ Ἕλληνος παῖς, βασιλεὺς δὲ Θηβῶν, γήμας Ἰνὼ τὴν Κάδμου, παῖδας ἔσχε δύο, Κλέαρχον τὸν παρά τισι Λέαρχον, καὶ Παλαίμονα τὸν καὶ Μελικέρ-

την. κατὰ Ἥρας δὲ πρόσταγμα, ἀποπεμψάμενος τὴν Ἰνὼ, καὶ ἐπιγήμας Νεφέλην, ἔσχεν ἐξ αὐτῆς δύο παῖδας, Ἕλλην τε καὶ Φρίξον. μιγνύμενον δὲ αὐτὸν λάθρα τῇ Ἰνοῖ, καταπτύσασα ἡ Νεφέλη ᾤχετο. πάλιν δὲ τῆς οἰκίας ἐπικρατήσασα ἡ Ἰνὼ, ἐπεβούλευσε τοῖς τῆς Νεφέλης παισίν. εὑροῦσα οὖν τινα μηχανὴν, ἔφρυξε τὸν πυρὸν διὰ τὸ μὴ ἀναφύεσθαι. καὶ δὴ πολλῆς οὔσης ἀκαρπίας ἐν τῇ χώρᾳ, ἔπεμψαν οἱ Ἀθηναῖοι θεοπρόπους εἰς Πυθώ. ἡ δὲ Ἰνὼ ὑπέθετο τοῖς μάντεσι τοιοῦτόν τινα χρησμὸν κατὰ τοῦ Φρίξου λέγειν Ἀθάμαντι, ὡς διὰ τοῦτο σῖτον μὴ φύεσθαι, μὴ δὲ τὰ λοιπὰ τῶν σπερμάτων, ὅτι τῶν τῆς Νεφέλης παίδων χρεία τοῖς θεοῖς ἕνα τυθῆναι. πυθόμενος οὖν περὶ τῶν θεοπροπίων ὁ Ἀθάμας τὸ λόγιον, καὶ ἀναγκασθεὶς, μεταπέμπεται ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸν φρίξον, σφαγιάσαι βουλόμενος. προφάσεως δὲ χάριν ἐκέλευσεν αὐτὸν ἄγειν. ὅτι κάλλιστον πρόβατον ἐν τοῖς θρέμμασιν εἰς ἱερουργίας ὑπάρχει. μυθολογεῖται δὲ, ὅτι παραγενομένῳ τῷ Φρίξῳ, μετὰ τῆς ἀδελφῆς κατά τινα δαίμονος ἐπιφάνειαν, ἀνθρωπίνῃ βοῇ λαλῆσαι τὸν κριὸν, καὶ πᾶσαν αὐτῷ τὴν ἐπιβουλὴν ἀπαγγεῖλαι· κελεῦσαί τε αὐτὸν μετὰ τῆς ἀδελφῆς, προκαθίσαι τὰ νῶτα, ὅπως τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον ἐκφυγεῖν δυνηθῶσιν. ἕτεροι δὲ λέγουσιν, ὅτι Νεφέλη Φρίξον καὶ τὴν Ἕλλην ἁρπάζει, καὶ παρ' Ἑρμοῦ λαβοῦσα χρυσόμαλλον κριὸν ἔδωκεν. ἐφ' οὗ φερομένων διὰ τοῦ ἀέρος μετὰ πολλῆς τῆς βίας συνέβη τὴν Ἕλλην μὴ δυναμένην ἀντέχειν. καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἱστορίας ταῦτα ζήτει εἰς τὴν ἑτέραν ἱστορίαν τὴν ὁμοίαν αὐτῇ, ὡς ὄπισθεν ἔφη. Θετις.] ἡ θάλασσα, ὅτι ἀθεσίας αἰτία. συναχθέντος γὰρ τοῦ ὕδατος, κατ' ἀρχὰς ἐφάνη ἡ ξηρὰ, καὶ γέγονε τοῦ παντὸς ἡ διακοσμία.

Ἰουλόπεζοι θεῖνον εὐῶπες, σπάθαις
Πελαργοχρῶτες, αἱ Φαλακραῖαι κόραι
Ὑπὲρ Καλυδνῶν λευκὰ φαίνουσαι πτίλα
Ἄφλαστα καὶ φώσσωνας ὠργυιωμένοις,
Ἀπαρκτίαις πρηστῆρες αἴθωνος πνοαῖς

Iulipedes pulcræ sulcabant remis
Ciconipelles Phalacreæ filiæ,
Vltra Calydnas albas ostendentes alas,
Rostráque & expansa vela,
Septentrionalibus turbinis acuti flatibus:

Ἴουλος.] σκώληξ πολύπους μικρὸς περὶ τοίχους ἀνερχόμενος, ᾧ παρεικάζει τὰς Ἀλεξάνδρου ναῦς, διὰ τὰς κώπας. ἐγὼ δὲ μίαν λέγω ναῦν Ἀλεξάνδρου. καὶ βαρβαρικὸν πλοιάριον ἕν, ἑκατὸν καὶ μόνους στρατιώτας ἔχον, ἔπλευσεν εἰς Ἑλλάδα. ἴουλος δὲ σημαίνει τέσσαρα, τὸν σκώληκα τοῦτον, τὴν ἐξάνθησιν τῶν γενείων, τὴν συστροφὴν τῶν τειχῶν, καὶ τὸν ὕμνον· ὡς φησιν Ἐρατοσθένης ἐν Ἑρμῇ, ἡ χερνῆτις ἔριθος ἐφ' ὑψηλοῦ πυλεῶνος, δανδαῖπις στείχουσα καλὰς ἤειδ' ἰούλους. πέζα.] ποὺς, παρὰ τὸ πέδον. εὐῶπες.] εὐόφθαλμοι, διὰ τὰς ὀπὰς, ὅθεν ἐν τῷ πλεῖν κινοῦσι τὰς κώπας. σπάθαις.] κώπαις.

πελαργοχρῶτες.] λευκόχροοι, διὰ τὰ λέφη.

φαλακραῖαι.] Ἰδαῖαι, ἀπὸ τοῦ περιέχοντος, τὸ περιεχόμενον. τέσσαρα γὰρ ἀκρωτήρια Ἴδης, Φαλάκρα, Λεκτὸν, Γάργαρον καὶ Πέργαμον. τινὲς δὲ ἐκεῖθεν, ἤγουν ἐκ τῆς Φαλάκρας, λέγουσι τμηθῆναι τὰ ξύλα τὰ εἰς τὴν ναυπηγίαν τῶν Ἀλεξάνδρου πλοίων. ἔκτοτε δὲ τοῦτο τὸ ὄρος ψιλωθὲν φαλάκρα κληθῆναι. κόρας δὲ Φαλάκρας εἶπε τὰ πλοῖα, ὡς ἐκ τῶν τῆς Φαλάκρας ξύλων ναυπηγηθέντα. Καλύδναι.] νῆσοι Τροίας, ἀπό τινος Καλυδνοῦ. λευκὰ πτίλα.] τὰς κώπας,

ὅτι ὑπ᾽ αὐτῶν λευκαίνεται τὸ ὕδωρ πληττόμενον. πίλα τὰ πτερά, παρὰ τὸ ἐν τῷ πέτεσθαι πάλλειν καὶ κόπτειν τὸν ἀέρα. ἄπλαστα.] ἀσύνδετον, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν καὶ ἄφλαστα. ἄφλαστα δὲ λέγεται, αἱ πρύμναι, ὅτι αἱ πρύμναι τῶν πλοίων τῶν βαρβαρικῶν καὶ στρατιωτικῶν θεοὺς γεγραμμένους εἶχον, ἃ διὰ τὴν εὐσέβειαν οὐκ ἄν τις ἔκαυσε. τὰ δὲ τῶν λοιπῶν πλοίων ἄφλαστα τις εἴποι, οἱονεὶ εὔφλαστα καὶ εὔκαυστα. εἰ γάρ τις πῦρ αὐτοῖς ἐπιβάλλει, συντόμως καυθήσεται, διὰ τὸ εἶναι πεπισσωμένας. φώστωνας.] τὰ λαίφη τὰ ἄρμενα, παρὰ τὸ φῶς, τὸ λαμπρυνῶ· λευκὰ γάρ. ἢ παρὰ τὸ φυσᾶσθαι ὑπ᾽ ἀνέμου, φύσωνες καὶ φώστωνες. ὠργυιωμένοις.] ἐκτεταμένοις, ἡπλωμένοις. ἢ ἀπὸ τῆς ὀργυιᾶς, ἤτοι τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν. ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ ὀργῶ, τὸ ὁρμῶ. ὀργᾶν δέ, τὸ ἐκ γῆς συντόμως ὀρούειν τι τῶν φυτῶν. ἢ τῶν βοτανῶν ὀργυιωμένοις, καὶ μετὰ προσγραφῆς τοῦ ι δεῖ γράφειν. τὰ γὰρ διὰ τοῦ υια θηλυκὰ τῷ ι παραλήγονται, μυῖα, ἅρπυια, μητρυιά. τὸ δὲ ἀγυιά καὶ ὀργυιά, διφορεῖται. ἀπαρκτίαις πνοαῖς] ταῖς ἀπ᾽ ἄρκτου πνεούσαις. τοῖς γὰρ ἀπὸ Τροίας πλέουσιν εἰς Ἑλλάδα, φορὸς καὶ οὔριος ἄνεμος ὁ ἀπαρκτίας Βορρᾶς. πρηστῆρος αἴθωνος] καυστικοῦ ὀξέος.

Ἡ δ᾽ ἔνθεον χάσασα βακχεῖον στόμα,
Ἄτης ἀπ᾽ ἄκρων Βουπλανοκτίστων λόφων,
Τοιῶν δ᾽ ἀπ᾽ ἀρχῆς ἦρχ᾽ Ἀλεξάνδρα λόγων.

Cum diuinum resoluens os fatidicum
E summis Ates vacciuagis collibus,
Tales exorsa est Alexandra sermones:

Ἔνθεον] θεῖον, μαντικόν. χάσασα] ἀνοίξασα. βακχεῖον] τὸ δίκην τῶν Διονύσου βακχῶν ξένα φθεγγόμενον. ἄτης] ἥρωος Βλάβης.

λόφον] ἄτης, καὶ βουπλανόκτιστον τὴν Τροίαν λέγεται. Ἠλέκτρας γὰρ τῆς Ἄτλαντος καὶ Διὸς, Ἰασίων καὶ Δάρδανος. καὶ Ἰασίων μὲν Δήμητρος ἐρασθεὶς κεραυνοῦται· Δάρδανος δὲ κατακλυσμοῦ γεγονότος, ἐκ Σαμοθράκης εἰς ἀντιπέραν γῆν περαιοῦται, καὶ τὴν νῦν Τροίαν ἔμελλεν κτίζειν. χρησμὸς δὲ τοῦτον κωλύει κτίζειν τὸν λόφον, εἰπὼν βλάβην γενέσθαι τοῦτον τοῖς αὐτὸν κατοικήσασι. κωλυθεὶς, κτίζει τὴν Δαρδανίαν, πρότερον Σκαμάνδρου λόφον καλουμένην, βασιλεύοντος τότε τῶν Τρωϊκῶν μερῶν Τεύκρου τοῦ Σκαμάνδρου καὶ Ἰδαίας νύμφης. οὗ Σκαμάνδρου τὴν ἀδελφὴν Βάτειαν λαβὼν ὁ Δάρδανος, ἣν καὶ ὁ Λυκόφρων Ἀρίσβην λέγει, γεννᾷ Ἶλον καὶ Ἐριχθόνιον. ὧν Ἶλος ἄπαις τελευτᾷ· Ἐριχθόνιος δὲ ἐξ Ἀστυόχης τῆς Σιμόεντος, γεννᾷ Τρῶα. Τρωὸς καὶ Καλλιρόης τῆς Σκαμάνδρου, Ἶλος καὶ ἕτεροι. ὃς Ἶλος εἰς Φρυγίαν ἐλθὼν, ἐν Πριήπῳ ἐμαντεύσατο. ἔχρησε δὲ αὐτῷ ὁ Πριηπαῖος Ἀπόλλων, μὴ κτίζειν τὸν λόφον τοῦτον. ἄτης γὰρ αὐτὸν ἔφη. διὸ καὶ Δάρδανος αὐτὸν ἔκτισεν. ἀλλὰ καὶ τὴν ὑπὸ τὴν Ἴδην Δαρδανίαν, πρότερον Σκαμάνδρου λόφον καλουμένην. ἐν Φρυγίᾳ γοῦν ἀγῶνα ὑπὸ τοῦ βασιλέως τεθειμένον ὁ Ἶλος εὑρὼν, νικᾷ πάλην. καὶ λαβὼν ἐκ τοῦ βασιλέως ἆθλον ν´ κόρας, καὶ ν´ κούρους ἐκ χρησμοῦ, εἵπετο βοῒ πλανηθείσῃ ἐκ Μυσίας, ἥτις ἀφικομένη ἐπὶ τὸν λεγόμενον τῆς Φρυγίας ἄτης τόπον κατακλίνεται, ἔνθα πόλιν κτίσας ὁ Ἶλος, Ἴλιον ἐκάλεσε. βουπλανόκτιστος δὲ λέγεται, διὰ τὴν πλανηθεῖσαν ἣν εἴπομεν βοῦν. Δηάσης ὁ Λαμψάκου φησὶν, ὅτι τοῦ Ἴλου ἐν τῇ Μυσίᾳ νέμοντος βοῦς, ἔχρησεν αὐτῷ Ἀπόλλων, ἐκεῖ κτίζειν πόλιν, ἔνθα ἂν ἴδῃ μίαν τῶν βοῶν αὐτοῦ πεσοῦσαν. μία οὖν τῶν βοῶν αὐτοῦ ἀποσκιρτήσασα, ταύτην ἐδίωκεν. ἡ δὲ ὀκλάσασα, κατέπεσεν ἔνθα νῦν ἐστὶν ἡ Ἴλιος. ὁ δὲ Ἶλος τοῦ χρησμοῦ μνησθεὶς, ἐκεῖ πόλιν ἔκτισεν, καὶ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ Ἴλιον ὠνόμασεν. ἄκρων λόφων] τῶν ὑψηλῶν. ἐν γὰρ ἐκείνοις τοῖς μέρεσιν ἦν πύργος τῆς Κασάνδρας.

Αἲ αἶ τάλαινα θηλαμὼν κεκαυμένη,
Καὶ πρόσθε μὲν πεύκῃσιν οὐλαμηφόροις
Τριεσπέρου λέοντος, ὅν ποτε γνάθοις
Τρίτωνος ἠμάλαψε κάρχαρος κύων.
Ἔμπνους δὲ δαιτρὸς ἡπάτων φλοιδούμενος,

Heu heu misera nutrix incensa,
Ac prius quidem nauibus turmiferis
Trinoctis leonis, quem aliquando maxillis
Asper Tritonis canis deglutiuit.
Viuus autem dissector intestinorum ambustus,

Αἲ αἶ] ἐπίρρημα θρηνητικὸν, ὃ πάντες οἱ νῦν βαρύνουσι. Στέφανος δὲ καὶ Μελάμπους, περισπᾶν ἀξιοῦσι, λέγοντες τουτονὶ τὸν κανόνα· τὰ εἰς αι δίφθογγον λήγοντα ἐπιρρήματα, ἂν ἐπὶ τέλους ἔχωσι τὸν τόνον, περισπῶνται, ἰατταταῖ, παπαῖ, αἶ, καὶ τὰ ὅμοια. πλὴν τοῦ βαβαὶ, καὶ τοῦ ναί. ἐγὼ δέ φημι καὶ τοῦ οὐαί. θηλαμών.] τροφὸς, ἐκ τοῦ θηλὴ, θηλαμόν. τροφὸν δὲ αὐτῆς τὴν Τροίαν καλεῖ. σημείωσαι ἐκ τούτου, ὅτι καὶ τὰ εἰς αι ἐπιρρήματα φωνήεντος ἐπιφερομένου, τὸ ν ἐφελκύουσι. συμφώνου δὲ οὐκ ἔτι. πεύκῃσι.) πεύκαις ἰωνικῶς, τροπῇ τοῦ α τῆς αι διφθόγγου εἰς η, μένοντος καὶ τοῦ ἰῶτα προσγεγραμμένου. πεύκη δέ ἐστι, ξύλον πρὸς πλοίων κατασκευὴν ἐπιτήδειον. ἀπὸ δὲ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιηθὲν εἶπεν, ἢ ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον. οὐλαμηφόροις. οὐλαμὸν καὶ πόλεμον φερούσαις.

τριεσπέρου λέοντος.) ὅτε Ἀμφιτρύων ἐπὶ Τηλεβόας ἐστράτευσεν, ἐκδικῆσαι θέλων τὸν φόνον τῶν ἀδελφῶν Ἀλκμήνης, καὶ τοῦ ταύτης πατρὸς, Ζεὺς τρεῖς ἑσπέρας εἰς μίαν μεταβαλὼν, συνεκάθευδε τῇ Ἀλκμήνῃ. κατὰ δὲ τὴν αὐτὴν ἑσπέραν καὶ Ἀμφιτρύων παλινοστήσας, συγκαθεύδει τῇ γυναικί. ἡ δὲ διδύμους παῖδας γεννᾷ. ἐκ Διὸς, Ἡρακλέα· ἐκ δὲ Ἀμφιτρύωνος, Ἰφικλῆ. διὰ τοῦτο τριέσπερον αὐτὸν λέγει. τὰς δ' ἀλληγορίας εἰ μή που εἰναὶ ἀναγκαίας, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἱστοριῶν ἐατέον, ὅτι οὐδὲ πρέπον ἐστὶν ἀλληγορεῖν ἁπανταχοῦ. οὗτος γὰρ μυθικῶς πάντα γράφει. τὸ μὲν παρὰ τῶν τριῶν ἑσπερῶν οὕτω τινὲς φάσκουσιν. ἐγὼ δὲ τριέσπερον τὸν Ἡρακλέα λέγω καλεῖν τὸν Λυκόφρονα, διὰ τὸ ἐν τῷ κήτει τρεῖς ἡμέρας ποιῆσαι, ἃς ἑσπέρας καλεῖ διὰ τὸ ἀφώτιστον καὶ σκοτεινὴν εἶναι τὴν γαστέρα τοῦ θηρίου. τὸ δὲ περὶ τοῦ Διὸς οὕτως νοητέον, ὅτι τὶς βασιλεὺς τρεῖς ἡμέρας συνέχαιρε καὶ συνεκάθευδε Ἀλκμήνῃ, ἀποδημοῦντος Ἀμφιτρύωνος. ἐπεὶ δὲ τὸ καθεύδειν μετὰ γυναικῶν νυκτὸς ἔργον ἐστὶ, ἐμυθεύσαντο ὅτι τρεῖς ἡμέρας μίαν ἑσπέραν ἐποίησε. λέοντος.) Λέοντα τοῦτον καλεῖ διὰ τὴν ἀλκὴν, καὶ ὅτι τὸν ἄτρωτον λέοντος τῆς Νεμίας συνθλάσαι, οἰκείαις χερσὶν, ὅπλῳ καὶ σκεπαστηρίῳ ἐχρῆτο τῷ δέρματι τούτῳ, ὡς ὄντι ἀτρώτῳ. τρίτων.) κυρίως υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Ἀμφιτρίτης, τὰ μὲν ἄνω μέχρι καὶ ὀμφαλοῦ ἄνθρωπος, τὰ ἐξ ὀμφαλοῦ μέχρι καὶ οὐραίου δελφίς. καὶ οἷον εἰπεῖν, ὥσπερ ἰχθυοκένταυρος. νῦν δὲ Τρίτωνα τὸν Ποσειδῶνα καλεῖ, Τρίτωνος δὲ τὸ κῆτος κύνα. ἡ δὲ ἱστορία αὕτη. τῶν θεῶν βουλομένων δῆσαι τὸν Δία, γνοὺς τοῦτο ὁ Ζεὺς ἐκ τῆς Θέτιδος, τοὺς μὲν ἄλλους θεοὺς ἔτισε, Ποσειδῶνα δὲ σὺν Ἀπόλλωνι ὀργῇ θητεῦσαι τῷ Λαομέδοντι, καὶ πυργῶσαι τὴν Ἴλιον ἀπέστειλεν. ὁ οὖν Λαομέδων τὸν μὲν Ἀπόλλωνα ἱερείοις ἐτίμησε· Ποσειδῶν δὲ ἐπεὶ μετὰ τὸν τεταγμένον χρόνον τὸν τῆς λατρείας μισθὸν οὐκ ἐδέξατο, ἀγανακτῶν κατὰ Λαομέδοντος ἔπεμψε κῆτος δεινότατον, ὅπερ καὶ τὴν χώραν κατέκλυζεν ἀποπτύον τὴν θάλασσαν. ἐκ χρησμοῦ δὲ Λαομέδων ἀναγκασθεὶς, Ἡσιόνην τὴν θυγατέρα κοσμήσας βασιλικῶς, ὡς πρὸς βορὰν τῷ κήτει ἐξέθετο. διερχόμενος δὲ Ἡρακλῆς, καὶ ὑποσχεθεὶς παρὰ Λαομέδοντος ἀθανάτους ἵππους λαβεῖν, οἳ ἐδόθησαν αὐτῷ, ἀντίποινον παρὰ τοῦ Διὸς τὸν Γανυμήδην ἁρπάσαντος, ἀδελφὸν ὄντα τοῦ Λαομέδοντος, χωστὸν τεῖχος ποιήσας, καὶ στὰς ὡπλισμένος περὶ τὸ στό-

μιον, ὡς κεχηνὸς ἐπῄει τὸ κῆτος, ἀθρόως τῷ τούτου ἐμπεπήδηκε στόματι. τρισὶ δὲ ἡμέραις ἔνδοθεν κατακόπτων αὐτὸς, ἐξῆλθεν ἀποβεβληκὼς καὶ τὴν τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς τρίχωσιν. μὴ δεξάμενος δὲ παρὰ Λαομέδοντος τὰ ὑπεσχημένα, ἐξ νῆας ἀνδρῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος πληρώσας, παραγενόμενος πάλιν πορθεῖ τὸ Ἴλιον, Τελαμῶνος πρώτου τὸ τεῖχος ῥήξαντος καὶ εἰσβάντος, καὶ Λαομέδοντα μετὰ τῶν ἐκείνου υἱῶν ἀνελὼν Ἡρακλῆς, πλὴν Ποδάρκου, τοῦ καὶ Πριάμου καλουμένου, καὶ Ἡσιόνης τὴν πόλιν πιμπρᾷ. Ἡσιόνην δὲ γέρας δίδωσι Τελαμῶνι, ὡς ἀριστεύσαντι. ἐξ ἧς ὕστερον Τελαμὼν τὸν Τεῦκρον γεννᾷ. τότε δὲ Ἡρακλῆς καὶ τῇ Ἡσιόνῃ χαρίζεται, ὃν ἂν θέλῃ τῶν αἰχμαλώτων ὠνήσασθαι. ἡ δὲ τὴν ἑαυτῆς δοῦσα καλύπτραν, τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Ποδάρκην ἐπρίατο, ὅθεν ἐκλήθη καὶ Πρίαμος. ἠμάλαψεν.) ἔκρυψε. κυρίως δὲ τὸ ἔθερισεν. ἀμάλη γὰρ λέγεται τὸ χερόβολον τῶν ἀσταχύων. ἀμαλάπτω, ἐξ οὗ καὶ ἠμάλαψε. κάρχαρος.) ὁ ὀξυόδους κύων. νῦν δὲ τὸ κῆτος. κάρχαρος, ὁ καρχαρισμένους ἔχων τοὺς ὀδόντας, ἤτοι κεχηνότας. φλοιδούμενος) φλογιζόμενος. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ φλόγα οἰδούμενος, φλογοιδούμενος καὶ φλοιδούμενος.

Τινθῷ λέβητος ἀφλόγοις ἐπ᾽ ἐσχάραις
Σμήριγγας ἐστάλαξε κωδείας πέδῳ
Ὁ τεκνοραίστης, λυμεὼν ἐμῆς πάτρας.
Ὁ δευτέραν τεκοῦσαν ἄτρωτον βαρὺ
Τύψας ἀτράκτῳ στέρνον, ἔν τ᾽ αὐλῷ μέσῳ
Γαίας παλαιστοῦ χερσὶν ὀχμάσας δέμας,

Iubas capitis destillauit
In calido campo, in ollæ focis non ignitis
Infanticida, patriæ vastator meæ:
Qui alteræ matri inuulnerabili pectus
Graui vulnerauit sagitta, & in stadio
Patris Luctatoris corpus manibus sustulit

τινθῷ.) τῷ κύτει καὶ χωρήματι, παρὰ τὸ τίνω, τὸ ἀποδίδωμι. καὶ τὸ θῶ, τὸ τίθημι, τινωθὸς καὶ τινθὸς, πᾶν χώρημα καὶ ἡ γαστὴρ, πρὸς ἣν τεινόμενοι καὶ ἀποτιθέμεθα. λέβητα.) τὸ κῆτος λέγει, καὶ ἀφλόγοις ἐσχάραις, τὴν ἐν σπλάγχνοις ἔμφυτον τοῦ κήτους θέρμην. σμήριγγας.) τρίχας, παρὰ τὸ μερίζω μερίσω, μέριγξ καὶ μήριγξ. εἰς πολλὰ γὰρ καὶ λεπτὰ ἐμερίσθησαν αἱ τρίχες, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ σμήριγξ. κωδεία.) ἡ κεφαλὴ, παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐν αὐτῇ τὰ δέοντα. τὸ γὰρ λογιστικὸν ἐν αὐτῇ, κἂν ἕτεροι περὶ τὴν καρδίαν φασὶ, οὕτω λέγεται κωδεία. ἢ ἀπὸ ὁμοιότητος τῆς κωδείας βοτάνης, ἥτις κωδεία λέγεται, ὅτι κώματι καὶ ὕπνῳ δέει τοὺς ταύτην φαγόντας. ὑπνωτικὸν γὰρ τὸ φυτόν. πέδῳ.) νῦν ἐν τῇ γαστρὶ τοῦ κήτους. ὁ τεκνοραίστης.) Ἡρακλῆς μετὰ τὴν Κερβέρου ἀναγωγὴν ἐς Θήβας ἐλθὼν εἰς Λύκον Θηβῶν βασιλεύοντα, καὶ τὸν βασιλέα γῆμαι βιαζόμενον Μεγάραν τὴν Κρέοντος θυγατέρα, γυναῖκα δὲ Ἡρακλέος, ὁ Ἡρακλῆς τοξεύσας τὸν βασιλέα ἀνεῖλε. μανίᾳ δὲ διὰ τοῦτον συσχεθεὶς τῆς Ἥρας ὀργῇ, καὶ τὴν ἰδίαν γυναῖκα ταύτην Μεγάραν, καὶ τοὺς τέσσαρας παῖδας αὐτοῦ τοξεύσας ἀνεῖλεν, Ὀντίτην, Θηρίμαχον, Δηικόοντα, καὶ Κρεοντιάδην. ὁ δὲ Πίνδαρος ὀκτὼ λέγει παῖδας Μεγάρας καὶ Ἡρακλέος, τοὺς ἀναιρεθέντας αὐτῷ· ἕτεροι καὶ δύο υἱοὺς Ἰφικλέους τοῦ ἀδελφοῦ, σὺν τοῖς τῆς Μεγάρας παισὶ λέγουσιν ἀνελεῖν. λυμεών.) ἤτοι φθορεὺς καὶ πορθητής. ἐῤῥέθη δὲ πάτρας ἰωνικόν. δευτέραν τεκοῦσαν.) τὴν Ἥραν, ἢ ὡς μητρυιὰν αὐτοῦ. γυνὴ γὰρ ἦν τοῦ Διός· ἢ ὅτι αὐτὸν ἐθήλασεν, ὅντα παιδίον διὰ τοῦ κόλπου ἐνεγκαμένη, πειαθεῖ-

σα τῇ Ἀθηνᾷ. ἄλλως. δευτέραν τεκοῦσαν τὴν Ἥραν λέγει, ἢ ὅτι αὐτὸν διὰ τοῦ κόλπου ἐξήνεγκεν, ὡς τίκτουσα καὶ τεκνοποιουμένη, καὶ ὅτε αὐτὸν ἐθήλασε πεισθεῖσα τῇ Ἀθηνᾷ ἐλύπησεν αὐτήν. ἢ ὡς μητρυιὰν αὐτοῦ. γυνὴ γὰρ ἦν τοῦ Διός. ὅθεν αὐτῷ ὀνειδίζει, ὡς μὴ φεισαμένῳ τῆς θηλαμόνος. καὶ Ὅμηρος· Τλῆ δ' Ἥρα ὅτε μιν κρατερὸς πάϊς Ἀμφιτρύωνος Δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν ὀϊστῷ τριγλώχινι Βέβληκε· τότε κέν μιν ἀνήκεστον ἄλλος ἔλαχεν. ἄτρωτον.) τὴν Ἥραν ὡς θεάν, μὴ τιτρωσκομένην. ὅτε γὰρ Ἡρακλῆς ἐπολέμει τῇ πόλει καὶ τῷ πατρὶ Νέστορος Νηλεῖ, διὰ τὸ μὴ καθᾶραι αὐτὸν τοῦ φόνου τοῦ Ἰφίτου, συμμαχοῦσαν καὶ τὴν Ἥραν Νηλεῖ κατὰ τὸν δεξιὸν τοξεύει μαστόν, ὀϊστῷ τριγλώχινι, καθά φησιν Ὅμηρος. τοῦτο δ' ἐν μὲν Ὁμήρῳ καλλίστως ἀλληγορούμενον πέφυκε. νῦν δὲ παιδιῶδες κεῖται, καὶ μυθικόν. βαρεῖ ἀτράκτῳ.) δεινῷ βέλει. στέρνον.) τὸ στῆθος, παρὰ τὸ στερρὸν τοῦ νοῦ εἶναι ἐνταῦθα. ἐκεῖ γὰρ ἡ καρδία καὶ τὸ ζωτικόν, ὅθεν ὁ νοῦς τὰς δυνάμεις ἀρύεται. ἔντ' αὐλῷ μέσῳ.) ἐν μέσῳ τε τῷ διαύλῳ καὶ τῷ σταδίῳ. πατρὸς παλαιστοῦ.) Ἡρακλῆς καταπολεμήσας Αὐγείαν τὸν βασιλέα τῆς Ἤλιδος, Ἡλίου δὲ παῖδα καὶ Ἰφιβόης, διὰ τὸ μὴ λαβεῖν τὸν μισθὸν τὸν ὑπὲρ καθάρσεως τῆς κόπρου τῶν βοῶν, καὶ τὴν Ἦλιν πορθήσας ἐκ τῶν λαφύρων, ἐκεῖσε ἀγῶνα τῷ Ὀλυμπίῳ Διῒ συνεστήσατο, καὶ Ὀλύμπιον τοῦτον ἐκάλεσεν. ἐπελεῖτο δὲ ὁ ἀγών, κατὰ πενταετηρίδα, ἢ τὸ σαφέστερον φάναι, κατὰ μῆνας πεντήκοντα. ἠγωνίζοντο δὲ οἱ ἀθληταὶ πένταθλον, καὶ ἑτέρους ἄθλους. ὁ δὲ πένταθλος ἦν, πυγμή, δρόμος, διάλμα, δίσκος, καὶ πάλη. ἐν τῇ καταρχῇ δὲ καὶ τῷ τεθέντι πρώτῳ ἀγῶνι, Ἡρακλῆς προσεκαλεῖτο εἰς πάλην τὸν βουλόμενον. οὐδενὸς δὲ τολμῶντος, ὁ Ζεὺς παλαιστῇ εἰκασθείς, συνέμιξεν Ἡρακλεῖ. καὶ μέχρι πολλοῦ τῆς πάλης ἰσοπάλου γενομένης, ὁ Ζεὺς φανεροῖ ἑαυτὸν τῷ παιδί. τὰ δὲ Ὀλύμπια πέντε ἡμέρας ἐτελεῖτο, ἀπὸ ια΄ τῆς Σελήνης μέχρι ὅλης ιε΄. προεγυμνάζοντο δὲ πρὸ ὅλων, ἡμέρας λ΄. ὀχμάσας.] ἐπιπεσών, κρατήσας, ἐκ τοῦ ὄχος, καὶ πλεονασμῷ ὄχμος, καὶ ἐξ αὐτοῦ ὀχμάζω τὸ ἐπίκειμαι. δέμας.) τὸ ζῶν σῶμα, παρὰ τὸ δεδέσθαι καὶ συνεστηκέναι. δέμας τὸ τεθνηκός, παρὰ τὸ δαμῶ, τὸ δαμάζω, τὸ δαμασθὲν καὶ ληθέν. καὶ σῶμα τὸ ζῶν, παρὰ τὸ σῶον εἶναι. σῶμα τὸ τεθνηκός, παρὰ τὸ σημεῖον εἶναι τοῦ ποτὲ ζῶντος. οἱ δὲ λέγοντες διαφέρειν σῶμα καὶ δέμας, ληροῦσιν.

Κρόνου παρ' αἰπὺν ὄχθον, ἔνθα γηγενοῦς
Ἵππων ταρακτής ἐστιν Ἰσχένου τάφος
Ὁ τὴν θαλάττης Αὐσονίτιδος μυχοὺς
Στενοὺς ὀπιπεύουσαν ἀγρίαν κύνα.

Apud altum Saturni collem, vbi terrigenæ
Equos turbans est Ischeni sepulchrum:
Qui maris Italici specus
Angustos obseruantem sæuam canem,

Κρόνου.) ὄχθος ἡ Ὄλυμπος. πρότερον γὰρ Κρόνιος λόφος ἐλέγετο. γηγενοῦς.) τοῦ γίγαντος, Ἑρμοῦ καὶ Ἱερείας υἱὸς Γίγας. Γίγαντος δὲ υἱὸς Ἴσχενος. λιμοῦ δὲ γεγονότος, ἐδόθη χρησμός, μὴ ἂν ἄλλως λυθῆναι τὸν λιμόν, εἰ μὴ τῶν εὐγενῶν τυθῇ τις. πάντων τοίνυν ἀπορουμένων, ἠθέληκεν ὁ Ἴσχενος τυθῆναι. οὗ καὶ τυθέντος, ὁ τάφος δείκνυται περὶ τὸν καλούμενον Κρόνιον λόφον, πλησίον τοῦ καμπτῆρος τῆς Ὀλύμπου. καὶ τιμαῖς πλείσταις αὐτὸν ἐτίμησαν, καθ' ἣν ἡμέραν ἐτύθη, καὶ ἀγῶνας συνίστων. λέγουσι δὲ αὐτὸν Ταράξιππον, ἐπειδὴ ἐστι ταράσσων καὶ θορυβῶν τοὺς ἵππους ἀγωνιζομένους. ἢ ἀρρήτῳ τινὶ καὶ ἄλλῃ δυνάμει. ἢ δάφνης ἑστώσης περὶ τὸν τάφον, καὶ σειομένης αὐτῆς ταράττεσθαι τοὺς ἵππους τῇ σκιᾷ τῶν φύλλων. καλοῦσι δὲ αὐτὸν Ταράξιππον, ἐπειδὴ οἱ ἀγωνιζόμενοι ἵπ-

ποι, ὅταν γίνωνται ἐκεῖσε, παρασπῶνται.

Αὐσονίτις.] Ἰταλική, ἀπὸ Αὔσονος τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Κίρκης παιδός. ἄλλοι δὲ ἀφ᾽ ἑτέρου Αὔσονος εἶπον. Αὐσονία δὲ κυρίως, ὡς Δίων γράφει Κοκκειανός, ἡ τῶν Αὐρούγκων γῆ μόνη λέγεται, μέσω Καμπανῶν καὶ Οὐολσκῶν παρὰ θάλασσαν κειμένη. συχνοὶ δὲ καὶ μέχρι τοῦ Λατίου Αὐσονίαν εἶναι ἐνόμισαν, ὥστε καὶ πᾶσαν Ἰταλίαν ἀπ᾽ αὐτῆς. οἱ δὲ καὶ ἡμᾶς τοὺς Γραικοὺς τραγικῶν Ἑλλήνας Αὔσονας λέγοντες, αὐθεντικῇ ἀδείᾳ, καὶ οὐ ποιητικῇ τοῦτο ποιοῦσι.

μυχοῖς.) παρὰ τὸ μύω, τὸ κρύπτω.

ὀπιπτεύουσαν.) ἐπιτηροῦσαν, βλέπουσαν. ἐκ τοῦ ὄπτω, τὸ βλέπω, παράγωγον ὀπτεύω, καὶ Ἀττικῇ αὐξήσει ὀπιπτεύω. ἀγρίαν κύνα.) τὴν Σκύλλαν φασὶ θυγατέρα Φόρκυνος, θηλομιγῆ, κατεσθίουσαν τινὰς τῶν παραπλεόντων τὸ Σικελικὸν πέλαγος. καὶ δὴ καὶ Ἡρακλῆς τὰς Γηρυονείους βοῦς ἐλαύνων ἐξ Ἐρυθείας, ὡς ἐγένετο κατὰ τὸν πορθμὸν τὸν μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Σικελίας, ἁρπάσασα τῶν ταύρων τινὰς ἡ ῥηθεῖσα Σκύλλα, καὶ ἀνελοῦσα, καὶ αὐτὴ ὑφ᾽ Ἡρακλέος ἀναιρεῖται. ὕστερον δὲ καὶ πάλιν ὁ ταύτης πατὴρ Φόρκυς, καύσας καὶ ἀφεψήσας λαμπάσιν, ἐζωοποίησεν. ἣν δὲ ὥς φασι πρότερον ἡ Σκύλλα γυνὴ εὐπρεπής. Ποσειδῶνι δὲ συνοῦσα, Ἀμφιτρίτης ζηλοτυπησάσης, καὶ φάρμακα ἐμβαλούσης τῇ πηγῇ, ἐφ᾽ ᾗ εἰώθει λούεσθαι, ἀπεθηριώθη. λέαιναν δὲ αὐτὴν εἶπε, διὰ τὸ φοβερόν. ταῦτα μὲν τὰ μυθώδη. τὸ δ᾽ ἀληθὲς οὕτως ἔχει. ἡ Σκύλλα περὶ τὸ Ῥήγιον τῆς Σικελίας ἐστὶν ἀκρωτήριον, ἐξέχον εἰς θάλασσαν, οὗ κάτωθεν πέτραι πολλαὶ καὶ μεγάλαι ἔχουσαι κοίλους τόπους καὶ σπήλαια, ἐν αἷς καταδύονται θηρία θαλάσσια. τῶν δὲ πλοίων ἐν ταῖς πέτραις ἀκοντιζομένων ἐκ τοῦ τῆς Χαρύβδεως ὕδατος, καὶ συγκλονουμένων τοὺς ἄνδρας ἐσθίουσιν. ἡ Χάρυβδις δὲ καὶ ἡ Σκύλλα πλησίον εἰσίν. ἡ μὲν γὰρ Χάρυβδις περὶ Μεσσήνην ἐστίν, ἡ δὲ Σκύλλα περὶ τὸ Ῥήγιον, ὡς ἔφην. τὸ δὲ Ῥήγιον, Ἰόκαστος ἔκτισεν Αἰόλου, ὥς φησι Καλλίμαχος· Ῥήγιον ἄστυ λιπὼν Ἰοκάστου Αἰολίδαο. Ἡρακλῆς οὖν σοφώτατος ὤν, καὶ στρατηγικός, ὡς περιπλέων τούτοις τοῖς τόποις μετὰ τῶν Γηρυόνου βοῶν, ἀπώλεσεν αὐτόθι τινὰς ἐξ αὐτῶν, καὶ ἀνακαθαίρει τὸν τόπον τισὶ μηχαναῖς, ὅθεν ἐμυθεύσαντο τὴν Σκύλλαν αὐτὸν ἀνελεῖν. Φόρκυς δέ, ἤτοι ἡ θάλασσα, ὁ ταύτης πατήρ. ἡ γὰρ θάλασσα δυσχερῆ ταύτην ἐποίει. λαμπάσι πάλιν αὐτὴν ἀνεζώωσεν, ἤγουν ἡλίου κινήσεσι ἢ χρόνοις πάλιν τὴν ὑφ᾽ Ἡρακλέος ἀνακάθαρσιν, καὶ τὸ μηχάνημα ἡ θάλασσα χέασα, μετέστρεψε ταύτην εἰς τὴν ἀρχαίαν δυσχέρειαν.

Κτανὼν ὑπὲρ σπήλυγγος ἰχθυωμένην,
Ταυροσφάγον λέαιναν, ἣν αὖθις πατὴρ
Σάρκας καταίθων λοφνίσι δωμήσατο.

Supra ſcopulum piſcantem leænam
Tauros mactantem occidit: quam rurſum pater,
Corpore lampadibus combuſto, reſuſcitauit.

σπήλυγξ.) σπήλαιον. ἐτυμολογεῖται δὲ σπήλαιον, παρὰ τὸ ἐσπασμένος λάας εἶναι. καὶ ὑποκοριστικόν, σπήλυγξ, ἡ ἐσπασμένη λᾶιξ, ἤτε λιθίς. ὅθεν καὶ ἄμεινον γράφεσθαι διὰ τοῦ ἰῶτα. ἐπὶ τῇ δὲ τοῦ διχρόνου εἰς δίχρονον διὰ τοῦ ῦ σπήλυγξ γράφεται. ἰχθυωμένην.) ἰχθύας κρατοῦσαν, ἢ δίκην ἰχθύος πλέουσαν. μυθικῶς γὰρ ταῦτα τοῦ Λυκόφρονος νοεῖται. ταυροσφάγον.) ὡς φαγοῦσαν ἐκ τῶν Γηρυονείων ταύρων, αὐτὴν εἶπεν. λέαιναν, διὰ τὸ φονικόν. ταυροσφάγον δέ, καὶ οὐ ταυροφάγον. οἱ γὰρ Ἴωνες οὕτω μετὰ τοῦ σ λέγουσι, θεόσδωρος, καὶ θεόσδοτος, καὶ τὰ ὅμοια. οἱ Ἀττικοὶ δ᾽ ἀποβάλλουσι τὸ σ. κοινῶς δὲ ταυροσφάγος λέγεται, ὁ σφάζων ταύρους.

ταυροφάγος δὲ, ὁ τρώγων ταύρους, σάρκας καταίθων, ἐῤῥέθη. λοφνίς] ἡ μεγάλη λαμπὰς, λισφανής τις οὖσα, ἢ λίαν, τουτέστι μεγάλα φαίνουσα, καὶ συγκοπῇ αἰολικῇ λοφνίς. δωμήσατο] τροπικὴ ἡ λέξις, ἀπὸ τῶν τεκτόνων καὶ δομητόρων, ἀντὶ τοῦ ἀνεζώωσεν, ἀνήγειρεν. τὸ δὲ δομήσατο, ἐμοὶ μικρὸν ἀρέσκει γράφεσθαι. τὸ γὰρ μ ἐκτείνει αὐτὸ, ὡς τὸ φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη. κἂν καὶ τινες ἐδιπλασίασαν τὸ μ, διὰ τὸ μὴ ἀκριβῶς εἰδέναι τὰ μέτρα. εἰ δὲ μέγα τις τοῦτο γράφει, κἂν ἀγνοῇ μανθανέτω, ὅτι Ἀττικῇ ἐκτάσει γράφει μέγα, ὡς τὸ δώτης, πώτης, καὶ τὰ ὅμοια.

Λέπτυνιν οὐ τρέμουσαν, οὐδαίαν θεάν,
Ἐξηνάριξεν ὅν ποτ' ἀξίφῳ δόλῳ,
Νέκυς τὸν ᾅδην δεξιούμενον πάλαι.

Non timentem Proscrpinam infernam deam:
Quem quondam dolo necauit inermi
Mortuus, Orco dudum salutato.

Λέπτυνιν] ἢ τὴν ψυχὴν, παρὰ τὸ λελεπτυσμένην καὶ ἀεροειδῆ εἶναι. λέγει δὲ τὴν Σκύλλαν αὐτὴν, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. ἢ λέπτυνιν τὴν Περσεφόνην, ἤτοι τὴν μοῖραν καὶ τὸν θάνατον, παρὰ τὸ λεπτύνειν καὶ κόνιν ποιεῖν τὰ σώματα τῶν ἀποθνησκόντων. ἀνέστησε δὲ Φόρκυν τὴν μὴ φοβουμένην ἔκτοτε τὴν Περσεφόνην. οὐδαίαν θεὸν] τὴν Περσεφόνην, ὅν ποτε ἐξηνάριξεν Ἡρακλέος ὁ νέκυς, ὁ Νέσος, δεξιούμενος καὶ φιλοποιησάμενος πάλιν τὸν ᾅδην. διὰ τὸν θάνατον δῆθεν τοῦ Ἡρακλέος. ἢ δεξιούμενος, ἵν' ᾖ ἀνεῖλεν ὁ νεκρὸς Νέσος τὸν Ἡρακλέα, τὸν δεξιούμενον καὶ φίλον χόντα πάλαι τὸν ᾅδην, ὅτε κατῆλθεν ἀνάξαι τὸν Κέρβερον. ἡ δὲ περὶ τοῦ Νέσου ἱστορία τοιαύτη. Ἡρακλῆς Ἀχελῷον καταπαλαίσας ἐν Καλυδῶνι, καὶ τὸ δεξιὸν αὐτοῦ θραύσας κέρας, καὶ δοὺς πάλιν τοῦτο αὐτῷ, ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας, τῆς Ἁρμονίου θυγατρὸς, καὶ Δηϊάνειραν τὴν Οἰνέως ἀντ' Ἀχελῴου λαμβάνει γυναῖκα. τελουμένων δὲ τῶν γάμων, ἕνα τῶν συγγενῶν Οἰνέως Εὔνομον, τὸν Ἀρχιτέλους, πλήξας κονδύλῳ, ἀναιρεῖ παροινήσας, κατὰ χειρὸς αὐτὸν φιλικῶς πλήξαντα. φυγεῖν δὲ εἵλετο εἰς Τραχῖνα, πρὸς Κήϋκα. διαπορθμευόμενος δὲ περὶ τὸν Εὔηνον ποταμὸν τῷ Νέσῳ κενταύρῳ, προεστῶτος αὐτὸς διαπορθμεύειν. ὡς δὲ ἐν τῷ διαπορθμεύειν ὁ Νέσος καὶ τὴν Δηϊάνειραν ἐπεχείρει βιάζειν αὐτὴν, τοξεύεται ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέος. εἰδὼς δὲ ὅτι τελευτᾷ (ἄφυκτα γὰρ τὰ βέλη τοῦ Ἡρακλέος) ὡς κεχρισμένα τῷ τῆς ὕδρας ἰῷ, βαλὼν εἰς ἀγγεῖον τὸ καταῤῥέον ἐκ τοῦ τραύματος αἷμα, δέδωκε τῇ Δηϊανείρῃ, ἀπατήσας αὐτὴν, καὶ εἰπών· ὅτι ἐγὼ μὲν διὰ σὲ τελευτῶ, τοῦτο δέ σοι χαρίζομαι, φιλίαν ἐπισπᾶσθαι δυνάμενον. εἰ γὰρ Ἡρακλέα νοήσειας ἑτέρας πόθῳ καταχεθέντα, ἐπιχρίσῃς τούτῳ αὐτοῦ τὰ ἱμάτια, καὶ πρὸς σὲ πάλιν ἀντιστρέψει τὸν πόθον. τοῦτο τὸ ἄγγος ἡ Δηϊάνειρα ἔχουσα, ὡς ὕστερον ἤκουσεν Ἡρακλέα τὴν Οἰχαλίαν πορθήσαντα, καὶ τὴν Εὐρύτου θυγατέρα Ἰόλην καλὴν οὖσαν ἄγοντα, καὶ αὐτῆς κρατεῖσθαι τῷ ἔρωτι, ἐπιχρίσασα τούτῳ τῷ αἵματι τὰ τοῦ Ἡρακλέος ἱμάτια, μετὰ τοῦ θεράποντος Λίχα ταῦτα ἀπέστειλεν. περὶ δὲ τὸ Κήναιον, Εὐβοίας ὂν ἀκρωτήριον, θύων ὁ Ἡρακλῆς Διὶ χαριστήρια, στολίζεται τὸν πεφαρμαγμένον τοῦτον χιτῶνα, ὑφ' οὗ καὶ κνισμῷ κρατηθεὶς πυρώδει καὶ δραστηρίῳ, τελευτᾷ. ἐν τῷ πλησίον ποταμῷ, ἐξ οὗ γεγόνασι αἱ Θερμοπόλεις, πρότερον ἀπὸ τῆς πέτρας τὸν Λίχαν ῥίψας, καὶ ἀνελὼν ἐν τῷ πλησίον ποταμῷ. τὰ δὲ τόξα αὐτοῦ Ἡρακλῆς τῷ Φιλοκτήτῃ καταλιμπάνει, ὡς τοῦ πατρὸς Φιλοκτήτου Ποίαντος τῇ τελευτῇ αὐτοῦ ὑπουργήσαντος. τὰ δὲ τόξα ταῦτα, ὡς ὁ Λυκόφρων οὗτός φησι, παρὰ Τευτάρου Σκύθου βουκόλου τοῦ Ἀμφιτρύωνος ἔσχηκεν Ἡρακλῆς, ὅς τις Τεύταρος καὶ τοξεύειν τοῦτον ἐδίδαξεν. ἄλλοι δὲ Εὔρυτον φασὶ τοῦτον διδάξαι τὴν τοξικήν. οἱ δὲ Ῥαδάμανθυν τὸν Κρῆτα, πατρῷον ἐκείνου γενόμενον. μετὰ γὰρ θάνατον Ἀμφιτρύωνος Ῥαδάμανθυς ἀνελὼν

ἴδιον ἀδελφὸν, φυγὼν ἐκ Κρήτης. καὶ ἐν Ὠκαλέᾳ τῆς Βοιωτίας ἐλθὼν, γαμεῖ τὴν Ἀλκμήνην, καὶ Ἡρακλεῖ διδάσκει τὴν τοξικήν. φασὶν οὖν ὅτι ἀξίφῳ δόλῳ, ἤτοι τῷ φαρμάκῳ τῆς ὕδρας, ἀνεῖλεν ὁ Νέσος τὸν Ἡρακλῆ, τὸν πάλαι χειρωσάμενον τὸν ᾅδην. καὶ Ὅμηρος· τλῆ δ' Ἀΐδης ἐν τοῖσι πελώριος ὠκὺν ὀϊστόν.

Λεύσω σε τλῆμον δεύτερον πυρουμένην,

Video te, misera, secundò comburi

Λεύσω σε τλῆμον δεύτερον πυρουμένην] πρότερον μὲν γὰρ ὑφ' Ἡρακλέος πορθηθεῖσα, πυρὶ παρεδόθης. καὶ νῦν μέλλεις καυθῆναι ταῖς Αἰακίοις χερσὶν, ἤτοι τοῦ Ἐπειοῦ, ἢ Νεοπτολέμου. Αἰακοῦ γὰρ οἱ δεύτεροι ἔκγονοι καὶ ἀμφότεροι, ὡς μαθήσῃ. τούτοις οὖν φησι μέλλεις καυθῆναι, καὶ τοῖς ὀστέοις τοῦ Πέλοπος τοῖς κειμένοις περὶ τὴν Λαίτειναν πόλιν Ἤλιδος. ὁ δὲ Πέλοψ υἱὸς Ταντάλου καὶ Εὐρυανάσσης τῆς Πακτωλοῦ. ταῖς δὲ συντάξεις οὐ δεῖ γράφειν, ἀλλὰ διὰ γράμματα ἄλφα καὶ βῆτα, καὶ λοιπὰ, ταῦτα διαγράψω. μᾶλλον δὲ μόνας ἐκείνας τὰς παρελκομένας, καὶ δεινάς.

Ταῖς τ' Αἰακείοις χερσὶ, τοῖς τε Ταντάλου
Λαίτειναν οἰκουροῦσι λειψάνοις πυρὸς,

AEacidinis manibus, & Pelopis
A flamma deuorati

Αἰακείοις χερσὶν] Αἰακοῦ καὶ Ἐνδηΐδος Πηλεὺς καὶ Τελαμών. ἐκ Ψαμάθης δὲ τῆς Νηρηΐδος, Φῶκος. Πηλέως καὶ Θέτιδος, Ἀχιλλεύς. Ἀχιλλέως καὶ Δηϊδαμείας τῆς Λυκομήδους θυγατρὸς, Πύρρος, ὁ καὶ Νεοπτόλεμος. Τελαμῶνος δὲ καὶ Περινείας, Αἴας. ἐκ δὲ Ἡσιόνης, Τεῦκρος. Αἴαντος καὶ Λισιδίκης τῆς Κορώνου, Φίλιος. ἐκ Τεκμήσης δὲ τῆς αἰχμαλώτιδος, Εὐρυσάκης. Φώκου πάλιν καὶ Ἀστερίας, Κρεῖσος καὶ Πανοπεύς. Πανοπέως δὲ, ὁ Ἐπειὸς, ὁ τὸν Δούρειον ἵππον κατασκευάσας, δι' οὗ καὶ τὸ Ἴλιον ἐπορθήθη. ὁ Ἄδμητος εἶχε γυναῖκα Ἐρύβειαν, ἣν καὶ συνέβη τελευτῆσαι. κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τῆς τελευτῆς ἐξενοδοχήθη ὁ Ἡρακλῆς παρὰ τοῦ Ἀδμήτου. μὴ μαθὼν δὲ τὴν τελευτὴν τῆς εἰρημένης, καὶ παιανίζειν ἀρξάμενος, μία τῶν δούλων προσῆλθεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν, οὐ δεῖ παιανίζειν ὧδε, διὰ τὸ τὴν γυναῖκα τοῦ Ἀδμήτου τελευτῆσαι. ὁ δὲ εἶπε, ποῦ τέθαπται; καὶ παρακαθίσας ἐπὶ τοῦ μνήματος, καὶ ἐξελθόντος τοῦ ᾅδου ἅψασθαι τῶν θυσιῶν, ἐκράτησεν αὐτὸν σφοδρῶς, μέχρις ἂν τὴν γυναῖκα ἀπέδωκε, ταῖς τοῦ Νεοπτολέμου χερσὶ καὶ τοῦ Ἐπειοῦ διὰ τὸν Δούρειον ἵππον. κατάγεται δὲ τὸ γένος Ἐπειὸς ἀπὸ Αἰακοῦ. Ταντάλου παιδὸς] τοῦ υἱοῦ τοῦ Ταντάλου Πέλοπος. Λαίτειναν οἰκουροῦσι] τοῖς κειμένοις ὀστοῖς περὶ τὴν Λαίτειναν. ἔστι δὲ ἡ Λαίτεινα πόλις Ἤλιδος. ἔγκειται δὲ ἐν ταύτῃ τὰ τοῦ Πέλοπος ὀστᾶ, ἃ ἐδήλου ὁ χρησμὸς ἀποκομίσαι· καὶ τὰ Ἡρακλέους τόξα, ἅπερ Φιλοκτήτης εἶχεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ Νεοπτόλεμον τὸν Ἀχιλλέως υἱόν. εἰ μὴ γὰρ οὕτω γένηται, οὐκ ἂν πορθηθείη τὸ Ἴλιον. λειψάνοις πυρός] ἅπερ κατέλειψε τὸ πῦρ, ὀστᾶ λείψανα λέγεται πυρός.

Παιδὸς κατὰ βρωθέντος, αἰθάλῳ δέμας,
Τοῖς Τευταρείοις βουκόλου πτερώμασι,
Τὰ πάντα πρὸς φῶς ἡ βαρύζηλος δάμαρ,
Σπείλασα κοὐδὲν ἄλλο κατήγορον χθονός

Ἀξεῖ πατρὸς μομφαῖσιν ἠγριωμένη,
Λέκτρων θ' ἕκατι τῶν τ' ἐπεισάκτων γάμων.
Αὐτὴ δὲ φαρμακουργὸς οὐκ ἰάσιμον
Ἕλκος δρακοῦσα τοῦ ξυνευνέτου λυγρὸν
Γιγαντοραίστοις ἄρδισι τετρωμένου.

Reliquiis ignis Letrinam tenentibus,
Et Teutari bubulci telis.
Quæ omnia in lucem vxor æmula,
Misso iuuene terræ proditore,
Proferet, patris accusationibus exasperata,
Cubiliúmque causa & peregrinarum nuptiarum.
At ipsa medica immedicabile
Vulnus mariti tetrum intuita
Gigantiperdis ab aduersario sagittis

Καταβροχθέντος] καταποθέντος δηλονότι τοῦ Πέλοπος ἐν τῇ αἰθάλῃ καὶ τῇ σποδιᾷ, ὁπότε πρὸς εὐωχίαν τῶν θεῶν ἑψήθη. τοῖς Τευταρείοις] λείπει τὸ τε, ἵν' ᾖ τοῖς τε Τευτάρου πτερώμασι, ἤτοι τοῖς βέλεσι τοῦ βουκόλου. τίς δὲ ὁ Τεύταρος, προεῖπον. τὰ πάντα πρὸς φῶς ἄξει] ἤτοι φανερώσει ἡ βαρύμηνις γυνὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἡ Οἰνώνη, ἥτις ἦν θυγάτηρ Κεβρῆνος, ἢ Οἰνιέως. ταύτην γὰρ πρὸ Ἑλένης εἶχεν Ἀλέξανδρος. ἐξ ἧς καὶ υἱὸς αὐτῷ Κόρυθος, ὃν Κόρυθον ὀνειδιζομένη παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς, καὶ διὰ τοὺς τῆς Ἑλένης γάμους ἐπεισάκτους ἔπεμψεν, ἡγησόμενον τοῖς Ἕλλησι τοῦ ἐπὶ Τροίαν πλοῦ. αὐτὴ δὲ φαρμακουργός] τετρωμένον δὲ τὸν Ἀλέξανδρον, θεραπεῦσαι βουλομένη ἡ Οἰνώνη, ἐκωλύθη παρὰ τοῦ ταύτης πατρός. τελευτήσαντος δὲ ἐκείνου, ἐπειδὴ ὕστερον προσενεγκοῦσα τὰ φάρμακα εὗρεν ἤδη ἐκπεπτωκότα, καὶ ἑαυτὴν συναναιρεῖ. ἢ κατὰ Κόϊντον, ἑαυτὴν ἐμβαλοῦσα εἰς τὴν Ἀλεξάνδρου πυράν· ἢ κατὰ τὸν Δίκτυν, βρόχαις ἀπαγχθεῖσα. ἢ κατὰ τόνδε τὸν Λυκόφρονα, καταπεσοῦσα τοῦ πύργου. οὐκ ἰάσιμον δὲ τὸ ἕλκος, ἢ ὅτι τεθνηκὼς ἦν ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ ἰαθῆναι οὐκ ἠδύνατο· ἢ ὅτι κεχρισμένος ἦν τὰ βέλη Φιλοκτήτου, οἷς Ἀλέξανδρος ἐτοξεύθη, τῷ ἰῷ τῆς ὕδρας. ἢ ὅτι προληφθέντος τοῦ τραύματος, ὑπέθηκε τὰ φάρμακα. ἡ γὰρ Οἰνώνη, ἰατρικὴν καὶ μουσικὴν ἤσκει. γιγαντοραίστοις] ἡ γῆ κατὰ Τιτάνων ἀγανακτοῦσα, ἐν Φλέγραις τῆς Πελλήνης γεννᾷ δρακοντόπαιδας, καὶ βαθυγενείους, καὶ βαθυχαίτας γίγαντας, οἳ πέτρας καὶ δρῦς πεπυρακτωμένας ἠκόντιζον πρὸς τὸν οὐρανόν. ὧν πρῶτοι, Πορφυρίων καὶ Ἀλκυονεύς, οἳ καὶ ἀθάνατοι ἦσαν, ἕως τ' ἂν ἐν τῇ γῇ ᾗ ἐγεννήθησαν ἐμάχοντο. συμμαχοῦντος δὲ Ἡρακλέους Διΐ, καὶ τούτους κατατοξεύοντος, ἀνῃρέθησαν. πρῶτον μὲν οὖν τοξεύει Ἀλκυονέα, ὃς πίπτων ἐπὶ γῆν, μᾶλλον ἀνεθάλπετο. Ἀθηνᾶς δὲ βουλῇ Πελλήνης ἐξαγαγὼν, τοῦτον ἀνεῖλεν. Πορφυρίωνι δὲ Ζεὺς Ἥρας ἐπιθυμίαν ἐμβάλλει, καὶ τοῦτον Ἡρακλῆς ἐν τῷ καταρρηγνύειν Ἥρας τοὺς πέπλους τοξεύσας, καὶ τοῦ Διὸς κεραυνῷ πλήξαντος ἀναιρεῖ. καὶ τοὺς ἑτέρους δὲ ὁμοίως, πλὴν ὀλίγων, σὺν Διΐ ἀναιρεῖ. ἄρδις.] τὸ βέλος, παρὰ τὸ ἄρας καὶ βλάβας διδόναι. τετρωμένου.] καταχρηστικῶς εἶπεν, ἀντὶ τοῦ βεβλημένου. καὶ τετρωμένου καλῶς ἔχει, τετρωμένου μὲν τοῦ Ἀλεξάνδρου· τετρωμένον δὲ, τὸ ἕλκος. λυγρόν.] τὸ χαλεπὸν, παρὰ τὸ λίαν ὑγρὸν εἶναι, τουτέστιν ὀλέθριον. ἐκ γὰρ τῶν ὑγρῶν ἐπιγίνονται τὰ δεινότερα τῶν νοσημάτων, ὥσπερ αὖθις ἀπὸ τῶν θερμῶν τὰ καλά.

πρὸς

Πρὸς αἰθοπλίτου, ξυνὸν ὀχήσει μόρον,
Πύργων ἀπ' ἄκρων πρὸς νεόδμητον νέκυν,
Ῥοιζηδὸν ἐκβράσασα κύμβαχον δέμας.
Πόθῳ δὲ τοῦ θανόντος ἠγκιστρωμένη
Ψυχὴν περισπαίρουσαν φυσήσει νεκρῷ.

Vulnerati, communem obibit mortem,
Summis è turribus ad recens cadauer
Impetuosè corpus præceps proijciens:
Mortuíque ſtimulata deſiderio,
Animam in palpitans expirabit cadauer.

Αἰθοπλίτου.] ἀντὶ τοῦ τοξότου. λέγει δὲ τὸν Φιλοκτήτην, παρ' ὅσον ἀμφότεροι τοξόται, ὅ, τε Ἀλέξανδρος καὶ ὁ Φιλοκτήτης. ἀχθέντος γὰρ ἐκ Λήμνου τοῦ Φιλοκτήτου, τοξικῇ ἐμονομάχησε, αὐτός τε καὶ ὁ Ἀλέξανδρος. καὶ πρῶτος μὲν ἀφιεὶς Ἀλέξανδρος, ἥμαρτε Φιλοκτήτου. δεύτερον δέ, τοξεύσας ὁ Φιλοκτήτης, βάλλει κατὰ χεῖρα λαιὰν τὸν Ἀλέξανδρον. αὖθις δεύτερον οἰστὸν ἀφείς, ἐκκόπτει τούτου καὶ τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν, καὶ τρίτῳ βέλει κατὰ τὸν σφυρὸν πείρας αὐτὸν ἀναιρεῖ.

Στένω στένω σε δισσὰ καὶ τριπλᾶ δορός,
Αὖθις πρὸς ἀλκὴν, καὶ διαρπαγὰς δόμων,
Καὶ πῦρ ἐναυγάζουσαν αἰστωτήριον.
Στένω σε πάτρα καὶ τάφους Ἀτλαντίδος
Δύπτου κέλωρος, ὅς ποτ' ἐν ῥαπτῷ κύτει

Defleo defleo te bis térque, rurſus
Haſtæ vim, & ædium direptiones
Spectantem, ignémque vaſtatorem.
Defleo te, patria, & ſepulcra Electræ
Filij, natatoris: qui olim in vtre conſuto

Δισσὰ καὶ τριπλᾶ.] παρ' ὅσον ἡ Ἴλιος τρίτον ἐπορθήθη. πρῶτον μὲν γὰρ ὡς εἴπομεν ὑπὸ Ἡρακλέους, διὰ τοὺς ἵππους ἐπορθήθη τοῦ Λαομέδοντος, καὶ τὴν Ἡσιόνην. δεύτερον δὲ κατέδραμον ταύτην αἱ Ἀμαζόνες, ὥς που καὶ ἐν τῷ γάμμα φησὶν Ὅμηρος, ὡς ἀπὸ Πριάμου, ὅτε τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι. τρίτον δέ, διὰ τὴν πολυθρύλλητον Ἑλένην, ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πορθηθεῖσα καὶ καυθεῖσα, τελέως ἠφανίσθη.

Στένω σε.] ὦ πόλις, καὶ τοὺς ἐν σοὶ τάφους τῶν προγόνων ἡμῶν τῆς τε Ἠλέκτρας καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Δαρδάνου, ὅς ποτε ἐπὶ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐρραμμένῳ δέρματι σκεπάσας τὸ σῶμα αὐτῆς, καθάπερ τὸ περὶ τὸν Ἴστρον τετράπουν ζῶον εἴωθε ποιεῖν, ὅτε τὸ ἑαυτοῦ δέρμα ἀναφυσᾷ, καὶ περᾷ τὸν Δαίνουβιν ποταμόν, διαπεράσας ἐπὶ τὴν Ἴλιον, καταλείψας τὸ κατοικητήριον τῶν Κορυβάντων. τοῦτο δὲ ἐποίησε ποτέ, ὅτε κατέκλυσε πᾶσαν τὴν γῆν ὁ Ζεὺς ἐπὶ τοῦ Δευκαλίωνος. καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι ἔπλεον ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ τὰ τείχη κατέπιπτον. τῶν δένδρων δὲ καὶ ἀμπέλων τοὺς καρποὺς τὰ θαλάσσια ζῶα ἐνέμοντο, αἱ δελφῖνες καὶ αἱ

φῶκαι, αἱ ἀεὶ τῆς συνουσίας τῶν ἀνδρῶν ἐρῶσαι.

καὶ τάφοις.] αἰτιᾶ τῷ τάφον τῷ δύπλου καὶ κολυμβητοῦ κέλωρος καὶ υἱοῦ τῆς Ἄτλαντος θυγατρὸς Ἠλέκτρας, ὅς τις ποτὲ ἐν τῷ ῥαπτῷ σκύτει καὶ δέρματι, ἢ κύτει καὶ χωρήματι, ἐνήξατο καὶ ἔπλευσεν, ὥσπερ κέπφος Κρητικός. ἔπλευσε δὲ μονήρης, μονόκοπος, ἢ μόνος, ἀμφιλυτρώσας καὶ καλύψας τὸ σῶμα ἐν τῷ ἀσκῷ, ὁποῖα καὶ ὥσπερ πόρκος ζῶον ἴστριον τετρασκελές. Δάρδανος ὁ Διὸς καὶ Ἠλέκτρας τῆς Ἄτλαντος θυγατρὸς, καταλιπὼν τὴν Σαμοθράκην, ἐν τῷ κατακλυσμῷ σχεδίαν κατασκευάσας, καὶ εἰς τὰ κατὰ τὴν Τροίαν μέρη ἐλθὼν, κτίζει τὴν Δαρδανίαν, κἀκεῖ τελευτᾷ, καὶ ὁ τάφος αὐτῆς κεῖται παρὰ τὴν Τροίαν ἐν τῷ μέρει τῆς Δαρδανίας. ὕστερον γὰρ καὶ ἡ Δαρδανία καὶ ἡ Ἴλιος καὶ ἡ Τροία, μία πόλις γεγόνασι. Νυκτίμου δὲ τοῦ βασιλέως ἄρχοντος, ὁ κατακλυσμὸς, ὡς ληροδσι, γέγονε, καὶ διὰ τὴν Γέλοπος κρεουργίαν. πέμπτον δὲ τὸν Πέλοπα, ἐγώ γε γινώσκω ἀπὸ Δαρδάνου. διὰ τοῦτο γοῦν ληροῦσι γενέσθαι τὸν κατακλυσμὸν, ἢ δι' ἀξαία τὸν Λυκάονος, καὶ τὸ τῶν Λυκάονος παίδων ἀσέβημα, ὅτι τὸν Νύκτιμον κατατεμὼν ἔθυσε τῷ Διΐ. γέγονε δὲ καθ' ἑτέρους ὁ κατακλυσμὸς οὕτω. περὶ Ἑλίκην καὶ Βοῦραν τὰς πόλεις, ἀνέμων πνευσάντων ἐναντίων, συνέστη νέφος πολὺ, καὶ ἐρρύη ὑετὸς, καὶ ἐγένετο ὁ κατακλυσμός. δύπτου δὲ εἶπε τοῦ συνεχῶς δύοντος ἐν τῇ σχεδίᾳ διὰ τὸ χειμάζεσθαι, ἢ τοῦ κολυμβητοῦ, διὰ τὸ εἰς δύο ξύλα πήξαντα τὰς σχεδίας ἀπὸ Σαμοθράκης πλεῦσαι, φεύγοντα τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνα κατακλυσμόν.

Ὁποῖα πόρκος Ἰστριεὺς τετρασκελὴς
Ἀσκῷ μονήρης ἀμφελυτρώσας δέμας,
Ῥεθυμνιάτης κέπφος ὣς ἐνήξατο,
Ζήρινθον ἄντρον τῆς κυνοσφαγοῦς θεᾶς

Inſtar Iſtrij apri quadrupedis
Singularis, vtri corpus inuoluens,
Tanquam Rhithymnia fulica enatauit,
Zerinthum caniuoræ antrum deæ

Πόρκος.] ζῶόν ἐστιν παρὰ τὸν Ἴστρον ποταμὸν, τὸν καὶ Δανούβιν καλούμενον, τετρασκελὲς, λεπτῷ περιεχόμενον δέρματι, ὃ φυσώμενον γίνεται ὡς ἀσκὸς, καὶ νήχεται ἕως λεπτυνθῇ. ἐξέρχεται δὲ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ νέμεται, καὶ ταχέως ψυχόμενον ἀποθνήσκει. μονήρη δὲ εἶπε τὸν Δάρδανον, διὰ τὸ μιᾷ κώπῃ αὐτὸν κεχρῆσθαι ἐν τῇ σχεδίᾳ. τὸ δὲ ἑξῆς ὡς πόρκος τῷ ἰδίῳ δέρματι καθάπερ ἀσκῷ ἐπισκεπάσας τὸ σῶμα νήχεται, οὕτω καὶ ὁ Δάρδανος ἐπὶ τὴν σχεδίαν ἔπλευσε, τέσσαρας λίθους ἔχων καὶ σκεπάζων αὐτοῦ τῷ σῶμα καθάπερ πόρκος. Ῥέθυμνα.] πόλις Κρήτης. κέπφος.] θαλάσσιον ὄρνεον, λαροειδὲς, ὅπερ ἀφρῷ θηρῶσιν οἱ παῖδες τῶν ἁλιέων. Ζήρινθον ἄντρον.] Θρακικὸν σπήλαιον. ἄντρον τὸ σπήλαιον, παρὰ τὸ ἀνατετρῆσθαι, ἤγουν τετρυπημένον εἶναι. τὸ Θρακικὸν καταλιπὼν σπήλαιον τῆς Ῥέας, ἢ τῆς Ἑκάτης, ὁ Δάρδανος. αὕτη γὰρ αὕτη ἡ Ῥέα λέγεται ἐπονομαζομένη, καὶ ἡ Ἑκάτη ξενοφυὴς οὖσα, φοβεραί. θύουσι δὲ αὐταῖς κύνας, ὥς φησι Σώφρων ἐν μίμοις. ὁ γὰρ κύων βαΰξας λύει τὰ φάσματα, ὡς καὶ χαλκὸς κροτηθεὶς, εἴπερ τι τοιοῦτον.

Λιπὼν, ἐρυμνὸν κτίσμα Κυρβάντων Σάον,
Ὅτ' ἠμάθυνε πᾶσαν ὀμβρήσας χθόνα,
Ζηνὸς καχλάζων νασμὸς, οἱ δὲ πρὸς πέδῳ,
Πύργοι κατηρείποντο, τοὶ δὲ λοισθίαν

Νήχοντι μοῖραν πρὸς ὀμμάτων δεδορκότες·
Φηγὸν δὲ καὶ δρύκαρπα καὶ γλυκὺν βότρυν

Relinquens, Saum, munitum Corybantum ædificium:
Quando cunctam vastabat humectans terram
Grandinosus Iouis imber, turribus quidem
In solum cadentibus, hominibus verò natantibus
Vltimo ante oculos fato conspecto:
Glandes autem, fructúsque, & vuas dulces

Σάον.] ὄνομα ὄρους Θρακικοῦ, οὗ μέμνηται Νίκανδρος, οὕτω πως λέγων ἐν Θηριακοῖς, ἢ Σάου, ἢ Ἐμοσύχλου. τὸ Σάον σπήλαιον Θρακικὸν, σπήλαιον τῆς Ῥέας, ἢ τῆς Ἑκάτης, τῆς δεχομένης εἰς θυσίαν τοὺς κύνας. οἱ Κορύβαντες, οἵτινες εἰσὶ δαίμονες, περὶ τὴν Ῥέαν ἱδρύσαντο. ἀλλ' οἱ μὲν Κύρητες Δαναΐδος νύμφης Κρήσσης καὶ Ἀπόλλωνος παῖδες. οἱ δὲ Κορύβαντες, Θαλείας καὶ Ἀπόλλωνος.

ἠμάθυνεν.] ἄμμον ἐποίησε, κατέκλυσε. ἄμαθος δὲ διὰ ἑνὸς μ γράφεται, ἐκ τοῦ ἀμαθὴς καὶ ἀμέτρητος εἶναι ἐτυμολογουμένη. καὶ ἄμος κατ' ἀποκοπὴν γινόμενον δι' ἑνὸς μ γράφεται. μόνοι δὲ τοῦτο οἱ Αἰολεῖς διπλασιοῦσιν, ὡς καὶ τὰ λοιπά. καχλάζων.] ἤχῳ φερόμενος. νασμός.] κατακλυσμὸς, ἐκ τοῦ νάω ῥήματος, ὅθεν καὶ ναύτης. τοὶ δέ.] ἐλλιπῶς, αὐτοὶ δὲ οἱ ἄνθρωποι.

φηγόν.] τὴν βάλανον, παρὰ τὸ φάγω, φαγὸν καὶ φηγὸν λεγομένην. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι πρὸ τοῦ τὸν σῖτον εὑρεῖν, βαλάνους ἤσθιον, καὶ ὀπώρας.

δρύκαρπα.] πᾶσαν ὀπώραν. ὥς που φησὶν ἐν ταῖς δωδεκαετηρίσιν Ὀρφεὺς, βάλλειν ἔρνεα τὰ πάντα, τά τε δρυὸς ἄκρα λέγεται.

Φάλλαι τε καὶ δελφῖνες, αἵ τ' ἐπ' ἀρσένων,
Φέρβοντο φῶκαι λέκτρα θουρῶσαι βροτῶν.
Λεύσσω θέοντα γρυνὸν ἐπτερωμένον

Balænis delphinísque depascentibus, & phocis,
Quæ in humana virorum irruebant cubilia.
Video currentem grypem alatum

Φάλαινα.] ζωΰφιον ἐστὶν ταῖς λυχνίαις ἐπιπετόμενον, ὃ καὶ πυραυσούμενος, καὶ ψυχῆς φωρα καλεῖται. λέγεται δὲ φάλαινα, παρὰ τὸ εἰς φῶς ἄλλεσθαι. μακρὸν ἔχει τὸ α καὶ περισπώμενον, καὶ διὰ ἑνὸς λ δεῖ γράφεσθαι. τὰ γὰρ ὀνόματα τῶν ῥημάτων βραχύτερα, ὡς τὸ θάλλω θαλὸς, ἀγγέλλω ἄγγελος. καὶ περὶ μὲν τῆς φαλαίνης τοῦ χερσαίου ζωϋφίου, ὃ καὶ κανδυλοσβέστριαν ἰδιωτικῶς φασὶν, εἰπομεν. ἔστι δὲ καὶ φάλαινα κητώδης ἰχθύς. κατὰ ἀποκοπὴν γοῦν φάλλαι εἶπεν. αἵ τ' ἐπ' ἀρσένων.] αἱ φῶκαι τε αἱ θουρῶσαι, καὶ ἐρωτικῶς ὁρμῶσαι ἐπὶ τὰ λέκτρα τῶν ἀρρένων βροτῶν. ἡ φώκη θαλάσσιον κῆτος ἐστὶ, χερσαίῳ βοῒ, ἢ μᾶλλον βουβάλῳ, παρόμοιον. ἐρᾷ δὲ συνουσίας ἀνδρῶν. ἔστι δὲ καὶ πρὸς μαγείαν ἐπιτήδειον. λεύσσω θέοντα γρυνόν.] τὸν λόγον περὶ Ἀλεξάνδρου ποιεῖται. λέγει γὰρ, ὅτι σπουδάζοντα τὸν Ἀλέξανδρον θεωρῶ περὶ τὴν ἁρπαγὴν τῆς Ἑλένης. γρυνὸς δὲ λέγεται καὶ ὁ κορμός. καὶ Ὅμηρος, γρουνὸν μὲν δαίοντο, μέγας δ' Ἥφαιστος ἀνέστη. νῦν δὲ γρυνὸν, ἢ τὸ πλοῖον τοῦ Ἀλεξάνδρου λέγει, διὰ τὸ ἐκ τοῦ ξύλου πεποιῆσθαι. ἐπτερωμένον δὲ διὰ τὰ ἄρμενα παρ' ὅσον τὴν πορείαν δι' αὐτῶν ποιεῖται κατὰ μετωνυμίαν. ἢ γρουνὸν τὸν Ἀλέξανδρον αὐτὸν, διὰ τὸ ὄναρ ὃ εἶδεν Ἑκάβη, ὅτι δαλὸν ἔτεκε δαιόμενον, ὅς τις κατέφλεξε πᾶσαν τὴν πόλιν, καὶ τὴν ἐν Ἴδῃ ὕλην. τοῦτο τὸ ἐνύπνιον ἀκούσαντες οἱ μάντεις,

καὶ οἱ περὶ τοὺς ὀνείρους δεινοί, εἶπον τὸ τεχθησόμενον παιδίον ἀδεῶς ῥιφθῆναι. τεχθέντα δὲ τὸν Ἀλέξανδρον, ἐξέθεντο ἐν τῇ Ἴδῃ· ὃν ποιμὴν ἑωρακὼς σφόδρα ἀειδέστατον, ἀνελόμενον ἀνέθρεψεν. ἐπλερωμένον δέ, διὰ τὸ μετὰ πλοίου πορθεῖσθαι.

Τρήρωνος εἰς ἅρπαγμα πεφνάιας κυνός,
Ἣν τόργος ὑγρόφοιτος ἐκλοχεύεται,
Κελυφάνῳ στρόβιλον ὠστρακωμένην,
Καί δή σε ναύτην Ἀχερουσία τεῖβος

Ad columbæ rapinam, canis necandæ:
Quam vultur vndiuagus genuit,
Oui testa rotundam circumtectam.
Te sanè, nauta timide, Acherusia

Τρήρωνος εἰς ἅρπαγμα.] εἰς τὴν ἁρπαγὴν τῆς λαγνιστάτης τρήρωνος, ἤτοι περιστερᾶς, τῆς ἀξίας φονευθῆναι κυνός, ἢ ἀπὸ τῆς Λακωνικῆς, ἢ τῆς δειλῆς καὶ ταχείας καὶ κατωφεροῦς (οἰκεῖον γὰρ Ἀφροδίτῃ τὸ ζῶον) ἢ τῆς αἰτίας φόνου πολλοῖς. λέγει δὲ τὴν Ἑλένην, ἐπεὶ καὶ τὸν Ἀλέξανδρον ἀετῷ εἴκασεν ἐπὶ τὴν ἁρπαγὴν ἐπειγόμενον. Τρήρωνα δὲ αὐτὴν, διὰ τὸ λαγνόν, καλεῖ. καὶ γὰρ ἡ περιστερὰ μόνη τῶν πτηνῶν δι' ὅλου ἔτους ὀχεῖται, καὶ νεοττοὺς ποιεῖ. ὅθεν Αἰσχύλος φησί, παντόφου πελειάδος. καὶ κύνα, διὰ τὸ ἀναιδές, κατὰ τὸν Ὅμηρον, εἵνεκ' ἐμεῖο κυνὸς κακομηχάνου. τόργος.] ὁ γὺψ κυρίως. νῦν δὲ τὸν κύκνον λέγει. ἔλαβε δὲ ζῶον ἀντὶ ζώου. Ζεὺς γὰρ ὁμοιωθεὶς κύκνῳ, μίγνυται Νεμέσει τῇ Ὠκεανοῦ θυγατρί, εἰς χῆνα ὡς ληροῦσιν αὐτῆς μεταβαλούσης. ἡ δὲ τεκοῦσα ᾠόν, ἐν τῷ ἕλει τοῦτο κατέλειπε. ποιμὴν δέ τις εὑρών, τῇ Λήδᾳ κομίζει. ἡ δὲ λάρνακι θεμένη, ἐφύλαττε. χρόνῳ δὲ τῷ καθήκοντι, Ἑλένη γεννᾶται ἐκ τοῦ ᾠοῦ, ἣν ὡς ἰδίαν παῖδα ἡ Λήδα ἀνέστρεφε. τινὲς δὲ καὶ Κάστορα καὶ Πολυδεύκην ἐκ τοῦ αὐτοῦ φασὶν ᾠοῦ γεννηθῆναι. ἄλλοις δέ τισιν εὑρὼν ἱστορικοῖς, ὅτι ὁ Ζεὺς ἀστέρι εἰκασθείς, καὶ μιγεὶς Λήδᾳ, Κάστορα καὶ Πολυδεύκην γεννᾷ. ὕστερον δὲ οὕτως, ὡς ἔφημεν, τὴν Ἑλένην. ἕτεροι δὲ πάλιν φασίν, ὅτι κύκνῳ ὁμοιωθείς, τῇ Λήδᾳ ἐμίγη. κατὰ τὴν αὐτὴν νύκτα καὶ ὁ Τυνδάρεως. ἡ δὲ, ἐκ μὲν Διὸς Πολυδεύκην καὶ Ἑλένην γεννᾷ, ἐκ Τυνδάρεω δὲ Κάστορα. ὅθεν καὶ θνητὸς ἦν ὁ Κάστωρ, ὁ δ' ἕτερος ἀθάνατος. τῇ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ παρακλήσει ἀθανατος καὶ αὐτὸς ἐγεγόνει, καθά φησι καὶ ὁ Πίνδαρος. τὰς δ' ἀλληγορίας ἐατέον, ὡς ἔφην. ἐπεὶ δὲ ποθεῖτε καὶ ταύτας μαθεῖν, ἀκούετε. Δίας οἱ παλαιοὶ πάντες ἐκάλουν τοὺς βασιλεῖς. τίς οὖν βασιλεὺς τῇ Λήδᾳ ἐμίγη μοιχικῶς περὶ τὸν Εὐρώταν ποταμόν, ἥ τις ἐξ αὐτοῦ ἔγγυος γενομένη, μιᾷ γαστρὶ τρεῖς παῖδας γεννᾷ, Κάστορα, Πολυδεύκην, καὶ Ἑλένην. ᾠῷ οὖν παρεικάζει τὴν γαστέρα αὐτῆς, καὶ ὅτι ἓν ἐξ αὐτῶν σινδέρμον ἐγεννήθη, ὃ δέρμα καὶ φυλακτήριον αὐτοῖς ἐποίησε. εἰς κύκνον δὲ λέγει τὸν Δία μεταβαλεῖν. ὅτι οὐ βασιλικῶς ἐμίγη αὐτῇ, ἀλλ' ἐν παρύγροις τόποις, καθάπερ οἱ κύκνοι. κελυφάνῳ.] νῦν οὐ λέπει. πάντα γὰρ τὰ λέπη κελύφανα λέγεται. κυρίως δὲ κελύφανον λέγεται, τὸ ἔσωθεν τοῦ ὀστράκου, τοῦ ᾠοῦ λεπτότατον δέρμα.

στρόβιλον.] στρογγύλως, στρογγυλοειδῶς. ὠστρακωμένην.] τῷ ὀστράκῳ τοῦ ᾠοῦ ἐσκεπασμένην. λέγει δὲ τὸ ᾠόν, ὅπερ ἡ Νέμεσις τῷ Τυνδάρεῳ δέδωκεν. ὁ δὲ τῇ Λήδᾳ, ἐξ ἧς ἡ Ἑλένη. καὶ δή σε ναύτην.] ἀποστροφὴ τὸ σχῆμα. νῦν γὰρ πρὸς Ἀλέξανδρον ἀπέστρεψε τὸν λόγον· καί φησι· καὶ δή σε ὦ Ἀλέξανδρε, ἡ Ἀχερουσία καταιβάτις τρίβος δεξιώσεται. Ἀχερουσία δὲ τεῖβος, ἢ ὁ ᾍδης, ὅτι διὰ τὴν Ἑλένην μέλλεις ἀποθανεῖν. ἢ τὸ Ταίναρ τῆς Λακωνικῆς, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ὅτι εἰς Λακεδαίμονα ἀφίξῃ, ἐν ᾗ ἐστιν ἡ Ἀχερουσία τεῖβος. δείκνυσι δὲ διὰ τούτου, ὅτι ἐκ ταύτης τῆς περιφράσεως ἀφίξῃ ὦ Ἀλέξανδρε εἰς ᾍδου. ἔστι γὰρ τὸ Ταίναρ τῆς Λακωνικῆς στόμιον, ὅθεν καὶ ᾍδου κάθοδον αὐτὸ λέγουσιν, ὡς καὶ Μένανδρος φησί, πύλη τίς ἐστι Ταινάρου πρὸς ἐσχάτοις.

Καταιβάτις πύγαργον οὐ πατρὸς κόπρους,
Στείβοντα ῥακτῶν βουστάθμων ξενώσεται,
Ὡς πρόσθε κάλλους τὸν θυωρείτην τριπλαῖς.
Ἀλλ' ὁ στρίμων μὲν ἀντὶ, Γαμφηλὰς ὄνου,
Καὶ Λᾶν περήσεις, ἀντὶ δ' εὐχείλου κάπης,
Καὶ μηλιαθμῶν, ἠδὲ χερσαίας πλάτης
Τράμπις σ' ὀχήσει καὶ Φερέκλειοι πόδες
Διστὰς σαλάμβας κἀπὶ Γυθίου πλάκας,
Ἐν αἷσι πρὸς κύνουρα καμπύλου σχάσας,

Decliuis ſemita, non iam patris fimum
Aſperorum bubilium calcantem excipiet,
Vt antè, formæ tribus iudicem:
Sed pro ſtabulis quidem Maleam
Et Lan traiicies: pro pabuloſo verò præſepi,
Ouilibúſque, & remo terreſtri,
Nauis te & Pherecle pedes vehent
Ad oſtia gemina, & Gythij æquora:
Vbi curuos ad petras eiiciens

Καταιβάτις.) κάτω φέρουσα. πύγαργον.) δειλόν, ἢ αἰσχρόν, ἢ ἄρπαγα. εἰσὶ γὰρ μελάμπυγον, πύγαργον, εἴδη ἀετῶν κατ' Ἀρχίλοχον, ἀφ' οὗ ὁ ἅρπαξ πύγαργος. ὁ δὲ αἰσχρὸς καὶ συνουσιαστικὸς πύγαργος λέγεται, κατ' ἀντίφρασιν, ὁ μὴ ἀργὴν ἔχων τὴν πυγὴν, ἀλλὰ κινῶν αὐτὴν ἐν τῷ συνουσιάζειν. ὁ δὲ δειλὸς πάλιν πύγαργος λέγεται, ὡς λευκὴν ἔχων τὴν πυγὴν, ἐκ τοῦ ἐναντίου τῇ παροιμίᾳ τῇ λεγούσῃ, Οὔπω Μελαμπύγῳ τετύχηκας. ἐπεὶ γὰρ οἱ μελάμπυγοι γενναῖοι, καθάπερ ὁ Ἡρακλῆς, οἱ λευκόπυγοι πάντως ἀσθενεῖς, καὶ δειλοί, καὶ ἄνανδροι. Θεία δὲ ἡ Ὠκεανοῦ τοῖς ἰδίοις τοῦτο παισὶν εἶπε περὶ Ἡρακλέους, οὔπω Μελαμπύγῳ ἐντετυχήκατε. πατρὸς κόπρους) ἐπαύλεις, μάνδρας. ῥακτῶν βουστάθμων.] τραχέων βουστασίων. κάλλους θυωρείτην.] τραπεζίτην, ἀργυρογνώμονα. νῦν δὲ κριτὴν Ἥρας, καὶ Ἀθηνᾶς, καὶ Ἀφροδίτης. ἔκρινε γὰρ αὐτὰς Ἀλέξανδρος, ἕνεκα τοῦ μήλου. ἐν γὰρ τῷ τῆς Θέτιδος γάμῳ, τῆς Ἔριδος μῆλον χρυσοῦν ἀνὰ μέσον τῶν θεῶν ῥιψάσης, ἐπιγεγραμμένον οὕτως, τῇ καλῇ τὸ μῆλον, Ἥρα, Ἀθηνᾶ τε, καὶ Ἀφροδίτη, πρὸς ἀλλήλας ἤριζον ἐπὶ τῷ λαβεῖν τοῦτο. ὁ δὲ Ζεὺς Ἑρμῇ παραδοὺς αὐτὰς, πέμπει πρὸς Ἀλέξανδρον, ὥς τε κρῖναι αὐτάς. ὃς λαβὼν τὸ μῆλον, τὴν Ἀφροδίτην ἔκρινε. ταύτης δὲ ἐπιταγῇ ναυπηγήσαντος αὐτῷ ναῦς Ἁρμονίδου, κατὰ δέ τινας Φερέκλου, ἦλθεν εἰς Λακεδαίμονα. ἔνθα τὴν Ἑλένην ὀφθαλμοβολήσας, βληθεῖσαν καὶ αὐτὴν ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, ἁρπάζει. δεύτερον δὲ ὁ Ἀλέξανδρος ἐντυχὼν αὐτῇ περὶ τὸν αἰγιαλὸν θυούσῃ νεωστὶ ταῖς Βάκχαις καὶ τῇ Οἰνῇ, ἁρπάξας αὐτὴν, εἰς Αἴγυπτον παρεγένετο, κἀκεῖ αὐτῇ συνεγένετο. θυωρὸς ἡ τράπεζα, ἡ τὰ θύη καὶ θυμιάματα ὤρουσα, καὶ φυλάττουσα. ἐξ οὗ καὶ θυωρείτης, ὁ τραπεζίτης εἴρηται.

ἀλλ' ὁ στρίμων.) ὄρη εἶπε Τροίας. γαμφηλὰς ὄνου.) τὰς σιαγόνας τοῦ ὄνου. λέγουσι δὲ τὸν Μαλέαν ἀκρωτήριον Πελοποννήσου, διὰ τὸ ἐοικέναι σιαγόσιν ὄνου. Λᾶν.) πόλιν Λακεδαίμονος, ἣν Ὅμηρος Λάαν φησίν. εὐχείλου κάπης.) τῆς ἀγαθῆς που φάτνης. ἢ τῆς καλὰ χείλη ἐχούσης·

ὡς κρείττονος ὄντος τοῦ ποιμενικοῦ βίου, τοῦ ἁρπακτικοῦ καὶ μαχίμου. μηλιαθιῶν.) μανδρῶν τῶν προβάτων, Ἀττικῶς. χερσαίας πλάτης.) πτύου, ἢ τῆς καλαύροπος. ἡ δὲ καλαῦροψ, ῥάβδος ἐστὶν ποιμενική, μικρὸν ἑκατέρωθεν ὑπόσκαμβος, ἣν ἀφιᾶσιν ἐπὶ τὰ τῆς ἀγέλης ἀποσκιρτῶντα. πλάτη.] κυρίως τὸ πλάτος τῆς κώπης.

τράμπις.) βαρβαρικὸν πλοῖον. ὀχήσει.) βαστάξει, κομίσει, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἵππων.

Φερέκλειοι πόδες.) ὁ Φέρεκλος, περιφραστικῶς. ἢ αἱ νῆες ἃς ὁ Φέρεκλος εἰργάσατο. οὗτος γὰρ κατεσκεύασεν τῷ Ἀλεξάνδρῳ ναῦν, πρὸς τὸν Ἑλλάδος κατέκπλουν. διπτὰς σαλάμβας.] δύο εἰσὶν ἄκρα ἐν Λακωνικῇ, θυρίδες λεγόμεναι. σαλάμβαι δὲ, αἱ θύραι λέγονται, παρὰ τὸ ἐν σάλῳ βαίνειν. ἢ παρὰ τὸ σείειν καὶ λαμβάνειν τοὺς βαίνοντας. σαλάμβαι δὲ οἱ φανόπται, ἤτοι οἱ φεγγῖται ἰδιωτικῶς, παρὰ τὸ σέλας δι' αὐτῶν βαίνειν. Γύθιον.] ἀκρωτήριον Λακωνικῆς. πλάκας.] τόπους νῦν. ἐν αἶσι.] πλαξὶν, ἤτοι τόποις. πρὸς κύνουρα.] παρὰ τὰς τραχείας πέτρας. χαράσας.) καταβαλών.

Πεύκης ὀδόντας ἐκτορὰς πλημμυρίδος
Σκαρθμῶν ἰαύσεις εἰναφώσσωνα στόλον.
Καὶ τὴν ἄνυμφον πόρτιν ἁρπάσας λύκος
Δυοῖν πελείαιν ὠρφανισμένην γοναῖς,
Καὶ δευτέραν εἰς ἄρκυν ὀθνείων βρόχων
Λῆιτιν ἐμπαίσασαν ἰξευτοῦ πτερῷ
Θύσησιν ἁρμοῖ μηλάτων ἀπάργματα,
Φλέγουσαν ἐν κρόκησι καὶ Βύνῃ θεᾷ
Θρέξεις ὑπὲρ Σκάνδειαν Αἰγίλου τ' ἄκρας,
Αἴθων ἐπακτὴρ καρχαλῶν ἀγρεύματι.
Νήσῳ δ' ἐνὶ δράκοντος ἐκχέας πόθον,
Ἀκτῆς διμόρφου γηγενοῦς σκηπτουχίας.

Nauis dentes, æstum inhibentes,
Iactationibus liberabis vniuelem classem:
Multiuirámque rapiens lupus iuuencam
Duarum columbarum fetu orbatam,
Et in secunda externorum laqueorum retia
Captiuam impingentem aucupis penna,
Bacchis recens ouium libamina
In litore adolentem atque Leucotheæ deæ,
Curres vltra Scandeam & Aegili promontorium,
Exultans præda venator vehemens.
Effuso autem cupidine in draconis insula
Atticæ, quod est biformis terrigenæ regnum,

Πεύκης ὀδόντας.) τὰς ἀγκύρας. αὗται γὰρ ἐκτορες καὶ φύλακες εἰσὶ τοῦ τῆς θαλάτης σάλου,

καὶ τῆς πλημμυρίδος. ἐκ πορας πλημμυρίδος.] κωλυτὰς τῶν κυμάτων. σκαρθμῶν ἰαύσεις.) τῶν κινήσεων παύσεις.

εἰναφώστωνα στόλον.) τὸν ἐννεάριθμον, ἢ τὸν μοναριθμον. ἢ θῖνα φώστωνα στόλον, τουτέστιν ἀπὸ τῶν κινημάτων ἰαύσεις καὶ παύσεις, εἰς τὸν αἰγιαλὸν τὸν στόλον, καὶ τὴν πορείαν σου τὴν φώστωνα, ἤτοι τὴν τῶν δὶ ἀριθμῶν. καὶ τὴν ἄνυμφον πόρτιν.) καὶ τὴν πολύανδρον δάμαλιν. ἁρπάσας σὺ ὁ λύκος.) ἤτοι ἅρπαξ. δυοῖν πελείαιν.) ὀρφανὴν καὶ ἔρημον οὖσαν τῆς γονῆς τῶν δύο περιστερῶν, ἤτοι Ἰφιγενείας, ἣν ἔσχεν ἐκ Θησέως, ὥς φησι Δοῦρις ὁ Σάμιος, καὶ Ἑρμιόνης, ἣν ἐκ Μενελάου γεννᾷ. ἐπλαίετη γὰρ ταύτην Θησεὺς πρὸ τοῦ ἁρπάσας, μετὰ τὸ τεκεῖν ἐξ αὐτῆς Ἰφιγένειαν, ἀφῃρέθη αὐτήν. δεύτερον ὁ Ἀλέξανδρος ἐντυχὼν αὐτῇ περὶ τὸν Αἰγιαλὸν, θυσιούσῃ αὐτῇ νεωστὶ ταῖς βάκχαις, καὶ τῇ Ἰνοῖ, ἁρπάσας αὐτὴν, εἰς Αἴγυπτον ᾤχετο, κἀκεῖ αὐτῇ συνεγίνετο. δευτέραν ἄρκυν.) εἰς δεύτερον δίκτυον. ἄρκυς δὲ κυρίως, δίκτυον πρὸς ἄρκτων θήραν ἁρμόδιον. ὀθνείων βρόχων.] ξένων ἀγρευμάτων. τυπικαί εἰσιν αὗται αἱ λέξεις, ἄρκυς μὲν, ὅθεν ἔφην λεγόμενον· βρόχος δὲ, ἀπὸ τῶν βρόχων, οἷς θηρεύουσι πέρδικας καὶ ὄρνις ἑτέροις. ληΐτιν ἐμπλαίσασαν.) αἰχμάλωτον ἐγκρούσασαν.

ἴχνευε τοῦ πτερῷ.) τῇ ταχυτῆτι τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἢ τῷ πλοίῳ. θυσησι.] ταῖς βάκχαις, παρὰ τῷ θύω, τὸ ὁρμῶ, θύσαις λεγομέναις. ἀρμοῖ.] νεωστὶ, ταχέως, ἀπὸ τοῦ ἅρμα, ἀρμοῖ. καὶ Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ, ἀρμοὶ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους. μηλάτων ἀπάργματα.] ἀπαρχὰς καὶ θυσίας προβάτων. μῆλον δὲ τὸ πρόβατον, Αἰτωλικῶς παρὰ τὸ μέλλω, τὸ φροντίζω, λεγόμενον. ποιμενικὸν γὰρ καὶ γεωργικὸν ἔζων βίον οἱ παλαιοί. κρόκησι.) κρόκαις, αἰγιαλοῖς. κρόκη δὲ λέγεται ὁ αἰγιαλὸς, ἀπὸ τοῦ κέρω, τὸ κόπτω, κερόκη καὶ κρόκη, πρὸς ἣν θραύονται καὶ κλῶνται τὰ κύματα. βυνῃ.] τῇ δυνῇ Λευκοθέᾳ τῇ Ἰνοῖ, παρὰ τὸ δύω, τὸ κολυμβῶ, ὡς ἕτεροι φασίν. ἐγὼ δὲ, παρὰ τὸ βύω, τὸ κρύπτω, ὅθεν καὶ βυθὸς καὶ βυνὴ. ἡ δὲ τῆς Ἰνοῦς ἱστορία τοιαύτη· πεσοῦσα μετὰ τοῦ παιδὸς αὐτῆς Παλαίμονος εἰς θάλασσαν, διὰ τὸ διώκεσθαι ὑπ' Ἀθάμαντος, ἀπεπνίγη. ἐξηνέχθη δὲ περὶ Κόρινθον περὶ χοιροσυνθίαν ὑπὸ δελφῖνος. Ἀμφίμαχος δὲ καὶ Δονακῖνος, ἀνελόμενοι τὰ σώματα, ἄγουσιν εἰς Κόρινθον. Σίσυφος δὲ ἀδελφὸς ὢν Ἀθάμαντος, βασιλεύων Κορινθίων, ἀγῶνα καὶ θυσίαν ἐπ' αὐτῶν ἐτησίως ἐκέλευσε γίνεσθαι, ὅθεν καὶ θεοὺς αὐτοὺς κεκλήκασι, καὶ Λευκοθέαν ἀπὸ τοῦ τῆς θαλάσσης ἀφροῦ, τὴν Ἰνώ. ἣν δὲ Ἰνοῦς θυγάτηρ Εὐρύκλεια. θρέξεις.) κυρίως θρέξεις, τὸ συμπῆξαι γάλα πρὸς τὸ τυροποιῆσαι λέγεται. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ πηδήσεις, ἢ ἄξεις. Σκάνδεια.] πόλις Κυθήρων. Αἰγιαλοῦ ἄκραν.) Πελοποννήσου ἀκρωτήριον. αἴθων ἐπακτήρ.] διάπυρος, ὀξὺς, κυνηγός. καγχαλῶν ἀγρεύματι.] τῇ θήρᾳ χαίρων. λέγει δὲ ἄγρευμα, τὴν Ἑλένην.

νήσῳ δ' ἐνὶ δράκοντος.) νῆσον δράκοντος τὴν Σαλαμῖνα λέγει. τὴν γὰρ Σαλαμῖνα πρότερον Δράκων κατεῖχεν, ἢ θεῖον, ἢ κύριον ὄνομα βασιλέως, ἢ Ἀσωπὸς κατά τινας ἐκ Θηβῶν ἐλθών. Κυχρεὺς δὲ ὁ Ποσειδῶνος καὶ Σαλαμῖνος υἱὸς, ὥς φησιν Εὐφορίων, ἀνεῖλε τὸν Δράκοντα, καὶ τὴν Σαλαμῖνος βασιλείαν κατέσχεν. οὕτω γοῦν τὴν Σαλαμῖνα Δράκοντος εἰρήκει νῆσον, ἐν ᾗ φησιν, ἤτοι ἐν τῇ Ἀττικῇ. ἐκχέας τὸν πόθον.) ἤτοι μιγεὶς μετὰ τῆς Ἑλένης, τὴν ἔωλον καὶ χθεσινὴν Κύπριν, καὶ συνουσίαν οὐκ ὄψει δευτέραν. ἅπαξ γὰρ αὐτῇ ἐν τῇ Ἀττικῇ συνεγίνετο. ἁρπάσας δὲ αὐτὴν, οὐκ εὐθὺς εἰς τὴν Τροίαν ἀπέπλευσεν, ἀλλὰ δοκῶν ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων διώκεσθαι, ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἔπλευσεν, ἔνθα ὑπὸ Πρωτέως αὐτὴν ἀνῃρέθη. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος λαβὼν αὐτῆς εἴδωλον, ἐπὶ τὴν Τροίαν εἰσῆλθεν. τὴν δὲ σύνταξιν βλέπε εἰς τὸ διάγραμμα, ἀκτῆς τῆς Ἀττικῆς τῶν Ἀθηνῶν. ἀκτὴ δὲ λέγεται αἱ Ἀθῆναι, ὅτι Ἀκτεὺς αὐτῆς ἐβασίλευσεν, ἢ ὅτι ἀκτή ἐστι, τουτέστι προβεβλημένη καὶ κειμένη τὸ πλεῖον μέρος εἰς θάλασσαν. τῆς Ἀττικῆς δὲ νῆσος ἡ Σαλαμίς. διμόρφου γηγενοῦς σκηπτουχίας.] ἡ Ἀττικὴ γὰρ βασιλεία ἦν τοῦ Κέκροπος. ἐλθὼν γὰρ ἀπὸ πόλεως Αἰγύπτου τὰς Ἀθήνας συνῴκησε. Σάϊς δὲ κατ' Αἰγυπτίους ἡ Ἀθηνᾶ λέγεται, ὥς φησι Χάραξ. διμορφον δὲ λέγουσι καὶ διφυῆ τὸν Κέκροπα, ἢ διὰ τὸ ἐκ τῶν τοῦ δράκοντος ὀδόντων ἐξελθεῖν. οὗτος δὲ ἦν βασιλεὺς Ἀθηναίων. ἢ διὰ τὸ δύο ἀνδρῶν φυὴν καὶ μέγεθος ἔχειν. ἢ διὰ τὸ δύο φωνὰς ἐπίστασθαι, Αἰγυπτίαν καὶ Ἑλληνίδα. ἢ ὡς ληροῦσι, ὅτι τὰ ἄνω ἀνθρώπου, τὰ δὲ κάτω δράκοντος εἶχεν. ὁ ἀλληγορῶν ὁ Δημοσθένης φησίν,

ὅτι τὴν ἀλκὴν ὅμοιος τῷ δράκοντι, ἀνθρώπῳ δὲ κατὰ τὴν φρόνησιν. ἐγὼ δὲ οὕτως ἀλληγορῶ, ὅτι ἀγαθὸς βασιλεὺς γεγονὼς, πᾶσαν θηλυδρίαν ἐθνῶν οὕτως ὑπέταξεν, ὡς μίαν σύμπνοιαν πάντας ἔχειν, αὐτὸν καὶ ἀγαθὸν ἡγεμόνα καὶ αὐτοκράτορα. διὰ ταῦτα γοῦν αὐτὸν λέγουσι διφυῆ, ἢ ὡς εὗρον ἐν Ἰωάννῃ Ἀντιοχεῖ, ὅτι πρότερον αἱ καθ' Ἑλλάδα γυναῖκες θηλυδῶς, ὥσπερ τὰ ἄλογα, καὶ οὐ κατὰ συζυγίαν ἐμίγνυντο. οἱ γοῦν παῖδες τότε μονοφυεῖς ἦσαν. μητέρα γὰρ μόνην, πατέρα δ' οὐκ ἐπεγίνωσκον. βασιλεύσας δ' ὁ Κέκροψ τῆς Ἀττικῆς, κατέπαυσε τὸ θηλυδῶδες τῆς μίξεως, καὶ ἀνδράσι νομίμως ἐποίησε τὰς γυναῖκας συνάπτεσθαι. ἐπεὶ γοῦν ἐκ τούτου οἱ παῖδες πατέρα καὶ μητέρα ἐγνώρισαν, τοὺς αἰτίους αὐτῶν τῆς γεννήσεως, δύο τυγχάνοντας φύσεων, διφυὴς καὶ ὁ Κέκροψ ἐκλήθη, ὡς τοῦτο ποιήσας αὐτός. γηγενοῦς.] ὅτι ὁ Ἐριχθόνιος ἐκ τῆς Γῆς, ὡς φασὶν, ἀνεδόθη. Ἀθηνᾶ γὰρ ἐληλύθασαν πρὸς Ἥφαιστον ἕνεκεν ὅπλων κατασκευῆς, ἐρασθεὶς Ἥφαιστος ἐδίωκε. καταλαβὼν δὲ, ὡς αὐτὴ ἐπίπτεν αὐτῷ περὶ τοὺς μηρούς αὐτῆς ἀπεσπέρμηνεν. ἡ δὲ μυσαχθεῖσα, ἐρίῳ εἰς γῆν τὸν γόνον ἀπέρριψεν. ἀνεδόθη δὲ ὁ Ἐριχθόνιος, ἀπὸ τοῦ ἐρίου κληθεὶς, καὶ τῆς χθονὸς, ὅθεν πάντας Ἀθηναίους γηγενεῖς φάσκουσιν ἀπὸ τούτου. ἄλλοι δὲ φασὶν, ὅτι λυπρόγεως ἡ Ἀττικὴ, καὶ οὐδέποτε ὑφ' ἑτέρων ἐθνῶν ἐξηλάθησαν οἱ ἐν αὐτῇ, διὰ τὸ ἄζηλον τῆς αὐτῶν χώρας, ὅθεν αὐτοὺς αὐτόχθονας καὶ γηγενεῖς ἔφασαν. καὶ τὸ περὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἡφαίστου οὕτως ἐστίν. Ἀθηνᾷ τινὶ βασιλίδι, τῇ καὶ Βελονίκῃ λεγομένῃ, θυγατρὶ δὲ Βροντέου ὑπαρχούσῃ, Ἥφαιστος γάμῳ μιγεὶς, γεννᾷ Ἐριχθόνιον, ὃς ἐβασίλευσεν Ἀττικῆς. πολλαὶ γὰρ ἦσαν καὶ Ἀθηναῖ, καὶ Ἀφροδῖται, καὶ οὐ μία. τοῦτο δὲ μυθικὸν, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ὀνομάτων.

Τὴν δευτέραν ἔωλον οὐκ ὄψει Κύπριν,
Ψυχρὸν παραγκάλισμα κἀξ ὀνειράτων
Κεναῖς ἀφάσσων ὠλέναισι δέμνια.
Ὁ γάρ σε συλλέκτρος Φλεγραίας πόσις
Στυγνὸς Τορώνης, ᾧ γέλως ἀπέχθεται
Καὶ δάκρυ· νῆις δ' ἐστὶ καὶ τητώμενος
Ἀμφοῖν, ὁ Θρήκης ἔκ ποτ' εἰς ἐπακτίαν
Τρίτωνος ἐκβολαῖσιν ἠλοκισμένην
Χέρσον περάσας, οὐχὶ ναυάτῃ στόλῳ,
Ἀλλ' ἀστιβῆ τον οἶμον οἷά τις σιφνεὺς
Κευθμῶνος ἐν σήραγγι τετρήνας μυχούς,

Alteram vanam non experiêre Venerem,
Inane amplexamentum,& vacuis
E somno palpans vlnis cubile.
Nam te inuisus Phlegrææ coniugis
Maritus Toronæ,qui risu abstinet
Et lacrymis,expers & carens
Vtroque:qui è Thracia quondam in littoralem
Nili sulcatam excursibus

Terram

Terram traiecit, non nauali profectione,
Sed inuia via, sicut talpa
In hiatu cauernæ perforatis sinubus,

Ψυχρὸν περιαγκάλισμα.) διὰ ψυχρὰν περιπλοκὴν τὴν ὀνειρώδη, ματαίαις ὠλέναις ἀφάστων καὶ ψηλαφῶν τὴν κοίτην. λέγουσι γὰρ, ὅτι διερχομένῳ Ἀλεξάνδρῳ δι' Αἰγύπτου, ὡς Πρωτεὺς Ἑλένην ἀφελόμενος, εἴδωλον Ἑλένης αὐτῷ δέδωκεν, ὡς φησὶ Στησίχορος· Τρῶες οἱ ποτ' ἔσαν Ἑλένης εἴδωλον ἔχοντες. Φλεγραίας.) Θρακικῆς, ὅτι ἐκεῖσε οἱ γίγαντες ἐφλέχθησαν. πόσις συγγὸς Τορώνης.] ἀνὴρ κατηφὴς, καὶ ἀγέλαστος τῆς Τορώνης. ἡ Τορώνη δὲ, γυνὴ Πρωτέως. ἡ δὲ σύνταξις, καθ' ὑπέρβατον, ἀπὸ τοῦ, ὁ γάρ σε συλλέκτριον, μέχρι τοῦ, λίπτοντα κάσις ἐκβαλὼν πελειάδος. συνταχθήσεται δὲ τῷ διαγράμματι. ᾧ γέλως ἀπέχθεται καὶ δάκρυ.] ᾧ τινι Πρωτεῖ καὶ ὁ γέλως μισεῖται, καὶ τὸ δάκρυον.

νῆϊς.] ἄπειρος ἐστὶ καὶ τητώμενος καὶ ἀστερισκόμενος ἀμφοῖν, ἤτοι γέλωτος καὶ δακρύου. ὁ Θρήκης ἔκποτε.] ὁ ἐκ τῆς Θρᾴκης περάσας ποτὲ εἰς τὴν ἐπακτίαν, καὶ αὐξανομένην. χέρσον.] λέγει δὲ τὴν Αἴγυπτον. αὔξεται γὰρ ὑπὸ τῆς καταστρομένης ἰλύος τοῦ Νείλου. Τρίτωνος ἐκβολαῖσι.] τοῦ Νείλου ταῖς ἐκχύσεσι, καὶ ταῖς ἀναβάσεσιν. Τρίτων ὁ Νεῖλος, ὅτι τρὶς μετωνομάσθη. πρότερον γὰρ Ὠκεανὸς ἂν ἐκαλεῖτο, δεύτερον ἀετὸς, ὅτι ὀξέως ἐπέρρευσε· τρίτον Αἴγυπτος. τὸ δὲ Νεῖλος νέον ἐστὶ, ἐτυμολογούμενον ἀπὸ τοῖς νέοις κατάγειν ἰλὺν, καὶ χερσοῦν τὸ πέλαγος. ἠλοκισμένην.] οἱ μὲν λοιποὶ ἀρδευομένην εἶπον. ἐγὼ δὲ γαιουμένην καὶ χερσουμένην, ὡς εἶπεν, ὑπὸ τῆς καταστρομένης ἰλύος. ἡ γὰρ Αἴγυπτος, ὥς φησι Διόδωρος καὶ Ἡρόδοτος, καὶ πάντες, πέλαγος ἦν. οὕτω δὲ ἐχερσώθη, καὶ χερσοῦται ταῖς ἐκβολαῖς τῆς ἰλύος. οὕτω ἐγὼ τὸ ἠλοκισμένην λέγω, ἀντὶ τοῦ γαιουμένην. ἄλοξ γὰρ ἡ αὖλαξ, ἤτοι ἡ γῆ. οὐχὶ ναυάτῃ στόλῳ.) οὐ τῇ πλοίων πορείᾳ. ἀλλ' ἀστιβῆ τὸν οἶμον.] ἀλλ' ὅς τις δίεισι τὴν ἐπορεύθη, ἀτραποὺς καὶ ὁδούς. κευθμῶνος ἐν σήραγγι τετρήνας μυχούς.] ἐν τῷ τοῦ κρυπτοῦ καὶ κατωτάτω τόπῳ, σήραγγι καὶ κοίλῳ τόπῳ τρυπήσας σπήλαια.

Νέρθεν θαλάσσης ἀτραποὺς διηνύσας,
Τέκνων ἀλύξας τὰς ξενοκτόνους πάλας,
Καὶ πατρὶ πέμψας τὰς ἐπηκόους λιτὰς,
Στῆσαι παλίμπουν εἰς πάτραν, ὅθεν πλάνης
Παλληνίαν ἐπῆλθε γηγενῶν τροφόν.
Κεῖνος σε Γουνεὺς ὥσπερ ἐργάτης δίκης,

Subter mare iter faciens,
Liberorum hospicidas fugiendo luctas,
Patríque preces fundendo impetrabiles,
Vt se reducem sisteret in patriam, ex qua erro
In Palleniam venerat, nutricem gigantum:
Ille te, tanquam Guneus iusticiæ minister,

Νέρθεν θαλάσσης.] ἤτοι ὑποκάτωθεν, εἶτα θαυμαστικὸν ἀστιβατὸν οἶμον οἷά τις σφνεὺς, ὥσπερ τὶς ἀσπάλαξ, ὅπερ ἐστὶ ζῶον ὅμοιον μυΐ. ἀνορύσσει δὲ τὴν γῆν, καὶ κοιλαίνει αὐτήν. τὸ δὲ νέρθε χωρὶς τοῦ ν δεῖ γράφειν, κατὰ τὸν κανόνα ὃν πρώην ἐδίδαξεν. ἐστὶ δὲ κοινὴ συλλαβὴ, καὶ δε-

χεται μακρόν. ἀλύξας.) ἐκφυγὼν τὰς ξενοκτόνους παλαίστρας τῶν αὐτοῦ τέκνων. ἡ δὲ ἱστορία ἐστὶν αὕτη. Πρωτεὺς Ποσειδῶνος υἱὸς, τῇ φύσει Αἰγύπτιος, εἰς Φλέγραν τῆς Παλλήνης ἐκ Θράκης ἐλθὼν ἐξ Αἰγύπτου Τορώνην γαμεῖ, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες, Τμῆλος καὶ Τηλέγονος, οἳ καταπαλαίοντες τοὺς ξένους ἀνῄρουν. ὧν τὴν ξενοκτονίαν μὴ φέρων Πρωτεὺς, ηὔξατο τῷ αὐτοῦ πατρὶ Ποσειδῶνι, πάλιν καταστῆσαι αὐτὸν εἰς τὴν Αἴγυπτον. ὁ δὲ ὑπακούσας αὐτοῦ, σπήλαια ἐκ τοῦ χάσματος τῆς Παλλήνης ποιήσας ὑποκάτω τῆς θαλάσσης, οὕτως διήγαγεν αὐτὸν ἀβρόχως μέχρι Αἰγύπτου. Ἡρακλῆς δὲ περὶ Θρᾴκην διερχόμενος, καὶ καταπαλαίσας, ἀνεῖλε τὸν Τμῶλον καὶ τὸν Τηλέγονον. ὅπερ μαθὼν ὁ Πρωτεὺς ὁ τούτων πατὴρ, οὐ γελᾷ μὲν, ὅτι παῖδες ἦσαν αὐτῷ· ὅτι δὲ ξενοκτόνοι, οὐδὲ δακρύει. τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει. μὴ φέρων ὁ Πρωτεὺς τὰς ξενοκτονίας αὐτῶν, ἔρριψεν αὐτὸν κατὰ τὸ χάσμα τῆς Παλλήνης, καὶ ἀναιρεθεὶς, οὔτε δακρύει, οὔτε γελᾷ. τὰ δὲ λοιπὰ εἰς μῦθον ἐσχεδιάσθησαν. πατρὶ πέμψας τὰς ἐπηκόοις λιτάς.) τῷ Ποσειδῶνι πέμψας τὰς εὐχὰς, ἃς ἐπήκουε, τὸ στῆσαι αὐτὸν παλίμπουν καὶ ὀπισθόρμητον εἰς πάτραν, ἤτοι τὴν Αἴγυπτον, ὅθεν ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου πρότερον πλάνης καὶ πλανώμενος ἐπῆλθεν εἰς τὴν Παλληνίαν, καὶ εἰς τὴν Παλλήνην τὴν τροφὸν τῶν γιγάντων, ὡς εἶπον. κεῖνος ὁ Γουνεύς.) τὸ ἑξῆς οὕτως. ἐκεῖνος ὁ Πρωτεὺς, ὥσπερ ὁ τῆς δίκης ἐργάτης, Γουνεὺς στερήσει σε τῶν γάμων τῆς συλλέκτρου Ἑλένης. ὁ δὲ Γουνεὺς οὗτος, Ἄραψ ὢν τῇ φύσει, πάνυ δικαστὴς δικαιότατος, καὶ τοὺς ἁρπακτῆρας μισῶν καὶ τιμωρῶν, ὅς τις διὰ δικαιοσύνην στασιάζοντας ποτὲ τοὺς Βαβυλωνίους καὶ Φοίνικας, ἐλθὼν μετήλλαξεν αὐτοὺς, σταλεὶς ὑπὸ Σεμιράμιδος. τούτῳ γοῦν τῷ Γουνεῖ εἰκότερον παρεικάζει τὸν Πρωτέα, ὡς δικαίως τὴν Ἑλένην ἀφελόμενον ἀπὸ Ἀλεξάνδρου.

Τῆς θ' Ἡλίου θυγατρὸς Ἰχναίας βραβεὺς
Ἐπεσβολήσας λυγρὰ, νοσφιεῖ γάμων
Λίπτοντα κάσσης ἐκβαλὼν πελειάδος,
Ὃς τοὺς Λύκου τε καὶ Χιμαιρέως τάφους
Χρησμοῖσι κυδαίνοντας οὐκ αἰδούμενος,
Οὐδ' Ἀνθέως ἔρωτας, οὐδὲ τὸν ξένοις

Et Ichneæ, Solis filiæ, præses,
Acerbè conuiciatus, nuptiis priuabit,
Prurientem à meretrice columba depellens:
Qui nec Lyci & Chimærei sepulcra
Ex oraculis venerantes veritus,
Nec amores Anthei, nec hospitum

Ἰχναίας.) ἡ Θέμις Ἡλίου θυγάτηρ. διότι καὶ αὐτὸς πάντας ἐφορᾷ, καὶ πάντων ἐπακούει· ὅθεν ἰχναία, διὰ τὸ κατ' ἴχνος καὶ κατὰ πόδας τῶν γιγάντων ἕπεσθαι, καὶ λάμπειν δίκην Ἡλίου. ἢ διὰ τὸ λαμπρὰν εἶναι τοὺς αὐτὴν κεκτημένους, διότι εἰς γῆν ἀνεδόθησεν. λίπτοντα.) ἐπιθυμοῦντα. κάσσης ἐκβαλὼν πελειάδος.) τῆς πόρνης χωρήσας σε περιστερᾶς. λέγει δὲ τῆς Ἑλένης, εἰπὼν ἄνω ὅτι δικαίως ἀφείλετο τὴν Ἑλένην ὁ Πρωτεὺς παρ' Ἀλεξάνδρου. νῦν λέγει τὴν ἀδικίαν τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ φησὶν, ὅτι οὐκ αἰδούμενος τοὺς Λάκωνας τοὺς τιμήσαντας κατὰ χρησμὸν τοὺς τάφους τῶν συγγενῶν ἡμῶν, Λύκου τε καὶ Χιμαιρέως. οὐ δὲ τοῦ Ἀνθέως τοὺς ἔρωτας, ὅτι νέον ἀνελὼν, διεσώθη ὑπὸ τοῦ Μενελάου· οὐδὲ τὸν Ἀλέξανδρον τοῖς ξένοις σπονδεῖον ἐκαρτέρησας ἐν τῇ δίκῃ τῶν θεῶν ἁμαρτεῖν, καὶ τὴν Ἑλένην αἱρετίσασθαι. λέγει δὲ δίκην τῶν μυθευομένων θεῶν, Ἥρας, Ἀθηνᾶς, Ἀφροδίτης, διὰ τὸ μῆλον. ἡ δὲ ἱστορία ἐστὶν οὕτως. τοὺς Λύκου τε καὶ Χιμαιρέως.) οὗτοι παῖδες ἦσαν τῆς Ἄτλαντος θυγατρὸς Κελενοῦς, καὶ Προμηθέως. ἔκειντο δὲ ἐν τῇ Τροίᾳ. λοιμοῦ δὲ κατασχόντος Λακεδαιμονίους, καὶ μαντευομένων αὐτῶν, ἔχρησεν ὁ Ἀπόλλων θεὸς, μὴ παυθῆναι τὸν λοιμὸν εἰ μὴ ἀγε-

νῆς Λακεδαιμονίων ἀπελθὼν ἐν τῇ Τροίᾳ θύσῃ τοῖς τάφοις αὐτῶν. οἱ δὲ ἀπέστειλαν Μενέλαον ἐκτελέσαι τὰ τοῦ χρησμοῦ. ἀπελθόντος δὲ καὶ θύοντος τοῦ Μενελάου, ἐξενώθη Ἀλεξάνδρῳ. ἀκουσίως δὲ Ἀλέξανδρος πλήξας παιγνίῳ καὶ ἀνελὼν Ἀνθέα ὡραῖον υἱὸν δὲ Ἀντήνορος, οὗ ἦν ἐρῶν Ἀλέξανδρος αὐτὸς καὶ Δηΐφοβος, καὶ φοβηθεὶς ἀπαίρει μετὰ Μενελάου εἰς τὴν Σπάρτην, καὶ συμφαγὼν αὐτῷ τὸν νενομισμένον ἅλα παραπεθέντος τῆς ξενίαις τραπέζαις, ἁρπάσας τὴν Ἑλένην μετὰ καὶ τειῶν ταλάντων χρημάτων, καὶ πέντε θαλαμηπολουσῶν γυναικῶν, ὧν μία ἦν Αἴθρα ἡ μήτηρ Θησέως, διὰ Σιδῶνος καὶ Αἰγύπτου ποιησάμενος τὸν ἀπόπλουν, ὁλοκλήρῳ τῷ χρόνῳ εἰς τὴν Τροίαν ἀπῆρεν. ὀνειδίζει οὖν Ἀλέξανδρον, ὡς τὴν αὐτῇ εὐεργεσίας κακὰ διαπραξάμενον τῷ Μενελάῳ. ἅλα δὲ ἐτίθουν οἱ παλαιοὶ ἐν ταῖς τῶν ξενιῶν καταρχαῖς συμβολικῶς ἐπευχόμενοι, ὥσπερ ἅλς ἐκ δύο φύσεων τῆς ὑδατώδους καὶ γεηρᾶς εἰς μίαν φύσιν ἐπάγη τὴν τοῦ ἁλός, οὕτω παγῆναι καὶ τούτοις εἰς μίαν ὁμόνοιαν.

Σύνδορπον Αἰγαίωνος ἀγνίτην πάγον,
Ἔτλης, θεῶν ἀλοιτὸς ἐκβιῶσαι δίκην,
Λάξας τράπεζαν, κἀνακυπώσας θέμιν
Ἄρκτου τιθήνης ἐκμεμαγμένος τρόποις,
Τοιγὰρ ψαλάξεις εἰς κενὸν νευρᾶς κτύπον,
Ἄσιτα κἀδώρητα φορμίζων μέλη.
Κλαίων δὲ πάτραν τὴν πρὶν ἠθαλωμένην,
Ἴξῃ χεροῖν εἴδωλον ἠγκαλισμένος
Τῆς πενταλέκτρου θυιάδος Πλευρωνίας.

Conuiuam Neptunium purum salem,
Ausus es diuinum, scelesſte, ius transgredi.
Percellens ius mensæ, & iusticiam euertens,
Vrsæ nutricis mores exprimendo.
Frustrà igitur chordarum ciebis strepitum,
Ieiuna modulans & irremunerata carmina:
Sed lacrymans in patriam antè combustam
Redibis, imaginem ferens manibus
Quinqueuiræ bacchæ Pleuroniæ.

Αἰγαίωνος.) τοῦ Ποσειδῶνος, ἀπὸ τοῦ ἐν Αἰγαῖς πόλει τῆς Ἀχαΐας, καὶ ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει τιμᾶσθαι. Αἰγαῖον δὲ τὸ πέλαγος ἐκλήθη, ὅτι δίκην αἰγὸς ἁλμάτων κυμαίνει). ἀγνίτην πάγον.) τὸν ἅλα, διὰ τὸ τίθεσθαι ἐν ἀρχαῖς τῶν ξενιῶν, καὶ ἁγνίζειν, καὶ καθαίρειν τοὺς φιλιουμένους. ἢ ὅτι τὸ ἁλυκὸν καὶ θαλάσσιον ὕδωρ καθαρτικώτερον φύσιν τῶν γλυκέων, καθάπερ ἄλλοις δοκεῖ, καὶ οὐκ ἔμοιγε. ἢ διὰ τὸ ἀφαγνίζειν· καὶ παρ' ὃ μία θάλασσα κλύζει πάντα τ' ἀνθρώπων κακά. πάγον δὲ, διὰ τὸ πεπῆχθαι ἐξ ὕδατος. ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐστὶν τῆς θαλάσσης ἔφορος, ἧς πηγνυμένης οἱ ἅλες γίνονται, ὅθεν ὁ πάγος. ἔτλης θεῶν.) ἐγὼ μὲν οὕτω φημὶ, ὅς τις σὺ οὐκ αἰδεσθεὶς τοὺς τιμήσαντας τοὺς τάφους Λύκου καὶ Χιμαιρέως. λέγει δὲ Μενέλαον καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ Λάκωνας, ὑπὲρ τοῦ Ἀνθέως ἐρῶντας, καὶ τόδε καὶ τόδε, ἔτλης, ἐπέμενας ὁ ἀλοιτὸς καὶ ἁμαρτωλὸς, ἐκβιῶσαι καὶ πατῆσαι τὴν δίκην τῶν θεῶν, ἤγουν ἠδίκησας τὸν Μενέλαον τὸν καθαρεύοντά σε τοῦ φόνου, καὶ ξενίσαντα, ἀφελόμενος τὴν ἐκείνου γυναῖκα. οἱ δὲ λοιποὶ, δίκην χωρὶς τοῦ ν γράφουσι, λέγοντες οὕτω, ὅς τόδε καὶ τόδε ποιήσας, ἔτλης ἐκβιῶσαι ἀλοιτὸς καὶ ἁμαρτωλὸς, ἤτοι παρακρίνων γενέσθαι ἐν τῇ δίκῃ τῶν θεῶν, Ἥρας δῆθεν, Ἀφροδίτης καὶ Ἀθηνᾶς. τοῦτο δὲ ἀνοίας ἀνάμε-

στον. μετὰ γὰρ τὸ φαγεῖν ἐν τοῖς ὅρκοις Μενελάου, οὐκ ἔκρινεν Ἀλέξανδρος τὰς θεάς, ἀλλὰ πρότερον. λάξας τράπεζαν.) λακτίσας ὡς ὄνος τὴν τράπεζαν τοῦ Μενέλεως, τουτέστιν καταφρονήσας τὸν νόμον τῶν κριμένων, καὶ ἐθῶν τῶν δηλούντων μὴ κακουργεῖν τοὺς ὁμοτραπέζους, καὶ συνεστίους. σὺ γὰρ ξενιωθεὶς καὶ συμφαγὼν αὐτῷ, ἀφείλου καὶ τὴν γυναῖκα.

κἀνακυπώσας θέμιν.] καὶ ἀναστρέψας τὸ δίκαιον, κατὰ τὸ μυθικόν, ἡ θέμις θεὰ δικαιοσύνης ἔφορος. ἄρκτου τιθήνης.] τρόποις ἄρκτου θηλαζούσης ἀναμαξάμενος, ἤγουν λαβών. ὅτι γὰρ θηλάζουσι τὰ θηρία, φυλακῇ τῶν τέκνων ἀγριώτερα γίνονται. ἢ οὕτω, τῆς ἄρκτου τῆς θηλασάσης σε λαβὼν τοὺς τρόπους, τουτέστι θηριώδης, καὶ ἄδικος φανεὶς περὶ τὸν Μενέλαον. φασὶ γάρ, ὅτι μετὰ τὸν φανέντα ὄνειρον τῇ Ἑκάβῃ περὶ Ἀλεξάνδρου, Ἀρχελάῳ οἰκέτῃ Πρίαμος δίδωσιν ἐκθεῖναι τὸν Ἀλέξανδρον ἐν Ἴδῃ. πέντε δὲ ἡμέρας τοῦτον ἄρκτος ἐθήλαζεν ἐκκείμενον. εἶτα πάλιν ὁ Ἀρχέλαος τοῦτον ἀνελόμενος ἐπὶ τῶν χωρίων, ὡς ἴδιον ἔτρεφε, Πάριν κατονομάσας. ὕστερον δὲ ποιμνίοις ἀλεξήσας ἀπὸ λῃστῶν, Ἀλέξανδρος ἐκλήθη.

τοιγάρ, ψαλάξεις.) διὰ τοῦτο, τοιγαροῦν διὰ τὸ ἄδικον γενέσθαι σε, εἰς κενὸν ψαλάξεις καὶ κινήσεις. νευρᾶς κτύπον.] τουτέστι τὸ μέλος. ἔστι δὲ τὸ σχῆμα σεμνότερον. λέγεται δὲ ἐπὶ παροιμίας, κιθαριστῶν ἀσίτως καὶ ἀδώρως κιθαριζόντων, ἥτις ἐστὶν αὕτη, εἰς κενὸν κρούεις τὰς χορδάς. κλαίων δὲ ἴξῃ.) καὶ παραγενήσῃ εἰς τὴν πατρίδα σου Τροίαν, τὴν πρὶν ὑφ' Ἡρακλέους καυθεῖσαν ἕνεκεν τῆς ὑποσχέσεως, καὶ τῆς ἀπάτης τῶν ἵππων τοῦ Λαομέδοντος. χεροῖν εἴδωλον ἠγκαλισμένος.] ἐν ταῖς χερσὶ κατέχων τὸ εἴδωλον τῆς Ἑλένης, ὃ ὁ Πρωτεύς σοι δούς, τὴν Ἑλένην κατάσχῃ. πεντάλεκτρον τὴν θυάδα.] ἤτοι τὴν βάκχην, τὴν Ἑλένην καλεῖ. πέντε γὰρ ταύτην ἔγημαν ἄνδρες. πρῶτος Θησεὺς ἑπταετῆ ταύτην ἁρπάσας, καθά φησι Δοῦρις ὁ Σάμιος. ἀφαιρεθεὶς δὲ αὐτὴν ἐν τῷ ἡττηθῆναι ὑπὸ Πολυδεύκου καὶ Κάστορος τῶν αὐτῆς ἀδελφῶν, ἐν Ἀφίδναις περὶ λιχνίῳ τῶν Ἀθηνῶν, γεννήσασαν Ἰφιγένειαν, ἣν Ἰφιγένειαν καὶ θετὴν παῖδα ἡ Κλυταιμνήστρα ποιεῖται. εἷς μὲν οὖν νυμφίος Ἑλένης, ὡς ἔφημεν, ὁ Θησεύς. δεύτερος Μενέλαος, νομίμως ταύτην ἐκ κλήρου λαβών. τρίτος Ἀλέξανδρος, ἁρπάσας αὐτήν. τέταρτος μετὰ θάνατον Ἀλεξάνδρου, Δηΐφοβος, ὁ αὐτοῦ ἀδελφός, ἀριστεύσας κατὰ πόλεμον, καὶ ταύτην ὡς ἀριστεῖον κατά τινας λαβών, ἢ βίᾳ, κατ' Εὐελπίδην. πέμπτος Ἀχιλλεύς, περὶ Δηϊφόβου ὀνείρῳ ταύτῃ μιγείς, ὡς ληροδοῦσι. ἔθος εἶχον οἱ παλαιοί, ὡς καὶ Καλλίμαχος ἱστορεῖ, μετὰ κιθάρας περὶ τοὺς ἅλας ἰέναι, καὶ ἀνυμνεῖν καὶ ἐγκωμιάζειν. θυάδος βάκχης.] παρὰ τὸ θύω, τὸ ὁρμῶ. αἱ δὲ βάκχαι γυναῖκες ἦσαν ἱεραί, πρόπολοι Διονύσου. αἵτινες περὶ τὰ ὄρη σὺν αὐτῷ ἀναστρεφόμεναι, περιεῖχον οἰκείαις χερσὶ λέοντας, καὶ ἕτερα θηρία, καὶ ὠμὰ ταῦτα ἤσθιον, καὶ νάρθηξι τὴν γῆν καὶ τὰς πέτρας παίουσαι. ὁπότε διψῶεν, γάλα καὶ μέλι καὶ οἶνον ἐποίουν ἀναβλύζειν. δράκοντες δὲ περὶ τὰς κόμας εἶχον ἐσπειρημένους. Πλευρωνίας.] ἀντὶ τοῦ ἐπικῆς τῆς Ἀργείας· Πλευρὼν γὰρ πόλις Πελοποννήσου, καὶ Θεράπνη ὁμοίως. ὅθεν Ὀρφεὺς καὶ Τρυφιόδωρος, Θεραπναίαν καλοῦσι τὴν Ἑλένην. οὕτως δὲ ὁ Λυκόφρων Πλευρωνίαν, ὁ δὲ Ὅμηρος Ἀργείαν.

Γραὶ γὰρ δυναστῆρας ἄμναμοι τριπλαῖς
Πήναις κατεκλώσαντο δυναίας ἁλός,
Νυμφεῖα πεντάγαμβρα δαίσασθαι γάμων.

Claudæ nanque maris antiqui filiæ
Triplicibus neuêre staminibus, vt à maritis
Quinque celebrarentur nuptiarum sponsalia.

Γραὶ γάρ.) αἱ χωλαί, ἢ κατ' ἐμέ, αἱ χωλοποιοί, καὶ βλαπτικαὶ μοῖραι, αἱ ἄμναμοι καὶ ἀπόγονοι τῆς Τηθύος, ἤτοι τῆς θαλάσσης, ἐν τοῖς τρισὶν ἀτράκτοις κατέκλωσαν. καὶ ἐπεμοίρασαν τοὺς δυναστῆρας τῶν τῆς Ἑλένης γάμων, πεντάγαμβρα νυμφεύματα μερίσασθαι.

ἀμνάμοι δὲ αἱ ἀπόγονοι, Κυρηναϊκῶς. κυρίως δὲ ἄμναμοι, οἱ τῶν ἀμνῶν ἀπόγονοι. θαλάσσης δὲ κόρας τὰς μοίρας λέγει, διὰ τὸ ἄγριον καὶ ἀμετάτρεπτον. νυκτὸς γὰρ παῖδες αὗται, καθ' Ἡσίοδον. καὶ τοῦτο δὲ ὅμοιον, διὰ τὸ ἀοράτως ἐπέρχεσθαι τὰ εἱμαρμένα. τρεῖς δέ εἰσιν αἱ μοῖραι, Κλωθὼ, Λάχεσις, καὶ Ἄτροπος. καὶ ταῦτα δὲ τὰ ὀνόματα πέπλασται, ἀπὸ τοῦ ὡσανεὶ ἐπικεκλωσμένον εἶναι, τὸ λαχεῖν δὲ ἐξ εἱμαρμένης μέλλον τινὶ, καὶ ἀπὸ τοῦ ἄτροπον καὶ ἀμετάτρεπτον εἶναι.

πήναις.) ἀτράκτοις, νήμασι, παρὰ τὸ πένω, τὸ ἐνεργῶ. πίννα δὲ τὸ ζῶον, παρὰ τὸ πῖνος, ὃ σημαίνει τὸν ῥύπον. δηναιόν.] τὸ πολυχρόνιον, καὶ ἐξ αὐτοῦ δηναιὸς καὶ δηναιά. πολυχρονίαν δὲ ἐστι παλαιὰν τὴν θάλασσαν λέγει, διὰ τὸ πρῶτον εἶναι στοιχεῖον κατὰ Φερεκύδην καὶ Θαλῆν.

Δοιὼ μὲν ἁρπακτῆρας αὐγάσαι λύκους,
Πτηνοὺς τριόρχας αἰετοὺς ὀφθαλμίας.
Τὸν ἐκ Πληνοῦ τε κἀπὸ Καρικῶν ποτῶν
Βλαστόντα ῥίζης ἡμικρῆτα βάρβαρον
Ἐπειὸν οὐκ Ἀργεῖον ἀκραιφνῆ γοναῖς.

Ac duos quidem videat raptores lupos,
Volatiles triorchas aquilas oculatas:
Alium verò ex Plyni & Caricorum laticum
Stirpe progenitum, ſemicretem barbarum,
Eleum, nec Argiuum ſincerum ortu.

Δοιὼ μὲν ἁρπακτῆρας αὐγάσαι, καὶ ἰδεῖν λύκους.] ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ κατεκλώσαντο, λέγει Θησέα, καὶ Ἀλέξανδρον. ἅρπαγας δὲ λύκους καὶ πτερωτοὺς, ἀετοὺς τριόρχας ὀφθαλμίας καὶ ὀξυωπεστάτους τοὺς αὐτοὺς λέγει. μιγνύει δὲ τὰ ἄμικτα, λύκους ἀετοὺς πτερωτοὺς λέγων, κατὰ μίμησιν τῆς μαινομένης Κασσάνδρας. πτηνοὺς.) ὅτι μετὰ πλοίων αὐτὴν ἁρπάσαντες ἔφυγον. πτερὰ δὲ τῶν πλοίων, τὰ λαῖφη. τριόρχος.) καὶ τριόρχης, καὶ μορφνὸς, καὶ μελανόσσης, ἢ μέλας, καὶ ἁλιαίετος, καὶ περκνὸς, εἴδη ἀετῶν. ὀφθαλμίας.) τουτέστιν ἀετοὺς ὀφθαλμίας ἐστὶ ὀξυωπεῖς. μόνοι γὰρ τῶν ἄλλων ὀρνέων οἱ ἀετοὶ πρὸς τὰς ἡλίου ἀκτῖνας ἀντιβλέπουσιν. ἢ ἅρπαγας τῆς ὀφθαλμίας, ἤτοι εὐοφθάλμου Ἑλένης. εἰ μὲν ἐπὶ τῶν ἀετῶν λέγοιτο τὸ ὀφθαλμίας, δῆλον τὴν ὀξυδορκίαν αὐτῶν. λέγουσι γὰρ τοὺς νεοσσοὺς αὐτῶν οὕτως δοκιμάζειν. εἰ μὲν γὰρ πρὸς τὸν ἥλιον ἀφορῶσιν ὀξυδορκοῦντες, τούτους δὲ οἰκείους κρίναντες φιλοῦσιν. εἰ δ' οὐκ ὀξυδορκοῦσι, τούτους τάχα ῥίπτουσιν ὡς ἀλλοτρίους. εἰ δὲ ἐπὶ τῆς Ἑλένης λέγοιτο, λέγει τὴν ὀξυδορκοῦσαν, καὶ πρὸς λαγνείαν ἀφορῶσαν. προφόπις δὲ τῶν νομίμων τοὺς ἅρπαγας εἶπεν, οὐ προσεκείνων αὐτοῖς, ἀλλὰ κατὰ ῥητορικῆς δεινότητος μέθοδον, ὡς μέλλων τὰ τούτων παραδραμεῖν. ἐμβεβαδυῖαι δὲ τῇ τῶν νομίμων νυμφίων ὑποθέσει, ὥσπερ καὶ Ἔφορος ὁ ἱστορικὸς καὶ ὁ Διόδωρος ποιεῖ, ἀπὸ τῶν βαρβαρικῶν πρότερον κατὰ παραδρομὴν ἀρξάμενοι γράφειν, ἐν δὲ τοῖς Ἑλληνικοῖς ὕστερον τὴν ἱστορίαν πλατύνοντες. τὸν δ' ἐκ Πληνοῦ.) τὸν Μενέλεών τε τὸν γεννηθέντα ἐκ τῆς ῥίζης τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἵτινες ὑπῆρχον ἀπὸ Πληνοῦ πόλεως Λιβύης, καὶ οἵτινες ὑπῆρχον ἀπὸ τῶν Καρικῶν ποτῶν, τουτέστιν τῆς Λακεδαιμονίας. Καρικὸς γὰρ ποταμὸς καὶ τόπος Λακωνικῆς. ὁ Μενέλαος δὲ καὶ Λίβυς καὶ Λάπων ἦν. οὕτως, Πληνὸς πόλις Λιβύας, ὅθεν ἦν Ἄτλας. Πληιόνης καὶ Ἄτλαντος ἑπτὰ θυγατέρες, ὧν μία ἐστὶν ἡ Στερόπη. Στερόπης καὶ Ὑπερόχου, ἡ Ἀρπίνης τῆς Ἀσωποῦ θυγατρὸς καὶ Ἄρεος, Οἰνόμαος. Οἰνομάου δὲ, Ἱπποδάμεια. ἧς καὶ Πέλοπος, Ἀτρεὺς, ὃς ἐν

Λακωνικῇ κατῴκησεν. Ἀτρέως καὶ Ἀερόπης, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος. ἡ δὲ Ἀερόπη θυγάτηρ ἦν Κατρέως τοῦ Κρητός. ὅθεν τὸν Μενέλαον ἡμικρῆτα εἶπε. βάρβαρον.) ὅτι ὁ Πέλοψ κατά τινας μὲν Λυδὸς· κατά τινας δὲ Παφλαγών. βάρβαροι δὲ, οἵ τε Λυδοὶ καὶ οἱ Παφλαγόνες.

Ἐπειὸν ἐκ Ἀργεῖον.) ἐγὼ μὲν οὕτω φημὶ τὸν Ἐπειὸν οὐ τὸν Ἠλεῖον, τὸν ἐκ ἀκραιφνῆ καὶ καθαρὸν Ἀργεῖον. Ἐπειοὶ γὰρ οἱ Ἠλεῖοι, ἀπό τινος Ἐπειοῦ παλαιοτάτου. ἄλλοι δὲ οὕτω φασὶ τὸν ἐκ Ἐπειὸν, ἤτοι Ἠλεῖον, τὸν ἐκ Ἀργεῖον ἀκραιφνῆ ἐν ταῖς γοναῖς. λέγουσι δὲ καὶ τὸ σχῆμα τοῦτο ἀπὸ κοινοῦ, ἐκ ἔστι δὲ ἀπὸ κοινοῦ, ἀλλὰ συνεκδοχή. τὸ γὰρ ἀπὸ κοινοῦ σχῆμα ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ ἔχει τὴν ἀπόδοσιν, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἀπὸ κοινοῦ λαμβάνεται, οἷον, φιλῶ σε, ἐπεὶ καὶ σὺ ἐμέ, νοεῖται ἀπὸ κοινοῦ τὸ φιλεῖς. ἡ δὲ συνεκδοχὴ ἐναντία ἐστὶ τῷ ἀπὸ κοινοῦ. ἐν γὰρ τῷ δευτέρῳ ἔχει τὴν ἀπόδοσιν, ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ μὴ ἔχουσα μᾶλλον, ὡς τὸ, ἐπεὶ ἐκ Ἀργεῖον ἀκραιφνῆ, ἰδοὺ τὸ ἐκ Ἀργεῖον ἀκραιφνῆ, δεύτερον ὂν τοῦ Ἐπειὸν, ἔχει τὴν ἀπόδοσιν, συνεκδεχόμεθα ταύτην, καὶ ἐν τῷ Ἐπειὸν, λέγοντες ἐκ Ἐπειὸν ἐκ Ἀργεῖον ἀκραιφνῆ, ὥσπερ ἔχει καὶ τὸ, ὃ εἶπον ῥηπόν. ἐν γὰρ τῷ δευτέρῳ ἔχει τὴν ἀπόδοσιν, ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ μὴ ἔχουσα μᾶλλον. ἰδοὺ ἐν τῷ δευτέρῳ ἔχει προσκείμενον τὸ, ὃ λέγω, ἀλλ' ὅμως συνεκδεχόμεθα αὐτὸ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ. ἀκραιφνὴς δὲ, ὁ ἀκέραιος φανείς τις ὤν.

Οὗ πάππον ἐν γαμφαῖσιν Ἐνναία ποτὲ
Ἑρκυνν' ἐρινὺς θουρία ξιφηφόρος,

Cuius auum Ennæa quondam Hercynna
Erinnys furibunda ensifera fartim

Οὗ πάππον.) Τάνταλος καλέσας τοὺς θεοὺς εἰς εὐωχίαν, παρέθηκε τὸν υἱὸν αὐτοῦ Πέλοπα θύσας ἵνα φάγωσι, τὸ φιλόξενον αὐτοῦ ἐνδεικνύμενος. οἱ δὲ, γνόντες ἀπείχοντο. μόνη δὲ ἡ Δημήτηρ ἐκ ἔγνω, διὰ τὸ μεμηνέναι αὐτὴν διὰ τὴν ἁρπαγὴν τῆς κόρης, ὅθεν λαβοῦσα τὸν ὠμοπλάτην ἔφαγεν. οἱ δὲ θεοὶ κατοικτείραντες τοῦτον, ἀφ' ὑψῶσιν ἐν λέβητι βαλόντες, καὶ ὑγιᾶ καὶ ἀκέραιον ἀποκαθιστῶσιν. ἀντὶ δὲ τῆς βρωθείσης ὠμοπλάτης, ἐλεφάντινον ὀστοῦν ἔθεντο, ὃ κατὰ γένος τοῖς Πελοπίδαις ἐτύγχανε γνώρισμα, καθάπερ καὶ τοῖς σπαρτοῖς λόγχη. ἀλλὰ τὸ μὲν μυθῶδες τοῦ λόγου τοιοῦτον. τὸ δὲ ἀληθὲς οὕτως ἡμεῖς ἐπιλύομεν. ὁ Τάνταλος εὐσεβὴς καὶ θεοσέπτωρ ἦν ἱερεὺς, κἂν φιλανθρωπίᾳ τὰ τῶν θεῶν μυστήρια τοῖς ἀμυήτοις ὕστερον εἰπὼν, ἐξεβλήθη τοῦ ἱεροῦ κατὰ λόγον, τοῦτον τὸν παῖδα υἱὸν Πέλοπα, παντὸς σώματος νοσήσαντος πάρεσιν, καὶ τομαῖς καὶ καυτῆρσι καὶ ἰατρῶν χειρουργήμασι παντοίοις τμηθέντα, καὶ μόλις ὑγιῆ γεγονότα, ὡς καὶ λείψανον τῶν καυτήρων ἔχειν, καὶ τῶν τομῶν τὴν ὠμοπλάτην ἡμίτμητον, καὶ πολιὰν ὑπολευκαίνουσαν, διὰ τὴν τῆς σαρκὸς ἀσθένειαν, ὕφασεν, ὡς ὁ πατὴρ τοῖς θεοῖς ἀποξενωθεῖσι, τοῦτον κατέτεμεν, ἤτοι τῆς εἱμαρμένης τοιαύτης νοσώδους ἐλθούσης αὐτῷ. θεὸς γὰρ καὶ ἡ εἱμαρμένη, κατέτεμεν αὐτὸν ὁ πατὴρ τῶν ἰατρῶν τομαῖς, εἶτα καὶ τοῖς καυτῆρσιν, οἷς καὶ ἰάθη. ἐπεὶ δὲ σαπέν τι τῆς ὠμοπλάτης γέγονε γῆ καὶ ἐτάφη, ὅθεν καὶ πελιὰ ἦν καὶ ὑπολευκαίνουσα ἐμυθεύσαντο ὡς ἡ Δήμητρα βέβρωκε ταύτην. γαμφαῖσιν.) γαμφηλαῖς. σιαγόσιν. ἐννέα καὶ ἔρκυννα.) καὶ ἐριννὺς, ἐπώνυμα Δήμητρος. καὶ Καλλίμαχος ἐριννῦν καλεῖ τὴν Δήμητραν λέγων, ἐριννύϊ τιλφωσσείῃ. ἐριννὺς μὲν λέγεται, ἢ παρὰ τὸ τὰς ἀρὰς αὐτῆς καὶ πληροῦν. ἢ παρὰ τὸ ἐν τῇ ἔρᾳ, καὶ ἐν τῇ γῇ ναίειν, ὡς καὶ τὸ ἐννέα. ἢ ὅτι ἐριννύϊ ὁμοιωθεῖσα μίγνυται Ποσειδῶνι, καὶ γεννᾷ τὸν Ἀρείονα ἵππον. Ἑρκύνα δὲ ἡ Τροφωνίου θυγάτηρ ἐν Λυβάδῃ τῆς Βοιωτίας ἱδρύσατο τὴν θεὸν, καὶ ἀφ' ἑαυτῆς ὠνόμασεν Ἑρκυναν. ἢ οὕτως· λέγουσι γὰρ, ὅτι Ποσειδῶνος ἐρασθέντος αὐτῆς, αὐτὴ εἰς ἵππον μεταβληθεῖσα, καὶ μεταξὺ ἀγέλης ἱππικῆς εἰσφρύσασα, τοὺς ἵππους ἐτάραξε, διὰ τὸ ἀθρόον ξένην ἵππον ἐπιστῆναι. ἔφη οὖν ὁ Ἱππόφορβος, πόθεν αὕτη ἡ ἐριννὺς, ἀλλὰ καὶ Ἀρκάδες οὕτως αὐτὴν τιμῶσι. θουρία.) ὡς ἡ ὁρμητική, καὶ ἔνθους, διὰ τὴν τῆς κόρης ἁρπαγὴν,

ὡς ληροῦσι. τὸ δὲ ἀληθές, ὅτι πᾶσιν ἀνθρώποις πολεμεῖ, καὶ ὥσπερ ξιφήρης ἀναιρεῖ ἡμᾶς. κἂν καὶ ξιφηφόρον αὐτὴν φασὶ καλεῖν, ὅτι ἐν τῇ Βοιωτίᾳ ἵδρυται ἡ Δημήτηρ ξίφος ἔχουσα.

Ἄσαρκα μιστύλλασ᾽ ἐτύμβευσε τάφῳ
Τὸν ὠλενίτην χόνδρον ἐνδατουμένη.

Maxillis dissecans, condidit sepulcro,
Humeralem mandens cartilaginem:

Ἄσαρκα.] πολύσαρκα. μιστύλλασα.] κατακόψασα εἰς μικρά, ἐκ τοῦ μεῖον, ὥς φασι, καὶ τοῦ τίλλω τὸ κόπτω, καὶ ἔστιν ἡ τοῦ διχόνου εἰς δίχονον. ἐτύμβευσε τάφῳ.] ἔθαψεν ἐν τῷ τάφῳ, συμβολικῶς ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἔφαγε. τάφον γὰρ καλεῖ νῦν τὴν ἐκείνης γαστέρα. τὸ ἐτύμβευσε δίχα τοῦ ν, καὶ ἔστι μακρόν, ὡς λῆγον εἰς μέρος λόγου. κοινὴ γὰρ ἐστι συλλαβή. τὸν ὠλενίτην.] τὸν τῆς ὠμοπλάτης χόνδρον. ἐνδατουμένη.] ἤτοι φαγοῦσα. χόνδρος δέ ἐστιν ὀστέου μὲν νευρωδέστερον, νεύρου δὲ ὀστωδέστερον.

Ὃν δὴ δὶς ἡβάσαντα, καὶ βαρὺν πόθον
Φυγόντα Ναυμέδοντος ἁρπακτήριον,

Quem bis renatum, & grauem cupidinem
Naumedontis rapacem fugientem,

Ὃν.] ὅν τινα Πέλοπα, δὶς ἀκμάσαντα καὶ φυγόντα τὸν ἁρπακτικὸν πόθον τοῦ Ναυμέδοντος, ἤτοι τοῦ Ποσειδῶνος, τοῦ τῶν νεῶν μέδοντος. κἂν τινες μεταγραφικὸν πταῖσμα Λαυμέδοντος ἔχωσιν, ἔστειλεν ὁ ἐρεχθεὺς ὁ Ζεύς, ἢ ὁ Ποσειδῶν, παρὰ τὸ ἐρέχθω τὸ κινῶ λεγόμενος, ἔστειλε πού ἐς τοὺς Λαιτειναίους, ἢ τὰς Λαιτειναίας γύας, ἤτοι τοὺς τόπους καὶ τὰ χωράφια, ὥστε πολεμῆσαι καὶ νικῆσαι καὶ φθεῖραι τὸν γαμβροκτόνον Οἰνόμαον. δὶς δὲ ἡβῆσαι φησὶ τὸν Πέλοπα, ἐπεὶ πρότερον ἤκμασε τὴν φυσικὴν ἡλικίαν. δεύτερον δὲ κατακοπεὶς καὶ τυθεὶς, ὥς φασὶ, τοῖς θεοῖς, ἀφεψήθη καὶ ἤκμασεν. ἠράσθη δὲ τούτου μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ὁ Ποσειδῶν, παρ᾽ οὗ ὁ Πέλοψ ἵππους πτερωτοὺς λαβὼν σὺν τῷ ὀχήματι, ἀπελθὼν εἰς Ἦλιν, νικᾷ τὸν μνηστηροκτόνον Οἰνόμαον, καὶ ἀναιρεῖ τὸν ιβ΄ πρότερον νυμφίους ἀνῃρηκότα. οὕτω δὲ τοῦτον ἀναιρεῖ. Ἱπποδάμεια ἡ Οἰνομάου θυγάτηρ, καὶ Εὐρυθόης τῆς Δαναοῦ θυγατρὸς, ἢ καὶ παρὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς ἐρωμένη, καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἐκδιδομένη πρὸς γάμον, καθὼς οἱ ἀκριβέστεροι τῶν ἱστορικῶν γράφουσιν, ἠρᾶτο καὶ παρὰ Μυρτίλου τοῦ ἡνιοχοῦντος τῷ ταύτης πατρί, υἱοῦ δὲ τυγχάνοντος Ἑρμοῦ, καὶ Κλεοβούλης τῆς Αἰόλου, ἢ Αἰπόλου θυγατρός. αὕτη τὸν Πέλοπα ὡραῖον ἰδοῦσα μετὰ τὴν τῶν ιβ΄ νυμφίων ἀναίρεσιν, ἔρωτι τούτου κατείχετο, καὶ τῷ Μυρτίλῳ φησὶ συνεργῆσαι τῷ νεανίᾳ εἰς τὴν κατὰ πατρὸς νίκην. ὁ δὲ ταῖς χοινικίσι τῶν τροχῶν τοὺς ἥλους οὐκ ἐμβαλὼν, ἐποίησε τὸν Οἰνόμαον ἐν τῷ τρέχειν ἡττηθῆναι καὶ ἀναιρεθῆναι παρὰ τοῦ Πέλοπος, ἐκπεσόντων τῶν τροχῶν. ἢ ὥς τινες λέγουσιν, ἀντὶ σιδηρείων ἥλων ἐμβαλὼν τῷ ἄξονι τοῦ ἅρματος κηρίνοις, καὶ οὕτως ἥττησε Πέλοψ Οἰνόμαον. ἐδίδου γὰρ ὁ Οἰνόμαος τοῖς μνηστῆρσι τὴν Ἱπποδάμειαν ἐπὶ τῶν οἰκείων ἔχειν ἁρμάτων, θεὶς πέρας τοῦ δρόμου, καὶ ἔπαθλον τοῦ γάμου, τὸν Κορίνθιον Ἰσθμὸν, εἰ δυνηθεῖεν ἀφικέσθαι μέχρι τούτου. αὐτὸς δὲ ὄπισθεν ἐλαύνων μετὰ δόρατος, καταλαμβάνων αὐτοὺς ἀνῄρει. τότε δὲ οὕτω νικηθεὶς δόλοις, καὶ ἀναιρούμενος κατηράσατο τῷ Μυρτίλῳ, γνοὺς τὴν ἐπιβουλὴν, ἵνα ὑπὸ Πέλοπος ἀπόλλυται, ὃ καὶ γέγονεν ὕστερον. λαβὼν γὰρ Πέλοψ Ἱπποδάμειαν, καὶ διερχόμενος ἐν τόπῳ τινὶ, διψώσης αὐτῆς, ἀνεχώρησεν ἵνα ὕδωρ αὐτῇ κομίσῃ. ἀναχωρήσαντος δὲ τοῦ Πέλοπος, Μυρτίλος ἐπεχείρει βιάζειν Ἱπποδάμειαν. ἐλθόντος δὲ Πέλοπος, καὶ διαβληθεὶς

παρ' Ἱπποδαμείας ὡς βιάζων αὐτὴν, ἢ ὡς οἱ πολλοί φασι πειράζων αὐτὴν ῥίπτεται παρὰ Πέλοπος περὶ Γεραιστὸν ἀκρωτήριον. ὁ δὲ τελευτῶν, ἀρὰς ἀρᾶται τοῖς Πελοπίδαις δεινὰς, αἳ καὶ πεπλήρωνται ὕστερον, γινομένης μᾶλλον καὶ τῆς χρυσῆς ἀρνὸς, Ἑρμοῦ βουλαῖς τοῦ Μυρτίλου πατρὸς, ἐν τοῖς Ἀτρέως ποιμνίοις, ὅθεν τὰ δεινὰ τῆς τραγῳδίας ἔπη. ἡ δὲ Γεραιστὸς ἀποθανόντος ἐκεῖ τοῦ Μυρτίλου, Μυρτῷον πέλαγος ὠνομάσθη. ὁ δὲ Πέλοψ εἰς Ὠκεανὸν ἐλθὼν, καὶ Ἡφαίστῳ ἁγνισθεὶς, λαβὼν Πίσαν τὴν Οἰνομάου βασιλείαν, καὶ τὴν Ἀπίαν Πελασγίαν λεγομένην, Πελοπόννησον ὠνόμασε. περὶ δὲ τοῦ, ὅτι ὁ Ποσειδῶν ἠράσθη Πέλοπος μετὰ τὴν ἀφέψησιν, οὕτω μυθικῶς καὶ ὁ Πίνδαρος φησὶ, τοῦ γαιήοχος ἐράσσατο Ποσειδῶν, ἐπεί νιν καθαροῦ λέβητος ἔξεῖλε Κλωθὼ, ἐλέφαντι φαίδιμον ὦμον κεκαδμένον. καὶ πάλιν, ὡς ἀπὸ τοῦ Πέλοπος λέγει, ἐμὲ δ' ἐπὶ ταχυτάτων πόρευσον ἁρμάτων, ἐς Ἆλιν. κράτει δὲ πέλασον. ἐπεὶ τρεῖς τε, καὶ δέκ' ἄνδρας ὀλέσαις μνηστῆρας, ἀναβάλλεται γάμον θυγατρὸς. καὶ ταῦτα μὲν ὁ Πίνδαρος περὶ τοῦ, ὅτι ὁ Ποσειδῶν Πέλοπος ἠράσθη, φησὶ μυθικῶς. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ῥόδιος καὶ περὶ τοῦ τρόπου τοῦ δρόμου φησὶ γράφων, Ἐν δὲ δύο δίφροι πεπονέατο δηριόωντες. Καὶ τὸν μὲν προπάροιθε Πέλοψ ἴθυνε τινάσσων Ἡνία. σὺν δὲ οἱ ἔσκε παραιβάτις Ἱπποδάμεια. Τῷ δ' ἐπὶ Μυρτίλος ἐκ στήθους γράφον ἤλασεν ἵππους. Σὺν τῷ δ' Οἰνόμαος προτενὲς δόρυ χειρὶ μεμαρπὼς, Ἄξονος ἐν πλήμνῃσι παρὰ κληῖδ' ἀγνυμένοιο Πίπτεν ἐπεσσύμενος Πελοπήϊα νῶτα δαΐξαι. τὸ δὲ, ὅτι ὁ Ποσειδῶν μετὰ τὴν ἀφέψησιν ἠράσθη Πέλοπος, ὑπόνοια, ἤτοι ἀλληγορία ἐστίν. ὁ γὰρ Πέλοψ, ὡς πρότερον ἔφημεν, πολύνοσος καὶ πάρετος ἦν. ἐπεὶ δὲ ἀφεψήθη, τουτέστιν ἀνήβησε καὶ ἰάθη, ὡς ἔφημεν, ἠράσθη τούτου ὁ Ποσειδῶν, τουτέστι θυμικὸς καὶ ἀνδρεῖος ἐγένετο. τοὺς γὰρ θυμικοὺς καὶ ἀνδρείους, Ποσειδῶνος καλοῦσι παῖδας, καὶ ἐραστὰς, καὶ εἴ τι τοιοῦτον. τὸ δὲ δοθὲν αὐτῷ παρὰ Ποσειδῶνος ἅρμα, πλοῖον ἦν, πτερὰ ἔχον τὰ λαίφη. μεθ' οὗ ἀπελθὼν ἔχων ἐν αὐτῷ τῷ πλοίῳ καὶ τὸ ἴδιον ἅρμα, ἐξελθὼν νικᾷ τὸν Οἰνόμαον. ἀλλ' ὦ φίλε, μὴ Τζέτζου κίνει φρένας, λέγοντος τὰ πάντα σοὶ πλατυτέρως γράφειν. ἀντὶ σαφηνείας γὰρ τῷ πλήθει ἀσάφειαν ποιήσει, λεπτολογῶν πᾶσαν ἱστορίαν, καὶ ἀλληγορίαν ἐπάγων ἐν τοῖς ἀλληγορουμένοις μύθοις Λυκόφρονος. πόθον ἁρπακτήριον.] ἐπεὶ, ὡς φασὶ μυθικῶς, ἐρασθεὶς ὁ Ποσειδῶν ἥρπασεν αὐτόν.

Ἔστειλ' Ἐρεχθεὺς ἐς Λαιτειναίους γύας
Λευρὰν ἀλετρεύσοντα Μόλπιδος πέτραν
Τοῦ Ζηνὶ δαιτρευθέντος ὀμβρείῳ δέμας,

Misit Erechtheus in Letrinæos agros,
Politum triturum Molpidis lapidem
Ioui Pluuio sacrificati,

Ἐρεχθεὺς.] ὁ Ποσειδῶν, ἢ ὁ Ζεὺς, παρὰ τὸ ἐρέχθω τὸ κινῶ, ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τὴν Λαιτείναν, ἥτις ἐστὶ χωρίον τῆς Ἤλιδος. ἔπεμψε δὲ αὐτὸν ὁ Ἐρεχθεὺς, ἤτοι ἡ εἱμαρμένη, ἢ ἡ θάλασσα, ὁ καὶ Ποσειδῶν, πολεμῆσαι Οἰνομάῳ. ἔπεμψε δὲ αὐτὸν ἀπὸ Λυδίας, ἢ ἀπὸ Παφλαγονίας, κατά τινας. γύας] τὸ γυ κἂν προσγεγραμμένην ἔχῃ, ὅμως βραχύ ἐστι διὰ τὴν σύγκρισιν τῶν φωνηέντων κατὰ χασμῳδίαν. τὰ γὰρ τοιαῦτα πάντα κοιναί εἰσι συλλαβαί. λευραί.] λείαν, εὐρεῖαν, καὶ πλατεῖαν. ἀλετρεύσοντα.] δραμεῖν μέλλοντα.

Μόλπιδος πέτραν.] τὴν Ἦλιν. Μόλπις γὰρ τις Ἠλεῖος εὐγενὴς, αὐχμοῦ κατασχόντος τὴν Ἦλιν, ἐκ χρησμοῦ ἀκηκοὼς παυθῆναι τὸν αὐχμὸν, εὐγενοῦς νέου σφαγιασθέντος Διῒ, αὐτὸς ἑαυτὸν ἔδωκεν εἰς τὴν σφαγὴν, καὶ εὐθέως σφαγιασθέντος, ἐῤῥύη ὑετός. Ἠλεῖοι δὲ, ἱερὸν ὀμβρείου Διὸς ἐποίησαν, ἐν ᾧ ἵσταται καὶ ἀνδριὰς Μόλπιδος. Μόλπιδος οὖν πέτραν, ὡς ἔφην, τὴν Ἦλιν λέγει. ὅπου ὁ Οἰνόμαος μετὰ τῶν μνηστήρων τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Ἱπποδαμείας ἠγωνίζετο, καὶ νικῶν αὐτοὺς καὶ ἀνῄρει,

ἐκ τῶν κρανίων ἐκείνων ναὸν ἔμελλε κατασκευάσειν, ὥσπερ καὶ Ανταῖος καὶ Ευενος, καὶ Φόρβας, καὶ Διομήδης ὁ Θρᾷξ, καὶ Κύκνος ὁ ὑφ' Ηρακλέους ἀναιρεθείς.

Γαμβροκτόνον ῥαίσοντα πενθεροφθόροις
Βουλαῖς ἀνάγνοις ἃς ὁ Καδμίλου γόνος
Ηρτυσε, τὸν δὲ λοῖσθον ἐκπιὼν σκύφον,
Φερωνύμους ἔδυψε Νηρέως τάφους,
Πανώλεθρον κηλῖδα θωΰξας γένει,

Genericidámque perditurum soceriperdis
Dolis impiis, quos Cadmili filius
Parauit, qui vltimo hausto poculo,
Cognomina subiit Nerei sepulcra,
Perniciosas imprecatus generi diras,

Γαμβροκτόνον ῥαίσοντα.] τὸν Οἰνόμαον φθείραντα. γαμβροκτόνον δὲ λέγει τὸν Οἰνόμαον, διὰ τὸ ἀναιρεῖν τοὺς μνηστῆρας τῆς θυγατρός. καὶ γαμβροκτόνος μὲν, ὁ κτείνων τοὺς γαμβρούς. γαμβρόκτονος, ὁ κτανθεὶς ὑπὸ γαμβροῦ. καὶ τὸ πενθεροκτόνος καὶ πενθερόκτονος, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως. τὰ γὰρ τοιαῦτα πάντα, δύο τόνους ἐπιδέχονται. τὰ μὲν ἐνεργητικὰ τὸν παροξύτονον, οἷον τὸ γαμβροκτόνος, ὁ κτείνων τοὺς γαμβρούς. τὰ δὲ παθητικὰ τὸν προπαροξύτονον, οἷον τὸ γαμβρόκτονος, ὁ κτανθεὶς ὑπὸ γαμβροῦ. Καδμίλος.] ὁ Ερμῆς Βοιωτικῶς, ὁ καὶ Κλεοβούλου υἱός, ὁ Μυρτίλος ὁ Οἰνομάου ἡνίοχος. ἤρτυσε, κατεσκεύασε. τὴν ἱστορίαν ὄπισθεν εἰς πλάτος εἶπον.

τὸν δὲ λοῖσθον ἐκπιὼν σκύφον.] καὶ τὸ ποτήριον τοῦ Νηρέως. ἢ τὸν δὲ λοῖσθον ἐκπιὼν σκύφον, ἔδυψε καὶ ἐκολύμβησεν εἰς τοὺς τάφους τοῦ Νηρέως, τοὺς φερωνύμους. ἤτοι εἰς τὸ ἀπ' αὐτοῦ Μυρτῷον πέλαγος, ὡς καὶ ἔφην. τὸ δὲ σχῆμα, χαριεντισμός ἐστι, καὶ ἀστεϊσμός. ὁ δὲ Νηρεὺς, μυθικῶς μὲν δαίμων ἐστὶν θεός, οὗ καὶ Δωρίδος τῆς Ωκεανοῦ θυγατρὸς αἱ Νηρηΐδες. ἀλληγορικῶς δὲ Νηρεὺς, ὁ θαλάσσιος, παρὰ τὸ νήχω. πανώλεθρον κηλῖδα.] καὶ τοῦτο ἐρρέθη, ὅτι ῥιπτόμενος εἰς τὸ πέλαγος, κατηράσατο τῷ γένει τῆς Ιπποδαμείας. θωΰξας] κυρίως συρίξας, νῦν δὲ καταρασάμενος.

Ο τὴν ποδάργην Ψύλλαν ἡνιοστροφῶν,
Καὶ τὴν ὁπλαῖς Αρπινναν ἁρπύαις ἴσην.
Τὸν δ' αὖ τέταρτον αὐθόμαιμον ὄψεται
Κίρκου καταρράκτηρος, ὅν τε συγγόνων
Τὰ δεύτερ᾽ ἆθλα τῆς δυσφάλτου πάλης

Velocis moderator Psyllæ,
Harpinnæque vngulas æquales Harpyiis.
Quartum porrò videbit, fratrem
Accipitris rapacis, quémque inter fratres
Secunda lubricæ luctæ præmia

Ψύλλα καὶ Αρπιννα.] ἵπποι Οἰνομάου, ὧν ἦν Μυρτίλος ἡνίοχος. ὁπλαῖς.] τοῖς ὄνυξιν ἴσαις

ἁρπυίαις.] καλῶς δὲ εἶπε τὸ ἀπὸ μέρους σχῆμα. ἐπεὶ γὰρ ὀφείλων εἰπεῖν, ἴσοις ἁρπυίαις ὁπλαῖς εἶπεν. ἅρπυιαι δὲ μυθικῶς δαίμονές τινες, τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν, Ἀελλώ, καὶ Ὠκυπέτη, καὶ Κελαινώ, Ἴριδος ἀδελφαί, θυγατέρες Θαύμαντος, καὶ Ἠλέκτρας τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρός. ἅρπυιαι δὲ λέγονται καὶ ὄρνεα τινὰ ἁρπακτικά, ὅθεν ἐμυθεύσαντο καὶ τὰς τοῦ Φινέως θυγατέρας Ἐράσειαν καὶ Ἀρπύρειαν, ὄρνεα εἶναι, ἀφαρπάζοντα τὴν τροφὴν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ γέροντος. ἅρπυιαι δὲ ἀλληγορικῶς οἱ ἄνεμοι, ὡς καὶ νῦν, παρὰ τὸ ἐν τῷ ἀέρι πέτεσθαι. ἔστιν δέ, τὸ ἰῶτα, ἀλλαχοῦ μὲν μακρόν, νυνὶ δὲ βραχύ ἐστιν. εἰ καὶ μακρὸν δὲ δεχθῇ, οὐκ ἔστιν ἐπταισμένος ὁ στίχος, ἀλλ' ἔχει πάθος τὸ λεγόμενον χωλίαμβον. τοῦ γὰρ ἰαμβικοῦ μέτρου, ὡς καὶ τοῦ ἡρῴου, εἰσὶ πάθη διάφορα. τὸν δ' αὖ τέταρτον.] τὸν δὲ τέταρτον νυμφίον ὄψεται τὸν αὐθόμαιμον καὶ ἀδελφόν, τὸν τοῦ κίρκου καὶ ἱέρακος τοῦ καταρράκτηρος καὶ ἀναιρετικοῦ Ἕκτορος. λέγει δὲ τὸν Δηΐφοβον, ὅν τινα κηρύξουσι καὶ ὑμνήσουσι λαβόντα τὰ δευτερεῖα τῆς δαϊσφάλτου παλαίστρας. καὶ οἱ μὲν δαΐσφαλτον πάλιν τὴν Ἑλένην λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ ἧς ἕνεκα πολλοῖς σφάλμασι καὶ ἀτυχήμασι περιέπεσον. ἐγὼ δὲ τὰ σφαλλόμενα καὶ μεταπίπτοντα, παλαίσματα τοῦ πολέμου, οἷον ἀντὶ τοῦ ὅν τινα τὸν Δηΐφοβον κηρύξουσι τὰ δευτερεῖα ἔχειν τῶν πολεμικῶν παλαισμάτων μετὰ τὸν Ἕκτορα. καὶ τοῦτο δὲ ψεῦσμα τοῦ ποιητοῦ. μετὰ γὰρ τὸν Ἕκτορα Τρωΐλος ὁ Ἕκτορος ἀδελφός, καὶ οὐχ ὁ Δηΐφοβος ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἐδευτέρευεν. ἢ οὕτως, ἤγουν δεύτερος αὐτὸς γαμεῖ τὴν Ἑλένην μετὰ τὸν Ἀλέξανδρον. ἢ ἴσως καὶ δαΐσφαλτον πάλην, καλῶς ἔχει λέγειν τὴν Ἑλένην, κίρκον δὲ καταρράκτηρα καὶ ἅρπαγον τὸν Ἀλέξανδρον. μετὰ γὰρ τὸ ἀχθῆναι Φιλοκτήτην ἀπὸ Λήμνου, καὶ τοξευθῆναι ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀλέξανδρον, Δηΐφοβος τὴν Ἑλένην ἔγημεν. ἢ καὶ τοῦ Πριάμου αὐτὴν ἔπαθλον θεμένου τῷ ἀριστεύσαντι κατὰ πόλεμον, καὶ λαβὼν ταύτην αὐτός, ὡς ἀριστεύσας. καθάπερ ἄλλοι φασί, ἣν μόνος αὐτὴν ἀφελόμενος, ὡς Εὐριπίδης ἐν Τρῳάσι φησί· βίᾳ δ' ὁ καινός μ' οὗτος ἁρπάσας πόσις Δηΐφοβος ἄλοχον εἶχεν ἀκόντων Φρυγῶν. τοῦτο διαφόρως ἱστορεῖται. οἱ μὲν γάρ φασιν, ὅτι κατ' ὄναρ ὁ Ἀχιλλεὺς μιγεὶς τῇ Ἑλένῃ, ἰδεῖν αὐτὴν ἐπεθύμησεν ἐρωτικῶς ἔχων ἀπὸ τοῦ ὀνείρου, καὶ ἠξίωσεν ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ τεῖχος. πεισθέντες οὖν οἱ Τρῶες, προσήγαγον ἐπὶ τῷ τείχει. ὁ δὲ ἰδὼν αὐτήν, ἐπὶ πλεῖον ἔρωτι διετέθη. οἱ δὲ οὕτως, ὅτι ἰδὼν αὐτὴν πρῶτον ἐπὶ τοῦ τείχους, ἔρωτι συνεσχέθη, καὶ ἠξίωσε τὴν μητέρα αὐτοῦ συμπρᾶξαι αὐτῷ εἰς τὸ συμμιχθῆναι αὐτῇ. ἡ δὲ κατ' ὄναρ ἐποίησεν, ὡς δοκεῖν αὐτὸν αὐτῇ συνέρχεσθαι· καὶ οὕτως παρεμυθήθη.

Λαβόντα κηρύξουσιν, ἐν δὲ δεμνίοις
Τὸν ἐξ ὀνείρων πέμπτον ἐστροβημένον,
Εἰδωλοπλάστῳ προσκαταξανεῖ ῥέθει,
Τὸν μελλόνυμφον εὐνέτην Κυταϊκῆς,

Adeptum prædicabunt. quintum denique
In cubili ex insomniis turbatum
Imaginoso agitabit corpore,
Sponsum futurum coniugem Cytaicæ,

Ἐν δὲ δεμνίοις.] τὸν πέμπτον εἰδωλοπλάστῳ προσκαταξανεῖ ῥέθει ἢ στόματι, ἐξ ὀνείρων ἐστροβημένον. τουτέστιν, ποιήσει αὐτὸν ἐν ὀνείροις φάσμα αὐτῆς βλέποντα, κινεῖσθαι καὶ ταλαιπωρεῖσθαι, ὥσπερ συνουσιάζοντα αὐτῇ. λέγει δὲ τὸν Ἀχιλλέα. εἰδωλοπλάστῳ.] τῷ δι' ὀνείρων ἔρωτι, καὶ τῷ εἰδωλοπλάστῳ κάλλει αὐτῆς προσεκπυρῶσαι αὐτόν.

ῥέθει.] νῦν μὲν τῷ ὅλῳ στόματι. κυρίως δὲ μόνῳ τῷ προσώπῳ, παρὰ τὸ ῥᾷον τὰ ἤθη τῆς ψυχῆς δι' αὐτοῦ φαίνεσθαι. τὸν μελλόνυμφον.] τὸν Ἀχιλλέα, τὸν ἐν ᾅδῃ γῆμαι μέλλοντα τὴν Μήδειαν. μυθεύονται γάρ, ὅτι ἐν ᾅδῃ μακάρων νήσοις αὐτὴν

ἔγημεν, θυγατέρα οὖσαν Αἰήτου καὶ Εἰδυίας τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρός. Κύταια δὲ πόλις Κολχίδος, ὅθεν αὐτὴν Κυταϊκὴν ἔφη. οἱ δὲ Κόλχοι, Ἰνδικοὶ Σκύται εἰσίν, οἱ καὶ Λαζοὶ καλούμενοι, πλησίον οἰκοῦντες Αὐζῶν τῶν πρὶν Μασσαγετῶν, ὧν Κόλχων τὰ φάρμακα αὐθημερὸν ἀναιροῦσιν. εἰς δὲ Κόλχους Αἰήτης ἀφίκετο, ὡς μὴ ἀρεσθεὶς τῇ τῆς Κορίνθου βασιλείᾳ. Αἰήτης γὰρ καὶ Ἀλωεὺς Ἡλίου παῖδες, καὶ Πέρσης τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρός. διεῖλε δὲ Ἥλιος τοῖς παισὶ τὴν βασιλείαν. καὶ τὴν μὲν Ἀρκαδίαν Ἀλωεῖ δέδωκε, τὴν δὲ Κόρινθον Αἰήτῃ. Αἰήτης δὲ μὴ ἀρεσθεὶς τῇ Κορίνθῳ, παρέθετο ταύτην φυλάττειν Βούνῳ, Ἑρμοῦ καὶ Νύμφης υἱῷ. αὐτὸς δ' εἰς Κόλχους ἀφίκετο, ἐντειλάμενος Βούνῳ φυλάττειν τὴν τῆς Κορίνθου βασιλείαν, ἕως οὗ ἢ αὐτός, ἤ τις τῶν ἐξ αὐτοῦ ἵκοιτο. ἐν Κόλχοις δὲ αὐτὸς γήμας Εἰδυῖαν τὴν Ὠκεανοῦ θυγατέρα ἐν Κυταίᾳ πόλει, Μήδειαν καὶ Ἄψυρτον γεννᾷ. ἀδελφαὶ δὲ Αἰήτου καὶ Ἀλωέως, ἤτοι Ἡλίου θυγατέρες, Κίρκη καὶ Πασιφάη, καθ' ἑτέρους καὶ Καλυψώ. περὶ δὲ τῆς Ἡλίου βασιλείας τῆς εἰς αὐτοῦ παῖδας Αἰήτην καὶ Ἀλωέα διαιρέσεως, Θεόπεμπτος ὁ Χῖος Εὐμήλου τοῦ Κορινθίου ἱστορικοῦ ποιητοῦ μέμνηται λέγοντος· Ἀλλ' ὅτε δ' Αἰήτης καὶ Ἀλωεὺς ἐξεγένοντο, Ἠελίου τε καὶ Ἀντιόπης, τότε δ' ἄνδιχα χώρην δάσσατο παισὶν ἑοῖς Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱός. ἣν μὲν ἔναιεν Ἀσωπός, τὴν πόρε δίῳ Ἀλωεῖ. ἣν δ' Ἐφύρη κτεάτεσσ' Αἰήτῃ δῶκεν ἅπασαν. Αἰήτης δ' ἄρ ἑκὼν Βούνῳ παρέδωκε φυλάσσειν. Εἰσόκεν αὐτὸς ἀνὴρ εἰς ὕστερον αὖθις ἵκοιτο, ἢ ἐξ αὐτοῖο τίς ὁ δ' ᾤχετο Κολχίδα γαῖαν. σημείωσαι δὲ τοῦτο, ὅτι οἱ μὲν λοιποὶ τῶν ἱστορικῶν Πέρσης καὶ Ἡλίου παῖδας φασὶ τὸν Αἰήτην καὶ Ἀλωέα. ὁ δὲ Εὔμηλος ἐστὶν Ἀντιόπης καὶ Ἡλίου.

Τῆς ξεινοβάκχης, ὅν ποτ' Οἰνώνης φυγάς,

Hospites depereuntis: quem aliquando ab Oenone exulans,

Ξεινοβάκχης.] τῆς Μηδείας, ὅτι ξένῳ ὄντι τῷ Ἰάσονι ἐφιλιώθη καὶ ἐξεβακχεύθη, καὶ διὰ τὸν αὐτῆς ἔρωτα, καὶ Ἄψυρτον κατέτεμε μεληδὸν τὸν αὐτῆς ἀδελφόν. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀπολλωνίῳ τῷ Ῥοδίῳ κεῖται. μέμνηται καὶ Πίνδαρος λέγων· θέσφατον ἦν Πελίαν ἐξ ἀγαυῶν θανέμεν Αἰολιδᾶν, χείρεσιν ἢ βουλαῖς ἀκνάμπτοις. τὸ δὲ πλάτος τῆς ἱστορίας κατὰ Φερεκύδην καὶ ἑτέρους, οὕτως ἔχει. Σαλμωνέως καὶ Ἀλκιδίκης θυγάτηρ ὑπῆρχε Τυρρώ, παρὰ Κρηθεῖ τρεφομένη, τῷ Σαλμωνέως ἀδελφῷ. ταύτῃ μιγεὶς Ποσειδῶν, διδύμους παῖδας γεννᾷ, Πελίαν καὶ Νηλέα, οὓς ἡ μήτηρ ἐκτίθησιν ἱπποφορβίοις. τραφέντες δὲ ἀνέγνων τὴν μητέρα, καὶ τὴν ἐκείνης μητρυιὰν κτείνουσι σιδήρῳ, καταφυγοῦσαν ἐν τῷ τῆς Ἥρας τεμένει. Νηλεὺς δὲ στασιάσας μετὰ Πελίου ἧκεν εἰς Μεσσήνην, καὶ κτίζει Πύλον. Πελίας δὲ ἐν Θεσσαλίᾳ οἰκῶν, ἐξ Ἀναξιβίας τῆς Βίαντος, ἢ Φιλομάχης τῆς Ἀμφίονος, ἔσχεν Ἄκαστον, Πεισιδίκην, Πελοπίαν, Ἱπποθόην, Ἄλκηστιν. Κρηθεὺς δὲ κτίσας Ἰωλκόν, ἐκ Τυρροῦς τῆς αὐτοῦ ἀδελφιδῆς, γεννᾷ Αἴσονα, Ἀμυθάονα, Φέρητα. μετὰ δὲ Κρηθέα, Πελίας ἐβασίλευσεν Ἰωλκοῦ. ᾧ χρησμὸς ἦν, ὑπό τινος τῶν ἐξ Αἰόλου θανεῖν, ὧν εἷς ἦν καὶ Ἰάσων, παῖς Αἴσονος ὑπάρχων, καὶ Πολυμήδης τῆς Αὐτολύκου. ὡς γοῦν πάντας ἀνῄρει τοὺς Αἰολίδας ὁ Πελίας, ἔμελλε δὲ καὶ τὸν Ἰάσονα ἔτι βρέφος ὄντα, ὡς Αἰολίδην ἀνελεῖν, νύκτα βαθεῖαν οἱ τούτου σωτηρήσαντες συγγενεῖς, σορῷ τοῦτον βαλόντες μετὰ δακρύων, ἐξάγουσιν ὡς δῆθεν θανόντα, ἀπαγαγόντες δὲ εἰς τὸ Χείρωνος ἄντρον, δεδώκασιν αὐτὸν ἀνατρέφεσθαι καὶ παιδεύεσθαι, καθάπου καὶ τοῦτο Πίνδαρος λέγει. αὔξην δὲ λαβὼν ἡλικίας, κατῆλθε ἐκ τοῦ ἄντρου. καὶ κατὰ μὲν Ἀπολλώνιον καὶ λοιπούς, περὶ τὸν Ἄναυρον ἤρο(?)βία ποταμόν. ὁ δὲ Πελίας καὶ πάλιν χρησμὸν λαβών, ἤκουσεν, ἀπὸ μονοπεδίλου φυλάττεσθαι, καθὰ καὶ Πίνδαρος ἔλεγε, τὸν μονόκρηπιδα πάντως ἐν φυλακαῖς θέμεν μεγάλαις. τοῦτον γοῦν μαθὼν τὸν χρησμόν, θύσας τῷ Ποσειδῶνι, πάντας ἐπὶ

τὴν θυσίαν καλέσας, εἶδε τὸν Ἰάσονα μονοκρήπιδα. διαπεραιούμενος γὰρ τὸν Ἄναυρον ποταμὸν, ἄλλο μὲν ἐξεσάωσεν ὑπ᾽ ἰλύος, ἄλλο δ᾽ ἔνερθε. κάλλιπεν αὖθι πέδιλον, ἐνισχόμενον προχοῇσι, καθάπερ φησὶν Ἀπολλώνιος. ἰδὼν γοῦν ὁ Πελίας αὐτὸν μονοπέδιλον, ἤρετο, σὺ τί ἂν ἐποίησας, εἴπου ἦν χρησμὸς ὑπό τινος ἀναιρεθῆναί σε. ὁ δὲ, βουλῇ τῆς Ἥρας φησὶν, ἐπὶ τὸ ἀγαγεῖν τὸ χρυσόμαλλον δέρας ἔστελλα ἂν αὐτόν. τὸ δὲ χρυσόμαλλον τοῦτο δέρας ἦν τοῦ κριοῦ, ὃς τὸν Φρίξον εἰς Κολχίδα διεπόρθμευσεν. ἐκεῖ δὲ τοῦτο ὥς φασιν ἔθυσε Φυξίῳ Διὶ, καὶ ἐν Ἄρεος ἄλσει περί τινα δρῦν τοῦτο ἀπεκρέμασεν. ἐφύλαττε δὲ τοῦτο δράκων, ὅσος πεντηκόντορος ναῦς μάκει τε πάχει τε, ὥς φησι Πίνδαρος. κατὰ γοῦν τὴν αὐτοῦ κρίσιν ὁ Πελίας κελεύει αὐτὸν τὸν Ἰάσονα ἀπελθεῖν, καὶ κομίσαι τὸ δέρας αὐτοῦ. ὁ δὲ τῆς Ἀργοῦς ἐπιβὰς, ἥτις λαλιστάτην εἶχε τὴν τρόπιν ἐκ τῆς Δωδωναίας δρυὸς ὑπάρχουσαν, καὶ σὺν αὐτῷ ἑτέρους ἄνδρας μεθ᾽ λαβὼν, ὡς εἶναι τοὺς πάντας ν, κατέπλευσεν εἰς τὴν Κολχίδα, καὶ παρεκάλει Αἰήτην δοῦναι αὐτοῖς τὸ δέρας. ὁ δὲ ἔφη δοῦναι, ἂν τοὺς Ἡφαιστείους πυρπνόους χαλκόποδας ζεύξῃ ταύρους, καὶ σπείρῃ τοὺς δράκοντος ὀδόντας οὓς εἶχεν αὐτὸς ὁ Αἰήτης, τῆς Ἀθηνᾶς δούσης αὐτῷ μέρος ἐκ τῶν ἐν Θήβαις σπαρέντων τῷ Κάδμῳ. Μήδεια δὲ ἡ Αἰήτου θυγάτηρ, ἐρασθεῖσα Ἰάσονος, φαρμάκοις αὐτὸν χρίσασα, καὶ τοῦ πυρὸς τῶν ταύρων διεφύλαξε, καὶ νυκτὶ περὶ τὸ δέρας τοῦτον ἀπάγει, καὶ γοητεύσασα τὸν δράκοντα, τοῦτο ἀφείλατο, καὶ τοῖς Ἀργοναύταις συναπέπλευσε, λαβοῦσα μεθ᾽ ἑαυτῆς καὶ τὸν αὐτῆς ἀδελφὸν Ἄψυρτον. διώκοντος δὲ Αἰήτου, μεληδὸν τὸν Ἄψυρτον τέμνουσα, ἔρριπτεν εἰς τὴν θάλασσαν. συλλέγων δὲ ὁ Αἰήτης τὰ τοῦ παιδὸς μέλη, τῆς διώξεως ὑστέριζεν, εἶτα Κόλχους ἀπέστειλεν εἰς δίωξιν αὐτῶν. αὐτοὶ δὲ Ἠριδανὸν καὶ Σύρτιδας νήσους καὶ Σειρῆνας παρέπλευσαν, Ὀρφέως κιθαρίζοντος. Αἰήτης δὲ μόνος ἐξῆλθε πρὸς αὐτὰς, μετὰ Σειρῆνας, παραπλεύσας Χάρυβδιν, Σκύλλαν, Κυανέας, Πλαγκτὰς πέτρας. Θέτις δὲ αὐτοὺς διεβίβασεν, Ἥρας παρακλήσει. Θρινακίαν δὲ παραπλεύσαντες, ἔχουσαν βόας ἡλίου, εἰς Φαιακίαν ἦλθον πρὸς Ἀλκίνοον βασιλέα. τῶν δὲ διωκόντων αὐτοὺς Κόλχων, οἱ μὲν ἐν τοῖς Κεραυνίοις ὄρεσι παρῴκησαν, οἱ δὲ εἰς τὴν Ἰλλυρίδα καὶ τὰς Ἀψυρτίδας νήσους, τινὲς δὲ εἰς Φαιακίαν. Ἀρήτη δὲ Ἰάσονα καὶ Μήδειαν συνέζευξε, καὶ ιβ´ θεραπαινίδας αὐτοῖς παρέσχεν. οἱ δὲ Κρήτην παραπλεύσαντες, Αἴγιναν, Εὔβοιαν, καὶ Λοκρίδα, εἰς Ἰωλκὸν ἵκοντο, τὸν πάντα πλοῦν δυσὶ μησὶν ἀνύσαντες. Πελίας ἀπεγνωκὼς τὴν ἄφιξιν τῶν Ἀργοναυτῶν, Αἴσονα ἀνελεῖν ἤθελεν. ὁ δὲ θύων, ταύρου αἷμα πιὼν, ἀπέθανεν. ἡ δὲ Ἰάσονος μήτηρ ἑαυτὴν ἀνήρτησε, νήπιον παῖδα Πρόμαχον ἀπολιποῦσα. καὶ τοῦτον δὲ Πελίας ἀνεῖλεν. ὁ δὲ Ἰάσων τὸ δέρας δοὺς, εἰς τὸν Ἰσθμὸν πλεύσας, Ποσειδῶνι τὴν Ἀργὼ ἱεροῖ. Μήδειαν δὲ παρακαλεῖ μετελθεῖν Πελίαν, ἕνεκεν τοῦ φόνου τῶν αὐτῆς συγγενῶν. ἡ δὲ κριὸν ἀφεψήσασα, ἄρνα ποιεῖ. καὶ αἱ τοῦ Πελίου θυγατέρες ὁμοίως ἀφεψῆσαι θέλουσαι τὸν Πελίαν, ἀνεῖλον αὐτόν. Ἄκαστος δὲ διώκει Ἰωλκοῦ Μήδειαν καὶ Ἰάσονα, καὶ δέκα χρόνους ἐν Κορίνθῳ διέτριβον. Ἰάσων δὲ λαβὼν Γλαύκην τὴν Κρέοντος, οὐ μικρῶς τὴν Μήδειαν ἐλύπησεν. ἡ φαρμάκοις Γλαύκην ἀνελοῦσα καὶ Κρέοντα, καὶ τοὺς ἰδίους παῖδας, Μόρμορον καὶ Φέρητα ξίφει διαχειρισαμένη, ἐφ᾽ ἅρματος δρακόντων πτερωτῶν εἰς Ἀθήνας ἀποδημεῖ, καὶ συνοικήσασα Αἰγεῖ τῷ Πανδίονος, γεννᾷ Μῆδον. ὕστερον δὲ τῷ Θησεῖ ἐπιβουλεύουσα, ἐκβάλλεται πατρίδος μετὰ τοῦ παιδὸς, ὃς βαρβάρων κρατήσας τὴν ὑπ᾽ αὐτὸν Μηδείαν ἐκάλεσεν, καὶ στρατεύσας Ἰνδοῖς τελευτᾷ. Μήδεια δὲ ἄγνωστος εἰς Κόλχους ἥκει, καὶ τῷ πατρὶ τὴν βασιλείαν δίδωσι πάλιν, Πέρσην ἀνελοῦσα, τὸν ἀδελφὸν ἐκείνου, τὸν αὐτὸν ἐκβαλόντα τῆς βασιλείας. οὕτω μὲν οἱ πολλοὶ τῶν ἱστορικῶν, τὸν τῶν Ἀργοναυτῶν ἀπόπλουν εἰς Κόλχους γενέσθαι φασὶ, τοῦ Ἰάσονος εἰπόντος Πελίᾳ, ὅτι εἰ ἔγνω τὸν ἐμὲ μέλλοντα λαβεῖν, ἀπέσταλκα ἂν αὐτὸν τὸ χρυσοῦν δέρας ἀποκομίσαι μοι. καὶ τοῦ Πελίου κατὰ τὴν αὐτὴν κρίσιν αὐτῷ ἐπιτάξαντος τοῦτο ἀποκομίσαι. ὁ δὲ Πίνδαρός φησιν, ὅτι κατελθὼν ὁ Ἰάσων ἀπὸ τοῦ Χείρωνος ἄντρου, καὶ γνωρισθεὶς τῷ πατρὶ, καὶ τοῖς συγγενέσιν, ἀριστοποιεῖται καὶ συνευωχεῖται αὐτοῖς. εἶτα πρὸς Πελίαν ἀπελθὼν, τραχέως μετὰ ὄχλου πολλοῦ τὴν τῶν προγόνων βασιλείαν ἀπῄτει. ὁ δὲ Πελίας ὑπέσχετο δοῦναι αὐτῷ, πρότερον εἰπὼν ἀπελθεῖν αὐτὸν εἰς Κολχίδα, καὶ τὴν Φρίξου ψυχὴν ἀνακαλέσασθαι πρὸς κατὰ τὸν νόμον. ἔφη γὰρ, ὑποδειγμάτων νυκτερινῶν θορυβεῖσθαι διὰ τὸν Φρίξον. εἰ γὰρ ἀπέλθῃς φησὶ, καὶ οὕτω

ποιήσῃς, καὶ τὸ δέρας κομίσῃς (νέος γὰρ εἶ, ἐγὼ δὲ γέρων) δίδωμί σοι τὴν βασιλείαν. τοῦτο δὲ εἶπεν, ὡς ἀπελθὼν ἀναιρεθῇ ὑπὸ τοῦ δράκοντος. τὰ δὲ τοῦ Πινδάρου ῥητὰ οὕτως ἔχουσιν· ἐστάθη γνώμας ἀταρβάκτοιο πειρώμενος, ἐν ἀγορᾷ πλήθοντος ὄχλου. καὶ μετ' ὀλίγον πάλιν φησίν· οὐ πρέπον νῶιν χαλκοτέροισι ξίφεσιν, οὐδ' ἀκόντεσσι μεγάλαν προγόνων τιμὰν δάσασθαι. Οἰνώνης φυγάς.] ὁ Πηλεύς. Αἰακοῦ γὰρ καὶ Ἐνδηΐδος παῖδες, Τελαμὼν καὶ Πηλεὺς, καὶ Φῶκος ἀδελφὸς αὐτῶν ἐκ Ψαμάθου μιᾶς τῶν Νηρηΐδων, ὃν Φῶκον ἐν γυμνασίᾳ Πηλεὺς δίσκῳ πλήττει. Τελαμὼν δὲ τὸ μετάφρενον πλήξας ξίφει, ἀνεῖλεν αὐτὸν, ὅθεν παρ' Αἰακοῦ διώκονται τῆς Αἰγίνης. καὶ ὁ μὲν Τελαμὼν τὴν Σαλαμῖνα νῆσον οἰκεῖ. Κεγχρεὺς δὲ ὁ Ποσειδῶνος καὶ Σαλαμῖνος τῆς Ἀσωποῦ, κτείνας ὄφιν τὴν νῆσον λυμαινόμενον, ἐβασίλευσεν αὐτῆς. ἄπαις δὲ τελευτῶν, τὴν βασιλείαν Τελαμῶνι κατέλειψε, φυγόντι πρὸς αὐτόν. ὁ δὲ Πηλεὺς κατὰ Φερεκύδην, καθαίρεται ὑπ' Εὐρύτου τοῦ Ἄκτορος, οὗ θυγατέρα Ἀντιγόνην λαμβάνει. ἀναρτηθείσης δὲ ἐκείνης ᾤχετο εἰς Φθίαν, καὶ Θέτιν ἄγων ἐπὶ τῶν ἵππων ἥκει ἐν Φαρσάλῳ καὶ Θετιδείῳ, ὃ καλεῖται ἀπὸ τῆς Θέτιδος ἡ πόλις. κατὰ μὲν Φίλαρχον, ὅτι ὁπλισαμένη τὰ ὅπλα ἔφυγε πρὸς τὸν Ἥφαιστον, μὴ πληρώσασα τοῦτον τὸν ἔρωτα. πληγεῖσα τὸν πόδα ὑπ' αὐτοῦ σφύρᾳ, ἐν Θετταλίᾳ ἰᾶται ἐν τῷ ὑπ' αὐτῆς κληθέντι Θετιδείῳ. κατὰ δὲ Εὐριπίδην, ὅτι διωκομένη ἡ Θέτις ὑπὸ Πηλέως, μετήλλαξεν ἑαυτὴν, ὡς ὁ Πρωτεὺς, εἰς διαφόρους εἰδέας. ἐκεῖ δὲ κατέσχεν αὐτὴν ἐν σηπίας μορφῇ, καὶ ἐμίγη αὐτῇ, ὅθεν καὶ σηπίας χωρίον Μαγνησίας Θετταλικῆς. οὕτω γοῦν φυγάδην Θετταλικοῦ Οἰνώνης, ἤτοι Αἰγίνης, τὸν Πηλέα φησίν. ἡ γὰρ Αἴγινα πρότερον Οἰνώνη ἐλέγετο, ἀπὸ Οἰνώνης τῆς Βουδίωνος θυγατρὸς, καθά φησι Πυθαίνετος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Αἰγινητῶν. Αἴγινα δὲ μετεκλήθη, ὡς πάντες φασὶν, ἀπὸ Αἰγίνης τῆς Ἀσωποῦ, διὰ τὸν φόνον Φώκου. καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς Ψαμάθη λύκον μέγαν ἐποίησεν διαφθείρειν τὰς βόας Πηλέως, ὃν πάλιν αὐτὴ ἀπελίθωσε, Θέτιδος παρακλήσει. οἱ δὲ φασὶν, ὅτι ἡ Θέτις τοῦτον ἀπελίθωσε τρώγοντα τὰς βοῦς, ἃς Πηλεὺς ἄποινα ἔστελλεν Ἀκάστῳ ὑπὲρ Ἄκτορος, τοῦ ἐκείνου υἱοῦ, ὃν ἄκων ἀνεῖλε κυνηγεσίῳ. οἱ δὲ φασὶν, ὅτι ὁ Πηλεὺς πρὸ Θέτιδος Πολυμηλίδα εἶχε γυναῖκα, ἧς ἀδελφὸς Ἶρος· οὗ παῖδα Εὐρυτίωνα ἐν κυνηγεσίῳ Πηλεὺς ἄκων ἀναιρεῖ, ἕνα ὄντα τῶν Ἀργοναυτῶν. Οἰνώνης φυγάς.) Αἴγιναν τὴν Ἀσωποῦ θυγατέρα Ζεὺς εἰς Οἰνώνην ἦγεν, εἰς τόπον καλούμενον Φλιοῦντα. τοῦ δὲ Σισύφου τῷ Ἀσωπῷ ἀπαγγείλαντος τὴν τοῦ Διὸς μίξιν, ὁ Ἀσωπὸς πρὸς τὸ μαθεῖν τἀληθὲς ἠπείγετο. Ζεὺς δὲ γνοὺς τόδε, τὴν μὲν εἰς νῆσον ἐπώνυμον μετέβαλε, τῷ δὲ Σισύφῳ δέδωκε τιμωρίαν ἐν τῷ ᾅδῃ, ὥς τε λίθον τινὰ φέρειν μέγαν. τῆς δὲ Αἰγίνης τὸν Αἰακὸν τεκούσης, καὶ διὰ τὸ διατρίβειν μόνον ἐν τῇ νήσῳ δυσχεραίνοντα, προσηύξατο τῷ Διῒ, ἵνα οἱ ἐκεῖσε μύρμηκες μεταβληθῶσιν εἰς ἄνδρας, ὃ καὶ γέγονεν. ἄλλοι δὲ τὸ περὶ τῶν μυρμήκων οὕτως φασὶν, ὅτι Πηλεὺς ἀνελὼν τὸν ἴδιον ἀδελφὸν, ἔφυγε. καὶ ἐλθὼν ἐν Θεσσαλίᾳ ἠπόρει στρατοῦ, καὶ εὐξάμενος τῷ Διῒ, μετεβλήθησαν οἱ μύρμηκες εἰς ἄνδρας, ἐξ οὗ λέγονται Μυρμιδόνες.

Μύρμων τὸν ἐξάπεζον ἀνδρώσας στρατὸν
Πελασγικὸν Τυφῶνα γεννᾶται πατὴρ,
Ἀφ' ἑπτὰ παίδων φεψάλῳ σποδουμένων,
Μοῦνον φλέγουσαν ἐξαλύξαντα σποδόν.

Cum sexpeda formicarum in viros mutasset agmina,
Procreauit pater Typhonem Pelasgicum,
E septem pueris igne combustis
Solum calidæ elapsum fauillæ.

Μύρμων τὸν ἐξάπεζον ἀνδρώσας στρατόν.] ληροῦσιν, ὅτι Αἰακὸς ἐξ Αἰγίνης Διὶ γεννηθεὶς, ἐν

τῇ ἀπ' αὐτοῦ Αἰγίνῃ νήσῳ κατελείφθη μόνος. ἠτήσατο δὲ τῷ Διῒ, καὶ ὃς τοὺς μύρμηκας ἀνθρώπους ἐποίησε, καθὰ καὶ Ἡσίοδος ἐν τῇ Ἡρωϊκῇ γενεαλογίᾳ φησὶν,

Ἡ δ' ὑποκυσαμένη τέκεν Αἰακὸν ἱππιοχάρμην,
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἥβης πολυκράτου ἵκετο μέτρον,
μοῦνος ἐὼν ἤσχαλλε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
ὅσσοι ἔσαν μύρμηκες ἐπηράτου ἔνδοθι νήσου,
τοὺς ἄνδρας ποίησε, βαθυζώνους τε γυναῖκας.
οἵ δ' ἤ τοι πρῶτα ζεῦξαν νέας ἀμφιελίσσας.

καὶ ταῦτα μὲν εἰσὶ τὰ λῆρα καὶ μυθικά. Θεαγένης δὲ ὁ ἱστορικὸς ἐν τῷ περὶ Αἰγίνης φησὶν, ὀλιγανθρωπούσης τῆς νήσου τοὺς ἐν αὐτῇ ἐν σπηλαίοις οἰκεῖν, ἀκαταστάτους ὄντας. καὶ τοὺς μὲν γεωργουμένους καρποὺς, ἐν τοῖς σπηλαίοις τίθεσθαι. τὴν δ' ἐκ τούτων ὀρυττομένην γῆν, εἰς τὰς γεωργίας ἀναφέρειν, ὡς ὑπαίτρου τῆς νήσου τελούσης, καὶ μᾶλλον ἐπὶ τῶν πεδινῶν. τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως· Αἰακὸς δὲ ἐλθὼν μετά τινων ἐκ Πελοποννήσου, καὶ οἰκήσας τὴν νῆσον, ἐξημέρωσεν αὐτὴν, πάντα διδάξας τὰ πρὸς πόλεμον, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν ὅσοις ἄνθρωποι κέχρηνται. ὅθεν ἐμυθεύσαντο, ὅτι Αἰακῷ χαριζόμενος ὁ Ζεὺς, τοὺς τῆς Αἰγίνης νήσου μύρμηκας ἀνθρώπους ἐποίησε. τουτέστιν, ἡ εἱμαρμένη καὶ ὁ νοῦς Αἰακοῦ. Ζεὺς γὰρ καὶ ἡ εἱμαρμένη καὶ ὁ νοῦς λέγεται, μετέτρεψεν αὐτοὺς καὶ μετερύθμισε, πρὸς τὸ κατ' ἀνθρώπους πράττειν τὰ σύμπαντα ἔργα αὐτῶν. ἡ δὲ Αἴγινα αὕτη νῆσος μία τῶν Σποράδων ἐστὶν, ἀντικρὺ κειμένη τῆς Ἀττικῆς, ἄποικος, ὡς ἔφην, Ἀργείων ὑπάρχουσα. μετὰ γὰρ Λακεδαιμονίων ἐλθὼν Αἰακὸς ταύτην κατῴκησε. καὶ Τειάκων Ἀργεῖος μετὰ τὴν τελευτὴν Αἰακοῦ, σὺν πλήθει ἐλθὼν, ᾤκησεν Αἴγιναν. οἱ δ' Ἀργεῖοι τοῦ Δωρικοῦ γένους εἰσίν. ἀνδρώσας.] ἐπὶ μὲν Αἰακοῦ κατὰ τὸ μυθικὸν ἀνθρώπους ποιήσας. νῦν δὲ ἐπὶ Πηλέως, ἀντὶ τοῦ στρατιώτας, καὶ ἀνδρείους ποιήσας. Πελασγικόν.) Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος Ἴναχος· Ἰνάχου καὶ Μελίας τῆς Ὠκεανοῦ, Φορωνεὺς καὶ Αἰγιαλεὺς ἄπαις, ἀφ' οὗ Αἰγιάλεια ἡ χώρα. Φορωνεὺς δυναστεύων Πελοποννήσου, ἐκ Τηλοδίκης νύμφης γεννᾷ Ἆπιν καὶ Νιόβην. Ἆπις οὖν τυραννικῶς ζῶν, ἀναιρεῖται ὑπὸ Θελξίονος καὶ Τελχῖνος, ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα Ἀπία ἡ τῆς Πελοποννήσου. Νιόβης τῆς Ἄπιδος ἀδελφῆς, καὶ Διὸς, Ἄργος, ἀφ' οὗ ἡ χώρα. κατὰ δὲ Ἀκουσίλαον, καὶ Πελασγὸς σὺν Ἄργῳ, ἀφ' οὗ ἡ ἀπὸ Πελοποννήσου χώρα, ἡ καὶ Ἀπία λεγομένη, μέχρι Φαρσαλίας καὶ Λαρίσσης, Πελασγία ἐκλήθη. τὸν δὲ Ἀχιλλέα Πελασγικὸν ἐκάλεσεν, ὡς Φαρσάλιον. τυφῶν.) δαίμων ἑκατογκέφαλος, πολεμηθεὶς καὶ κεραυνωθεὶς τῷ Διῒ, ὥς φασι μυθικῶς. Πίνδαρος μὲν λέγει, ἑκατογκεφάλου Τυφῶνος ὀμβρίμου. Αἰσχύλος δὲ πάλιν περὶ τούτου φησί· δειναῖσι γαμφηλαῖσι συρίζων φόνον, ἐξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας. ἀλληγορεῖται δὲ ψυχικῶς. τυφὼν ἐστὶν ὁ τῦφος καὶ ἡ κενοδοξία, ἑκατὸν κεφαλὰς, τουτέστι πολλοὺς τρόπους ἐπάρσεως ἔχουσα. κεραυνοῦται δὲ καὶ πιμπρᾶται καὶ καταβάλλεται τῷ Διῒ, ἤτοι τῷ σώφρονι λογισμῷ. ἢ τυφὼν ἐστὶ στοιχειακῶς ἡ μετὰ τὴν τοῦ χάους καὶ τοῦ ἐρέβους διάλυσιν σφοδρὰ κίνησις τῶν πνευμάτων, καὶ ἡ ἐκπύρωσις, ἥτις ἐπεσχέθη καὶ ἐπαύθη ὑπὸ Διὸς, ἤτοι τοῦ ἀκράτου ἀέρος, καὶ τοῦ οὐρανοῦ. μετὰ γὰρ τὸ ἀκρατωθῆναι καὶ συστῆναι τὸν οὐρανὸν εὔρυθμον, ἐπεσχέθη τὰ τυφωνικὰ καὶ πυρώδη πνεύματα. ἐπεὶ δὲ ἐν τοῖς κοίλοις καὶ κισηρώδεσι τόποις, ἐξαιρέτως δὲ ἐν τῇ Σικελίᾳ ἡμέρας μὲν καπνὸς φαίνεται, κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τῆς νυκτὸς πῦρ, τοῦ ὄρους πέτρας ῥηγνύον καὶ κυλίον εἰς θάλασσαν, ἐμυθεύσαντο, ὅτι ἐν Σικελίᾳ Ζεὺς τὸν Τυφῶνα κατεταρτάρωσεν. οἱ δὲ ἐν Λυδίᾳ, ἄλλοι ἐν Κιλικίᾳ, καὶ ἕτεροι ἐν Φρυγίᾳ, καὶ ἐν Βοιωτίᾳ λέγουσιν ἕτερον τῶν καταταρταρωθῆναι. Ἀρτέμων δὲ ὁ ἱστορικός φησιν, ὥσπερ ἐγὼ, ὅτι πᾶν ὄρος πυρὸς ἔχον ἀνάδοσιν, καθάπερ ὑπὸ Τυφῶνι καίεται, εἰς ὃ πάντων οἱ λόγοι συντρέχουσι τῶν μυθικῶς ἐν διαφόροις τόποις λεγόντων ταρταρωθῆναι τὸν Τυφῶνα. Πελασγικὸν δὲ Τυφῶνα, ἢ δαίμονα, ἢ ἀνάδοσιν πυρπνόον, τὸν Ἀχιλλέα καλεῖ. ἀφ' ἑπτὰ παίδων.] ὁ μὲν Λυκόφρων οὐκ οἶδ' ὅθεν εὑρὼν, ἢ ψευδογραφῶν, ἑπτὰ παῖδας ἄρρενας λέγει τὴν Θέτιν ἐκ Πηλέως τεκεῖν. καὶ τοὺς μὲν ἓξ, εἰς πῦρ βάλλουσα, ἀνεῖλεν, ὡς μὴ κατὰ φύσιν αὐτοῖς ὄντας, ὡς ἀνάξια πάσχουσα ἑαυτῆς. ἐπὶ δὲ τοῦ Ἀχιλλέως ἐφωράθη καὶ ἐκωλύθη. Πίνδαρος δὲ λέγει, Ποσειδῶνα καὶ Ἀπόλλωνα καὶ Δία περὶ τοῦ γάμου τῆς Θέτιδος ἐρίσαι. κωλυθῆναι δὲ αὐτοὺς, κατά τινας τῶν ἱστορικῶν, ὑπὸ Θέμιδος. κατὰ δὲ Αἰσχύλον, ὑπὸ Προμηθέως. φησὶ γὰρ, ἢ τέξεταί γε παῖδα φέρτερον πατρός. Ἀπολλόδωρος δὲ Δία καὶ Ποσειδῶνα μόνους φησὶν ἐρίσαι περὶ γάμοις τῆς Θέτιδος. Θέτιν δὲ ὡς τραφεῖσαν ὑφ' Ἥρας, μὴ θέλειν Διῒ συνελθεῖν. ὅθεν ὀργισθέντα

τὸν Δία, θνητῷ συζεῦξαι αὐτήν. Χείρωνος δὲ βουλαῖς ὁ Γηλεὺς κατέσχεν αὐτὴν εἰς παντοίας μορφὰς μεταβάλλουσαν, καὶ ἐμίγη αὐτῇ ἐν εἴδει Σηπίας, καὶ γίνεται ὁ γάμος ἐν Πηλίῳ. καὶ οἱ θεοὶ δῶρα ἔδωκαν, Ποσειδῶν ἵππους Ξάνθον καὶ Βαλίαν, Ἥφαιστος μάχαιραν, καὶ οἱ λοιποὶ ἕτερα. γεννήσασα δὲ ἡ Θέτις τὸν πρὶν κατὰ Ἀπολλόδωρον Λιγύρωνα καλούμενον, ὕστερον δὲ Ἀχιλλέα μετακληθῆναι, διὰ τὸ δοθῆναι αὐτῷ Χείρωνι, καὶ δίχα κοινῆς χιλῆς, ἤγουν τροφῆς ἀνατρέφεσθαι, ἑσπέρας μὲν αὐτὸν εἰς πῦρ ἔβαλλεν· ἡμέρας δὲ ἔχριεν ἀμβροσίᾳ, ὡς ἀθανατῆσαι τοῦτον ἐθέλουσα. ἰδόντος δὲ τοῦ Πηλέως τὴν Θέτιν βάλλουσαν αὐτὸν εἰς τὸ πῦρ, καὶ βοήσαντος, συνέβη ταύτην πρὸς τὰς Νηρηΐδας ὑποχωρῆσαι. ὁ δὲ Πηλεὺς τῷ Χείρωνι τὸν παῖδα δέδωκεν ἀνατρέφειν. καὶ ταῦτα μὲν φησιν Ἀπολλόδωρος. Ἀγαμήστωρ δὲ ὁ Φαρσάλιος, Πυρίσσιον πρότερον λέγει τὸν Ἀχιλλέα κεκλῆσθαι ἐν τῷ τῆς Θέτιδος ἐπιθαλαμίῳ. εἶτα τοιουτοτρόπως αὐτὸν Ἀχιλλέα κληθῆναι, ὡς τούτου τὰ ἔπη δηλώσειεν· Παιδνῷ δ' οὔνομα θῆκε Πυρίσσοον, ἀλλ' Ἀχιλῆα Πηλεὺς κίκλησκε χείλεος εἵνεκά μιν, Κείμενον εἰνὶ κόνει σποδιῇ ἐνὶ πῦρ ἀπάμαρψε, Χείλεος αἰθομένου ἀπροφάτως ἑτέρου. ὁ δ' Εὐελπίδης ἅπαξ φησὶ μιγῆναι Γηλέα τῇ Θέτιδι, ἐν τῇ σηπιάδι, καὶ ἔπειτα σὺν αὐτῷ. φεψάλῳ.) πυρκαϊᾷ. ἣν φεύγει τις ψαύειν, καὶ προσεγγίζειν. σποδουμένων.] ἀλλαχοῦ πιπτομένων, νῦν δὲ φλεγομένων. σποδόν.) ἀλλαχοῦ στακτήν, νῦν δὲ τὴν πυρκαϊὰν καὶ καῦσιν.

Χ' ὧ μὲν παλιμπόρευτον ἵξεται τρίβον,
Σφῆκας δαφοινοὺς χηραμῶν ἀνειρύσας
Ὁποῖα κοῦρος δῶμα κινήσας καπνῷ.
Οἱ δ' αὖ προγεννήτειραν οὐλαμωνύμου,

Et hic quidem retrogradam ibit viam.
Vespas cruentas è cauernis extrahens,
Instar pueri, domum fumo qui suffijt:
Illi verò genitricem iuuencam bello cognominis,

Χ' ὧ μὲν.] καὶ ὁ μὲν Ἀλέξανδρος ἁρπάσας τὴν Ἑλένην, ὑποστρέφει πάλιν πρὸς τὴν Τροίαν, ὥσπερ τις παῖς κινήσας καπνῷ φονικῶν σφηκῶν κατοικίαν, καὶ παροτρύνας αὐτούς. χ' ὧ μὲν Ἀττικὴ συναλοιφή, καὶ ὁ μέν. τὸ αι καὶ ο εἰς ω μέγα. τὸ δὲ ἰῶτα ἐξεβλήθη, καὶ ἐτέθη ἄνω. σφῆκας δαφοινούς.) φονικούς. λέγει δὲ τοὺς Ἕλληνας. χηραμῶν.) τῶν χωρῶν, ἐξ οὗ χηραμὸς ὁ φωλεός, καὶ ἡ καταδύσις τῶν ὄφεων καὶ σφηκῶν καὶ μελισσῶν, καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον ἐστὶ ζῶον, οἷον ἀσπάλαξ. οἱ δ' αὖ προγεννήτειραν.] οἱ ὠμησταὶ Ἕλληνες τοῖς βύκταις καὶ ἀνέμοις θυσιάζουσι τὴν Ἰφιγένειαν, τὴν προγεννήτειραν, ἤτοι μητέρα τὴν πρὸ τῆς θυσίας αὐτῆς γεννήσασαν, τὸν οὐλαμώνυμον Νεοπτόλεμον, ἢ τὴν πρόγονον Οὐλαδωνύμου, τουτέστιν Ἀλεξάνδρου. οὐλὰς γὰρ ἡ κριθή. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἐν πήρᾳ, φασίν, ἀνετράφη, ὅθεν οὐλαδώνυμον αὐτὸν φασὶ καλεῖν. τοῦτο δὲ λῆρος ἐστίν. πηρονύμου γὰρ λοιπὸν ὤφειλεν εἰπεῖν, ἢ σακκωνύμου, οὐ μὴν οὐλαδωνύμου. οἱ γὰρ ποιμένες ἐν πήρᾳ αὐτὸν ἐκτεθέντα εὗρον. προγεννήτειραν.] κατά τινας ἐξ Ἰφιγενείας καὶ Ἀχιλλέως ἐγεννήθη ὁ Νεοπτόλεμος. μετὰ δὲ τὴν ἐπ' Εὐρίπῳ Ἰφιγενείας θυσίαν, ὡς φησὶ Πίνδαρος, Ἰφιγένειαν ἐπ' Εὐρίπῳ σφαχθεῖσαν παρέθετο. καὶ ὥς τινες φασίν, Ἀχιλλεὺς τὸν παῖδα Δηϊδαμείᾳ ἐν Σκύρῳ τῇ νήσῳ. Τρυφιόδωρος δὲ καὶ οἱ λοιποὶ πάντες, Δηϊδαμείας τῆς Λυκομήδους θυγατρὸς καὶ Ἀχιλλέως παῖδα τὸν Νεοπτόλεμον ἴσασι. φησὶ δὲ ὁ Τρυφιόδωρος οὕτω, Υἱὸς Ἀχιλλῆος καὶ ἐπηνῆς Δηϊδαμείης. τὴν δὲ Ἰφιγένειαν κατὰ τοὺς ἀκριβεῖς τῶν ἱστορικῶν, οὐ γυναῖκα ἔσχηκεν Ἀχιλλεύς, ἀλλὰ κατασχεθέντων τῶν ἀνέμων, ἐν τῷ διάγειν τοὺς Ἕλληνας ἐν Αὐλίδι, ἐξελθὼν Μενέλαος ἢ Ἀγαμέμνων ἐπὶ κυνηγέσιον, καὶ τρώσας ἔλαφον, μεγαλαυχήσας, ἐφθέγξατο οὕτως· οὐδὲ ἡ Ἄρτεμις. χολωθεῖσα δὲ ἐπὶ τούτῳ ἡ θεός, τοὺς ἀνέμους κατέσχεν. ἐδόθη δὲ χρησμός, ὡς εἰ μὴ τυθῇ Ἰφιγένεια, οὐκ ἂν ἄλλως τοῖς ἐπὶ τὴν Τροίαν φέρουσιν ἀνέμοις ἐντύχωσιν. οἱ οὖν Ἕλληνες πέμπουσιν εἰς Μυκήνην ἀφελέσθαι πρὸς θυσίαν τὴν Ἰφιγένειαν.

ἐρομένης δὲ τῆς Κλυταιμνήστρας τίς ἡ χρεία αὐτῆς, ἔφασαν, Ἀχιλλεῖ μέλλοισι συνάψαι αὐτήν. οἱ δὲ τῷ ὄντι λέγοισι, δι' Ἀχιλλέα ταύτην κομισθῆναι ἐν Αὐλίδι. διὰ δὲ τὸ σύμβαν περὶ τοὺς ἀνέμους, ἔμελλον αὐτὴν θύειν. ἡ δὲ Ἄρτεμις αὐτὴν ἐλεήσασα, κατὰ Φανόδημον τὸν ἱστορικὸν, εἰς ἄρκτον μετέβαλε· κατὰ δὲ Νίκανδρον, εἰς ταῦρον. καθ' ἑτέρους, εἰς γραῦν· κατὰ ἄλλους, εἰς ἔλαφον. ταῦτα δὲ πάντα λῆρος μυθικός ἐστιν. τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει. παραστάσης Ἰφιγενείας τῇ θυσίᾳ, καὶ μελλούσης θύεσθαι, ἄρκτος, ἢ ταῦρος, ἢ γραῦς, ἢ ἔλαφος διέδραμε μέσον τοῦ τῶν Ἑλλήνων στρατοῦ, καὶ περισταγαῖς τοῦ μάντεως, τὸ διελθὸν ἐκεῖνο ἀναιρεῖται. ἡ δὲ Ἰφιγένεια σωθεῖσα, φεύγει περὶ Σκυθίαν, καὶ νεωπόλος Ἀρτέμιδος γίνεται, καὶ ἀναιρεῖ πάντας ἐκεῖσε τοὺς ἐξ Ἑλλήνων ἀφικομένους. τινὲς δὲ τὴν Ἰφιγένειαν ταύτην, ὥσπερ καὶ ὁ Δοῦρις, οὐκ Ἀγαμέμνονος θυγατέρα λέγοισιν, ἀλλὰ Θησέως, ἐξ Ἑλένης γεννηθεῖσαν, ὑπὸ δὲ Κλυταιμνήστρας θυγατροποιηθεῖσαν, ὥσπερ καὶ πρότερον ἔφην. ἕτεροι δὲ οὔτε Ἑλένης, οὔτε Κλυταιμνήστρας λέγοισι τὴν Ἰφιγένειαν. φασὶ δὲ, ἐκ τῆς Χρυσηΐδος Ἀστυνόμης καὶ Ἀγαμέμνονος γίνονται παῖδες, Χρύσης καὶ ἡ ῥηθεῖσα Ἰφιγένεια. μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν, ἐν τῷ τῶν Ἑλλήνων ἀπόπλῳ. Χρύσης μὲν ἐν τῇ λεγομένῃ Χρυσουπόλει τοῦ Εὐξείνου τελευτᾷ. τὴν δ' Ἰφιγένειαν τὴν αὐτοῦ ἀδελφὴν Ταυροσκύθαι αἰχμαλωτίσαντες, ἱέρειαν τῆς Ἀρτέμιδος, ἤτοι Σελήνης ἐποίησαν. οὐκ ἀπεικὸς δὲ τὸ θυομένης τῆς Ἰφιγενείας διαδραμεῖν ἔλαφον, καὶ ταύτην τοὺς Ἕλληνας ἀνελεῖν, τὴν δὲ κόρην ἐᾶσαι. καὶ γὰρ καὶ Ἰουλίαν Λουπέρκαν Ῥωμαίαν, ἀετὸς οὕτως ἔσωσε. σφαγιαζομένης γὰρ αὐτῆς καταπτὰς, ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ δήμου τὸ ξίφος ἁρπάζει, καὶ παρδάμαλιν ἐπιρρίπτει, πλησίον τοῦ νεὼ νεμομένην, ἣν καὶ ἐθυσίασαν ἀντ' αὐτῆς. οὐκ ἀγνοεῖς δὲ καὶ τὸν ἀντὶ Ἰσαὰκ κριὸν ἐν φυτῷ σαβὲκ δεδεμένον, κατὰ τὴν θείαν γραφήν.

Βύκταισι χερνίψουσιν ὠμησταὶ πόρριν,
Τοῦ Σκυρίου δράκοντος ἔντοκον λεχώ,
Ἣν ὁ ξυνεύνος Σαλμυδησίας ἁλὸς,

Scyrij draconis grauidam puerperam
Ventis crudeles ſacrificabunt:
Quam ſponſus intra Salmydeſium mare

Βύκταισι.) κυρίως τοῖς σφοδροῖς ἀνέμοις, τοῖς βύοισι καὶ κρύπτοισι καὶ βυθίζοισι τὰ σκάφη. νῦν δὲ ἁπλῶς ἀνέμοις εἶπε, χερνίψοισι, σφαγιάσοισι, θύσουσιν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χερνίβων οἷς καθαιρόμεθα τὰς χεῖρας, καὶ τὴν θυσίαν χερνίβα εἶπεν ὡς καθαίρουσαν. ὠμησταί.] κυρίως οἱ ὠμὰ ἐσθίοντες. πόρριν.] δάμαλιν. λέγει δὲ τὴν Ἰφιγένειαν. διὰ δύο ρρ δεῖ γράφειν. πόρτις γάρ ἐστι, καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς ρ, πόρρις. οὗτος δὲ ὁ Λυκόφρων ἀδείᾳ οὐ ποιητικῇ, ἀλλὰ μωρίᾳ τοιαύτῃ ποιεῖ, καί τοιγε καὶ μετὰ τῶν δύο ρρ ἄπταιστος ἦν ὁ στίχος. τοῦ γὰρ ἰαμβικοῦ ἐστιν καὶ τὸ πάθος, τὸ λεγόμενον χωλίαμβον. Σκυρίου δράκοντος.) τοῦ Νεοπτολέμου, διὰ τὸ φονικὸν καὶ αἱμοχαρές. ἐν γὰρ Σκύρῳ κατά τινας μόνον ἀνετράφη ὁ Νεοπτόλεμος. κατ' ἐμὲ δὲ καὶ ἐγεννήθη ἐκ Δηϊδαμείας τῆς Λυκομήδους θυγατρός. ἡ δὲ Σκύρος νῆσός ἐστι μία τῶν Κυκλάδων. ἣν ὁ ξυνεύνος.] ὁ νοῦς οὕτως. ἣν ὁ σύνοικος ζητῶν Ἀχιλλεὺς ἐστάθη τοῦ Εὐξείνου πόντου. λέγω δὴ τὴν μαινομένην καρατόμον καὶ φονήτειαν τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ πολὺν χρόνον κατοικήσει εἰς τὴν λευκὴν νῆσον, τὴν καλουμένην καὶ ἄπλον. αὕτη δὲ ἡ νῆσος ἐστὶ πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τῶν Λιμναίων ποταμῶν, τῆς Κελτικῆς λίμνης. ποθῶν τὴν γαμετὴν, ἣν ποτε ἔλαφος ἐκ τῶν ξιφῶν ῥύσεται. πολὺς δὲ δρόμος ἔρημος τοῦ νυμφίου κληθήσεται, ἤτοι τοῦ Ἀχιλλέως, ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ ὃν διῆλθε τρέχων. ἔρημον δὲ λέγει, ἐπειδὴ μάτην ἔδραμε. φασὶ γὰρ, ὅτι μετὰ τὸ ἁρπαγῆναι τὴν Ἰφιγένειαν ὑπ' Ἀρτέμιδος, ἀκούσας Ἀχιλλεὺς ὅτι ἐν Σκυθίᾳ ἐστὶν, ὥρμησε ζητῶν αὐτὴν, καὶ μὴ εὑρὼν, ᾤκησε περὶ τὴν λευκὴν νῆσον, ἥ ἐστιν ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ. Σαλ-

τῳ. Σαλμυδησὸς δὲ ποταμὸς Θρᾴκης, εἰσβάλλων εἰς τὸν Εὔξεινον πόντον. ὅθεν καὶ πέλαγος Σαλμυδήσιον, τὸ ἀπὸ δαμάλεως, μέχρι καὶ ὁ Εὔξεινος.

Εντὸς ματεύων, Ελλάδος καρατόμον,
Δαρὸν φαληριῶσαν οἰκήσει σπίλον,
Κέλτρου πρὸς ἐκβολαῖσι λιμναίων ποτῶν.
Ποθῶν δάμαρτα τὴν ποτ' ἐν σφαγαῖς κεμάς,
Λαιμὸν προθεῖσα φασγάνων ἐκρύσεται,
Βαθὺς δ' ἔσω ῥηγμῖνος αὐδηθήσεται,
Ερημος ἐν κρόκαισι νυμφίου δρόμος.
Στένοντος ἄτας καὶ κενὴν ναυκληρίαν,
Καὶ τὴν ἄφαντον εἶδος ἠλλοιωμένην
Γραῖαν, σφαγείων ἠδὲ χερνίβων πέλας,
Αδου τε παφλάζοντος ἐκ βυθῶν φλογί,
Κρατῆρος, ὃν μέλαινα ποιφύξει φθιτῶν
Σάρκας λεβητίζουσα δαιταλουργίᾳ.

Perquirens, Græciæ decollatricem,
Albam diu habitabit insulam
Ad ostia palustrium Celti aquarum,
Vxorem desiderans, quam olim in sacrificiis cerua
Guttur protendens à cultris liberabit.
Latus autem per litus appellabitur
Desertus sponsi cursus arenosus
Clades gementis, & inanem nauigationem,
Et inuisa forma mutatam
Anum iuxta pateras & mulctra,
Plutonísque ollam ebullientem è fundo
Flammas, quam nigra sufflabit, mortuorum
Elixans coquendi arte viscera.

Ματεύων.) μαστεύων, ψηλαφῶν, κατ' Αἰολικὴν ἔκθλιψιν τοῦ σ. Ελλάδος καρατόμον.] ἔφην καὶ πρότερον, ὅτι τὰ τοιαῦτα πάντα, δύο τόνους ἐπιδέχονται. τὰ μὲν ἐνεργητικὰ τὸν παροξύτονον, τὰ δὲ παθητικὰ τὸν προπαροξύτονον. οἷον τομὸς ὁ κόπτων, τόμος δὲ ὁ κοπείς. καράτομος Ελλάδος, ἡ ὑφ' Ελλήνων καρατομηθῆναι μέλλουσα. ἢ καρατόμος Ελλάδος, ἡ ἐν Σκυθίᾳ τοὺς Ελληνας ἀναιροῦσα, διὰ τὴν ἐν Ταύροις ὑπ' αὐτῆς γινομένην ξενοκτονίαν. οὕτω τὰ τοιαῦτα τοὺς δύο τόνους ἐπιδέχονται, ἢ τὸν προπαροξύτονον μετὰ τὰ παθητικά, τὸν δὲ προπερισπώμενον τὰ ἐνεργητικά. οἷον βούπληγες, οἱ πληγέντες ὑπὸ βοῶν· βουπλῆγες δὲ, οἱ πλήσσοντες βόας. φαληριῶσαν.] τὴν λευκὴν νῆσον τοῦ Εὐξείνου, ἢ τὴν λευκαινομένην ἐκ τοῦ ἀφροῦ τῶν κυμάτων. ἢ κατὰ Διόνυσον.

περιηγητὴν, ὅσα λευκὰ πολλὰ ζῶα ταύτην κατοικεῖ, λάροι, κύκνοι, καὶ πελαργοί. σπίλον.) σπιλάδα νῆσον. Κέλτρου.) ὄνομα λίμνης, εἰσβαλλούσης περὶ τὸν Εὔξεινον πόντον. βαθὺς δ' ἔσω ῥηγμῖνος.) ἐν Σκυθίᾳ ἐστὶν αἰγιαλὸς εἰς μῆκος διήκων χιλίων σταδίων, ὃς καλεῖται Ἀχιλλέος δρόμος, ἐπειδὴ μόνος Ἀχιλλεὺς τρέχων ἐκεῖνον διέβη, ἀπὸ κοινοῦ καὶ τὸ σένοντος ἄπας, ἢ κενὴν ναυκληρίαν, καὶ τὴν ἄφαντον εἶδος ἠλλοιωμένην, ἐρρέθη ταῦτα εἰς τὴν ἀλλαγὴν Ἰφιγένεια. νῦν δὲ εἰς γραίας φησὶν αὐτὴν ἀλλαγῆναι.

σένοντος.) τόδε καὶ τόδε πέλας τῶν σφαγιαστηρίων, καὶ τῶν χερνίβων καὶ θυτηρίων, πέλας τε τοῦ κρατῆρος τοῦ ᾅδου τοῦ παφλάζοντος ἐκ βυθῶν φλογὶ, ὅν τινα κρατῆρα ἡ Μέλαινα, ἤτοι ἡ Περσεφόνη, ἢ Ἰφιγένεια, τοιφύξει καὶ φυσήσει, λεβητίζουσα, καὶ ἕψουσα τὰς σάρκας τῶν φθιτῶν, ἤτοι ἀνθρώπων, ἐν δαιταλευργίᾳ καὶ μαγειρικῇ τέχνῃ. κρατῆρα δὲ ᾅδου τὸ λέβητα καλεῖ, εἰς ὃν Ἰφιγένεια τοὺς ἀναιρουμένους ἐνέβαλλε. ἄλλοι δὲ φασὶ χάσμα εἶναι ἐν Ταύροις, ἐξ οὗ φλόγα φέρεσθαι, εἰς ὃ τοὺς ξένους ἀναιρουμένους ἔρριπτεν ἡ Ἰφιγένεια.

Χ' ὡ μὲν πατήσει χῶρον αἰάζων Σκύθην
Εἰς πέντε που πλειῶνας ἱμείρων λέχους.
Οἱ δ' ἀμφὶ βωμὸν τοῦ προμάντιος Κρόνου,
Σὺν μητρὶ τέκνων νηπίων κρεανόμου,
Ὅρκων τὸ δευτεροῦχον ἀρσαντες ζυγὸν,
Στερρὰν ἐνοπλίσουσιν ὠλέναις πλάτην,
Σωτῆρα Βάκχον τῶν πάροιθε πημάτων
Σφαλτὴν αἰνάζοντες, ᾧ ποτ' ἐν μυχοῖς
Δελφινίου παρ' ἄντρα κερδῴου θεοῦ
Ταύρῳ κρυφαίας χέρνιβας κατάρξεται
Ὁ χιλίαρχος τοῦ πολυρράιστου στρατοῦ.

Et hic quidem regionem teret Scythicam
Quinque circiter annos, lecti cupidus:
Illi verò iuxta vatis aram Saturni,
Pullorum cum matre paruulorum carniuori,
Iurisiurandi secundum subeuntes iugum,
Robustis armabunt remis brachia,
Priorum seruatorem cladium Bacchum
Supplantatorem canentes, cui aliquando in angulis,
Iuxta Delphinij Lucrosi antrum dei,
Tauro occulta faciet sacra
Mille dux exitiosi exercitus:

Χ' ὡ μὲν πατήσει χῶρον αἰάζων Σκύθην.) καὶ ὁ μὲν Ἀχιλλεὺς πέντε ἔτη εἰς Σκυθίαν θρηνῶν διατρίψει, ἱμείρων τοῦ λέχους τῆς Ἰφιγενείας. προσγενήσεται γὰρ τοῦ Πέλειδος ἡ Ἰφιγένεια, τουτέστι προσγόνος, ὥσπερ εἴ τις προσγενηθεῖσαν Αἰγίσθου λέγει τὴν Χρυσόθεμιν, τὴν ἐκ Πρωτέως ἀνδρὸς γεννηθεῖσαν τῇ Κλυταιμνήστρᾳ. οἱ δ' ἀμφὶ βωμόν.) οἱ δὲ Ἕλληνες φησὶν ἐκ

Αὐλίδι περὶ τὸν βωμὸν τοῦ Διὸς ἰδόντες τὸν δράκοντα, τὸν τοὺς στρουθοὺς φαγόντα καὶ τὴν μητέρα, ὅρκοις ἀλλήλοις δόντες, πλεύσουσιν ἐπὶ τὴν Τροίαν. τινὲς δὲ τὸ Κρόνου νῦν ἀντὶ τοῦ Κρονίδου εἶπον, ἤτοι τοῦ Διός. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ Κρόνου. καὶ φασὶν ὅτι τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον πρότερον τοῦ Κρόνου ἦν, ἔνθα ἔλαβον τὸν χρησμὸν οἱ Ἕλληνες, ὅτι τῷ δεκάτῳ ἔτει τὴν Ἴλιον πορθήσουσι. τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως, οἱ Ἕλληνες ἀμφὶ τὸν βωμὸν τοῦ περμαύτεως Κρόνου ἢ Κρονίδου, ἐκ τοῦ κρεανόμου τῶν νηπίων σὺν τῇ μητρὶ, ἤτοι ἐκ τοῦ δράκοντος τοῦ φαγόντος τοὺς στρουθοὺς καὶ τὴν αὐτῶν μητέρα, ἄρσαντες καὶ ἁρμόσαντες, καὶ ποιήσαντες τὸ δεύτερον ζυγὸν τῶν ὅρκων, τουτέστι δευτέρους ὅρκους ποιησάμενοι περὶ τοῦ παραμεῖναι μέχρι τέλους τοῦ πολέμου. τὴν ἰσχυρὰν κώπην ἐνοπλίσουσι ταῖς χερσὶν, ἀντιστρόφως εἶπεν, ἀντὶ τοῦ τὰς χεῖρας ἐνοπλίσουσι ταῖς στερραῖς κώπαις. δευτέροις δὲ ὅρκοις εἶπε, πρὸς ἀντιδιαστροφὴν τῶν προτέρων, τῶν δοθέντων περὶ πάντων τῶν μνηστήρων, ὅτε ἐμνηστεύοντο τὴν Ἑλένην, ὅτι εἰ ἀδικηθείη παρά τινος ὁ ἐκ κλήρου ταύτην λαβὼν σύζυγον, πάντες αὐτῷ συμμαχήσωσι. σωτῆρα Βάκχον.) τὸν Διόνυσον φησὶν, ὅς ποτε αὐτοὺς ἔσωσε τὸ πρὶν ἐν Μυσίᾳ ὑπὸ Τηλέφου μέλλοντας ἀπόλλυσθαι, ἀναδοὺς ἐξ αὐτομάτου ἄμπελον, καὶ σφήλας τὸν Τήλεφον δι' αὐτῆς, ὅθεν καὶ σφαλτὴς ἐκλήθη. ἡ ἀνάδοσις τῆς ἀμπέλου μῦθος ἐστί. τὸ δ' ἀλληγορικὸν οὕτως ἔχει. ἢ κάποινος ὢν ὁ Τήλεφος, ἢ ἀμπέλου κλάδοις ἐπισχεθεὶς, τιτρώσκεται ὑπ' Ἀχιλλέως ἐν Καΐκῳ ποταμῷ Μυσίας, ὡς φησὶ Πίνδαρος. ὅς γὰρ ἐσθλὸν Τήλεφον τρῶσεν ἑῷ δορὶ Καΐκου παρ' ὄχθαις. τῶν πάροιθε πημάτων) ἐπεὶ καὶ πρότερον πλεύσαντες οἱ Ἕλληνες, καὶ ἀνενεχθέντες εἰς Μυσίαν, ἐδιώχθησαν ὑπὸ Τηλέφου· καὶ πάλιν ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Ἑλλάδα. ὁ δὲ Τήλεφος παῖς ἦν Ἡρακλέους καὶ Αὔγης τῆς Ἀλέου θυγατρὸς, τοῦ Τεγεάτου καὶ Νεαίρας· ἥτις Αὔγη τὸ βρέφος ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς ἔθετο. λοιμοῦ δὲ κατασχόντος, γνοὺς Ἄλεος τὸ βρέφος, εἰς τὸ Παρθένιον ὄρος ῥίπτει· θηλάζει δὲ τοῦτο ἔλαφος. ποιμένες δ' εὑρόντες, Τήλεφον ἐκάλεσαν. τὴν δὲ Αὔγην Ναύπλιος ὁ Ποσειδῶνος κελεύσει Ἀλέου ἀπεμπολεῖ Τεύθραντι τῷ τότε Μυσίας δυνάστῃ, ὃς ἔσχεν αὐτὴν γυναῖκα. ἀνευάζοντες.) ἤγουν ἀναφημοῦντες. ᾧ ποτ' ἐν μυχοῖς.] ᾧ τινι ποτὲ ταύρῳ, ἤτοι ταυρομόρφῳ Διονύσῳ, κατάρξεται καὶ θύσει κρυφαίας καὶ μυστικὰς χέρνιβας ἐν μυχοῖς τοῦ Δελφινίου τόπου, ἤτοι τῆς Φωκίδος, περὶ τὰ ἄντρα καὶ σπήλαια τοῦ κερδῴου θεοῦ, ἤτοι τοῦ Ἀπόλλωνος. τίς δὲ θύσει τὰς θυσίας; ὁ Ἀγαμέμνων, ὁ χιλίαρχος τοῦ πολιῤῥαίστου στρατοῦ, τουτέστιν ὁ χιλίων νηῶν ἄρχων στρατοῦ, φθείροντος πόλεις. τὰς δὲ ρπς' ναῦς παρέλειψε, τῷ ἀπηρτισμένῳ μόνῳ χρησάμενος ἀριθμῷ. ἦσαν γὰρ πᾶσαι αἱ νῆες τῶν Ἑλλήνων ᾳρπς'. Δελφινίου.] τῆς Φωκίδος, ἢ τοῦ Ἀπόλλωνος. κατὰ χρησμὸν γὰρ ὁ Ἀγαμέμνων ἐλθὼν ἐν Δελφοῖς, ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερῷ ἔθυσε Διονύσῳ. Δελφίνιος οὖν καὶ κερδῷος θεὸς Ἀπόλλων. Δελφίνιος μὲν, ἢ ὅτι τὸν ἐν Πυθῶνι δελφῖνα δράκοντα τοξεύσας ἀνεῖλε, Λητὼ βιάζοντα, ὡς φησιν Ἡλιόδωρος· Ὁππότε πετραίῃ ὑπὸ δειράδι Παρνησοῖο, Δελφίνην τόξοισι πελώριον ἐξενάριξεν. ἢ ὅτι Κασταλίῳ τῷ Κρητὶ πρὸς ἀποικίαν στελλομένῳ, ὁ Ἀπόλλων, ἢ ἐπὶ δελφῖνος ὀχούμενος, ἢ δελφῖνι ὁμοιωθεὶς, προηγεῖτο τῆς νεὼς ἕως τοῦ Κρισαίου κόλπου, καὶ τῆς Φωκίδος. τινὲς δὲ φασὶν ἐν τῷ πλοίῳ αὐτὸν εἰσελθεῖν ἐν εἴδει δελφῖνος, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν τόπον συνωδεῦσαι εἰς τὴν θάλασσαν, ὅθεν ἐκλήθη καὶ ὁ τόπος Δελφοὶ, καὶ ὁ Ἀπόλλων Δελφίνιος. κερδῷος δὲ, ὅτι διὰ χρησμῶν τὰ συμφέροντα καὶ ἐπικερδῆ δείκνυσιν. παρ' ἄντρα.) παρὰ τοὺς ἐσωτάτω τόπους τοῦ ναοῦ. ἐτιμᾶτο δὲ καὶ Διόνυσος ἐν Δελφοῖς σὺν Ἀπόλλωνι οὕτως. οἱ Τιτᾶνες τὰ Διονύσου μέλη, ἃ ἐσπάραξαν, Ἀπόλλωνι ἀδελφῷ ὄντι αὐτοῦ παρέθεντο, ἐμβαλόντες εἰς λέβητα. ὁ δὲ παρὰ τῷ τρίποδι παρέθετο, ὡς φησὶ Καλλίμαχος, καὶ Εὐφορίων λέγει· ἐμπυριβάκχοις δῖον ὑπὲρ φιάλην ἐβάλλοντο. ἄλλοι δὲ φασὶ Δελφοὺς κληθῆναι, ἀπὸ Δελφοῦ υἱοῦ Ποσειδῶνος καὶ Μελανθοῦς τῆς Δευκαλίωνος θυγατρός. ταύρῳ.) τῷ Διονύσῳ, ὅτι κερατοφόρον αὐτὸν γράφουσιν, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις, καὶ πρόσθε μὲν ταῦρος ἡγεῖσθαι δοκεῖ. σασίμβροτον δὲ τὸν Διόνυσον αὐτὸν καλεῖ, ὅτι κερατοφόρος ἐξελθὼν, τὸν Διὸς μηρὸν ἔνυξεν. κρυφαίας χέρνιβας.) ὅτι ἐν παραβύστῳ τὰ μυστήρια τῷ Διονύσῳ ἐπελεῖτο.

Ὦ θυμάτων πρόσπαιον ἐκτίνων χάριν
Δαίμων Ἐνόρχης Φιγαλεὺς Φαυστήριος
Λέοντα θοίνης ἴχνος ἐμπλέξας λύγοις.

Cui ſacrificiorum gratiam referens recentem
Enorches deus Figaleus Lucernalis,
Ab epulis leonem, viticibus plantam implicans,

Οἱ Ἕλληνες τῆς Τροίας ἀποπλανηθέντες, προσώκειλαν τῇ Μυσῶν ὡς τῇ Τροίᾳ. ἔνθα Τήλεφος βασιλεὺς τῶν Μυσῶν ἐξελθὼν, πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀνεῖλεν. ὁ δὲ Διόνυσος θέλων ἀποδοῦναι ἀντιχαριστήρια τῷ Ἀγαμέμνονι ἀντὶ τῆς εἰς αὐτὸν θυσίας, πεποίηκε τὸν Τήλεφον συμπλακῆναι ὑπὸ τῶν κλάδων τῆς ἀμπέλου τὸν πόδα, καὶ ὑπὸ Ἀχιλλέως τρωθῆναι. ἐδόθη δὲ αὐτῷ χρησμὸς, ὡς οὐκ ἂν ἄλλως ἰαθήσεται, εἰ μὴ ὁ τρώσας ἰάσηται. διὸ καὶ ἰαθεὶς ὑπὸ Ἀχιλλέως, δεικνύει τοῖς Ἕλλησι τὴν ἐπὶ τὴν Τροίαν πλοῦν. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· ἀμειβόμενος ὁ Διόνυσος ἀντὶ τῶν θυμάτων πρόσφατον χάριν, ἐποίησε τὸν Τήλεφον τοῦ μὴ ἐκειζῶσαι ἢ ἀφανίσαι τοὺς Ἕλληνας, τέμνοντα καὶ θερίζοντα αὐτοὺς ὥσπερ στάχυν. ἐπεὶ δὴ δὲ αὐτὸν παρείκασε λέοντι, καλῶς εἶπεν ὀδόντι καὶ γνάθοις. θυμάτων.] ᾧ τινι Ἀγαμέμνονι πρόσπαιον καὶ νεαρὰν τὴν χάριν τῶν θυμάτων ἀναδιδοὺς ὁ Διόνυσος, συμποδίσει τὸν Τήλεφον ἀμπέλου κλήμασι, ὥστε μὴ ἀνελεῖν πάντας τοὺς Ἕλληνας. κακοζήλῳ δὲ τῇ τροπῇ ἐχρήσατο. λέοντα γὰρ αὐτὸν εἰπὼν τὸν Τήλεφον, ὤφειλε τοὺς Ἕλληνας βόας ἢ ἄρνας εἰπεῖν· ὁ δὲ στάχυς εἶπεν αὐτούς. τοῦτο γὰρ ἀκατάλληλον. λέοντα γὰρ στάχυς οὐκ ἐσθίει. δαίμων ἐνόρχης.] ὁ Διόνυσος, παρὰ Λεσβίοις. φασὶ γὰρ δύο ἀδελφοὺς συμμιγέντας, Θυέστην καὶ Δαιταῖον, ἐξ ὧν τεκεῖν παῖδα ἐνόρχην καλούμενον, ὃς ναὸν ἱδρυσάμενος Διονύσου, ἀπὸ τοῦ ἰδίου ὀνόματος αὐτὸν ἐκάλεσεν. ἢ Ἐνόρχης λέγεται, ὅτι μετ' ὀρχήσεως αὐτοῦ τὰ μυστήρια ἐγένετο. ἢ ὅτι ἐνόρχοις καὶ φυτοῖς διήγετο. οἱ δὲ αἰσχράν τινα ἱστορίαν φασί. Διόνυσον γὰρ λέγουσι ψηλαφᾶν τὴν μητέρα, μετὰ τὸ κεραυνωθῆναι αὐτήν. Πολύυμνος δέ τις νεανίας ἔφη δείξειν τὴν πρὸς ταύτην ὁδὸν, εἰ συγγένοιτο αὐτῷ. ὁ δὲ ὑπέσχετο τοῦτο ποιῆσαι, εἰ πρότερον εὑρήσει τὴν μητέρα. καὶ δὴ βουλαῖς Πολυύμνου κατελθὼν εἰς τὸν ᾅδην, ἐκ τῆς Λέρνης πηγῆς ἀνάγει αὐτήν. τελευτήσαντος δὲ Πολυύμνου, Διόνυσος θέλων πληρῶσαι τὴν ὑπόσχεσιν, σύκινα αἰδοῖα προσῆψεν ἑαυτῷ, καὶ φαλλοὺς δερματίνοις ἐλάφων· ὅθεν ὥς φασι καὶ ἐνόρχης λέγεται. ἀλλ' οὗτοι καὶ περὶ τὴν ἱστορίαν ληροῦσι, καὶ τὴν ἀλληγορίαν οὐκ ἴσασιν. ἔχει δὲ ἡ ἱστορία πρὸς τὸν οὑτωσί. Ὄσιρις, ὁ καὶ Διόνυσος, βασιλεὺς ὑπάρχων Αἰγύπτου, ὑπὸ Τυφῶνος τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τῶν συνωμοτῶν, μεληδὸν κατετμήθη, καὶ ἐξετέθη πολλαχοῦ. Ἶσις δὲ, ἡ καὶ Δήμητρα, γυνὴ Διονύσου μετὰ Ὥρου τοῦ υἱοῦ τὸν Τυφῶνα καὶ πάντας τοὺς σὺν ἐκείνῳ φονεῖς ἀναιρεῖ. τὰ δὲ τοῦ Διονύσου μέρη καὶ μόρια συλλέξασα, ἑκάστῳ ναὸν καὶ ἱερὰ ᾠκοδόμησεν. ἐν Φύλαις δὲ πόλει Αἰγύπτου τὸ μέγιστον ἦν τῶν ἱερῶν, ὃς καὶ μέγας ὅρκος τοῖς Αἰγυπτίοις ἐτύγχανε, μὰ τὸν ἐν φύλαις Ὄσιριν λέγουσιν. πάντα γοῦν εὑροῦσα τὰ μόρια, ὡς ἔφην, καὶ δειμαμένη πᾶσι ναοὺς, τὰ παιδογόνα δὲ μὴ εὑροῦσα, τοὺς δερματίνους φαλλοὺς ἐπενόησε κρεμαννύειν ἕκαστον ἑαυτῷ, καὶ σὺν τούτοις ὀρχεῖσθαι. καὶ τὰ μὲν τῆς ἱστορίας ταῦτα. τὸ δὲ συμβολικώτερον τοῦτο δῆλον. ὅτι ὁ οἶνος ἐντείνει τὰ μόρια, ὅθεν τὸν Διόνυσον καὶ νέον καὶ γέροντα γράφουσι, πρὸς τὴν πόσιν τοῦ οἴνου, τὴν μετρίαν καὶ ἄμετρον. καὶ φαλακρὸν γέροντα γράφουσι τούτῳ ἀκολουθεῖν, ὅτι οἱ οἰνωθέντες τὰ τοῦ λογισμοῦ ἀπόρρητα ἐκφαίνουσιν. ὅθεν καὶ ὁ Ἀλκαῖος φησίν· οἶνος γὰρ ἀνθρώποις διόπτρον. καὶ ἄλλα μυρία περὶ τὸν Διόνυσον, ἤτοι τὸν οἶνον συμβολικωτέρως τελούμενα, πάρδαλαί τε βάκχαι. καὶ σάτυροι, καὶ ἀνδρόθηλοι στολισμοὶ, καὶ τινὰ ἕτερα, ἃ μακρόν ἐστιν ἐν μυθικοῖς συγγράμμασιν ἀλληγορεῖν παρεργότερον. φηγαλεύς.] ἐμοὶ δοκεῖ διὰ ἦτα γράφεσθαι, παρὰ τὸ ἐν φηγοῖς καὶ ὄρεσιν ἀλᾶσθαι. ἄλλοι δὲ διὰ ἰῶτα γράφοντες φιγαλέα, λέγουσιν ἐν Ἀρκαδίᾳ τιμᾶσθαι Διόνυσον. φαυστήριος δὲ λέγεται, ἀπὸ τοῦ διὰ φανῶν καὶ λαμπάδων ἐπιτελεῖσθαι τὰ τούτου μυστήρια. ὁ αὐτὸς δὲ

καὶ ἔνορχος, ὅτι μετὰ ὀρχήσεως αὐτῷ αἱ θυσίαι ἐπιτελοῦνται. ἐγὼ δέ φημι, ἀλληγορικωτέρως τοῦτον φαυστήριον, παρὰ τὴν τοῦ οἴνου θερμότητα. λέοντα τὸν Τήλεφον, τῆς θοίνης καὶ τῆς εὐωχίας σχήσει εἰς τὸ μὴ πρόρριζον αἰστῶσαι στάχυν.

Σχήσει, τὸ μὴ πρόρριζον αἰστῶσαι στάχυν
Κείροντ' ὀδόντι καὶ λαφυστίαις γνάθοις,
Λεύσσω πάλαι δὴ σπεῖραν ὁλκαίων κακῶν,
Σύρουσαν ἅλμῃ κἀπιρριζοῦσαν πάτρᾳ
Δεινὰς ἀπειλάς, καὶ πυριφλέκτους βλάβας,
Ὡς μή σε Κάδμος ὤφελ' ἐν περιρρύτῳ
Ἴσσῃ φυτεῦσαι δυσμενῶν ποδηγέτην,
Τέταρτον ἐξ Ἄτλαντος ἀθλίου σπορᾶς
Τῶν αὐθομαίμων συγκατασκάπτην Πρύλιν,
Τόμουρε πρὸς τὰ λῷστα νημερτέστατε.

Prohibebit, ne ſpicam funditus perdat
Sectore dente maxilliſque voracibus.
Video iampridem malorum catenam attractorum,
Trahentem per mare, & aduoluentem patriæ
Graues minas atque incendiaria damna.
Vtinam te, Pryli, Cadmus in inſula
Iſſa non genuiſſet, hoſtium ducem,
Quartum ex Atlantis miſeri ſemine,
Cognatorum tuorum euerſorem,
Vatem ad optima veriſsimum:

Κείροντ' ὀδόντι καὶ λαφυστίαις.) καὶ ἐκ τῆς σταχύσι. σχήσει δὲ πῶς, τὸ ἴχνος ἐμπλέξας τοῖς λύγοις. λύγους δὲ νῦν εἶπε, τῆς ἀμπέλου τὰ κλήματα· τάχα δὲ τὸν στρατὸν τῶν Ἑλλήνων. Κακοζήλως δὲ καὶ κακομιμήτως τῷ λέοντι περιστάπτων στροφὴν στάχυας. σπεῖραν.] ἀλλαχοῦ τάξιν στρατιωτικὴν· ὧδε δὲ συστροφήν, καὶ συναγωγὴν κακῶν τῶν ἀπὸ ὁλκάδων καὶ πλοίων κινουμένων. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν δρακόντων τῶν ἐσπειρημένων καὶ ἀνελισσομένων, καὶ ῥοιζούντων. σπεῖρα γὰρ ἡ τῶν ὄφεων συστροφή. τὴν οὖν συναγωγὴν τῶν νεῶν, σπεῖραν ἐκάλεσε κακῶς. σύρουσαν.) τὸ ἑξῆς οὕτως, βίαν ὁλκάδων καὶ συναγωγὴν συρομένων ἐν τῇ θαλάσσῃ. κἀπιρριζοῦσαν.] καὶ ἐπιβοῶσαν καὶ ἀπειλοῦσαν τῇ πατρίδι, ἤτοι τῇ Τροίᾳ δεινὰς ἀπειλὰς καὶ πυρπόλησιν. τὸ δὲ λεύσσω, ἀντὶ προορῶ ταῦτα. ὡς μή σε Κάδμος.] ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὸν Πρύλιν, ὃς ἦν υἱὸς τοῦ Ἑρμοῦ, ἐν Ἴσσῃ, ἤτοι τῇ Λέσβῳ, ἤτοι τοῦ Κάδμου Ἑρμοῦ, καὶ Ἴσσης τινὸς νύμφης, ἀφ' ἧς ἐκλήθη ἡ Λέσβος, ἡ καὶ Μιτυλήνη Ἴσσα, ὅς Πρύλις προσενεχθεῖσι τοῖς Ἕλλησι τῇ Λέσβῳ, ὑπέθετο τὸν τρόπον τῆς τοῦ Ἰλίου ἁλώσεως διὰ μαντείας. εἶπε γὰρ τὴν κατασκευὴν τοῦ Δουρείου ἵππου, δώροις πεισθεὶς ὑπὸ Παλαμήδους, πρὸς ὃν λέγει· ὦ Πρύλι, ὡς μὴ ὤφελέ σε τὸν Πρύλιν φυτεῦσαι καὶ γεννῆσαι ὁ Κάδμος, ἤτοι Ἑρμῆς οὕτω λεγόμενος παρὰ Βοιωτοῖς, ἐν τῇ Ἴσσῃ καὶ τῇ Μιτυλήνῃ τῇ περιρρύτῳ, ἤτοι τῇ κυκλουμένῃ ὑπὸ θαλάσσης. φυτεῦσαι δέ, ποδηγέτην καὶ ὁδηγὸν καὶ ἑρμηνέα τῶν Ἑλλήνων, τῶν αὐθομαίμων δὲ καὶ συγγενῶν Τρώων συγκατασκάπτειν, τέταρτον ὑπάρχοντα σὲ ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ Ἄτλαντος. Πλειόνης γὰρ τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς καὶ Ἄτλαντος τοῦ υἱοῦ Ἰαπετοῦ καὶ

Ἀσίας, ἑπτὰ θυγατέρες, ὡς Ἄρατος λέγει ἐξοχάπερ ἔασιν ἐπόψιαι ὀφθαλμοῖσιν, ἑπτὰ δή τοι ταίγε ἐπιῤῥήδην καλέονται, Ἀλκυόνη, Μερόπητε, Κελαινώ τ᾽, Ἠλέκτρητε, Καὶ Στερόπη, καὶ Τηϋγέτη δὲ, πότνια Μαῖα. καὶ Κελαινοῦς μὲν καὶ Προμηθέως παῖδες, Λύκος καὶ Χίμαιρος. καὶ Ἠλέκτρας καὶ Διὸς, Δάρδανος καὶ Ἠετίων· Στερόπης καὶ Ὑπερόχου, Οἰνόμαος· Τηϋγέτης καὶ Διὸς, Λακεδαίμων. Μαίας δὲ καὶ Διὸς Ἑρμῆς, ὡς Ὀρφεὺς φησὶν ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν λιθικῶν· Δῶρον ἀλεξικάκοιο Διὸς θνητοῖς ὀπάσαι, Καὶ Κλίμθνος Μαίης ἐελούνιος ἦλθε κομίζων Υἱός. ὃ γάρ μιν ἔχομεν οἰζυὸς ἄλκαρ αἰνῆς. καὶ ὁ Ἱππώναξ ἐν τῷ κατὰ Βουπάλω πρώτῳ ἰάμβῳ ἐβόησε. μαῖαν παῖδα κυκλίνης πάλμυν. καὶ Σιμωνίδης, μαιάδος ὀρείης ἑλικοβλεφάρου κατάλογος, τάχ᾽ ἔρμην. Ἑρμῆς δ᾽ ἐκ τῆς ῥηθείσης Ἰοῦς Πρύλιν γεννᾷ, ὅθεν τέταρτον αὐτὸν ἐξ Ἄτλαντος εἶπεν. Ἄτλας γὰρ, οὗ Μαῖα, ὡς ἔφημεν. ἧς Ἑρμῆς, οὗ Πρύλις. ἄθλιον δὲ τὸν Ἄτλαντα λέγει διὰ τὸ τὸν Πρύλιν συγγενῆ αὐτοῦ ὄντα, τοὺς ἰδίους προδιδόναι συγγενεῖς. αὐθομαίμων μὲν, τῶν συγγενῶν Τρώων. τόμουρε μάντι, πρὸς τὰ λῷστα καὶ βέλτιστα, δηλονότι τὰ Ἑλληνικὰ, νημερτέσατε. ἤτοι ἀληθεύσατε. τόμουρος δὲ ὁ μάντις, ὁ τὸ μὴ ὂν ὁρῶν, ἤτοι ὁ τὸ μήπω γεγονὸς βλέπων. λῷστον γὰρ παρὰ τὸ λῶ, τὸ τέλω. νημερτὴς παρὰ τὸ νη στερητικὸν μόριον, καὶ τὸ ἁμαρτάνον. ἤγουν ὁ μὴ ἁμαρτάνων τοῦ ἀληθοῦς, κατὰ συγκοπὴν εἶπε τὸν Κάδμον. Καδμῖλος γὰρ ἦν, ὥσπερ τὰς γαμφίδας γάμφας.

Μὴ δ᾽ Αἰσακείων οὑμὸς ὤφελε πατὴρ
Χρησμῶν ἀπῶσαι νυκτίφοιτα δείματα,
Μιᾷ δὲ κρύψαι τοὺς διπλοῦς ὑπὲρ πάτρας
Μοίρᾳ, τεφρώσας γυῖα Λημναίῳ πυρί,
Οὐκ ἂν τοσῶνδε κῦμ᾽ ἐπέκλυσε κακῶν,
Καὶ δὴ Παλαίμων δέρκεται βρεφοκτόνος
Ζέουσαν αἰθυίῃσι πλεκτανοστόλοις
Γραῖαν ξιφύδρον Ὠγύγου Τιτηνίδα.
Καὶ δὴ διπλᾶ σὺν πατρὶ ῥαίεται τέκνα
Στέρρῳ τυπέντα κλάδας δι᾽ ἄρχου μύλῳ·

Nec ab Aesaci oraculis pater meus
Nocturnos repulisset terrores,
Sed vna geminos morte texisset
Pro patria, comburens artus igne Lemnio.
Non sanè tantorum fluctus inundasset malorum.
Atque videt Portunus infanticida
Feruere mergis funigeris
Anum Titanidem, Oceani coniugem.
Quin gemini cum patre perduntur filij
Valido percussi humeros principis lapide:

Μὴ δ᾽ Αἰσακείων.] ὤφελε γὰρ ὁ ἐμὸς πατὴρ μηδὲ τὰ νυκτίφοιτα δείματα, ἤτοι τοὺς ὀνείρους τῆς Ἑκάβης, ἀπῶσε καὶ ἐκτὸς θεῖναι τῶν χρησμῶν καὶ προσταγμάτων τοῦ Αἰσάκου. ὤφελε γὰρ ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, ἤτοι ἑνὶ θανάτῳ, κρύψαι τοὺς διπλοῦς, τήν τε Ἑκάβην καὶ τὸν Ἀλέξανδρον. τὰ γυῖα, καὶ τὰ μέλη τούτων τεφρώσας καὶ καύσας, τῷ ἐν Λήμνῳ καθ᾽ Ἑλλάνικον εὑρεθέντι πυρί. οὐκ

αἱ τοσῶνδε.] ἐλλειπτικῶς εἶπεν. ὤφειλε γὰρ εἰπεῖν ἐὰν ταῦτα ἐγένετο, κἂν αἱ τοσούτων συμφορῶν κῦμα ἐπέκλυσε, καὶ δίκην κατακλυσμοῦ ἐξεχύθη, καὶ ἐπλημμύρησε, καὶ ἡμᾶς κατεπόντωσεν. Αἴσακος υἱὸς ἦν Πριάμου καὶ Ἀρίσβης τῆς Μέροπος θυγατρὸς, μάντις ἄριστος, ὃς ὕστερον ἀπορνεώθη, θρηνῶν θανοῦσαν τὴν αὐτοῦ γαμετὴν Μερόπην τὴν Κεβρῆνος. Πριάμου δὲ δόντος Ἀρίσβην Ὑρτάκῳ, καὶ γήμαντος τὴν Ἑκάβην, ὡς συνέβη αὐτὴν κατὰ γαστρὸς ἔχουσαν τὸν Ἀλέξανδρον, ἰδεῖν τὸ περὶ τοῦ δαλοῦ ὄνειρον, ἐκέλευεν ὁ ῥηθεὶς Αἴσακος, ὅτε ἐγεννήθη Ἀλέξανδρος, τοὺς δύο ἀναιρεθῆναι, ἤτοι τὸ τεχθὲν καὶ τὴν τεκοῦσαν εἰπὼν, ὅτι τὸ σήμερον τεχθὲν καὶ τὴν τικοῦσαν χρὴ ἀνελεῖν. ὁ δὲ Πρίαμος ἀντὶ τούτων ἀνεῖλε Κίλλαν, ἐκ Θυμοίτου κρυφαίῳ γάμῳ τότε γεννήσασαν Μένιππον. ὤφειλε· τὸ λεῖ, καὶ τὰ ὅμοια τοιαῦτα κοιναὶ συλλαβαί εἰσι, ὅθεν καὶ δίχα τοῦ ν μακρά εἰσιν. γυῖα.] κυρίως αἱ χεῖρες, παρὰ τὸ γῶ, τὸ χωρῶ, καὶ ὑποδέχομαι. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ σώματος γυῖα καλοῦνται. Λημναίῳ πυρί.] ἀπὸ κεραυνοβόλου δένδρου. ἐν Ἑλληνικαῖς χώραις, ἐν Λήμνῳ πρότερον εὑρέθη τότε πῦρ, καὶ αἱ ὁπλουργίαι, καθὼς ἐν τῷ περὶ Χίου κτίσεως Ἑλλανικὸς ἱστορεῖ, ἵνα μὴ κατὰ πλάτος τὴν ἱστορίαν ἐπεξεργαζώμεθα. καὶ δὴ Παλαίμων.] ὁ Μελικέρτης ὁ τῆς Ἰνοῦς υἱὸς, οὗτος σφόδρα ἐτιμᾶτο ἐν τῇ Τενέδῳ, ἔνθα καὶ βρέφη αὐτῷ ἐθυσίαζον. ἡ δὲ ἱστορία ὄπισθεν ἐρρέθη. Ἀθάμας γὰρ τρέφων τὸν Διόνυσον, Ἥρας ὁρμῇ μανεὶς, τὸν παῖδα Κλέαρχον ἀναιρεῖ. εἶτα καὶ ἡ Ἰνὼ μανεῖσα, ἐφῆκε τοῦτον εἰς ζέοντα λέβητα· σωφρονήσασα δὲ ἐδιώκετο παρὰ τοῦ Ἀθάμαντος, καὶ αὐτὴ μετὰ τοῦ ἑτέρου αὐτῆς παιδὸς Μελικέρτου ἀναιρεθῆναι. φεύγουσα δὲ διὰ τῆς Γερανείας ὄρους Μεγαρικοῦ, ἀπὸ τῆς Μολουρίδος πέτρας, ἔρριψεν ἑαυτὴν μετὰ τοῦ παιδὸς Μελικέρτου, τοῦ καὶ Παλαίμονος, εἰς τὴν θάλασσαν. Νηρηΐδες δὲ χορεύουσαι ἐπιφανεῖσαι εἶπον Σισύφῳ, εἰς τιμὴν τοῦ παιδὸς ἄγειν τὰ Ἴσθμια. ἕτεροι δὲ φασὶν, ὅτι Ἀθάμας ἔμελλε λαβεῖν καὶ τὸν Παλαίμονα εἰς λέβητα, καὶ κλέψασα ἡ μήτηρ Ἰνὼ τοῦτον ἔφυγεν. οἱ δὲ κομίσαντες ἐν Κορίνθῳ τούτου τὸ σῶμα Σισύφου ἀπὸ τῆς Σχοινουσίας. ἐκεῖσε γὰρ ἐρρίφη ἐκ τῆς θαλάσσης. δελφῖνος αὐτὸ ἐκβαλόντος, Ἀμφίμαχος καὶ Δονακῖνος ἐκαλοῦντο. ὁ δὲ Σίσυφος, ἀδελφὸς ὢν Ἀθάμαντος τοῦ Παλαίμονος πατρὸς, βασιλεὺς Κορίνθου, ὅθεν καὶ ἑορτὴν τὰ Ἴσθμια συνεστήσατο. ἐτιμᾶτο δὲ, ὡς ἔφημεν, ὁ Παλαίμων καὶ ἐν τῇ Τενέδῳ. καὶ δὴ Παλαίμων, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, καὶ δὴ ἡ τῆς Τενέδου θάλασσα, ἀναβράσει καὶ στενωθήσεται τῷ πλήθει τῶν Ἑλληνικῶν ὁλκάδων εἶπε. καὶ δὴ ὁ Παλαίμων ὁ βρεφοκτόνος, δέρκεται καὶ βλέπει τὴν γραῖαν σύγκοιτον τοῦ Ὠγύγου καὶ Ὠκεανοῦ, ἤτοι τὴν Τηθύν· τουτέστι τὴν θάλασσαν τὴν Τιτανίδα, τὴν οὖσαν μίαν τῶν Τιτάνων, τῶν παίδων Οὐρανοῦ καὶ Γῆς. δέρκεται] τί πάσχουσαν; ζεύγει.] καὶ ἀναβράζει ἐν ταῖς αἰθύαις τῶν ἐπισολισμέναις ἐν πλεκταῖς, ἤτοι σχοινίοις. λέγει δὲ νῦν συμβολικῶς αἰθύας, τὰ πλοῖα. αἴθυαι γὰρ κυρίως, ὄρνεα θαλάσσια.

καὶ δὴ διπλᾶ.] Κύκνος ὁ Σκαμανδροδίκης καὶ Ποσειδῶνος, λαθραίως τεχθεὶς, ἐρρίφη πλησίον θαλάσσης. Κύκνον δὲ περὶ αὐτὸν καταπτάντα ἰδόντες τινὲς ἁλιεῖς, ἀνείλοντο τοῦτον, καὶ Κύκνον ὠνόμασαν. ὃς ἀνδρωθεὶς, ἔγημε Πρόκλειαν τὴν Λαομέδοντος, καὶ Ἡμιθέαν. ἀποθανούσης δὲ τῆς Προκλείας, ἐπέγημε ὁ Κύκνος Φυλονόμην τὴν Τραγάσου, ἥτις ἐρασθεῖσα τοῦ Τένου, καὶ μὴ τυχοῦσα τῆς ἐλπίδος, κατηγόρησεν αὐτοῦ πρὸς τὸν πατέρα, ὡς βιασθεῖσα ὑπ᾽ αὐτοῦ, συμφωνοῦντος αὐτῇ καὶ αὐλητοῦ τινὸς Μόλπου. ὁ δὲ ὀργισθεὶς, εἰς λάρνακα βαλὼν Τένην καὶ Ἡμιθέαν, ἀφῆκεν εἰς θάλασσαν. τῆς δὲ λάρνακος προσενεχθείσης τῇ τότε Λευκοφρύϊ νήσῳ, νῦν δὲ ἀπὸ τοῦ Τένου Τένεδος καλουμένῃ, ἰδόντες καὶ οἱ τῆς νήσου τὸ συμβὰν, καὶ μαθόντες τὸ δρᾶμα, βασιλέα ἑαυτῶν τὸν Τένην ἐποίησαν, καὶ τὴν νῆσον ἀπ᾽ ἐκείνου Τένεδον προσηγόρευσαν. γνοὺς δὲ ὁ Κύκνος τὸ ἀληθὲς, ἀνεῖλε μὲν τὴν Φιλονόμην, αὐτὸς δὲ ἐλθὼν συνῴκησε τοῖς παισὶν, ἐν Τενέδῳ. Ἀχιλλεὺς δὲ ἐπιστρατεύσας τῇ Τροίᾳ, ἀνεῖλε τὸν Κύκνον καὶ Τένην, τὸν λόγῳ υἱὸν Κύκνου, ἔργῳ δὲ Ἀπόλλωνος. ἡ δὲ Ἡμιθέα διωκομένη ὑπ᾽ αὐτοῦ, φεύγουσα τὴν μῖξιν, εἰς γῆν κατεπόθη. μετὰ δὲ τὸ ἀνελεῖν Ἀχιλλέα Κύκνον καὶ Τένην, ἀνεῖλε καὶ τὸν Μνήμονα ὅν τινα ἡ Θέτις συνακόλουθον Ἀχιλλεῖ ἔδωκεν, ὑπομιμνήσκειν αὐτῷ, μὴ ἀνελεῖν Ἀπόλλωνος παῖδα. εἱμαρμένον γὰρ ἦν, ἀποθανεῖν Ἀχιλλέα, ὁπότε ἀνέλῃ παῖδα Ἀπόλλωνος. ὁ δὲ Τένης ὡς ἔφην, υἱὸς ἦν Ἀπόλλωνος. καὶ δὴ διπλᾶ.] καὶ δὴ τὰ δύο τέκνα, ὁ Τένης καὶ

ἡ Ἡμιθέα, ῥαίεται καὶ φθείρονται, ἀντὶ τοῦ φθαρήσονται σὺν τῷ πατρὶ αὐτῶν Κύκνῳ, ἐν τῷ στερρῷ μύλῳ καὶ λίθῳ τοῦ καλῶς ἄρχοντος Ἀχιλλέως, τυπέντα καὶ πληγέντα τὰς κλεῖδας καὶ τοὺς ὤμους. καὶ τοῦτο δὲ ψεύδεται ὁ Λυκόφρων. οὐ γὰρ κατὰ τοὺς ὤμους, ἀλλὰ τὴν κεφαλὴν πληγεὶς ὁ Κύκνος ἀνῃρέθη. φασὶ γὰρ, ὅτι ἄτρωτον ἦν τὸ λοιπὸν σῶμα πλὴν τῆς κεφαλῆς. τοῦτο δὲ μῦθος ἐστί. περιδέξιος γὰρ ὢν στρατιώτης ὁ Κύκνος, καὶ κάλλιστα σκεπτόμενος ἐν πολέμῳ, ὡς μηδέποτε τρωθῆναι, ὑποπέπτωκε τοῖς μύθοις, ὅτι ἄτρωτός ἐστιν. ἐπεὶ δὲ πληγεὶς ὑπ' Ἀχιλλέως περὶ τὴν κεφαλὴν ἀνῃρέθη, ἔφασαν ἄτρωτον εἶναι πλὴν μόνης τῆς κεφαλῆς.

Τὰ πρόσθεν αὐλητῆρος ἐκπεφευγότα
Ψυδραῖσι φήμαις λαρνακοφθόροις ῥιφὰς,
Ὧ δὴ πιθήσας ζυγιὸς ἄρταμος τέκνων
Αἰθυόθρεπτος πορκέων λιναγρέτης,
Κρηθμοῖσι καὶ ῥαιβοῖσι νηρείταις φίλος
Χηλῷ κατεδρύφαξε διπτύχους γονάς.
Σὺν τοῖς δ' ὁ τλήμων μηδὲν οὐ φράσας θεᾶς
Μνήμων ἐφετμὰς, ἀλλὰ ληθάργῳ σφαλεὶς,
Πρηνὴς θανεῖται, στέρνον οὐτασθεὶς ξίφει·
Καὶ δὴ στένει Μύρινα καὶ παράκτιοι.

Qui prius in alueo perniciosas tibicinis
Falso sermone expositiones effugerant,
Cui obtemperans odiosus filiorum interfector,
A mergis nutritus, piscatorum captus retibus,
Ostreis & curuis neritis familiaris,
Capsa sepiuit filios duos.
Cum illis verò miser non dicens deæ matris
Mnenon mandata, sed obliuione lapsus,
Pronus morietur, pectus gladio sauciatus.
Gemit sanè Myrina, & litorales

Τὰ πρόσθεν αὐλητῆρος.] οὕτω δεῖ συντάσσειν, τὰ πρόσθεν ἐκπεφευγότα τὰς λαρνακοφθόρους ῥιφὰς τοῖς ἐν ψυδραῖσι καὶ ἐν ψευδέσι φήμαις τοῦ αὐλητῆρος, ἤτοι τοῦ Μόλπου. λείπει δὲ τὸ γενομένας. λαρνακοφθόρους ῥιφὰς, τὰς μελλούσας φθεῖραι αὐτὰ ἐν τῇ λάρνακι. λαρνακοφόρους δὲ, τὰς φερομένας διὰ θάλασσαν ἐν λάρνακι. κἂν γὰρ λαρνακοφόρον εἴπῃς, οὐκ ἔστιν ἐπταισμένος ὁ στίχος, ἀλλ' ὀρθῶς καὶ οὕτως ἔχει, κἂν ἴσως καὶ ὁ Λυκόφρων τοῦτο ἠγνόησε. τὸ γὰρ δασὺ σύμφωνον δύναται ἐκτείνειν. ὡς τὸ, Τρῶες δ' ἐρρίγησαν ἐπεὶ ἴδον αἰόλον ὄφιν. εἰ δὲ καὶ σὺ τοῦτο μείουρον λέγεις, ὡς οἱ πολλοὶ, ἄκουσον Ἱππώνακτος, ἵν' αὐτὸν ὄφις ταὐπικνήμιον δάκῃ. ἰδοὺ τὸ ὄφις τὸ ο μακρὸν ἐδέχθη, καὶ ἕτερα τοιαῦτα μυρία εὑρήσει ὁ πολυμαθὴς μετρικός. ᾯ δή.] ᾧ τινι Μόλπῳ πεισθεὶς ὁ Κύκνος, ὁ ζυγιὸς ἢ ζυγητὸς ἄρταμος καὶ φονεὺς τῶν τέκνων. ὁ αἰθυόθρεπτος, εἶδος εἶπεν ἀντὶ τοῦ εἴδους, ἀντὶ τοῦ ὁ κυκνόθρεπτος. ὁ λιναγρέτης. καὶ ἀγρευθεὶς ἐν λίνοις καὶ ἐν δικτύοις τῶν πορκέων καὶ ἁλιέων, ὁ φίλος καὶ ἠγαπημένος τοῖς κρηθμοῖσι καὶ ὀστρείοις τοῖς ῥαιβοῖς καὶ

βοῖς καὶ

βοῖς καὶ λοξοῖς νηρείταις καὶ κοχλιδίοις, ἐν χηλῷ τε ἐν κιβωτῷ κατεδρύφαξε, ἀντὶ τοῦ ἠσφάλισε τοὺς διπτύχους γονάς, ἤτοι τοὺς δύο παῖδας αὐτοῦ, Τένην καὶ Ἡμιθέαν. δρύφρακτα καὶ δρύφακτα κυρίως λέγεται, τὰ ἐκ δρυῶν περιφράγματα. τὰ δὲ λοιπὰ τῆς ἱστορίας ἐν τῇ ἀνωτέρω ἱστορίᾳ ἐρρέθησαν, ὡς καὶ τὸ τοῦ Μνήμονος. σὺν τοῖσδε.] σὺν Κύκνῳ καὶ τοῖς ἐκείνου παισίν. τε ὁ τλήμων, τε ὁ καρτερικὸς Μνήμων θανεῖται πρηνής, τὸ στέρνον καὶ τὸ στῆθος ὑπαχθεὶς ξίφει τοῦ μηνέος Ἀχιλλέως τῆς θεᾶς, οὐ φράσας, καὶ οὐκ εἰπὼν τὰς ἐντολάς, ἀλλ' ἐν ληθάργῳ καὶ ἐν λήθῃ σφαλείς. καὶ δὴ στένει μύρινα.] ἡ μὲν ἔννοια οὕτως ἔχει. εἰπὼν ἀνωτέρω, ὅτι βλέπω συστροφὴν πλοίων συρομένην ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἐπιβοῶσαν τῇ πατρίδι μου Τροίᾳ, τόδε καὶ τόδε· νῦν φησι, καὶ δὴ στενάζει ἡ Μύρινα πολίχνη Τροίας, καὶ οἱ αἰγιαλοὶ τῶν χρεμετισμῶν τῶν ἵππων ἀκούσασαι, ὅταν ὁ Ἀχιλλεὺς ὕστερον ἁπάντων Ἑλλήνων πηδήσας ἐκ τῆς νεὼς εἰς τὴν γῆν, ὕδωρ ἐκ τῆς βίας τοῦ πηδήματος ἀναδώσῃ, καὶ συμβολὴ πολέμου γενήσεται, σαλπισάντων τῶν σαλπίγγων τῶν ἐν κογχύλῃ. προορῶ δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ πάσης τῆς Τρωϊκῆς γῆς τὴν πόρθησιν, καὶ τοῖς ὠσί μου ἀφομοιῶ καὶ εἰκάζω τοὺς στεναγμοὺς τῶν Τρωϊκῶν γυναικῶν, διὰ τὰς ἐπερχομένας αὐταῖς, ἀλλ' ἐπαλλήλους συμφοράς. ἀλλ' ἡ μὲν ἔννοια ἐστὶν αὕτη. συντάξεως δὲ ἐνταῦθα χρείαν οὐκ ἔχομεν, διὰ τὸ σαφές. τὰς δὲ ἱστορίας γραπτέον. Μύρινα δὲ πολίχνη Τροίας ἐστὶν, ὅπου παρετάξαντο οἱ Τρῶες, ἀκούσαντες τὴν τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων ἐπέλευσιν, παρὰ Πολίτου τοῦ Πριάμου υἱοῦ, ὅς τις σκοπὸς τῶν Τρώων ὑπῆρχε, θαρρῶν ταχύτητι ποδῶν, ὡς φησι καὶ Ὅμηρος. ἔστι δέ τις πόλις Αἰπεία Κολώνη, ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα, τὴν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν. ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης. ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἠδ' ἐπίκουροι. Μύρινα δὲ ἡ πολίχνη ἐκλήθη, ὅτι μία τῶν Ἀμαζόνων Μύρινα καλουμένη ἐκεῖ τελευτᾷ, ὅτε κατὰ τῆς Τροίας ἐστράτευσεν. αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν Ἀμαζόνων εἰς τιμὴν ἐκείνης τὴν πόλιν ἀνήγειραν. παράκτιοι.] ἠιόνες. οὐκ εἶδον τοὺς τῆς Τροίας αἰγιαλούς. εἰ μὲν γὰρ κρημνώδεις καὶ πετρώδεις εἰσί, καλῶς εἶπεν ἠιόνες καὶ αἰγιαλοὶ παράκτιοι, ἤτοι πετρώδεις. εἰ δ' οὐκ εἰσὶ κρημνώδεις, ἀφελῶς, μᾶλλον δὲ μωρῶς εἶπεν, ἠιόνες τε αἰγιαλοὶ παράκτιοι, ἤτοι παραιγίαλοι.

Ἵππων φριμαγμὸν ἠιόνες δεδεγμέναι,
Ὅταν Πελασγὸν ἅλμα λαιψηροῦ ποδὸς
Εἰς θῖν' ἐρείσας λοισθίαν αἴθων λύκος,
Κρουναῖον ἐξ ἄμμοιο ῥοιβδήσῃ γαίος,
Πηγὰς ἀνοίξας τὰς πάλαι κεκρυμμένας.
Καὶ δὴ καταιθει γαῖαν ὀρχηστὴς Ἄρης,
Στρόμβῳ τὸν αἱματηρὸν ἐξάρχων νόμον.

Ripæ hinnitum excipientes equorum,
Quando Thessalicum celeris saltum pedis
In ripam imprimens vltimam rauus lupus,
Fontanam ex arena ciebit aquam,
Fontes olim opertos aperiens.
Incendit quoque terram Saltator Mars,
Concha cruentum exordiens classicum.

φριμαγμόν] οὕτως οἶμαι τὸν χρεμετισμὸν λέγει. οὐκ ἔστι δὲ φριμαγμὸς ὁ χρεμετισμός, ἀλλ' ὁ διὰ τῶν ῥινῶν τῶν ἵππων ἐκπεμπόμενος ἦχος, ὅταν γαυριῶσιν. ἠϊόνες.] καὶ ἠϊόνες, ὡς ἂν ἐθέλῃς γράφε, εἴτε τετρασυλλάβως τιθεὶς κάτωθεν τοῦ η τὸ ι γεγραμμένον, εἴτε τρισυλλάβως μὴ ὑπογράφων, ἀλλ' ἐκφωνῶν ἠϊόνες. τὸ γὰρ ἰαμβικὸν καὶ ἀνάπαιστον δέχεται πόδα, οἷος ἐστὶν σπονδεῖος καὶ δάκτυλον καὶ χορεῖον, πλὴν ἐν τοῖς οἰκείοις τόποις. Πελασγὸν ἅλμα.] τὸ Θετταλικὸν πήδημα, τὸ τοῦ Ἀχιλλέως. Πελασγὸς γὰρ καὶ Θετταλὸς ὁ Ἀχιλλεύς. τὸ δὲ ὅθεν ἐκλήθη Πελασγία, εἶπον. ἡ δὲ περὶ τοῦ Ἀχιλλέως πηδήματος ἱστορία τοιαύτη ἐστίν. χρησμὸς ἦν δοθεὶς Ἕλλησι, τὸν προπηδήσαντα τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν Τρώων ἐκ τῶν ὁλκάδων, πρῶτον τῶν ἄλλων ἀποθανεῖν. προπηδήσαντος δὲ τοῦ Πρωτεσιλάου, καὶ ἀναιρεθέντος ὑφ' Ἕκτορος, ἢ ἑτέρου τινός, ὁ Ἀχιλλεὺς τῷ τούτου παθήματι παιδευθείς, ὕστερος ἁπάντων τῆς ἰδίας νεὼς σφοδροτέρως πηδήσας, πλήττει τὴν γῆν. καὶ ὕδωρ ἐξ αὐτῆς, ὥς φασιν, ἀνεδόθη, ὡς φησὶ καὶ ὁ Ἀντίμαχος,

Ῥίμφα δ' ἀπ' ἠπείροιο μελαίνης ὑψόσ' ἀερθείς,
Πηλείδης, ἀπόρουσεν ἐλαφρὸς ἠΰτε κίρκος.
Τοῦ δ' ἔμπροσθε ποδῶν κρήνη γλύστ' ἀενάουσα.

Ὁ Εὐριπίδης φησὶ διὰ Νεοπτολέμου· τὸ Τρωϊκὸν πήδημα πηδήσας ποδοῖν. αἴθων λύκος.] ὁ Ἀχιλλεύς. ἄμμοιο.] ἄμος δι' ἑνὸς μ γράφεται. ἄμαθος γὰρ λέγεται, παρὰ τὸ ἀμαθὴς καὶ ἀμέτρητος εἶναι, καὶ συγκοπῇ ἄμος. ἄμμος δὲ Αἰολικῶς διὰ δύο μμ. ἐκεῖνοι γὰρ πάντα τὰ σύμφωνα διπλασιάζουσιν. ῥοιβδήσῃ.] μετὰ ἤχου ἀναδώσει. γαῖος.] νῦν τὸ ὕδωρ, ἀλλαχοῦ τὸ γάλα, καὶ ἡ χαρά. καταίθει.] νῦν ἀντὶ τοῦ λαμπρύνει τῇ στίλψει τῶν ὅπλων.

ὀρχηστὴς Ἄρης.] ὁ εὐκίνητος. καὶ Ὅμηρος· τάχα κέν σε καὶ ὀρχηστήν περ ἐόντα. ὀρχηστὴς δὲ λέγεται, διὰ τὰς γινομένας ἐν τοῖς πολέμοις συχνὰς κινήσεις. ἢ ὁ εὐκίνητος, ἐπειδὴ μέλη τινὰ ἐπιτήδεια πρὸς τὸ παροτρύνειν τοὺς ἀνδρείους εἰς πόλεμον ᾖδοντο. ἢ ὁ μετὰ πυρρίχης καὶ ἐνοπλίου ὀρχήσεως γινόμενος, ὥσπερ ἐγίνετο τοῖς Λάκωσιν ἔν τινι καθεστῶτι ῥυθμῷ γενναίῳ, καὶ κινοῦντι πρὸς τὸν πόλεμον. στρόμβῳ τὸν αἱματηρόν.] ἐν κογχύλῃ σαλπίζων, καὶ κατάρχεσθαι ποιῶν τὴν προσβολὴν τοῦ πολέμου. πρὸ γὰρ εὑρέσεως τῆς σάλπιγγος ἐν τοῖς πολέμοις, πυρφόροις ἐχρῶντο. οἵτινες ἐξ ἑκατέρου μέρους τῶν στρατευμάτων, τοῦ τε πολεμίου, καὶ τοῦ πολεμουμένου, μέσον εἰσερχόμενοι λαμπαδηφόροι, ἐρρίπτουν τὰς λαμπάδας ἀντὶ τοῦ σαλπίσαι, καὶ οὕτως συνεκροτεῖτο ὁ πόλεμος. εἶτα τῇ κογχύλῃ ἐφεῦρον σαλπίζειν, καὶ τινα μέλη ἐπιτηδεύειν πρὸς τὸ παροξῦναι, καὶ εἰς ἀνδρείαν κινῆσαι τοὺς ἀκούοντας, καὶ ἐπαύθη τὸ πυρφορεῖν. ἐπεὶ δὲ παρὰ τῶν Τυρσηνῶν εὑρέθησαν αἱ σάλπιγγες, ἐπαύθη καὶ τὸ κογχύλῃ σαλπίζειν. καὶ τοῦτο δὲ κακόπλαστον ὑπάρχει τοῦ Λυκόφρονος, τὸ ποιεῖν ἑαυτὸν μὴ εἰδέναι σάλπιγγα ὡς ὑστέραν γενομένην, ἀλλὰ κογχύλην, κἂν τοι Κασσάνδρας πρόσωπον εἰσάγῃ περὶ τούτων λαλοῦν. Ὅμηρος γὰρ ἀρχαιότερος τούτου γενόμενος πρὸ ὀκτακοσίων ἐτῶν, οἶδε σάλπιγγι χρωμένους τοὺς Ἕλληνας, λέγων·

Ὡς δ' ὅτ' ἀριζήλῃ φωνή, ὅτ' ἔτ' ἴαχε σάλπιγξ.

Ἅπασα δὲ χθὼν προσθυμμάτων δηϊουμένη
Κεῖται, πέφρικεν δ' ὥστε ληΐου γύαι
Λόγχαις ἀποστίλβοντες. οἰμωγὴ δέ μοι
Ἐν ὠσὶ πύργων ἐξ ἄκρων ἰνδάλλεται.

Tota verò terra vastata ante oculos
Iacet, horréntque tanquam segetis iugera
Lanceis coruscantia. luctus porrò mihi
Summis è turribus in auribus personat.

Δηϊουμένη.] ὡς τὸ ἠϊόνες, ἢ παρεγγεγραμμένον καὶ ἀνεκφώνητον, ἢ ἐκφωνούμενον δίχα παρεγγεγραμμένης. σημαίνει δὲ τὸ ἀφανιζομένη. πέφεικαν.] πεφείκασι, ἀντὶ τοῦ πεπύκνωνται. τὸ δὲ πέφεικαν, ἀντὶ τοῦ πεφείκασι, καὶ τὰ ὅμοια, χαλκιδικῆς, ἤτοι Ἀττικῆς διαλέκτου. καὶ τὸ ἐσχάζοσαν, καὶ εἴποσαν, καὶ τὰ ὅμοια. οὕτως οἶμαι καὶ τὸ ἦν ἀντὶ τοῦ ἦς, ἐναντίως τῷ κανόνι. ὁ γὰρ κανὼν, τῶν εἰς σ ληγόντων μετοχῶν μετ' ὀξείας τάσεως τὰ τρία πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν ἰσοσύλλαβα ποιεῖ τοῖς ἰδίοις προσώποις πληθυντικοῖς. τῶν δὲ μὴ οὕτως, ἰσοσύλλαβα ποιεῖ τὰ τρίτα πληθυντικά. εἶπον τὸ α ἑνικόν, εἶπον τὸ γ πληθυντικόν. τὸ δὲ εἴποσαν ἐναντίον, ὁμοίως καὶ ἔσχαζον. τὸ δὲ ἐσχάζοσαν ἐναντίον ἐνὶ καὶ τῆς Χαλκιδικῆς διαλέκτου, ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· πέφεικαν δὲ καὶ πεφείκασιν, καὶ πεπύκνωνται αἱ γύαι, καὶ αἱ πεδιάδες, ὥσπερ λητου, ἤτοι ὡς πεπύκνωνται αἱ γύαι τοῦ λητου, καὶ χωραφίου ἐν στάχυσιν. πεπύκνωνται δὲ αἱ γύαι ἐν λόγχαις ἀπαστράπτοντες. πύργων ἐξ ἄκρων.] ἐκ τῶν ὑψηλῶν. ἰνδάλλεται.] ἀπεικάζεται, ὁμοιοῦται, καταχρηστικῶς. κυρίως γὰρ ἐπ' ὀφθαλμοῖς λέγεται τὸ ἰνδάλλειν.

Πρὸς αἰθέρος κυροῦσα νηνέμοις ἕδρας,
Γόῳ γυναικῶν καὶ καταρραγαῖς πέπλων,
Ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ συμφορὰν δεδεγμένων.
Ἐκεῖνο σ' ὦ τάλαινα καρδία κακόν,
Ἐκεῖνο δάψει πημάτων ὑπέρτατον,
Εὖτ' ἂν λαβράζων περκνὸς αἰχμητὴς χάρων
Πτεροῖσι χέρσον αἰετὸς διαγράφων.

Ad ætheris ventoſas pertingens ſedes
Planctu & veſtifragiis mulierum
Aliam atque aliam excipientium cladem.
Illud me miſeram malum,
Illud mordebit maximum malum,
Quando alis infremens nigra pugnax cæſia
Pennis terram aquila inſcribens,

Αἰθέρος νηνέμοις ἕδρας.] καθέδρας ἀπηνέμους. αἰθέρος] περιφραστικῶς τὸν αἰθέρα λέγει, ὡς καὶ Πίνδαρος, ἐρήμου δι' αἰθέρος. ἐν γὰρ τῷ ἀέρι συνίσταται κατ' Ἀριστοτέλη, καὶ πάντες σοφοί, τά τε νέφη καὶ αἱ καταιγίδες, καὶ τὰ πνεύματα. ὁ δὲ αἰθὴρ, ἔρημος τούτων ἁπάντων καθέστηκεν, ὅθεν νήνεμον εἶπεν αὐτόν. ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ συμφορὰν δεδεγμένων.] δεῖ εἰπεῖν, νῦν μὲν ἀκουουσῶν τῶν Τρωϊκῶν γυναικῶν τὴν Πανδάρου συμφορὰν καὶ τὸν θάνατον, εἶτα Σαρπηδόνος, ἔπειτα Ἕκτορος, καὶ διὰ τοῦτο γοωμένων καὶ ῥηγνυουσῶν τὰ ἱμάτια. ἐκεῖνο σ' ὦ τάλαινα.] πρὸς ἑαυτὴν ἡ Κασσάνδρα ταῦτα φησὶ, ἀποδυρομένη τὴν Ἕκτορος τελευτὴν, καὶ λέγει, ὅτι ὦ τάλαινα καρδία ἐκεῖνο σε πλέον τῶν ἄλλων βλαβῶν λυπήσει, ὅταν ὁ Ἀχιλλεὺς ἀνελὼν τὸν Ἕκτορα ἐφ' ἅρματος ἕλκῃ, μιαίνων τὴν γῆν τῷ ἐκείνου αἵματι. ἡ δὲ σύνταξις οὕτω. ἐκεῖνο σε ὦ τάλαινα καρδία δάψει καὶ λυπήσει, ἐκεῖνο τὸ ὑπέρτατον τῶν πημάτων καὶ τῶν βλαβῶν, εὖτ' ἂν ὁ περκνὸς καὶ κυνηγετικὸς ἀετὸς ὁ χάρων ὁ αἰχμητὴς, ἤτοι ὁ Ἀχιλλεὺς χραίνῃ καὶ μιαίνῃ τὰ ἔγχωρα καὶ ἐντόπια τέφη καὶ ἄλση, καὶ τὸ πέδον καὶ τὴν γῆν ἐν τῷ φόνῳ καὶ αἵματι ἁρπάσας μετάρσιον ἐν τοῖς ὄνυξι, τὸν φίλτατόν σου τρόφιν καὶ ἀδελφὸν ἀπὸ τῶν ἀγαστόρων καὶ ὁμογαστόρων τοῦ Πτώου καὶ Ἀπόλλωνος ὑπάρχοντος παιδὸς, καὶ ἄλλο τι ποιῶν· αἱμάσσων

τε τὸ ἐκείνου δέμας ἐν ταῖς γαμφηλαῖς καὶ σταγόσι, λαβράζων καὶ ἠχῶν ἐν τοῖς πτεροῖς, κλάζων τε καὶ βοῶν ἄμικτον ῥιγίστην καὶ φοβερὰν βοὴν ἐν τῷ στόματι, ὡς ποιῶν, γατομῶν καὶ ἀροτριῶν ὁ βοώτης δι' αὔλακος, καὶ γῆς λευρᾶς καὶ πλατείας, χέρσον καὶ ξηρὰν τόρμαν καὶ αὔλακα διαχαράσσων τυπωτὴν καὶ κεχαραγμένην ἐν ῥαιβῷ καὶ ῥαιβῇ καὶ σκολιᾷ καὶ ἀγκύλῃ βάσει, ἀντὶ τοῦ τῇδε κἀκεῖσε περιστρέφων τὸ ἄρμα, ὥσπερ ἀροτριῶν. τὸ δὲ ῥαιβῷ, ἀντὶ τοῦ ῥαιβῇ θηλυκῶς, Ἀττικόν ἐστιν. ἢ οὕτως εἰπέ. διαχαράσσων ἐν ῥαιβῷ ἀρότρῳ τυπωτὴν καὶ κεχαραγμένην ἐλλειπτικῶς ἐν ἀγκύλῃ βάσει, ἀσυνδέτως εἶπεν, ὡς καὶ τὸ χέρσον. δάψαι.) δάκῃ, λυπήσει. λαβράζων.) ἠχῶν τοῖς πτεροῖς. περκνός.) κυνηγετικός.

Ῥαιβῷ τυπωτὴν τόρμαν ἀγκύλῳ βάσει,
Κλάζων τ' ἄμικτον στόματι ῥιγίστην βοὴν
Τὸν φίλτατόν σου τῶν ἀγαστόρων τρέφιν
Πτώου τε πατρὸς ἁρπάσας μετάρσιον
Ὄνυξι, γαμφηλῇσί θ' αἱμάξας δέμας,
Ἐγχώρια ὕφη καὶ πέδον χραίνῃ φόνῳ
Λευρᾶς βοώτης γατομῶν δι' αὔλακος.
Λαβὼν δὲ ταύρου τοῦ πεφασμένου δάνος,
Σκεθρῷ ταλάντῳ τευτλύνης ἠρτημένον,
Αὖτις τὸν ἀντίποινον ἐκχέας ἶσον
Πακτώλιον σταθμοῖσι τηλαυγῆ μύδρον
Κρατῆρα Βάκχου δύσεται, κεκλαυσμένος

Curuo impressam orbitam torto gressu,
Clangénsque confusa & immani voce,
Carissimum meorum fratrum, alumnúmque
Ptoi patris rapiendo sublimem,
Vnguibus ac rostris corpore lacerato,
Indigenas siluas solúmque macularit cæde
Latum bubulcus arans sulcum:
Accepto autem tauri iugulati precio,
Exacta trutinæ lance appenso,
Rursúmque pro redemtione æquilibrem
Pactoliam effundens claram laminam,
Vrnam Bacchi subibit, deploratus

Τόρμαν.] λέγει αὐτὸ τὸ χάραγμα, τὸ ἀπὸ τοῦ τροχοῦ. ῥαιβῷ δὲ τῇ ἐπικαμπεῖ. τὸ δὲ κλάζον ἄμικτον, ἢ ὅτι μόνος ὁ ἀετός, ἤτοι Ἀχιλλεὺς ἐπολέμει κεχωρισμένος τῶν Ἑλλήνων, ὥς φησιν Ὅμηρος.

Πτώου τε πατρός.] Στησίχορος γὰρ καὶ Εὐφορίων καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς ποιητής, φασὶ τὸν Ἕκτορα υἱὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. Πτῶος δὲ ὁ Ἀπόλ-

λων οὕτω λέγεται· Λητοῖ ἐν Δήλῳ γεννώσῃ Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα, σῦς μέγας ἄγγελος ἐφάνη. ἰδοῦσα δὲ τοῦτον ἐπτοήθη, καὶ Πλῶα ἐκλήθη. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ Ἄρτεμις, καὶ ὁ Ἀπόλλων πλῶος.

Λαυρεᾶς.] λείας, ἀρείας. λαβὼν δὲ ταύρου τοῦ πεφασμένου.) ταῦρον δὲ τὸν Ἕκτορα καλεῖ, ὡς θυμικὸν καὶ ἀνδρεῖον. πεφασμένου.) τοῦ πεφονευμένου καὶ ἀνῃρημένου. δάνος νῦν τὸ δῶρον. φασὶν οἱ πολλοὶ, ὅτι Ἀχιλλεὺς ἐρασθεὶς Πολυξένης τῆς θυγατρὸς Πριάμου, ἐδήλωσε τῷ Πριάμῳ, συμμαχήσειν αὐτῷ εἰ λάβοι τὴν κόρην. ὁ δὲ συνέθετο δοῦναι. καὶ ἐλθόντων ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ναῷ, Ἀλέξανδρος λάθρα τοξεύει τὸν Ἀχιλλέα· καὶ οὕτω συνέβη ἀποθανεῖν τὸν ἥρωα. λαβόντα δὲ τὸ σῶμα αὐτοῦ, οἱ Τρῶες ἠσφαλίσαντο, οὐ πρότερον δώσειν ἐπαγγελλόμενοι πρὶν ἂν τὰ δῶρα λάβωσιν ἐξοπίσω, ἃ Πρίαμος ὑπὲρ Ἕκτορος δέδωκεν, ὃ καὶ γέγονεν. λέγει οὖν, τὸν ἀντίποινον χρυσὸν ἴσον τῷ σταθμῷ δοὺς ὁ Ἀχιλλεὺς, ταφήσεται παρὰ τοῖς Ἕλλησι. σκεθρῷ.) Ὅμηρος μὲν ἁπλῶς δῶρα φησὶ τῷ Ἀχιλλεῖ δοθῆναι ὑπὲρ Ἕκτορος. Λυκόφρων δὲ καὶ ἄλλοι τινὲς, ζυγοσταθμηθέντα αὐτὸν ἴσον χρυσὸν δοθῆναι τοῦ βάρους. τάλαντον.] νῦν τὸ πλατὺ καὶ πεταλῶδες τοῦ ζυγοῦ, ἐν ᾧ τίθενται τὰ σταθμούμενα. πρυτάνη ἡ καὶ σταχάνη λεγομένη. λέγεται δὲ καὶ ἡ ὅλη ῥάβδος τοῦ ζυγοῦ, ἧς ἑκατέρωθεν τὰ τάλαντα καὶ αἱ πλάστιγγες. κυρίως δὲ πρυτάνη, ἡ γλωσσὶς τῆς ῥάβδου τοῦ ζυγοῦ. αὖθις τὸν ἀντίποινον.] τὸν ὑπὲρ τοῦ μὴ ποινηλατηθῆναι τὸν Ἕκτορα δοθέντα.

ἶσον) καὶ μακρὸν καὶ βραχὺ, δεξάμενος τὸ ῖ οὐχ εὕρῃς τὸν στίχον ἐπταισμένον, ὡς ἐδίδαξαν. μύδρον.] κυρίως τὸν πεπυρακτωμένον σίδηρον, παρὰ τὸ μύρεσθαι. νῦν δὲ τὸν χρυσὸν σημαίνει, ἐκ τοῦ εἰπεῖν Πακτώλιον. ὁ γὰρ Πακτωλὸς ποταμὸς Σάρδεων χρυσῆν τὴν πρὶν εἶχε ψάμμον, ἐκ τοῦ περικειμένου ὄρους τοῦ Τμώλου καταρρέουσαν εἰς αὐτὸν, καὶ ψήγματα, καὶ μέταλλα, ἐξ ὧν τὸν χρυσὸν ποιοῦσι, κἂν νῦν ὕελον κατέχει. κρατῆρα Βάκχου.] εἰς τὸν χρυσοῦν ἀμφιφορέα τοῦ Διονύσου, ὃν ἐχαρίσατο τῇ Θέτιδι, φυγὼν πρὸς αὐτὴν, καὶ σωθεὶς, ὅτε ὑπὸ Λυκούργου μετὰ τῶν Βακχῶν ἐδιώκετο, εἰς ὃν μετὰ τοῦ Πατρόκλου καὶ Ἀχιλλέως καὶ Ἀντιλόχου κεῖνται ὀστᾶ. ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη. Διόνυσος, ὁ καὶ Διὸς καὶ Σεμέλης παῖς, ἐν Φρυγίᾳ ὑπὸ τῆς Ῥέας τυχὼν καθαρμοῦ, καὶ λαβὼν πᾶσαν παρὰ τῆς θεᾶς τὴν διασκευὴν, ἀνὰ πᾶσαν ἐφέρετο τὴν γῆν. παραγενόμενος δὲ καὶ εἰς Θρᾴκην, Λυκοῦργος ὁ τοῦ Δρύαντος μύωπι αὐτὸν ἐλαύνει τὴν γῆν, καὶ καθάπτεται αὐτοῦ καὶ τῶν τιθηνῶν. ὁ δὲ, ὑπὸ τοῦ δέους εἰς τὴν θάλασσαν καταδύει, καὶ ὑπὸ τῆς Θέτιδος δέχεται. ὁ δὲ, τῇ Θέτιδι δίδωσι χρυσοῦν ἀμφιφορέα, εἰς ὃν τὰ τοῦ Ἀχιλλέως καὶ Πατρόκλου καὶ Ἀντιλόχου ὀστᾶ ἐναπέθετο, ὃν καὶ Ὅμηρος λέγει. Διωνύσοιο δὲ δῶρον φάσ' ἔμμεν, ἔργον δὲ περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο. κεκλαυσμένος.] θρηνηθεὶς ταῖς μούσαις.

Νύμφαισιν, αἳ φίλαντο Βηφύρου γάνος,
Λιβηθρίαν θ' ὕπερθε Πιμπλείας σκοπήν,

Nymphis amantibus Bephyrum,
Libethriámque ſpeculam ſupra Pimpleam,

Αἱ φίλαντο.] αἵ τινες ἠγάπησαν. Βηφύρου γάνος.) Βήφυρος ποταμὸς Μακεδονίας. τὸ δὲ γάνος, ὕδωρ. Πιμπλεία.] πόλις καὶ κρήνη καὶ ὄρος Μακεδονίας, ὡς μέμνηται Καλλίμαχος ἐν ὕμνοις λέγων,

Ὡς Μοῦσαι τὴν ἀοιδὴν ἣν μὴ Πίμπλειος
ἀείσῃ Ἔχθουσι, καὶ Ὀρφεύς·

Νῦν δ' ἄγε μοι κούρη Πιμπληϊὰς ἔννεπε
Μοῦσα.

καὶ αἱ μὲν λέξεις οὕτως ἔχουσιν. ἡ δὲ ἔννοια τοιαύτη ἐστὶν, ὅτι λαβὼν ὁ Ἀχιλλεὺς τὰ ὑπὲρ Ἕκτορος λύτρα, καὶ πάλιν ἀντιδιδοὺς ἰσοστάθμητα, ταφήσεται ἐν τῷ κρωσσῷ τῷ δοθείσῃ τῇ Θέτιδι παρὰ Διονύσου, θρηνηθεὶς ταῖς νύμφαις, ἤ τοι

ταῖς μούσαις, αἵ τινες περὶ τὴν Πιμπλείαν καὶ Λειβηθρίαν καὶ τὸν Βήφυρον οἰκοῦσι, αἳ περὶ τὸν Ἑλικῶνα καὶ τὴν Μακεδονίαν εἰσίν. ἀλλ' ὁ μὲν Λυκόφρων, καὶ ἕτεροι ζυγοσταθμηθῆναι ἰσοβαρεῖ χρυσῷ τὸν Ἕκτορα λέγουσι, καὶ οὕτω παρὰ τοῦ Ἀχιλλέως δοθῆναι τῷ Πριάμῳ, νομίζοντες ὅτι πλεῖόν ἐστιν τὸ ζυγοσταθμηθῆναι αὐτὸν τῶν ὧν φησὶν Ὅμηρος χρημάτων. ἔστι δὲ τοῦτο. ὑπερβαίνουσι γὰρ τὰ δέκα τάλαντα, ἅπερ φησὶν Ὅμηρος, χωρὶς τῶν λοιπῶν, τὸν σταθμὸν τοῦ βάρους τοῦ Ἕκτορος. λέγουσι δὲ θανόντα τὸν Ἀχιλλέα θρηνηθῆναι ταῖς μούσαις, ὥσπερ φησὶν Ὅμηρος, καὶ ταῖς Νηρηΐσιν. ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν πάντα πανσόφως γράφει, καὶ ἀλληγορικώτερον, ὅτι μετὰ τῶν μουσικῶν ὀργάνων ἡ Ἀχιλλέως ἐγεγόνει κηδεία. Νηρηΐδας δὲ λέγει θρηνῆσαι αὐτόν. ὅτι συνέβη κατὰ τὸν καιρὸν τῆς αὐτοῦ τελευτῆς μυκήσασθαι μὲν περισσῶς τὴν θάλασσαν, ὥσπερ ὀδυρομένην, εἶτα μέχρι τοῦ ῥοιτείου ἐφ' ἱκανὸν διάστημα ἐξελθοῦσαν φοβῆσαι μὲν τοὺς Ἕλληνας οὐ μικρῶς, εἶτα πάλιν ὑποστραφῆναι. καὶ τοιαῦτα μὲν ἅ φησιν Ὅμηρος. οἱ δὲ νεώτεροι Μούσας τὰς δακρυούσας εἰσάγουσι, καὶ τὰς ἐκείνων γινώσκουσι κατοικίας, ὅτι εἰσὶ κἀξ οἵων ποταμῶν ἐκπαρύονται ὕδατα. Πιμπλείας καὶ Λείβηθραν λέγοντες, καὶ ποταμόν μοι τὸν Βήφυρον. καὶ τοῦτο δὲ ἀλληγορηθῆναι, ἐπείπερ Ὀρφεὺς ἀρχὴ καὶ πατὴρ ὑπάρχων τῶν ποιητῶν, κατῴκει περὶ τὸν Ἑλικῶνα, καὶ τὸ Λειβήθριον ἐμυθουργήθη. ὡς αἱ Μοῦσαι περὶ τοὺς ἐκεῖσε τόπους οἰκοῦσιν.

Ὁ νεκροπέρνας, ὃς προδειμαίνων πότμον,
Καὶ θῆλυν ἀμφὶ σῶμα τλήσεται πέπλον
Δῦναι, παρ' ἱστοῖς κερκίδος ψαύσας κρότων,
Καὶ λοῖσθος εἰς γῆν δυσμενῶν ῥίψας πόδα.

Cadauerum venditor: qui formidans mortem,
Etiam femineam corpori sustinebit vestem
Inducere, pectinis apud telas ciens pulsus,
Et vltimus in hostilem terram figens pedem,

Ὁ νεκροπέρνας.] ὁ Ἀχιλλεύς, ὅτι περάσκων τοὺς νεκρούς, ὅτι τὸν Ἕκτορα νεκρὸν ὄντα πέπρακεν. ἐκ τοῦ πέρνημι δὲ γίνεται τοῦτο, ὁ ἐνεστὼς περνῶ, τὸ πιπράσκω, καὶ ἐξ αὐτοῦ πέρνημι, ὡς ἱστῶ, ἵστημι. ἡ μετοχὴ ὁ περνάς, καὶ ὁ ἱστάς. ὅστις Ἀχιλλεὺς δεδοικὼς τὸν θάνατον, καὶ γυναικεῖα ἐνδύσηται, καὶ ἱστουργήσει ὡς γυνή, καὶ ὕστερος ἁπάντων Ἑλλήνων ἀποπηδήσει τῆς νεώς, εἰς τὴν γῆν τῶν Τρώων τὸ σὸν δόρυ δεδιώς. ἱστορεῖται γὰρ τοῖς νεοτέροις, ὅτι Ἀχιλλεὺς ἀκούων τὸν Ἕκτορα ἀνδρεῖον, καὶ φοβηθείς, ὑπεκρίθη κόρη εἶναι, καὶ ἐλθὼν ἐν Σκύρῳ ᾤκει μετὰ τῶν Λυκομήδους παίδων, ἔνθα καὶ τῇ Δηϊδαμείᾳ συνῆλθεν. Ὀδυσσεὺς δὲ σταλεὶς ὑπὸ Ἀγαμέμνονος, ἀτράκτους καὶ ἠλακάτας καὶ ὅσα τοιαῦτα γυναικῶν ἐργαλεῖα, ἔτι δὲ καὶ ξίφη καὶ τόξα καὶ ἰοὺς ῥίψας περὶ τοῦ παρθενῶνος τοῦ Λυκομήδους, ἐπέγνω αὐτόν, καὶ τοῖς Ἕλλησιν ἤγαγεν. αἱ γὰρ γυναῖκες τὰ γυναικῶν ἐπελέγοντο. Ἀχιλλεὺς δὲ ξίφη λαβών, ἐπειρᾶτο κινεῖν δεξιῶς, καὶ οὕτως ἠλέγχθη. ἀλλὰ ταῦτα μὲν πέπλασται καὶ μεμυθολόγηται. τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει. ἄρτι λαβὼν πρὸς γάμον ὁ Ἀχιλλεὺς Δηϊδάμειαν τὴν θυγατέρα Λυκομήδους, συνδιέτριβεν ἐν τοῖς θαλάμοις καὶ παρθενῶσι, πόθῳ τῆς νεογαμίας. ὅθεν ἐμυθεύσαντο, ὅτι γυναικεῖα ὑπέδυ. ἀγγελίαν δὲ τῆς ἐκ στρατείας καταγγέλλοντος τοῦ Ὀδυσσέως, προθύμως ὑπήκουσε, καὶ ἐξώρμησε πρὸς τὸν πόλεμον, καίπερ μανθάνων ἀπὸ χρησμοῦ βραχυχρόνιος εἶναι, εἰ πρὸς τὴν Τροίαν ἐκπλεύσει. τὴν ἀγγελίαν καὶ τὸν ἐκ χρησμοῦ φόβον εἰς ξίφη καὶ ἀτράκτους ἐξέθετο. ὅτι γὰρ οὐκ ἐδειλίασεν Ἀχιλλεύς, ἀλλὰ καὶ προθύμως πρὸς τὸν πόλεμον ὥρμησεν, ὡς Ὅμηρος μαρτυρεῖ ἐν τῇ λ' ῥαψῳδίᾳ, τὸν Νέστορα παρεισάγων πρὸς τὸν Πάτροκλον λέγοντα· ἦλθον ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς, λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα. καὶ

μετ' ὀλίγα φησὶν, Ἦρχον ἐγὼ μύθοιο κελεύων ὔμμ' ἅμ' ἕπεσθαι. σφῶ δὲ μάλ' ἠθέλετον. ταῦτα μὲν πάντα ἀλληγοροῦνται. ὁ δὲ Λυκόφρων οὕτως μυθικωτέρως ἐκδέχεται. διὸ καὶ φορτικώτερόν μοι δοκεῖ ἐν τοῖς ἀλληγορουμένοις, ὡς πολλάκις ἔφην, ἀλληγορεῖν. καὶ λοῖσθον ἐς γῆν.] εἶπον τὴν ἱστορίαν, καὶ πάλιν ἐρῶ. εἵμαρτο τῷ πρώτῳ τῆς νεὼς ἀποβάντι ἀποθανεῖν, ὃ καὶ πέπονθεν ὁ Πρωτεσίλαος· διόπερ Ἀχιλλεὺς ὕστερον ἐξῆλθε.

Τὸ σὸν ξύναιμε κἂν ὕπνῳ πτήσσων δόρυ,
Ὦ δαῖμον οἷον κίον' αἰστώσεις δόμων,
Ἔρεισμα πάτρας δυστυχοῦς ὑποσπάσας,
Οὐ μὴν ἀνατεὶ γ' οὐδ' ἄνευ μόχθων πικρῶν,
Πένθους θ' ὁ ληστὴς Δωριεὺς γελᾷ στρατὸς,
Ἐπεγκαχάζων τοῦ δεδουπότος μόρῳ.
Ἀλλ' ἀμφὶ πρύμναις τὴν πανυστάτην δραμὼν
Πεύκαις βίου βαλβῖδα, συμφλεχθήσεται,
Καλῶν ἐπ' εὐχαῖς πλεῖστα Φύξιον Δία,
Γοργουμένοισι κῆρας ἀρκέσαι πικράς.
Τότ' οὔτε τάφρος, οὔτε ναυλόχων σταθμῶν
Πρόβλημα, καὶ σταυροῖσι χαρακωτὴ πτέρυξ.

Tua, frater, etiam in somnis hasta territus.
O Deus, qualem perdes ædium columnam,
Fulcrum infelicis patriæ subtrahens.
Non tamen impunè, nec absque laboribus acerbis
Luctúque prædo Græcus ridebit exercitus,
Insultans cæsi leto:
Sed circum naues extremum currens
Curriculum, cum classe comburetur,
Multum votis inuocans Fugitiuum Iouem,
A vexatis vt arceat acerba fata.
Tunc nec fossa, nec naualium stationum
Munimentum proderit, neque palis vallata pinna,

Ὦ δαῖμον.) ὦ τύχη, ὦ εἱμαρμένη, ὁποῖον κίονα τῶν οἰκείων ἀφανίσεις, τὸ ἔρεισμα καὶ στήριγμα τῆς δυστυχοῦς πατρίδος καταβαλὼν, οὐ μὴν ἄνευ βλάβης καὶ τιμωρίας, οὐδὲ χωρὶς πόνων καὶ κόπων πικρῶν καὶ πένθους ὁ ληστὴς Ἑλληνικὸς γελάσει στρατὸς, ἐπαγαλλόμενος τῷ θανάτῳ τοῦ πεπτωκότος Ἕκτορος. κίονα δὲ καλεῖ τὸν Ἕκτορα, ὡς καὶ Πίνδαρος λέγει· ὃς γὰρ Ἕκτορ' ἔσφαλε Τροίας ἄμαχον ἀστραβῆ κίονα. κίονα δὲ καλεῖ τὸν Ἕκτορα, ὡς μὴ μόνον τὸν Πριάμου οἶκον συνέχοντα καὶ βαστάζοντα τῇ δυνάμει αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν τὴν Τροίαν. ὦ δαίμον.) ὁ στίχος οὗτος ἐν τῇ δ΄ χώρᾳ πόδα ἀνάπαιστον ἔχει, καὶ καλεῖται ἰαμβικὸς τραγικός. Δωριεὺς στρατὸς, ὁ Ἑλληνικὸς ἀπὸ Δώρου τοῦ Ἕλληνος παιδὸς, ὡς φησὶν Ἡσίοδος ἐν τῇ ἡρωϊκῇ γενεαλογίᾳ,

Ἕλληνος δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλου βασιλῆος,

Δωρός τε, Ξουθός τε, καὶ Αἴολος ἱππιοχάρμης. Αἰολίδαι δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι. πρύμναις, πεύκαις. πεύκαις, ταῖς ναυσὶν, ἀπὸ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιηθέν. πρύμνη δὲ, τὸ ἔσχατον καὶ ὀπίσθιον μέρος τῆς νεὼς, παρὰ τὸ εἰς πέρας καὶ τὸ τελευταῖον μέρος μένειν. πρῴρα δὲ, τὸ ἔμπροσθιον, παρὰ τὸ προόπτως τοῦ ῥέοντος, ἤτοι τοῦ ὕδατος ἅπτεσθαι. τὸ δὲ ἑξῆς, οὕτως. οὐ μὴν Ἕκτωρ δωρεὰν ἀποθανεῖται, καὶ οἱ Ἕλληνες τῷ θανάτῳ αὐτοῦ γελάσωσιν ἄνευ προσίμου καὶ τιμωρίας, ἀλλὰ φυγόντες περὶ τὰ πλοῖα αὐτῶν, συμφλεγήσονται ταῖς ναυσί. μεταφράζει δὲ τὴν παρ' Ὅμηρον Ἑλληνικὴν ναυμαχίαν, ἐν ᾗ φαίνεται ὁ Ἕκτωρ διώξας τοὺς Ἕλληνας, καὶ κατακαύσας τὴν ναῦν τοῦ Πρωτεσιλάου. Καλῶν ἐπ' ἀγαῖς πλεῖστα.] τὸν φυγῆς αὐτοῖς αἴτιον γενόμενον Δία, προθυμένοις αὐτοῖς ὑπὸ τῶν Τρώων ἀποδιῶξαι τὸν θάνατον. ἢ καλῶν Δία Φύξιον, τὸν δυνάμενον ποιῆσαι φυγεῖν τὸν κίνδυνον. Φύξιος γὰρ ὁ Ζεὺς, καὶ φίλιος καὶ ἑταιρεῖος, καὶ ὁμόγνιος, καὶ ἐφέστιος, καὶ ἄλλα μυρία καλεῖται, πρὸς τὰ συμβαίνοντα καὶ γινόμενα μετονομαζόμενος. φεύγων γάρ τις, Φύξιον Δία ἐπικαλεῖται. γάμους δὲ πάλιν ποιῶν, Γαμήλιον Δία. συμβουλευόμενος δὲ, Βουλαῖον. καὶ τ' ἄλλα ὁμοίως. τότ' οὔτε τάφρος.) τότε οὐ βοηθήσουσι τοῖς Ἕλλησιν. οὔτε ὁ τάφρος, τὸ ὄρυγμα, οὔτε τῶν νηῶν τὰ προπύργια, καὶ ἡ ἐν σταυροῖς καὶ σταβάροις τοῖς πεπηγμένοις ἐκεῖθεν τῆς τάφρου πτέρυξ, καὶ τὸ περιπέτασμα τὸ δίκην κροσσῶν ἐπέχον ἐν τῇ τάφρῳ. ἢ τὸ δίκην κροσσοῦ καὶ κλίμακος, τουτέστι τὸ κλιμακηδὸν πεπηγμένον. οὔτε τὰ γεῖσα καὶ αἱ στεφάναι, ἤτοι οἱ κοσμῖται. ἀλλ' οὐδὲ ἐπάλξεις, ἤτοι αἱ στάσεις τῶν πύργων, ἐν αἷς ἵστανται οἱ πολεμισταί, ὧν ἄνωθεν εἰσὶν αἱ ἐρειπναί. ἤτοι οἱ προμαχῶνες, καὶ τὰ διεστηκότα τοῦ τείχους, καὶ οἷον εἰπεῖν οἱ ὀδόντες. ταῦτα πάντα τότε οὐκ ὠφελήσουσι τοῖς Ἕλλησι, παρὰ τὰς ναῦς διωχθεῖσιν ὑπὸ τοῦ Ἕκτορος. ὅτι δὲ ἔκτισαν αὐτὸ τὸ τεῖχος οἱ Ἕλληνες, ὃ μὴ ὠφελῆσαι αὐτοῖς, ὁ Λυκόφρων λέγει νῦν, ἐν τῇ η ῥαψῳδίᾳ αὐτοῦ Ὅμηρος διδάσκει τὴν κτίσιν αὐτοῦ. ἐν δὲ τῇ μ, τὴν νῦν ναυμαχίαν φησὶ, καὶ τὴν τούτου κατάλογον. ἄλλως πτέρυγα εἶπε τοῦ τείχους, τὴν περίστασιν τῆς οἰκοδομῆς, οἷον τὴν ὑψηλὴν, παρὰ τὸ κορύσσεσθαι καὶ ἐγείρεσθαι. τὸ δὲ Κρόσσας μὲν πύργων ἔρυον, οὐ κλίμακας οἶδεν. οὐδὲ λέγει, ὅτι κατέλαβον τὰς κλίμακας, ἀλλ' ἦσαν τινὲς ξύλινοι ὑπότροχοι κλίμακας ἔχουσαι ἄνω, πρόμαχοι, ἐφ' αἷς οἱ πολέμιοι ἐφεστῶτες ἐμάχοντο τοῖς ἐπὶ τοῦ τείχους. ἔστιν οὕτως, τὰς κρόσσας ἐπὶ τοῦ τείχους ἔρυον, καὶ κατέβαλον τὰς ἐπάλξεις. σταυροῖς) ἡ ἑκατέρωθεν οἰκοδομὴ τοῦ τείχους ὀρθοῖς ξύλοις διειλημμένη, ἀπὸ σταυροὺς κέκληκε διὰ τὴν στάσιν. ἢ αὐτὸ τὸ τεῖχος, διὰ τὸ πλάτος.

Οὐ γεῖσα χραισμήσουσιν, οὐδ' ἐπάλξιες,
Ἀλλ' ὡς μέλισσαι συμπεφυρμέναι καπνῷ,
Καὶ λιγνύος ῥιπαῖσι καὶ δρυμῶν βολαῖς
Ἄφλαστα καὶ κόρυμβα καὶ κλήδων θρόνους
Πυκνοὶ κυβιστητῆρες ἐξ ἑδωλίων
Πηδῶντες αἱμάξουσιν ὀθνείαν κόνιν.
Πολλοὺς δ' ἀριστεῖς, πρὸς τόλμα θ' Ἑλλάδος
Αἰχμῇ φέροντας, καὶ σποραῖς ὠγκωμένους,
Αἱ σαὶ καταξανοῦσιν ὀμβριμοι χέρες,
Φόνῳ βρύουσαι, κἀπιμαιμῶσαι μάχης.

Neque suggrundia, neque propugnacula:

Sed vt apes commistæ fumo,
Fuliginíſque iactu & ſtipitis plaga,
Per puppes & proras tranſtrorúmque ſedes
E ſedilibus ſaltatores frequentes
Salientes, peregrinam cruentabunt terram.
Multos verò præſtantes, primáque in Græcia ſpolia]
Haſtis adeptos, ac natalibus tumentes,
Tuæ conterent validæ manus,
Cæde ſcatentes & appetentes pugnam.

Ἀλλ' ὡς μέλισσαι.] δίκην δὲ μελισσῶν, καπνῷ ἐσκοτισμένων καὶ βολαῖς κορμῶν, οὕτω καὶ οὗτοι ὑφ' Ἕκτορος ταραχθέντες, πηδῶντες εἰς τὴν ξένην γῆν, ἐκ τῶν καθέδρων, καὶ πρύμνας καὶ πρώρας τῶν νεῶν, καὶ τὴν Τρωϊκὴν γῆν μολυνοῦσι τῷ αὐτῶν αἵματι, ἐν τῷ πηδᾶν ὁμοιούμενοι ὀρχησταῖς. ἄφλαστα.) καλεῖται τὰ ἄκρα τῆς νεὼς, κατ' εὐφημισμὸν τὰ εὔθλαστα. καὶ κόρυμβα.] τὸ αὐτὸ δηλοῦσι. διαφέρουσι δὲ, ὅτι τὰ μὲν ἄφλαστα πρυμνήσια, τὰ δὲ κόρυμβα πρῳρήσια. πολλοὺς δ' ἀριστεῖς.) ἀγαυεῖς Ἕλληνας, τοὺς λαμβάνοντας πρωτόλεια, ἤτοι τὰ προὔχουσα τῆς λείας καὶ πρώτην αἰχμαλωσίαν, καὶ πρόκουρσα ἐκ τῆς Ἑλλάδος φερόντας ἐν τῷ ἑαυτῶν δόξῃ, καὶ τῇ ἀνδρείᾳ, καὶ ταῖς ἀρεταῖς, καὶ ἀγαυείᾳ ὑψουμένους. αἱ σαὶ χεῖρες) ἤτοι σὺ καταξανεῖς καὶ ἀνέλῃς. λέγει δὲ τοὺς περὶ Πάτροκλον καὶ Πηνέλεων καὶ Ἀσκάλαφον καὶ Ἀρκεσίλαον, καὶ τοὺς λοιπούς. πρωτόλεια δέ εἰσι, τὰ τῆς λείας καὶ τῶν λαφύρων τοῦ πολέμου προὔχουσα καὶ ἐξαίρετα, ἅπερ εἰώθασιν οἱ ἄριστοι λαμβάνειν, ὡς Ἀγαμέμνων τὴν Χρυσηΐδα Ἀστυνόμην, Ἀχιλλεὺς δὲ τὴν Βρισηΐδα Ἱπποδάμειαν, Αἴας δὲ τὴν Τέκμησσαν.

Ἐγὼ δὲ πένθος οὐχὶ μεῖον οἴσομαι
Τὰς σὰς στένουσα, καὶ δι' αἰῶνος ταφάς.
Οἰκτρὸν γὰρ οἰκτρὸν κεῖν' ἐπόψομαι φάος,
Καὶ πημάτων ὕψιστον, ὧν κραίτης χρόνος
Μήνης ἑλίσσων κύκλον αὐδηθήσεται.
Αἶ αἶ στενάζω καὶ σὸν εὔγλαγον θάλος,
Ὦ σκύμνε τερπνὸν ἐναγκάλισμα συγγόνων,
Ὅς τ' ἄγριον δράκοντα πυρφόρῳ βαλὼν,

At ego luctum feram non mediocrem,
Tuos aſsiduè lugendo tumulos.
Miſeram enim miſeram illam videbo diem,
Et cladium maximam, quarum tempus moderator
Lunæ voluens orbem appellabitur.
Heu heu gemo etiam tuum lactens germen,
Catule, iucundum fratrum amplexamentum:
Qui fero cem draconem ignita feriens

Ἐγὼ δέ.) λυπηθήσομαι οὐ μικρῶς, αἰωνίως τὴν σὴν ταφὴν καὶ τὸν θάνατον στενάζουσα. αἰὼν δὲ λέγεται

καὶ ὁ χρόνος τῆς ἑκάστου ζωῆς. ἀθλίως γὰρ ὄψομαι ἐκείνην τὴν τῆς σῆς τελευτῆς ἡμέραν, καὶ ὕψιστον καὶ ὑπερέχουσαν τῶν θλίψεων, ὧν τινων θλίψεων κραίντης καὶ τελειωτὴς αὐδηθήσεται νῦν, αἰὼν τοῦ λέγεται ὁ χρόνος, ὁ ἑλίσσων καὶ συστρέφων καὶ πληρῶν τὸν κύκλον αὐτοῦ διὰ σεληναίας κινήσεως καὶ περιφορᾶς. ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ κατὰ σελήνην τοὺς μῆνας ἐψήφιζον· διὰ δὲ τῶν μηνῶν ὁ χρόνος ἀπαρτίζεται. αἲ αἲ στενάζω.] φεῦ φεῦ στενάζω, καὶ τὴν σὴν θαλερὰν καὶ ἀνάτροφον ἡλικίαν, ὦ ἀδελφέ μου Τρωΐλε, ὦ σκύμνε, καὶ βασιλικώτατον γέννημα, τερπνὴ περιπλοκὴ τῶν ἀδελφῶν, ὃς τρώσας τὸν Ἀχιλλέα τῷ ἐρωτικῷ τοῦ κάλλους σου βέλει, ἤγουν θέλξας αὐτὸν, ὥστε ἐρασθῆναί σου. σὺ δὲ μὴ ἐρασθεὶς αὐτοῦ, καρατομηθήσῃ καὶ ἐκτμηθήσῃ τὴν κεφαλὴν ἐν τῷ τύμβῳ καὶ ναῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ὑπὸ τοῦ ἐρασθέντος Ἀχιλλέως, καὶ ἐν τῇ καρατομίᾳ αἱμάξεις τὸν ναόν. φασὶ γὰρ, ὅτι Ἀχιλλεὺς ἐρασθεὶς Τρωΐλου τοῦ παιδὸς Ἑκάβης καὶ Πριάμου ἐν λόγοις, ἔργῳ δὲ παιδὸς Ἀπόλλωνος, καὶ διώκων αὐτὸν, ἔμελλε καταλαμβάνειν αὐτόν. προσφυγόντα δὲ τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ναῷ, Ἀχιλλεὺς ἐβίαζεν αὐτὸν ἐξελθεῖν. ὡς δ' οὐκ ἔπειθε, προσελθὼν ἀνεῖλεν αὐτὸν ἐν τῷ βωμῷ, ὥς φασι καὶ τιμωρῶν ὁ Ἀπόλλων αὐτόθι παρεσκεύασεν ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀχιλλέα. καὶ οὗτοι μὲν οὕτω ληροῦσι περὶ Τρωΐλου. ἐγὼ δὲ τοῦτον τὸν Τρωΐλον καὶ βαθεῖαν ἔχοντα τὴν ὑπήνην, καὶ μελάγχροον ἐπίσταμαι. οὐκ οἶδα δὲ εἰ ὁ Θετταλὸς Ἀχιλλεὺς οὕτως ἐρωτικὸς ἦν, ὡς καὶ βαθυγενείων καὶ γεραιτέρων πολὺ τούτων ἐρᾶν. νέος μὲν γὰρ ἦν ὁ Τρωΐλος, καὶ ὡραῖος. μελάγχροις δὲ καὶ δασυγένειος, καὶ Ἀχιλλέως ἐρώτων ἀνάξιος. μετὰ δὲ τὴν ἀναίρεσιν Μέμνονος, ἐξελθὼν ἐκ τῆς Τροίας συμβάλλει τῷ Ἀχιλλεῖ, καὶ ἀναιρεῖται ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο δι' αὐτὸν ἐν τῇ Τροίᾳ πένθος πολὺ, οἷον ὑφ' Ἕκτορος.

Ἴυγγι τόξων, τὸν τυπέντα δ' ἐν βρόχοις
Μάρψας ἀφύκτοις βαιὸν ἀστεργῆ χρόνον,
Πρὸς τοῦ δαμέντος αὐτὸς οὐ τετρωμένος
Καρατομηθεὶς τύμβον αἱμάξεις πατρός.
Οἴμοι δυσαίων, καὶ διπλᾶς ἀηδόνας,
Καὶ σὸν τάλαινα πότμον αἰάζω σκύλαξ.
Ὧν τὴν μὲν αὐτόπρεμνον ἡ τοκὰς κόνις
Χανοῦσα κευθμῷ χείσεται διασφάγος,
Λεύσσουσαν ἄτην ἀγχίπουν στεναγμάτων,
Ἵν' ἄλμα πάππου καὶ χαμευνάδος μόρει
Τῆς λαθρονύμφου πόρτιος μεμιγμένοι
Σκύμνῳ κέχυνται πρὶν λαφύξασθαι γάλος
Πρὶν ἐκ λοχείας γυῖα χυτλῶσαι δρόσῳ.

Arcuum illecebra, ictúmque laqueis
Comprehendens ineuitabilibus breui implacidum tempore,
A domito ipse non vulneratus
Aram cruentabis decollatus paternam.
Hei mihi miseræ, duas quoque luscinias,
Et tuam, infelix canis, gemo mortem:
Quarum vnam quidem radicitus puluis patrius
Hians hiatu absorbebit foueæ,

Cladem videntem gemituum propinquam,
Vbi saltus aui, & meretricis fata
Iuuencæ occulti nubæ cum vitulo
Confusa sunt, antequam laticem mulgeret,
Et à partu membra rore lauaret.

Πυρφόρῳ ἴυγγι τόξων.) νῦν ἀντὶ τοῦ πυρφόρῳ βέλει. λέγει δὲ τῷ ἔρωτι. ἴυγξ δὲ κυρίως ὄρνεον ἐστὶν, ἀεὶ σείον τὴν οὐρὰν, ἀγροτικὸν ἐρώτων. ἔστι δὲ ποικίλον τῇ τριχώσει, μακροτράχηλον, γλῶσσαν ἔχει ἐπιπολὺ ἐκτεταμένην, πυκνῶς περιστρεφόμενον καὶ περιδινοῦν τὸν τράχηλον, τὸ φαρμακίσι χρήσιμον εἰς ἐρωτικὰς ἐπῳδάς. λαμβάνουσαι γὰρ αὐτὸ δεσμοῦσιν ἔκ τινος τροχοῦ, ὃν περιρομβοῦσιν ἅμα ἐπάδουσαι. ἄλλοι δὲ φασὶν, ὅτι κηλείνῳ τῷ τροχῷ συντήκουσιν αὐτὸ ἐπ' ἀνθράκων. οἱ δὲ φασὶν, ὅτι τὰ ἔντερα αὐτοῦ ἐξελκύσασαι, περιέπλουσι τῷ τροχῷ. ταύτην οὖν φασὶ τὴν ἴυγγα πρώτη Ἀφροδίτη Ἰάσονι δοῦσα ἐδίδαξε ταῦτα, ὅπως Μήδειαν θέλξῃ, λέγουσα ὅτι αὕτη ἡ ἴυγξ γυνὴ ἦν πρότερον, θυγάτηρ Πειθοῦς, ἢ Ἠχοῦς καὶ Πανὸς, φαρμακεύουσα τὸν Δία εἰς τὸν Ἰοῦς πόθον, ὑφ' Ἥρας ἀπωρνεώθη. ἄλλοι κιθάραν πάνυ ἐμμελῆ φασὶν εἶναι τὴν ἴυγγα, ὅθεν πᾶν ποθεινὸν ἴυγξ καλεῖται). οἴμοι δυσαίων.) φεῦ μοι ἡ δυσαίων καὶ δυστυχὴς, καὶ τὸν σὸν θάνατον ὦ τάλαινα σκύλαξ Ἑκάβη θρηνῶ, καὶ τὰς δύο ἀηδόνας τὰς οὐλάλους ἐμοῦ ἀδελφὰς, Λαοδίκην καὶ Πολυξένην. ἀφ' ὧν τὴν μὲν Λαοδίκην ἡ γῆ χανοῦσα ὑποδέξεται περὶ τὸ ἄλσος, καὶ τὸν παράδεισον τοῦ πάππου μου Τρωὸς. παρὰ τὸ ἀλλέσθαι καὶ αὔξεσθαι τὰ φυτὰ, ὅπου ἡ Κίλλα τεθνηκυῖα κεῖται μετὰ τοῦ παιδὸς αὐτῆς Μουνίππου. χανήσεται δὲ ἡ γῆ, καὶ ὑποδέξεται τὴν Λαοδίκην, ἤτοι ἐν φάραγγι πεσεῖται καὶ ἀποθανεῖται ἡ Λαοδίκη. πότε, ὅταν πορθῆται ἡ Τροία. καὶ νῦν μὲν ὁ ἀπερίσκεπτος Λυκόφρων, πορθουμένης τῆς Τροίας αὐτὴν φησὶν ἀναιρεθῆναι. μετὰ δὲ μικρὸν περιϊὼν ἐρεῖ, οὐ μετὰ τὴν τῆς Τροίας πόρθησιν, ἀλλὰ Μουνίππου τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τῆς Λαοδίκης ἐν Θράκῃ κυνηγετοῦντος μετὰ Ἀκάμαντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ὑπὸ ὄφεως ἀναιρημένου, λύπῃ ἡ Λαοδίκη τελευτᾷ. ἄλλοι δὲ φασὶ, τὴν Λαοδίκην διωκομένην ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πεσεῖν ὑπό τινα φάρυγγα, καὶ ἀποθανεῖν. τὸ δὲ οἴμοι, οὐ δύο μέρη λόγου, ἀλλ' ἓν ὑπάρχει, ὡς καὶ Ὅμηρος δείκνυσι λέγων, ὤμοι ἐγώ. σκύλαξ.] τὸ ἑξῆς, ὦ δυστυχὴς σκύλαξ. σκύλακα τὴν Ἑκάβην λέγει, ὅτι κύων ἐγένετο, ὥς φησι μυθικῶς Εὐριπίδης, Κύων γενήσῃ πύρσ' ἔχουσα δέρματα. καὶ Ἀσκληπιάδης περὶ τοῦ τόπου οὗ ἀνῃρέθη, Ὁ καὶ κυνὸς καλοῦσι δυσμόρου σῆμα. καὶ ταῦτα τὰ μὲν μυθικά. τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει. μετὰ τὴν τελευτὴν Πολυξένης, ὕβριζε καὶ κατηρᾶτο τῶν Ἑλλήνων. οἱ δὲ ὀργισθέντες, ὡς κύνα αὐτὴν λίθοις ἀνεῖλον. περὶ τῆς Κίλλας εἴπομεν εἰς τὸ, μὴ δ' Αἰσακείων οὐ μόνον, καὶ πάλιν ἐρῶ. Κίλλα Ἑκάβης ἦν ἀδελφὴ, Θυμοίτου δὲ γυνή. αὕτη, ὥς φασὶ, Πριάμῳ λάθρα συγγινομένη, γεννᾷ Μούνιππον. Πριάμῳ δὲ χρωμένῳ, ἤτοι μαντευόντος ἐν Ζελείᾳ περὶ τῆς βασιλείας, ἐχρήσθη αὐτῷ ἀνελεῖν τὴν τεκοῦσαν καὶ τὸ γεννηθέν. ἔτυχε δὲ τότε ἡ μὲν Ἑκάβη τεκοῦσα τὸν Ἀλέξανδρον, ἡ δὲ Κίλλα τὸν Μούνιππον. φεισάμενος οὖν τῆς Ἑκάβης, ἀνεῖλε τὴν Κίλλαν, καὶ τὸν παῖδα αὐτῆς Μούνιππον. ἐνταῦθα οὖν ἡ Λαοδίκη κατεπόθη ἐν τῇ γῇ. χυτλῶσαι.) λοῦσαι, πλῦναι. χύτλος γὰρ ἐλαιοδόχον ἀγγεῖον, ἐφ' οὗ εἶχον οἱ παλαιοὶ τὸ ἔλαιον, ὅπερ μετὰ τὸ λούσασθαι ἐχρίοντο.

Σὲ δ' ὠμὰ πρὸς νυμφεῖα καὶ γαμηλίους
Ἄξει θυηλὰς στυγνὸς Ἴφιδος λέων,
Μητρὸς κελαινῆς χέρνιβας μιμούμενος,
Ἣν ἐς βαθεῖαν λαιμίσας Ποιμανδρίαν
Στεφηφόρον βοῶν ἐθνὸς ἄρταμος δράκων,
Ῥαίσει τριπάτρῳ φασγάνῳ Κανδάονος.

Te verò ad cruda sponsalia, nuptialiáque
Ducet sacrificia odiosus Iphidis leo,
Matris nigræ imitatus sacra,

Quam ſuper profundum decollans mulctrale
Vittatam vaccam crudelis vorax draco,
Tripatris enſe perdet Candaonis,

Σὲ δ' ὠμὰ πρὸς νυμφεῖα.) σὲ δὲ ὦ Πολυξένη πρὸς ἀπηνεῖς ἢ ἀώρους παστάδας καὶ γαμηλίους θυσίας πάλιν ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀπανθρώπους καὶ ἀπηνεῖς, ἢ ἀώρους ἄξει ὁ στυγνὸς καὶ κατηφής, ἢ συγνότητος ἄξιος λέων τῆς Ἴφιδος καὶ τῆς Ἰφιγενείας. λέγει δὲ τὸν Νεοπτόλεμον, τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἰφιγενείας κατὰ Λυκόφρονα, μιμούμενος τὰς ἐν Ταύροις θυσίας. τὴν τινα Ἴφιδα, καὶ Ἰφιγένειαν τὴν στεφηφόρον βοῦν, ῥαίσει καὶ φθείρει ἐν τῷ τριπάτρῳ φασγάνῳ τοῦ Κανδάονος καὶ Ὠρείωνος, ὁ δεινὸς δράκων ἤτοι ὁ Διομήδης, ἢ τὶς ἱερεύς, τοῖς λύκοις καὶ τοῖς Ἕλλησι χάσας καὶ καταβαλὼν καὶ θύσας τὸ πρωτόσφακτον ὅρκιον. ἢ πάντα πρὸς τὸ σὲ δὲ συντακτέον, τὴν ἵνα σὲ ἐς βαθεῖαν, λείπει τὸ τάφρον, ὡς Ποιμανδρίαν καὶ Βοιωτίαν στεφηφόρον βοῦν ῥαίσει καὶ φθείρει, ἐν τῷ τριπάτρῳ καὶ τριδεσπότῳ φασγάνῳ τοῦ Κανδάονος καὶ τοῦ Ἄρεος· ὃν εἰπόμεν. ὁ Ἴφιδος λέγεται ὁ δεινὸς ἀρτάμος δράκων. νῦν δὲ πρωτόσφακτον, οὐ τὸ πρώτως σφαγὲν, ἀλλὰ τὸ εὐγενές. καὶ τὰ μὲν τῆς ἐννοίας ταυτί. τὰ δὲ τῆς ἱστορίας ἔχουσιν οὕτως. Ἀχιλλεὺς ἐρασθεὶς Πολυξένης, καὶ δι' αὐτὴν ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ἀναιρεθεὶς ναῷ, μετὰ τὴν τοῦ Ἰλίου πόρθησιν, ἐπέστη καθ' ὕπνους τοῖς ἀρίστοις τῶν Ἑλλήνων, σφαγιασθῆναι αὐτῷ τὴν Πολυξένην, ὡς καὶ μετὰ θάνατον ἐρῶν αὐτῆς. ἣν οἱ ἥρωες τῷ τάφῳ αὐτοῦ διὰ Νεοπτολέμου τοῦ παιδὸς ἐκείνου σφαγιάζουσιν, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ἑκάβῃ φησίν. ὁ δὲ Φλαύιος Φιλόστρατος μόνην τὴν Πολυξένην φησὶν ἐξελθεῖν τῆς Τροίας, ἔτι μὴ πορθηθείσης, καὶ ἀποσφάξαι αὐτὴν ἐπὶ τῷ τάφῳ αὐτοῦ, πόθῳ τε κατεχομένην τοῦ ἥρωος, καὶ δικαίως λογιζομένην, ὡς οὐχ ἑτέρου τοιούτου ἀμοιρήσει νυμφίου. Ἶφιν, τὴν Ἰφιγένειαν λέγει τις, καὶ τρεῖς συλλαβὰς ἀφ' ἑνὸς ἐκκόπτων ὀνόματος, πῶς ἂν στενωθείη τοῖς στιχουργήμασι. Ποιμανδρία.] πόλις Βοιωτίας, ἡ καὶ Τάναγρα καλουμένη. ἔνθα ἄριστοι βόες. στεφανηφόρον.) στεφανηφόρον εἶπεν, ὅτι ἐστεφάνουν καὶ ἄνθεσιν ἔπαθλον τοῖς θυομένοις. τριπάτρῳ.] ἐπὶ μὲν Ὠρείωνος, ὃν καὶ Κανδάονα Βοιωτοὶ καλοῦσιν. οὗτος Ὑριεὺς Κολονίαν ἔχων γυναῖκα, ἄπαις ἐτύγχανε. ποτὲ γοῦν Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν καὶ Ἀπόλλων τῷ Ὑριεῖ τούτῳ ἐπεξενώθησαν, καὶ ὃς βοῦν θύσας αὐτοὺς ὑπεδέξατο. οἱ δ' ἔφασαν αἰτεῖν αὐτὸν ὃ βούλοιτο. ὡς δὲ παιδίον αὐτῷ γενέσθαι ᾐτήσατο, οἱ τρεῖς τῇ τοῦ σφαγέντος βοὸς βύρσῃ ἐνούρησαν, καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ Ὠρείων ἐγένετο, Ὠρείων κληθεὶς, ὡς ἐκ τῶν οὔρων τεχθείς. ὅθεν καὶ τριπάτορα τοῦτον καλεῖ. τὸ δὲ Ὠρείωνος ξίφος ὁ Διομήδης εἶχεν. ἐπὶ δὲ Νεοπτολέμου τριπάτρῳ φασγάνῳ, τῷ τριδεσπότῳ λέγει. Ἥφαιστος γὰρ Πηλεῖ τοῦτο πρῶτον ἐχαρίσατο, Πηλεὺς δὲ Ἀχιλλεῖ, ἐκ Ἀχιλλέως δὲ τοῦτο Νεοπτόλεμος διεδέξατο. Κανδάονος, νῦν λέγει τοῦ Ἄρεος.

Λύκοις τὸ πρωτόσφακτον ὅρκιον χάσας.
Σὲ δ' ἀμφὶ κοίλην αἰχμάλωτον ἠϊόνα
Πρέσβιν δολόγχων δημόλευστον ὠλένῃ
Ἐπεσβόλοις ἀραῖσιν ἠρεθισμένην
Κρύψει κυπάς τις χερμάδων ἐπομβρία,
Μαίρας ὅταν φαιουρὸν ἀλλάξῃς δέμας.

Primum lupis iciens ſacrificale iuſiurandum.
Te denique vetulam circa cauum Thracum
Litus captiuam populi brachio lapidatam
Conuiciosis maledictis irritato,
Occultabit quoddam tegmen lapidum diluuio.
Quando Mæræ fuſcum corpus permutaris.

Πρωτόσφακτον.] ὅτι Ἰφιγενείας, ὅτι ἐν Αὐλίδι περὶ τὸν Εὔριπον τοῖς προτέροις ὅρκοις ποιοῦντες οἱ Ἕλληνες ἀνεῖλον αὐτὴν, καὶ τοῦτο ψευδές ἐστι. πρῶτοι γὰρ ὅρκοι τῶν Ἑλλήνων ἐν τῇ Σπάρτῃ γεγόνασιν, ὡς καὶ ὁ Λυκόφρων οὕτως εἶπε. δεύτερον δὲ οὗτοι ἐν τῇ Αὐλίδι, ὁπότε καὶ τὰ περὶ τὸν δράκοντα ἰδόντες ὅρκον τὸ δευτεροῦχον ἄρσαντες, ζυγὸν δὲ στερρὰν περιωπλίσαν ὠλέναις πλάτην. ὅτι δὲ Πολυξένης πρωτόσφακτον λέγεται, κατὰ μὲν τοὺς λοιποὺς παρ᾽ ὅσον προεσφάγη αὐτῆς Ἀχιλλεὺς, καὶ εἰς ὅρκον ἐλθὼν τοῖς Τρωσί. καὶ ταῦτα μὲν οἱ λοιποί. ἐγὼ δ᾽ ἐπ᾽ ἀμφοτέρων πρωτόσφακτον ὅρκιον, τὸ ἐκ προτέρας καὶ ἀγενοῦς ῥίζης σφαγιασθὲν θῦμα χαίρειν τῶν ὅρκων φημί. σὲ δ᾽ ἀμφὶ κοίλην.] σὲ δὲ τὴν πρέσβαν Ἑκάβην, ἢ δὲ σὲ ὦ πρέσβυ Ἑκάβη, λοιδοροῦσαν καὶ καταρωμένην τῶν Ἑλλήνων, αἰχμάλωτον καὶ αἰχμαλωτισθεῖσαν, ἐν τῇ τοῦ δήμου ὠλένῃ λιθωθεῖσαν, κρύψει κυπάσσεις, καὶ ἱμάτιον ἐν ἐπομβρείᾳ τῶν χερμάδων, ἤτοι λιθασθήσῃ, καὶ οἷον περιβληθήσῃ τοῖς λίθοις, ὡς ἄλλῳ ἱματίῳ, ὅταν ἀλλάξῃ δομὴν, καὶ δέμας φαιὸν μαίρας καὶ κυνὸς περὶ τὴν κοίλην ἠϊόνα τῶν Δολόγκων καὶ τῶν Θρακῶν. τὰ δὲ περὶ τῆς καταλιθώσεως τῆς Ἑκάβης εἶπον. ἠϊόνα καὶ ἠόνα, ὡσαὶ ἐθέλης γράφε. ἄπλαιστος γάρ ἐστιν ὁ στίχος. μαίρα.] νῦν ὁ κύων, ἀπὸ μιᾶς τῶν κυνῶν τοῦ Ὠρίωνος Μαίρας καλουμένης. κυρίως δὲ μαίρα λέγεται, ἡ λευκομέλαινα αἶξ.

Ο δ᾽ ἀμφὶ τύμβῳ τ᾽ Ἀγαμέμνονος δαμεὶς
Κρηπῖδα πηδῶν νέρθε καλλυνεῖ πλόκῳ
Ο πρὸς καλύπτρης τῆς ὁμαίμονος τάλας,
Ωνητὸς αἰθαλωτὸν ἐς πάτραν μολὼν
Τὸ πρὶν δ᾽ ἀμυδρὸν οὔνομ᾽ αἰστώσας σκότῳ.
Οταν χέλυδρος πυρσὸν ὠμόθριξ βαρὺν,
Απεμπολητὴς τῆς φυταλμίας χθονὸς
Φλέξας τὸν ὠδίνοντα μορμωτὸν λόχον
Αναψαλάξῃ γαστρὸς ἑλκύσας ζυγὰ,
Τῆς Σισυφείας δ᾽ ἀσκύλης λαμπουρίδος
Λάμψει κακὸν φρυκτωρὸν αὐτανέψιος.

At ille iuxta Agamemnonis aram domitus,
Solum cana verret cæsarie:
Qui flammeo sororis miser
Redemtus, combustam rediit in patriam,
Antiquo nomine obscuro tenebris deleto:
Quando chelydrus horripilus, venditor
Altricis terræ, face accensa
Graui, grauidum terribili cohorte
Pertundet, ventris extrahens compages,
Et Sisyphiæ vulpeculæ astutæ
Consobrinus malam lucebit tedam

Ο δ᾽ ἀμφὶ τύμβῳ.) ὁ δὲ τάλας, ἤγουν Πρίαμος ὁ μολὼν ὠνητὸς εἰς τὴν αἰθαλωτὸν κεκαυμένην πάτραν ὑφ᾽ Ἡρακλέους. ὠνητὸς δὲ περὶ τῆς καλύπτρας τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς Ἡσιόνης, αἰστώ-

σας καὶ ἀφανίσας ἐν σκότῳ τὸ πρὶν ἀμυδρὸν ὄνομα. Ποδάρκης γὰρ πρότερον ἐκαλεῖτο. τῇ δὲ καλύπτρᾳ ἐξωνηθεὶς, Πρίαμος μετεκλήθη. ἐστὶ ἀμφὶ τύμβῳ καὶ ναῷ τοῦ Ἀγαμέμνονος Διὸς, ἤτοι τοῦ Ἑρκείου Διὸς δαμασθεὶς, τὴν κρηπῖδα καὶ τὴν βάσιν τοῦ νεὼ, ἐν πηγῷ καὶ λευκῷ πλόκῳ καλλυνεῖ καὶ κοσμήσει ἀμφὶ τύμβῳ. ὁ Πρίαμος γὰρ ἐν τῷ τοῦ Ἑρκείου Διὸς ναῷ καταφυγὼν, ὑπὸ Νεοπτολέμου ἀνῃρέθη, ὅτι καὶ Ἀχιλλεὺς ὑπ᾽ Ἀλεξάνδρου ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ναῷ ἀνῃρέθη. Ἀγαμέμνων δὲ Ζεὺς ἐν Λακεδαίμονι, ἀλλ᾽ οὐκ ἐν Τροίᾳ ἐτιμᾶτο. πηγῷ.] τῷ μέλανι καὶ τῷ τραχεῖ ἀλλαχοῦ. νῦν δὲ τῷ λευκῷ.

ὁ προσκαλύπτρης.] Ἡσιόνη, ὡς ἔφην καὶ πρώην, ὑφ᾽ Ἡρακλέος πορθηθείσης τῆς Τροίας, ἤγετο αἰχμάλωτος σὺν τῷ αὐτῆς ἀδελφῷ Πριάμῳ, Ποδάρκει τότε καλουμένῳ. δοῦσα δὲ τὴν χρυσῆν ἑαυτῆς καλύπτραν, ἐπρίατο τοῦτον, ὅθεν ἐκλήθη καὶ Πρίαμος. καὶ κατέλιπεν αὐτὸν ἐν τῇ Τροίᾳ, νομίσασα ἐξωνηθῆναι ὑπ᾽ αὐτοῦ, ὅπερ καὶ γέγονεν. αὕτη δὲ τότε ἐν τῇ ὑφ᾽ Ἡρακλέους αἰχμαλωσίᾳ ἐδόθη τῷ Τελαμῶνι, ἐξ ἧς ὁ Τεῦκρος ἐγεννήθη. αἰθαλωτόν.] ἀντὶ τοῦ αἰθαλωτὴν πάτραν. γινώσκεις ἀκριβῶς, πῶς ἡ Τροία πορθηθεῖσα ὑφ᾽ Ἡρακλέους ἐκαύθη. τὸ πρὶν ἀμυδρόν.] ὁ στίχος οὗτος ἰαμβικὸς τραγικός ἐστιν, ἐν τῇ δ̄ ἀνάπαιστον ἔχων. ὅταν χέλυδρος.] φασὶ τὸν Ἀντήνορα προδοῦναι τὴν Τροίαν τοῖς Ἕλλησιν, ἐπὶ μισθῷ τῆς μετὰ ταῦτα βασιλείας. ὅθεν καὶ τὸν Δούρειον ἵππον κατασκευάσαντες, καὶ τοὺς ἀριστεῖς αὐτῶν ἐμβαλόντες, προσποιούμενοι φυγὴν, ἦλθον ἐπὶ τὴν Τένεδον. τῶν δὲ Τρώων ἄλλοι μὲν προσδοκήσαντες δόλον εἶναι, ἄλλοι δὲ παρὰ θεῶν σταλῆναι, κελεύουσιν αὐτὸν πεζευθῆναι. καὶ πεζεύσαντες αὐτὸν, ἄγουσιν ἔνδον τῆς Τροίας. Ἀντήνωρ δὲ φανὸν ἀνάπτων τοῖς Ἕλλησι, καὶ τὰ ὑπογάστρια τοῦ ἵππου ἀνοίγει, καὶ οἱ ἀριστεῖς οἱ ἐν τῷ ἵππῳ, ἐν νυκτὶ ἀνοίξαντες τὰς τῆς Τροίας πύλας, ἔνδον εἰσάγουσι τοὺς Ἕλληνας, καὶ τοιοῦτον τρόπον ἡ Τροία κρατεῖται. ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος· ὅταν ὁ Ἀντήνωρ ὁ προδότης τῆς πατρίδος, βαρὺν πυρσὸν ἀνάψας, εἰς σημεῖον τοῖς Ἕλλησι τὸν Δούρειον ἵππον ἀνοίξῃ· τὸν ὠδίνοντα καὶ γεννῶντα τὸν φοβερὸν λόχον, ἤτοι τοὺς Ἕλληνας, τῆς γαστρὸς αὐτοῦ τὴν θύραν ἀνοίξας. τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως. ὁ δὲ Πρίαμος ἀναιρεθήσεται, ὅταν ὁ χέλυδρος, ἤτοι ὁ γηραιὸς Ἀντήνωρ τὸ καὶ τὸ ποιῇ. χέλυδρος δέ ἐστιν ἡ θαλασσία χελώνη. ὡς παχύδερμον δὲ, διὰ τὸ γῆρας. χέλυδρον καὶ τὸν Ἀντήνορα λέγει. σύγγαμβρος δὲ ἦν ὁ οὗτος Πριάμου, ἔχων γυναῖκα τῆς Ἑκάβης ἀδελφὴν Θεανώ. τῆς Σισυφείας.] ὁ Ὀδυσσεὺς υἱὸς λέγεται εἶναι Σισύφου. Αὐτόλυκος γὰρ ἐξ Ἀμφιθέας Αἴσιμον καὶ Ἀντίκλειαν γεννᾷ, ἥτις Ἀντίκλεια ὑπὸ Σισύφου διεπαρθενεύθη οὕτω. ὁ Αὐτόλυκος κλεπτοσύνῃ πάντας ὑπερέβαλε. κλέπτων γὰρ πάντων ἵππους τε καὶ βόας καὶ ποίμνια, τὰς σφραγῖδας αὐτῶν μετεποίει, καὶ ἐλάνθανε τοὺς δεσπότας αὐτῶν, ὥς φησι καὶ Ἡσίοδος· πάντα γὰρ ὅσσα λάβεσκεν, ἀΐδελα πάντα τίθεσκε, Σίσυφος δὲ μονογράμμῳ τυπώματι τὸ τούτου ὄνομα ἐγχαράττων ταῖς τῶν ἑαυτοῦ ζώων ὁπλαῖς καὶ χηλαῖς, ἐπεγίνωσκεν. Αὐτόλυκος δὲ ἀφελόμενος καὶ τῶν τούτου ζώων τινὰ, τὰς σφραγῖδας μετεποίει. ὡς δὲ καὶ οὕτω λαθεῖν οὐκ ἴσχυσε τὸν Σίσυφον, φίλον αὐτὸν ποιεῖται. ὁ δὲ λάθρα τῇ αὐτοῦ μιγεὶς θυγατρὶ Ἀντικλείᾳ, ἐγκυμονῆσαι ποιεῖ τὸν Ὀδυσσέα. ὕστερον δὲ αὐτὴν ἔγημε ὁ Λαέρτης. Αἴσιμος δὲ ὁ Ἀντικλείας ἀδελφὸς, Σίνωνα γεννᾷ, ὃς αἰκισάμενος ἑαυτὸν πλησίον τοῦ Δουρείου ἵππου ἐκάθητο. οἱ δὲ Ἕλληνες, ὥς φησι Τρυφιόδωρος, Πῦρ ἴδιον πλεκτῇσιν ἐνὶ κλισίῃσι βαλόντες, πρὸς Τένεδον κατῆραν, καὶ τὰς Καλύδνας νήσους, οὔσας περὶ τὴν Τροίαν· ἀφ᾽ ὧν νήσων δύο δράκοντες διανοιξάμενοι, Πόρκης τε καὶ Χαρίβοια, τὸν παῖδα τοῦ Λαοκόοντος ἀνεῖλον, μέσον παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅτι τῷ δόρατι βαλεῖν τὸν Δούρειον ἵππον ἐτόλμησε. καὶ ταῦτα μὲν μικρὸν ὕστερον. τότε δὲ τῶν Τρώων κατελθόντων, καὶ ἀπατηθέντων δόλοις τοῦ Σίνωνος, καὶ ἑλκυσάντων τοῦτον περὶ τὴν πόλιν, καὶ μέθῃ καὶ χαρᾷ καὶ ὕπνῳ συσχεθέντων, αὐτὸς ὁ Σίνων, ὡς ἦν αὐτῷ συντεθειμένον, φρυκτὸν ὑποδείξας τοῖς Ἕλλησιν, ὡς ὁ Λέσχης φησὶν, ἡνίκα νὺξ μὲν ἔην μέση, λαμπρὴ δ᾽ ἐπέτελλε Σελήνη, προσκαλεῖται αὐτοὺς διὰ τοῦ φρυκτοῦ εἰς τὴν Τροίαν, καὶ οὕτως εἷλον αὐτήν. λαμπουρίδος.] λαμπουρὶς εἶδος ἀλώπεκος, ἐχούσης λευκὴν οὐράν. νῦν τὸν Ὀδυσσέα λέγει, διὰ τὸ πανοῦργον. ὁ γὰρ Σίνων ἀνεψιὸς, ἤτοι ἐξάδελφος ἦν τοῦ Ὀδυσσέως. καὶ γὰρ Αἰσίμου ἦν υἱὸς, Αἴσιμος δὲ καὶ Ἀντίκλεια ἀδελφοὶ, παῖδες Αὐτολύκου.

Τοῖς εἰς στενὴν Λεύκοφρυν ἐκπεπλευκόσι,
Καὶ παιδοβρῶτος πόρκεως νήσους διπλᾶς.
Εγὼ δὲ τλήμων, ἡ γάμους ἀρνουμένη,
Εν παρθενῶνος λαΐνου τυκίσμασι
Ανις τεράμνων εἰς ἀνώροφον στέγην
Εἱρκτῆς ἀλιβδήσασα λυγαίας δέμας·
Η τὸν Θοραῖον Πτῷον Ωρείτην θεόν,

Ad angustam aduectis Leucophryn,
Et pueriuori serpentis insulas duas.
Ego verò misera, quæ recusatis nuptiis
In thalami saxei structuris
Carens cenaculis in expertem tecti domum
Carceris obscuri corpus immersi:
Quæque Genitalem Ptoum Horarium deum,

Στενήν.] λέγει τὴν Τένεδον. οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο πρίν· ἢ διότι τοῖς στενοῖς μέρεσι τοῦ Ελλησπόντου κεῖται. παιδοβρῶτος πόρκεως νήσους.] τὰς Καλύδνας λέγει, ἐξ ὧν πλεύσας ὁ πόρκης ὄφις καὶ ἡ Χαρίβοια, τὸν Λαοκόωντος παῖδα ἀνεῖλον τῷ τοῦ Θυμβραίου Απόλλωνος ναῷ. ὁ δὲ Λαοκόων Ποσειδῶνος ἦν ἱερεύς, υἱὸς δὲ Αντήνορος. τοῦτο δὲ γέγονε σημεῖον τῆς Ιλίου ἁλώσεως.

Εγὼ δὲ ἡ τλήμων.] ἡ ἀρνησαμένη τὴν Απόλλωνος συνουσίαν, ὡς ποθοῦσα ἔχειν τὴν παρθενίαν ἄφθαρτον κατὰ ζῆλον τῆς Αθηνᾶς τῆς τριάδος, ἐπὶ τῆς φυλακῆς τῆς σκοτεινῆς συγκρύψασα τὸ δέμας, τότε βιαίως ἡ φάσα ἐγὼ, ἡ οἰνὰς καὶ ἄμπελος ἑλκυσθήσομαι, ὡς μὲν φάσσα πρὸς γόργου, ἤτοι γαμικὴν συνουσίαν. ὡς δὲ οἰνὰς καὶ ἄμπελος, γαμφαῖσι καὶ σταγόσιν ἅρπαις, ἤγουν δρεπανικαῖς, ἢ ἅρπης καὶ δρεπάνης.

παρθενῶνος λαΐνου τυκίσμασι.] τυκίσμασι, κατασκευάσμασι. τύκος γὰρ σιδηροῦν ἐργαλεῖον τεκτονικὸν, ᾧ τοὺς λίθους πελεκῶσι καὶ ἀποξέουσι. ἄνις.] κυρίως μὲν ὁ ἐστερημένος δυνάμεως. καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶς ὁ ἐστερημένος. ἄνις τεράμνων.] ἐστερημένη ξυλίνων στεγῶν. ὁ γὰρ Πρίαμος λίθινον οἶκον πυραμοειδῆ ἐποίησε, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὴν διὰ τὸ δοκεῖν μαίνεσθαι, ἢ καὶ διὰ τὸ θυγάτριον αὐτοῦ εἶναι μὴ ἀχρειοῦσθαι ὡς παρακρούουσαν. ὅθεν ἐστερημένην τεράμνων εἶπε, καὶ ἀνώροφον στέγην, ὡς μὴ οὖσαν ξυλόστεγα, ἐναντίως φάσκων Ομηρος. ἐκεῖνος γὰρ μᾶλλον στεγέους καὶ ἀστεγεῖς καὶ ἀωρόφους θαλάμους τοὺς λιθοστεγεῖς λέγει, γράφων οὕτω· δώδεκ' ἔσαν θάλαμοι τέγεοι ξεστοῖο λίθοιο. καὶ πᾶς ὁ φρονῶν ὁμοίως Ομήρῳ τοῦτο φησίν.

ἀλιβδῆσαι.] κυρίως λέγεται τὸ ἐν θαλάσσῃ βυθισθῆναι, κατὰ τρόπον τοῦ διχρόνου εἰς δίχρονον, ἤτοι ἁλὶ δῦσαι. καὶ Καλλίμαχος, αἱ νῆας ἀλιβδύουσι. καταχρηστικῶς, καὶ τὸ ὅπως δήποτε συγκρυβῆναι. λυγαίας, σκοτεινῆς, λύγη γὰρ ἡ νύξ. θοραῖον.] τὸν σπερμογόνον καὶ γεννητικόν. ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ. πάντα δὲ ὁ ἥλιος γεννᾷ καὶ τρέφει καὶ αὔξει, ὡς καὶ ὁ Σοφοκλῆς φησὶ, τὴν πάντα γονῶν βόσκουσαν ἡλίου φλόγα.

Πτῶον.) ἀπὸ τοῦ ἐκφοβήσεως τοῦ χοίρου. ὡς εἰ τὴν τὸν αὐτὸν, ἥλιον, ἔαρ, θέρος, καὶ αἱ λοιπαὶ τῶν ὡρῶν δι' αὐτοῦ ἀποτελοῦνται. πρὸς δὲ πάντα μυθικῶς λέγει, τὰ τρίτου δὲ Ἀπόλλωνος ἐπώνυμα.

Λίπτουσα τ' ἀλέκτρων ἐκβαλοῦσα δεμνίων,
Ὡς δὴ κορείαν ἄφθιτον πεπαμένη
Παρθένος γῆρας ἄκρον, Παλλάδος ζηλώμασι
Τῆς μισονύμφου Λαφρίας Πυλαίτιδος.

Cubilium cupidum lectis excusſi,
Tanquam virginitatem ſortita æternam
Ad ſummam vſque ſenectutem, exemplo Palladis
Innuptæ Laphriæ Ianitricis:

Λίπτοντα.] ἐπιθυμοῦντα. ἀλέκτρων.) τινὲς δεμνίων λέγουσιν. ἐκλαμβάνοντες τὴν ἀχράντων. ἡ δὲ ἱστορία, ὅτι ἠράσθη αὐτῆς ὁ Ἀπόλλων, καὶ ἤθελεν αὐτῇ συμμιγῆναι δῆλη. τῆς δὲ μὴ πεισθείσης, μηνίσας αὐτῇ τῷ λοιπῷ χρόνῳ, ἐποίησεν αὐτὴν μαντευομένην μὴ πιστεύεσθαι, ὡς καὶ αὐτὸς λέγει κάτω· πίστιν γὰρ ἡμῶν λαψιδὲς ἐνόσφισε.

πεπαμένη.] πῶ, τὸ κτῶμαι. πάσω, πέπακα, πεπαμένη, ὅθεν ἐν μ̄ γραπτέον. κἂν οἱ μεταγραφεῖς οὐκ οἶδ' ὅτι παθόντες, δύο μμ γράφουσι.

Παλλάδος ζηλώμασι.] ἐν τῷ ζηλοῦν τὴν Ἀθηνᾶν. Παλλὰς δὲ ἡ Ἀθηνᾶ, ἢ παρὰ τὸ πάλλειν τὰ ὅπλα· πολεμικὴ γὰρ, καὶ ἐν τῷ γεννᾶσθαι ἀπὸ τῆς Διὸς κεφαλῆς ἐξέθορε τὰ ὅπλα κινοῦσα. ἢ παρὰ τὸ παλλομένην τὴν Διονύσου καρδίαν ἀνενεγκεῖν τῷ Διΐ. Διόνυσον γὰρ, τὸν καὶ Ζαγρέα καλούμενον, υἱὸν Διὸς καὶ Περσεφόνης ὑπάρχοντα, μεληδὸν οἱ Τιτᾶνες ἐσπάραξαν. οὗ τὴν καρδίαν ἔτι παλλομένην ἀνήνεγκεν. ἢ ὅτι ἐν τῇ συμβολῇ τῆς μάχης καὶ τῶν θεῶν Πάλλαντα ἕνα τῶν γιγάντων ἀνεῖλεν. ἢ Πάλλαντα τὸν ἴδιον πατέρα πτερωτὸν ὑπάρχοντα, καὶ βιάζοντα ταύτην, ὡς θέλοντα συγγενέσθαι· ἢ τὴν παρθενίαν τιμῶσα τοῦτον ἀνεῖλε, καὶ τὸ δέρμα αὐτοῦ ὡς αἰγίδα περιεβάλλετο, καὶ τὰ πτερὰ τούτου τοῖς ποσὶ ταύτης προσήρμοσεν. ὅθεν αὐτὴν ἐθεοποίησαν Ἕλληνες, καθάπερ καὶ τὴν πολεμικωτάτην Ἀθηνᾶν, Ἰτωνίου μὲν ὑπάρχουσαν θυγατέρα, Ἰοδάμας δὲ ἀδελφὴν, ἣν Ἰοδάμαν ἀντιπολεμοῦσαν ἀνεῖλεν, ὡς φησι Σιμωνίδης ὁ γενεαλόγος. Πηλιάδες κορυφῇσιν ἐθάμβεον εἰσορόωσαι, Ἔργον Ἀθηναίης Ἰωνίδος, ἠδὲ καὶ αὐτοὺς Ἥρωας χείρεσσιν ἐπικραδάοντας ἐρετμά. Φερεκύδης δὲ Παλλάδια λέγει, τὰ ἀχειροποίητα μορφώματα, καὶ πᾶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ πρὸς γῆν παλλόμενον. καὶ τὸ Παλλάδιον δὲ τῆς Ἀθηνᾶς τοιοῦτο ἦν, τρίπηχυ ξύλινον ἐξ οὐρανοῦ καταπεσὸν ἐν Πεσσινοῦντι τῆς Φρυγίας, ὅθεν Διόδωρος καὶ Δίων τὸν τόπον κληθῆναι φασίν. ἕτερος δέ τις ἱστορικὸς, οὕτω λέγει τὸν τόπον κληθῆναι, ἀπὸ τοῦ πολλοὺς ἐκεῖ πεσεῖν ἐν τῇ συμβολῇ τοῦ πολέμου, ὁπότε διὰ τὴν ἁρπαγὴν Γαννυμήδους ἐμάχοντο, Τάνταλος ὁ ἐραστὴς Γαννυμήδους, καὶ Ἶλος ὁ ἀδελφός. Ἰωάννης δὲ ὁ Ἀντιοχεὺς οὐκ ἐξ οὐρανοῦ λέγει πεσεῖν τὸ Παλλάδιον, Ἄσιον δέ τινα φιλόσοφον μαθηματικὸν τοῦτο ποιῆσαι ὡροσκοπίᾳ καλλίστῃ, εἰς τὸ ἀπόρθητον εἶναι τὴν πόλιν ἐκείνην, ἔνθα ἂν τοῦτο μένει πεφυλαγμένον καὶ ἄσυλον. χαρίσασθαι δὲ τὸ τοιοῦτον Παλλάδιον τῷ Τρωΐ. τὰς δὲ ἀλληγορίας καὶ τὸ ἔτι ἐπεκτεῖναι τὴν ἱστορίαν, ἐατέον. πρὸς γὰρ, ὡς μυριάκις ἔφην, μυθικῶς γράφει. Ἀπολλόδωρος δὲ λέγει, μετὰ τὸ κτίσαι Ἶλον τὴν Ἴλιον, τῇ βοῒ ἀκολουθήσαντα εὔξασθαι ἰδεῖν σῆμα, καὶ τότε πεσεῖν τὸ Παλλάδιον, ὃ τρίπηχυ ἦν τῷ μεγέθει. τοῖς δὲ ποσὶ συμβεβηκὸς τῇ δεξιᾷ δόρυ ἔχον, λαιᾷ δὲ ἠλακάτην καὶ ἄτρακτον. φασὶ γὰρ Ἀθηνᾶν παρὰ τῷ Τρίτωνος τρέφεσθαι, ᾧ θυγάτηρ ἦν Παλλάς. ἀμφοτέρων δὲ ἀσκουσῶν τὰ κατὰ πόλεμον, εἰς φιλονεικίαν ἐλθεῖν. μελλούσης δὲ πλήσσειν τῆς Παλλάδος, φοβηθεὶς ὁ Ζεὺς, ἀνέτεινε τὴν αἰγίδα, Παλλὰς δὲ ἀναβλέψασα πρὸς τὴν αἰγίδα τρωθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς πίπτει. Ἀθηνᾶ δὲ περίλυπος ἐπ' αὐτῇ γενομένη, ξόανον ἐκείνης ὅμοιον κατασκευάσασα, περιέθετο τοῖς στέρνοις, ὃ λέγουσιν Αἰγίδα, καὶ ἐτίμα ἱδρυσαμένη παρὰ

τῷ Διΐ

τῷ Διΐ. ὕστερον δ' Ἠλέκτρα τοῦτον προσεγγίσασα, ἔρριψε πρὸς τὴν Ἴλιον. μισονύμφου.] τοῦτο δηλονότι ἡ ἐρῶσα παρθενίας, τὰς νυμφευθείσας μισεῖ. διαφέρει δὲ παρθένος, ἡ καὶ κόρη καὶ νεᾶνις λεγομένη, πρὸς νύμφην, γυναῖκα καὶ γραῦν. παρθένος μὲν γάρ ἐστιν, ἡ μὴ γευσαμένη συνουσίας ἀνδρός. νύμφη δὲ, ἡ νεωστὶ συζευχθεῖσα, μήπω δὲ τετοκυῖα. γυνὴ δὲ, ἡ γονῆς δεκτικὴ καὶ τίκτουσα. γραῦς δὲ, ἡ διαφθαρεῖσα τοῦ τίκτειν. λαφεία.] ἐπίθετον Ἀθηνᾶς, ἤτοι λαφυεία, ἡ ἄγουσα τὰ ἐκ τοῦ πολέμου λάφυρα, καὶ συγκοπῇ, λαφεία. ὅμοιον δέ ἐστιν τῷ ἀγελεία, ἡ ἄγουσα λείαν. πυλαίτιδος.] καὶ τοῦτο συμβολικῶς ἐπίθετον Ἀθηνᾶς. ἐν ταῖς πύλαις γὰρ αὐτὴν ἔγραφον τῶν πόλεων καὶ οἰκιῶν, ὡς ἐν προαστείοις τὸν Ἄρεα, συμβολικωτέρως ὑποτιθέμενοι, ὡς ἐν ταῖς πόλεσι καὶ ταῖς οἰκίαις τὴν Ἀθηνᾶν χρὴ συμβουλῆς καὶ φρονήσεως, ἐν τοῖς ἐκτὸς δὲ ὑπὲρ τούτων ἀμύνεσθαι τοὺς πολεμίους. τὸ δὲ φάσσα καὶ τόργος οἰνὰς καὶ ἅρπη, ἐρρέθη.

Τῆμος βιαίως φάσσα πρὸς τόργου λέχος
Γαμφαῖσιν ἅρπαις οἰνὰς ἑλκυσθήσομαι,
Ἡ πολλὰ δὴ Βούδειαν Αἴθυιαν κόρην,
Ἀρωγὸν αὐδάξασα τἀρρόθον γάμων.

Tunc violenter palumba ad accipitris lectum,
Faucibus harpes columba raptabor,
Multum Budæam Fulicam virginem
Vindicem inuocans depultricem nuptiarum.

Ἡ πολλὰ αὐδάξασα.] καὶ ἐπικαλεσαμένη ἀρωγὸν τἀρρόθον καὶ βοηθὸν τῶν γάμων, τῶν ἐκ τοῦ Λοκροῦ Αἴαντος ἐμῶν βιαίων γάμων ἀποδιώκτειραν τὴν κόρην, ἤτοι παρθένον Ἀθηνᾶν, τὴν Βούδειαν καὶ Αἴθυιαν. μυθικὴν δέ τινα δοκοῦντες οὗτοι τὴν Ἀθηνᾶν, ἐκείνης ἐπίθετα ταῦτα λέγουσιν. ἡ δὲ φρόνησις Ἀθηνᾶ ἐπίθετα ταῦτα κέκτηται. Βούδεια γὰρ ἡ φρόνησις, ὅτι τοὺς βόας ἀρότρῳ καὶ ζυγοῖς ὑποδέει, καὶ τέμνει τὰς αὔλακας. Αἴθυια δὲ, ὅτι καὶ πλοῖα ἡ φρόνησις κατεσκεύασε, καὶ δίκην Αἰθυιῶν ἐδίδαξε τοὺς ἀνθρώπους ναυτίλλεσθαι ἐπ' αὐτῶν, διαπεραιουμένοις τὴν θάλασσαν. Αἴθυια δέ ἐστιν ὄρνεον θαλάσσιον ἄφρον, ἀφρῷ ἁλισκόμενον. οἱ γὰρ παῖδες τῶν ἁλιέων ἀφρὸν τῇ χειρὶ λαβόντες, πόρρω πρὸς τὴν θάλασσαν ῥίπτουσιν, εἶτα ἐγγὺς καὶ ἐγγύτερον ἕως ἐπ' αὐτὰς αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐλθούσας, ἀγρεύουσιν.

Ἡ δ' εἰς τέραμνα δουρατογλύφου στέγης,
Γλήνας ἄνω στρέψασα χώσεται στρατῷ,
Ἐξ οὐρανοῦ πεσοῦσα καὶ θρόνων Διός
Ἄνακτι πάππῳ κτῆμα τιμαλφέστατον.
Ἑνὸς δὲ λώβης ἀντί, μυρίων τέκνων

Illa verò in tecta lignis compactæ domus
Suſpiciens, iraſcetur exercitui,
E cælo delapſa, Iouiſque ſolio,
Auo regi res precioſiſſima.
Vnius autem ob peccatum, infinitorum liberorum

Ηδ' εἰς τέρεμνα.] ἐκείνη δὲ ἡ Ἀθηνᾶ εἰς τέ-
ρεμνα, ἤτοι εἰς τὴν στέγην ἄνω στρέψασα τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς, ὀργισθήσεται τῷ στρατῷ, ἐξ οὐρανοῦ ποτὲ τῷ
πάππῳ μου Τρωῒ πεσοῦσα. οὗτος μὲν μυθικῶς λέ-
γει, ὡς Ἀσιος μαθηματικὸς φιλόσοφος τοῦτο ποιή-
σας ὡροσκοπίᾳ καλλίστῃ, εἰς τὸ ἀπόρθητον εἶναι τὴν
πόλιν ἐκείνην, ἔνθα τοῦτο πεφυλαγμένον καὶ ἄσυ-
λον εἶναι. χαρίσασθαι δὲ τὸ τοιοῦτον Παλλάδιον τῷ
Τρωΐ. Ἀπολλόδωρος δὲ λέγει, μετὰ τὸ κτίσαι Ἰ-
λιον τὸν Ἶλον, τῇ βοῒ ἀκολουθήσαντα, εὔξασθαι
ἰδεῖν σημεῖον, καὶ τότε πεσεῖν τὸ Γαλλάδιον, ὃ τρί-
πηχυ ἦν τῷ μεγέθει. τοῖς δὲ χερσὶ συμβεβηκὸς τῇ
δεξιᾷ δόρυ ἔχον, λαιᾷ δ' ἠλακάτην καὶ ἄτρακτον.
καὶ πάλιν, οὕτως μὲν μυθικῶς λέγεται, τὸ τῆς Ἀ-
θηνᾶς εἴδωλον στρέψαι τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὴν
στέγην, καὶ ὀργισθῆναι τῷ στρατῷ. Ὅμηρος δὲ Ἀθη-
νᾶν ὀργισθεῖσαν τότε, τὸν ἀέρα καλεῖ. ἐναντίων γὰρ
πνευσάντων ἀνέμων, ὁ τῶν Ἑλλήνων στόλος ἐφθά-
ρη. ἐξ οὐρανοῦ πεσοῦσαν.] οἱ μὲν οὕτω μυθικῶς
φασὶν, ἐπὶ Τρωὸς ἐξ οὐρανοῦ τοῦτο πεσεῖν. ἐγὼ δὲ
ἀλληγορικωτέρως φημὶ, ὡς καὶ προεῖπον. Ἀσιος
τις μαθηματικὸς φιλόσοφος ὡροσκοπήσας καὶ
ἀστρολογήσας καλῶς, τοῦτο κατεσκεύασεν, εἰς τὸ
ἀπόρθητον εἶναι τὴν πόλιν τὴν ἄσυλον τοῦτο φυλάττου-
σαν. ὅθεν διὰ τὴν ὡροσκοπίαν καὶ τὸ ἀστρολόγημα,
ἐμυθολόγησαν, ὡς ἐξ οὐρανοῦ καταπέπτωκεν. ἑνὸς
δὲ λώβης αὐτή.] αἰτία δὲ τῆς ἁμαρτίας τοῦ Αἴαντος
τοῦ Λοκροῦ, ἡ Ἑλλὰς πᾶσα στενάξει, θρηνοῦσα τὰ
ψευδοτάφια τῶν ναυαγησάντων Ἑλλήνων, ἤτοι
αὐτοὺς τοὺς ναυαγήσαντας Ἕλληνας, οὐκ ἐν τάφοις
κειμένους, ἀλλ' ἐπὶ τῶν θαλασσίων πετρῶν. οὐ-
δὲ φυλάσσοντας τὴν τέφραν τῶν ἑαυτῶν λειψά-
νων ἐκ πυρὸς ἐν λάρναξι τεθειμένην, ὡς νό-
μος τῶν ἐπὶ ξένης χώρας θνησκόντων νεκρῶν,
ἀλλὰ φυλάσσοντας ὄνομα ἐλεεινὸν, καὶ ψευδο-
γραφίων ἐπιγραφὰς, βρεχομένας ταῖς ἐπιγρα-
φὰς τῶν τάφων, ἤτοι τοὺς τάφους αὐτοὺς, θερμοῖς
δακρύοις πατέρων, παίδων, καὶ ἐν τοῖς τῶν γυναι-
κῶν τῶν τεθνηκότων δηλονότι θρήνοις. λώβης.]
τίς ἡ λώβη; φασὶν ὅτι ὁ Λοκρὸς Αἴας ἐν τῇ ἁλώ-
σει τῆς Τροίας καταφυγοῦσαν Κασσάνδραν ἐν τῷ
ναῷ τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ τοῦ Παλλαδίου τῆς Ἀθη-
νᾶς ἐχομένην, ἀπέσπασε, καὶ αὐτόθι συνεγίνετο.
ὀργισθεῖσα δὲ τοῦτον ἡ Ἀθηνᾶ, ἐν τῇ θαλάσσῃ σὺν
πολλοῖς ἑτέροις τῶν Ἑλλήνων ἀνεῖλεν· οὕτω μὲν οἱ
πολλοὶ φασί. τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει. καταφυ-
γοῦσαν αὐτὴν ἀπέσπασε τοῦ ναοῦ, καὶ ἔσχηκε λείαν
αὐτὴν, καθάπερ ἑτέρας οἱ λοιποὶ στρατηλάται,
ἃς ἔφθασεν ἕκαστος ἀφαρπάξαι. ἐρασθεὶς δὲ
αὐτῆς Ἀγαμέμνων, τῷ Ὀδυσσεῖ τοῦτο κοινοῦται. ὁ δὲ
κηρύσσει, ὡς Αἴας ἐν τῷ ναῷ ταύτῃ ἐμίγη. συνέ-
βη γοῦν ἀφαιρεθῆναι αὐτὴν οὕτως ὑπ' Ἀγαμέ-
μνονος, μισηθῆναι δὲ καὶ τὸν στρατηγὸν Αἴαντα ὑπὸ
τοῦ ἀλογίστου πλήθους καὶ σύρφακος. εἰς νοῦν δὲ θέ-
μενος τὸν Ἀχιλλέως πρότερον ὕβριν, πῶς ἀφῃρέ-
θη τὴν Ἱπποδάμειαν Βρισηΐδα, ἔτι δὲ λογισάμενος
καὶ τοῦ Γαλαμήδους τὸν ἄδικον θάνατον, καὶ φο-
βηθεὶς μήπως καὶ αὐτὸν δόλῳ ἀνέλωσι, ἐμβὰς
τῆς νεὼς ἐν ἀποφόρῳ καὶ χειμερίῳ καιρῷ ἐναντίων
ἀνέμων πνευσάντων, ναυαγεῖ περὶ Τῆνον καὶ Μύ-
κονον, ἢ Ἄνδρον καὶ Τῆνον, καὶ τῆς νεὼς πρὸς τὰς πέ-
τρας λυθείσης, μέχρι τινὸς ὁ ἀνὴρ γενναίως νη-
ξάμενος, περὶ τὰς Γυραίας πέτρας ἐσώθη. μεγά-
λων δὲ τῶν κυμάτων ἐπερχομένων συνεχεστέρως, σὺν
μέρει τῆς πέτρας ἀποκοπέντι, πρὸς τὴν θάλασσαν
αὖθις κατενεχθεὶς, ἀπεπνίγη. μαθοῦσα δὲ ἡ Λο-
κρὶς ἅπασα τὸ συμβὰν, ἐπὶ χρόνον ὅλον μελα-
νηφοροῦσα τὸν ἄνδρα ἐπένθησε, καὶ ἐτησίως ὁλ-
κάδα πληροῦσα θυσιῶν μεγαλοπρεπῶν, καὶ πῦρ
ἐμβάλλουσα τῇ ὁλκάδι, ἐξαρτῶσα τὲ μέλαν ἱ-
στίον αὐχένων χοεὶς, ἔπεμπε πρὸς τὸ πέλαγος
καταικαίεσθαι θυσίαν τῷ ἥρωϊ.

Ἑλλὰς στενάξει πᾶσα τοὺς κενοὺς τάφους,
Οὐκ ὀστοθήκας, χοιράδων δ' ἐφημένους,
Οὐδ' ὑστάτην κεύθοντας ἐκ πυρὸς τέφραν,
Κρωσσοῖσι ταρχυθεῖσαν, ὡς φθιτῶν θέμις,
Ἀλλ' οὔνομ' οἰκτρὸν καὶ κενηρίων γραφὰς
Θερμοῖς τεκόντων δακρύοις λελουμένας.

Παίδων τε καὶ θρηνοῦσι τοῖς ὁμευνίδων,
Ὀφέλτα καὶ μύχουρε χοιράδων Ζάραξ,
Σπίλοι τε καὶ Τρύχαντα καὶ τραχὺς Νέδων,
Καὶ πάντα Διρφωσσοῖο καὶ Διακρίων
Γωλειά, καὶ Φόρκυνος οἰκητήριον.

Honoraria gemet omnis Græcia ſepulcra,
Non vrnis ſed ſcopulis inſidentia,
Nec extremum tegentia ex igne cinerem
Hydriis conditum, vt mortalium mos eſt,
Sed nomen miſerandum,& cenotaphiorum inſcriptiones,
Calidis parentum ac filiorum lacrymis
Perfuſas,& lamentis vxorum.
O Ophelta,& petrarum cuſtos Zarax,
Scopulíque & Trychanta,& aſper Nedon,
Omnéſque Dirphoſsi & Diacriorum
Gurgites,Phorcíque domicilium,

Χοιράδων.] χοιράδες, σπίλοι, μύρμηκες, τήγανοι, ῥαχίαι, αἱ ὕφαλοι λέγονται πέτραι. ἐπειδὰν ἔθος ἦν τοὺς ἀλλαχοῦ τῆς πατρίδος τεθνηκότας καίειν, καὶ τὴν τέφραν αὐτῶν ἐν χρυσοῖς καὶ λάρναξι καὶ ἀμφιφορεῦσιν εἰς τὴν πατρίδα κομίζειν, ὅπερ ἐγένετο ἐν τῇ η τῆς Ἰλιάδος, καὶ ἐπὶ Πατρόκλῳ καὶ Ἀχιλλεῖ. φησὶν οὖν ὁ Λυκόφρων, ὅτι οὔτε ἐν τῇ πατρίδι ἀποθανοῦνται οἱ Ἕλληνες, οὔτε ἐν τῇ ξένῃ γῇ ἀποθανόντες τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ἐν λάρναξιν ἐμβαλόντες ἀποκομίσουσιν εἰς τὰς αὐτῶν πατρίδας, ἀλλὰ ναυαγήσαντες ἀπολοῦνται ἐν ταῖς θαλασσίαις πέτραις. καὶ ὡς τάφοι αὗται αὐτοῖς γενήσονται. ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τοὺς τόπους, καὶ τὰ ἀκρωτήρια, ἐν οἷς ἔμελλον τὰ τῶν Ἑλλήνων γενέσθαι ναυάγια. ὦ Ὀφέλτα καὶ Ζάραξ μύχουρε τῶν χοιράδων.] ἤτοι φύλαξ τῶν κοιλοτάτων πετρῶν. αἰτὶ τοῦ εἰπεῖν, ὦ Ζάραξ ἔχων κοίλας πέτρας. ὁ Ὀφέλτα δὲ καὶ Ζάραξ ὄρη Εὐβοίας. ὁ μὲν Ὀφέλτης ἀπὸ Ὀφέλτου τοῦ Ἀρχεμόρου κληθείς, ὃς υἱὸς ἦν Λυκούργου, ἱερέως τοῦ Νεμείου Διός. Ζάραξ δέ, ἀπὸ Ζάρακος τοῦ υἱοῦ Καρύστου. ὁ δὲ αὐτὸς Ζάραξ κατὰ Φάλαριν καὶ ἑτέροις Καφηρεὺς λέγεται. νῦν δὲ ὁ Καφηρεὺς ἰδιωτικώτερος ξυλοφάγος καλεῖται. Τρύχαντα καὶ Νέδων καὶ Διρφωσσός] ὄρη Εὐβοίας εἰσί. τὸ δὲ Διρφωσσὸν ὁ Εὐφορίων δίρφυν καλεῖ. Δίρφυν αἰὰ βηχεῖαν ὑπ' Εὐβοία κικόνισο. διάκρια δὲ ὄρη Εὐβοίας, ὅτι ἐκεῖ διεκρίθησαν Ἥφαιστος, Ἀθηνᾶ, καὶ Ἑρμῆς. Ἥφαιστος μὲν λέγων, ὅτι καλὸν ὁ ἄνθρωπος. Ἑρμῆς δέ, ὅτι καλὸν ἡ οἰκία. Ἀθηνᾶ, ὅτι καλὸν ὁ βοῦς. ταῦτα φασὶν οἱ μῦθοι. Γωλειὰ δέ, αἱ πρὸς τὴν θάλασσαν καταδύσεις. Φόρκυνος οἰκητήριον] ἡ θάλασσα.

Ὅσων στεναγμὸν ἐκβεβρασμένων νεκρῶν
Σὺν ἡμιθραύστοις ἰκρίοις ἀκούσετε.
Ὅσων δὲ φλοίσβων ῥαχίας αἰεκβάτου
Δίναις παλιρρόισιν ἕλκοντος σάλου.
Ὅσων δὲ θύννων ἠλοκισμένων ῥαφὰς
Γρὸς τηγάνοισι κεαρός, ὧν καταιβάτης
Σκηπτὸς κατ' ὄρφνην γλίσεται δηουμένων.

Quot ſuſpiria mortuorum cum ſemifractis
Tabulatis eiectorum audietis:
Quótque ſtrepitus inacceſsibilis ſali
Vorticibus refluis ſcopulos trahentis:
Quótque thunnos ſuturas capitis
Contra cautes ſulcatos, quos præceps
Fulmen vaſtatos per noctem guſtabit:

Ὅσων δὲ θύνων.] θύνας καλεῖ τοὺς κινδυνεύσαντας Ἕλληνας. τὸ δὲ ἑξῆς, ὅσων δὲ θύνων ἠλοκισμένων καὶ κατακοπέντων τὰς ῥαφὰς τῆς κρατὸς ἐν ταῖς τηγαίοις καὶ πλατείαις πέτραις. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ στεναγμὸν ἀκούσεται. ὧν καταιβάτης.] οἱ Ἕλληνες μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἅλωσιν ἀποπλέοντες, ζοφώδους αὐτοῖς τοῦ ἀέρος καὶ πνευμάτων καὶ κεραυνῶν γεγενημένων, ἀπώλοντο, ὥσπερ καὶ Εὐριπίδης ἐν ταῖς Τρῳάσιν, ὡς ἀπὸ τῆς Ἀθηνᾶς, λέγει·

Καὶ Ζεὺς μὲν, ὄμβρον καὶ χάλαζαν ἄσπετον
Πέμψει, ζοφώδη τ' αἰθέρος φυσήματα.
Ἐμοὶ δὲ δώσειν πῦρ κεραύνιον λέγει,
Βάλλειν Ἀχαιοὺς, ναῦς τε πιμπράναι πυρί.

Καὶ πάλιν ὡς ἀπὸ τοῦ Ποσειδῶνος λέγει,

Ταράξω πέλαγος Αἰγαίας ἁλός,
Ἀκταὶ δὲ Μυκόνου, Δήλιοί τε χοιράδες,
Σκῦρός τε, Λῆμνός θ' αἱ Καφήρειοί τ' ἄκραι,
Πολλῶν θανόντων σώμαθ' ἕξουσι νεκρῶν.

Καταιβάτης ὁ σκηπτὸς, ὁ κάτω φερόμενος, καὶ πληκτικὸς καὶ αἰφνίδιος κεραυνός. εἴδη δὲ κεραυνῶν πέντε· πρηστὴρ, ὁ καὶ πυρόεις καλούμενος, ὃς καταφερομένου τοῦ πνεύματος, καὶ ἐκπυρωθῆναι καὶ λεπτυνθῆναι γίνεται. σκηπτὸς, ὁ καὶ καταιβάτης, ὃς γίνεται παχυνθῆναι τοῦ πυρώδους πνεύματος. ἀργὴς, ὃς δὴ τὴν πάνυ λεπτοτάτην οὐ φλέγει, μελαίνει δέ. ψολόεις, ὁ ἐν τῇ ψαύσει ὀλλύων. ἑλικίας δὲ, ὁ συστροφὰς καὶ ἕλικας ποιῶν, διὰ μέσην ταχύτητα καὶ ὑγρότητα τῇ πυκνότητι τοῦ ἀέρος αἰτωθούμενος.

Ὅταν καρηβαρεῦντας ἐκ μέθης ἄγων,
Λαμπτῆρα φαίνῃ τὸν ποδηγέτην σκότους
Σίντης ἀγρύπνῳ προσκαθήμενος τέχνῃ,
Τὸν δ' οἷα δύπτην κηρύλον διὰ στενοῦ
Αὐλῶνος οἶδμα γυμνήτην φάγρον,
Διπλαῖν μεταξὺ χοιράδων σαρούμενον.

Quando caput ex crapula grauatos ducens,
Facem lucebit tenebrarum ducem,
Noxius, vigili incumbens fraudi.
Illum ſanè velut vrinatorem halcyonem per anguſtum
Canalem auferet fluctus nudum phagrum,
Inter duos iactatum ſcopulos.

Ὅταν καρηβαρεῦντας.] ὅταν ὁ Σίντης, ἤτοι ὁ Ναύπλιος ὁ Παλαμήδους πατὴρ, φαίνῃ περὶ τὸν Καφηρέα τὸ ἀκρωτήριον Εὐβοίας, λαμπτῆρα καὶ φανὸν ποδηγέτην σκότους, ἀγρυπνῶν, καὶ καρηβαροῦντας ἐκ μέθης ἄγων τοὺς Ἕλληνας, οὐ εἶπε τὸ ὡς, ἵν' ᾖ ὡς καρηβαροῦντας, ἀλλὰ καλῶς οὕτως ἔχει. καὶ γὰρ Ὅμηρος οὕτως ἐν Ὀδυσσείᾳ φησίν, οἱ δ' ἦλθον οἴνῳ βεβαρηότες υἷες Ἀχαιῶν. ἡ δὲ ἱστορία τοιάδε· Ὀδυσσεὺς μὴ θέλων καὶ αὐτὸς συμπλεῦσαι ἐπὶ Τροίαν, τοῖς Ἕλλησιν ὑπεκρίνετο εἶναι μωρός· ζευγνὺς τοίνυν ἵππον καὶ βοῦν, ἠροτρία. τοῦτον δὲ Παλαμή-

δης ὁ Ναυπλίου καὶ Κλυμένης τῆς Κατρέως, σοφώτατος ὢν τῶν κατ' αὐτὸν ἀνθρώπων ἤλεγξε. Τηλέμαχον γὰρ τὸν υἱὸν τοῦ Ὀδυσσέως ἔθηκεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἀροτριῶντος. αὐτοῦ δὲ κρατήσαντος τὸ ἄρμα, ἵνα μὴ ὁ παῖς αὐτοῦ φονευθῇ, ἠλέγχθη. συνέπλευσεν οὖν ἐπὶ Τροίαν τοῖς Ἕλλησιν ὁ Παλαμήδης τε καὶ ὁ Ὀδυσσεύς. Παλαμήδης δὲ φθόνῳ Ὀδυσσέως καὶ πεπλασμέναις τούτου γραφαῖς, κατηγορηθεὶς ὡς προδιδοὺς τῷ Πριάμῳ τοὺς Ἕλληνας. Πεισθέντες οὖν οἱ Ἕλληνες ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν, καὶ οὕτως ἀναιρεῖται. γέγονε δὲ ὕστερον ἐν λεπετύμνῳ ὄρει Μηθύμνης ἱερὸν τοῦ ἀνδρός. ὅτε δὲ μαθὼν τὴν τούτου ἀναίρεσιν ὁ τούτου πατὴρ Ναύπλιος, ἔπλευσε πρὸς τοὺς Ἕλληνας, καὶ τὴν τοῦ παιδὸς ἀπῄτει ποινήν. ἄπρακτος δὲ ὑποστρέψας, ὡς πάντων χαριζομένων τῷ βασιλεῖ Ἀγαμέμνονι, μεθ' οὗ τὸν Παλαμήδην ἀνεῖλεν ὁ Ὀδυσσεύς, περιπλέων λοιπὸν τὰς χώρας τὰς Ἑλληνίδας παρεσκεύασε τὰς τῶν Ἑλλήνων γυναῖκας μοιχευθῆναι, Κλυταιμνήστραν τὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος Αἰγίσθῳ, Αἰγιάλειαν τὴν Διομήδους Σθενέλῳ, Μήδειαν δὲ τὴν Ἰδομενέως ὑπὸ Λεύκωνος. ἣν καὶ ἀνεῖλε Λεύκων, καὶ Κλεισιθύραν τὴν θυγατέρα αὐτῆς, ἐν τῷ ναῷ καταφυγοῦσαν, καὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως, καὶ δέκα πόλεις τῆς Κρήτης ἀποσπάσας, ἐτυράννησεν καὶ μετὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον, καὶ τὸν Ἰδομενέα τῇ Κρήτῃ καταίροντα ἐξήλασε. ταῦτα πάντα ταῖς τοῦ Ναυπλίου γέγονε συσκευαῖς. ὕστερον δὲ ἀκούσας τὴν τῶν Ἑλλήνων ἄνοδον ἐπὶ τὴν πατρίδα, ἧψε φρυκτὸν περὶ τὰ κοῖλα τῆς Εὐβοίας, καὶ ὃν αὖ εἴπομεν Καφηρέα, νῦν δὲ ξυλοφάγον καλούμενον, ὅπου προσπλεύσαντες οἱ Ἕλληνες ἐν τῷ δοκεῖν λιμένα εἶναι διεφθάρησαν. τὰ δὲ περὶ τὸν Παλαμήδην καὶ Εὐριπίδης ἐν δράματι Παλαμήδει φησὶν,

> Ἐκάνετ' ἐκάνετε τὰν πάνσοφον, ὦ Δαναοί,
> Τὰν οὐδὲν ἀλγύνουσαν ἀηδόνα μουσᾶν.

λαμπτῆρα ποδηγέτην σκότους.) τὸν Φρυκτὸν λέγει, ὃς κατῆξεν αὐτοὺς εἰς ᾅδην. ἔστι δὲ τὸ σχῆμα παραδοξολογία. τὸν δή οἱ ἀδύπνην.) τὸν δὲ γυμνίτην καὶ ὁπλίτην φάγρον. λέγει δὲ τὸν Λοκρὸν Αἴαντα, ἢ τὸν φάγρον γυμνίτην καὶ γυμνὸν, κομίσει τὸ κῦμα, διὰ τοῦ στενοῦ αὐλῶνος καὶ ἐπιμήκους πελάγους, ὥσπερ κόλυμβον ἄρρενα ἀλκύονα μεταξὺ τῶν δύο χοιράδων κλυδωνιζόμενον. ἐν ταῖς γυραίαις δὲ πέτραις σωθεὶς, καὶ ξηρανὰ ποιῶν τὰ πτερὰ, διάβροχα ὄντα τῇ θαλάσσῃ, πάλιν πεσεῖται εἰς τὴν θάλασσαν, ἀπὸ τῶν ὄχθων καὶ πετρῶν τῇ τριαίνῃ καὶ τῇ τρικυμίᾳ βληθεὶς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς θαλάσσης, καὶ συμπλευσεῖται ταῖς φαλλαίναις καὶ τοῖς λοιποῖς ἰχθύσιν. ὃν ὕστερον ἐκριφέντα ὑπὸ τῶν κυμάτων, ἡ Θέτις θάψει περὶ τὸν Τρέμοντα, χωρίον τῆς Δήλου. κηρύλος.] ὁ ἄρσην ἀλκύων, παροξυτόνως διὰ τοῦ η, καὶ ἔστι Δωρικόν. Κείρυλος δὲ διὰ διφθόγγου καὶ προπαροξύτονον, Ἀττικῶς, ὥς φησιν Εὐφρόνιος. σὺ δὲ τὸ κηρύλος ἐπίσης γίνωσκε γράφειν ἡμᾶς τε καὶ τοὺς Ἀττικοὺς καὶ Δωριέας, τοὺς δὲ Αἰολέας διφθόγγῳ. ἐκεῖνοι γὰρ τὸ Πηλεὺς καὶ Νηλεὺς, καὶ τὰ ὅμοια, Πείλευς καὶ Νείλευς λέγουσι, καὶ διφθόγγῳ γράφουσιν, ὡς οἱ Δωριεῖς τὸ πλῆον καὶ μῆον, καὶ τὰ ὅμοια, διὰ τοῦ ἦτα γράφουσιν. ἀλλὰ περὶ τῶν κηρύλων, καὶ ἅ φησιν Ἀντίγονος λεκτέον. γηράσαντες τοὺς ἄρσενας ἀλκύονας αἱ θήλειαι, βαστάζουσι τοῖς πτεροῖς. ἐν δὲ τῇ συνουσίᾳ γηράσαντες οἱ ἄρρενες τελευτῶσι. τὴν δὲ λῆρον καὶ μυθικὴν τοῦ κύηκος ἱστορίαν καὶ τῶν ἀλκυόνων ἐῶ. δίπλων μεταξὺ χοιράδων.) Μυκόνου καὶ Τήνου, ἢ Ἄνδρου καὶ Τήνου, ἢ μεταξὺ δύο τινῶν χοιράδων περὶ τὰς Γυρὰς καλουμένας πέτρας. καὶ Ὅμηρος· Γυρῇσι μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασεν.

Ἡ δὲ Τήνος καὶ Μύκονος, νῆσοι εἰσὶ τῶν Κυκλάδων. τὸν δὲ στενὸν τόπον, αὐλῶνα καλεῖ. γυραῖαι δὲ κυρίως ἐλέγοντο αἱ πέτραι, ἐν αἷς ὁ Αἴας ἀπώλετο.

> Γυραῖσι δ' ἐν πέτρῃσι τερσαίνων πτερὰ,
> Στάζοντα πόντου, δεύτεραν ἅλμην πάσει,
> Βληθεὶς ἀφ' ὄχθων τῷ τριαινούχῳ δορὶ,
> Ὠ νιν κολαστὴς ἔθνος οὐτάσας λαφύξεις,

Ἀναγκάσει φάλλαισι κοινωνεῖν δρόμου
Κόκκυγα κομπάζοντα ματαίαις στόμβοις.

In Gyris autem ſaxis pennas ſiccans
Mari ſtillantes, alteram trahet ſalſuginem,
Tricuſpide à ſcopulis haſta deiectus,
Qua illum vindex horrendus vulnerans mercenarius,
Coget vnà cum balænis currere
Cuculum iactantem vanas minas.

Τριωνύχῳ δορί.] τῇ τριαίνῃ. κολαστὴς γὰρ ὁ Ποσειδῶν, ἤτοι ἡ θάλασσα, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ κολάζων, καὶ τιμωρῶν, καὶ σείων τὴν γῆν. λάτρεύς.] ὅτι τῷ Λαομέδοντι ἐλάτρευσεν ὁ Ποσειδῶν ἐπὶ τῆς Τροίας οἰκοδομήσει, Ἤματι τῷ ὅτε τεῖχος Εὐδμήτοιο πόληος ὑψηλὸν ποίησε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων. μυθικῶς. κόκκυγα.) κόκκυξ, ὄρνεον δειλόν, ὅμοιον ἱέρακι. ἔστι δὲ λάλον, ὃ διὰ δειλίαν οὐ συναυλίζεται τοῖς λοιποῖς ὀρνέοις. ἔστι δὲ καὶ δύσφονον, ὃ παρὰ Ῥωμαίοις κούκολος καλεῖται. ἢ οὖν διὰ τὸ μονιὸν τὸν Αἴαντα παρείκασε κόκκυγι, ἢ διὰ τὸ φλυαρόν. φησὶ γὰρ Ὅμηρος, φῆ ῥα ἔκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης. ἢ διὰ τὸ μάτην φθέγγεσθαι. καὶ γὰρ θορυβητικὸν καὶ φλύαρον τὸ ὄρνεον. στόμβοις) λοιδορίας. ἐγὼ δὲ στόμβους φημὶ τὰς διὰ στόματος ὕβρεις, χλεύας καὶ στωμυλίας.

Ψυχρὸν δ' ἐπ' ἀκταῖς ἐκβεβρασμένον νέκυν
Δελφῖνος, ἀκτὶς Σειρία καταυανεῖ,
Τάριχον ἐν μνίοις δὲ καὶ βρύοις σαπρὸν
Κρύψει κατοικτίσασα Νησαίας κάσις,

Tum frigidum ad litus expulſum cadauer
Delphini, radius arefaciet Sirij.
Salſamentum demum putridum in algis & muſco
Sepeliet Neſææ ſoror miſerta,

Νέκυν δελφῖνος.) τὸν νεκρὸν τοῦ Αἴαντος, διὰ τὸ ἐκβεβρασθῆναι εἰς γῆν. ὁ γὰρ δελφὶς νοσῶν αὐτὸν τὸ ἐκβεβρασθῆναι εἰς γῆν. ὁ γὰρ δελφὶς νοσῶν αὐτὸν πελάγιος τῇ ὥρα, εἰς γῆν ἐξέρχεται, ὡς ὁ Ὀππιανὸς λέγει. ἀκτὶς Σειρία.) ἡ σειρίου, ἡ ἡλιακὴ, ἢ τοῦ ἡλίου. σείριος δὲ κύων ἀστήρ ἐστιν εἷς τῶν καταχρηστικῶς. σείριος δὲ κύων ἀστήρ ἐστιν εἷς τῶν ἐν τῷ χρύσειον κείμενος τοῦ ἀστρώου κυνός, ὃν οἱ ἰδιῶται τοῦ ὅλου κυνὸς ὄνομα κύναστρον προσαγορεύουσι. παρὰ δὲ οὖν Σειρίου τούτου ἀστέρος, ἐν τοῖς Φαινομένοις Ἄρατος λέγει· Ὀξέα σειριάει, λάμπει, ἢ ξηραίνει, καί μιν καλέουσ' ἄνθρωποι σείριον. καταυανεῖ.) καὶ καθαυανεῖ. αὔω γὰρ τὸ ξηραίνω, ψιλοῦται. καθαυανεῖ δὲ, ἀντὶ τοῦ λαμπρυνεῖ. αὔω γὰρ τὸ λάμπω δασύνεται, ὅθεν καὶ φαύω λέγομεν. τὸ δὲ καθαυανεῖ ἀντὶ τοῦ λαμπρυνεῖ, τὸ σχῆμα χαριεντισμὸς καὶ ἀστεϊσμὸς λέγεται. τὸ γὰρ εἰπεῖν λαμπρυνεῖ τὸν νεκρὸν, χαριέν ἐστιν. ἡ δὲ ἔννοια τοιαύτη. τὸν δὲ Αἴαντα ἐκβεβρασμένον τῆς θαλάσσης, ὁ ἥλιος ξηρανεῖ, ὡς σῶμα δελφῖνος. λείπει δὲ τὸ ὡς. ὡς ταριχευόμενον δὲ καὶ σαπρὸν κατακρύψει οἰκτήσασα ἡ Νησαίας κάσις, ἤτοι ἡ Θέτις, ἡ βοηθὸς τοῦ μεγίστου δίσκου, ἤτοι Διός. βοηθὸς δὲ τοῦ Διὸς ἡ Θέτις, ὡς καὶ Ὅμηρος.

Ἀλλὰ σύ τόν γ' ἐλθοῦσα θεὰ ὑπελύσαο δεσμῶν. μνίον.) τὸ κεκολλημένον ἐν θαλασσίαις πέτραις, ἢ ἑλῶδες, ἢ βοτανῶδες. βρύον δὲ, τὸ ἐκκοπὲν καὶ πλέον ἐν ὕδασι. σαθρὸν, νῦν τὸ σεσημμένον. κυρίως δὲ σαθρὸς ὁ ἀσθενὴς, καὶ σεσημμένα τὰ ἄρθρα ἔχων. Νησαίας κάσις.] ἡ Νησαία μία τῶν Νηρηΐδων, θυγάτηρ Νηρέως καὶ Δωρίδος τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρός. κάσις δὲ Νησαίας νῦν ἡ Θέτις. ἐκ τοῦ ἐπιφερομένου δὲ νοεῖται. φησὶ γὰρ, δίσκου μεγίστου τάρροθος. οὐκ ἄλλη δὲ τῶν Νηρηΐδων τοῦ δίσκου, ἤτοι τοῦ λίθου, δηλονότι τοῦ Διὸς γέγονε βοηθὸς, ἀλλὰ μόνη ἡ Θέτις. Δίσκον δὲ τὸν Δία λέγει, διὰ τὸν λίθον τὸν ἀντὶ Διὸς ὑπὸ Ῥέας σπαργανωθέντα, καὶ ὑπὸ Κρόνου καταποθέντα, ὡς φησὶν Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ, τὴν Ὀρφέως ὑποκλέψας καὶ παραφθείρας Θεογονίαν. ταῦτα δὲ ὅ τε λίθος καὶ ἡ κατάποσις, ἀλληγορίας γνησίας ἔχοντα. καὶ ἡ τοῦ Διὸς βοήθεια, ἡ παρὰ τῆς Θέτιδος, ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι, Ἥρη τ' ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη. ὁ δὲ Λυκόφρων μυθικῶς ταῦτα γράφει.

Δίσκου μεγίστου τάρροθος Κυναιθέως.
Τύμβος δὲ γείτων ὄρτυγος πλερουμένης
Τρέμων, φυλάξει ῥόχθον Αἰγαίας ἁλός,
Τὴν Καστνίαν δὲ καὶ Μελιναίαν θεὸν,
Λυπρὸς παρ' ἅδην δεννάσει κακορρόθων,
Ἡ μὶν παλεύσει δυσλύτοις οἴστρου βρόχοις
Ἔρωτας οὐκ ἔρωτας, ἀλλ' ἐρινύων

Lapidis maximi adiutrix Cynæthei.
Sepulcrum verò vicinum alatæ coturnici
Tremens, cauebit Aegæi maris strepitum.
Castniam autem & Melinæam deam
Tristis apud inferos vituperabit conuicians,
Quæ illum inexplicitis captabit œstri laqueis,
Amores nec amores, sed furiarum

Κυναιθεὺς ὁ Ζεὺς ἐν Ἀρκαδίᾳ τιμᾶται. ἀγροτικοὶ γὰρ καὶ κυνηγετικοὶ οἱ Ἀρκάδες, καὶ ἐν ταῖς κυνηλασίαις καὶ θύσεσι τῶν κυνῶν ἐτίμων αὐτόν. τάρρωθος δὲ, βοηθὸς ἡ Θέτις τοῦ Διός. τύμβος δὲ γείτων.) ἡ Λητοῦς ἀδελφὴ Ἀστερία φεύγουσα τὴν τοῦ Διὸς μίξιν, μετέβαλεν ἑαυτὴν εἰς ὄρτυγα, καὶ ἥλατο εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ γέγονε νῆσος, ἥτις ἀπ' αὐτῆς Ὀρτυγία καὶ Ἀστερία ἐκαλεῖτο. ὕστερον δὲ τοῦ Διὸς συγγενομένου Λητοῖ, καὶ ποιήσαντος αὐτὴν ἔγκυον, ἔμελλε γεννῆσαι Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα. ζήλῳ δὲ Ἥρας μήτε ἐν γῇ, μήτε ἐν θαλάσσῃ ὑποδεχομένη τῇ Λητοῖ πρὸς ἀπότεξιν, κελεύει τῷ Ποσειδῶνι Ζεὺς, καὶ ἀνέδωκε ταύτην τὴν νῆσον, τὴν Ὀρτυγίαν καὶ Ἀστερίαν λεγομένην, πρότερον κρυπτομένην τοῖς κύμασι, ἔτι δὲ καὶ ὑποτρέμουσαν τῷ φόβῳ, ἐκ τοῦ φανῆναι αὐτὴν Δῆλον ὠνόμασεν. ἐκεῖσε οὖν ἐλθοῦσα ἡ Λητὼ, καὶ Δάφνης καὶ φοίνικος πρότερον ἐκεῖ φανέντων ἁψαμένη, τὴν Ἄρτεμιν γεννᾷ. ἡ δὲ ταύτην μαιεύει, καὶ τίκτει τὸν Ἀπόλλωνα. καὶ Ἄρτεμις μὲν τὴν Δῆλον κατέσχεν, Ἀπόλλων δὲ εἰς Λυκίαν κατῆλθεν. Ὄρτυγα γοῦν πλερουμένην, τὴν Δῆλον εἶπε. δι' ἃ εἴπομεν περὶ τῆς Ἀστερίας. γείτων δέ ἐστιν ἡ Μήκων νῆσος τῆς Δήλου, ἔνθα Αἴας τέθαπται. τρέμων δὲ ὀνομαστικῶς οὕτω καλεῖ χωρίον παρὰ τῇ Δήλῳ, ἔνθα ὁ Αἴας τέθαπται. εἰκότως δὲ οὕτως κέκληται, διὰ τὸ σείεσθαι πάλαι τὴν Δῆλον. ἡ δὲ ἔννοια τοιαύτη·

ὁ δὲ Τρέμων ὄνομα χωρίου, ὁ τύμβος δηλονότι τοῦ Αἴαντος, ὁ γείτων τῆς Ὀρτυγίας τῆς πτερουμένης, ἤτοι τῆς Δήλου, φυλάξει τὸν ῥόχθον καὶ ἦχον τῆς Αἰγαίας ἁλός. τουτέστιν ἀποθανὼν ὁ Αἴας, οὐκ ἔτι κλυδωνιασθήσεται. καὶ τοῦτο χαριεντισμός ἐστιν. ἐν τῷ Τρέμοντι γὰρ χωρίῳ δήλου ὁ Αἴας ὁ Λοκρὸς κεῖται. πλησίον Τήνου καὶ Μυκόνου, αἵτινες νῆσοι περὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος κεῖνται. Αἰγαῖον δὲ λέγεται, ὅτι δίκην αἰγὸς κυματοῦται. Κασνίαν.) τὴν Ἀφροδίτην, τὴν μοιχείαν. Κασνίαν δὲ τὴν ἀδελφοποιόν. τοὺς γὰρ ξένους ἀδελφοὺς καὶ φίλους, τὰ ἐρωτικὰ ποιοῦσιν. οἱ γὰρ ἐρῶντες φωραθῆναι λέγουσιν, ἀδελφός μου, ἢ συγγενής μου ἐστίν. μελιναίαν δὲ τὴν αὐτὴν, διὰ τὸ ἡδὺ τῆς συνουσίας. λυπρὸς παρ' ἄδην.) ὁ λυπηρὸς παρὰ τὸν ἄδην δεννάσει καὶ ὑβρίσει. καὶ τοῦτο χαριεντισμός ἐστι τὸ σχῆμα. ἣ μὲν παλεύσει.) ἥτις Ἀφροδίτη, ἤγουν αὐτὸς ὁ ἔρως, μὲν καὶ αὐτὸν ἀγρεύσει, ἐν βρόχοις καὶ δικτύοις τοῦ οἴστρου, ἤτοι τῆς ἀκρασίας, ὑφ' ἧς ὡς ληροδεῖν ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀθηνᾶς τῇ Κασσάνδρᾳ ἐμίγη. οἶστρος δὲ ζωΰφιον ἐστὶν σμικρότατον, ὁ ἐγγινόμενον ταῖς μασχάλαις τῶν βοῶν, ἢ τοῖς ὠσίν, ἐκμαίνει αὐτούς, καὶ ἄγει κατὰ κρημνῶν καὶ θαλάσσης καὶ πυρὸς, εἰ τύχοι. καὶ τοῖς ἰχθύσι δὲ οἶστρος γενόμενος, ἐξωθεῖ τούτους ἐκ τῶν ὑδάτων ἐπὶ τὴν γῆν. ἐριννύων.] αἱ ἐριννύες, μυθικῶς τρεῖς εἰσὶ δαίμονες τιμωρητικοί, ὧν τὰ ὀνόματα, Τισιφόνη, Μέγαιρα, Ἀληκτώ. καὶ κατὰ μὲν Ἡσίοδον, καὶ λοιποὺς, ἐκ τῶν σταγόνων τοῦ αἵματος τῶν αἰδοίων τοῦ Κρόνου ἐγένοντο. κατὰ δὲ Αἰσχύλον, Ἐριννύες Νυκτὸς αἰανῆς τέκνα. καὶ Ἐπιμενίδης, ἐκ Κρόνου, ὡς Ἡσίοδος, ταύτας φησὶ γενέσθαι, λέγων, Ἐκ τοῦ καλλίκομος γένετο χρυσῆ Ἀφροδίτη, Μοῖραί τ' ἀθάνατοι, καὶ Ἐριννύες αἰολόδωροι. ἀλληγορικῶς δὲ Ἐριννύες, αἱ τιμωρητικαὶ δυνάμεις, παρὰ τὸ ἐν τῇ ἔρᾳ ἤτοι γῇ ναίειν, ἢ παρὰ τὸ ταῖς ἀραῖς αὔειν. Τισιφόνη δὲ, παρὰ τὸ θύειν τοὺς φονέας. Μέγαιρα, παρὰ τὸ μεγαίρειν καὶ φθονεῖν τοῖς κακοῖς. Ἀληκτὼ δὲ, παρὰ τὸ μὴ λήγειν τοῦ τιμωρεῖν τοὺς τοιούτους. Κρόνου δὲ καὶ Νυκτὸς παῖδες, διὰ τὸ ἀφανὲς καὶ ἀοράτως τὰς ἐκδικητικὰς ταύτας δυνάμεις ἀπέρχεσθαι.

Πικρὰν ἀποψήλασα κηρουλκὸν πάγην,
Ἅπασα δ' ἄλγη δέξεται κωκυμάτων,
Ὅσην Ἄραιθος ἐντὸς ἠδὲ δύσβατοι
Λειβήθριαι σφίγγουσι Δωτίου πύλαι.
Οἷς οὐμὸς ἔσται κἀχερουσίαν πάρα
Ῥηγμῖνα δαρὸν ἐστεναγμένος γάμος.
Πολλῶν γὰρ ἐν σπλάγχνοισι τυμβευθήσεται

Acerbas intendens damnosas pedicas.
Omnis porrò dolores excipiet luctuum,
Quamcunque Aræthus atque inuiæ
Libethriæ Dotij cohibent portæ:
Quibus etiam iuxta litus Acherusium
Meæ lugebuntur diu nuptiæ.
In visceribus etenim balænarum sepelietur

Ἅπασα δ' ἄλγη.) συνοπτικῶς φησὶν, ὅτι πᾶσα ἡ Ἑλλὰς στενάζει διὰ τὴν ἐμὴν βίαν τὴν ἐν γάμοις. πολὺ δὲ πλῆθος Ἑλλήνων τὸ μὲν ναυαγῆσαν βρωθήσεται, κήτεσι θαλασσίοις. οἱ δὲ τοῖς ἀνέμοις εἰς ξένην γῆν ἐξωθέντες, ἐκεῖ θανοῦνται. Ἄραιθος.) ποταμὸς Ἠπείρου, οὗ

καὶ Καλλί-

καὶ Καλλίμαχος μέμνηται, λέγων οὑτωσί· αἱ δὲ βουκρήμνοιο παρ᾽ ἀγκύλον ἴχνος Ἀραίθου. Λειβηθρα πόλις Μακεδονίας, ὅθεν ἦν Ὀρφεὺς, ὅς φησι. Νῦν δ᾽ ἄγρεμοι κούρη Λειβηθρίας ἔννεπε μοῦσα. Δώπον.] ἀκρωτήριον Ὀλύμπου, συνάπτον τοῖς Λειβήθροις. πύλας δὲ εἶπεν, ὅτι εἰς στενὸν λήγει τὸ Δῶπον, καὶ συγκλείει δίκην πυλῶν. λέγει δὲ, ὅτι ὅσην γῆν ἔχουσιν ἐν τῷ μέσῳ ὁ Ἄραιθος ποταμὸς, καὶ τὸ Δῶπον ἀκρωτήριον. ἔχουσι δὲ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν, καθὸ τὸ μὲν Δῶπον ἐν Μακεδονίᾳ, ὁ δὲ Ἄραιθος ἐν Ἠπείρῳ. σχεδὸν δὲ τὰ ἄκρα τῆς Ἑλλάδος οὗτοι οἱ τόποι εἰσὶν, ὥσπερ εἴ τις ἄκρα τῆς Θρᾴκης εἴποι τὸ Βυζάντιον καὶ τὴν Αἶνον. οὗτοι οἱ τόποι θρηνήσουσι διὰ τοὺς ἐμοὺς γάμους. οἷς οὐμός.] οἷς τισιν ἀνθρώποις καὶ ἄχρι ᾅδου θρῆνος ἔσται διὰ τοὺς ἐμοὺς γάμους. Ἀχερουσία δὲ λίμνη ἐστὶν Ἡρακλείας τοῦ Πόντου, ὡς καὶ ποταμὸς Ἀχέρων, ὃς νῦν καλεῖται Σωοναύτης. μυθικῶς δὲ Ἀχερουσία καὶ Ἀχέρων λίμνη καὶ ποταμὸς ᾅδου, παρὰ τὸ ἄχη καὶ λύπας ῥέειν τοῖς τῶν τεθνηκότων συγγενεῖς. πολλῶν γὰρ ἐν σπλάγχνοισι καμπέων καὶ κητῶν τυμβευθήσεται.

Βρωθεὶς πολυστοίχοισι καμπέων γνάθοις
Νήριθμος ἑσμὸς, οἱ δ᾽ ἐπὶ ξένης ξένοι,
Παῶν ἔρημοι δεξιώσονται τάφοις.
Τὸν μὲν γὰρ Ἠιὼν Στρυμόνος Βισαλτία
Ἀψυνθίων ἄγχουρος ἠδὲ Βιστόνων,
Κουροτρόφον πάγουρον Ἠδωνῶν πέλας
Κρύψει, πρὶν ἡ Τυμφρηστὸν αὐγάσαι λέπας.

Multifidis deuoratus maxillis
Infinitus numerus: alij peregrè peregrini
Cognatis orbi intrabunt ſepulcra.
Vnum quidem Eon Strymonis Biſaltica,
Abſinthiis & Biſtonibus contermina,
Nutricium phagrum prope Edonos
Abſcondet, antequam Tymphreſtum ſpectauerit collem:

Νήριθμος.] καὶ ἀμέτρητος ἑσμὸς βρωθεὶς ἐν πολυστοίχοισι γνάθοις, αὐτί τοῦ καταβρωθήσεται ὑπὸ τῶν θαλασσίων θηρῶν. κάμπη γὰρ τὰ κήτη. τὸν μὲν γὰρ ἠιών.] τὸν μὲν γὰρ κουροτρόφον πάγουρον. λέγει δὲ τὸν φοίνικα, τὸν πατρὶ πλεῖστον ἐστυγημένον, καὶ μισηθέντα ἀπὸ τῶν βροτῶν, ὅς τις ὁ πατὴρ μὲν καὶ αὐτὸν ἔθηκεν ὅμηρον καὶ τυφλὸν, ὁπότε ἠυνάσθη εἰς τὸ νόθον λέχος τῆς τρήρωνος, ἤτοι ὅτε ἐμίγη τῇ τοῦ πατρὸς παλλακῇ. τοῦτον κρύψει ἡ ἠιὼν ἡ χρυσόπολις ἡ ἀμφίπολις πόλεις τοῦ Στρυμόνος, ἡ Βισαλτία καὶ Θρᾴκη, ἡ ἄγχουρος καὶ γείτων τῶν Ἀψυνθίων καὶ Βιστόνων, οἵτινες εἰσὶν ἔθνη Θρακικὰ, πέλας Ἠδωνῶν καὶ τῶν Μακεδόνων. κρύψει δὲ πρὸ τοῦ αὐγάσαι καὶ ἰδεῖν τὸ Τυμφρηστὸν λέπας καὶ ἀκρωτήριον. Ἠιὼν πόλις Θρᾴκης ἐπὶ Στρυμόνι, ἔνθα τὸν Φοίνικα τελευτήσαντα ἔθαψεν ὁ Νεοπτόλεμος, ἡνίκα ἔπλει ἐπὶ τὴν πατρίδα. περὶ δὲ τὴν ἠιόνα ταύτην καὶ Ἀθηναῖοι τοὺς Μήδους ἐνίκησαν. καὶ ἔστησαν τοῖς νικήσασιν οἱ λοιποὶ Ἀθηναῖοι, Ἑρμᾶς τρεῖς λιθίνους, καὶ ἐπέγραψαν· Ἦν ἄρα κἀκεῖνοι ταλακάρδιοι, οἵ ποτε Μήδων Παισὶν ἐπ᾽ ἠιόνι Στρυμόνος ἀμφὶ ῥοὰς, Λιμόν τ᾽ αἴθωνα, κρατερόν τ᾽ ἐπάγοντες Ἄρηα, Πρῶτοι δυσμενέων εὗρον ἀμηχανίην. τούτων δὲ τῶν ἐπιγραμμάτων Αἰσχίνης ῥήτωρ μέμνηται. Στρυμόνος.] Στρυμὼν δὲ ποταμὸς Θρᾴκης. Βυσάλται δὲ καὶ Ἀψύνθιοι καὶ Βίστονες ἔθνη Θρᾳκῶν.

ὅθεν Ἀπολλώνιος περὶ Ὀρφέως λέγει, Βιστονίῃ φόρμιγγι καλῆς ἐξῆρχεν ἀοιδῆς. Βίστονες δὲ ἀπὸ υἱοῦ Ἄρεος Βιστόνου, ἢ υἱοῦ Τερψιχόρης. ὡσαύτως δὲ καὶ Ἠδωνοὶ, ἔθνος Θρᾴκης. πάγουρον διὰ τὸ γηραιὸν καὶ σκληρόδερμον, τὸν Φοίνικα λέγει. κουροτρόφον δὲ, ὅτι παῖδα ὄντα Ἀχιλλέα ἀνέτρεφε, κουροτρόφον δὲ εἶπε πάγουρον, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ πιννοτρόφου παγούρου. ἔστι δὲ πάγουρος μικρὸς, ὃς τὴν θαλασσίαν πίνναν τρέφει, καθά φησιν ὁ Ὀππιανός. Ἠδωνοὶ καὶ Ἤδωνες Θρᾳκῶν ἔθνη. ἀλλ' οἱ μὲν Ἤδωνες περὶ θάλασσαν οἰκοῦσιν, Ἠδωνοὶ δὲ τὴν μεσογαίαν. Τυμφρηστός.] πόλις καὶ ὄρος Τραχῖνος, ἀπὸ τοῦ Τυμφρηστοῦ τινὸς βασιλέως, ἢ Τεμφραντος υἱοῦ Ἡρακλέος. λέγεται δὲ τὸ ὄρος ἀρσενικῶς, ἡ δὲ πόλις θηλυκῶς. ὡς Εὐφορίων, Βουκολέων τρυχινίδα τυμφρηστοῖο αἰπῆς.

Τὸν πατρὶ πλεῖστον ἐστυγημένον βροτῶν,
Ὅμηρον ὅς μιν θῆκε τετρήνας λύχνοις,
Ὅτ' εἰς νόθον τρήρωνος ηὐνάσθη λέχος.
Τρεῖς δὲ τρηχῶσι Κερκάφου νάπαι
Καύηκας οὐκ ἄποθεν Ἄλεντα ποτῶν.

Patri maximè omnium inuisum,
Qui eum perforatis lucernis excæcauit,
Quando in adulterino columbæ cubuerat lecto.
Tres verò sepelient Cercaphi saltus
Laros non procul ab Alente fluuio:

Τὸν πατρὶ πλεῖστον ἐστυγημένον βροτῶν) Φοίνιξ ὁ Ἀμύντορος, ταῖς τῆς μητρὸς αὐτοῦ Κλεοβούλης ἱκεσίαις μιγεὶς τῇ τοῦ πατρὸς παλλακῇ Κλυτίᾳ, ἢ Φθίᾳ κατά τινας, ἐτυφλώθη παρ' αὐτοῦ. φυγὼν δὲ ὁ Φοῖνιξ, ἦλθε πρὸς Πηλέα, καὶ ὃς ἀπαγαγὼν αὐτὸν πρὸς τὸν Χείρωνα, ἔπεισεν ὑγιῆ γενέσθαι ὑπ' αὐτοῦ. καὶ ταῦτα μὲν τὰ μυθικά. τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· μιγέντα τῇ παλλακῇ γονεὺς αὐτὸν ὁ πατὴρ, κατηράσατο μὴ τεκεῖν παῖδας, οὓς καὶ ὀφθαλμοὺς λέγει. ὁ δὲ φυγὼν, ἦλθε πρὸς τὸν Πηλέα, καὶ ὃς ἀγαγὼν αὐτὸν εἰς τὸ ἄντρον τοῦ Χείρωνος, ἔδειξεν αὐτῷ τὸν Ἀχιλλέα ἐκεῖ παιδευόμενον, καὶ παρέδωκε αὐτὸν αὐτῷ εἰπεῖν, ἴδε καὶ παῖς σου, ἄγαγε οὖν αὐτὸν τοῦ λοιποῦ, καὶ παίδευε ὥσπερ χρὴ πατέρα φίλον ἀνάγειν υἱόν. καὶ τούτου χάριν ἐμυθεύσαντο, ὅτι ἀπεκόμισεν ὁ Πηλεὺς αὐτὸν πρὸς τὸν Χείρωνα, καὶ ὃς ἐποίησεν αὐτὸν πάλιν βλέπειν. καὶ ὁ Ὀππιανὸς δὲ φησι, τὰ τέκνα φάεος φίλτερα καὶ βιότοιο λέγει. ὅτι δὲ συμβολικῶς χρὴ νοεῖν τὴν τύφλωσιν τοῦ Φοίνικος, διὰ τὸ ἄπαιδα γενέσθαι, καὶ οὐχ ὡς οἱ πολλοὶ φασὶ πραγματικῶς, καὶ Ὅμηρος φησὶν ἐμοὶ συνάδων, ὡς ἀπὸ τοῦ Φοίνικος λέγων πρὸς Ἀχιλλέα, Οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα, Φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο, Ὅς μοι παλλακίδος περιχώσατο καλλικόμοιο. Τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν, Μητέρ' ἐμὴν, ἡ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο μοῦνον, Παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα· Τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα. πατὴρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' ὀϊσθεὶς, Πολλὰ κατηρᾶτο, στυγερὰς δ' ἐπεκέκλετ' ἐρινῦς, Μή ποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱόν. Ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα. θεοὶ δὲ τέλειον ἐπ' ἀράς, Ζεύς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινὴ Περσεφόνεια. καίτοι τοιοῦτον φησὶν, Ἀλλά σε παῖδα θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ Ποιεύμην, ἵνα μή ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς. τεισουσι δέ.] τοὺς δὲ τρεῖς καύηκας καὶ λάρους, ἤτοι γηραιοὺς, ἤτοι Κάλχαντα, Ἰδομενέα, καὶ Σθένελον, ταρχύσουσι καὶ θάψουσιν αἱ νάπαι καὶ αἱ σύνδενδροι τόποι τοῦ Κερκάφου. ὁ δὲ Κέρκαφος ὄρος Κολοφώνιος ἐστὶν, οὐκ ἄποθεν δὲ καὶ οὐ μακρὰν

θεν, ἀλλὰ δηλονότι πλησίον τῶν ποταμῶν καὶ ὑδάτων τοῦ Ἄλεντος ποταμοῦ Κολοφῶνος. Ἄλεντα δὲ καὶ οὐκ Ἄλεντος Δωρικῶς εἶπε. Καύηκας δὲ αὐτοὺς ὠνόμασε, διὰ τὸ γήρως, καὶ λευκοὺς εἶναι ὡς τοὺς λάρους, καύης δὲ ὁ λάρος, κατὰ Αἰνιᾶνας, ὥς φησι καὶ Ἱππῶναξ· κίκων δ' ὁ πανδάλητος ἄμμορος καύης. ἄποθεν, τὸ πο μικρὸν γράφε. οὗτοι δὲ ἀγνοήσαντες τὸ μέτρον, μέγα τοῦτο γράφουσι, σὺ δὲ γίνωσκε, ὅτι τὸ δασὺ ἐκτείνειν δύναται, ὅτε βούλεται ὁ στιχιστής, ἴσως τοῖς διπλοῖς, ὡς καὶ πρώην ἔφην σοι, εἰς παράδειγμα παραγαγὼν, τὸ, Τρῶες δ' ἐρρίγησαν ἐπεὶ ἴδον αἰόλον ὄφιν. εἰ δὲ μείουρον τοῦτον νομίζεις, ἄκουσον καὶ τῶν κατὰ τοὺς μιμνητοὺς ζωγράφων, χωλῶν ἰάμβων Ἱππωνακτίων στίχων· μιμνῆ κατωμόχανε μηκέτι γράψῃς, ὄφιν τετήρους ἐν πολυζύγῳ τοίχῳ ἀπεμβόλου φεύγοντα πρὸς κυβερνήτην. αὕτη γάρ ἐστιν συμφορά τε καὶ κληδών; νικύρτα καὶ σάβαυνι τῷ κυβερνήτῃ, ἣν αὐτὸν ὄφις τ' ἀντικνήμιον δάκῃ. ἰδοὺ ὄφις τὸ ο μικρόν ἐστιν ἐκταθὲν ὑπὸ τοῦ φ δασέος ὄντος, ὡς καὶ ἕτερα μυρία εὑρήσεις σκοπῶν. οὕτω καὶ τὸ ἄποθεν μικρὸν ὄν, μακρὸν λογίζεται τῇ τοῦ φ ἐπεκτάσει. οἱ δὲ τῶν μέτρων ἀμαθεῖς μέγα τοῦτο γράφουσι, καὶ οὐδὲ ἴσασιν ὅθεν μέγα ἐστίν. σὺ δὲ εἰ μέγα τοῦτο γράφεις, κἂν λέγῃ, ὅτι ἐπεκτάσει Ἀττικῇ μέγα τοῦτο γράφω, ὡς τὸ δύτης, πότης, καὶ τὰ ὅμοια.

Τὸν μὲν Μολοσσοῦ Κυπέως κοίτου κύκνον
Συὸς παραπλαγχθέντα θηλείας τόκων,
Ὅτ' εἰς ὀλυνθῶν δῆριν ἑλκύσας σοφὴν,
Τὸν ἀνθάμιλλον, αὐτὸς ἐκ μαντευμάτων
Σφαλεὶς, ἰαύσει τὸν μεμορμένον πότμον.
Τὸν δ' αὖ τέταρτον ἐγγόνων Ἐρεχθέως
Αἴθωνος αὐτάδελφον ἐν πλασταῖς γραφαῖς.
Τρίτον δὲ τοῦ μόσσυνας Ἐκτηνῶν ποτὲ

Primum quidem Molossi Cypei cubicularis cygnum,
Suis feminæ qui aberrauerit à partubus,
Cum in grossorum certamen callidum trahendo
Aemulum, ipse lapsus, fatalem
Ex vaticiniis dormiet somnum:
Alterum, nepotum Erechthei quartum,
Aethonis germanum in historiis fictis:
Tertium, filium eius, qui Ectenorum quondam

Τοῦ μὲν μολοσσοῦ.) εἶπον τρεῖς ἄνω. νῦν λέγει ἕνα ἕκαστον, καὶ πρῶτον τὸν Κάλχαντα. Μολοσσοῦ, Κυπέως, καὶ Κοίτου, ἐπίθετα Ἀπόλλωνος. μολοσσοῦ μὲν, ὅτι ἐν Μολοσσίᾳ τιμᾶται. Κυπέως, τοῦ δίκην ἱματίου ἐνδύοντος. ὁ αὐτὸς γάρ ἐστιν τῷ ἡλίῳ. Κυπαὶ δὲ τὸ ἱμάτιον λέγεται. Κοίτου, ὅτι σπερμογόνος ὁ Ἥλιος, καὶ συνουσίας αἴτιος, ὡς ζωογόνος. Κύκνον τὸν Κάλχαντα, διὰ τὸ γηραιὸν καὶ μαντικόν. καὶ γὰρ οἱ κύκνοι προγινώσκουσι τὴν ἑαυτῶν τελευτὴν, καὶ λιγυρώτατον τότε ᾄδουσι μέλος, ὥς που μέμνηται καὶ Αἰσχύλος λέγων, κύκνον δίκην τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον. τὸ γὰρ ὄρνεον τοῦτο, ἱερὸν τοῦ θεοῦ ἐστιν. συὸς παραπλαγχθέντα.) Ἀγλαΐας καὶ Ἀπόλλωνος Θέστωρ, οὗ Κάλχας. ᾧ χρησμὸς ἐδόθη, ὅτι τότε θνήξεται, ὅτε κρείττονι ἑαυτοῦ ἐντύχῃ μάντει. μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν αὐτὸς ὁ Κάλχας, καὶ ἕτεροι, Ἀμφίλοχος, Λεοντεὺς, Ποδαλείρης, Πολυ-

ποίτης, ἐν Ἰλίῳ λιπόντες τὰς ναῦς αὐτῶν, εἰς Κολοφῶνα πεζῇ πορεύονται), κἀκεῖ θάπτουσι Κάλχαντα. ὑποδεχθέντων γὰρ παρὰ Μόψῳ μάντει υἱῷ Ἀπόλλωνος καὶ Μαντοῦς, καὶ Κάλχαντος καὶ αὐτοῦ φιλονεικήσαντος, διὰ μαντείαν συκῆς ἀγρίας ἑστώσης, ἤρετο Κάλχας τῷ Μόψῳ, πόσους ὀλύνθους ἡ συκῆ φέρει. ὁ δὲ Μόψος, μυρίους ἔφη, καὶ μέδιμνον, καὶ ἕνα ὄλυνθον περιττόν. καὶ εὑρέθη οὕτως. Μόψος δὲ ἠρώτησεν Κάλχαντα περὶ συὸς ἐπὶ τόκου ἑστώσης, πόσα κατὰ γαστρὸς ἔχει, καὶ πότε τέξει. τοῦ δὲ μηδὲν εἰπόντος, αὐτὸς εἶπε, δέκα χοίρους ἔχει. ὧν ὁ εἷς ἄρρεν, τέξεται δὲ αὔριον. ὧν γενομένων, καὶ τὸν χρησμὸν ὁ Κάλχας συνιείς, ἀθυμήσας τελευτᾷ. ἄλλοι δὲ φασίν, ὅτι ἑαυτὸν ἀνεῖλεν. φήληξ, ὄλυνθος, σῦκον, καὶ ἰσχάς, διαφέρουσι. φήληξ γὰρ τὸ ἄγριον σῦκον λέγεται. ὄλυνθος, τὸ ἥμερον μέν, ἄωρον δέ. σῦκον, τὸ ὥριμον. ἰσχὰς δέ, τὸ ξηρανθέν. Τόν δ' αὖ τέταρτον.) δεύτερον ὀφείλων εἰπεῖν, πῶς εἶπε τέταρτον; καλῶς ἔχει τὸ τῆς γραφῆς, καὶ σκόπει. ἀνώτερον γὰρ εἶπε, τοὺς τρεῖς δὲ θάψουσιν αἱ νάπαι τοῦ Κερκάφου, τὸν Κάλχαντα πρῶτον, δι' ἃ εἴπομεν. αὖ δέ, ἤτοι δεύτερον δέ, τὸν τετάρτην γενεὰν ἕλκοντας ἀπὸ τοῦ Διός, λέγει δὲ τὸν Ἰδομενέα. Διὸς γὰρ καὶ Εὐρώπης, Μίνως καὶ Ῥαδάμανθυς καὶ Φοῖνιξ. τοῦ Μίνωος καὶ Πασιφάης τοῦ Ἡλίου, Δευκαλίων. Δευκαλίωνος δὲ καὶ Κλεοπάτρας, Ἰδομενεύς. ψεύδεται περὶ Ἰδομενέως, λέγων αὐτὸν σὺν τοῖς λοιποῖς πλανηθῆναι. Ὅμηρος γὰρ ἐν Ὀδυσσείᾳ λέγει, πάντας δ' Ἰδομενεὺς Κρήτην εἰσήγαγ' ἑταίρους, Οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δέ οἱ οὔ τιν' ἀπηύρα. ἐν Κρήτῃ δὲ καθαιρεθεὶς ὑπὸ Λεύκου ἢ Αμύκλου τοῦ Τάλω στασιασάντων, καὶ δέκα πόλεις πορθησάντων, τῆς Κρήτης ἐκβάλλεται. Ἐρεχθεὺς ὁ Ζεὺς ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ τιμᾶται, ἢ διὰ τὸ ὀρέξαι καὶ δοῦναι τὴν Ῥέαν τῷ Κρόνῳ λίθον ἀντὶ Διός, ἢ παρὰ τὸ ἐρέχθω τὸ κινῶ· δι' αὐτοῦ γὰρ οἱ σεισμοί. Αἴθωνος αὐτάδελφον] τὸν Ἰδομενέα. αἴθωνος δέ τινες τοῦ Ὀδυσσέως λέγουσιν. οὐκ ἔστι δὲ τοῦτο, ἀλλ' οὕτω λέγει τοῦ ἐν πλάσμασι αἴθωνος. φλυαρεῖ δὲ καὶ τὸ γραφαῖς. οὐ γὰρ ἔγραψεν Ὀδυσσεύς, ἀλλ' ἀπελθὼν εἰς τὴν Ἰθάκην, ἄγνωστος ἔλεγεν πλάττων, ὅτι αἴθων καλοῦμαι. εἰμὴ δὲ ἐκ Κρήτης ἀδελφὴ Ἰδομενέως. τρίτον δὲ τῶν μάντεων εἰπὼν ἀνώτερον πρῶτον καὶ δεύτερον οὓς εἶπε μέλλειν θανεῖν ἐν Κολοφῶνι, νῦν λέγει καὶ τὸν τρίτον ὅς ἐστιν ὁ Σθένελος, καὶ τοῦτο πάλιν ψεῦδος. ὁ γὰρ Διομήδης καὶ αὐτὸς ἀβλαβὴς ἦλθεν εἰς τὸ Ἄργος μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ, ὧν εἷς ἦν καὶ ὁ Σθένελος. ἡνίοχος γὰρ ἦν αὐτοῦ. περὶ δὲ τῆς εἰς Ἄργος αὐτῶν ἐλεύσεως ἐν Ὀδυσσείᾳ Ὅμηρος λέγει. ὕστερον δὲ Διομήδης μέλλων ἀναιρεθῆναι ὑπ' Αἰγιαλείας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, φεύγει εἰς Δαυνίαν, ἥτις καὶ Καλαυρία λέγεται. μόσσυνες κυρίως τὰ ξύλινα τείχη, νῦν δὲ καταχρηστικῶς τὰ τείχη τῶν Ἐκτηνῶν καὶ Θηβαίων λέγει. οὐκ οἶδα δὲ ὅθεν καλεῖ τοὺς Θηβαίους Ἔκτηνας, εἰ μήπως οὕτως φησὶ τοὺς ἐκ κτηνῶν. πότε; διεβάλλοντο γὰρ οἱ Θηβαῖοι, ὡς κτηνώδεις καὶ ἀμαθεῖς. ὡς καὶ ὁ Πίνδαρος πρὸς τὸν χοροδιδάσκαλον Αἰνέαν φησίν, ἄγε φησὶν ποίησον τόδε καὶ τόδε, εἰ φευγόμενον ἀρχαῖον ὄνειδος Βοιωτίαν ὗν. ἄλλος δέ τις ἱστορικός φησιν, Ὕαντες ἔθνος βάρβαρον τὰς Θήβας παρῴκησαν. οἱ δὲ ἰδιῶται κατὰ ἰδιωτισμὸν παραφθορὰν τοῦ ὀνόματος ἐποίησαν, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὕας Βοιώτιος, ὗς Βοιώτιος λέγοντες. μέμνηται δὲ τοῦ ἔθνους τούτου καὶ Φρύνιχος ὁ τραγικός, ἐν δράματι Πλευρωνίαις, λέγων· κρατὸς ποτ' εἰς γῆν τὴν δ' ἐπεστρώφα ποδὶ Ὕαντος, ὃς γῆν ναῖεν ἀρχαῖος λεώς, παιδίας πάντα καὶ περάκηπον πλάκα, ὠκεῖα μάργοις φλὸξ ἐδαίνυτο γνάθοις. γόνος δὲ τοῦ Καπανέως τοῦ κατασκάψαντος, ἢ τοῦ κατασκάψοντος καὶ μέλλοντος κατασκάψαι τὰ τείχη τῶν Θηβῶν, ὁ Σθένελος ὑπῆρχεν.

Στερρᾷ δικέλλῃ βουσκαφήσαντος γόνον,
Ὃν Γογγυλάτης εἷλε βουλαῖος μυλεύς,
Ἀγηλάτῳ μάστιγι συνθραύσας κάραν,
Ἧμος ξυναίμοις παῖδας αἱ νυκτὸς κόραι
Πρὸς αὐτοφόντην στρῶσιν ὥπλισαν μόρον.

Turres valido subruit ligone,
Quem Gongylates interfecit consiliarius Pistor,
Violento flagello caput confringens,
Quando patris germanos Noctis filiæ
Ad mutuæ cupidinem armarant mortis.

Ον Γογγυλάτης.) ὅν τινα Καπανέα εἷλε καὶ ἐφόνευσεν ὁ Ζεὺς ὁ Γογγυλάτης, δι' οὗ αἱ γογγύλαι καὶ αἱ συνεσφιγμέναι χεῖρες κινοῦνται. ὁ βουλαῖος, δι' οὗ καὶ τὸ βουλεύειν τοῖς ἀνθρώποις ἐστίν. ὁ μυλεὺς, δι' οὗ ἄνθρωποι καὶ τὰς μύλας καὶ τοὺς ὀδόντας κινοῦσιν, ἢ ὁ ἀρτοδότης ἀπὸ τῆς μύλης. ἀγηλάτῳ μάστιγι.] τῷ κεραυνῷ, ἢ τῷ ἄγαν ἐλαυνομένῳ, ὅθεν ψιλωτέον. ἢ τῷ τοὺς ἀγεῖς καὶ μεμιασμένους ἐλαύνοντας, ὅθεν δασυντέον. ὅτι δὲ ἀγὴς ὁ μυσαρὸς, ἐξ οὗ λέγεται καὶ ὁ ἄγιος ὁ μυσαρὸς, Ἱππώναξ φησὶν, ὡς οἱ μὲν ἀγεῖ βουπάλῳ κατηρῶντο. περὶ δὲ τῆς τόλμης Καπανέως, καὶ τῆς αὐτοῦ κεραυνώσεως, Εὐριπίδης ἐν Φοινίσσαις φησί· Καπανεὺς δέ πως εἴποιμ' ἂν, ὡς ἐμαίνετο. μακραύχενος γὰρ κλίμακος προσαμβάσεις ἔχων ἐχώρει, καὶ τοσόνδ' ἐκόμπασε; μηδ' ἂν τὸ σεμνὸν πῦρ νιν εἰργάθειν Διὸς, τὸ μὴ οὐ κατ' ἄκρων Περγάμων ἑλεῖν πόλιν. καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευσε καὶ πετρούμενος, ἀνεῖρπ' αὐτὴν ὑπ' ἀσπίδ' ἑλίξας δέμας, ἤδη ὑπερβαίνοντα γεῖσα τειχέων, βάλλει κεραυνῷ Ζεύς νιν, ἔκτυπε δὲ χθών. τὰ δὲ τῶν Θηβῶν τείχη ἔκτισαν ὁ Ἀμφίων καὶ ὁ Ζῆθος, παῖδες Ἀντιόπης θυγατρὸς Ἀσωποῦ, ᾗ συμμιγεὶς ὁ Ζεὺς ἔτεκεν αὐτούς. τοῦ βουσκαφήσαντος τὰς Θήβας, ἢ τοῦ κεραυνωθέντος Καπανέως. πότε; ἡνίκα αἱ τῆς Νυκτὸς θυγατέρες ὥπλισαν τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ ἑαυτῶν πατρός. λέγει δὲ Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην. πρὸς τί ὥπλισαν; πρὸς ἔριν καὶ ἐπιθυμίαν, αὐτοφόντην δὲ, τὴν ὑπ' ἀλλήλων μέλλοντα αὐτοὺς ἀνελεῖν. ἡ δὲ ἱστορία τοιάδε. Οἰδίπους ὁ Λαΐου παῖς, ἀνελὼν τὸν πατέρα ἀγνοίᾳ, ὁμοίως καὶ τὴν μητέρα Ἰοκάστην γήμας, ὥς φησιν Ὅμηρος ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ· ὃς δ' ὃν πατέρα ἐξεναρίξας γῆμε. ἔσχεν ἐξ αὐτῆς Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην, καὶ Ἰσμήνην, καὶ Ἀντιγόνην. ὅθεν Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης, ἀδελφοὶ καὶ υἱοὶ ἦσαν Οἰδίποδος. ἀναγνωρισάσης δὲ τὴν μητέρα, ἑαυτὸν ἐτύφλωσεν. αὐτὴ δὲ μήτηρ ἀγχόναις διώλετο, ὡς καὶ Ὅμηρος· ἁψαμένη βρόχον αἰπὺν, ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου. Ἐτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνείκης, περὶ τῆς βασιλείας μαχόμενοι, ἑαυτοὺς ἀνεῖλον. ὁ μὲν Ἐτεοκλῆς, Θηβαίων ὑπερμαχῶν· ὁ δὲ Πολυνείκης, μετὰ τῶν Ἀργείων πορθῶν αὐτούς. Ἄδραστος γὰρ ὁ Ἀργεῖος τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τούτῳ παρέσχεν. μεθ' ὧν ἦν καὶ Καπανεὺς, ὅστις μέλλων πορθεῖν τὰς Θήβας, ἐκεραυνώθη ὑπὸ τοῦ Διός. μέμνηται αὐτοῦ καὶ Ὅμηρος ἐν τῇ δ τῆς Ἰλιάδ. καὶ ἐν τῇ ζ.

Δοιοὶ δὲ ῥείθρων Πυράμου πρὸς ἐκβολαῖς
Αὐτοκτόνοις σφαγαῖσι Δηραίνου κύνες
Δμηθέντες, αἰχμάσουσι λοισθίαν βοὴν
Πύργων ὑπὸ πλέρνησι Παμφύλου κόρης,
Αἰπὺς δ' ἁλιβρὸς ὄχμος ἐν μεταιχμίῳ

Duo ad Pyrami fluentorum ostia
Mutuis mortui cædibus Deræni
Canes vltimo pugnabunt prælio

Sub Pamphyli filiæ turrium radicibus.
Altus autem exeſúſque tumulus, Megarſus,

Δοιοὶ δέ.] οἱ δὲ δύο μάντεις, Μόψος ὁ υἱὸς Ἀπόλλωνος, καὶ Μαντοῦς τῆς Τειρεσίου, καὶ ὁ Ἀλκμαίονος, Ἀμφίλοχος, ὁ τῆς Ἐριφύλης τῆς ἀδελφῆς Ἀδράστου τοῦ βασιλέως. καὶ Ἀμφιάρεω τοῦ μάντεως παιδὸς παῖς οἱ κύνες] οἱ μάντεις, οἱ γνήσιοι. οἱ ἐθάδες τοῦ ἐν Δηραίνοις τόπου Ἀβδήρων, τιμώμενοι Ἀπόλλωνα, οὗ μνημονεύει καὶ Πίνδαρος ἐν παιᾶσιν, αὐτοκτόνοις καὶ ταῖς ὑπ' ἀλλήλων σφαγαῖς δμηθέντες, καὶ τεθνηκότες αἰχμάσουσι καὶ πολεμήσουσι τὴν λοιδορίαν βοῶ. τὸ δὲ σχῆμα χαριεντισμός. οὐδεὶς γὰρ ἀποθανὼν πολεμεῖ. ἔστι δὲ καὶ κακόπλαστον, κακότροπον, τὸ καὶ κακόζηλον. πόλεμον γὰρ ὤφειλεν εἰπεῖν πολεμήσουσιν, οὐ βοήν. πολεμήσουσι δὲ ποῦ; ὑπὸ ταῖς πτέρναις, καὶ τοῖς κάτω τόποις τῶν πύργων τῆς Μεγάρσου. ἡ δὲ Μέγαρσος, κατὰ Δημήτριον τὰ τὸν Παμφυλιακὰ γράψαντα, θυγάτηρ Παμφύλου, ἀφ' ἧς ἡ πόλις Μέγαρσος ἐκλήθη. πύργους δὲ μετωνυμικῶς εἶπε, καὶ ἐμψύχως τὴν πόλιν αὐτὴ τῆς ἡρωΐδος θυγατρὸς Παμφύλου καλέσας. ὡς καὶ Ἡσίοδος τὸ ὄρνεον τὴν χελιδόνα, Πανδιονίδα εἰπών. ἡ δὲ Μέγαρσος πόλις κεῖται πρὸς ταῖς ἐκχύσεσι τοῦ Πυράμου ποταμοῦ. κύνας Ἀπόλλωνος τοὺς μάντεις εἶπεν, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ φιλοδεσπότου τῶν κυνῶν, ἢ ὅτι τῶν ἄλλων ἁπάντων ἀλόγων μόνος ὁ κύων ἀποβλέπει πρὸς τὰ ἀγάλματα. ἡ δὲ ἱστορία τοῦ Μόψου καὶ Ἀμφιλόχου τοιαύτη. μετὰ τὰ κατὰ Τροίαν ἀμφότεροι ἦλθον εἰς Κιλικίαν. Ἀμφίλοχος δὲ ὁ Ἀμφιάρεω υἱός, βουλόμενος χωρισθῆναι εἰς τὸ Ἄργος, παρέθετο τῷ Μόψῳ τὴν βασιλείαν, ἤτοι τὴν ἱερωσύνην αὐτοῦ, κελεύσας φυλάξαι μέχρι ἐνιαυτοῦ ἑνός. τελεσθέντος δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἦλθεν ὁ Ἀμφίλοχος, καὶ οὐ παρεχώρει αὐτῷ ὁ Μόψος. Διὸ περὶ τούτου πρὸς ἀλλήλους διαφερόμενοι, ὑπ' ἀλλήλων ἀνῃρέθησαν, οὓς θάψαντες οἱ ἐνοικοῦντες, πύργον μεταξὺ τῶν τάφων κατεσκεύασαν, ὅπως μηδὲ μετὰ θάνατον ἀλλήλων κοινωνήσωσιν, ὡς καὶ Εὐφορίων,

Πύραμον ἠχήεντα πόλιν δ' ἐκτίσατο μᾶλλον,
Ης πέρι δῆριν θέντε κακοφραδέες ἀλλήλοισι,
Μόψος Ἀμφίλοχός τε, καὶ ὅρκια δηρινθέντες,
Μουνὰξ ἀλήτοιο πύλας ἔβαν ἀϊδονῆος.

καὶ οὕτω μὲν οἱ πολλοί φασιν, ὅτι μετὰ Μόψου ἀπῆλθεν εἰς Κιλικίαν Ἀμφίλοχος. ἄλλοι δὲ φασίν, ὡς καὶ Ἀπολλόδωρος, Ἀμφίλοχος ὁ Ἀλκμαίωνος ὕστερον στρατεύσας εἰς Τροίαν μετὰ χειμῶνα, ἀπερρίφη πρὸς Μόψον. καὶ ὑπὲρ τῆς βασιλείας μονομαχοῦντες, ἀλλήλους ἀπέκτειναν. ὡς δέ τινες φασίν, Ἀμφίλοχος τὸ κληθὲν Ἄργος Ἀμφιλοχικὸν πλησίον Ἀκαρνάνων κατῴκησεν.

ἀλιβρώς.] ὑπὸ θαλάσσης βιβρωσκόμενος. ὅθεν ἐμοὶ μέγα τοῦτο δοκεῖ γράφεσθαι.

Μέγαρσος ἀγνῶν ἠρίων σταθήσεται,
Ὡς μὴ βλέπωσι μηδὲ νερτέρων ἕδρας
Διώντες φόνῳ λουσθέντας ἀλλήλων τάφους.
Οἱ πέντε δὲ Σφήκειαν εἰς Κεραστίαν,
Καὶ Σάτραχον βλώξαντες Ὑλάτου τε γύην,

In medio ſacrorum ſtabit ſepulcrorum,
Vt ne videant, nec inferorum ſedes
Ingreſsi, cruore reſperſa alterutrius ſepulcra.
Quinque in Spheceam Ceraſtiam
Et Satrachum, venientes, terrámque Siluani,

Μέγαρσος] πόλις Κιλικίας μέσον τοῦ τάφου Μόψου καὶ Ἀμφιλόχου, καὶ Μεγαρσίας Ἀθηνᾶς ἱερόν. ἀγνῶν.] πῶς ἀγνῶν εἶπε, τῶν ἀλλήλους φονευσάντων τὰ ἱερά; οὐ πρὸς τὸ φονικὸν ἀποβλέψας εἶπεν, ἀλλ' ὅτι μάντεις ἀμφότεροι. οἱ πέντε δέ.] ὁ δὲ Τεῦκρος, Ἀγαπήνωρ τε καὶ Ἀκάμας, καὶ σὺν αὐτοῖς Κηφεὺς καὶ Πράξανδρος, εἰς τὴν Κύπρον ἀποπλανηθέντες οἰκήσουσιν, ὁ μὲν Τεῦκρος ὁ ἐμὸς συγγενής, διωχθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Τελαμῶνος, ὡς μὴ βοηθήσας καὶ ἀμύνας τῷ Αἴαντος θανάτῳ. ὁ Ἀγαπήνωρ δέ, ὁ τοιόσδε καὶ τοιόσδε ἐλθὼν εἰς τὴν Κύπρον χαλκωρυχήσει, οὗ τὸν πατέρα ὁ Καλυδώνιος κάπρος ἀνεῖλε. τρίτος δὲ ὁ Ἀκάμας, ὁ υἱὸς τοῦ Θησέως, τοῦ λαβόντος τὰ ὅπλα τοῦ Αἰγέως ἐκ τῆς πέτρας. οὗτινος Ἀκάμαντος πρεσβέως ἐλθόντος ποτὲ εἰς τὴν Τροίαν σὺν Διομήδει, ἐρασθεῖσα Λαοδίκη ἡ Πριάμου θυγάτηρ, ἐμίγη καὶ ἐγέννησε Μούνιτον. ὃν Μούνιτον Αἴθρα ἡ προμήτωρ Ἀκάμαντος, θήσει ἐν χερσὶ τούτου τῆς Τροίας πορθηθείσης, εἰποῦσα αὐτῷ ἰδοὺ ὁ παῖς σου. ὃν Μούνιτον συγκυνηγοῦντα ἐν Θράκῃ τῷ πατρὶ Ἀκάμαντι, ὄφις πλήξας ἀνέλῃ, καὶ θρηνοῦσα αὐτὸν καὶ Λαοδίκη ἡ μήτηρ ἀποθανεῖται. ἰδὼν τοῦτο ὁ Λυκόφρων πρώην εἶπε πορθουμένης τῆς Τροίας χάσματι γῆς ὑποδεχθῆναι. μέσῳ δὲ τούτων ποιεῖται ἐμπερίβολον περιβολήν, λέγων, ὅταν δώσει αὐτὸν τῷ πατρὶ Ἀκάμαντι ἡ Αἴθρα. ἣν μόνην ἀπὸ πάντων τῶν Ἀττικῶν ἐδούλωσε Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης, οἱ τοιοίδε καὶ τοιοίδε, οὕστινας Κάστορα καὶ Πολυδεύκην, μὴ στείλῃς βοηθούς, ὦ σῶτερ Ζεῦ, τῇ δευτέρως ἁρπαγείσῃ Ἑλένῃ. μὴ δὲ τὸν Πρωτεσίλαον στείλῃς, μηδὲ ἐξέλθοιεν οὗτοι ἀπὸ τῶν αὐτῶν πλοίων εἰς τὴν γῆν τῶν Τρώων. μηδὲ ὁ Ἴδας καὶ ὁ Λυγκεύς. οὐ γὰρ μίαν ἡμέραν δυνήσονται τὰ τείχη τὰ Τρωϊκὰ τὸν πόλεμον τούτων ὑπενεγκεῖν, κἂν ἔχωσι περιπύργιον τὸν Ἕκτορα. εἶτα ἑαυτὴν ἡ Κασσάνδρα παρηγορεῖ, καὶ φησίν· ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν βοηθὸς ὁ Ζεύς, ὃς φιλονεικίαν αὐτοῖς ἐμβάλῃ, ὅταν ὑποδέξωνται τὸν Ἀλέξανδρον. οἳ καὶ ἀναιρεθήσονται ὑπ' ἀλλήλων, διὰ τοὺς γάμους μαχόμενοι τῶν ἑαυτῶν ἀνεψιῶν, ἤτοι ἐξαδέλφων, Φοίβης καὶ Ἱλαείρας, πλὴν μόνου Πολυδεύκους. εἶτα καὶ ἄλλαις χρῆται περιβολαῖς· καὶ φησὶ καὶ τούτων μὲν ὁ θεὸς ἀνάσει ἡμῖν τὸ δόρυ. ἄλλοι δέ, πολὺ πλῆθος Ἑλλήνων κινήσει καὶ ἀγάγῃ. οὓς οὐδ' ὁ ἀνθρώπινος κερέσει σίτου οἴνου καὶ ἐλαίου. εἶτα φησὶ καὶ περὶ τῶν ἑτέρων δύο· ὁ Κηφεὺς δέ, καὶ ὁ Πράξανδρος οἱ πέμπτοι, ἤτοι οἱ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν πέντε, ὧν εἶπον στρατηγῶν τέταρτοι εἰς Κύπρον ἀφίξονται. πρῶτος γὰρ Τεῦκρος, δεύτερος Ἀγαπήνωρ, τρίτος Ἀκάμας, οὗτοι οἱ δύο ὁμοῦ τέταρτοι. Σφήκειαν] ἡ Κύπρος πρότερον Σφήκεια ἐκαλεῖτο, ὡς φησι Φιλοστέφανος ἐν τῷ περὶ Κύπρου, ἀπὸ τῶν ἐνοικησάντων ἐκεῖσε ἀνδρῶν, οἳ ἐκαλοῦντο Σφῆκες. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Κερασία, ὡς μὲν Ἀνδροκλῆς ἐν τῷ περὶ Κύπρου λέγει, διὰ τὸ ἐνοικῆσαι αὐτῇ ἄνδρας οἳ εἶχον κέρατα· ὡς δὲ Ξεναγόρας ἐν τῷ περὶ νήσων, διὰ τὸ ἔχειν πολλὰς ἐξοχάς, ἃς κέρατα καλοῦσι, Κερασία ὠνομάσθη. Σάτραχος.] πόλις καὶ ποταμὸς Κύπρου. τινὲς δὲ διὰ τοῦ ε γράφουσι Σέτραχον. Ὑλάτου δέ.] τοῦ Ἀπόλλωνος. ὕλη γάρ ἐστι περὶ τὸν Κάειον τόπον τῆς Κύπρου, ἱερὰ Ἀπόλλωνος, ἀφ' ἧς Ὑλάτην τὸν θεὸν προσαγορεύουσιν.

Μορφῷ παρῳκήσουσι τὴν Ζηρυνθίαν.
Ὁ μὲν πατρὸς μομφαῖσιν ἠλαστρημένος,
Κυχρεῖος ἄντρων, Βωκάρου τε ναμάτων
Οὑμὸς ξυναίμος ὡς ὁ πατρίου φονεὺς
Πώλου, νόθον φίτυμα συγγόνων βλάβη,
Τοῦ λύσσαν ἐν ποίμναισιν αἰχματηείλω

Morphonem accolent Zerinthiam:
Primus quidem patris criminationibus expulsus
Antris Cychrei, Bocaróque fonte,
Meus cognatus, tanquam patrij occisor
Pulli, filius adulterinus, cognatorum damnum:
Qui rabiem in ouilia bellicosam:

Μορφώ.] τοῦτο τὸ ξόανον φασὶ πεποιῆσθαι τῇ Ἀφροδίτῃ ὑπὸ Λακεδαιμονίου τινὸς νομοθέτου, αἰνιξαμένου τὸ μὴ ἀσελγαίνειν τὰς παρθένους, ἢ πείθεσθαι ταύτῃ τῇ θεᾷ. οἱ δὲ Τυνδάρεων φασὶ, διὰ τὸ ἁμάρτημα τῆς Ἑλένης. τὴν Ζηρυνθίαν.] ἐν Θρᾴκῃ ἄντρον ἐστὶν, ἐν ᾧ ἡ Ζηρυνθία Ἀφροδίτη τιμᾶται, ἢ ὅτι ἐν Τροιζῆνι ἱερὸν Ἀφροδίτης ὑπὸ Φαίδρας ἱδρυμένον, ὅτε ἤρα Ἱππολύτου, τοῦ Θησέως καὶ Ἱππολύτης τῆς ἀμαζόνος παιδός. ὁ μὲν πατρὸς μομφαῖσιν.] ἐξελαθήσεται φησὶν ὁ Τεῦκρος ἐκ τῆς Σαλαμῖνος, ὑπὸ τοῦ πατρὸς Τελαμῶνος, διὰ τὸν Αἴαντα. φασὶ γὰρ, ὅτι Τεῦκρος περιπλέων Σαλαμῖνι διωχθεὶς παρὰ Τελαμῶνος τοῦ πατρὸς, ὡς μὴ ἀμύνας Αἴαντα, ἐλθὼν ἐν Κύπρῳ Σαλαμῖνα κτίσας, ᾤκησε, καὶ γήμας Εὔνην τὴν Κύπρου, Ἀστερίαν ἐγέννησε. Κυχρεῖος ἄντρων.] ὁ Κυχρεὺς, ἢ Κυγχρεὺς, Σαλαμῖνος καὶ Ποσειδῶνος ὑπῆρχεν υἱός. ἐβασίλευσε δὲ Σαλαμινίων, ὥς φησιν Εὐφορίων ἐν Ἱππομέδοντι· τοῖος γὰρ Κυχρεῖος ἐνὶ ψαρῇ Σαλαμῖνι. ἐγὼ δὲ καὶ ἦτα γράφω τὸ χρή, κἂν πάντες οὐκ οἶδ᾽ ὅθεν δίφθογγον τοῦτο γράφουσιν. ἐγὼ γὰρ οὕτω λέγω, ὡς τὸ Πηλεὺς, Πηλῆος, οὕτω καὶ Κυχρῆος. τοῦτον δέ τινες τὸν διφυῆ Κέκροπα φασίν· ἄλλοι δὲ, ὅτι ὄφις ποτὲ ἐλυμαίνετο τὴν Σαλαμῖνα, καὶ ἀοίκητον αὐτὴν ἐποίει, ὃν ὁ Κυχρεὺς ἀνεῖλεν, ὅθεν καὶ ἀνάξιφος ἐκλήθη. τὸ δὲ Κυγχρεῖος, γενική ἐστι κατὰ διάλεκτον. οὑμὸς ξυναίμος.] ὁ ἐμὸς συγγενὴς Τεῦκρος, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ Ἡσιόνης τῆς Πριάμου ἀδελφῆς, παρ᾽ Ἡρακλέα δοθείσης τῷ Τελαμῶνι εἰς γέρας, ὡς συν αὐτῷ πορθήσαντι τὴν Τροίαν. ὁ γαστρίου.] τοῦ ὁμογαστρίου ἀδελφοῦ. γράφουσι καὶ λέγουσι κακῶς φαῖσι τὸν ποιητήν. ὁ Αἴας γὰρ καὶ ὁ Τεῦκρος ὁμογάστριοι οὐκ ἦσαν· ἀλλ᾽ ὁ μὲν Αἴας Ἐριβοίας ἦν παῖς, τῆς Πορθάονος θυγατρός. Τεῦκρος δὲ, Ἡσιόνης, ἐγὼ δὲ οὐ τῷ ποιητῇ προσάπτω ταύτην τὴν αἰτίαν, ἀλλὰ τοῖς μεταγράφουσιν. ὁ πατρίου γὰρ εὑρόντες ἀμυδρῶς γεγραμμένον, ἀντὶ τούτου ὁ γαστρίου ἔγραψαν. τοῦτο δὲ μᾶλλον αἰτιῶμαι τοῦ ποιητοῦ, τὸ εἰπεῖν ὡς φονεὺς Αἴαντος. οὐ γὰρ ὡς φονεὺς, ἀλλ᾽ ὡς μὴ ἀμύνας ἐδιώχθη ὁ Τεῦκρος. Γρώλου.] τινὲς οὕτως συντάσσουσιν, ὡς φονεὺς τοῦ ὁ γαστρίου πάλιν, ἤτοι Αἴαντος, ὃ ἐγὼ ὁ πατρίου γράφω. ἄλλοι δὲ μέχρι τοῦ φονεὺς στίζουσιν. ἄρχονται δὲ ἀπ᾽ ἄλλης ἀρχῆς οὕτω, τὸ νόθον γέννημα τοῦ Γρώλου, ἤτοι τοῦ Τελαμῶνος. ὅπερ ἐστὶν ἐπαίτιον. Γρῶλον δὲ αὐτὸν λέγει, διὰ τὸ ὁρμητικὸν ἄγαν, καὶ τὴν ἐν τῷ πολέμῳ ἀλκήν. συγγόνων βλάβην. τῶν Τρώων, διότι κατεπολέμει τοὺς Τρῶας συγγενεῖς αὐτοῦ ὄντας, διὰ τὸ Ὁμηρικόν·

Ὀκτὼ δὴ προέηκα τανυγλώχινας ὀϊστούς,
Πάντες δ᾽ ἐν χροῒ πῆχθεν ἀρηϊθόων αἰζηῶν.
Τοῦτον δ᾽ οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητῆρα.

τοῦ λύσσαν ἐν ποίμναισιν.] ὡς φονεὺς τοῦ πατρίου Αἴαντος, τοῦ μανέντος ἕνεκεν τῶν Ἀχιλλέως ὅπλων, καὶ ἀνελόντος τὰ Ἑλληνικὰ ποίμνια. ἡ δὲ ἱστορία τοιάδε· Αἴας μανεὶς διὰ τὸ δοθῆναι τὴν πανοπλίαν τοῦ Ἀχιλλέως τῷ Ὀδυσσεῖ, τὰ ποίμνια τῶν Ἑλλήνων ἀνεῖλεν. τῶν Ἑλλήνων δ᾽ ὀνειδιζόντων ὕστερον, καὶ αὐτὸν ἀναιρεῖ μετὰ τοῦ ξίφους ὅπερ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Ἕκτωρ, ὅτε πρὸς ἀλλήλους ἐμονομάχησαν. καὶ Ὅμηρος·

δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον
Σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἐϋτμήτῳ τελαμῶνι·
Αἴας δὲ ζωστῆρα δῶκε φοίνικι φαεινόν.

Χέαντος ὃν χάρωνος ὠμηστοῦ δορὰ
Χαλκῷ τορητὸν οὐκ ἔτευξεν ἐν μάχῃ
Μίαν πρὸς ᾅδην καὶ φθιτοὺς πεπαμένον
Κέλευθον, ἣν γωρυτὸς ἔκρυψε Σκύθης,
Ἦμος καταίθων θύσθλα κῷ μύρῳ λέων
Σφῷ πατρὶ λάσκε τὰς ἐπηκόους λιτὰς
Σκύμνον παρ᾽ ἀγκάλῃσιν αἰετὰ βρέσαι.

Effuderat: quem crudelis leonis pellis

In pugna reddidit invulnerabilem,
Vnam ad Orcum atque manes viam
Sortitum, quam Corytus texit Scythicus,
Quando Comyroni sacrificia adolens leo,
Patri suo preces dixit impetrabiles,
Aquilæ catulum in vlnis quatiens.

Χάρωνος ὡμηστοῦ δορᾷ.] Χάρων ὁ λέων κατὰ Μακεδόνας. ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη. ἐν Νεμέᾳ χώρᾳ τοῦ Ἄργους, λέων ἦν ἄτρωτος σιδήρῳ καὶ βολαῖς παντοίαις, ὃν Ἡρακλῆς συνθλάσας ταῖς οἰκείαις χερσὶ, σκεπαστηρίῳ τῷ τούτου δέρματι ἐκέχρητο. φίλος δὲ ὢν τῷ Τελαμῶνι, ἄπαιδι ὄντι, καὶ θύοντι ποτὲ τῷ Διῒ, διαπορευόμενος ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν αὐτοῦ οἰκίαν, καὶ θῦσαι τῷ ἰδίῳ πατρὶ Διῒ, οὕτως ἑστὼς μετὰ τῆς λεοντῆς, καὶ εὔξασθαι γενέσθαι παιδίον ἄρρεν αὐτῷ. Ἡρακλῆς δὲ λαβὼν χρυσέαν οἰνοδόχον φιάλην, ἔθυσε, καὶ ηὔξατο οὕτως. καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν διέπτη ἀετὸς, καὶ φησί· Τελαμὼν, ἔσται σοι παῖς, ὃν καὶ κάλεσον ἀετὸν, κατὰ τὸ σημεῖον. καὶ γεννηθέντα τὸν Αἴαντα, ἀετὸν ἐκάλεσαν. εἶτα Αἴαντος αὐξηθέντος, τῇ λεοντῇ τοῦτον Ἡρακλῆς ἐσκέπασε, καὶ ταύτην αὐτῷ ἐχαρίσατο, ὑφ᾽ ἧς σκεπόμενος, ὡς ληροῦσιν, ἄτρωτος ἦν, πλὴν μόνου τοῦ τόπου κατά τινας τοῦ σκεπομένου πρότερον ὑπὸ τοῦ Γωρυτοῦ, ὅτε ταύτην ἐφόρει Ἡρακλῆς. ὅτε δὲ Αἴας, ὑπὸ τοῦ σάκους. ἄλλοι δέ φασι, ὑπὸ τὴν κλεῖδα εἶναι τρωτὸν τὸν Αἴαντα. ταῦτα δὲ λῆρος. οὕτω δὲ ἔχει τὸ ἀληθές. περιδέξιος ὢν στρατιώτης ὁ Αἴας, καὶ πολλοὺς πολεμήσας πολέμους, οὐδέποτε ἐτρώθη, τῷ ἄριστα τηρεῖν ἑαυτὸν, καὶ σκέπεσθαι τῷ σάκει. ἐπεὶ δὲ αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνεῖλε τὸ ξίφος κατὰ τῆς πλευρᾶς ὤσας, ἢ τοῦ τραχήλου, εἰς μῦθον ἐτέθη, ὅτι τούτοις τοῖς τόποις μόνοις εἶχε τρωτοῖς. Γωρυτὸς Σκύθης] ὁ τοῦ Τευτάρου, ὃν πρὶν πρὸς τοῦτο εἶπεν Ἡρακλέα διδάξαι τὴν τοξικήν. ἐγὼ δὲ ἔφην, ὅτι ἄλλοι φασὶν, Εὔρυτον, ἢ Ῥαδάμανθυν αὐτὸν διδάξαι, πατρῷον αὐτοῦ γενόμενον. σκύμνον παρ᾽ ἀγκάλησιν.] Ἡρακλῆς φιλῶν τὸν Αἴαντα, καὶ δεξάμενος αὐτὸν ἐν ταῖς αὐτοῦ ἀγκάλαις, καὶ τήλιας ηὔξατο ὑπὲρ αὐτοῦ τῷ Διῒ.

Οὐ γάρ τι πείσει φῖτυν ὡς ὁ Λήμνιος
Πρηστὴρ Ἐνυοῦς οὔποτ᾽ ἐς φύξαν τραπεὶς
Ταῦρος βαρύφρων, δυσμενεστάτου ξένων
Ἔτυψε δώρῳ σπλάγχνον, ἀρνεύσας λυγρὸν
Πήδημα πρὸς κνώδοντος αὐτουργοῖς σφαγαῖς.
Ἐλᾷ δὲ πάτρας τῆλε Τραμβήλου κάσιν,
Ὃν ἡ ξυνόμαιμος πατρὸς ἐκλοχεύεται,

Nec enim persuadebit patri, Lemnium
Fulmen Bellonæ, numquam in fugam versum
Taurum iracundum, inimicissimi hospitis
Dono pectus percussisse, tristi insilientem
Saltu in spontaneas gladij cædes:
Sed expellet procul è patria Trambeli fratrem,
Quem soror patris genuit,

Οὐ γάρ τι πείσει.] οὐ γὰρ πείσει φησὶν ὁ Τεῦκρος τὸν Τελαμῶνα, εἰπὼν, ὅτι ὁ Λήμνιος καὶ ὁ πολεμικὸς Αἴας αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνεῖλε. Λήμνιοι γὰρ, ὥς φησιν Ελλάνικος, εὗρον ὁπλοποιΐαν. ὁ πρηστὴρ δὲ σφοδρὸς ἄνεμος τῆς Ενυοῦς καὶ τοῦ Πολέμου. Ενυὼ γὰρ ἐπίθετον Ηρας. ὁ οὔπω ἐς φυγὴν ἐλθὼν τραπεὶς, ταῦρος βαρύφρων, ὡς καὶ Ομηρος.

Ανδρὶ δ' οὐκ εἶκε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.

δυσμενεστάτου ξένων, δώρῳ.] μονομαχήσας γὰρ τῷ Εκτορι, καὶ ἰσορρόπου τῆς μάχης γενομένης, φιλιοῦνται, καὶ ἀλλήλοις δίδουσι δῶρα·

Αἴας μὲν ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινόν.

μεθ' οὗ καὶ ἀναιρεθεὶς Εκτωρ, καὶ ὑπ' Αχιλλέως δεθεὶς ἐκ τοῦ ἅρματος ἐσύρετο. Αἴας δὲ τὴν σπάθην ἀφ' Εκτορος λαβὼν, μετ' αὐτῆς αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνεῖλεν, ὥς φησι Σοφοκλῆς· Αντικλείδης δὲ ὑπὸ Πάριδος φησὶ τοξευθέντα ἀποθανεῖν.

Τραμβήλου κάσιν.] τὸν Τεῦκρον. μετὰ γὰρ τὴν ὑφ' Ηρακλέους γενομένην τῆς Τροίας ἅλωσιν, Τελαμὼν Θεάνειραν, τὴν δὲ Ησιόνην, γέρας ὡς ἐξαίρετον ἔλαβεν, ὡς Ιστρος ἐν συμμίκτοις φησίν. αὕτη δὲ ἐκ Τελαμῶνος ἔγκυος γενομένη, ἀπέδρασε τῆς νεὼς, καὶ νηξαμένη ἦλθεν εἰς Μίλητον, διανηξαμένη τὴν μεταξὺ θάλασσαν. ἐγὼ δὲ ὠνηθεῖσά φημι παρὰ Πελάμου βασιλεύοντος τῆς Μιλήτου Αρίονος, ὃς αὐτὴν ἐν ὕλῃ κεκρυμμένην εὑρὼν διέσωσε, καὶ τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Τράμβηλον κληθέντα ἀνέθρεψεν, ὡς ἴδιον παῖδα. τῆς δὲ ἐπὶ Ιλιον στρατείας γενομένης, Αχιλλεὺς εἰς Μίλητον παραγένετο, καὶ τὸν Τράμβηλον ἀντιστάντα ἀνεῖλεν. εἶτα τῆς ἀνδρείας τοῦτον θαυμάσας, καὶ Τελαμῶνα μαθὼν εἶναι, ἔθαψεν αὐτὸν, δακρύσας ὡς συγγενῆ.

Δοθεῖσα προσφαίχμια τῷ πυργοσκάφῳ·
Ην δή ποτ' ἐν ῥήτρῃσι δημοτῶν σταθεὶς
Γλαυκῷ κελαινὸν δόρπον ὀτρύνει κυνὶ
Σπεῖλαι τριπλᾶς θύγατρας ὁ σπείρας βάβαξ,
Τῷ πᾶσαν ἅλμῃ πηλοποιοῦντι χθόνα,
Οταν κλύδωνας ἐξερεύγηται γνάθων
Λαύρως σαλεύων πᾶν τρικυμίᾳ πέδον.
Ο δ' ἀντὶ πίπους σκορπίον λαιμῷ σπάσας
Φόρκῳ, κακῆς ὠδῖνος ἔκλαυσε βάρος.
Χρήζων πυθέσθαι πημάτων συμβουλίαν.
Ο δεύτερος δὲ νῆσον ἀγρέτης μολὼν,

Prædæ data euerſori turrium:
Quam aliquando ſtans in foro popularium
Cæſio diram hortatus eſt cenam cani
Mittere trium ſator filiarum orator,
Totam ſalſugine cœnum reddenti terram,
Quando fluctus è buccis eructaret,
Violenter omne concutiens immenſa procella ſolum.
At ille pro pipone ſcorpium gutture glutiens
Cano, mali partus luxit onus.
Secundus autem ad inſulam agreſtis accedens,
Sciſcitari volens cladium remedium,

Τῷ πυργοσκάφῳ.] τῷ Τελαμῶνι. ἱστορεῖ γὰρ Ελλάνικος, ὅτι περὶ τὸν Ηρακλέα εἰσελθεῖν ἐν τῇ Τροίᾳ, ὁ Τελαμὼν μέρος τοῦ τείχους καταβαλὼν εἰσῆλθε. σελευμθύου δὲ ἐπ' αὐτὸν Ηρακλέους τὸ ξίφος, ὁ Τελαμὼν παρατηρήσας τούτου ἕνεκα διαχεραίνοντα τὸν Ηρακλέα, λίθοις περὶ αὐτὸν ἐσώρευεν. τοῦ δὲ φαμένου, τί τοῦτο; Τελαμὼν ἔφη· ἐγείρειν μέλλω βωμὸν Ηρακλέος ἀλεξικάκου. καὶ οὕτως τῆς ὀργῆς Ηρακλῆς παύεται, καὶ γέρας αὐτῷ τὴν Ησιόνην, τὴν καὶ Θεάνειραν, δωρεῖται. στεῖλαι τριπλᾶς θυγατέρας ὁ σπείρας.] Φοινοδάμας τρεῖς ἔχων θυγατέρας, ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τοῦ Λαομέδοντος ἐκθεῖναι αὐτῶν μίαν τῷ κήτει, ἐκκλησίαν συναγαγὼν ἐδημηγόρησεν, δέον τὸν Λαομέδοντα τὸν αἴτιον τοῦ κακοῦ, ἐκθεῖναι τὴν θυγατέρα Ησιόνην· καὶ ἔπεισε τοὺς Τρῶας. διὸ καὶ ἐξετέθη πρὸς βορὰν τῷ κήτει. Ηρακλῆς δὲ αὐτὴν ἔσωσεν, ἀνελὼν τὸ κῆτος. τούτου δὲ ἕνεκα μισῶν ὁ Λαομέδων τῷ Φοινοδάμαντι, τὰς ἐκείνου τρεῖς θυγατέρας ποσὶν ἔδωκε, ἐλθόντας εἰς τὴν ἔρημον τῆς Λιβύης ἐάσαι αὐτὰς θηροβρότοις γενέσθαι· ὧν μιᾷ μιγεὶς ὁ Κρημισὸς ποταμὸς, ἐν εἴδει κυνὸς, γεννᾷ τὸν Αἰγέσταν. ὃς ἐκεῖσε τρεῖς ἔκτισε πόλεις, Αἰγέσταν, Ατταλαν, Ερυκα. Γλαυκῷ κυνί.] τῷ κήτει λέγει. βάβαξ.] ῥήτωρ, παρὰ τὸ βάζω, τὸ λέγω. πιπούς.] πιπὼ ὄρνεον ἐστὶν θαλάσσιον ἀπρεπὲς, καὶ ἀειδές. νῦν δὲ τὴν Ησιόνην οὕτω καλεῖ. σκορπίον δὲ νῦν τὸν Ηρακλέα λέγει, διὰ τὸ φονικόν. ὁ δεύτερος.] Αγαπήνωρ. ἀχερδίτης.] ἀχερδίτης, παρ' ὅσον Αρκὰς ἦν τὸ γένος. οἱ δὲ ἠπειρῶται καὶ ἀχερδῖται. ἢ ὁ ἄχερος, παρ' ὅσον ἀχερδίᾳ τροφῇ ἐχρῶντο οἱ Αρκάδες, ἤτοι βαλάνοις, ὡς καὶ ὁ παροιμιώδης χρησμός·

Πολλοὶ ἐν Αρκαδίᾳ βαλανηφάγοι ἄνδρες ἔασι.

Χερσαῖος αὐτόδαιτος ἐκ γόνων δρυὸς
Λυκαινομόρφων, Νυκτίμου κρεανόμων.

Terrigena conuiua nepotum quercus
Lupiformium, Nyctimi sectorum,

Χερσαῖος.] ὁ τὴν μεσόγειαν τῆς Πελοποννήσου Αρκαδίαν οἰκῶν, ὡς καὶ Ομηρος ἐμφαίνων μὴ ἔχειν ναῦς αὐτοὺς, διὰ τὸ πόρρω εἶναι τῆς θαλάσσης, οὑτωσὶ λέγει·

Αὐτὸς γάρ σφι δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων,
Νῆας ἐϋσσέλμους περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
Ατρείδης, ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει.

ἐκ γόνων δρυός.] Αρκὰς ὁ Διὸς, ἢ Απόλλωνος παῖς, καὶ Καλλιστοῦς τῆς Λυκάονος θυγατρὸς, ὥς φησι Χάρων ὁ Λαμψακηνὸς, κυνηγῶν ἐνέτυχε τινὶ τῶν Αμαδρυάδων νυμφῶν, κινδυνευούσῃ καὶ μελλούσῃ φθαρῆναι ὑπὸ χειμάρρου τοῦ ποταμοῦ ἐν τῇ δρυΐ, ἐν ᾗ γεγονυῖα ἦν ἡ νύμφη, καὶ ἀνέτρεψε τὸν ποταμὸν, καὶ τὴν γῆν χώματι ὠχύρωσεν. ἡ δὲ νύμφη Προσοπέλεια τὴν κλῆσιν, κατ' Εὔμηλον, συνελθοῦσα αὐτῷ γεννᾷ Ελατον καὶ Αφείδαντα, ἐξ ὧν εἰσὶν οἱ Αρκάδες, ὥς φησι καὶ Απολλώνιος,

Αλλ' ὅγε τοῦ Αρκάδος παῖδας ἑοῖο τίνεσκεν ἀμοιβλὼ,
Αμπλακίης. ὁ γὰρ οἷος ἐν οὔρεϊ δένδρεα τέμνων,
Δή ποτ' ἀμαδρυάδος νύμφης ἀθέριζε λιτάων,
Η μιν ὀδυρομένη ἀδινῷ μειλίσσετο θυμῷ.

ἢ ὅτι Αγαπήνωρ ἀπὸ Δρύοπος εἶχε τὸ γένος. ὁ δὲ Δρύοψ, υἱὸς Απόλλωνος καὶ Δίας τῆς Λυκάονος. ταύτῃ γὰρ συνελθὼν Απόλλων, ἔγκυον ἐποίησεν. ἡ τεκοῦσα τὸ βρέφος, ἔκρυψε Δρυὸς στελέχει, ὅθεν καὶ Δρύοψ ἐκλήθη. καὶ ἐξ αὐτοῦ Δρύοπες, οἱ περὶ Παρνασσὸν, ὥς φησιν Ηλιος· Δίου Θειοδάμαντος ὃν ἐν Δρυόπεσσιν ἔπεφνε. λυκαινομόρφων.] κακῶς ἔφη. λυκομόρφων γὰρ ὤφειλεν εἰπεῖν. οὐ γὰρ λύκαιναι, ἀλλὰ λύκοι γεγόνασιν οἱ Λυκάονος παῖδες, κατὰ τοῦτον. ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη· Πέλασγος ἦν παῖς τοῦ Διὸς καὶ Νιόβης. ᾧ καὶ Λυκάων παῖς, ἐκ Μελιβοίης κόρης, εἴτουν Κυλλήνης, ὥς φασιν ἄλλοι πάλαι. οὗτος καταστὰς βασιλεὺς τῶν Αρκάδων, πολλοῖς γάμοις δέδεικτο πεντηκοντόπαις, ἀλλ' ἀσεβὲς βλάστημα τῶν τέκνων ἔφυ. ὧν ἦν Μαίναλος Θεσπρωτὸς σὺν Νυκτίμῳ, Καύκων, Λύκος, Φθῖνος τὲ καὶ Τηλεβόας, Αἵμων, Μαντίνους, Στύμφηλος τὲ, καὶ Κλείτωρ, Ορχόμενός τε, καὶ ἕτεροι. οἱ πάντες, ὡς ἔφην, ἐνίκων ἀσεβείᾳ καὶ

ἐπιφανία. Ζεὺς δ᾽ εἰκασθεὶς ἀνδρὶ χερνήτῃ, παραγίνεται αὐτοῖς. οἱ δὲ καλέσαντες αὐτὸν ἐπὶ ξενία, σφάττουσιν ἕνα παῖδα τῶν ἐπιχωρίων, οὗ τὰ σπλάγχνα συμμίξαντες, παρέθεντο τῇ τραπέζῃ. Ζεὺς δὲ μυσαχθεὶς, τὴν μὲν τράπεζαν ἀνέτρεψεν, ὅθεν νῦν ὁ τόπος Τραπεζεὺς ἐν Ἀρκαδίᾳ καλεῖται. Λυκάονα δὲ καὶ τοὺς υἱοὺς κεραυνοῖ, πλὴν Νυκτίμου τοῦ νεωτέρου. Νυκτίμου δὲ τὴν βασιλείαν λαβόντος, ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος γίνεται κατακλυσμὸς διὰ τὴν τοῦ Λυκάονος παίδων ἀσέβειαν. ἄλλως. Ὁ Ζεὺς ἐπιξενωθεὶς τῷ Λυκάονι, ἑστιᾶτο. οἱ δὲ τούτου υἱοὶ ἀπόπειραν ποιούμενοι εἰ θεός ἐστιν, κρεανομήσαντες Νύκτιμον, καὶ τὰ τούτου κρέατα συμμίξαντες τοῖς ἄλλοις κρέασι, παρέθηκαν τῷ Διΐ. ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἀνέτρεψε τὴν τράπεζαν, ὅθεν καὶ Τραπεζοῦς πόλις ἐστὶν ἐν Ἀρκαδίᾳ. τοὺς δὲ Λυκάονος παῖδας ἀνεῖλε κεραυνῷ, καὶ τὴν Ἀρκαδίαν συνεχῶς ἐκεραύνωσεν, ἕως ἡ γῆ παρακαλοῦσα τὸν Δία, τὴν χεῖρα ἐξέτεινε. διό φασι πρώτως ἐν Ἀρκάσιν ἐκεχειρίαν γενέσθαι. ἔνιοι δὲ τῶν Λυκάονος παίδων εἰς λύκους μετέβαλεν, οὓς ὁ Λυκόφρων οὐκ οἶδα πῶς ἔφη λυκαινομόρφους γενέσθαι. εἰ μήπως εἶδος ἀντὶ εἴδους ὤφειλεν εἰπεῖν, ἀντὶ τοῦ ἀρκτομόρφων. Καλλιστὼ γὰρ, ὡς ληροῦσιν, ἡ Λυκάονος θυγάτηρ, συνθήρος τῆς Ἀρτέμιδι, ᾗ Ζεὺς ἐρασθεὶς συνδυάζεται· ἄρκτον δὲ ταύτην ποιεῖ, διὰ τὸ λαθεῖν τὴν Ἥραν, ἐξ ἧς ὁ Ἀρκὰς ἐγεννήθη. ἐκ ταύτης δὲ τῆς σειρᾶς κατάγεται καὶ ὁ Ἀγαπήνωρ. Νυκτίμου κρεανόμων.) καὶ τοῦτο λῆρος τῶν Λυκόφρονος λόγων. οὐ γὰρ τὸν Νύκτιμον ἐκρεανόμησαν, ἀλλ᾽ ἕτερον ἐπιχώριον παῖδα, ὡς φησὶν Ἀπολλόδωρος, καὶ ἕτεροι.

Τῶν πρόσθε μήνης φηγίνων πύρνων ὄχην
Σπληδῷ κατ᾽ ἄκρον χεῖμα θαλψάντων πυρὸς
Χαλκωρυχήσει, καὶ τὸν ἐκ βόθρου σπάσει
Βῶλον, δικέλλῃ πᾶν μεταλλεύων γνύθος,
Οὗ φίτυν ὤλεσεν Οἰταῖος σίνυξ,

Fagineorum ante Lunam panum cibum
In cinere per hyemem summam fouentium,
Aes effodiet, ac glebam euellet
Ex fouea, ligone specum omnem scrutans:
Cuius patrem occidit dens Oetæus,

Τῶν πρόσθε μήνης.) πρῶτον τοῦτο σκόπου, ὅτι καὶ τὰ ἐπιρρήματα τὸ ν ἐφελκυστικὸν ἔχουσι, φωνήεντος ἐπιφερομένου, συμφώνου δὲ οὐκέτι, ὥσπερ κἀγὼ γράφω. καὶ τούτου ἕνεκα πολλοῖς τῶν ἀμαθῶν διασύρομαι, τὸ αὐτῶν ἀρρώστημα προσαπτόντων ἐμοί. πρόσθε μήνης, φηγίνων πύρνων] ἐπεὶ προσέληνοι οἱ Ἀρκάδες. ἔτρεφοντο γὰρ πρὸ συνόδου τῆς Σελήνης, πυρὶ ὀπτῶντες τὰς βαλάνους. ἢ ὅτι προσέληνοι οἱ ὑβρισταὶ λέγονται. προσπελεῖν γὰρ τὸ ὑβρίζειν. ἄλλοι δὲ αὐτοὺς ὡς μωροὺς διαβάλλουσιν, ὡς λέγοντας ἀρχαίους εἶναι, καὶ τῆς σελήνης παλαιοτέρους. τὸ δ᾽ ἀληθέστερον ἐστὶν οὕτως. ἀστρολόγος γὰρ καὶ ἐνιαυτὸν, μῆνας, ἰσημερίας, καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα Ἀρκάδων βασιλεὺς, ἢ Ἄτλας Λίβυς εὗρεν, ἀπὸ Σελήνης συλλογισάμενος· ὕστερον Θαλῆς. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι Ἀρκάδες θυσίας θεοῖς κατέδειξαν, πρῶτον μὲν, δεύτερον ἵππον λευκὸν, τρίτον δρυὸς φύλλα. ὅθεν ἡ Πυθία, πολλοὶ ἐν Ἀρκαδίῃ βαλανηφάγοι ἄνδρες ἔασι. χαλκωρυχήσει.) ἐπειδὴ χαλκοῦ πολλοῦ μέταλλα ἐστὶν ἐν Κύπρῳ. λέγει οὖν, ὅτι παραγενόμενος ἐξ Ἀρκαδίας ὁ Ἀγαπήνωρ εἰς Κύπρον, χαλκὸν ἐργάσεται, ἐγὼ δέ φημι, ὅτι παραγενήσεται εἰς Κύπρον, ὅπου χαλκωρύχοι εἰσίν. ἀπρεπὲς γὰρ τὸ τοιοῦτον, στρατηγὸν γενέσθαι χαλκωρύχον. τὸ δὲ σχῆμα φημί

κατὰ σύλληψιν, ἢ χαριεντισμόν. Ἀγαπήνορος πατὴρ ἦν Ἀγκαῖος. οὗτος ἐπὶ τὸν Καλυδώνιον κάπρον ἐξελθὼν, ἀνῃρέθη ὑπ' αὐτοῦ. τὸ δὲ πλάτος τῆς ἱστορίας Ὅμηρος φησὶ, καὶ Σωτήριχος ἐν τοῖς Καλυδωνιακοῖς λέγων. ὁ δὲ Καλυδώνιος σῦς, πρότερον περὶ τὴν Οἴτην διατρίβων, ὕστερον ἦλθεν εἰς Αἰτωλίαν, Ἀρτέμιδος μήνιδι, ὅτε οὐκ ἔθυσεν αὐτῇ ὁ Οἰνεύς. ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἑκατόμβας. Οἰταῖος οὖν διὰ τοῦτο.

Βουβῶνος ἐν τόρμαισι θρυλλίξας δέμας.
Ἔγνω δ' ὁ τλήμων σὺν κακῷ μαθὼν ἔπος,
Ὡς πολλὰ χείλευς καὶ δεπαστραίων ποτῶν
Μέσῳ κυλίνδει μοῖρα παμμήστωρ βροτῶν.
Ὁ δ' αὐτὸς ἀργῷ πᾶς φαληριῶν λύθρῳ
Στόρθυγξ δεδουπὼς τὸν κτανοῦντ' ἠμύνατο,
Γλήξας ἀφύκτως ἄκρον ὀρχηστοῦ σφυρόν.
Τρίτος δὲ τοῦ μάρψαντος ἐκ κοίλης πέτρας

Inguinis in vertibulis lacerans corpus.
Cognouit verò miser cum damno discens,
Multa inter labrum & poculentas potiones
Gubernatricem voluere Parcam mortalium.
Candido namque tota candicans tabo
Setosa bestia moribunda interfecturum est vlta,
Certò feriens extremam saltatoris plantam.
Tertius verò, sumentis ex caua petra

Βουβῶνος τόρμαισι.) ταῖς περιφερείαις τοῦ βουβῶνος συντρίψας τὸ σῶμα. βουβὼν δέ ἐστιν ὁ τοῦ ἰσχίου τόπος. ὃν γὰρ φησὶν ὁ σοφώτατος οὗτος βουβῶνα, οὐκ ἴσημι, ἢ βαρβαρίζοντος καὶ φλυαροῦντος τοῦ ἀνδρὸς, ἢ ἐμοῦ ἀμαθαίνοντος. νῦν μὲν γὰρ ἐν τῷ βουβῶνι φησὶ τὸν Ἀγκαῖον πληγῆναι, εἶτα μετὰ μικρὸν φησὶ, πλήξας ἀφύκτως σφυρόν. ἐγὼ δὲ πάλιν γινώσκω σφυρὸν, τὰ περὶ τὸν ἀστράγαλον μέτρη. βουβωνόσφυρον οὖν μὴ γινώσκων κατὰ τὸν σοφώτατον τοῦτον, καὶ ψευδεῖς ἱστορίας μυρίας λέγοντα, καὶ ἑαυτῷ καὶ οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις πολλάκις ἐναντιούμενον, ὡς ἔοικεν ἀμαθαίνω. ἔγνω δ' ὁ τλήμων.) λῆρος ἐστὶν καὶ τόδε. τῶν Σαμίων ἐν Ἀγκαίῳ στεφηφόρῳ, ἐξῆλθε χρησμὸς μὴ πιεῖν ἐξ ἀμπέλου. ὁ γὰρ Ἀγκαῖος οὗτος υἱὸς ὢν Ποσειδῶνος, καὶ Ἀστυπαλαίας τῆς Φοίνικος, ἐφύτευσεν ἄμπελον κατὰ Ἀριστοτέλη τὸν τοὺς πέπλους συντάξαντα. μάντις δὲ εἶπεν αὐτῷ τῷ Ἀγκαίῳ, ὡς οὐ πίοι οἶνον ἐκ ταύτης. ἐνοινοχύας δὲ τῆς ἀμπέλου καρπὸν, ἀπέθλιψεν ὁ Ἀγκαῖος τὴν σταφυλὴν εἰς κύλικα, ὡς πιόμενος. καὶ κατεγέλα τοῦ μάντεως, δεικνύων τὴν κύλικα· ὁ δ' ἔφη, πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου. βοῆς γὰρ γενομένης, ὡς συὸς λυμαινομένου τὴν χώραν, θεὶς τὴν κύλικα ὁ Ἀγκαῖος, ἐξῆλθεν ἐπὶ τὸν σῦν, καὶ ἀνῃρέθη. οὕτως δὲ ὁ Λυκόφρων ἐπὶ τοῦ Ἀγαπήνορος πατρὸς Ἀγκαίου, υἱοῦ Ἄκτορος καὶ Εὐρυθέμιδος τῆς Ἀκάστου, περὶ τοῦ Καλυδωνίου συὸς τοῦτο ἐδέξατο. φασὶ δέ τινες, πρῶτον τὴν Ἀταλάνταν ἀκοντίσαι κατὰ τοῦ συός. δεδουπὼς τὸν κτανοῦντ' ἠμύνατο.) εἰ μὲν κτανοῦντά ἐστιν, ὡς ἐγὼ γράφω, οὕτως συντακτέον· δεδουπὼς καὶ ἤχῳ φερόμενος τὸν κτανοῦντα καὶ

μέλλοντα κτανεῖν αὐτὸν Ἀγκαῖον ἠμύνατο καὶ ἐτιμώρησεν, πλήξας ἀφύκτως τὸ κατὰ τοῦτον βουβωνόσφυρον ἐκείνου. τὸ δὲ γράφειν κτανόντα, μωρόν ἐστιν ἐπὶ τοῦ Ἀγκαίου. Ἀταλάντη γὰρ αὐτὸν ἐτόξευσεν. Μελέαγρος δὲ τῷ συγκτόνῳ δόρατι περὶ τὸ μέτωπον πλήξας ἀνεῖλεν. Ἀγκαῖος δὲ οὐδὲν γενναῖον ἐποίησεν ἐπ' αὐτῷ, ἢ ὅτι ἀνατεινάμενος τὸν πέλεκυν, ὡς πλῆξαι αὐτὸν, ἀνῃρέθη πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ. καὶ οὕτω μὲν ἐπ' Ἀγκαίου συντακτέον. ἐπὶ δὲ Μελεάγρου οὕτως, ὃ βαθύτατόν ἐστιν καὶ ἐμὸν ἐνθύμημα. ὁ δ' αὐτὸς σόρθυγξ, καὶ ὀδοὺς, ἤτοι ὁ χοῖρος δεδουπὼς, πεσὼν καὶ κτανθεὶς, τὸν κτανόντα, ἤτοι τὸν Μελέαγρον ἠμύνατο. πλήξας ἀφύκτως.) ἄκρον σφυρὸν, ἤτοι τὸν ἀστράγαλον καὶ πόδα τοῦ ὀρχηστοῦ καὶ τραχυτάτου πολεμιστοῦ. οὐχ' ὅτε δὲ αὐτὸν ἔπληξεν ὁ χοῖρος περὶ τοὺς πόδας, τοῦτο εἶπεν, ἀλλὰ χαριέντως καὶ ἀστείως ταῦτα φησὶν, ὅτι ἠμύνατο αὐτὸν δεσμήσας τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ποιήσας αὐτὸν μὴ δύνασθαι περιπατεῖν, διὰ τὸ ἀναιρεθῆναι τοιουτοτρόπως. ἀνελὼν γὰρ τὸν σῦν, τῇ Ἀταλάντῃ τὴν κεφαλὴν τοῦ συὸς καὶ τὸ δέρας ἀκροθίνιον χαρίζεται. περιλύπεις δὲ γενομένους τούτου ἕνεκα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἀδελφοὺς, καὶ ἐχθροὺς αὐτῷ γενομένους, ἀνεῖλεν. Ἀλθαία δὲ ἡ τούτου μήτηρ λυπηθεῖσα ἕνεκεν τοῦ συμβάντος τοῖς ἀδελφοῖς, τὴν παρὰ τῶν μοιρῶν δᾷδα κατέκαυσεν, ἣν ἐτήρει, ὡς συστατικὴν οὖσαν τῆς Μελεάγρου ζωῆς ἀκεραίαν φυλαττομένην. τινὲς δὲ, φυλλάδα ἐλαίας εἶναι, οὐ δᾷδα φασὶν, ἣν ἐν τῇ κυήσει φαγοῦσα, τῷ Μελεάγρῳ ἐν τῇ ἐκτέξει συντέτοκε, καὶ ἐφύλαττεν ἀκριβῶς ὑπὸ τῶν μάντεων τοῦτο μαθοῦσα, ὡς ἐς τ' ἂν φυλάττοιτο ἡ φυλλὰς ἀβλαβὴς, ἀβλαβὴς καὶ ὁ Μελέαγρος ἔσται. εἰ δὲ φθαρῇ, καὶ ὁ Μελέαγρος συμφθαρήσεται. ταύτην οὖν διὰ τὰ πάθη τῶν ἀδελφῶν κατακαύσασα, εἰσῆλθεν ἐν τῷ θαλάμῳ, καὶ νεκρὸν εὑροῦσα τὸν παῖδα, συνέκτεινε καὶ αὑτήν. οὕτως ἐγώ φημι συντάσσειν τὸ κτανόντα. Τρίτος δὲ.) Αἰγεὺς ὁ Πανδίονος υἱὸς, ἢ Σκυρίου, ἢ κατὰ τὸν Λυκόφρονα Φημίου, ὁ καὶ υἱοποιηθεὶς τῷ Πανδίονι, βασιλεύων Ἀθηνῶν, γαμεῖ πρῶτον Μῆταν τὴν Ὁπλῆτος. δεύτερον Χαλκιόπην, τὴν Ῥηξήνορος. ὡς δ' ἀλλαχοῦ εὗρον, μίαν εἶχε γυναῖκα αὐτόχθονα τὴν Περσέως. ὡς δ' οὐκ ἐγίνετο τούτῳ παῖς, δεδοικὼς Πάλλαντος Νῖσον καὶ Λύκον τοὺς ἀδελφοὺς, ἔρχεται εἰς Πυθὼ περὶ παίδων μαντευσόμενος, καὶ ἐδόθη τούτῳ χρησμός·

Ἀσκοῦ τὸν προὔχοντα ποδεῶνα φέρτατε λαῶν,
Μὴ λύσῃς, πρὶν ἐς ἄκρον Ἀθηναίων ἀφίκηαι.

ἀπορῶν δὲ διὰ τὸν χρησμὸν, παραγίνεται εἰς Τροιζῆνα πρὸς Πιτθέα τὸν χρησμολύτην, καὶ ὃς μεθύσας αὐτὸν ἐποίησε συγγενέσθαι τῇ θυγατρὶ Αἴθρᾳ. τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ καὶ Ποσειδῶν ἐπλησίασεν αὐτῇ. ἐγκύου δὲ τῆς Αἴθρας γενομένης, ὁ Αἰγεὺς ὑπὸ κοίλην πέτραν ἔθετο ξίφος καὶ ὑποδήματα, ὡς φησι Πλούταρχος, καὶ Καλλίμαχος λέγων·

Ἔργα δέ μιν Τροιζῆνι κολουραίη ὑπὸ πέτρῃ
Θῆκε σὺν ἀρπίδεσσι.

Καὶ αὐτὸς μὲν ἀποδημεῖ πρὸς Ἀθήνας. τῇ δὲ Αἴθρᾳ ἐντέλλεται, ἐὰν υἱὸς ἐξ αὐτῆς γεννηθῇ, δεῖξαι αὐτῷ τὴν πέτραν, καὶ λαβόντα τὸ ξίφος καὶ ἐνδυσάμενον τὰ ὑποδήματα, ὅτι αὐτῷ ἐφαρμόσσουσι, καὶ δυνηθῇ κινῆσαι τὸ ξίφος, πλεῖν εἰς Ἀθήνας. ὃ καὶ ἐποίησεν αὐξηθεὶς, διὰ γνωρισμὸν τοῦ πατρός.

Κέλωρ γίγαντος ὅπλα, τόν ποτ' εἰς λέχος
Λαθραῖον αὐτόκλητος Ἰδαία πόρρις

Gigantis arma filius, cuius olim in lectum
Furtiuum voluntaria Idæa iuuenca

Κέλωρ.) υἱὸς τοῦ Γίγαντος Θησέως, τοῦ μάρψαντος τὰ ὅπλα δηλονότι τοῦ Αἰγέως, ἐκ τῆς κοίλης πέτρας. ἢ ὁ Κέλωρ, ὁ υἱὸς τοῦ Θησέως, τοῦ μάρψαντος καὶ λαβόντος τὰ ὅπλα τοῦ γίγαντος, ἤτοι τοῦ Αἰγέως ὅπερ βέλτιον. ὁ γὰρ Αἰγεὺς Ἀθηναῖος καὶ γηγενὴς ἀπὸ Ἐρεχθέως. τινὲς δὲ καὶ ἕνα τούτων λέγουσι τῶν ἀναδοθέντων ἀπὸ τῶν ὀδόντων τοῦ δράκοντος τοῦ ἐν Θήβαις, ὡς καὶ Ἀν-

δρυτίων. τρίτον δὲ λέγει ἀπελθεῖν τὸν Ἀκάμαντα, τὸν τοῦ Θησέως παῖδα ἐν Κύπρῳ, ἀφ' οὗ καὶ ὄρος καλεῖται Ἀκάμας. φασὶ δέ τινες, οὐ μόνον Ἀκάμαντα, ἀλλὰ καὶ Δημοφῶντα, τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν, ἀπελθεῖν εἰς Κύπρον. τὸν ποτ' εἰς λέχος.] ἀντίπτωσις, οὗ ποτ' εἰς λέχος λαθραῖον ἵξεται, τοῦ Ἀκάμαντος δηλονότι. Ἰδαία πόρρις καὶ δάμαλις, ἤτοι ἡ Λαοδίκη. Διομήδης γὰρ καὶ Ἀκάμας ὁ Θησέως, περὶ τοῦ ναυστολῆσαι τοὺς Ἕλληνας, ἐπρέσβευσαν πρὸς τοὺς Τρῶας διὰ τὴν Ἑλένην. ἐρασθεῖσα δὲ Λαοδίκη ἡ τοῦ Πριάμου θυγάτηρ Ἀκάμαντος, ἐμίγη αὐτῷ, καὶ ἔτεκεν υἱὸν Μούνιτον κληθέντα. φοβουμένη δὲ δέδωκε τὸ βρέφος Αἴθρᾳ τῇ τοῦ Θησέως μητρὶ, ἤτοι τῇ μάμμῃ τοῦ Ἀκάμαντος, ἀνατρέφειν αὐτό. συνῆν γὰρ τῇ Ἑλένῃ ἐν τῇ Τροίᾳ ἡ Αἴθρα ἐξ Ἀθηνῶν, ἁρπαγεῖσα παρὰ τῶν Διοσκούρων, δι' ἃ μέλλει ἐρεῖν. πάλιν δὲ ἁρπαγείσης τῆς Ἑλένης ὑπ' Ἀλεξάνδρου, ἑκουσία συνείπετο καὶ αὐτή. μᾶλλον δὲ ἡ Αἴθρα αὐτὴ ἔπεισε τὴν Ἑλένην Ἀλεξάνδρῳ ἀκολουθῆσαι. ταύτῃ οὖν τῇ Αἴθρᾳ τὸν Μούνιτον ἔδωκεν ἀνατρέφειν ἡ Λαοδίκη. ἡ δὲ γνοῦσα τοῦ υἱωνοῦ αὐτῆς Ἀκάμαντος τὸ παιδίον λαβοῦσα ἀνέθρεψεν. ἁλούσης δὲ τῆς Τροίας ἀναγνωρισθεῖσα Ἀκάμαντι, ἀπῆρε μετ' αὐτοῦ, κομίζουσα καὶ τὸν Μούνιτον. περὶ Θρᾴκην παραγινομένων, καὶ κυνηγετούντων, ὄφις δακὼν τὸν Μούνιτον ἀνεῖλεν, ὥς φησιν Εὐφορίων·

Ἡ οἱ Μούνιτον υἷα τέκε πλομένῳ ἐνὶ ὥρῳ,
Ἀλλὰ ἑ σιθονίῃ τε, καὶ ἐν κνήμησιν ὀλωύθου,
Ἀγρώσσοντ' ἅμα πατρὶ, πελώριος ἔκτανεν ὕδρος.

Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως· ἡ δὲ ἔννοια τοιαύτη. τῶν πέντε ὧν εἶπε μέλλειν ἀπελθεῖν εἰς Κύπρον, τρίτος ἀπελεύσεται ὁ Ἀκάμας, ὁ τοῦ Θησέως παῖς, τοῦ τὰ ὅπλα λαβόντος τοῦ Αἰγέως ἐκ τῆς πέτρας. ὁ γὰρ Ἀκάμας ὀλίγαις ναυσὶ προσίσχει Θρᾳξὶ Βισάλταις, καὶ ἐρᾷ τούτου Φυλλὶς, ἡ θυγάτηρ τοῦ ἐκεῖ βασιλέως. καὶ ὁ πατὴρ αὐτὴν ἐγγυᾷ ἐπὶ προικὶ τῇ βασιλείᾳ. Ἀκάμας δὲ βουλόμενος ἐλθεῖν εἰς τὴν πατρίδα, πολλὰ δεηθεὶς περὶ Φυλλίδος καὶ τῶν ἐκείνης ὀμόσας, ἀντιστρέψειν ἐξέρχεται. καὶ Φυλλὶς αὐτὸν προπέμπει ἄχρι τῶν καλουμένων ἐννέα ὁδῶν, καὶ δίδωσιν αὐτῷ κιβώτιον, εἰποῦσα ἱερὸν τῆς μητρὸς Ῥέας, καὶ μὴ ἀνοίγειν αὐτὸ, εἰ μὴ ὅταν ἀπελπίσοι τὴν πρὸς αὐτὴν ἄνοδον. ὁ δ' ἐλθὼν εἰς Κύπρον, ἐκεῖ κατῴκει. καὶ χρόνου διελθόντος ἡ Φυλλὶς ἀρὰς θεμένη, καὶ τὰ Ἀκάμαντος, ἑαυτὴν ἀναιρεῖ. Ἀκάμας δὲ τὸ καὶ βώτιον ἀνοίξας, φάσματα κρατηθεὶς, ἀνεισιν ἐπὶ τὸν ἵππον, καὶ τοῦτον ἐλαύνων ἀτάκτως ἀπόλλυται. τοῦ γὰρ ἵππου σφαλέντος ἐκ τῶν ὀπισθίων μερῶν κατενεχθεὶς, τῷ αὐτοῦ ἐμπήγνυται ξίφει. οἱ δ' ὑπ' αὐτὸν, κατῴκησαν ἐν Κύπρῳ. πόρρις, πόρτις, ἡ δάμαλις, καὶ ἐκβολῇ τοῦ τ̄, καὶ προσθήσει τοῦ ρ̄, πόρρις. καὶ ἔστιν ὁ στίχος χωλίαμβος, ὃ πάθος ἐστὶ τοῦ ἰαμβικοῦ μέτρου. οἱ δὲ μεταγραφεῖς, ἢ καὶ αὐτὸς ὁ ποιητὴς Λυκόφρων, δι' ἑνὸς ρ̄ γράφοντες, ἀμαθεῖς γραμματικῆς τέχνης φαίνονται, καὶ προσέτι καὶ μετρικῆς, ὡς ἀγνοήσαντες, ὅτι καὶ ὁ χωλίαμβος ὑπὸ τὸ ἰαμβικὸν μέτρον τάττεται. κρεῖττον δὲ χωλεύειν καὶ σκάζειν τὸν πόδα, ἢ καθ' ὁλοκληρείαν τὸν λόγον εἶναι ἀμαθέστατον. πόρριν δὲ καὶ δάμαλιν λέγει τὴν Λαοδίκην, ἀλληγορικῶς.

Ἡ ζῶσ' ἐς ᾅδην ἵξεται καταιβάτις
Θρηνοῖσιν ἐντακεῖσα Μουνίτου τοκάς,
Ὃν δή ποτ' ἀγρώσσοντα Κρηστώνης ἔχις,
Κτενεῖ, πατάξας πτέρναν ἀζείῳ βέλει,
Ὅταν τεκόντος αἰχμάλωτος ἐς χέρας
Ἡ πατρομήτωρ τὸν δνόφῳ τεθραμμένον
Βάλῃ νεογνὸν σκύμνον· ἣ μόνη ζυγὸν
Δούλειον ἀμφήρεισεν Ἀκταίων λύκοις,

Veniet, ad inferos viua deſcendens.
Lacrymis tabefacta mater Muniti,
Quem aliquando venantem Thracia vipera
Occidet, aſpero feriens calcem ſpiculo:
Quando parentis in manus captiua
Auia nutritum in tenebris
Catulum iniecerit recentem: cui ſoli iugum
Seruile impreſſerunt Athenienſium prædones,

Η ζῶσ᾽ ἐς ᾅδην.] ὦ πῶς Λύκοφρον ἀνακόλουθα γράφεις.

Ἐναντία σύμπασι, καὶ σαυτῷ πλέον,
Ἄνω γὰρ εἰπὼν ταῖς γραφαῖς μεμβροκρότοις,
Ὧν τὴν μὲν αὐτόπρεμνον ἡ τοκὰς κόνις,
Κευθμῷ χανοῦσα χείσεται διασφάγος
Ἀβύσσουσαν ἄτην ἀγχίπουν στεναγμάτων,
Ἤγουν χαράδρα συμπεσεῖται καὶ θάνῃ,
Ὅταν τὸ καλλίπυργον Ἰλίου πέδον,
Ἑλλήνων στρατὸς πέρσειεν ἐν σθενεῖ κράτει.
Ταῦτα πρὶν εἰπὼν, νῦν ἐναντίως λέγεις.
Τὴν γὰρ θανοῦσαν πρὶν πεσοῦσαν χαράδρας,
Αὖθις ἀνιστᾷς, καὶ νεκροῖς αὐτὴν πάλιν,
Θνήσκουσαν ὡς φὴς συμφοραῖς τοῦ Μουνίτου,
Θρῄσσης ἐχίδνης προσβολῇ τεθνηκότος.

Κρηστώνη.] ἡ Θρᾴκη, ἀπὸ τῆς Κρηστώνης, Ἄρεος καὶ Κυρήνης θυγατρός. δνόφῳ.] ἀντὶ τοῦ γνόφῳ, Δωρικῶς. οἱ γὰρ Δωριεῖς ἀντὶ τοῦ γ, τὸ δ τιθέασιν. ᾗ μόνῃ ζυγόν.] Πειρίθους δὲ Θησεὺς, ὁ μὲν Διὸς ὤν, ὁ δὲ Ποσειδῶνος, φιλίαν ποιησάμενοι, ἁρπάσαι συνέθεντο Διὸς θυγατέρα. ἁρπάσαντες γοῦν τὴν Ἑλένην, παρατίθενται ἐν Ἀθήναις τῆς Ἀττικῆς Αἴθρᾳ, τῇ Πιτθέως μὲν θυγατρὶ, μητρὶ δὲ Θησέως. Κάστωρ δὲ καὶ Πολυδεύκης οἱ Διοσκορίδαι, οἱ τῆς Ἑλένης ἀδελφοὶ, πορθήσαντες τὴν Ἀττικὴν διὰ τὴν ἁρπαγὴν τῆς Ἑλένης, Αἴθραν λαμβάνουσιν αἰχμάλωτον πρὸς αἰσχύνην αὐτοῦ. ἣ καὶ τῆς ἁρπαγείσης πάλιν τῆς Ἑλένης ὑπ᾽ Ἀλεξάνδρου, συναπῆρεν αὐτῇ καὶ ἡ Αἴθρα ἐπὶ Τροίαν. καὶ Ὅμηρος.

Αἴθρη Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.

Ὅθεν αὐτὴν καὶ αἰχμάλωτον εἶπεν. ὡς καὶ αἰχμαλωτισθεῖσαν ὑπὸ τῶν Διοσκούρων, εἰς ἀντίποινον τῆς ὑπὸ Θησέως ἁρπαγῆς τῆς Ἑλένης. ὁ δὲ νοεῖς οὕτως, ὅτε ἡ Αἴθρα μετὰ τὴν καθαίρεσιν τῆς Ἰλίου τῷ πατρὶ Ἀκάμαντι Μούνιτον δῶ, τότε ὁ Μούνιτος ἐν Θρᾴκῃ ἀποθανεῖται.

Ἀκταίων λύκοι.] οἱ τῶν Ἀθηνῶν ἅρπαγες καὶ πορθηταί· λέγει δὲ τοὺς Διοσκόρους. ἀκτὴ δὲ ἐκαλεῖτο ἡ Ἀττικὴ, ἢ ἀπ᾽ Ἀκταίωνος βασιλέως, ἢ ὅτι τὸ πλεῖον μέρος τῆς Ἀττικῆς, ἀκτὴ, ἤτοι παραθαλάσσιόν ἐστιν.

Τῆς ἁρπαγείσης ἀντίποινα Θυάδος·
Ὧν ὀστράκου στρόβιλος ἐντετμημένος,
Κόρσην σκεπάσει ῥῦμα φοινίου δορός·
Τὰ δ᾽ ἄλλα θριπόβρωτος ἄψαυστος δόμων

Raptæ vltionem Bacchæ:
Quorum caput oualis teſtæ hemiſphærium
Operiet, haſtæ cruentæ propugnaculum.
Reliqua porrò vermiculatum non tangens ædes

Ὧν ὀστράκου

Ἀπὸ ὀστράκου στρόβιλος.] ἐῤῥέθη πάλαι, ὅπως ὁ Ζεὺς κύκνῳ ὁμοιωθεὶς, ἐξ ὠοῦ, ὡς ληροῦσι, τούτοις γεννᾶ· ὧν ἑκάτερος τῷ ἡμίσει τοῦ ὀστράκου τοῦ ὠοῦ περικεφαλαίαν ἔχει. στρόβιλος δὲ, τὸ περιφερὲς διχότομον τοῦ ὠοῦ. κόρσην.) κόρσης κυρίως ἡ μῆνιξ λέγεται. νῦν δὲ τὴν κεφαλὴν φασὶν, ὡς καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἐν τῷ περὶ εἰκοῦς, ὡς πολλῶν μὲν κόρσαι ἀναύχενες ἐβλάστησαν. τὰ δ' ἄλλα θριπόβρωτος.] θρὶψ ὁ σκώληξ, ὃς ἐγγίνεται τοῖς ξύλοις. πρὶν γὰρ εὑρεθῆναι τὰς σφραγῖδας, οἱ παλαιοὶ ἐσφράγιζον ξύλοις ὑπὸ θριπῶν βεβρωμένοις, διὰ τὸ αὐτὰ πολυκέντητα εἶναι. ὁ δὲ νοῦς, μόνην τὴν Αἴθραν δουλώσαντες καὶ αἰχμαλωτίσαντες ἀντίποινα τῆς Ἑλένης, ἀλλ' ὅλην Ἀττικὴν, ὥσπερ ἐσφραγισμένην θριποβρώτῳ σφραγῖδι περιδραμοῦνται. οἱ γὰρ Διόσκουροι κατὰ Θησέως στρατεύσαντες ἕνεκεν τῆς ἁρπαγῆς τῆς Ἑλένης, ἐφείσαντο πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει, πλὴν μόνης τῆς Αἴθρας. διὸ καὶ θαυμάσαντες αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι, ἄνακτας, ἤτοι θεοὺς καὶ σωτῆρας ἐκάλεσαν.

Σφραγὶς δοκεύσει, θάμβος ἐγχώροις μέγα·
Ἃ δὴ πρὸς ἄστρων κλίμακας στήσει δρόμον
Τοῖς ἡμιθνήτοις διπτύχοις Λαπερσίοις.

Sigillum seruabit, magnum incolis miraculum:
Id quod ad astrorum gradus muniet viam
Semideis geminis Lapersiis:

Ἃ δὴ πρὸς ἄστρων κλίμακας.] ἅτινα δ' εὐεργετήματα, ἃ περὶ τοὺς Ἀθηναίους οἱ Διόσκουροι ἐνεδείξαντο, ἀποθεώσουσιν αὐτοὺς καὶ καταριθμήσουσι τοῖς ἄστροις. οἱ γὰρ δίδυμοι εἰς τιμὴν τῶν Διοσκούρων κατηστερίσθησαν, ὡς καὶ Εὐριπίδης φησὶν ἐν Ὀρέστῃ δι' Ἑλένης.

Ἣ δ' ἐστὶν, ἣν ὁρᾶτ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς,
Σεσωσμένη τε, κοὐ θανοῦσα πρὸς σέθεν.
Ἐγώ νιν ἐξέσωσα, χ' ὑπὸ φασγάνου,
Τοῦ σοῦ κελευσθεὶς ἥρπασ' ἐκ Διὸς πατρός.
Ζηνὸς γὰρ οὖσαν, ζῆν νιν ἄφθιτον χρεών.

καὶ μετ' ὀλίγα·

Ἐγὼ δ' Ἑλένην Διὸς μελάθροις πελάσω,
Λαμπρῶν ἄστρων πόλον ἐξανύσας,
Ἔνθα παρ' Ἥρᾳ, τῇ θ' Ἡρακλέους
Ἥβῃ πάρεδρος θεὸς ἀνθρώποις
Ἔσται, σπονδαῖς ἔντιμος ἀεὶ,
Σὺν Τυνδαρίδαις τοῖς Διὸς υἱοῖς
Ναύταις, μεδέουσα θαλάσσης.

Τοῖς ἡμιθνήτοις.] ἡμιθνὴς καὶ ἡμίθνητος διαφέρει. ἡμιθνὴς γὰρ λέγεται, ὁ ψυχοῤῥαγῶν, καὶ ἤδη τὸ ἥμισυ θανών. ἡμίθνητος δὲ, ὁ τὸ ἥμισυ ἔχων θνητὸν, καὶ τὸ ἥμισυ ἀθάνατον, ἤτοι ἡμίθεος. ἢ ὁ ἡμέραν ὢν ἐν τοῖς ζῶσι, καὶ ἡμέραν ἐν τοῖς νεκροῖς, ὡς οἱ Διόσκουροι. ἡ δὲ ἱστορία τοιάδε.. Ὑακίνθου ἀδελφὸς Κυνόρτης, Κυνόρτου δὲ παῖς Περιήρης· οὗ καὶ Γοργοφόνης τῆς Περσέως κατὰ Στησίχορον, Τυνδάρεως, Ἰκάριος, Ἀφαρεὺς, καὶ Λεύκιππος. Ἀφαρέως καὶ Ἀρήνης τῆς Οἰβάλου, ἢ Ἄρνης τῆς Αἰόλου, Λυγκεὺς καὶ Ἴδας. Λευκίππου καὶ Φιλοδίκης τῆς Ἰνάχου, Φοίβη καὶ Ἱλάειρα. Ἰκαρίου καὶ Περιβοίας νύμφης, υἱοὶ πέντε, καὶ Ὀδυσσέως γυνὴ Πηνελόπη. Τυνδάρεω καὶ Λήδας, Τιμάνδρα, ἣν Ἔχεμος ἔγημε, καὶ Κλυταιμνήστρα καθ' τινας καὶ Ἑλένη σὺν Κάστορι καὶ Πολυδεύκῃ. καθ' ἑτέρους δὲ, οὗτοι Διὸς ὑπῆρχον, οἳ καὶ Φοίβην καὶ Ἱλάειραν ἁρπάσαντες ἔγημαν. καὶ Πολυδεύκους μὲν καὶ Φοίβης γίνεται παῖς Μνησίλεως, ἢ Μνησίνοος, καὶ Ἀστίεος. Κάστορος δὲ καὶ Ἱλαείρας, Ἀνώγων, ἢ Ἄναξις καὶ Αὐλοθός. ταύτας δὲ οἱ Διόσκουροι οὔτοι ἀπὸ Μεσσήνης ἁρπάσαντες ἔγημαν. ἐλάσαντες δὲ καὶ μετὰ Ἴδα καὶ Λυγκέως βοῦς Ἀρκαδικὰς, μερίζειν ἐπιτροπεύουσι τῷ Ἴδᾳ, ὃς τεμὼν βοῦν εἰς δ' μέρη τοῦ πρώτως εἶπε φαγόντος τὴν ἰδίαν μερίδα εἶναι τὸ ἥμισυ τῶν βοῶν, καὶ τοῦ δευτέρου τὸ λεῖπον τῆς ἀγέλης. αὐτὸς οὖν ὁ Ἴδας τὴν ἰδίαν μερίδα κατέφαγε, εἶτα καὶ τὴν τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ τὰς βόας ἤλασεν εἰς Μεσσήνην. στρατεύσαντες δὲ οἱ Διόσκουροι, καὶ

τὴν ἀγέλην ἐκείνην τῶν βοῶν ἤλασαν, καὶ ἄλλα πολλά, κἀκείνους ἐλέγχων. Κάστωρ δὲ καὶ Πολυδεύκης ἐκρύβησαν στελέχει δρυός. Λυγκεὺς δὲ ἰδὼν Κάστορα, ἐμήνυσεν Ἴδᾳ. ὁ δὲ κτείνει αὐτόν. Πολυδεύκης δὲ διώκων αὐτούς, τὸν δὲ Λυγκέα κτείνει δόρατι· ὑπὸ δὲ τοῦ Ἴδα στήλῃ λιθίνῃ ἐκ τοῦ Ἀφαρέως τάφου βληθείς, τὴν κεφαλὴν δὲ σκοτωθείς, πίπτει. Ζεὺς δὲ Ἴδαν κεραυνοῖ· Πολυδεύκην δὲ ἀθάνατον ἔμελλε ποιεῖν. ὁ δέ, αἱρεῖται θνήσκειν ἡμέραν, καὶ ἡμέραν ζῆν, ὁμοίως τῷ ἀδελφῷ, ἢ καθ᾽ ὁλοκληρίαν εἶναι ἀθάνατος. καὶ ὁ Ζεὺς τοῦτο αὐτοῖς χαρίζεται, ὡς καὶ Ὅμηρος·

Ἄλλοτε μὲν ζώουσ᾽ ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ᾽ αὖτε
Τεθνᾶσι, τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἶσα θεοῖσι.

Τὴν δὲ ἱστορίαν τῶν Διοσκούρων καὶ Στασῖνος ὁ τὰ Κύπρια πεποιηκὼς γράφει. αἶψα δὲ Λυγκεὺς Τηΰγετον προσέβαινε ποσὶ ταχέεσσι πεποιθώς, Ἀκρότατον δ᾽ ἀναβὰς διεδέρκετο νῆσον ἅπασαν, Τανταλίδου Πέλοπος. τάχα δ᾽ εἴσιδε κύδιμος ἥρως, Δεινοῖς ὀφθαλμοῖσιν ἔσω δρυὸς ἄμφω κοίλης, Κάστορά θ᾽ ἱππόδαμον καὶ ἀεθλοφόρον Πολυδεύκεα. διπτύχοις.) ἔφην περὶ τὴν ἱστορίαν, ὅτι κατά τινας ἐκ τοῦ ᾠοῦ τρίδυμοι ἐγεννήθησαν. Ἑλένη, καὶ Κάστωρ, καὶ Πολυδεύκης. κατά τινας δέ, οὐκ ἐκ τοῦ ᾠοῦ, ἀλλ᾽ ἐκ τῆς Λήδας αὐτῆς. καθ᾽ ἑτέρους δέ, ἐκ τῆς Λήδας μὲν ἐγεννήθησαν, Κάστωρ μόνος καὶ Πολυδεύκης ἐν ἀστέρος μορφῇ, μιγέντος αὐτῇ τοῦ Διός. ὅθεν διπτύχους αὐτοὺς λέγει. ὕστερον δὲ τὴν Ἑλένην μόνην ἔφασαν, ἐκ τοῦ ᾠοῦ γεννηθῆναι. Λαπερσίοις.) παρὰ τὸ πέρσαι τὴν Λᾶν, πόλιν Λακωνικῆς. ἢ παρὰ τὸ πέρθειν τοὺς λαούς, ἤτοι πολεμικούς.

Οὓς μή ποτ᾽ ὦ Ζεῦ Σῶτερ ἐς πάτραν ἐμὴν
Στείλαις, ἀρωγοὺς τῇ δισαρπάγῳ κρεκί·
Μηδὲ πτερωτὰς ὁπλίσαντες ὁλκάδας,
Πρύμνης ἀπ᾽ ἄκρας γυμνὸν αἰψηρὸν πόδα
Εἰς Βεβρύκων ῥίψειαν ἐκβακτηρίαν·
Μηδ᾽ οἱ λεόντων τῶνδε καρτερώτεροι
Ἀλκὴν ἄμικτοι· τοὺς Ἄρης ἐφίλατο,
Καὶ δῖ᾽ Ἐνυώ, καὶ Τελχῖνος θεά.

Quos nunquam, ô Iupiter Seruator, in meam patriam
Miseris, vindices bis raptæ crecis:
Neque illi alatas armantes naues,
E summa puppi nudum pedem celerem
In Bebrycum proiiciant litus.
Quin nec leonibus istis fortiores,
Bello intractabiles: quos Mars amat,
Diuáque Bellona, ac Tritonia dea

Δισαρπάγῳ.] δεύτερον γὰρ ἡρπάγη. ὑπὸ Θησέως πρότερον ἑπταετής, ὥς φησιν Ἑλλάνικος. Δοῦρις δὲ ἀποδοθῆναι αὐτὴν φησί, τεκοῦσαν τὴν Ἰφιγένειαν, ὡς ὄπισθεν εἶπον πλατυτέρως. καὶ πρότερος μὲν αὐτῆς ἅρπαξ Θησεύς, δεύτερος δὲ Ἀλέξανδρος. κρεκί.] κρὲξ ὄρνεόν ἐστι θαλάσσιον, Ἴβιδι ἐοικός (ἔστι δὲ ἡ Ἶβις περὶ τὴν Αἴγυπτον) ῥυπαροφάγον. Καλλίμαχος δ᾽ ἐν τοῖς περὶ ὀρνέων φησί, τοῖς γαμοῦσι δυσοιώνιστον εἶναι. καὶ Εὐφορίων ἐν Ἀπολλοδώρῳ· ποικίλον οὐδὲ μέλαθρον, ὀρχίλος ἔπλη κύζικος, ὃν δ᾽ ἤεισε κακὸν γάμον ἐχθόμενος κρέξ. κρεκὶ δὲ τὴν Ἑλένην

παρεικάζει, διὰ τὸ δύσγαμον καὶ καλόνυμφον γενέσθαι. εἰς Βεβρύκων.) τὴν Τροίαν ποτὲ Βέβρυκες ᾤκησαν· ὅθεν καὶ Βεβρυκίαν αὐτὴν καλοῦσι, καὶ τὸ σῶζον παλαιαὶ Βεβρύκων πατρικληρείαν. τινὲς δὲ φασὶν, ὅτι λείπει τὸ ὡς, ἵνα ᾖ ὡς εἰς Βεβρύκων ῥίψειαν ἐκβακτηρείαν, ὡς πρότερον συμπλέοντες τοῖς λοιποῖς Αργοναύταις, ὅτι Αμυκον τὸν Βεβρύκων βασιλέα κατεπύκτευσαν. Δίων δὲ Κοκκειανὸς τοὺς Ναρβωνησίους Βέβρυκας λέγει, γράφων οὕτω, τῶν πάλαι μὲν Βεβρύκων, νῦν δὲ Ναρβωνησίων, ἐστὶ τὸ Πυρηναῖον ὄρος. τὸ δὲ ὄρος τοῦτο χωρίζει Ιβηρείαν καὶ Γαλατίαν. ἐκβακτηρείαν.] ἔκβασιν, αἰγιαλόν. μὴ δ' οἱ λεόντων.] τοὺς Αφαρέως παῖδας λέγει, Ιδαν καὶ Λυγκέα. λέοντας δὲ, τοὺς Διοσκούρους. ἡ ἔννοια ὄπισθεν ἐρρέθη πλατυτέρως. Ενυώ, ἐπίθετον Ηρας, παρὰ τὸ ἀνύειν καὶ φονεύειν, ὡς πολεμία Ανυὼ καὶ Ενυώ. καὶ μυθικῶς μὲν οὕτως. ἀλληγορικῶς δὲ, ἡ πάντα ἀνύουσα καὶ τρέφουσα καὶ τελειοῦσα. ἡ αὐτὴ γάρ ἐστι τῷ συμμιγεῖ καὶ ἀκράτῳ ἀέρι. τριγενήτου.] ἡ Αθηνᾶ μυθικῶς, ὅτι ἐν τῷ Τρίτωνι ποταμῷ Λιβύας ἐγεννήθη, ὡς Ομηρος φησί· κἂν οὐ μυθικῶς,

Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια.

καὶ Αἰσχύλος μυθικῶς,

Εἴτ' ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου,
Τρίτωνος ἐν τόποις Λιβυστικοῖς.

ἢ ὅτι κατὰ Καλλισθένην, τρίτη δὴ τοῦ μηνὸς ἐγεννήθη· διὸ παρ' Αθηναίοις ἡ τρίτη ἱερὰ τῆς Αθηνᾶς. ἢ ὅτι ἐκ τῆς τριτοῦς τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἐγεννήθη· τριτὼ γὰρ Βοιωτικοῖς ἡ κεφαλή. ἢ ὅτι ἡ αὐτή ἐστι τῇ σελήνῃ· ἡ δὲ σελήνη ἀπὸ συνόδου τριταία φαίνεται. ἢ ὅτι ἡ αὐτή ἐστιν τῇ ψυχῇ· τριμερὴς δὲ ἡ ψυχή. ἔχει γὰρ θυμικὸν, ἐπιθυμητικὸν, καὶ λογικόν. ἢ ὅτι ἡ αὐτή ἐστι τῷ ἀέρι. τρίτων δὲ ὁ ἀὴρ γίνεται, καὶ μεταστρέπεται ἔαρι, θέρει, χειμῶνι. τὸ γὰρ παλαιὸν τριμερὴς ἦν ὁ χρόνος. ἢ ὅτι ἡ αὐτή ἐστιν τῇ φρονήσει. γεννηθεῖσα δὲ ἐκ τῆς τριτοῦς καὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς, τρεῖν παρέχει τοῖς ἐναντίοις. ἢ ὅτι κατὰ Δημόκριτον, τρία ταῦτα χαρίζεται, βουλεύειν καλῶς, κρίνειν ὀρθῶς, πράττειν δικαίως.

Βοαρμία Λογγᾶτις Ὁμολωῒς βία,
Οὐκ αὐτὰ χειρώνακτες ἐργάται διπλοῖ
Δρύμας τε καὶ Πρόφαντος ὁ Κρώμνης ἄναξ
Ἐλατύπησαν κοιράνῳ ψευδωμότῃ,
Ἓν ἦμαρ ἀρκέσειε πορθηταῖς λύκοις,
Στέρξαι βαρεῖαν ἐμβολὴν ῥαιστηρίαν,
Καίπερ περὶ πύργων τὸν Κανασταῖον μέγαν,
Ἐγχώριον γίγαντα δυσμαχωτὸν μοχλὸν
Ἔχοντα, καὶ τὸν πρῶτον εὐστόχῳ βολῇ,
Μαιμῶντα τύψαι ποιμνίων ἀλάστορα·
Οἳ δήποτ' αἴθων πρῶτα καινίσει δόρυ,
Κίρκος θρασὺς πήδημα λαιψηρὸν δικών,

Iuga Longatis Homolois Potens.
Nec enim quæ opifices mercenarij gemini,
Drymius, & Prophantus, Cromnæ rex,
Extruxerunt regi periuro,
Vnum diem sufficiant populatoribus lupis
Ad sustinendam grauem irruptionem vastatricem.

Quamuis ante turres magnum Canastræum
Indigenam habeant gigantem, hostium obicem,
Quique primum certo iactu
Pecorum vastatorem gestiet ferire:
Cuius quondam initio commouebit hastam
Accipiter audax, saltu prosiliens veloci,

Βοαρμία.] παρὰ τὸ συναρμόσαι καὶ ζεῦξαι εἰς ζυγὸν καὶ εἰς ἄροτρον βόας. ἡ αὐτὴ γάρ ἐστιν, ὡς ἔφην, τῇ φρονήσει. οὕτω δὲ τιμᾶται παρὰ Βοιωτοῖς· καὶ Λογγάτις ὁμοίως. Λογγὰς γὰρ χωρίον Βοιωτίας. Ομολωῒς δὲ τιμᾶται παρὰ Θηβαίοις, ἀπὸ Ομολωΐδος τῆς Νιόβης θυγατρός. Ομολωΐδες γὰρ πύλαι Θηβῶν. βία γὰρ, ἡ δυνατή. χερώνακτες.] οἱ διὰ χειρῶν ἐργαζόμενοι, καὶ κτίσαντες τὸ τεῖχος τῆς Ιλίου μυθικῶς. λέγει δὲ Ποσειδῶνα καὶ Απόλλωνα. ἡ δὲ ἱστορία δήλη· τὰς δὲ ἀλληγορίας, ὡς πολλὰς καὶ ἀχρησίμους, ἐν ταύτῃ ἐατέον. διπλοῖ.) παρελαστέον. διπλῶς γὰρ κυρίως, καὶ ἐξ αὐτοῦ διπλοῖ ὀξυνέται. δρύμας.) ὁ Απόλλων, παρὰ Μιλησίοις. προσφαντος δὲ ὁ Ποσειδῶν, παρὰ Θυρείου. Κρώμνα δὲ χωρίον Κορίνθου, ἐξ οὗ οἱ στρατεύσαντες φησὶν οἱ περὶ Ιδαν. οὐκ αὐθέξονται δὲ αὐτῶν τὰς χεῖρας τὰ τείχη, οὐδὲ πρὸς μίαν ἡμέραν. ἔστι δὲ καὶ ἡ Κρώμνη πόλις Παφλαγονίας, ἐν ᾗ τιμᾶται ὁ Ποσειδῶν. Ηρόδοτος δὲ ταῖς ἀληθείαις οὔ φησι κτίσαι τὴν πόλιν Ποσειδῶνα καὶ Απόλλωνα, ἀλλὰ Λαομέδοντι χρήματα καταθέμενον ἐκ τῆς θυσίας αὐτοῦ ἀναλῶσαι ταῦτα εἰς τὴν τοῦ τείχους κατασκευήν. κοιράνῳ ψευδωμότῃ.] τῷ Λαομέδοντι, παρὰ τὸ ὀμόσαι δεδῶναι Ηρακλεῖ τοὺς ἀθανάτους ἵππους, ἤτοι τοὺς ἀρίστους καὶ ἐναργεστάτους, καὶ μὴ δοῦναι σώσαντι Ησιόνην ἐκ βορᾶς τοῦ κήτους. κακῶς εἶπε κοιράνῳ, ὀφείλων εἰπεῖν τυράννῳ, ἢ βασιλεῖ. κοίρανος γὰρ ὁ διατάκτωρ λέγεται· τύραννος δὲ ὁ βίαιος μονάρχης· βασιλεὺς δὲ ὁ ἐννόμως καὶ δικαίως κρατῶν. δείκνυσι δὲ καὶ Ορφεὺς τὴν τούτων διαφορὰν, οὑτωσὶ λέγων ἐν ταῖς δωδεκαετηρίσιν· ἔσται δ' αὖτις ἀνὴρ ἢ κοίρανος, ἠὲ τύραννος, Ἢ βασιλεὺς, ὃς τῆμος ἐς οὐρανὸν ἵξεται αἰπύν. κάναστρα.) ἀκρωτήριον, μεθόριον Μακεδονίας καὶ Θρᾴκης, οὗ πλησίον ᾤκησαν οἱ Γίγαντες. λέγει δὲ νῦν τὸν Ἕκτορα διὰ τὸ γενναῖον, διὸ καὶ ἐγχώριον αὐτὸν εἶπε. δυσμενῶν μοχλόν.] τὸ κατὰ δυσμενῶν ὀχύρωμα καὶ ἀσφάλισμα. καὶ τὸν πρῶτον, τὸν Πρωτεσίλαον. Πρῶτος γὰρ ἀποπηδήσας τοῦ πλοίου πρὸς τὸν Τρωϊκὸν αἰγιαλὸν, ἀνῃρέθη ὑφ' Ἕκτορος. μαιμῶντα.] αἱμῶντα, ἢ αἵματος διψῶντα. καὶ ἐξ αὐτοῦ προσθήκῃ τοῦ μ̄. μαιμῶντα. αἴθωνα κίρκον λέγει, τὸν Πρωτεσίλαον. ἱστορεῖ δὲ ὁ Σοφοκλῆς ἐν ποιμέσιν, ὑπὸ τοῦ Ἕκτορος ἀναιρεθῆναι τὸν Πρωτεσίλαον. Ομοίως δὲ καὶ Δημόκριτος ὁ Σκύθιος καὶ παρ' Ομήρου γράφει· τὸν δ' ἔκτανε φαίδιμος Ἕκτωρ, Νηὸς ἀποθρώσκοντα. ἔστι δὲ ὑπέρβατον οὕτως· οὗ δή ποτε κίρκος θρασὺς πρῶτον κινήσει δόρυ πήδημα λεψηρὸν δικών, ἀντὶ τοῦ ἐκβολὰς πρῶτον καὶ κινήσας·

Γραικῶν ἄριστος, ᾧ πάλαι τεύχει τάφους
Ακτὴ Δολόγκων εὐπρεπὴς κεκμηκότι
Μαζουσία προὔχουσα χερσαίου κέρας.
Αλλ' ἔστι γάρ τις ἔστι κἂν παρ' ἐλπίδα
Ημῖν ἀρωγὸς προθυμίης ὁ Δρύμνιος
Δαίμων, Περμαντεὺς Αἰθίοψ Γυράψιος·

Græcorum præstantissimus, cui iampridem sepulcrum parat
Defuncto pulcrum Thracum litus
Vberosum prominens, Cherronesi cornu.

Sed est profectò quidam, etiam præter ſpem,
Nobis adiutor propitius, Drymnius
Deus Promantheus Aethiops Gyrapſius:

Γραικῶν ἄελσος.] ὁ Πρωτεσίλαος. Γραικοὶ γὰρ πρότερον, οἱ τῆς Ἑλλάδος ἐκαλοῦντο. ὕστερον δὲ ἀφ' Ἕλληνος ἐκλήθησαν Ἕλληνες. ὢ πάλαι, ὢ τινι, ἐκ παλαιᾶς εἱμαρμένης ἑτοιμάσαι τοὺς τάφους ἡ ἀπορετὴς καὶ εὔθετος ἀκτή, καὶ ὁ πετρώδης καὶ ὀχθώδης αἰγιαλός, τῶν Δολόγκων. Δόλογκοι δὲ ἔθνος Θρακικόν, ἢ ἀπὸ Δολόγκου τοῦ Κρόνου καὶ Θρᾴκης παιδός. ἔστι δὲ Χερρόνησος Θρᾴκης, ὅπου Πρωτεσίλαος κείμενος, ὡς θεὸς τοῖς ἐγχωρίοις ἐτιμᾶτο. ποιμνίων ἀλάστορα.) ὀλετῆρα τῶν Ἑλλήνων. ποιμνίων δὲ εἶπεν, ὅτι ὁ ποιητὴς τὸν βασιλέα ποιμένα καλεῖ. ποίμνια δὲ τὸν ὑπ' αὐτὸν λαόν. γράφουσι δὲ καὶ ποινίων, αἰτία τοῦ τῶν ἐλθόντων ποινὴν ἀποτῖσαι τοῖς Τρωσὶν ὑπὲρ τῆς ἁρπαγῆς τῆς Ἑλένης, τῆς ὑπ' Ἀλεξάνδρου γενομένης. τινὲς δὲ τὸ ποιμνίων ἀλάστορα, ἐπὶ Πρωτεσιλάου λαμβάνουσι, ἤγουν τὸν πορθμοῦντα τὰ τῶν Τρώων ποίμνια. χρὴ δὲ τοῦτο μᾶλλον λαμβάνειν ἐπὶ Ἕκτορος. μαζουσία.] οἱ μὲν ἄλλοι ἡ μαζουσία λέγουσι μετὰ τοῦ ἄρθρου, καί φασιν αὐτὴν ἀκρωτήριον εἶναι Ἐλεοῦντος. ἐγὼ δὲ μαζουσία φημὶ ἡ μαστοειδής, ἤτοι ἡ εἰς μαστοῦ θέσιν ἐξεικασμένη. χερσαίου κέρας.) τοῦ ἀκρωτηρίου. λέγει δὲ αὐτὴν τὴν χερρόνησον. ὁ Δρύμνιος δαίμων.] ὁ Ζεύς, Δρύμνιος παρὰ Παμφυλίοις. Προμηθεύς, παρὰ Θουρίοις. Αἰθίοψ καὶ Γυράψιος, παρὰ Χίοις.

Ος τὸν πλανήτην ὀρθάγλην ὅταν δόμοις
Σίννιν καταρράκτῆρα δέξωνται πικρόν
Οἱ δεινὰ κἀπόθεστα πείσεσθαί ποτε
Μέλλοντες, ἔντε δαιτὶ καὶ θαλυσίαις
Λοιβαῖσι μειλίσσωσιν ἀστεργῆ Κράγον,
Θήσει βαρὺν κολῳὸν ἐν λέσχαις μέσον,
Καὶ πρῶτα μὲν μύθοισιν ἀλλήλους ὀδὰξ
Βρύξουσι κηκασμοῖσιν ὠκριωμένοι,
Αὖθις δ' ἐναιχμάσουσιν αὐτανέψιοι.

Qui, cum erronem conuiuam hoſpitio
Noxium vaſtatorem acceperint,
Qui grauia ſunt & reiicienda paſſuri,
Atque in epulo ac Cerealibus
Libaminibus moroſum placabunt Cragum,
Graue efficiet in mediis confabulationibus iurgium.
Ac primum quidem verbis inter ſe mordicus
Mordebunt, conuiciis exaſperati:
Pòſt verò pugnabunt conſobrini,

Ος τὸν πλανήτην.) ὅστις Ζεὺς θήσει βαρὺν κολῳὸν καὶ θόρυβον ἐν μέσαις ταῖς λέσχαις, καὶ ταῖς πρὸς ἀλλήλας συντυχίαις, ὅταν ἐν τοῖς δόμοις δέξωνται τὸν πλανητὸν καὶ πλανώμενον ὀρθάγλην καὶ ξένον. λέγει δὲ τὸν Ἀλέξανδρον, τὸν σίννιν καὶ βλαπτικὸν καταρράκτηρα καὶ ἀετόν,

διὰ τὸ ἁρπακτικὸν τὸν πικρὸν, οἱ Διόσκουροι, καὶ οἱ Αφαρέως παῖδες, οἱ δεινὰ καὶ ἀπόθητα μέλλοντες παθεῖν. πότε; ὅταν δέξονται, ὡς εἶπον, τὸν Αλέξανδρον, μειλίσσωσι τὲ καὶ καταπραΰνωσι τὸν ἀστεργῆ κρατῆρα τὸν Δία, ἔν τε δαιτὶ καὶ θαλυσίαις λοιβαῖς. ὅλον δὲ ὅπερ φησὶ, τοῦτό ἐστιν. ὅτι ὅταν τὸν Αλέξανδρον δέξηται ὁ Μενέλαος, τότε ἐνστήσεται ἀρχὴ τῆς ἔχθρας, τῷ Ιδᾳ καὶ Λυγγεῖ πρὸς τοῖς Διοσκούροις, διὰ τὰς Λευκίππου θυγατέρας, Φοίβην τὲ καὶ Ιλάειραν, ἃς προκατεγγυηθείσας τοῖς Διοσκούροις, ἁρπάσαντες οἱ περὶ τὸν Ιδαν, εἰς μάχην κατέστησαν, ὅτε Αλέξανδρον ξενίσουσιν οἱ Διόσκουροι. ὁ δὲ ἁρπάζει τὴν Ελένην. οἱ δὲ οὐ δυνήσονται ἐλθεῖν εἰς Ιλιον, διὰ τὸν ἐπικείμενον αὐτοῖς πόλεμον. ὀρθάγην.] τὸν ξένον, κατὰ διάλεκτον. ἔστι δὲ καὶ ὀρθάγης δαίμων πριαπώδης παρὰ τῇ Αφροδίτῃ. τὸν ὀρθάγην, τὸν Αλέξανδρον, ἤτοι τὸν ἅρπαγα. ἢ τὸν κατωφερῆ, παρὰ τὸ ὀρθιᾶν. οἱ δεινὰ κἀπόθεστα.] οἱ Αφαρέως παῖδες, καὶ οἱ Διόσκουροι. ὅτε γὰρ ἐξένιζον Διόσκουροι τὸν Αλέξανδρον, ἐκινήθη ἡ στάσις αὐτοῖς κατὰ τὸν Λυκόφρονα, διὰ τὰς Λευκίππου θυγατέρας. κατ' ἐμὲ δὲ, καὶ τοὺς λοιποὺς, ὡς ὄπισθεν εἶπον, ἕνεκα βοῶν. οὕτω δὲ στασιαζόντων αὐτῶν, Αλέξανδρος ἁρπάσας τὴν Ελένην, ὡς οὗτος ὁ Λυκόφρων φησὶν, ᾤχετο εἰς Τροίαν. ἀστεργῆ κρατῆρα.] τὸν Δία λέγει, ὅτι οὐκ ἔστερξε τὴν θυσίαν αὐτῶν, ὅτι θύοντες τοῖς ἄλλοις θεοῖς, ἐπελάθοντο αὐτοῦ, ὅθεν αὐτοὺς εἰς στάσεις καὶ φιλονεικίαν ἐνέβαλε. κρατῆρα δὲ τὸν Δία, ἐτίμων ἐν Λυκίᾳ. ὀδάξ.] κυρίως μὲν τοῖς ὀδοῦσι, νῦν δὲ τοῖς στόμασι λέγει. αὐτανέψιοι καὶ ἀνέψιοι, οἱ ἀδελφῶν παῖδες. καλοῦνται καὶ ἐξάδελφοι οἱ Διόσκουροι, Ιδας τὲ καὶ Λυγγεὺς, οὕτως· Τυνδάρεως καὶ Αφαρεὺς, Λεύκιππός τε καὶ Ικαρος, ἀδελφοὶ υἱοὶ οἱ βασιλεῖς, καὶ τούτων γίνονται παῖδες οὗτοι, Τυνδάρεω μὲν θέσει, φύσει δὲ Διὸς οἱ Διόσκουροι, ἤγουν Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης. Αφαρέως δὲ Ιδας καὶ Λυγκεύς. Λευκίππου δὲ Φοίβη καὶ Ιλάειρα. ἡ σύνταξις αὕτη δὲ καὶ εἰς τοὐπίσω, ἢ αὖθις καὶ πάλιν, μετὰ τὰς λοιδορίας οἱ αὐτανέψιοι, ἤτοι οἱ παῖδες τοῦ Αφαρέως, ἐναιχμάσουσι καὶ πολεμήσουσι τοὺς βιαιοκλῶπας, τοὺς ἅρπαγάς τε τῶν συγγόνων, ἤτοι τοὺς Διοσκούρους. διὰ τί δὲ αὐτοῖς πολεμήσουσι; χρήσοντες χρεισμῆσαι καὶ βοηθῆσαι ταῖς ἀνεψιαῖς ὄρνισιν εἰς τοὺς γάμους, διὰ δίκην τῆς ἀλφῆς καὶ ψηλαφήσεως τῆς ἄνευ ἕδνων καὶ προγαμιαίων δώρων. ὁ γὰρ Λυκόφρων οὕτω φησὶ τὸν πόλεμον αὐτῶν γεγονέναι. ὀνειδισθῆναι φησὶ τοὺς Διοσκούρους ὑπὸ τῶν Αφαρέως παίδων, ὡς μὴ δεδωκότας ἕδνα ὑπὲρ τῶν Λευκίππου θυγατέρων. τοὺς δὲ ἐλάσαι βοῦς τοῦ Αφαρέως, καὶ δοῦναι τῷ Λευκίππῳ, ὅθεν αὐτοῖς ὁ πόλεμος. ληρεῖ δέ. ἔστιν δὲ ἡ ἱστορία ὡς ὄπισθεν εἶπον. τότε γὰρ οἱ Διόσκουροι καὶ παῖδας εἶχον ἐκ τῶν Λευκίππων οὓς εἶπον, καὶ τοῦτο κακόζηλον ὀνειδίζεσθαι αὐτοὺς μετὰ τοσοῦτον χρόνον περὶ ἕδνων. ἀλλὰ πάντως ὡς νεωστὶ τῶν κορῶν ἁρπαγεῖς ἄνευ ἕδνων τοῦτο φησὶ, καὶ ἔστιν ληρώδης ὁ λόγος. ἔδειξα γὰρ, ὅτι τότε καὶ παῖδας ἐξ αὐτῶν εἶχον οἱ Διόσκουροι.

Ανεψιαῖς ὄρνισι χρεισμῆσαι γάμοις
Βιαιοκλῶπας ἁρπαγάς τε συγγόνων
Χρήζοντες ἀλφῆς τῆς ἀεδνώτου δίκην.
Η πολλὰ δὴ βέλεμνα κυνθείου πόρος
Ριφθέντα τόλμαις αἰετῶν ἐπόψεται,
Απιστα καὶ θαμβητὰ Φηραίοις κλύειν.
Ο μὲν, κρανείῳ κοῖλον οὐτάσας στύπος
Φηγοῦ κελαινῆς, διπτύχων ἕνα φθερσ
Λέοντα ταύρῳ συμβαλόντα φύλοπιν.
Ο δ' αὖ στελέχει γυμνῷ πλευρ' ἀναρρήξας βοός

Κλινεῖ πρὸς οὖδας, τῷ δὲ δευτέρῳ ἔπι
Πληγὴν ἀθαμβὴς κριὸς ἐγκορύψεται,
Ἄγαλμα πήλας τῶν Ἀμυκλαίων τάφων.

A ſobrinis auibus propulſare nuptias
Violentas rapináſque cognatorum
Volentes in raptus indotati ſupplicium.
Multa certè iacula Cnecei fluentum
Aquilarum iacta videbit audacia,
Incredibilia & ſtupenda Pheræis auditu.
Alter quidem cauum cornu feriens truncum
Quercus nigræ, geminorum perdet alterum,
Leonem cum tauro prælium committentem.
Alter autem venabulo latera rumpens bouis,
In ſolum proſternet: in hunc verò ſecundum
Intrepidus ictum aries incutiet,
Columnam vibrans Amyclæi ſepulcri.

Κνηκείων.] ποταμὸς Λακωνικῆς, ὃς ὕστερον ἐκλήθη Οἰνοῦς· περὶ ὃν ἐπολέμησαν οἱ Διόσκουροι, καὶ οἱ Ἀφαρέως παῖδες, οὓς ἀετοὺς καλεῖ. Φηραίοις.] Λάκωσι. Φηραὶ γὰρ πόλις Μεσηνίας, ἤτοι Ἀρκαδίας. ἡ δὲ Ἀρκαδία Λακώνων· ἀφ' ἧς ἦσαν οἱ περὶ τὸν Ἴδαν καὶ τὸν Λυγκέα. ἄπιστα,] εἶπε, διὰ τὸ μὴ πιστεύεσθαι αὐτοὺς ποιεῖν μάχας, ὡς ὄντας ἐξαδέλφους. ὁ μὲν κεραίνω.] ὁ μὲν Ἴδας κεραΐνῳ δόρατι τὸ κοῖλον στέλεχος τῆς δρυὸς ὑπάσας, τῶν διπτύχων, ἤτοι τῶν Διοσκούρων. Δίδυμοι γὰρ ἐγένοντο, ἕνα φθερεῖ, καὶ ἀνέλῃ. λέγει δὲ τὸν Κάστορα, ὃν καὶ λέοντα λέγει· ταῦρον δὲ τὸν Λυγγέα, διὰ τὸ ὀξυδερκές. φασὶ γὰρ, ὅτι καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ἔβλεπε. τοῦτο δὲ περὶ τοῦ Αἰγύπτου παιδὸς ἔφασαν εἶναι Λυγκέως, ὅτι καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ἔβλεπε, διὰ τὸ ἐφευρεῖν πολλὰ τῶν μετάλλων. ὁ δ' αὖ στιχομένῳ.] ὁ δὲ Πολυδεύκης στιγόμενῳ καὶ σιδηρῷ ἀκοντίῳ τὰ πλευρὰ ῥήξας τοῦ βοὸς, ἤγουν τοῦ Λυγκέως, κλινεῖ πρὸς οὖδας, ἤτοι ἀνεῖλεν. κριὸς ἐγκορύψεται.] ἀπ' ἔξωθεν δεῖ λαβεῖν τὸ ὡς, ἵν' ᾖ ὡς κριὸς ἐγκορύψεται, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κριῶν. εἰώθασι γὰρ οἱ κριοὶ ἐν τῷ μάχεσθαι τοῖς κέρασιν ἀλλήλους πλήττειν. τοῦτο δ' ἐστὶ κυρίως τὸ κορύπτειν, ὡς καὶ Θεόκριτος· φυλάσσου μή σε κορύψῃ.

Ὁμοῦ δὲ χαλκὸς καὶ κεραύνιοι βολαὶ
Ταύρους καταξανοῦσιν, ὧν ἀλκὴν ἑνός,
Οὐδ' ὁ Σκιαστὴς Ὀρχιεὺς Τελφούσιος
Ἐμέμψατ', ἐν γλέμμασι ῥαιβώσας κέρας.
Καὶ τοὺς μὲν ᾅδης, τοὺς δ' Ὀλύμπιοι πλάκες
Παρ' ἦμαρ ἀεὶ δεξιώσονται ξένους
Φιλαυθομαίμοις, ἀφθίτους τε καὶ φθιτούς·
Καὶ τῶν μὲν ἡμῖν δυνάσει δαίμων δόρυ,

Βαιόν τι μῆχαρ ἐν κακοῖς δωρούμενος.
Ἄλλων δ᾽ ἄπλατον χειρὶ κινήσει νέφος,
Ὧν οὐδ᾽ ὁ Ῥοιοῦς Ἶνις εὐνάζων μένος
Σχήσει, τὸν ἐννέωρον ἐν νήσῳ χρόνον

Simul autem ferrum & ictus fulminei
Tauros conterent, quorum vnius vires
Ne Sciastes quidem Orchieus Telphusius
Contemsit, in pugna curuato cornu.
Et hos quidem infernus, illos verò cælestes regiones
Alternis diebus hospites excipient,
Fratrem amantes, mortalésque & immortales.
Ac horum quidem nobis hastam Iupiter sopiet,
Paruum quoddam præstans in malis solatium:
Aliorum autem intractabilem mouebit nubem,
Quorum neque Rhœonis filius mitigans impetum
Cohibebit, nouennale in insula tempus

Ὁμοῦ δὲ χαλκός.] Πολυδεύκης καὶ Κάστωρ, ὡς ὄπισθεν εἶπον, ἐκρύβησαν ἐν κούφῳ κρημνῷ δρυός. Ἴδας δὲ βαλών, ἀνεῖλε τὸν Κάστορα, εἶτα Πολυδεύκης ἀνεῖλε Λυγγέα. Ἴδαν δὲ ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσεν, πρότερον τοῦ Ἴδας ἐκ τοῦ τάφου τοῦ αὐτοῦ πατρὸς Ἀφαρέως στήλην, ἤτοι λίθον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Πολυδεύκου ῥίψαντος, καὶ σκοτίσαντος αὐτόν. ὧν ἀλκὴν ἑνός.] Μάρπησσαν τὴν Εὐήνου θυγατέρα κατεγγυηθεῖσαν τῷ Ἴδᾳ, ἐρασθεὶς αὐτῆς Ἀπόλλων καὶ ἁρπάσας, εἰς μάχην αὐτῷ κατέστη. λέγουσιν οὖν ἀμφοτέρους ἐρίσαντας, ἐν τῇ τοξικῇ ἴσους γενέσθαι. Ζεὺς δὲ Ἑρμῆν πέμψας, ἐκέλευσεν ὃν ἂν ἡ Μάρπησσα προκρίνῃ, λαβεῖν. ἡ δὲ, ἐρωτηθεῖσα τίνα ἂν αἱροῖτο, τὸν Ἴδαν τοῦ Ἀπόλλωνος προκρίνει, φοβηθεῖσα μὴ γηράσασαν αὐτὴν ὁ Ἀπόλλων ἐάσῃ. λέγει οὖν, ὅτι οὐδ᾽ ὁ Ἀπόλλων τὴν ἀνδρείαν τοῦ Ἴδα ἐμέμψατο, ἐν μάχῃ κλίνας τὸ τόξον αὐτοῦ, καὶ κυκλοτερὲς ποιήσας, ἤτοι πολεμήσας. ὡς καὶ Ὅμηρος·

Ἴδας θ᾽ ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ᾽ ἀνδρῶν,
Τῶν τότε, καί ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἵλετο τόξον,
Φοίβου Ἀπόλλωνος καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης.

Σκιαστὴς ὀρχιεὺς, παρὰ Λάκωσιν ὁ Ἀπόλλων, Τελφούσιος δὲ παρὰ Βοιωτοῖς. καὶ τῶν μὲν ἡ μετὰ τῶν Ἀφαρητιάδων καὶ Διοσκούρων καταπαύσει ἡ εἱμαρμένη τὸ δόρυ, τουτέστιν ἀποθανόντες, οὐκ ἐπελεύσονται τῇ Τροίᾳ. ὡς καὶ Ὅμηρος·

Ὣς φάτο, τοὺς δ᾽ ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα,
Ἐν Λακεδαίμονι αὖθι φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ.

ὧν οὐδ᾽ ὁ Ῥοιοῦς Ἶνις.] Σταφύλου τοῦ υἱοῦ Διονύσου θυγάτηρ γίνεται Ῥοιώ, ᾗ ἐμίγη Ἀπόλλων. γνοὺς δὲ τοῦτο ὁ Στάφυλος, βαλὼν εἰς λάρνακα, πρὸς τὴν θάλασσαν ἀφῆκεν. ἡ δὲ προσεπελάσθη τῇ Εὐβοίᾳ, καὶ ἐξελθοῦσα τῆς λάρνακος παρά τι ἄντρον γεννᾷ παῖδα, καὶ Ἄνιον καλεῖ, διὰ τὸ ἀνιαθῆναι δι᾽ αὐτόν. τοῦτον Ἀπόλλων ἤνεγκεν εἰς Δῆλον. ὃς Δωρίππην γήμας, γεννᾷ τὰς οἰνοτρόπας, Οἰνώ, Σπερμώ, Ἐλαΐδα. αἷς ὁ Διόνυσος ἐχαρίσατο, ὁπότε βούλοιντο, οἶνον, σπέρματα, καὶ ἔλαιον λαμβάνειν, κατὰ τὰς τῶν ὀνομάτων θέσεις. Φερεκύδης δέ φησιν, ὅτι Ἄνιος ἔπεισε τοὺς Ἕλληνας παραγενομένους πρὸς αὐτὸν, αὐτοῦ μένειν τὰ ἐννέα ἔτη. δεδόσθαι δὲ αὐτοῖς παρὰ τῶν θεῶν τῷ δεκάτῳ ἔτει ναυστολῆσαι ἐπὶ τὴν Ἴλιον.

τὴν Ἴλιον· καὶ πορθῆσαι αὐτήν. χρησμὸς γὰρ τοῖς Ἕλλησιν ἐδόθη, Τροίας κρατῆσαι τῷ δεκάτῳ χρόνῳ. ὑπέσχετο δὲ αὐτοῖς, καὶ ὑπὸ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ τρέφεσθαι. μέμνηται τούτων καὶ ὁ τὰ Κυπριακὰ συγγραψάμενος. ὧν οὐδ' ὁ Ῥοιοῦς.] ὧν τινων τὸ μέμος, οὐδ' ὁ τῆς Ῥοιοῦς ἶνις χρήσει, τὸν ἐνναετῆ χρόνον ἀνάζων, καὶ περιεύνων, ἀνώγων, καὶ κελεύων μίμνειν ἐν τῇ νήσῳ Δήλῳ πεπεισμένους, καὶ πειθομένους αὐτοὺς τοῖς θεσφάτοις καὶ σημείοις, κελεύων μίμνειν, ἴσκων τε καὶ λέγων τὰς τριπτύχους καὶ τρεῖς αὐτῆς κόρας παρέξειν ἀμεμφῆ τροφὴν πᾶσι δηλονότι τοῖς Ἕλλησιν. ὅσοι μίμνοντες καὶ καρτεροῦντες, ἠλάσκουσι καὶ διατρίβουσι περὶ τὴν Κυνθίαν σκοπὴν καὶ ἐξοχήν, πέλας καὶ πλησίον τοῦ Ἰνωποῦ ποταμοῦ. θέλεις εἰπὲ, ἕλκοντες καὶ πίνοντες ποτὸν καὶ ὕδωρ Αἰγύπτιον, ἤτοι τοῦ Νείλου, ὅν τινα Τρίτωνα λέγει.

Μίμνειν ἀνώγων θεσφάτοις πεπεισμένους,
Τροφὴν τ' ἀμεμφῆ πᾶσι τριπτύχους κόρας
Ἴσκων παρέξειν, Κυνθίαν ὅσοι σκοπὴν
Μίμνοντες ἠλάσκουσιν Ἰνωποῦ πέλας,
Αἰγύπτιον Τρίτωνος ἕλκοντος ποτόν·
Ἃς δὴ Πρόβλαστος ἐξεπαίδευσε θρασὺς
Μυληφάτου χιλοῖο δαιδαλευτρίας,

Manere iubens, oraculis persuasos,
Annonámque omnibus abundantem tres puellas
Dicens præbituras, quicunque Cynthiam speculam
Manentes pererrabunt Inopum iuxta,
Ægyptium Nili trahentem liquorem:
Quas Problastus audax docuit,
Molitæ alimoniæ concinnatrices,

Τὸ ἴσκων.] Ὅμηρος μὲν, ἐπὶ τοῦ ὁμοιοῦν. Λυκόφρων δὲ, ἐπὶ τοῦ λέγειν. Κύνθος.] ὄρος Δήλου, ὅθεν ὁ Ἀπόλλων Κύνθιος καλεῖται. Ἰνωπός.] ποταμὸς Δήλου, ὃς πληροῦται ὅταν καὶ ὁ Νεῖλος ἀρδεύῃ τὴν Αἴγυπτον· ὅθεν ἔφασαν καὶ αὐτὸν ἐκ τοῦ Νείλου ὑδάτων πληροῦσθαι διά τινων ἀδήλων πόρων. Τρίτωνος.] τοῦ Νείλου, παρὰ τὸ τρίτον μετακληθῆναι. πρότερον γὰρ Ὠκεανὸς ἐκαλεῖτο, εἶτα Αἴγυπτος, καὶ τρίτον Νεῖλος, ὅθεν αὐτὸν Τρίτωνα καλεῖ. Πρόβλαστος.] ὁ Διόνυσος, ἐπεὶ ὅταν βλαστάνωσιν αἱ ἄμπελοι, θύουσιν αὐτῷ. ἢ ὅταν μέλλωσι κόπτειν τὰς βλάστας, ἢ ὅταν μέλλωσι κλᾷν καὶ κλαδεύειν ταύτας. Θρασύς.] ὅτι ἀναιδεῖς οἱ οἰνωθέντες. μυληφάτου.] τοῦ Δημητριακοῦ καρποῦ.

Ἕρπιν τε ῥέζειν, ἠδ' ἀλοιφαῖον λίπος
Οἰνοτρόποις ζάρηκος ἐκγόνοις φάβας.
Αἳ καὶ στρατοῦ βούπειναν ὀθνείων κυνῶν
Τρύχουσαν ἀλθανοῦσιν ἐλθοῦσαί ποτε
Σιθῶνος εἰς θυγατρὸς οὐναστήελον.
Καὶ ταῦτα μὲν μίτοισι χαλκέων πάλαι,

Στρόμβων ἐπιρροιζοῦσι γηραιαὶ κόραι.
Κηφεὺς δὲ καὶ Πράξανδρος οὐ ναυκληρίας
Λαῶν ἄνακτες, ἀλλ᾽ ἀνώνυμοι σποραὶ
Πέμπτοι τέταρτοι γαῖαν ἵξονται θεᾶς
Γόλγων ἀνάσσης· ὧν ὁ μὲν Λάκων ὄχλον
Ἄγων Θεράπνης, θάτερος δ᾽ ἀπ᾽ Ὠλένου,
Δύμης τε Βουραίοισιν ἡγεμὼν στρατοῦ.

Vinúmque facere,& vnctoriam pinguedinem,
Viniferas aues, Zarecis neptes:
Quæ & exercitus canum immodicam famem
Confectricem curabunt aliquando,
Ad Sithoniæ prolis accedentes ſepulcrum.
Atque hæc quidem iamdiu ſtaminibus durorum
Voluunt ſenes puellæ turbinum.
Cepheus autem & Praxander, non militaris
Claſsis ductores, verùm ignobiles genere,
Quinti quarti venient in terram deæ
Golgorum reginæ: alter quidem Laconicam turbam
Ducens à Therapne, alter verò ab Oleno
Et Dyma Buræi ductor exercitus.

Ἔρπιν.] χάλις καὶ ἔρπις, ὁ οἶνος. χάλις μὲν, παρὰ τὸ χαλᾶν τὴν ἶνα· ἔρπις δὲ, παρὰ τὸ ἕρποντας ποιεῖν τοὺς πίνοντας ἀμέτρως· ὅθεν καὶ Αἰγύπτιοι ἔρπιν καλοῦσι τὸν οἶνον. Ἱππωνάκτειοι δέ εἰσιν αἱ λέξεις. φησὶ γάρ· ὀλίγα φρονοῦσιν οἱ χάλιν πεπωκότες· ἀλλαχοῦ πάλιν.

Ὅς δ᾽ αὐτίκ᾽ ἐλθὼν σὺν τελοῦσι μάρτυσι,
Ὅπου τὸν ἔρπιν ὁ σκόπος καπηλεύει,
Ἄνθρωπον εὗρεν τὴν στέγην ὀφέλλοντα.

Ζάρηκος.] Ζάρηξ υἱὸς Καρύστου, ἢ Καρύκου τοῦ Χείρωνος. ὃς Ζάρηξ ἔγημε Ῥοιώ, τὴν Σταφύλου, μετὰ τὸ μιγῆναι Ἀπόλλωνι· καὶ ἔσχεν ἐξ αὐτῆς δύο παῖδας, ὥσπερ καὶ τὸν Θησέα λέγει Αἰγέως υἱὸν, τὸν Ἡρακλέα Ἀμφιτρύωνος, Κάστορα καὶ Πολυδεύκην Τυνδάρεω, καίτοι ἐν ἄλλοις ὁμολογουμένοις ἐκ τοῦ Διὸς γενέσθαι· οὕτως καὶ τὸν Ἄνιον φασὶν υἱὸν Ζάρηκος, οὐ φύσει, ἀλλὰ θέσει. φύσει γὰρ υἱὸς Ἀπόλλωνος. ὁμοίως καὶ τὰς θυγατέρας Ἀνίου, ἐκγόνους λέγει Ζάρυκος, οὔσας Ἀπόλλωνος, διὰ τὸ γῆμαι τὸν Ζάρηκα τὴν Ῥοιώ. ἔκγονον δὲ οἱ λοιποὶ τὸν υἱὸν, μετὰ τοῦ κ γράφουσι, τὸ δὲ ἔγγονον μετὰ τοῦ γ. ἐγὼ δὲ ἀντιστρόφως τὸν ἔγγονον, ἔκγονον, ὡς ἐκ τοῦ γόνου, γόνον, κ γράφω. τὸν δὲ υἱὸν ἔγγονον, ὡς ἐγγεννηθέντα. φάβας.] φὰψ εἶδος ὀρνέου, νῦν δὲ τὰς οἰνοτρόπους λέγει. αἳ καὶ στρατοῦ.] Ἀγαμέμνων τῶν Ἑλλήνων λιμῷ συνεχομένων, μετεπέμψατο τὰς οἰνοτρόπους διὰ τοῦ Παλαμήδους. καὶ ἐλθοῦσαι εἰς τὸ Ῥοίτειον, ἔτρεφον αὐτούς. ὀθνείων κυνῶν.] λέγει δὲ τῶν Ἑλλήνων, διὰ τὴν ἀναίδειαν, ὅτι ξενολοῦντες, ἀναιδεῖς ἐτύγχανον. ἢ διὰ τὸ μὴ εἶναι ἐκ μιᾶς γῆς πάντας. Σιθῶνος εἰς θυγατρός.] Σιθῶνος τοῦ υἱοῦ Ἄρεος καὶ Ἀγχιρόης τοῦ Νείλου θυγατέρος· ἢ Πρωτέως, κατά τινας θυγάτηρ Ῥοιτεία, ἀφ᾽ ἧς τὸ Ῥοίτειον τόπος Τροίας ὠνομάσθη. ὑπέσχετο οὖν ὁ Ἄνιος τοῖς Ἕλλησι, τῷ δεκάτῳ ἔτει συνεκπέμπειν τὰς θυγατέρας εἰς τὸ Ῥοίτειον. ἔστι δὲ τοῦτο ἀκρωτήριον περὶ τὴν Τροίαν. ταῦ-

τε μὲν αἱ μοῖραι πάλαι τοῖς μίτοις διὰ τῶν χαλκῶν ἀτράκτων κλώθουσι. στρόμβων.] ἀτράκτων, παρὰ τὸ στρέφεσθαι. χαλκῶν δέ.] τῶν στερρῶν. γήραιαι κόραι.] αἱ μοῖραι. ἐπιρροιζοῦσι δέ.] ἀντὶ τοῦ νήθουσιν. Κηφεὺς δὲ καὶ Πράξανδρος.] ἐπεὶ πέντε προειπὼν μέλλειν ἀπελθεῖν εἰς Κύπρον, καὶ εἰπὼν περὶ τῶν τριῶν, νῦν μετέβη καὶ ἐπὶ τῶν δύο. καὶ φησὶν, ὅτι ὁ Κηφεὺς καὶ ὁ Πράξανδρος, οὐ βασιλεῖς, ἀλλ' ἀνώνυμοι ὄντες, εἰ πέμπτοι, ἤτοι οἱ πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἀριθμοῦ, ὧν εἶπον πέντε ἀνδρῶν, τέταρτοι ἵξονται εἰς Κύπρον. πρῶτος γὰρ Τεῦκρος, δεύτερος Ἀγαπήνωρ, τρίτος Ἀκάμας. εἶτα οὗτοι οἱ δύο ὁμοῦ τέταρτοι ἵξονται· ἀναπληροῦντες, ὡς ἔφην, τὸν τῶν πέντε ἀριθμόν. ζητοῦσι δέ τινες, διὰ τί δὲ οὐ συμβολικῶς καὶ τούτους καλεῖ λύκους καὶ παρδάλεις καὶ δράκοντας, ἢ ἄλλην κλῆσιν τοιαύτην; καὶ γὰρ ἐπὶ πάντων πλαγίως τὴν κλῆσιν τούτων ἐδήλωσε. τούτους δὲ φανερῶς ἐσαφήνισε, καὶ ῥητέον, διὰ τὸ ἀνωνύμους καὶ ἀφανεῖς εἶναι αὐτοὺς ἠναγκάσθη εἰπεῖν τὰς ὀνομασίας αὐτῶν. ἐν γὰρ τῷ καταλόγῳ τοῦ Ὁμήρου οὐ φέρονται. ἦν δὲ ὁ Κηφεὺς ἐξ Ἀχαΐας, ὁ δὲ Πράξανδρος ἐκ Λακεδαιμονίας. καὶ οὗτοι παρεγένοντο εἰς Κύπρον, ὥς φησι Φιλοστέφανος. Γόλγων.] Γόλγος, τόπος ἔνθα Κύπρου θεᾶς τῆς Ἀφροδίτης. ἀφ' ὧν ὁ μὲν Πράξανδρος ὑπάρχει, ἄγων τὸν Λάκωνα καὶ Λακεδαιμόνιον ὄχλον ἀπὸ τῆς Θεράπνης. ἡ δὲ Θεράπνη πόλις Λακωνική. θάτερος δὲ, ἤτοι ὁ ἕτερος ὁ Κηφεὺς, ἀπὸ τοῦ Ὠλένου τῆς Δύμης τε τῶν Ἀχαϊκῶν πόλεων, ἡγεμὼν ὑπάρχει τοῦ στρατοῦ.

τοῖς Βορέοισιν] ἀντὶ τοῦ, τῶν Βουραίων. περὶ δὲ ταύτας τὰς πόλεις, ἤτοι τὴν Θεράπναν, ἥ τις ἐστὶ πόλις Λακωνικὴ, καὶ τὸ Ὤλενον πόλις Ἀχαΐας, καὶ τὴν Δύμην πόλιν ἢ χώραν Ἀχαΐας. καὶ πρότερον συνέστη νέφος πολὺ, ὅτε γέγονεν ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμὸς, καὶ ὕστερον ἀπὸ σεισμοῦ κατεποντίσθησαν, ὡς Ἐρατοσθένης φησί. μέμνηται δὲ καὶ Καλλίμαχος λέγων· Βοῦρά τε δεξαμένοιο βούστασιν οἰκιάδαο. καὶ Ἀντίμαχος ἐν Θηβαΐδι· ὡς ἐπαπειλήτην ὥσπερ κακφονίδα δύμην, ἐπορθέτην παίδευσιν Ἐπειῶν ἀρχεύοντες. τὸ δὲ θάτερος ἀπὸ τοῦ ἅτερος γέγονεν· εἰ δ' ἦν ἀπὸ τοῦ ἕτερος, θ' οὕτερος ἂν ἦν.

Ὁ δ' Ἀργυρίππαν Δαυνίων παγκληρίαν
Παρ' Αὐσονίτην Φυλαμὸν δομήσεται,
Πικρὰν ἑταίρων ἐπτερωμένην ἰδὼν,
Οἰωνόμικτον μοῖραν, οἳ θαλασσίαν
Δίαιταν αἰνήσουσι πορκέων δίκην,
Κύκνοισιν ἰνδαλθέντες εὐγλήνοις δομήν,
Ῥάμφεσι δ' ἀγρώσσοντες ἐλλόπων θορούς,
Φερώνυμον νησῖδα ναίσονται πρόμου,
Θεατρόμορφον πρὸς κλιτὺν γεωλόφου
Ἀγυοπλαστήσαντες ἐμπέδοις τομαῖς
Πυκνὰς καλιάς, Ζῆθον ἐκμιμούμενοι.

Alius Argyrippam, Dauniorum possessionem
Iuxta Phylamum Ausoniam extruet,
Amaram sociorum conspicatus alatorum
Auibus mistam sortem, qui marinam
Laudabunt vitam piscatorum more,

Oloribus aſsimilati pulcroculis.
Roſtris autem venantes piſcium ſpumas,
Cognominem principis habitabunt inſulam,
Theatriformem iuxta collem editum
Certis compingentes ſectionibus
Denſos nidos, imitatione Zethi.

Οἱ δ' ἀργυρίππαν.) ὁ δὲ Διομήδης ἀπ' Αἰτωλίας ἀπελαθεὶς τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, τὴν Ἀργυρίππαν πόλιν μεθερμηνευομένην Ἄργος ἵππειον, δομήσεται, καὶ κτίσει παγκληρείαν τῶν Δαυνίων, ἤτοι τῶν Καλαυρῶν, παρὰ τὴν Αὐσονίτην καὶ Ἰταλικὴν, ἢ παρὰ τὴν Αὐσονίτην φυλαμὸν, ἰδὼν τῶν ἑταίρων αὐτοῦ μοῖραν πικρὰν, ὀρνεόμικτον ἐπτερωμένην, τουτέστιν ἰδὼν τοὺς αὐτοῦ φίλους εἰς ὄρνις ἐρωδιοὺς ἀλλαγέντας. τὸ δὲ σχῆμα κακόπλαστόν ἐστιν. ἀποθανόντος γὰρ Διομήδους, ἐρωδιοὶ γεγόνασι. πῶς οὖν φησιν, ἰδών; καλεῖται δὲ τοῦτο τὸ σχῆμα ἔμψυχον, καὶ εἰδωλοπεποιημένον. οἵ θαλασσίαν δίαιταν.] οἵτινες φίλοι τοῦ Διομήδους ἐρωδιοὶ, ἢ λάροι γενόμενοι αἰνήσουσι τὴν ἐν θαλάσσῃ διαγωγὴν, δίκην, καὶ τρόπον τῶν πορκέων καὶ ἁλιέων· ἰνδαλθέντες καὶ ὁμοιωθέντες εἰς τὴν δομὴν, καὶ τὸ δέμας κατὰ μεταπλασμὸν κύκνοις ἀγλαώοις καὶ εὐοφθάλμοις. ῥάμφος, καλεῖται τὸ ἐπικαμπὲς χεῖλος τῶν ὀρνέων, τὸ δὲ ἕξις ὄντως. ἐν δὲ ταῖς ῥάμφεσι, καὶ ταῖς ὀρνεακαῖς ῥισὶν ἀγρώσσοντες καὶ ἀγρεύοντες τοὺς θορούς, ἤτοι τὰ σπέρματα τῶν ἰχθύων, ἤτοι τοὺς ἰχθῦς, ναίσονται καὶ κατοικήσουσι τὴν φερώνυμον νησίδα τοῦ πρέμου καὶ προμάχου αὐτῶν, ἤτοι τὴν Διομήδειον νῆσον πρὸς τῷ κλίτει, ἤτοι πλησίον τοῦ κλίτους καὶ τῆς ἐξοχῆς τοῦ γεωλόφου καὶ ὑψηλοῦ τῆς θεάτρῳ ὁμοίας. ἀγγοπλαστήσαντες.] καὶ κτίσαντες ἐν ταῖς ἐμπέδοις καὶ στερεαῖς σχισμαῖς· πυκνὰς καλιὰς Ζῆθον ἐκμιμούμενοι.] κατὰ μίμησιν τοῦ Ζήθου, ὥσπερ ἐκεῖνος σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἀμφίονι τὰς ἐν Βοιωτίᾳ Θήβας ἐτείχησε.

Ὁμοῦ δ' ἐς ἄγραν κἀπὶ κοιταίαν νάπην
Νύκτωρ στελοῦνται πάντα φεύγοντες βροτῶν
Κάρβανον ὄχλον, ἐν δὲ Γραικίταις πέπλοις
Κόλπων ἰαυθμοὺς ἠθάδας διζήμενοι·
Καὶ κρίμνα χειρῶν κἀπιδόρπιον τρύφος
Μάζης σπάσονται, προσφιλὲς κνυζούμενοι
Τῆς πρὶν διαίτης τλήμονες μεμνημένοι.

Simul porrò ad venationem & nocturnum ſaltum
Noctu proficiſcentur, omnem fugientes
Barbaram turbam, ſed in Græcis veſtibus
Sinuum dormitoria ſolita quærentes:
Polentámque & de prandio fruſtum panis
Ex manibus capient, amabiliter ganniendo
Prioris victus miſeri memores.

Ὁμοῦ δ' ἐς ἄγραν.] αὕτη ἡ ἔννοια καὶ ἡ σύνταξις σαφεστάτη ἐστίν. τὴν δὲ περὶ Διομήδους

ἱστορίαν λεκτέον. Διομήδης μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν καταπλεύσας εἰς Ἄργος, τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ εὑρὼν τὴν ἑαυτοῦ γαμετὴν Αἰγιάλειαν συμφθειρομένην Κομήτῃ τῷ υἱῷ Σθενέλου, διὰ τὸ αὐτὸν ἐν τῇ Τροίᾳ τρῶσαι τὴν Ἀφροδίτην, καὶ μέλλων ὑπὸ τῆς αὐτῆς Αἰγιαλείας ἀναιρεθῆναι, τότε μὲν εἰς τὸν τῆς Ἀργείας Ἥρας βωμὸν καταφυγὼν σώζεται. ὕστερον δὲ εἰς Ἰταλίαν ᾤχετο εἰς τὸ Δαύνιον ἔθνος βάρβαρον, οὗ ἐβασίλευσε Δαῦνος, ὃς πολιορκούμενος ἐδεήθη Διομήδους βοηθῆσαι αὐτῷ, ὑποσχόμενος δώσειν αὐτῷ τῆς γῆς μέρος. ὁ δὲ βοηθήσας, καὶ νίκην παρασχὼν Δαυνίοις, ἔκτισε πόλιν Ἀργυρίππαν, ἤτοι Ἵππειον Ἄργος. ὕστερον δὲ ὁ Δαῦνος αἵρεσιν αὐτῷ ἐδίδου εἰ βούλοιτο, ἢ ὅλην τὴν λείαν λαβεῖν τοῦ πολέμου, ἢ τὴν γῆν πᾶσαν· κριτὴς δὲ τούτων γέγονεν Ἀλθαινος, νόθος ἀδελφὸς Διομήδους, ἐρῶν Εὐίππης τῆς Δαύνου θυγατρὸς, ὃς ἔκρινε τὸν Δαῦνον ἔχειν τὴν γῆν, Διομήδην δὲ τὴν λείαν λαβεῖν. ἐφ' ᾧ ὀργισθεὶς Διομήδης, κατηράσατο μὴ δύνασθαι σπείρειν τὴν γῆν, μηδὲ σπειρομένην ἀναδιδόναι καρπὸν, εἰ μή τις αὐτὴν σπείρει τῶν αὐτοῦ συγγενῶν ἢ συμπολιτῶν, καὶ μετακινῆσαι τὰς στήλας αὐτοῦ μηδένα δύνασθαι. ὕστερον δὲ ὁ Διομήδης παρὰ τοῦ Δαύνου ἀνῃρέθη. οἱ δὲ φίλοι αὐτοῦ θρηνοῦντες αὐτὸν μετεβλήθησαν εἰς ὄρνεα ὅμοια κύκνοις, ἃ τοὺς βαρβάρους φεύγει. φοιτᾷ δὲ παρ' Ἕλλησιν, ὥστε ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν λαμβάνειν τὰς τροφὰς, καὶ δύνειν εἰς τοὺς κόλπους αὐτοῦ. εἰκῆ δὲ ταῦτα ἐν τῇ ἀπὸ τοῦ Διομήδους καλουμένῃ Διομηδείᾳ νήσῳ. οἰκοῦσι δὲ οὗτοι οἱ ὄρνιθες, ὥσπερ πόλιν. κατὰ γὰρ τὸν ὄμβρον βρέχουσι τὸν τόπον ταῖς πτέρυξι, καὶ βρέχοντες εἰς ἄγραν πορεύονται, καὶ τὰ ληφθέντα θέντες ὁμοῦ διαιροῦσιν ἀλλήλοις. κεῖται δὲ ἡ Διομήδεια νῆσος περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον, καὶ τὸν Ἀδρίαν. οἱ γὰρ Ἰάπυγες καὶ Ἄπουλοι περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον οἰκοῦσιν. Ἀπολύων δὲ ἔθνος κατὰ τὴν Δίωνα Γαυκέποι, πρὸς Δίκουλοι καὶ Δαύνιοι, καὶ Ταραντῖνοι, καὶ Κάνων Διομήδους πεδίον ἐστὶν περὶ τὴν Ἀπουλίαν τῶν Δαυνίων. ἡ δὲ Μεσαπύγη καὶ Ἰαπύγη ὕστερον Σαλαπία, εἶτα Καλαβεία ἐκλήθη. ἡ δὲ Ἀργυρίππα πόλις τοῦ Διομήδου μετεκλήθη Ἄπουλις Ἄρποις. ὃ δέ φησιν ὁ Λυκόφρων ἔμπροσθεν, ὅτι ἀκαρπούσης τῆς Δαυνίων γῆς διὰ τὰς ἀρὰς Διομήδους, μεταπεμψάμενοι οἱ Δαύνιοι συμπολίτας τοῦ Διομήδους, καὶ βαλόντες ζῶντας εἰς γῆν, ἐποίησαν καρπύειν τὴν γῆν, λῆρος ἐστίν. ἐπὶ Φαβίου γὰρ Μαξίμου Βεροκόσου, ἤτοι Ἀκροχορδονώδους, οὐ Δαύνιοι, ἀλλὰ Ῥωμαῖοι τοῦτο ἐποίησαν, Ἑλληνικὸν καὶ Γαλατικὸν ἀνδρόγυνον κρύψαντες ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ, ἐκ χρησμοῦ τινὸς δειματωθέντες, λέγοντος Ἑλληνα καὶ Γαλάτην καταλήψεσθαι τὸ ἄστυ. καὶ κρίμνα χειρῶν) κρίμνα εἶδος κριθῆς, νῦν δὲ τὸ ἀπόστομα τοῦ κυκεῶνος λέγει, ὡς καὶ Καλλίμαχος, καὶ κρίμνον κυκεῶνος ἀποστάζοντος ἔσαξε.

Τροιζηνίας δὲ τραῦμα, φοιτάδος πλάνης
Ἔσται κακῶν τε πημάτων παραίτιον,
Ὅταν θρασεῖα θουρὰς οἰστρήσῃ κύων,
Πρὸς λέκτρα, τύμβος δ' αὐτὸν ἐκσώσει μόρου
Ὁπλοσμίας σφραγαῖσιν ἠυτρεπισμένον,
Κολοσσοβάμων δ' ἐν πτυχαῖσιν Αὐσόνων
Σταθεὶς, ἐρείσει κῶλα χερμάδων ἔπι,
Τοῦ τειχοποιοῦ δαπέδων ἀμοιβέως.

Trœzeniæ autem vulnus erit vagi
Erroris causa, tristiúmque cladium,
Quando audax lasciua canis stimulabitur

Ad concubitum, templúmque illum Hoplosmiæ
A morte seruabit, neci paratum.
Columniscensor autem in Italorum territorio
Stans, membra fulciet in saxis,
Solo architecti Amœbei,

Τροιζηνίας δὲ τραῦμα.] ἐν Τροιζῆνι Φαίδρα ἱερὸν Ἀφροδίτης ἱδρύσατο ἐπὶ τῷ Ἱππολύτου ἔρωτι. Εὐριπίδης φησίν· Ἱππολύτῳ δ' ἐπὶ τὸ λοιπὸν ὠνόμαζεν ἱδρῦσθαι θεάν. ἡ δὲ Ἀφροδίτη, καθά φησι Μίμνερμος, ὑπὸ Διομήδους τρωθεῖσα, παρεσκεύασε τὴν Αἰγιάλειαν πολλοῖς μὲν μοιχοῖς, συγκοιμηθῆναι δὲ καὶ Ἱππολύτῃ καὶ Κομήτῃ τῷ Σθενέλου υἱῷ. Διομήδης δὲ παραγενόμενος εἰς τὸ Ἄργος, ἐπιβουλεύεται ὑπ' αὐτῆς. τοῦ δὲ καταφυγόντος εἰς τὸν βωμὸν τῆς Ἥρας, διὰ νυκτὸς φεύγει σὺν τοῖς ἑταίροις. καὶ ἦλθεν εἰς Ἰταλίαν πρὸς Δαῦνον βασιλέα, ὃς αὐτὸν δόλῳ ἀνεῖλεν. ἡ δὲ σύνταξις καὶ ἡ ἔννοια τοιαύτη· τὸ τραῦμα δὲ τῆς Ἀφροδίτης ὃ ἐτρώθη παρὰ τοῦ Διομήδους, ὅ ἐστιν αὐτῷ παραίτιον τῆς φοιτάδος πλάνης, τῶν κακῶν τε πημάτων, ὅταν ἡ θρασεῖα θουρὰς καὶ ἡ ὁρμητικὴ κύων, ἤτοι ἡ γυνὴ Διομήδους Αἰγιάλεια οἰστροίσῃ καὶ μανικῶς ὁρμήσῃ πρὸς τὰ λέκτρα, καὶ τὰς μίξεις. ἐκσώσει δὲ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ μόρου ὁ τύμβος καὶ ὁ ναὸς τῆς ὁπλοσμίας, ἤτοι τῆς Ἥρας, ηὐτρεπισμένον καὶ ἑτοιμασθέντα ταῖς σφαγαῖς. τύμβος.) τύμβον καλεῖ τὸν τάφον· ὡς τὸ, ὅδ' ἀμφὶ τύμβον τ' Ἀγαμέμνονος δαμείς. καὶ Δοῦρις φησὶν ἐν τῷ περὶ Ἀγώνων, τοὺς βωμοὺς τάφους καλεῖσθαι. κολοσσοβάμων) ἁλούσης τῆς Τροίας Διομήδης ἀντὶ βάρους, λίθους ἐκ τοῦ τείχους τῆς Τροίας εἰς τὴν ἑαυτοῦ ναῦν ἔβαλε. παραγενόμενος εἰς τὸ Ἄργος, καὶ μόλις φυγὼν τὸν ἐκ τῆς γαμετῆς αὐτοῦ θάνατον, παρεγένετο εἰς Ἰταλίαν. εὑρὼν δὲ τηνικαῦτα τὸν Κολχικὸν δράκοντα, λυμαινόμενον τὴν Φαιακίδα, ἔκτεινε τὴν τοῦ Γλαύκου χρυσῆν ἀσπίδα κατέχων· ἐνόμισε γὰρ ὁ δράκων τὸ χρυσοῦν εἶναι δέρας τοῦ κριοῦ. τιμηθεὶς δὲ ὁ Διομήδης ἐπὶ τούτῳ σφόδρα, ἀνδριάντας κατεσκεύασεν ἑαυτοῦ ἐκ τῶν λίθων τῆς Ἰλίου, ὧν ἐνεβάλετο τότε εἰς τὴν ναῦν, καὶ ἔστησε τούτους κατὰ πᾶν τὸ ἐκεῖ πεδίον. ὕστερον δὲ ἀνελὼν ὁ Δαῦνος αὐτὸν, ἔρριψεν αὐτὸν καὶ τοὺς ἀνδριάντας εἰς τὴν θάλασσαν. οὗτοι δὲ ἀνερχόμενοι ὑπὸ τῶν κυμάτων, πάλιν ἐξήρχοντο πρὸς τὰς βάσεις αὐτῶν. ἱστορεῖ δὲ τοῦτο Τίμαιος ὁ Σικελὸς, καὶ Λύκος ἐν τρίτῳ. καὶ ἡ μὲν ἱστορία τοιαύτη. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως ἔχει, κολοσσοβάμων δὲ σταθεὶς, ἤτοι ἀνδριαντόγλυφος. κολοσσὸς γὰρ ὁ ἀνδριάς. σταθεὶς δὲ ποῦ; ἐν ταῖς πτυχαῖς καὶ περικλείσμασι καὶ πόλεσι τῶν Αὐσόνων, ἐρείσει καὶ ἑδραιώσει τὰ κῶλα αὐτοῦ, ἤτοι τὰ ὀστᾶ, ἤγουν γλυφήσεται ὡς ἀνδριὰς ἐπὶ τῶν χερμάδων καὶ μεγάλων λίθων τῶν γηπέδων καὶ θεμελιακῶν τοῦ Ποσειδῶνος, ὃν Ἀμοιβέα καλεῖ. αὐτὸς δὲ σὺν Ἀπόλλωνι τὴν Τροίαν ἐπύργωσε. πῶς δὲ γλυφήσεται ὡς ἀνδριὰς, ὁ Διομήδης ἐκβαλὼν ἀπὸ τοῦ πλοίου αὐτοῦ δηλονότι τὸν πέτρον, καὶ τὸν λίθον ἕρμα τι τὴν καὶ ἐξισωτὴν τοῦ πλοίου. ἐν γὰρ τοῖς κενοῖς πλοίοις οἱ πλέοντες βάλλουσι λίθον, ὅπως ὀρθῶς καὶ μὴ λοξῶς τῇ κουφότητι πλέοιεν. ἄλλως. ἐπὶ κολοσσοῦ δὲ βεβηκὼς, ἤγουν ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου ἐν ταῖς πλαξὶ τῶν Ἰταλῶν, στηρίξει τὰ σκέλη ἐπὶ λίθων τοῦ τειχοποιοῦ τῶν ἐδάφων Ποσειδῶνος, τὸν ἐξισωτὴν τῆς νεὼς ἐκβαλὼν πέτρον. Αὔσονας δὲ κακῶς εἶπεν οὗτος ὁ Λυκόφρων, τούς τε Φαίακας καὶ Δαυνίους. Αὔσονες γὰρ κυρίως, ὥσπερ καὶ περὶ τὰς ἀρχὰς ἔφην, οἱ Αὐρούγκοι λέγονται, μέσον Καμπανῶν κείμενοι καὶ Οὐόλκων. ἔνιοι δὲ καὶ μέχρι Λατίου Αὐσονίαν ἐνόμισαν εἶναι, ὥστε ἐκ τούτου τινὲς καὶ πᾶσαν τὴν Ἰταλίαν φασίν. ὁ δὲ σοφὸς οὗτος Λυκόφρων οὐκ οἶδα ποίᾳ ἀδείᾳ τοὺς Φαίακας καὶ Δαυνίους, ἤτοι τοὺς Καλαβροὺς, Αὔσονας καλεῖ. τὸ δὲ τῶν πάνυ νεωτέρων ἐπίσταμαι, ὅτι ἀμαθίας καὶ ἀναισθησίας ἀδείᾳ καὶ ἡμᾶς τοὺς Ἑλληνικοῦ γένους ὄντας Αὔσονας λέγουσι. τειχοποιός.] ὁ Ποσειδῶν. εἴπομεν διὰ τί λέγεται· ὅτι τὴν Τροίαν σὺν Ἀπόλλωνι ἐπυργώσατο. ἀμοιβέα. τὸν Ποσειδῶνα λέγει, ὅτι ἐν Δελφοῖς οὕτω τιμᾶται,

ἐπεὶ ἠμείψαντο πρὸς ἀλλήλους, ὁ μὲν Ποσειδῶν Καλαυείαν, ὁ δ' Ἀπόλλων Δελφούς.

Τὸν ἑρματίτην νηὸς ἐκβαλὼν πέτρον.
Κεῖσε δ' Ἀλαίνου τοῦ κασιγνήτου σφαλεὶς,
Εὐχὰς ἀρούραις ἀμφετητύμοις βαλεῖ,
Δηοῦς ἀνεῖναι μήποτ' ὄμπνιον στάχυν
Γύας τιθαιβώσσοντος ὀμβρίου Διός,
Ἢν μή τις αὐτοῦ ῥίζαν Αἰτωλῶν σπάσας,
Χέρσον λαχήνῃ βουσὶν αὔλακας τεμών.
Στήλαις δ' ἀκινήτοισιν ὀχμάσει πέδον,
Ἃς οὔτις ἀνδρῶν ἐκ βίας καυχήσεται
Μετοχλίσας ὀλίζον. ἦ γὰρ ἀπτερῶς
Αὐταὶ παλιμπόρευτον ἵξονται βάσιν
Ἀνδρὸς ἀπέζοις ἴχνεσι δατούμεναι.

Saburratoribus expositis è naui lapidibus.
At Alæni iudicio fratris deceptus,
Veras immittet aruis preces,
Vt nunquam Cereris almam emittant ariſtam,
Arua nutricante imbribus Ioue.
Niſi quis Aetolus, ab ipſo trahens originem,
Terram fodiat, bubus proſcindens ſulcos.
Columnis autem immotis terram continebit,
Quas nemo per vim gloriabitur
Vel parum dimouiſſe. etenim citò
Ipſæ reducem ibunt greſſum,
Mancis terentes litora veſtigiis.

Κεῖσε δ' Ἀλαίνου.] ἐρρήθη, ὅτι ὁ Ἄλαινος νόθος ἦν ἀδελφὸς Διομήδους, ὃς ἐρῶν Εὐίππης τῆς Δαύνου θυγατρὸς, καὶ κριτὴς αἱρεθεὶς, χαριζόμενος αὐτῇ, τὸν Διομήδην ἔκρινε τὰ λάφυρα λαβεῖν, καὶ μὴ τὴν γῆν. Δηοῦς ἀνεῖναι.] Δηὼ λέγεται ἡ Δημήτηρ, παρὰ τὸ δαίω, τὸ μερίζω, ἡ μεμερισμένη πᾶσιν. ἀνεῖναι δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀναδοῦναι καὶ αὐξῆσαι. ὄμπνιον στάχυν.] ὄμπνοι κυρίως πυροὶ μέλιτι βεβρεγμένοι. νῦν δὲ ἁπλῶς Δημητριακὸν σῖτον εἶπε. ἢ ὄμπνιος στάχυς, ὁ ποιῶν ὄνοαν, ἤτοι ὠφέλιμον διδοὺς τοῖς ἀνθρώποις, ἢ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου πνεομένου, καὶ εἰς ὄνησιν αὐξανομένου. γύας.) τοὺς ἠροτριασμένους τόπους λέγει. τιθαιβώσσοντος.] ἐπιμέλειαν ἀξιώσαντος. κυρίως γὰρ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν μελισσῶν λέγεται, παρὰ τὸ τιθέναι τὴν βῶσιν. καὶ Ὅμηρος.

Ἔνθα δ' ἔπειτα τιθαιβώσσουσι μέλισσαι.

ἀκινήτοις.] τὰς στήλας εἶπεν, ἃς Διομήδης ποιήσας ἔστησεν ἀνὰ πᾶν τὸ ἐκεῖ πεδίον, διὰ τὸ ἀποθανόντος τοῦ Διομήδους, ῥίπτεσθαι εἰς τὸν βυθὸν αὐτὰς παρὰ τοῦ Δαύνου, ὥστε καταποντωθῆναι, καὶ πάλιν ἐξέρχεσθαι καὶ εὑρίσκεσθαι ἐν τῷ τόπῳ ἐν ᾧ ἔστησαν. ἀνδηρα.) κυρίως τὰ χείλη τῶν ποταμῶν. νῦν δὲ τὰ κύματα λέγει.

δατούμεναι δέ, αὐτὴ τοῦ κόπτουσαι, καὶ διερχόμεναι τὰ κύματα, ἐν ἀπέζοις ἴχνεσι, τοῖς μὴ ἔχουσι πέζας, ὅ ἐστιν πόδας. μαρμάρινοι γὰρ ἦσαν αἱ στῆλαι.

Θεὸς δὲ πολλοῖς αἰπὺς αὐδηθήσεται
Ὅσοι παρ᾽ Ἰοῦς γρῶνον οἰκοῦνται πέδον,
Δράκοντα τὸν φθείροντα Φαίακας κτανών.
Οἱ δ᾽ ἀμφικλύστους χοιράδας Γυμνησίας
Σισυρνοδῦται καρκίνοι τε πεπλωκότες,
Ἄχλαινον ἀμπρεύσουσι νήλιπον βίον
Τριπλαῖς δικώλοις σφενδόναις ὡπλισμένοι
Ὧν αἱ τεκοῦσαι τὴν ἑκηβόλον τέχνην,
Ἄδορπα παιδεύσουσι νηπίους γόνους.

Magnus verò à multis deus appellabitur
Iuxta cauum Ionis habitantibus solum,
Dracone perdente Phæacas occiso.
Alij ad mari cincta saxa Gymnesia
Vestibus induti villosis cancri nauigantes,
Nudam trahent discalceatam vitam,
Tribus bifunibus instructi fundis:
Quorum matres iaculandi artem
Docebunt infantes ante cenam filios.

Θεὸς δὲ πολλοῖς.] οἱ Φαίακες σέβονται τὸν Διομήδη, οἵ τινες εἰσὶ περὶ τὸ Ἰόνιον πέλαγος, ὅτι τὸν δράκοντα ἀνεῖλεν ἐκ Κόλχων ἐκεῖσε ἐλθόντα πρὸς ζήτησιν τοῦ χρυσοῦ δέρως. τινὲς δὲ λῃστὴν φασὶν εἶναι τὸν δράκοντα. ἡ δὲ Φαιακία περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον ἐστίν. ὁ δὲ Ἰόνιος κόλπος κατὰ τὸν Λυκόφρονα καὶ Αἰσχύλον, ἀπὸ τῆς Ἰοῦς ἐκλήθη· φησὶ γὰρ καὶ Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ· χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος βυθὸς, σαφῶς ἐπίστασ᾽ Ἰόνιος κεκλήσεται, τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσι βροτοῖς. πρότερον γὰρ Κρόνιος καὶ Ῥέας κόλπος ἐλέγετο, εἶτα Ἰόνιος οὕτως ἐκλήθη. ἐκ γὰρ Δωδώνης ἐκεῖ ἀντεπέρασεν. ἐν δὲ Κανώβῳ ἔμφρων ἐγένετο. ἔνθα ἐκ τῆς Διὸς ἐπαφῆς Ἔπαφον γεννᾷ, οὗ Λιβύη, ἧς Βῆλος, οὗ Δαναὸς καὶ Αἴγυπτος. καὶ οὗτοι μὲν οὕτω φασὶ τὸν Ἰόνιον κληθῆναι. Αὐτόθεπος δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ φασὶν ἀπὸ Ἰονίου Ἰλλυρίου τὸ γένος, βασιλεύσαντος τοῦ τόπου, υἱοῦ Ἀδρίου, τοῦ περὶ τοῦτο τὸ πέλαγος κτίσαντος πόλιν τὴν λεγομένην Ἀδρίαν, ἣν Ἀδρίαν ἕτεροι φασὶν ὑπὸ Διονυσίου τοῦ προτέρου τυράννου Σικελίας κτισθῆναι. τὸ δὲ πέλαγος, ὡς ἔφην, ἀπὸ τοῦ Ἰονίου ἐκλήθη. οἱ δ᾽ ἀμφικλύστους.) ἕτεροι δὲ, ἤτοι οἱ Βοιωτοὶ, οὓς καὶ καρκίνους λέγει, πλεύσαντες εἰς τὰς χοιράδας καὶ πέτρας τὰς γυμνησίας, διάξουσι γυμνὸν βίον, ἀνυπόδετοι, τρεῖς σφενδόνας κατέχοντες, μίαν τῷ τραχήλῳ, ἑτέραν περιεζωσμένοι τῇ ὀσφύϊ, καὶ τρίτην τῇ χειρὶ κατέχοντες, ὅπου αἱ μητέρες τὴν σφενδονητικὴν τοῖς νηπίοις παισὶ διδάσκουσιν. οὐ γάρ τις τῶν παιδαρίων τῶν ἐκεῖ γεύσεται ἄρτου, εἰ μὴ καταβάλῃ αὐτὸν ἀπὸ στοχίας σφενδονητικόν, αἰπισκοπῇ κείμενον ὑπὲρ σανίδος. αἱ δὲ γυμνήσιοι αὗται νῆσοι, περὶ τὴν Τυρσηνίαν εἰσί. μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ Ἀρτεμίδωρος. Τίμαιος δέ φησιν εἰς ταύτας τὰς νήσους ἐλθεῖν τινὰς τῶν Βοιωτῶν, ἃς νήσους Χοιράδας εἶπε. Φιλτέας δὲ

ἐν τρίτῳ

ἐν τρίτῳ Ναξιακῶν, Βαλιαρίδας φησὶν αὐτὰς ὕστερον ὀνομασθῆναι. εἰσὶ δὲ οἱ ἐν αὐταῖς κατοικοῦντες, ἄριστοι σφενδονῆται. αἱ γὰρ μητέρες αὐτῶν, ὡς ἔφην, τιθέασιν ἐπί τινος ξύλου ἄρτον, καὶ οὐ πρότερον διδόασιν αὐτοῖς φαγεῖν, πρὶν καταβαλεῖν τὸν ἄρτον. ταῦτα μὲν οὖν οὗτοι περὶ γυμνασίων νήσων. Δίων δὲ ὁ Κοκκιανὸς, ταύτας φησὶ πλησίον εἶναι τοῦ Ἴβηρος ποταμοῦ, πλησίον τῶν Εὐρωπαίων Ἡρακλείων στηλῶν, ἃς νήσους Ἕλληνες μὲν καὶ Ῥωμαῖοι κοινῶς γυμνησίας φασίν. Ἴβηρες δὲ Βαλεαρίας, ἤτοι ὑγιεινάς. ἕτεροι δὲ γυμνησίας αὐτὰς οὕτω φασὶ κληθῆναι, ὅτι οἱ προσωθέντες τῶν Ἑλλήνων, ἐκεῖσε γυμνοὶ ἐξηνέχθησαν, καὶ συνοικήσαντες γυναιξὶν, οὕτω καὶ τοὺς παῖδας καὶ τὰς νήσους ἐκάλεσαν. σισυρνοδῦται.] διαφέρει σίσυς, σισύρα, καὶ σισύρνα. σίσυς μὲν γὰρ λέγεται πᾶν εὐτελὲς ἱμάτιον. σισύρα δὲ, τὸ ἐκ δέρματος ἔντριχον. ὅπερ καὶ γοῦναν καλοῦσιν, ἢ τὸ ἁπλῶς ἐξ ἐρίου ἱματίου. σισύρνα δὲ, τὸ ἄτριχον δερμάτιον. τοιούτοις γὰρ ἱματίοις ἐχρῶντο οἱ ταύτην οἰκοῦντες. καρκῖνοι.) διὰ τὸ σκληρυνθῆναι αὐτῶν ὑπὸ τῆς θαλάσσης τὰς σάρκας, ἢ δίκην καρκίνων πλεύσαντες. ἄμπρεος γὰρ καλεῖται κυρίως τὸ σχοινίον τὸ ἕλκον τοὺς βόας· ἢ τὸ ξύλον, τὸ ἐπικείμενον τοῖς αὐχέσι τῶν ὑποζυγίων.

Οὐ γάρ τις αὐτῶν ψίσεται πύρνον γνάθῳ,
Πρὶν ἂν κρατήσῃ ναστὸν εὐστόχῳ λίθῳ,
Ὑπὲρ τράφηκος σῆμα κείμενον σκοποῦ.
Καὶ τοὶ μὲν ἀκτὰς ἐμβατήσονται λέπρας
Ἰβηροβόσκους ἄγχι Ταρτησοῦ πύλης
Ἄρνης παλαιᾶς γέννα, Τεμμίκων πρόμοι,
Γραῖαν ποθοῦντες καὶ λεοντάρνης πάγους,
Σκῶλόν τε καὶ Τέγυραν, Ὀγχηστοῦ δ' ἕδος
Καὶ χεῦμα Θερμώδοντος, Ὑψάρνου θ' ὕδωρ.
Τοὺς δ' ἀμφὶ Σύρτιν καὶ Λιβυστικὰς πλάκας,
Στενήν τε πορθμοῦ συνδρομὴν Τυρσηνικοῦ,

Nullus enim illorum maxillis panem mandet,
Antequam eum certo assequatur lapide,
Super ligno scopi signum positum.
Atque illi quidem ripas conscendent asperas
Iberiferas, iuxta Tartesi portam,
Arnes vetustæ soboles, Temmicum duces,
Græam desiderantes & Leontarnes colles,
Scolúmque & Tegyram, Onchestique sedem,
Ac Thermodontis fluentum Hypsarnique aquam.
Alios circa Syrtin & Libyæ æquora,
Angustúmque freti Tyrrheni concursum,

Ναστός.) κυρίως ἄρτος συζυμωθεὶς μετὰ μέλιτος, καὶ σταφίδων, καὶ ἑτέρων εἰδῶν. νῦν δὲ ἁπλῶς

τὸν ἄρτον εἶπε. τραφηκος.] τράφηξ κυρίως ἡ ὑπόπλαστος σανὶς, ἐν ᾗ τοὺς ἄρτους πρὸς τοὺς κλιβανίοις ἀπάγουσι. νῦν δὲ τὸ ἁπλῶς ξύλον εἶπε. τράφηξ καλεῖται καὶ τὸ τοῦ πλοίου χεῖλος, ἐν ᾧ οἱ σκαλμοὶ τίθενται. τράφηξ δὲ, καὶ ὁ τὴν τροφὴν φέρων. ἰβηροβόσκοις.] αἱ γὰρ γυμνησίαι, πλησίον Ἰβήρων. ἡ δὲ Ἰβηρία καὶ Ἱσπανία καλεῖται παρὰ Λατίνοις. Ταρτησσὸς δὲ νῆσος καὶ πόλις, ἧς Ἀργανθώνιος ἐβασίλευσεν, ζήσας ἔτη ρκ΄. ἀφ᾽ ὧν ἐβασίλευσεν π΄, ὥς φησιν ὁ Ἡρόδοτος. κεῖται δὲ αὕτη ἡ Ταρτησσὸς ἔξω πλησίον τῶν Ἡρακλείων στηλῶν. πύλην δὲ αὐτὴν εἴρηκε, διὰ τὸ στενὸν εἶναι τὸ μεταξὺ τῶν Ἡρακλείων στηλῶν, ὡς στόμα δι᾽ οὗ ἔκπλους ἐστὶν εἰς τὸν ὠκεανόν. Ἄρνης.) Ἄρνη πόλις Βοιωτίας, ἀπὸ Ἄρνους τῆς Ποσειδῶνος τροφοῦ, ὅτι Κρόνου ζητοῦντος Ποσειδῶνα, ἀπηρνήσατο μὴ ἔχειν αὐτὸν, ὅθεν ἡ πόλις ἐκλήθη, πρότερον Σινόουσα λεγομένη, ὥς φησι Θησεὺς ἐν τρίτῃ Κορινθίων. Κράτων δὲ παρὰ τὸ ἄρνας πολλοὺς ἔχειν, καὶ τὴν κῶν ὁ αὐτὸς οὕτω φησὶ κληθῆναι, παρὰ τῶν οἰκούντων αὐτὴν Καρῶν. κῶν γὰρ τὸ πρόβατον οἱ Κᾶρες φασίν. Τεμμίκων.) τῶν Βοιωτῶν, ἀπὸ ὄρους Τεμμίκου. γραῖαν.] τὴν νῦν Τάναγραν, καὶ πόλιν Βοιωτίας. Λεοντάρνη.) πόλις Βοιωτίας. ἐκλήθη δὲ οὕτω, διότι Ἀδράστου ἐκεῖ μέλλοντος θύειν ἄρνα, λέων ἐλθὼν ἥρπασεν ἐκ τῆς θυσίας τὸν τεθυσόμενον ἄρνα.

Σκῶλος καὶ Τέγγυρα.] πόλεις Βοιωτίας.

Ὀγχηστὸς ἄλσος.] ἱερὸν Ποσειδῶνος, ὥς φησιν Ὅμηρος.

Ὀγχηστόν θ᾽ ἱερὸν Ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος.

Θερμώδων.) ἐστὶν μὲν ἕτερος ποταμὸς Παφλαγονίας περὶ Σινώπου, ὅπου ἦσαν αἱ Ἀμαζόνες. ὁ δὲ νῦν κείμενος Θερμώδων καὶ Ὕψαρνος, Βοιωτίας εἰσὶ ποταμοί, ὡς Καλλίμαχος ἂψ ἐπὶ Θερμώδοντος ὁδεύετον. τοὺς δ᾽ ἀμφὶ Σύρτιν.) τοὺς περὶ τὸν Ὀδυσσέα λέγει. περὶ γὰρ τὴν Λιβύην ἐκπεσόντες ἐπλανῶντο. δύο δὲ εἰσὶ Σύρτεις ἐν Λιβύῃ. ἡ μὲν μείζων, ἡ δὲ μικρὰ Σύρτις ἡ Χάρυβδις. ἔστι δὲ ὄνομα τόπου θαλάσσης περὶ Μεσσήνην καὶ Λιβύην, ἔνθα ὁ Τυρρηνὸς ἀνδρίᾳ συμβάλλων δεινὴν ἐργάζεται τὴν Χάρυβδιν. Ἀνδρίας δὲ καὶ Σένων, ὀνόματα ποταμῶν ῥεόντων εἰς τὸν Ἰόνιον κόλπον. γράφεται δὲ καὶ Λιγυστικάς. οἰκοῦσι δὲ οἱ Λιγυστῖνοι μετὰ τῶν Τυρσηνῶν. στενὴν δὲ πορθμοῦ συνδρομὴν λέγει, ἐπειδὴ ὁ πορθμὸς μέσος κεῖται τοῦ Ἀδριατικοῦ καὶ τοῦ Τυρσηνικοῦ πελάγους· τοῦ μὲν λήγων, τοῦ δὲ ἀρχόμενος. τὸ δὲ Τυρσηνικὸν πέλαγος, μεταξὺ Ῥηγίου καὶ Μεσσήνης κεῖται. τὸ δ᾽ ἑξῆς οὕτως. τοὺς δ᾽ ἀμφὶ Σύρτιν καὶ Λιβύην καὶ τὸν πορθμὸν τὸν ἐν Τυρσηνίᾳ πλανηθέντας, πάντας ὁ πάνδοχος ᾅδης κατάξει. Λιβυστικὸν καὶ Λιγυστικὸν, τὸ αὐτό ἐστι. Λιβυστικὸν μὲν γὰρ λέγεται, ἀπὸ Λιβύης τῆς Ἐπάφου θυγατρός. Λιγυστικὸν δέ, ἀπὸ Λίγυος τοῦ Ἀλεξίωνος ἀδελφοῦ, ὃς Ἡρακλέα κωλύων ἀπερχόμενον ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βοῦς ἀνῃρέθη. Εὐρώπης καὶ Λιβύης ἄκραι, πορθμὸς σταδίων ἑπτὰ, ἔνθα περὶ τὴν Λιβύην καὶ Ἡρακλέος δύο ἵσταντο στῆλαι, Ἀλύβη καὶ Ἀβιλα λεγόμεναι. ἐκεῖ δέ εἰσι καὶ τὰ Γάδειρα, ἃ πρότερον νῆσος Κοτίνουσα ἐλέγετο. ποταμὸς δὲ Γαδείρων Βαίτης, ἔνθα αἱ ἡμέραι ἀθρόως, καὶ οὐ κατ᾽ ὀλίγον πίπτουσι, δίκην ἀστραπῆς. καὶ τὰ μὲν Γάδειρα κατὰ τὸ τῆς Εὐρώπης κεῖται τέρμα. μακάρων δὲ νῆσοι ὁρίζονται τῷ Λιβυκῷ τέρματι, πρὸς τὸ ἀοίκητον ἀνέχουσαι ἀκρωτήριον. Κλέαρχος δὲ τὰς κατὰ Γάδειρα στήλας, τοῦ Βελάρεω Ἡρακλέος εἶναι λέγει, μεθ᾽ ὃν δεύτερον Ἡρακλῆς ὁ Τύριος ἦλθεν ἐπὶ τὰ Γάδειρα, καὶ τρίτος ὁ Ἕλλην.

Καὶ μιξόθηρος ναυτιλοφθόρους σκοπὰς,
Τῆς πρὶν θανούσης ἐκ χερῶν Μηκιστέως
Τοῦ στερφοπέπλου σκαπανέως βοαγίδα
Ἁρπυιογρύνων κλώμακάς τ᾽ ἀηδόνων

Et ſemiferæ naufragas ſpeculas,
Prius interfectæ manibus Meciſtei
Leoninam induti Foſſoris Bubulci,
Et auiformium ſcopulos luſciniarum

Μιξόθηρος.] τῆς Σκύλλης, ἥ τις κατ' ἐμὲ θυγάτηρ ἦν Νίσου τοῦ μεγάλου. τεμοῦσα δὲ τὴν χρυσῆν αὐτοῦ τρίχα, καὶ ἄνανδρον αὐτὸν ἐργασαμένη. ἐν ἐκείνῃ γὰρ τῇ τριχὶ ἦν αὐτῷ τὸ πᾶν τῆς δυνάμεως, καθάπερ καὶ τῷ Σαμψὼν. ἀναιρεθῆναι δὲ ἐποίησεν ὑπὸ τοῦ Μίνωος, ᾧ καὶ προὔδωκε τὸν πατέρα, κρεμασθεῖσα τῆς πρύμνας τῆς ἐκείνου νεὼς, καὶ ἑλκομένη διὰ τῆς θαλάσσης, ὅθεν καὶ ὁ τόπος οἶμαι τοῦ πελάγους ἐκλήθη. ἄλλοι δὲ φασὶ, γυναῖκα ταύτην εἶναι δὲ ὡραιοτάτην, ἣν μισγομένην Ποσειδῶνι, γνοῦσα Ἀμφιτρίτη, ἐνέβαλε φάρμακα τῇ πηγῇ ἐφ' ἧς εἰώθει ἡ Σκύλλα λούεσθαι, καὶ ἀπεθηρίωσεν αὐτὴν εἰς θηρίον, ἓξ μὲν κεφαλὰς ἔχον, κάμπης, κυνὸς, λέοντος, γοργόνης, φαλαίνης, ἀνθρώπου, ιβ' πόδας. καὶ ταῦτα μὲν λῆρος, καὶ μυθικά. ὅπερ δὲ αὐτὸς ἠλληγόρησα. σκοπάς.] λέγει τοὺς σκοπέλους. καὶ Ὅμηρος.

αὐτοῦ δ' ἰχθύας σκόπελον περιμαιμώωσα.

Ἡρακλῆς παραπλέων τὰ μέρη ἔνθα κατῴκει ἡ Σκύλλα, ὅτε ἦγε τὰς Γηρυονείους βοῦς, αὐτὴν ἀνεῖλε. ἐλθὼν δὲ πάλιν ὁ πατὴρ αὐτῆς Φόρκυς, καὶ καύσας αὐτὴν πάλιν ἀνέστησε. Μηκιστεύς.) ὁ Ἡρακλῆς, τιμᾶται παρ' Ἠλείοις. στερφοπέπλου δὲ τοῦ αὐτοῦ, τοῦ τὴν λεοντῆν ἐνδεδυμένου. σέρφος γὰρ, τὸ τοῦ λέοντος δέρμα. ἐκέχρητο δὲ αὐτῷ ἀντὶ τοῦ περιβολαίου. Σκαπανέως ὅτι ἔσκαψε τὸ περιτείχιον τῆς ἐπαύλεως τῶν βοῶν Αὐγείου τοῦ Ἠλείων βασιλέως, καὶ τρέψας ἐκεῖσε πρὸς τὴν βουστασίαν ποταμοὺς β', τόν τε Ἀλφειὸν καὶ Πηνειὸν, τὴν ἄμετρον ἐκείνην τῶν βοῶν κόπρον καθαίρει βραχείᾳ ῥοπῇ, ὑπ' Εὐρυσθέως τοῦτο πως διδαχθεὶς, ὡς καὶ τοὺς λοιποὺς ἄθλους. Βοαγίδα.] ὅτι τὰς βόας τοῦ Γηρυόνου ἤγαγεν ἐξ Ἐρυθείας τῆς περὶ τὸν Ὠκεανὸν νήσου, ὡς φησι καὶ ὁ Ὀππιανὸς ἐν τοῖς κυνηγετικοῖς· αὐτῷ ἐπ' Ὠκεανῷ δηρίσατο Γηρυονῆϊ.

καὶ Ἡσίοδος οἶμαι ἐν Θεογονίᾳ·

Ὄρθον τε κτείνας, καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα.

ἀνεῖλε δὲ καὶ Γηρυόνην αὐτὸν ὑπὲρ τῶν βοῶν μέλλοντα μάχεσθαι, τοξεύσας αὐτὸν περὶ ποταμὸν Ἀνθεμοῦντα. ἦν δὲ ὁ Γηρυόνης Χρυσάορος παῖς, καὶ θυγατρὸς Ὠκεανοῦ Καλλιρόης. δύο δὲ δένδρα περὶ τὸν τάφον ἐκείνου ἑστῶτα, καταλείβεται αἵματι. ἦν δὲ καὶ τρικέφαλος καὶ τρίσωμος ὁ Γηρυόνης. ἁρπυιογούνων.] ἀπὸ μέρους ὀρνιθογόνων. λέγει δὲ περὶ Σειρήνων, αἵ τινες θυγατέρες ἦσαν Τερψιχόρης μούσης, καὶ Ἀχελώου ποταμοῦ, μεταξὺ ῥέοντος Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, τῆς καὶ Ἀμβρακίας. νῦν δὲ Νικοπόλεως, ἀπὸ τοῦ τὸν Ὀκταούϊον Καίσαρα νικῆσαι ἐκεῖ τὸν Ἀντώνιον. ἅρπη δὲ εἶδος ὀρνέου, καὶ ἅρπυια ὁμοίως, καὶ οἱ ἄνεμοι ἅρπυιαι λέγονται, καὶ ὀνόματα θηλειῶν πτερωτῶν δαιμόνων. ἁρπυιογόνους δὲ λέγει τὰς σειρῆνας, οἷον ὀρνιθογόνους. πτερωταὶ γὰρ ἦσαν, τὰ κάτω μέρη ὀρνίθων ἔχουσαι, τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπων, ἃς αἱ μοῦσαι νικήσασαι μελῳδίαις τοῖς πτεροῖς ἐκείνων ἐστεφανώθησαν. ὅθεν ὡς ζωγραφοῦνται αἱ μοῦσαι ἐν ταῖς κεφαλαῖς ἔχουσαι πτερὰ, πλὴν Τερψιχόρης, ὅτι μήτηρ ἦν σειρήνων. περὶ δὲ Κρήτην ταῦτα γεγόνασιν, ὅθεν καὶ πόλις Ἄπτερα τῆς Κρήτης, παρὰ τὸ ἐκεῖ τὰ πτερὰ νικηθείσας ἀποβαλεῖν τὰς σειρῆνας. ἦσαν δὲ, ὡς ἔφημεν, αἱ σειρῆνες, τὰ κάτω μέρη ὀρνίθων ἔχουσαι, τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπων, οἰκοῦσαι περὶ Τυρσηνίαν. ὡς ἡ Σκύλλα ἓξ κεφαλὰς εἶχεν, ἃς εἴπομεν, τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπου, περὶ τὸ Ῥήγιον οὖσα τῆς Σικελίας. ἧς πλησίον καὶ ἡ Χάρυβδις, περὶ Μεσσήνην. ὥσπερ καὶ αἱ Γοργόναι ἐν Ταρτησσῷ τῆς Ἰβηρίας, κἄν τινες ἐν Ταρσῷ ταύτας λέγωσι, πτερωταὶ καὶ αὗται, καὶ δρακοντώδεις ἔχουσαι βοστρύχους. ὡς αἱ ἅρπυιαι ἐν Θρᾴκῃ, ὦτα ἄρκτων, σώματα γυπῶν, πρόσωπα κορῶν ἔχουσαι. καὶ ἡ Ἔχιδνα περὶ Λυδίαν στέρνα καὶ κεφαλὴν κόρη, τὰ δὲ κάτω ὄφις. ὡς καὶ Ὄρθος ὁ Γηρυόνου κύων ἐν Ἐρυθείᾳ δύο κυνῶν κεφαλὰς ἔχων, ἑπτὰ δὲ δρακόντων. καὶ ἀστέριος, ὁ καὶ μινώταυρος, ἐν Κρήτῃ βοὸς ἔχων πρόσωπον, τὸ δ' ἄλλο σῶμα ἀνδρός. ταῦτα παρεκβατικῶς εἰρήκαμεν περὶ τετραμόρφων ζώων. ἐπεὶ καὶ αἱ σειρῆνες μυθικῶς, καθὼς ὑποτεθέμεθα, τερατώδεις ἦσαν, ἀλληγορικώτερον δὲ σειρῆνες εἰσὶν αἱ ἡδοναί. ὁ δὲ νεώτερος Πλούταρχος, ἑταιρίδας ταύτας φησὶ, κατεχούσας αἱμυλίαις τοὺς παραπλέοντας. εἰσὶ δὲ σειρῆνες καὶ ζωΰφια μικρὰ μελίσσαις παρόμοια. κλώμακας.) τραχεῖς τόπους, ἀκρωτήρια. ἀηδόνων.] τῶν σειρήνων, διὰ τὸ θελκτικόν.

Πλαγχθέντας, ὠμόσιτα δαιταλωμένοις,

Vagatos, crudeliter laceratos

Ὠμόσιτα δαιταλωμένοις.) ὠμὰ ἐσθίοντας. ληρεῖ δὲ ἰ. τοῦτο γὰρ φησι περὶ τοῦ ὅταν ἐν τῇ τοῦ ἡλίου νήσῳ γενόμενοι, ἠλίευον ἰχθῦς ἐν ἀγκίστροις, καὶ οὕτω διέζων. ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὠμοὺς ὦ Λυκόφρον τούτους ἤσθιον. ἢ δαιταλωμένοις, ὡς τρωγομένοις ὑπὸ τοῦ Κύκλωπος ὠμῶς, ἢ καὶ ὑπὸ Λαιστρυγόνων.

Γέροντας ἅδης πανδοκεὺς ἀγρεύσεται,
Λώβαισι παντοίαισιν ἐσπαραγμένους,
Ἕνα φθαρέντων ἄγγελον λιπὼν φίλων,
Δελφινόσημον κλῶπα φοινίκης θεᾶς·
Ὃς ὄψεται μὲν τοῦ μονογλήνου στέγας
Χάρωνος, οἴνης τῷ κρεωφάγῳ σκύφον
Χερσὶ προτείνων τοὐπιδόρπιον ποτόν.
Ἐπόψεται δὲ λείψανον τοξευμάτων
Τοῦ κηραμύντου πευκέως Παλαίμονος.
Οἳ πάντα θρανύξαντες εὐτόρνῳ σκαφῇ
Σχοίνῳ κακὴν πέμψουσι κεστρέων ἄγραν.
Ἄλλος δ' ἐπ' ἄλλῳ μόχθος ἄθλιος μενεῖ,
Τοῦ πρόσθεν αἰεὶ πλεῖον ἐξωλέστερος.
Ποία Χάρυβδις οὐχὶ δαίσεται νεκρῶν;
Ποία δ' ἐριννὺς μιξοπάρθενος κύων;
Τίς οὐκ ἀηδὼν στεῖρα Κενταυροκτόνος,
Αἰτωλίς, ἢ κουρῆτις αἰόλῳ μέλει.

Orcus omnes capax capiet,
Cladibus omnigenis excruciatos,
Vnum ex perditis relinquens amicis nuncium
Delphini signum gerentem, Punicæ furem deæ:
Qui videbit primum vnoculi tecta
Leonis, vini carniuoro scyphum
Manu porrigens, cenæ potum:
Videbit deinde sagittarum reliquias
Alexicaci Tediferi Palæmonis,
Qui rotundo ligone conterentes omnia,
Iunco malam perforabunt piscium prædam.
Alius verò post alium miser manebit labor,

Priore ſemper multo pernicioſior.
Quæ non Charybdis vorabit cadauera?
Quæ've furia, ſemiuirgo canis?
Quæ non luſcinia ſterilis Centauricida,
Aetolica vel Acarnania, cantu molli

Δελφινόσημον.] Στησίχορος φησὶν, Ὀδυσσέα ἐπὶ τῆς ἀσπίδος φέρειν δελφῖνος τύπον. καὶ Εὐφορίων ὁμοίως τούτῳ συμφθέγγεται. κλῶπα.] τὸν Ὀδυσσέα φησὶν, ὅτι τὸ Παλλάδιον τῆς Ἀθηνᾶς εἰσελθὼν μετὰ Διομήδους ἐν τῇ Τροίᾳ ἔκλεψε, δόντος αὐτοῖς αὐτὸ τοῦ Ἀντήνορος. Θεανὼ γὰρ ἡ Ἀντήνορος γυνὴ, τῆς ἐκεῖσε Ἀθηνᾶς ὑπῆρχεν ἱέρεια. χρησμὸς γὰρ ἦν δοθεὶς τοῖς Ἕλλησι, μὴ ἂν ἄλλως κρατῆσαι τῆς Τροίας, εἰ μὴ τὸ Παλλάδιον τὸ ἐν Τροίᾳ κλαπῇ. φοινίκη δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Κορίνθῳ τιμᾶται. ὃς ὄψεται μέν.] Ὀδυσσεὺς πλανώμενος ἐπὶ τὴν γαῖαν τῶν Κυκλώπων, εἰσελθὼν εἰς τὸ τοῦ Πολυφήμου ἄντρον υἱοῦ Ποσειδῶνος, ἕνα ὀφθαλμὸν ἔχοντος, τυφλοῖ αὐτὸν δόλῳ τοιούτῳ. ἓξ γὰρ τῶν αὐτοῦ ἑταίρων φαγόντος τοῦ Κύκλωπος, δίδωσιν αὐτῷ οἶνον ὁ Ὀδυσσεὺς,

Κύκλωψ τῆ πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα,

Ὄφρ' εἰδῇς οἷόν τι ποτὸν νηῦς ἐκεκεύθει.

μεθυσθέντος δὲ αὐτοῦ, ὁ Ὀδυσσεὺς σὺν τοῖς φίλοις ἐν δοκῷ πεπυρωμένῳ αὐτὸν τυφλοῖ. ὕστερον δὲ αὐτοὶ σώζονται, δεθέντες ἐν λύγοις ὑπὸ ταῖς κοιλίαις τῶν προβάτων. λείψανον τοξευμάτων.) τοὺς Λαιστρυγόνας λέγει. τούτους γὰρ Ἡρακλῆς κατετόξευσεν, ἡνίκα ἤλαυνε τὰς βοῦς τοῦ Γηρυόνου ἐπιχειροῦντας αὐτῷ πολεμεῖν. λείψανον δὲ λέγει τοὺς ὑπολοίπους τῶν ἀναιρεθέντων. Λαιστρυγόνες δὲ εἰσὶν, οἱ νῦν ἐν Σικελίᾳ Λεοντῖνοι. κηραμύντης δὲ ὁ Ἡρακλῆς, ὁ τὰς κῆρας διώκων. ἀλεξίκακος γάρ. Παλαίμων δὲ ὁ αὐτὸς, διὰ τὸ παλαῖσαι τῷ Διῒ ἐν Ὀλυμπίᾳ, ἢ τῷ Ἀχελώῳ ἐν Αἰτωλίᾳ περὶ τοῦ γάμου Δηϊανείρας τῆς Οἰνέως θυγατρός. Φερεκύδης δέ φησι, μετὰ τὸ παλαῖσαι αὐτὸν τὸν Ἀνταῖον τὸν Λίβυν, τὸν Ποσειδῶνα ἑξηκοντάπηχυν ὄντα, καὶ καταπάξαι, οὗ καὶ τὰ ὀστᾶ πρὸς Ὀλυμπίαν ἠνέχθη, ὡς μὴ ἀπιστοῖτο, ἐμίγη τῇ τοῦ ῥηθέντος Ἀνταίου γυναικὶ Ἰφινόῃ, καὶ ἐξ αὐτῆς παῖδα γεννᾷ Παλαίμονα. τεσσάρων δὲ πηχέων ἦν ὁ Ἡρακλῆς, καὶ ποδὸς ἑνὸς, καθάπερ ὁ Γοντικὸς Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. Μενεκράτης δὲ ὁ περὶ Νικαίας συγγεγραφὼς, Ἀλκαῖον φησὶ πρότερον καλεῖσθαι τὸν Ἡρακλέα, ὁπότε τοὺς ἐκ Μεγάρας αὐτῷ γεγεννημένους ὀκτὼ παῖδας, καὶ οὐ τέσσαρας ἀνεῖλεν, ὡς φησὶ καὶ Πίνδαρος. χαλκοαρᾶν ὀκτὼ θανόντων, τοὺς Μεγαρὰ οἱ τέκε Κρεοντιὰς υἱούς. ἔκτοτε δὲ Ἡρακλῆς ἀπὸ χρησμοῦ ἐκλήθη. ὁ δὲ χρησμὸς οὕτω πως ἔχει· οὐκ ἔτι Παλαίμων κληθήσῃ. Ἡρακλέην δέ σε Φοῖβος ἐπώνυμον ἐξονομάζει. Ἥρᾳ γὰρ ἀνθρώποισι φέρων κλέος ἄφθιτον ἕξεις. τὸν δὲ χρησμὸν τοῦτον ὃν οὐδὲ γινώσκω, ἕτεροι πάλιν ἱστορικοὶ λέγουσιν. οἳ πάντα θραύξαντες.) οἵτινες Λαιστρυγόνες πάντα τὰ σκάφη τοῦ Ὀδυσσέως θραύξαντες καὶ συντρίψαντες ἐν τῷ ἀτόρνῳ καὶ περιφερεῖ καὶ στρογγύλῳ, λείπει λιμένι. ἢ κατὰ τοὺς μεταγραφὰς, οἵτινες πάντα τὰ πλοῖα, δηλονότι τοῦ Ὀδυσσέως, θραύξαντες καὶ συντρίψαντες, ἐν τῷ ἀτόρνῳ καὶ περιφερεῖ σκάφει καὶ λιμένι τῶν Λαιστρυγόνων. περιφερὴς γάρ ἐστι, δίκην σκάφους. ἐν σχοίνῳ πρήσουσι καὶ τρυπήσουσι τὴν κακὴν ἄγραν τῶν κεστρέων, καὶ τῶν γομφαρίων. γόμφοις δὲ ἰχθῦσιν εἰκάζει τοὺς Ὀδυσσέως φίλους, ἀνηρημένους καὶ ἐσθιομένους ὑπὸ τῶν Λαιστρυγόνων, ὃν τρόπον οἱ ἁλιεῖς τοὺς κεστρίας, ἤτοι τὰ γομφάρια τιτρῶντες σχοίνῳ πιπράσκουσι καὶ ὠνοῦνται καὶ ἐσθίουσιν οἱ βουλόμενοι. σχοῖνος δὲ εἶδος φυτοῦ, ἤτοι τὰ βροῦλα, μεθ' ὧν πλέκουσι τὰς σπυρίδας. μεταφράζει δὲ τὸ Ὁμηρικὸν, ἰχθῦς δ' ὡς πείροντες ἀτερπέα δαῖτα πένοντο. ἄλλος δ' ἐπ' ἄλλῳ.) ἡ δὲ ἐπερχομένη αὐτοῖς συμφορὰ πολὺ ὀλεθριοτέρως τῆς παρελθούσης ἐστίν. χάρυβδις.] τοῦ ὕδατος ἀναρροίβδησις. μιξοπάρθενος κύων.] ἡ Σκύλλα, ὅτι ἀνθρώπου πρόσωπον εἶχεν ἡ Σκύλλα. τίς οὐκ ἀηδὼν στεῖρα.] στείρας λέγει τὰς Σειρῆνας, διὰ τὸ παρθένους εἶναι. ἐγὼ δὲ,

καὶ ὅτι οἱ κατακούσαντες αὐτῶν στεῖροι καὶ ἄπαιδες ἐγίνοντο. ἐτελεύτων γάρ. ἄλλως. ἀηδόνας τὰς σειρῆνας διὰ τὸ θελκτικόν. στεῖρας δὲ, ἢ ὅτι παρθένοι, ἢ ὁ ἰσάμενος ἐκεῖ ἀπέθνησκε, μὴ τίκτων. κενταυροκτόνος.] ἐπειδὴ καὶ οἱ κένταυροι διωχθέντες ἀπὸ Θεσσαλίας ὑφ' Ἡρακλέους, εἰς τὰς τῶν σειρήνων νήσους παρεγένοντο, καὶ τῇ ᾠδῇ ἐκείνων θελγόμενοι ἀπώλοντο. Ἡρακλῆς γὰρ ἐν Φολόῃ ἐπεξενώθη Φόλῳ τῷ κενταύρῳ, καὶ ὁ Φόλος αὐτῷ οἶνον κάλλιστον ἐκίρνα, τὸν δὲ κοινὸν τῶν κενταύρων πίθον ἀνοίξας. ἐπελθόντες δὲ οἱ κένταυροι, καὶ γνόντες τὸ συμβὰν ἐκ τῆς τοῦ οἴνου ὀσμῆς, ἐχαλέπηναν. καὶ ὁ Ἡρακλῆς τὰ τόξα λαβὼν, οὓς μὲν αὐτῶν ἀνεῖλεν, ὥσπερ καὶ τὸν Χείρωνα, ἄκων βαλὼν οἶμαι, περὶ τὸ γόνυ. τοὺς δὲ λοιποὺς ἐδίωξεν. οἱ φυγόντες, ὡς ἔφημεν, περὶ τὴν τῶν σειρήνων νῆσον, ἀπώλοντο. Αἰτωλὶς, ἢ κουρῆτις.] Τερψιχόρης τῆς μούσης καὶ Ἀχελώου τοῦ ποταμοῦ θυγατέρας ἔφημεν τὰς σειρῆνας. ὁ δὲ Ἀχελῷος ὁ γλυκύτατος τῶν ἁπανταχοῦ ποταμῶν, μεταξὺ Αἰτωλίας καὶ Κουρήτιδος, τῆς καὶ Ἀκαρνανίας καὶ Ἀμβρακίας, νῦν δὲ Νικοπόλεως, ῥέει. ὅθεν τοῦτο εἶπεν, ὡς ἀμφιβάλλων, εἴτε Αἰτωλίας μᾶλλον, εἴτε Ἀκαρνανίας ἐστὶν ὁ Ἀχελῷος. φασὶ δέ τινες, τοὺς Ἀκαρνᾶνας πρότερον Κουρῆτας καλεῖσθαι. Ἀχελῷος δὲ καλεῖται, ἀπὸ Ἀχελώου τινὸς τυγχάνοντος αὐτῷ. ἢ ὅτι τὸ ὕδωρ αὐτοῦ ἐν τοῖς τραύμασι, καὶ ταῖς ὠδῖναις ὠφέλιμόν ἐστι. Ἀχελῶος οὖν, ὁ τὰ ἄχη διαλύων.

Πείσει τακῆναι σάρκας ἀκμηνοὺς βορᾶς;
Ποίαν δὲ θηρόπλαστον οὐκ ἐσόψεται
Δράκαιναν ἐγκυκῶσαν ἀλφίτῳ θρόνα,
Καὶ κῆρα κνωπόμορφον. Οἱ δὲ δύσμοροι
Στένοντες ἄτας ἐν συφοῖσι φορβάδες,
Γίγαρτα χιλῷ συμμεμιγμένα τρυγός,
Καὶ στέμφυλα βρώξουσιν· ἀλλά νιν βλάβης

Suadebit carnes expertes pabuli tabefieri?
Quam ferarum formatricem non videbit
Serpentem, farinæ venena miscentem,
Noxámque monstriformem? infelices autem
Gementes in haris infortunia sues,
Acinos vuarum cibo permistos
Et cortices comedent, ipsum verò à clade

Θηρόπλαστον.] τὴν κίρκην, τὴν χοῖρον ποιήσασαν, κατὰ τὸν μῦθον, τοὺς ἑταίρους Ὀδυσσέως. ἀλληγορικῶς δὲ καὶ Φιλάλιος ὁ Κορίνθιος, καὶ ἡμεῖς καὶ ἕτεροι τὴν ἀλήθειαν ἐπιστάμεθα, ἀλλ' εἰς σύγχυσιν μωρὰν Λυκοφρόνειον σάκκον ἀλληγοριῶν μὴ λύσης. ἀρκεῖ γὰρ καὶ μόνον τὸ πλῆθος τῶν μυθικῶν ἱστοριῶν λέγειν. εἰ γὰρ ταύτην τὴν μυθικὴν ἱστορίαν ἀλληγορήσαιμεν, θελήσει τις πάντως ἀκοῦσαι καὶ τὰς λοιπάς. καὶ λοιπὸν, μεῖζον μοι τὸ πάρεργον τοῦ ἔργου γενήσεται, ὥς τε τὴν πᾶσαν Ὀδυσσείαν ἐν βραχεῖ μέρει τοῦ Λυκόφρονος ἀλληγορῆσαι, καὶ λοιπὰς ἑτέρας ἱστορίας. ὅθεν ἐατέον τὰ πολλὰ λέγειν ἀλληγορικῶς. τινὰ δὲ ὅσα βραχεῖαν ἔχει τὴν ἀλληγορίαν ἐροῦμεν. θηρόπλαστον, τὴν θηροπλαστοῦσαν, καὶ θῆρας ποιοῦσαν, τὸ παθητικὸν ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ. δράκαιναν δὲ διὰ τὸ ἄγριον τὴν κίρκην λέγει, ἢ διὰ τὸ ὀξυδερκὲς καὶ δραστήριον, ἐγκυκῶσαν ἀλφίτῳ θρόνα. ἄλευρα κυρίως τὰ ἐκ σίτου, ἄλφιτα δὲ τὰ ἐκ κριθῶν ἄλευρα. νῦν δὲ ἄλφιτα τὸν ἄρτον καὶ τὴν τροφὴν λέγει. ἐγκυκῶσαν, ἀντὶ τοῦ συνταράττουσαν. ἐν γὰρ τῇ βρώσει τῶν Ὀδυσσέως ἑταίρων, τυρὸν,

ἄλφιτα, μέλι, οἶνον, συνεπάραξε, καὶ δοῦσα πιεῖν τὸ δεινὸν ἐκεῖνο φάρμακον, καὶ ῥάβδῳ πλήξασα, εἰς χοίρους αὐτοὺς μετεμόρφωσε. καὶ κνῆρα κνωπόμορφον.] ἀπὸ κοινοῦ τὸ κυκῶσαν. κνῶπες δὲ τὰ θηρία, ὡς καὶ Νίκανδρος·

Ινα κνῶπες τραφερὴν βόσκονται ὕλην.

κινώπετα δὲ καὶ κνώπετα καὶ κνῶπες, τὰ θηρία τὰ ἐν τῷ πετῷ καὶ πέδῳ κινούμενα, ἤτοι τὰ χερσαῖα, ὥσπερ τὰ θαλάσσια κνῶδα λέγεται, παρὰ τὸ κινεῖσθαι αὐτὰ δι' ἁλός, ἤτοι ἐν τῇ ἁλί. λέγεται δὲ κνώδαλα καὶ τὰ χερσαῖα τὰ ὀρείτροφα, παρὰ τὸ κινεῖσθαι, ἢ παρὰ τὸ κνώσσειν καὶ κοιμᾶσθαι ἐν τοῖς δαλοῖς καὶ δασέσι τόποις.

γίγαρτα.] τρυγὸς καὶ σταφυλὰ καὶ στέμφυλα βρύξουσι, καὶ φάγονται συμμεμιγμένα τῷ χιλῷ καὶ τῇ τροφῇ. γίγαρτα δὲ λέγεται, τὰ ἔνδον τῶν σταφυλῶν καὶ ῥοιῶν σπέρματα. τρὺξ δὲ ὁ νέος οἶνος. στέμφυλα δὲ, τὰ ἔξω τῶν σταφυλῶν δέρματα. κακῶς δὲ καὶ νῦν ὁ Λυκόφρων πρὸς τὴν Ὁμηρικὴν γραφὴν λέγει. ἐκεῖ γὰρ παράκυλον φησὶν αὐτοῖς βαλεῖν, πρὸς τὴν τροφὴν, τὴν κίρκην. οὗτος δὲ πρὸς τὴν καθολικωτέραν τροφὴν τῶν χοίρων ἀποβλέψας εἶπεν.

Μῶλυ σαώσει ῥίζα καὶ Κτάρος φανεὶς
Νωνακριάτης τρικέφαλος φαιδρὸς θεός.
Ἥξει δ' ἐρυμνὸν εἰς ἀλίπεδον φθιτῶν,
Καὶ νεκρόμαντιν πέμπελον διζήσεται
Ἀνδρῶν γυναικῶν εἰδότα ξυνουσίας.
Ψυχαῖσι θερμὸν αἷμα προσσαίνας βόθρῳ,
Καὶ φασγάνου πρόβλημα νερτέροις φόβον

Moly ſeruabit radix, & Ctarus apparens
Nonacriates Triceps Pulcer deus.
Ibit hinc in mortuorum nigrum campum,
Maniúmque vatem ſenem quæret,
Muliebris & virilis gnarum coitus,
Vmbris calidum aſpergens in fouea ſanguinem,
Et enſis obicem, inferorum terrorem,

Μῶλυ σαώσει.] ἀλλὰ τὸν Ὀδυσσέα, ἀπὸ τῆς βλάβης, ἤτοι τοῦ γενέσθαι χοῖρον, σαώσει καὶ σώσει. τὸ δὲ μῶλυ ἐφερμηνευτικῶς, ὅπερ ὑπάρχει ῥίζα, καὶ ἄλλος τὶς σώσει, καὶ ὁ κτάρος καὶ ὁ Ἑρμῆς φανείς. ἐπώνυμον δὲ, τὸ κτάρος ἑρμοῦ.

Νωνακριάτης, ὁ Ἀρκάδιος. Νωνακρία γὰρ πόλις Ἀρκαδίας, ἔνθα τιμᾶται ὁ Ἑρμῆς. τρικέφαλος.] ὅτι ὁ Ἑρμῆς, οὐράνιος, θαλάσσιος, καὶ ἐπίγειος· ἢ διὰ τὸ φυσικὸν, ἠθικὸν, καὶ λογικόν. ἢ ἐπεισελθὼν τῇ Ἑκάτῃ, τρεῖς ἔσχεν ἐξ αὐτῆς θυγατέρας. φαιδρὸς δὲ μεταληπτικῶς, ἀντὶ τοῦ λευκός. καὶ γὰρ παρὰ Βοιωτοῖς Ἑρμῆς λευκὸς τιμᾶται. πολεμούμενοι γὰρ Ταναγραῖοι, ὑπὸ Ἐρετριέων, ἔσφαγίασαν παῖδα καὶ κόρην κατὰ χρησμὸν, κἀντεῦθεν ἱδρύσαντο λευκὸν Ἑρμῆν. ὁ Ἑρμῆς τῷ Ὀδυσσεῖ μέλλοντι ἀπελθεῖν πρὸς τὴν Κίρκην, συναιτήσας δέδωκε τὸ μῶλυ, ὥστε μὴ βλαβῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἐκείνης φαρμάκων. μῶλυ δέ ἐστιν κατὰ τοὺς ἰατροὺς τὸ ἄγριον πήγανον. ἀλληγορικωτέρως δὲ, εἶπεν, καὶ οὐ δεῖ λέγειν. μῶλυ, δάφνη, κόνυζα, ῥάμνος, ἰτέα, ἀστήρ τε θαλάσσιος, ἴασπις λίθος, ἄλλα τε πολλὰ φυτὰ καὶ ζῶα λίθοι, ἀντιπαθοῦσι μαγικοῖς πᾶσι τρόποις. ἀλίπεδον, τὸ λεῖον καὶ ὁμαλὸν, καὶ παραθαλάσσιον πεδίον, ὅτι ἀπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ κυκλεῖται καὶ περιρρέεται. πέμπελον.] τὸν ὑπέργηρων, παρὰ τὸ ἤδη πέμπεσθαι πρὸς ᾅδην. νῦν δὲ τὸν Τειρεσίαν λέγει. ἐπειδή φασιν αὐτὸν

ζ γενεὰς ζῆσαι. ἄλλοι δὲ ζ. ἀπὸ γὰρ Κάδμου ἦν, καὶ κατώτερον Ετεοκλέους καὶ Πολυνείκους, ὥς φησι καὶ ἡ τῆς Μελαμποδίας ποίησις. παρεισάγει γὰρ τὸν Τειρεσίαν λέγοντα·

Ζεῦ πάτερ εἴθ' ἐμοὶ εἴθ' ἥσσω μ' αἰῶνα βίοιο,
Ὤφελλες δοῦναι καὶ ἴσα μήδεα ἴδμεν,
Θνητοῖς ἀνθρώποις. νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισας,
Ὅς με μακρόν γε ἔθηκας ἔχειν αἰῶνα βίοιο,
Ἑπτά μ' ἔτη ζώειν γενεὰς μερόπων ἀνθρώπων,

ἀνδρῶν γυναικῶν.] φασὶν ὅτι ὁ Τειρεσίας ὄφεις συνουσιάζοντας ἐν τῷ Κιθαιρῶνι θεωρῶν, ἀνεῖλε τὴν θήλειαν, καὶ γέγονε γυνή. εἶτα τὸν ἄρρενα, καὶ γέγονε πάλιν ἀνήρ. ἕτεροι δέ φασιν, ὅτι γυμνὴν τὴν Ἀθηνᾶν ἰδὼν, γυνὴ γέγονε. ἐρίζοντος δέ ποτε τοῦ Διὸς πρὸς Ἥραν, καὶ λέγοντος πλείονα πόθον ἔχειν ἐν τῇ συνουσίᾳ τὰς γυναῖκας ἤπερ τοὺς ἄνδρας, φασὶ κριτὴν αὐτὸν καταστῆναι τὸν Τειρεσίαν. κριτοῦ δὲ γενομένου αὐτοῦ, ὡς καὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς γενομένου, καὶ φαμένου, ὅτι δεκαπλασίως ἐρᾷ τοῦ ἀνδρὸς ἡ γυνὴ, ὀργισθεῖσα ἡ Ἥρα ἐτύφλωσεν αὐτόν. ὁ δὲ Ζεὺς ἐχαρίσατο τὴν μαντικὴν ἀσφαλές, καὶ ζωὴν πολυχρόνιον. ὡς καὶ ἡ Περσεφόνη ἐν τῷ ᾅδῃ τοῦτο χαρίζεται, μόνῳ φρονεῖν τῶν ἄλλων ἁπάντων νεκρῶν περὶ τοῦ Διὸς καὶ Ἥρας περὶ Τειρεσίου, ἕνεκα τῆς λαγνείας κρίσεως. καὶ ὁ τῆς Μελαμπόδου ποιητὴς, ὡς ἀπὸ τοῦ Τειρεσίου φησίν·

Ἴσην μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνὴρ,
Τὰς δέκα δ' ἐμπίπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα.

ψυχαῖσι θερμὸν αἷμα.] αἷμα γὰρ χέας Ὀδυσσεὺς εἰς βόθρον, καὶ τὸ ξίφος αὐτοῦ κατέχων πρὸς ἐκφόβησιν τῶν ψυχῶν, ἠρώτα ἑκάστην τίς εἴη. ὁ Ὀδυσσεὺς παρὰ τῆς Κίρκης ἀπεστάλη εἰς ᾅδην, ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίου περὶ τῆς νόσου αὐτοῦ. προσέταξε δὲ αὐτῷ ἡ Κίρκη, ὅταν ἀπέλθῃ ἐκεῖ

Βόθρον ὀρύξαι, ὅσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεῖσθαι πᾶσι νεκύεσσι.
Πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνῳ,
Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι. ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ παλύνειν.
Αὐτὸν δὲ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενον παρὰ μηροῦ
Ἧσθαι. μὴ δ' ἐᾶν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
Αἵματος ἆσσον ἴμεν πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.

Γήλας, ἀκούσῃ κεῖθι πεμφίδων ὄπα
Λεπτὴν, ἀμαυρᾶς μάσακος προσφθέγμασι,
Ὅθεν γιγάντων νῆσος ἡ μετάφρενον
Θλάσασα, καὶ Τυφῶνος ἀγρίου δέμας
Φλογμῷ ζέουσα, δέξεται μονόστολον·
Ἐν ᾗ πιθήκων πάλμυς ἀφθίτων γένος
Δύσμορφον εἰς κηκασμὸν ᾤκισεν τόσον
Οἳ Μῶλον ὠρθύναν ἐκγόνοις Κρόνου.
Βαιοῦ δ' ἀμείψας τοῦ κυβερνήτου τάφον,

Vibrans, audiet illic animarum vocem
Tenuem, oris euanidi alloquiis.
Vnde gigantum dorsum insula
Collidens, corpúsque Typhonis efferi,
Flamma feruens recipiet vna cum naue:
In qua simiarum genus deorum rex

Deforme

Deforme collocauit in illorum opprobrium,
Qui tantum bellum Saturni concitarant posteris.
Baij porrò transiens nautæ sepulcrum,

Πεμφίδων.] ψυχῶν, παρὰ τὸ πέμπεσθαι. ἀπόρρυτοι γάρ, ὡς λεπταὶ καὶ ἀερώδεις αἱ ψυχαί. ἀμαυρᾶς μάστακος.] ἀμυδροῦ καὶ ἀσθενοῦς στόματος λαλιᾶς. ἔθι γιγάντων νῆσος.] ὁ μὲν Καισαρεὺς Προκόπιος τὴν Δαμασκὸν φησὶ Διὸς τρόπαιον κατὰ γιγάντων. ἕτεροι δὲ τὴν Σικελίαν, ὅπου καὶ τὸν τυφῶνα κεραυνοῖ, ὡς καὶ Ἡσίοδος,

Φλὸξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἄνακτος,
Οὔρεος ἐν βήσσῃσιν ἀϊδνῆς παιπαλοέσσης.

ἕτεροι δὲ γιγάντων νήσους τὰς Πιθηκούσας ἤκουσαν, αἳ εἰσὶ περὶ τὴν Ἰταλίαν. μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ Αἰσχίων ἐν ἑβδόμῳ Ἐφεσίδος. ταύτας δὲ τὰς νήσους ᾤκουν πρότερον οἱ γίγαντες. ὕστερον δὲ ὁ Ζεὺς χολωσάμενος αὐτοῖς, κατ' αὐτοῦ ἐπαναστάντας, ἐπέθηκεν αὐτοῖς τὰς νήσους, καὶ ἐκεῖ κατῴκισε πιθήκους, ἤτοι μιμοὺς οὔσας. τοὺς δὲ σατύρους καὶ ἀρκοϊζιανοὺς πρὸς ἀτιμίαν καὶ αἰσχύνην τῶν γιγάντων. ἡ θάλασσα νῆσος, τὸ μετάφρενον, καὶ τὴν ῥάχιν, καὶ τὸ δέμας καὶ σῶμα τοῦ ἀγρίου δράκοντος καὶ τυφῶνος ἡ Σικελία ἐστίν. κἂν ληρῶσιν οἱ πολλοί, ἤ τις φλογμῷ ζέει, ἤτοι φλόγας πέμπει ἐκ τῆς Αἴτνης πρὸς τὴν Κατάνην. δέξεται μονόστολον.] ὑποδέξεται δὲ αὐτὴ ἡ νῆσος τὸν Ὀδυσσέα μονόστολον, ἤτοι ἓν πλοῖον ἔχοντα. ἐν ᾗ πιθήκων.] ὁ πάλμυς καὶ βασιλεὺς τῶν ἀφθίτων, ἤτοι τῶν θεῶν ᾤκισεν. ἡ δὲ λέξις τὸ πάλμυς ἐστὶν Ἰώνων. καὶ χρῆται ταύτῃ Ἱππῶναξ λέγων· ὦ Ζεῦ πάτερ θεῶν Ὀλυμπίων πάλμυ, τί μ' οὐκ ἔδωκας χρυσὸν ἀργύρου πάλμυν. ᾤκισε δέ, τὸ σε μακρόν, ὡς κοινὴ συλλαβή. μῶλος, ὁ πόλεμος, παρὰ τὸ μὴ ὅλος καὶ ὁλόκληρος εἶναι. πολλοὶ γὰρ ἐν αὐτῷ τῷ πολέμῳ ἀναιροῦνται. Βαίου δ' ἀμείψας.] ὁ Βαῖος οὗτος κυβερνήτης ἦν Ὀδυσσέως, ὃς τελευτήσας ἐτάφη περὶ Σικελίαν. ἀφ' οὗ φασὶ κληθῆναι Βαίας τὰς νήσους καὶ πόλεις, καὶ τὸν Βαίου λιμένα, παρὰ τὴν κατ' Ἰταλίαν ἄορνιν.

Καὶ Κιμμέρων ἔπαυλα κ' Ἀχερουσίαν
Ῥόχθοισι κυμαίνουσαν οἴδματος χύσιν,
Ὄσσαν τε καὶ λέοντος ἀτραποὺς βοῶν
Χωστάς, ὀβρίμους τ' ἄλσος οὐδαίας κόρης,
Πυριφλεγές τε ῥεῖθρον, ἔνθα δύσβατος
Τείνει πρὸς αἴθραν κρᾶτα πολυδέγμων λόφος.
Ἐξ οὗ τὰ πάντα χύτλα καὶ πᾶσαι μυχῶν
Πηγαὶ κατ' αὐσονῖτιν ἕλκονται χθόνα,
Λιπὼν δὲ Ληθαίωνος ὑψηλὸν κλέτας,

Et Cimmeriorum domicilia, Acherusiámque
Procellis fluctuantem vndæ scaturiginem,
Ossámque, & leonis vias boum
Aggestas, Proserpinæque nemus infernæ puellæ,
Et Pyrphlegethontem fluuium, vbi inuius
Tollit in cælum verticem capax collis,

Ex quo cuncti fluuij, cunctique specuum
Fontes per Italicam fluunt terram:
Relinquénsque Lethæonis montem altum,

Καὶ Κιμμερίων ἔπαυλα.] τὰς ἐπαύλεις. τὸ δὲ σχῆμα μεταπλασμός. οἱ Κιμμέριοι δὲ κατὰ μὲν Ὅμηρον περὶ τὸν δυτικὸν Ὠκεανὸν κεῖνται. κατὰ δὲ τὸν περιηγητὴν Διονύσιον, Κιμμέριοι ναίουσιν ὑπὸ ψυχρῷ ποδὶ Ταύρου. Κἀχερουσίαν.] μυθικῶς μὲν ὁ Ἀχέρων ποταμός ἐστιν ᾅδου. ἱστορικῶς δὲ καὶ περιηγητικῶς ὁ Ἀχέρων ποταμός ἐστιν Ἡρακλείας, τῆς περὶ Σινώπην. καλεῖται δὲ Σωναύτης. οὐκ οἶδα δὲ ποῦ ὁ Λυκόφρων ἐνταῦθα λέγει εἶναι τὸν Ἀχέροντα. Κύμη καὶ Ὄσσα ὄρος Ἰταλίας μέγιστον, ὥς φησι Μητρόδωρος. καὶ Ὅμηρος φησὶ περὶ τῶν Ἀλφαίου παίδων, Ὤτου καὶ Ἐφιάλτου·

Ὄσσαν ἐπ' Οὐλύμπου μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' Ὄσσῃ
Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἵν' οὐρανὸς ἔμβατος εἴη.

λέοντος.] Ἡρακλῆς, ἢ διὰ τὴν λεοντῆν, ἢ διὰ τὴν ἀλκήν. ὃς Ἡρακλῆς τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐλαύνων, ὡς περὶ Ὄσσαν καὶ Κύμην ἐγένετο, εὗρε δὲ πελαγίσαντα τὸν Ὀρρόντην ποταμὸν φερόμενον ἐπὶ Μελίβοιαν τὴν πηγήν, ὡς οὐκ ἦν δυνατὸν αὐτὸν διελθεῖν, σκάψας τὰς κορυφὰς τῶν ὀρῶν, ἐνέβαλεν εἰς τὸν ποταμὸν καὶ ἀνέχωσεν αὐτόν, καὶ οὕτως διῆλθε σὺν ταῖς βουσίν. ὀβριμοῖς τ' ἄλσος.] Βριμὼ καὶ Ὀβριμὼ ἡ Περσεφόνη, ὅτι τῷ Ἑρμῇ βιάζοντι αὐτὴν ἐν Κυνηγεσίῳ ἐνεβριμήσατο, καὶ οὕτως ἐκεῖνος ἐπαύθη ἐγχρήματος. τινὲς γὰρ ὀμβρίμοις παρὰ τὸ ὄμβριμον καὶ βαρύ, οὐκ οἶδα ὅπου φησὶν εἶναι τὸν Πυριφλεγέθοντα, εἰ μὴ ἄρα ὅπου ἡ πόλις τῶν ὀνείρων, καὶ ἡ τοῦ Πλάτωνος πολιτεία. Πολυδέγμων.] τοῦτο τὸ ὄρος ἐστὶ τῆς Ἰταλίας, λίαν ὂν ὑψηλότατον· ἐξ οὗ φασὶ πάντας τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ ῥεῖν ποταμούς. Αὐσονῖτιν χθόνα.] εἶπον πολλάκις, ὡς Αὔσονες οἱ Αὐρούγκοι μόνοι κυρίως λεγόμενοι, μέρος Καμπανῶν καὶ Οὐόλκων παρὰ θάλασσαν κεῖνται. καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντας Ἰταλοὺς Αὔσονας καλοῦσι. καταχρηστικώτερον δὲ καὶ ἡμᾶς, καὶ παρ' Ἑλλήνων γονῆς πεφυκότας. Αὔσονες δὲ λέγονται κατά τινας μέν, ἀπὸ Αὔσονος τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Κίρκης παιδός. καθ' ἑτέρους δέ, ἀπὸ Αὔσονος τοῦ Ἰταλοῦ καὶ Λευκαρίας υἱοῦ. ἄλλοι δὲ ἐξ Αὔσονος ἑτέρου φασίν. Πυριφλεγέθων, ποταμός ἐστιν ἐν τῷ ᾅδῃ, ὡς καὶ Ὅμηρος·

Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι,
Κωκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ.

Κωκυτός τε, ὅπου λέγουσιν εἶναι λόφον δύσβατον, ὃν εἴ τις ἂν προσβῇ, ἀφανὴς γίνεται εὐθύς. ἐκεῖ δὲ λέγουσιν εἶναι τὰς τῶν ἀνθρώπων ψυχάς, ἃς φυλάσσει ὁ κύων τοῦ ᾅδου, ὃς ἔχει ἑκατὸν κεφαλάς. καὶ λέγουσιν, ὅτι τοὺς εἰσερχομένους μετὰ κολακίας προσδέχεται, τοὺς δὲ ἐξελθεῖν θέλοντας οὐκ ἐᾷ. εἰ δέ τις τολμήσειε τι ταχέως αὐτοῦ λαβέσθαι, καταδαπανᾷ τοῦτον. αἴθραν, τὸν αἰθέρα λέγει, ἢ τὸν ἀέρα, παρὰ τὸ αἴθω, τὸ καίω, καὶ λάμπω, καὶ ῥέω, ἤτοι ὁ ῥέων, τὸ φῶς ἐπὶ τῆς γῆς. Λιθαιών, ὄρος ὑψηλὸν Ἰταλίας. κλέτας δέ, κλιτύς, ἀκρώρεια.

Λίμνην τ' ἄορνον ἀμφιτορνωτὴν βρόχῳ,
Καὶ χεῦμα Κωκυτοῖο λαβρωθὲν σκότῳ
Στυγὸς κελαινῆς νασμόν, ἔνθα Τερμιεὺς

Paludémque auernam laqueo circumductam,
Et Cocyti fluuium tenebris absorptum,
Nigræ Stygis riuum, vbi Terminalis

Λίμνην τ' Ἄορνον.] Ἄορνος καὶ Ἄορνις λίμνη περὶ Κύμην. περιφέρει δὲ δίκην δεσμοῦ περιεσφιγμένη. ἔχει δέ, ὥς φασί τινες, αὐτὴ τὸ ὕδωρ κυάνεον. ἐπεκλήθη δὲ Ἄορνις, ὅτι οὐδὲν ὄρνεον δύναται αὐτὴν περιπτᾶσαι, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν σκοτεινὴν καὶ μεγάλην. καὶ ὁ μὲν Λυκόφρων

λίμνην λέγει τὴν Αορνον, καὶ ἕτεροι τινὲς περὶ τὸν Ηριδανὸν λίμνην θερμὴν ὀζώδη φασὶν, ἧς οὐδὲν ζῶον γεύεται. τελευτᾷ γάρ. ἐκεῖ δὲ λέγουσι γενέσθαι τὰ κατὰ τὸν Φαέθοντα. ἐπεὶ καὶ Αἴγειροι ἵστανται κατάγουσαι ἤλεκτρον. οἱ δὲ τὰς Αλεξάνδρου πράξεις συγγραψάμενοι, πέτραν φασὶν ὑψηλὴν ιέ σταδίων τὸ ὕψος εἶναι τὴν Αορνον. Αορνος δὲ λέγεται, ὅτι διὰ τὴν ψύξιν, αὐτὴν ὄρνεον οὐχ ὑπερίπταται. ὁ δ' Αλέξανδρος καὶ ταύτην ἐπόρθησεν. ἄλλοι δὲ τὴν Αορνον. Σωτίων τὲ καὶ Αγαθοσθένης, καὶ Δίων, καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἱστορικῶν, οὐ λίμνην, οὐδὲ πέτραν φασὶ, στόμιον δέ τι περὶ τὴν Αδιαβηνὴν, ὃ στόμιον, ὄρνεον ὑπερπετασθῆναι οὐ δύναται, ἀπὸ τῆς ἐκεῖθεν ἀναφερομένης ἀναθυμιάσεως, τελευτᾷ καὶ πᾶν ζῶον ἄλογον. ἡ Αδιαβηνὴ δὲ χώρα τῆς Μεσοποταμίας ἐστὶν, καὶ τῆς περὶ Νῖνον Συρίας. ἐν τῇ Αδιαβηνῇ τοῦτο τὸ Αορνον στόμιον, καὶ ἡ Κτησιφῶν πόλις, καὶ ἡ ἀσφαλτῖτις λίμνη. ἄσφαλτος δὲ ἐστὶν ἡ νάφθα. περὶ δὲ τῆς ἀσφαλτίτιδος λίμνης, Ιώσηππος λέγει περὶ Ιορδάνην καὶ Ιεριχοῦντα εἶναι πικρὰν καὶ ἄγονον τῇ κουφότητι. ἐν ταύτῃ φησὶ τῇ ἀσφαλτίτιδι τὰ ἐμβαλλόμενα πάντα ἄνω φέρεσθαι, καὶ ἀνθρώπους δὲ ὀπισθάγκωνα δῆσαι φησὶν Οὐεσπασιανὸν, καὶ ἐμβαλεῖν ταύτῃ τῇ λίμνῃ, καὶ ἀναχθῆναι μόνοις μὴ ἐπισταμένους νήχεσθαι. καὶ Ξενοφῶν καὶ ἕτεροι μυρίοι περί τε τοῦ Αόρνου στομίου, καὶ τῆς ἀσφαλτίτιδος λίμνης ἱστόρησαν. καὶ χεῦμα Κωκυτοῖο.] παρέφρακε τὸ Ομηρικὸν,

Κωκυτός θ' ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ.

ἡ δὲ Στὺξ βοηθήσασα καὶ αὐτὴ τῷ Διῒ, ὅτε οἱ λοιποὶ θεοὶ ἠβουλήθησαν αὐτὸν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ῥίψαι, δέδωκεν αὐτῇ ὁ Ζεὺς χάρισμα, τὸ ὀμνύειν εἰς αὐτὴν τοὺς θεούς. καὶ Ομηρος·

Ιστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,

Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος

Ορκος, δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν.

ὁ δὲ Κωκυτὸς ποταμὸς ἐν ᾅδῃ, μυθικῶς. ἀλληγορικώτερον δὲ, Κωκυτὸς ὁ θρῆνος, καὶ Αχέρων ἡ ῥεῦσις, καὶ ἡ χύσις τῶν ἀχέων καὶ θλίψεων τῶν διὰ τοὺς τεθνηκότας. καὶ Αἰακὸς δὲ πυλωρὸς, παρὰ τὸ αἲ αἲ λέγειν ἐν ταῖς κηδείαις, καὶ οἱονεὶ προπυλαίοις τοῦ ᾅδου. καὶ Μίνως καὶ Ραδάμανθυς, παρὰ τὸ μίμνειν τοὺς ἐκεῖ κατερχομένους, καὶ παρὰ τὸ ῥαδίως μινύθεσθαι καὶ φθείρεσθαι. ὁμοίως δὲ τὰ λοιπὰ πάντα, ἵνα μὴ μακρηγορῶ. στυγὸς κελαινῆς.] καὶ ἡ στὺξ λίμνη τοῦ ᾅδου, παρὰ τὸ στυγεῖσθαι τὰ ἐκεῖ. ἔστι δὲ καὶ ἐν Αρκαδίᾳ ἑτέρα, διακόπτουσα τῇ ψυχρότητι πάντα τὰ ἀγγεῖα, πλὴν τῶν κερατίνων. τερμιεύς.] ὁ Ζεὺς, ὡς ἀρχὴ καὶ τέρμα πάντων.

Ορκωμότοις ἔτευξεν ἀφθίτοις ἕδρας,
Λοιβάς τ' ἀφύσσων χρυσέαις πέλλαις γάνος,
Μέλλων γίγαντας κἀπὶ Τιτῆνας περᾶν
Θῆσσαν δάειραν καὶ ξυνευνέτην δόμων,
Πήληκα κόρσῃ κίονος προσαρμόσας.
Κτενεῖ δὲ κούρας Τηθύος παιδὸς τριπλᾶς
Οἴμας μελῳδοῦ μητρὸς ἐκμεμαγμένας
Αὐτοχθόνοις ῥιφαῖσιν ἐξ ἄκρας σκοπῆς
Τυρσηνικὸν πρὸς κῦμα δυσπλοούσας πτεροῖς,
Οπου λινεργὴς κλῶσις ἑλκύσει πικρά.

Iurisiurandi constituit diis sedes,

Contra Gigantes atque Titanes transiturus:
Et aquæ libamina situlis hauriens aureis,
Offeret Proserpinæ & marito munus,
Galeam columnæ capiti appendens.
Tres autem occidet Tethyis neptes virgines,
Canoræ matris cantus exprimentes,
Spontaneis iactibus ex alta specula
In vndam Tyrrhenam pennis vrinantes,
Quo lanificum trahet acerbum stamen.

Ορκωμόποις.) ὅρκον γὰρ τῶν θεῶν μυθικῶς ὁ Ζεὺς ἐποίησε, τὴν Στύγα, καὶ λοιβὰς, ἤτοι θυσίας, ἀφυσσάμενος χρυσοῖς πετηλείοις ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτῆς, ὅτε ἔμελλε περάσαι πρὸς πόλεμον γιγάντων καὶ Τιτάνων. ὁ δὲ Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ διὰ τοῦτο φησὶ τὸν Δία ὅρκον θεῶν ποιῆσαι τὴν Στύγα, ὅτι πρώτη τῶν λοιπῶν θεῶν σὺν τοῖς ἰδίοις παισὶν εἰς τὴν κατὰ Τιτάνων μάχην ἦλθε συνεργὸς τῷ Διΐ. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως. λιπὼν δὲ Ληθαιῶνος ὑψηλὸν κλέπας ὁ Ὀδυσσεὺς, καὶ τόδε καὶ τόδε, ὅπου ὁ Ζεὺς τάδε ἐποίησε, θήσει αὐτὸς ὁ Ὀδυσσεὺς δάνος, ἤτοι δῶρον καὶ ἀνάθημα. τίνι; τῇ δαείρᾳ καὶ κοπικῇ καὶ ἀναιρετικῇ, ἤτοι τῇ Περσεφόνῃ καὶ τῷ συνευνέτῃ ταύτης ᾅδῃ, μετὰ τὸ ἀνελθεῖν, ἀπὸ τοῦ ᾅδου. τί δάνος θήσει; πήληκα καὶ περικεφαλαίαν τῇ κόρσῃ, καὶ τῇ κεφαλῇ τοῦ κίονος, προσαρμόσας καὶ θεὶς τὴν πήληκα. ἱστορεῖται γὰρ, ὅτι μετὰ τὸ ἀνελθεῖν ὁ Ὀδυσσεὺς ἐκ τοῦ ᾅδου, ἀνιέρωσε κίονα τῷ ᾅδῃ καὶ τῇ Περσεφόνῃ· ἐφ᾽ ᾧ καὶ τὴν περικεφαλαίαν αὐτῇ ἀνέθηκε. Περσεφόνη δὲ καὶ Ἴσις, ἡ Γῆ, καὶ Ῥέα, καὶ Ἑστία, καὶ Πανδώρα, καὶ ἕτερα μυρία ὀνομάζεται. κόρσῃ.) ἡ μήνιγξ, καὶ ἡ κεφαλὴ, ὥς φησιν Ἐμπεδοκλῆς·

Ὡς πολλῶν μὲν κόρσαι ἀναύχενες ἐβλάστησαν.

Κτενεῖ δὲ κούρας.) τὰς σειρῆνας λέγει, Παρθενόπην, Λευκωσίαν, καὶ Λίγειαν. τινὲς δὲ ἑτέρως ταύτας φασίν. ἦσαν δὲ θυγατέρες Ἀχελώου καὶ Τερψιχόρης· ὁ δὲ Ἀχελῷος υἱὸς ἦν Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος. αἱ Σειρῆνες γὰρ μὴ φέρουσαι τὴν ὑπὸ Ὀδυσσέως ἧτταν, ἑαυτὰς κατεθαλάττωσαν. διέτριβον δὲ αἱ Σειρῆνες κατὰ μὲν τινας ἐν Πελωρίδι. κατὰ δὲ ἄλλους ἐν ταῖς Σειρηνούσαις, αἵ εἰσι τρεῖς ἄκραι τῆς Ἰταλίας. ἄλλοι δὲ ἄλλως καλοῦσι ταύτας Πεισινόην, Ἀγλαόπην, Θελξιέπειαν. τούτων ἡ μὲν ἐκιθάριζεν, ἡ δὲ ᾖδεν, ἡ δὲ ηὔλει. καὶ διὰ τούτων, καταμένειν ἔπειθον τοὺς παραπλέοντας.

δάειρα.] δάειρα δὲ παρὰ τὸ δᾷδα, δᾳδοῦχος γὰρ ἡ θεός. δυσπλούσας πτεροῖς.) πλεούσας ἐν τοῖς πτεροῖς, ἐπειδὴ, ὡς ἔφην, τὰ ἄνω παρθένων εἶχον, τὰ δὲ κάτω ὄρνιθες ἦσαν πτερὰ ἔχουσαι. ὅπου λινεργής.) ὅπου ὁ τῶν μοιρῶν λίνος ὁ πικρὸς, τουτέστι τὸ πεπρωμένον, ἀποθανεῖν αὐτὰς ἐπεκλώσατο.

Τὴν μὲν Φαλήρου τύρσις ἐκβεβρασμένην
Γλάνις τε ῥείθροις δέξεται τέγγων χθόνα,
Οὗ σῆμα δωμήσαντες ἔγχωροι κόρης
Λοιβαῖσι καὶ θύσθλοισι Παρθενόπην βοῶν
Ἔτεια κυδανοῦσιν οἰωνὸν θεάν.
Ἀκτὴν δὲ τὴν προὔχουσαν εἰς Ἐνιπέως
Λευκωσία ῥιφεῖσα τὴν ἐπώνυμον
Πέτραν ὀχήσει δαρόν. ἔνθα λάβρος Ἲς

Γείτων θ' ὁ Λάρις ἐξερεύγονται ποτά.
Λίγεια δ' εἰς Τέρειναν ἐκναυσθλώσεται,
Κλύδωνα χελλύσσουσαν. τὴν δὲ, ναυβάται,

Vnam quidem Phaleri arx expulſam,
Glaníſque terram humectans excipiet:
Vbi templum indigenæ extruentes puellæ,
Libaminibus Parthenopen, & ſacrificiis boum
Quotannis honorabunt, volucrem deam:
In ripam autem eminentem Enipei
Eiecta Leucoſia, cognominem diu
Occupabit inſulam, vbi violentus Is,
Vicinúſque Laris eructant latices.
Ligea denique in Terinam exponetur,
Vndam criſpans: quam nautæ

Τὴν μὲν Φαλήρου.] Φάληρος τύραννος Σικελίας, ἔκτισε τὴν ἐν Ἰταλίᾳ Νεάπολιν, τοὺς ἐπιξενιζομένους πρὸς αὐτὸν δεινῶς κολάζων καὶ ἀναιρῶν. λέγει οὖν τὴν Παρθενόπην ἐκεῖ ἐκπεσεῖν. Διόδωρος δὲ ὁ Σικελὸς, καὶ ὁ Οππιανὸς τὴν Νεάπολιν ὑφ' Ἡρακλέους κτισθῆναι. καὶ φησὶν ὁ Οππιανὸς ἐν τοῖς Κυνηγετικοῖς, νέον πέδον Ἡρακλῆος, αὐτὴν τὴν Νεάπολιν λέγων. μέμνηται τοῦ Φαλήρου καὶ Καλλίμαχος λέγων, τὴν ἐκείνου Φάληρος πρᾶξιν ἀπεπλάσατο. τύρσις.) τὸ τεῖχος, ὅτι Τυρσηνοὶ πρῶτον ἐφεῦρον τὴν τειχοποιΐαν. Γλάνις.) ποταμὸς Ἰταλίας καὶ Κύμης, ἔνθα καὶ ὁμώνυμος αὐτῷ ἰχθὺς, ὥς φασι, γίνεται, οὗ ἡ χολὴ λίαν ὠφέλιμος, ἀλλὰ μόνου τοῦ ἐν ἐκείνῳ τῷ ποταμῷ. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος ποταμὸς Ἰταλίας Γλάνις, καὶ ἄλλος Ἰβηρίας. δωμήσαντες, τὸ δω μικρὸν ὁ Τζέτζης γράφει, πλεῖστοι ἄνω αὐτοῦ μακρόν. καὶ φησὶν, ὅτι ἐκτείνεται ὑπὸ τοῦ μ, καὶ ἔστι κοινὴ συλλαβή. τὰ γὰρ ἀμετάβολα ἐκτείνει, ὁπότε ὁ μετρικὸς βούλοιτο. εἰ δὲ μέγα φησί τις τοῦτο γράφεσθαι, γινωσκέτω λέγειν, ὅτι Ἀττικῇ ἐκτάσει τοῦτο γέγονεν, καὶ μὴ κτηνωδῶς καὶ ἀναιδῶς γράφεται. οἰωνὸν θεάν.) διὰ τὸ ὀρνεομιγεῖς εἶναι τὰς Σειρῆνας, οἰωνοὺς καλεῖ. θεὰς δὲ, διὰ τὸ τοιαύτην ἔχειν δύναμιν θελκτικὴν, ὥστε κατέχειν καὶ ἀναιρεῖν τοὺς ἀκούοντας τοῦ μέλους αὐτῶν. ἀκτὴν δὲ τὴν προὔχουσαν.) Ἐνιπεὺς ὁ Ποσειδῶν παρὰ Μιλησίοις τιμᾶται. εἰς δὲ τὸ Ποσειδήϊον τέθαπται ἐκριφεῖσα ἡ Λευκωσία, ἡ Σειρήν. προὔχουσαν, τὴν προκειμένην εἰς θάλασσαν. λέγει δὲ τὸ Ποσειδήϊον ἄκρον. πέτραν δὲ νῦν τὴν νῆσον λέγει. Λευκωσία δὲ ἡ νῆσος ἀπὸ ταύτης τῆς Σειρῆνος Λευκωσίας ἐκλήθη. ὁ ποτά.] ὁ ποτός ἐστιν. νῦν δὲ τὸ σχῆμα μεταπλασμὸς, ἀπὸ ἀρσενικοῦ εἰς οὐδέτερον. ἐκναυσθλώσεται.) ναυσθλώσεσθαι ἐστὶ κυρίως, τὸ μετὰ νηὸς ἐκπλεῦσαι. νῦν δὲ τὸ ἐκριφῆναι ὑπὸ τῶν κυμάτων. Χελύσσουσαν.) ἐν λάμβδα γράφων ὁ Τζέτζης φησὶ, μὴ εἶναι τὸν στίχον ἐπταισμένον. κοινὴν γὰρ λέγει ταύτην συλλαβήν. ἐκτείνεσθαι δὲ τὸ ε ὑπὸ τοῦ λ ἀμεταβόλου ὄντος, ὥσπερ καὶ πρὶν ἔφην. καὶ τὰ δασέα ὁμοίως ἐκτείνουσι τὰ βραχέα, εἰ ἔμπροσθεν αὐτῶν εὑρεθείη. οἱ δὲ λοιποὶ πάντες δύο λ γράφουσι, λέγοντες κατὰ πλεονασμὸν εἶναι τὸ ἓν λ. χελλύσσουσα γὰρ, ἡ διαπλέουσα καὶ νηχομένη. καὶ γὰρ οἱ νηχόμενοι, τοῖς χείλεσιν ὠθοῦσι τὸ ὕδωρ. τὸ δὲ θέμα χελύω.

Κρόκαισι ταρχύσουσιν ἐν παρακτίαις
Ὠκινάρου δίναισιν ἀγχιτέρμονα.

Λούσει δὲ σῆμα βούκερως νασμοῖς Ἄρης
Ὀρνιθόπαιδος ἴσμα φοιβάζων ποτοῖς.
Πρώτῃ δὲ καί ποτ' αὖθις συγγόνων θεᾷ
Κραίνων ἁπάσης Μόψοπος ναυαρχίας
Πλωτῆρσι λαμπαδοῦχον ἐντυνεῖ δρόμον,
Χρησμοῖς πιθήσας. ὅν ποτ' αὐξήσει λεὼς,
Νεαπολιτῶν, οἳ παρ' ἄκλυστον σκέπας
Ὅρμων Μισηνοῦ στύφλα ναίουσιν κλίτη.
Βύκταις δ' ἐν ἀσκῷ συγκατακλείσας βοὸς

In arena sepelient litorali,
Ocinari vorticibus conterminam.
Abluet autem sepulchrum Corniger fortis,
Semiauis extergens aquis monumentum.
Primæ porrò quondam sororum deæ
Imperator totius Atticæ classis
Vectoribus lampadiferum instituet cursum,
Oraculis obtemperans: quem augebit populus
Neapolita, qui prope tranquillum tegmen
Miseni portuum saxosa habitabit promontoria.
Ventis autem in vtre conclusis bubulo,

Ὠκινάρου δίναισιν.) Ὠκίναρος ποταμὸς περὶ Τέρειναν, ἄρης ἤτοι ἰσχυρὸς λεγόμενος, καὶ βουκέρως διὰ τὸ ἠχητικὸν, ὅτι τοὺς ποταμοὺς κερατοφόρους καὶ βουκεφάλους ἐσαίνουσιν, ἴσως διὰ τὸ βίαιον καὶ ἠχῶδες καὶ βρυχητικὸν τῶν ῥευμάτων. Ἄρης γὰρ οὐκ ἔστι ποταμὸς περὶ Τέρειναν. ἔοικε δὲ, ὅθεν ἐπιτηδείως αὐτὸ ἐδέξατο ἐπὶ τοῦ Ὠκινάρου. ὀρνιθόπαιδος.) τῆς ὀρνιθοφυοῦς, τὸ δὲ ὀρνιθόπαις καὶ καλλίπαις, καὶ ἀνδρόπαις, καὶ τὰ ὅμοια, διπλῶς νοοῦνται. ἡ δὲ ἔννοια ἐξελέγχει τὴν ἀλήθειαν. ὀρνιθόπαις γὰρ λέγεται, καὶ ἡ ὄρνιθος παῖς, καὶ ἡ ὀρνιθοφυὴς παῖς, ὡς νοεῖται νῦν. καλλίπαις δὲ, ἡ καλῆς μητρὸς παῖς, καὶ ἡ καλὴ παῖς. ἀνδρόπαις, ὁ ἀνδρείου παῖς, καὶ ὁ ἀνδρεῖος παῖς, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως. ἐλέγχει δὲ τὸ πῶς χρὴ νοεῖν ταῦτα, ἡ ἔννοια. ἴσμα.] ἵδρυμα, τάφον, παρὰ τὸ ἵζω ῥῆμα. φοιβάζων δὲ, πλύνων, καθαίρων τοῖς ὕδασιν. ὅθεν φοίβη τὸ ὕδωρ, καὶ πᾶν καθαρόν. πρώτῃ δὲ καί ποτ' αὖθις.] Τίμαιος ὁ Σικελικός φησι, Διότιμον τὸν Ἀθηναίων ναύαρχον παραγενόμενον εἰς Νεάπολιν κατὰ χρησμὸν θῦσαι τῇ Παρθενόπῃ, καὶ δρόμον ποιῆσαι λαμπαδικὸν, ὃν περ λαμπαδικὸν ἀγῶνα καὶ δρόμον οἱ Νεαπολῖται ἐτησίως ἐτέλουν. Μοψοπία δὲ, πάλαι ἐκαλεῖτο ἡ Ἀττικὴ χώρα καὶ αἱ Ἀθῆναι, ἀπό τινος Μόψοπος. Διότιμος δὲ εἰς Νεάπολιν ἦλθεν, ὅτι στρατηγὸς ὢν τῶν Ἀθηναίων, ἐπολέμει τοῖς Σικελοῖς. ἄκλυστον.] πολύκλυστον, ἢ ἀκύμαστον. Μισηνὸς δὲ ὅρμος, ἤτοι λιμὴν Νεαπολιτῶν. καταχρηστικῶς δὲ λέγεται ὅρμος ὁ λιμήν. λιμὴν γὰρ λέγεται τὸ ὅλον πλάτος, καὶ ὁ κόλπος, ὅπου καταίρουσιν αἱ ὁλκάδες. ὅρμος δὲ ἡ στάσις μιᾶς ἑκάστης ὁλκάδος. Μισηνὸς δὲ.] ὄρος Νεαπολιτῶν. στύφλα κλίτη.) τραχέα μέρη καὶ κλίματα, ἢ ἀκρωτήρια. βύκταις δ' ἐν ἀσκῷ.] Αἴολος ὁ Ἱππότου ἐν Ῥηγίῳ τῆς Ἰταλίας ὢν βασιλεὺς ἀστρονομικώτατος καὶ πολύπειρος, ἐφρόντισε μᾶλλον εἰδέναι περὶ τῶν ἀνέμων χάριν τῶν ναυτιλλομένων, καὶ προέλεγεν ὡς τυχὸν εἰ ἐν ταύρῳ ἄστρῳ πλεύσειεν. μέχρι τοῦδε ζέφυρος αὐτοῖς ἔσεται πνέων ἄνεμος, εἰ ἐν δύσει τοῦ κυνὸς τοιόσδε, καὶ ἐν τῇ ἀνατολῇ αὐτοῦ ἕτερος. καὶ τούτου ἕνεκα ἐμυ-

θεύσαντο αὐτὸν δεσπότην εἶναι ἀνέμων. ὁμοίως δὲ καὶ τὸν Αμακλείδην καὶ Πρωτοκλῆ, καὶ Πρωτοκρέοντα, ὥς φησιν Ορφεύς. οὕτως οὖν ἔφασαν αὐτοὺς καὶ δεσπότας εἶναι ἀνέμων, ὡς καὶ δεῖν ἀσκοῖς, ὃν βούλοιντο αὐτῶν, τοὺς δ' ἄλλους ἐᾶν πνεῖν. οὕτω γοῦν φασὶ, καὶ τοῦτον τὸν Αἴολον τοὺς ἄλλους ἀνέμους ἐν τῷ ἀσκῷ καταδήσαντα δοῦναι τῷ Οδυσσεῖ, Ζέφυρον δὲ μόνον ἐᾶσαι, ὡς αὐτῷ χρειωδέστατον καὶ φορόν. καὶ Ομηρος·

Δῶκε μοι ἐκδείρας ἀσκὸν βοὸς ἐννεώροιο,
Ενθα δὲ βυκτάων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα.
Κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
Ημὲν παυέμεναι, ἠδ' ὀρνύμεν ὅν κ' ἐθέλῃσιν.

ἐγὼ δὲ καὶ τὸν ἀσκὸν δέχομαι. φασὶ γὰρ οἱ μηχανικοὶ, καὶ οἱ τὰ ἀρρητουργικὰ γράφοντες, ὡς ἐάν τις δελφῖνον ποιήσῃ ἀσκὸν, ἐκδείρας αὐτὸν, καὶ ἔχων παρ' ἑαυτῷ, ποιήσει τὸν πνεῖν ὃν ἂν βούλοιτο ἄνεμον. καὶ ἴσως καὶ οὗτος ὁ Αἴολος ἦν ἂν μαγικώτατος. τούτου δὲ τοῦ Αἰόλου υἱὸς ἦν Ιόκαστος, ὃς τὸ Ρήγιον ἔκτισεν, ὥς φησι Καλλίμαχος.

Ρήγιον ἄστυ λιπὼν Ἰοκάστου Αἰολίδαο,

παλινστροβήτοις. Οδυσσεὺς τοὺς ἐναντίους ἀνέμους ἐγκεκλεισμένους ἔχων ἐν τῷ ἀσκῷ, μόνῳ δὲ ναυτιλλόμενος τῷ Ζεφύρῳ, ἐννέα νυχθήμερα πλεύσας, τῷ δεκάτῳ τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα καὶ πυρπολοῦντάς τινας θεασάμενος, κοπιάσας ὡς ἀεὶ τὸν πόδα τῆς νηὸς ἔχων ἐκάθευδεν. οἱ φίλοι δὲ τούτου λύουσι τὸν ἀσκὸν, χρυσὸν νομίσαντες ἔχειν. ἐκχυθέντων δὲ τῶν ἀνέμων, καὶ αἰφνιδίως ταραξάντων τὸ πέλαγος, πάλιν εἰς τὴν Αἰολίαν ὑπέστρεψαν ἄκοντες τοῖς ἀνέμοις φερόμενοι. ὁ δὲ Αἴολος δυσμενῶς αὐτὸν ἀπέπεμπε, λέγων·

Ερρ' ἐκ νήσου θᾶσσον ἐλάχιστε ζωόντων,
Ερρ' ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπεχθόμενος ἐνθάδ' ἱκάνεις.

Παλινστροβήτοις πημοναῖς ἀλώμενος,
Κεραυνίῃ μάστιγι συμφλεχθήσεται,
Καύηξ ἐρινοῦ προσκαθήμενος κλάδῳ,
Ως μὴ καταβρόξῃ νιν ἐν ῥόχθοις κλύδων,
Χάρυβδιν ἐκφυσῶσαν ἑλκύσας βυθῷ.

Retrogradis errans damnis,
Fulmineo flagellabitur flagello
Larus, caprifici insidens ramo,
Ne ipsum deuoret æstus inter fluctus,
Charybdin è gurgitibus efflantem trahens.

Κεραυνίῃ μάστιγι.] Οδυσσεὺς μετὰ τῶν φίλων αὐτοῦ κατελθὼν ἐπὶ τὴν Θρινακίαν νῆσον, ὅπου οἱ τοῦ ἡλίου βόες ἐνέμοντο· ὁ ἥλιος δὲ μαθὼν τοῦτο παρὰ Λαμπετίης, τῷ Διῒ ἀπαγγέλλει, λέγων·

Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Τίσετε δὴ ἑτάροις Λαερτιάδεω Οδυσσεῖ.
Εἰ δέ μοι οὐ τίσουσι βοῶν ἐπιεικέ' ἀμοιβήν,
Δύσομαι εἰς ἀΐδαο καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνων.

Ο δὲ Ζεὺς ὀργισθεὶς αὐτοῦ ἐκεραύνωσεν. κακῶς καὶ συγκεχυμένως καὶ ἀδιαρθρώτως ὁ Λυκόφρων τὴν περὶ Οδυσσέως ἱστορίαν λέγει. οὐ γὰρ τῇ τότε στροφῇ τὸ τοῦ Οδυσσέως πλοῖον ἐκεραυνώθη. οὐδὲ αὐτὸς ὁ Οδυσσεὺς ὁ κατὰ τοῦτον φαινόμενος, κεραυνωθεὶς καύηξ καὶ λάρος, καὶ καθήμενος μετὰ τὴν κεραύνωσιν, ἐν τῷ κλάδῳ τῆς συκῆς, ἵνα μὴ ἀποπνιγῇ ὑπὸ τῆς χαρύβδεως, ἀλλὰ τότε ἐκεραυνώθη τὸ πλοῖον αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ τὴν τρόπιν κατέχων ὑπεστράφη τοῖς ἀνέμοις περὶ τὴν Χάρυβδιν, καὶ περὶ τὴν ἐκεῖ ἀπεκρεμάσθη συκῆν, μεθ' ὃ οἱ ἑταῖροι αὐτοῦ ἐν τῇ Σικελίᾳ τὰς τοῦ ἡλίου κατέφαγον βόας. καύηξ.] οὗτος μὲν καύηξ φησίν. ὁ δὲ Ιππῶναξ καύης λέγει οὑτωσί·

Κίκαν δ' ὁ πανδάλητος ἄμμορος καύης,
Καύης δ' ὁ λάρος, κατ' αὐνίανας ἐστίν.

Ερινοῦ.] ἐρινεοῦ, καὶ ἐν συγκοπῇ ἐρινοῦ. ἐρινεὸν

ἢ οἱ πολλοί φασιν εἶναι τὴν ἀγρίαν συκῆν. οὐκ ἔστι δὲ τοῦτο, ἀλλ' ἡ ἐρινεὸς εἶδος ἐστὶ συκῆς, ἀπὸ Ἐρινεοῦ πόλεως Δωρικῆς. ἔστι γὰρ πόλις ἐστὶν ἡ Δωρὶς, ἧς μία πόλις ἡ Ἐρινεός, ἐν ᾗ εἰσὶ συκαῖ λεγόμεναι ἐρινεοί, ὡς δαμασκηναί, ἀνατολικαί, καὶ κυδώνια μῆλα. πάλιν τὴν Ὀδυσσέως ἱστορίαν ἐν βραχεῖ ἐρῶ, μετὰ τὸ λῆξαι τὴν τοῦ Λυκόφρονος ῥῆσιν, τῶν περὶ τούτου τοῦ Ὀδυσσέως λεγομένων.

Χάρυβδις.] ἡ τῆς θαλάσσης ἀναρρόφησις, ἢ Χάρυβδις τῆς ἡμέρας τρίτον συναπόσα-
το ὕδωρ, καὶ πάλιν
ἀνίει.

Βαιὸν δ' τερφθεὶς τοῖς Ἀτλαντίδος γάμοις
Ἀναυλόχητον αὐτοκάνδαλον σκάφος
Βῆναι ταλάσσει καὶ κυβερνήσει τάλας
Αὐτουργότευκτον βάριν εἰς μέσην τρόπιν
Εἰκαῖα γόμφοις προστεταργανωμένην·
Ἧς οἷα τυτθὸν Ἀμφίβαιος ἐκβράσας,
Τῆς κηρύλου δάμαρτος ἀπτῆνα σπόρον,

Paulisper deinde nuptiis Atlantidis delectatus,
Naualibus carens ac tumultuarium nauigium
Conscendere audebit, & gubernabit miser
A se factam ratem, in carina media
Temerè clauis deuinctam:
Ex qua illum Neptunus eiiciens
Tanquam paruum halcedinis implumem partum,

Βαιὸν δὲ τερφθείς.) πῶς φησὶ βαιόν; ἑπτὰ γὰρ ἔτη ἐποίησεν Ὀδυσσεὺς παρὰ τῇ Καλυψοῖ. ῥητέον οὖν, ὅτι βαιὸν εἶπεν, ὡς πρὸς τὴν βούλησιν ἐκείνης. καὶ ξ̄ γὰρ ἔτη ὀλίγα ἂν ἐλογίσθησαν ἐκείνοι. αὕτη γὰρ διόλου ἠθέλησεν συνεῖναι αὐτὸν αὐτῇ, καὶ ἀγήρατον θήσειν καὶ ἀθάνατον ἢ μετὰ πάντων.

ἀναυλόχητον.) τὴν μικρὰν λέγει ναῦν, καθὸ ὑπὸ ναυτῶν οὐκ ὠχεῖτο. οὐ γὰρ ἦν ναῦς, ἀλλὰ σχεδία, ἤτοι αὐτοσχέδιον πλοῖον, οὐδὲ τῶν ἐν ὅρμῳ καὶ λιμένι καταλεγομένων. ναυλόχους γὰρ ἔλεγον τοὺς λιμένας, τοὺς τὰς ναῦς ὑποδεχομένους, ἢ τοὺς τὰς ναῦς λοχοῦντας. αὐτοκάνδαλον.) αὐτοσχέδιον, τὸ εἰκῆ καὶ ὡς ἔτυχε γεγονός. εἴρηται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῶν ἀλφίτων. αὐτοκάνδαλα γὰρ λέγεται κυρίως, τὰ ὡς ἔτυχε φυραθέντα ἄλευρα. αὐτουργότευκτον βάριν.) αὐτοσχέδιον πλοῖον. βάρις δὲ νῦν μὲν τὸ πλοῖον σημαίνει. σημαίνει δὲ καὶ θρόνοις, πύργοις, αὐλαῖς, στοαῖς, καὶ τείχοις. προστεταργανωμένην.) συμπεπλεγμένην. ἡ γὰρ παρ' ἡμῖν σαργάνη, ἤτοι τὸ πλεκίδιον, παρὰ Ἀττικοῖς ταργάνη λέγεται. καὶ τὸ συμπλέκεσθαι, τεταργανῶσθαι. κηρύλος.) ὁ ἄρσην ἀλκύων. δάμαρ δὲ τούτου, ἡ θήλεια αὐτοῦ. ἀπτῆνα σπόρον.) ὁ ἄπτερος νεοσσός. εἴωθε γὰρ ὁ κλύδων τοὺς τῶν ἀλκυόνων νεοσσοὺς διαφθείρειν. διὸ φασὶν ἑπτὰ ἡμέραις γαληνιᾶν τὴν θάλασσαν, ἡνίκα ᾠοτοκοῦσι. διὸ καλοῦνται αἱ ἡμέραι αὗται ἀλκυονίδες. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· ἀφ' ἧς τινος σχεδίας, ὁ Ἀμφίβαιος καὶ Ποσειδῶν, ἐκβράσας τὸν Ὀδυσσέα οἷα τυτθὸν ἀπτῆνα σπόρον, ἤτοι μικρὸν ἄπτερον νεοσσὸν, τῆς δάμαρτος καὶ τῆς θήλεος τοῦ κηρύλου καὶ ἄρρενος ἀλκύονος, βαλεῖ πρὸς τὸ κῦμα τὸν δύστηνον, ἤτοι αὐτὸν τὸν κολυμβητὸν Ὀδυσσέα ἐμπεπλεγμένον κάλοις. βαλεῖ δὲ σὺν αὐταῖς ταῖς μεσόδμαις καὶ τοῖς ἰκρίοις. ἢ οὕτως, ὡς ἡ θάλασσα εἴωθε τοὺς τῶν ἀλκυόνων νεοσσοὺς ἐκταράττειν, οὕτω καὶ ὁ Ποσειδῶν τὸν Ὀδυσσέα. μεσόδμαι λέγονται τὰ μέσω ξύλα τῆς σχεδίας καὶ τῶν πλοίων· ἴκρια δὲ, τὰ ὀρθὰ, καὶ τὰ

καταστρώματα. ἀστῷ συνοίκῳ.] Γλαῦκος ὁ Ἀνθηδόνιος ἦν ἁλιεύς. ἐμμανὴς δὲ γενόμενος, ἥλατο εἰς τὴν θάλασσαν. ἰχθῦς γὰρ ἁλιεύσας, καὶ ῥίψας νεκροὺς εἰς γῆν, εἶδε προσεγγίσαντα βοτάνῃ καὶ ἀναζήσαντα. φαγὼν δὲ καὶ αὐτὸς, γέγονεν ἀθάνατος, ἀλλ' οὐκ ἀγήρως. καὶ ἥλατο, ὥσπερ ἔφην, εἰς θάλασσαν. μαντεύεται δὲ ὡς ὁ παρ' Ὁμήρῳ Πρωτεὺς, καὶ παρὰ Πινδάρῳ Τείτων τοῖς Ἀργοναύταις. τὴν δὲ βοτάνην ἧς ἐγεύσατο, φασί τινες ἀείζωον εἶναι. ἡ δὲ Ἀνθηδὼν πόλις Βοιωτίας, ἣν ᾤκησαν Θρᾷκες. ὁ δὲ Ἰώσηππος καὶ τὴν νῦν λεγομένην Ἀγριοπιάδα, Ἀνθηδόνα φησὶ πρότερον καλεῖσθαι. σύνοικον δὲ τῷ Γλαύκῳ λέγουσι γενέσθαι τὸν Ὀδυσσέα, διὰ τὸ ῥιφῆναι ἀπὸ τῆς σχεδίας εἰς τὴν θάλασσαν, ὥσπερ ἐκεῖνος ἀπὸ τῆς γῆς ἥλατο, φαγὼν τὴν βοτάνην.

Αὐταῖς μεσόδμαις καὶ σὺν ἰκρίοις βαλεῖ
Πρὸς κῦμα δύπτην ἐμπεπλεγμένον κάλοις.
Πόντου δ' ἄϋπνος ἐνσαρούμενος μυχοῖς
Ἀστῷ σύνοικος Θρακίας Ἀνθηδόνος.
Ἔσται. παρ' ἄλλου δ' ἄλλος, ὡς πεύκης κλάδον
Βύκτης στροβήσει φελλὸν ἐνθρώσκων πνοαῖς.
Μόλις δὲ Βύνης ἐκ παλιρροίας κακῆς
Ἄμπυξ σαώσει στέρνα δεδρυφαγμένον

Cum antemnis & medianis iaciet
In mare vrinatorem rudentibus innexum.
In marinis autem ſpecubus iactatus inſomnis,
Anthedonis Threſſæ ciui contubernalis
Erit, alio poſt alium, ceu pinus corticem,
Suber, vento iactante, inſultante flatibus.
Vix tandem Leucotheæ ex refluuio graui
Reticulum ſeruabit, pectora munitum

Παρ' ἄλλου δ' ἄλλος.] Λεωνίδης ἐν τῷ περὶ Ἰταλίας φησὶν, ὄρος εἶναι, ἐν ᾧ πεύκας γίνεσθαι ὑπερμεγέθεις. ἐκ δὲ τούτων γίνεσθαι τοὺς φελλοὺς, οἷς χρῶνται πρὸς κουφισμὸν τῶν δικτύων φελεῖς. περιφραστικῶς δὲ πεύκης κλάδον εἴρηκε τὸν φελλόν. Ὅμηρος δὲ οὐ φελλὸν καλεῖ, ἀλλὰ φυλλίαν τὸ δένδρον καὶ τὸν φελλόν. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως, παρ' ἄλλου δ' ἄλλος, βύκτης καὶ ἄνεμος ἐνθρώσκων καὶ ἐμπίπτων ἐν πνοαῖς, στροβήσει καὶ κινήσει τὸν Ὀδυσσέα, ὡς πεύκης κλάδον, ἤτοι φελλόν. τὸ δὲ σχῆμα ἐστὶν ἑρμηνευτικόν.

μόλις δὲ Βύνης.) τὸ ἑξῆς Βύνης καὶ τῆς Ἰνοῦς τῆς καὶ Λευκοθέας, ἡ ἄμπυξ σώσει. ἔστι δὲ κεφαλοδέσμιον γυναικεῖον, ὡς τὸ Ὅμηρος· ἄμπυκα κεκρύφαλόν τε, ἰδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην. μόλις δὲ Βύνης, ὁ Ἑρμῆς ἐστάλη παρὰ τοῦ Διὸς εἰς Καλυψὼ, ὅπως αὐτὴν πείσῃ ἐκπέμψαι τὸν Ὀδυσσέα ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ. ἡ δὲ πρῶτον τῷ Ὀδυσσεῖ προστάττει κατασκευάσαι σχεδίαν, ἔπειτα δὲ αὐτὸν ἐκπέμπει μετὰ ἐσθήτων καὶ ἄλλων πολλῶν κειμηλίων, ιζ' μὲν ἡμέρας πλέων, τῇ ιη' δὲ προσήγγισε τῇ τῶν Φαιάκων γῇ. ὁ δὲ Ποσειδῶν αὐτὸν θεασάμενος, παντοίας ἀνέμων θυέλλας ἤγειρε. διὸ καὶ τῆς σχεδίας αὐτὸν μακρὰν ἤγαγε, καὶ ἀπέρριψε κατεάξας αὐτήν. ἡ Λευκοθέα δὲ δοῦσα τὸ αὐτῆς κρήδεμνον, αὐτὸν διεσώσατο. δεδρυφαγμένον.] ἐντετυλιγμένον, ἀσφαλισμένον.

Καὶ χεῖρας ἄκρας, αἷς κρεαγράπτους πέτρας
Μάρπτων, ἁλιβρώτοισιν αἱμαχθήσεται
Στόρθυγξι, νῆσον δ' εἰς Κρόνῳ στυγουμένην
Αρπην περάσας μεζέων κρεανόμον,
Αχλαινος ἱκέτης πημάτων λυγρῶν κόπις,
Τὸν μυθοπλάστην ἐξυλακτήσει γόον,
Αρὰς τετικὼς τοῦ τυφλωθέντος δάκους.
Οὔπω μάλ' οὔπω, μὴ τόσος δ' ὕπνος λάβοι
Λήθης, Μέλανθον ἐγκλιθένθ' ἱππηγέτην.
Ηξει γὰρ ἥξει ναύλοχον Ῥείθρου σκέπας,
Καὶ Νηρίτου πρηῶνας. ὄψεται δὲ πᾶν
Μέλαθρον ἄρδην ἐκ βάθρων ἀνάστατον,
Μύκλοις γυναικόκλωψιν. ἡ δὲ βασσάρα
Σεμνῶς κασωρεύουσα κοιλανεῖ δόμους
Θοίναισιν ὄλβον ἐκχέασα τλήμονος.

Manúsque extremas, quibus carniscribas scopulos
Apprehendens, ab exesis cruentabitur
Cacuminibus. tum in insulam Saturno inuisam
Drepanum traiiciens, testiculorum laniatricem,
Supplex nudus ærumnarum tristium narrator,
Fabulosum recensebit luctum,
Imprecationibus absolutis excæcati monstri:
Nondum sanè, nondum: nec talis capiat obliuionis
Somnus Melanthum Equestrem inclinatum.
Veniet enim, veniet ad naualem Rithri portum,
Et Neriti cacumina, videbítque totam
Domum penitus à fundamentis euersam
Scortatoribus adulteris: quando meretrix
Honestè scortans ædes excauabit,
Epulis effundens miseri diuitias.

Κρεαγρέπτους, ταῖς κρεαγραπτούσαις, τραχείας. τὸ δὲ παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ εἶπε κατὰ διάλεκτον Ἀττικήν. αὕτη γὰρ τὰ παθητικὰ ἐνεργητικῶς λέγει. καί ἐστιν ἡ ἀδεῖα ἡ κρεάγρεπτος. στόρθυγξι, ταῖς ἐξοχαῖς καὶ ὀξύτησι. πᾶν γὰρ τὸ εἰς ὀξὺ λῆγον, στόρτυγξ καλεῖται. ἅρπην περάσας.] τὴν Φαιακίαν νῆσον τὴν Κέρκυραν ἐν ᾗ ἦν κεχωσμένον τὸ δρέπανον, ἐν ᾧ ὁ Ζεὺς Κρόνον ἐξέτε-

μένην, ἢ ὅτι ἐκεῖ ἔκειτο τὸ δρέπανον, ὃ Δημήτηρ ἔλαβε παρ' Ἡφαίστου τέμνειν τοὺς στάχυς. καὶ οὕτω μὲν ἡ Κέρκυρα δρέπανον λέγεται. ἔστι δὲ καὶ Σικελικὸν χωρίον δρέπανον καλούμενον, ἀπὸ τοῦ κεκρύφθαι ἐκεῖ τὸ δρέπανον, μεθ' οὗ Κρόνος ἀπέτεμεν Οὐρανοῦ τὰ παιδογόνα. κόπις, ὁ ῥήτωρ καὶ ἔμπειρος. ὁ ὑπὸ πολλῶν πραγμάτων κεκομμένος. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ κόπτω, κόπις. τὸν μυθοπλάστην.) τὴν μυθικὴν αὐτοῦ συμφορὰν φλυαρήσαντα πρὸς τὸν Ἀλκίνοον, τὸν τῶν Φαιάκων, ἤτοι Κερκυραίων βασιλέα. ἀρὰς τεπικρός.) ἀποδοὺς τὰς κατάρας τοῦ τυφλωθέντος θηρίου. λέγει δὲ τοῦ Κύκλωπος. ηὔξατο γὰρ ὁ Κύκλωψ τῷ πατρὶ αὐτοῦ Ποσειδῶνι, ἵνα οὕτως τιμωρηθῇ ὁ Ὀδυσσεύς. συντακτέον δὲ οὕτως, αἷς κρεαγχέπλοις πέτραις μάρπτων ἀλιβρώτοισιν αἱμαχθήσεται στόρθυγξιν, ἀρὰς τεπικρὸς καὶ ἀποδοὺς τοῦ τυφλωθέντος δάκους. εἶτα τὰ λοιπά. νῆσον δ' εἰς Κρόνῳ συγγευμένην τιόσδε καὶ τιόσδε τὸν μυθοπλάστην ἐξυλακτήσει γόον. οὔπω μάλ' οὔπω.] οὐ μέχρι τούτου τιμωρηθήσεται ὁ Ὀδυσσεύς, μὴ τοσόσδε καὶ τοσοῦτος, ἢ μὴ τοσόνδε καὶ τοσοῦτον, ὕπνος λαθήσεως λάβῃ τὸν Ποσειδῶνα, ἤτοι μὴ γένοιτο ἐπιλήσμων τοῦ Ὀδυσσέως. εἶπον καὶ ὄπισθεν, ὅτι Ποσειδῶν τῇ Ἐριννύϊ Δήμητρι μιγείς, τὸν ἀρείονα ἵππον ἐγέννησεν. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι καὶ περὶ τὰς πέτρας τοῦ ἐν Ἀθήναις κολωνοῦ καθευδήσας ἀπεσπέρμηνε, καὶ ἵππος σκύφιος ἐξῆλθεν, ὁ καὶ ἀκειρωνήτης λεγόμενος. ἱπποπηγέτης δὲ, ὁ αὐτὸς παρὰ Δηλίοις. μιγεὶς γὰρ τῇ Ἐριννύϊ Δήμητρι, ἀρείονα ἵππον ἐγέννησεν. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι καὶ περὶ τὰς πέτρας τοῦ ἐν Ἀθήναις κολωνοῦ καθευδήσας ἀπεσπέρμηνε, καὶ ἵππος σκάφιος ἐξῆλθεν, ὁ καὶ Σκυρωνίτης λεγόμενος. ναύλοχον σκέπας.) τὸν γαλήνιον τόπον τοῦ λιμένος τῆς Ἰθάκης, ὃς καὶ Ῥεῖθρος καλεῖται. ναύλοχον δὲ, ἐν ᾧ αἱ νῆες λοχῶσι καὶ ἵστανται). ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν ἥξει εἰς Ἰθάκην, περιφραστικῶς εἶπεν, ἥξει εἰς τὸν λιμένα τῆς Ἰθάκης. καὶ εἰς τὰς πρηῶνας, καὶ τὰς ἐξοχὰς τοῦ Νηρίτου. τὸ δὲ Νήριτον ὄρος Ἰθάκης. μύκλοις γυναικόκλωψιν.) μύκλος καλεῖται ἡ ἐν τῷ τραχήλῳ τῶν ὄνων καὶ τῶν βοῶν ὑποδίπλωσις, μύκλους δὲ νῦν τοὺς μνηστῆρας λέγει, διὰ τὸ ἀδηφάγον καὶ κατωφερὲς εἰς λαγνείαν. ὡς καὶ Καλλίμαχος.

Ἔστιν μοι μάγνης ἐννεάμυκλος ὄνος.

καὶ μύκλος δέ τις γέγονεν αὐλητής, κατωφερὴς εἰς γυναῖκας, κωμῳδηθεὶς ἐπὶ μαχλότητι, ὑπ' Ἀρχιλόχου. εἴρηται οὖν ἀπ' ἐκείνου, κασσαύρα καὶ βασσάρα, ὁ λαὸς καὶ τὸ ὕδνον, καὶ εἶδος ἀλώπεκος, καὶ ἡ βάκχη. νῦν δὲ ἡ πόρνη ἡ βασσάρα. λέγει δὲ τὴν Πηνελόπην. κασσωρεύουσα.) ἀντὶ τοῦ πορνεύουσα. Δοῦρις γὰρ ὁ Σάμιος ἐν τῷ περὶ Ἀγαθοκλέους, φησὶ τὴν Πηνελόπην συγγενέσθαι πᾶσι τοῖς μνηστῆρσι, καὶ γεννῆσαι τὸν Πᾶνα. φλυαρεῖ δὲ περὶ τοῦ Πανός. ὁ Πὰν γὰρ Ἑρμοῦ καὶ Πηνελόπης. ἄλλως, καὶ ἕτερος δὲ Πὰν Διὸς καὶ Ὕβρεως.

Αὐτὸς δὲ πλείους τῶν ἐπὶ Σκαιαῖς πόνους
Ἰδὼν μολοβρός, τλήσεται μὲν οἰκετῶν
Στυγνὰς ἀπειλὰς δουλόφῳ νώτῳ φέρειν
Δέννοις κολαφθείς· τλήσεται δὲ καὶ χερῶν
Πληγαῖς ὑπείκειν, καὶ βολαῖσιν ὀστράκων.
Οὐ γὰρ ξέναι μάστιγες, ἀλλὰ δὰ φίλης
Σφραγῖς μενεῖ Θόαντος ἐν πλευραῖς ἔτι,
Λύγροισι τετρανθεῖσα, τὰς ὁ λυμεὼν
Ἐπεγκολάπτειν ἀστένακτος αἰνέσει,
Ἑκουσίαισι μώλωψι πρὸς μάσσων δομῇ,
Ὅπως παλεύσῃ δυσμενεῖς κατασκόποις
Λώβαισι καὶ κλαυθμοῖσι φηλώσας πρόμον.

At ipse plures ad Scæas exhaustis ærumnas
Intuitus mendicus, sustinebit quidem famulorum
Tristes minas musculoso ferre dorso,
Conuiciis punitus: sustinebit etiam pugnorum
Ictibus ac testarum cedere iactibus.
Nec enim insueta flagella, sed amplum
Thoantis sigillum manebit etiam in lateribus,
Viminibus impressum, quæ perniciosus
Insculpi laudabit hilaris,
Voluntarias atterens corpori vibices,
Vt hostes decipiat, speculatoriis
Damnis & fletibus regem ludificando:

Αὐτὸς δὲ πλείω τῶν ἐπὶ Σκαιαῖς.) Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν Τροίας, περὶ ἃς μέγας πόλεμος συνέστη περὶ τοῦ σώματος τοῦ Ἀχιλλέως, ὡς καὶ Ὅμηρος ὡς ἀπὸ Ὀδυσσέως φησὶν, ὁππότε μοι πλεῖστα χαλκήρεα δοῦρα Τρῶες ἐπέρριψαν περὶ Πηλείωνι θανόντι. μολοβρὸς, προσαίτης, ἀπὸ τοῦ μολεῖν, καὶ παραγίνεσθαι πρὸς βορὰν καὶ τροφήν. ὁ γὰρ Ὀδυσσεὺς ἐπελθὼν εἰς Ἰθάκην, ὑπεκρίνατο πένητα, ὅπως μὴ γνωσθεὶς δόλῳ ἀνέλῃ τοὺς μνηστῆρας. Μελάνθιος δὲ ὁ τούτου οἰκέτης, συναντήσας αὐτῷ συνεπομένῳ τῷ Εὐμαίῳ τῷ συφορβῷ, φησὶ πρὸς τὸν Εὔμαιον· πῆ δὲ τὸν μολοβρὸν ἄγεις ἀμέγαρτε συβῶτα; καὶ ἅμα κολαφίζει, καὶ τραχηλίζει αὐτόν. γελοῖον δὲ τοῦτο καὶ κακόζηλον ὑπάρχει, τὸ τοῦ Λυκόφρονος ῥητὸν, τὸ στυγνὰς ἀπειλὰς εὐλόφῳ νώτῳ φέρειν. καθ' ἕνα μὲν τρόπον, ὅτι οὐκ ἀπειλὰς, ἀλλὰ πληγὰς ἔλαβεν ἐν τῷ νώτῳ. δεύτερον δὲ, λόφος λέγεται ὁ τράχηλος καὶ ἡ κεφαλή. πῶς δὲ εὔλοφον πῶς φησὶ τὴν ῥάχιν. τρίτον δὲ, ὅτι οὐδὲ ἐν τῷ νώτῳ, ἤτοι τῇ ῥάχει ἐδέξατο παρὰ Μελανθίου τὰς πληγάς, ἀλλ' ἐν τῷ τραχήλῳ καὶ τῇ πυγῇ. δέννοις κολασθεὶς.] λοιδορίαις καὶ ὕβρεσι κολασθεὶς, διὰ τὸν Ἀντίνοον καὶ Εὐρύμαχον καὶ Κτήσιππον φησὶν ὑβρίσαντας αὐτοὺς αὐτόν. πληγαῖς ὑπείκειν καὶ βολαῖσιν ὀστράκων.] παρ' Αἰσχύλῳ φαίνεται ὅτι τὸν Ὀδυσσέα τύψας ὀστράκῳ. οὐ μὴν παρ' Ὁμήρῳ· γὰρ φέρεται ὁ Ὀδυσσεὺς βοὸς ποδὶ πληγεὶς ὑπὸ Κτησίππου, ὑποποδίῳ δὲ κατ' ὦμον ὑπ' Ἀντινόου. σφραγὶς μένει Θόαντος.] ὁ Ὀδυσσεὺς βουλόμενος κατάσκοπος εἰσελθεῖν εἰς τὴν Ἴλιον, καὶ φοβούμενος μὴ νοηθεὶς ἀποθάνῃ, ἔπεισε Θόαντα τὸν υἱὸν Ἀνδραίμονος μαστίξαι βιαίως αὐτὸν, ὡς καὶ Ὅμηρος φησὶν,

Αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας.

φησὶν οὖν, ὅτι οὐκ ἀήθεις τῷ Ὀδυσσεῖ αἱ μάστιγες καὶ πληγαί. ἔτι δὲ τὸ ἐγχάραγμα τῶν γεγονυιῶν αὐτῷ πληγῶν ὑπὸ τοῦ Θόαντος παραμένει, καὶ ἔστιν ἐν ταῖς αὐτοῦ πλευραῖς, λύγοις καὶ ῥάβδοις τετρανθεῖσα καὶ τρυπηθεῖσα κυρίως, νῦν δὲ ἐγκολαφθεῖσα. δομῇ, τῷ σώματι. τὸ δὲ σχῆμα μεταπλασμὸς, ἀπὸ οὐδετέρου εἰς θηλυκόν. ἀπὸ γὰρ τοῦ δέμας μεταπλάσας, εἶπεν ἡ δομή. παλεύσει.) ἀπατήσει τοὺς δυσμενεῖς, ἤτοι τοὺς Τρῶας, τοὺς κατασκοπεύσεσιν. παλεύτριαι δὲ λέγονται αἱ πλαίοι, καὶ οἷον εἰπεῖν αἱ ἀνδραποδιστήριαι περιστεραί. φηλώσας.) ἀπατήσας τὸν βασιλέα Πρίαμον ἐν κλαυθμοῖς καὶ γόοις, ὡς δεινὰ καὶ ἀνάξια παθὼν ὑπὸ Ἀγαμέμνονος διὰ τὰς πληγάς. τὸ φηλώσας, ἀπὸ τοῦ φηλόω τὸ φηλόσω καὶ φηλῶ, τὸ ἀπατῶ, ἀπὸ τῶν φηλίκων, ἤτοι τῶν ἀγρίων σύκων ἐλέχθη, ἅ τινα ὠμὰ καὶ ἄχρηστα ὄντα τῇ ἰδέᾳ πέπειρα φαίνονται.

Ὃν Βομβυλίας κλιτὺς ἡ Τεμμικία
Ὕψιστον ἡμῖν πῆμ' ἐτέκνωσέ ποτε,
Μόνος πρὸς οἴκους ναυτίλων σωθεὶς τάλας,
Ἀοίαθον δὲ καύηξ, ὥς τε κυμάτων δρομεύς,

Ὡς κόγχος ἅλμῃ πάντοθεν περιτριβείς,
Κτῆσιν τε θοίναις Πρωνίων λαφυστίαν
Πρὸς τῆς Λακαίνης αἰνοβακχεύτου κιχὼν
Σύφαρ θανεῖται, πόντιον φυγὼν σκέπας,

Quem Bombylium promontorium Temmicium
Maximum nobis damnum olim genuit,
Solum nautarum ad ædes saluum delatum.
Tandem sicut larus ambulator fluctuum,
Et concha mari vndique circumtrita,
Fortunásque Proniorum epulis deuoratas
A Lacæna grauiter bacchante offendens
Decrepitus morietur, marino elapsus tegmini

Βομβυλίας.) βομβυλιός ἐστι ζωΰφιον ὅμοιον μελίσσῃ, μέλαν δὲ τῇ χροιᾷ, ἐκ πηλοῦ κηροπλαστοῦν. λέγεται δὲ βομβυλιός, παρὰ τὸ βομβεῖν, ὥσπερ καὶ τὸ πινόμενον κουδούβιον, καὶ ἡ ῥόμβα, ἡ στρόμβα, βομβυλιός, καὶ βέμβιξ καλεῖται. Βομβυλία καὶ Βομβύλιον πόλις καὶ ὄρος Βοιωτίας, ὅπερ νῦν λέγεται. γράφεται δὲ ἰῶτα. εἰ δὲ εἴπης βομβυλεία κλιτὰς καὶ ἀκρώρεια, ὡς κτητικὸν δέ, τότε δίφθογγος γραφήσεται. ἡ βομβυλία τῆς βομβυλίας, ἰῶτα. ἡ βομβύλεια δὲ τῆς βομβυλείας δίφθογγος. τιμᾶται δὲ ἐκεῖ καὶ Ἀθηνᾶ βομβυλεία. καὶ ἡ Τεμμικία δὲ ὄρος, ὁμοίως Βοιωτίας. λέγει οὖν, ὅτι ὅν τινα ἡμῖν ἡ Βοιωτία μέγα κακὸν ἀνέθρεψε. λέγει δὲ τὸν Ὀδυσσέα. ἐν γὰρ Βοιωτίᾳ φασὶν τὴν Ἀντίκλειαν τὴν Αὐτολύκου θυγατέρα γεννῆσαι τὸν Ὀδυσσέα. Σιληνὸς δ' ὁ Χῖος ἐν δευτέρῳ μυθικῶν ἱστοριῶν, δύο δὲ γέγραφε βιβλία, φησὶν Ἀντίκλειαν τὴν Ὀδυσσέως μητέρα ἐγκύμονα διοδεύουσαν τὸ Νήριτον τῆς Ἰθάκης ὄρος, ὕσαντος πολὺ τοῦ Διὸς ὑπὸ ἀγωνίας καὶ φόβου καταπεσοῦσαν, τεκεῖν Ὀδυσσέα, ὅθεν ἄρα καὶ Ὀδυσσεὺς ἐκλήθη. ἀλλὰ περὶ τῆς κλήσεως Ὀδυσσέως ψεύδεται. Ὅμηρος γὰρ ἐν Ὀδυσσείᾳ παρεισάγει τὸν Ὀδυσσέως πάππον Αὐτόλυκον λέγοντα τὸν παῖδα κληθῆναι Ὀδυσσέα. πολλοῖσι γὰρ ἐγώ γε ὀδυσσάμενος, ἤτοι ὠργίσθησαν. περὶ δὲ τοῦ εἴτε ἐν Βοιωτίᾳ κατὰ Λυκόφρονα ἐγεννήθη, εἴτε κατὰ Σιληνὸν ἐν Ἰθάκῃ, ὡς καὶ Ὅμηρος λέγει·

Ὃς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης κραναῆς περιούσης.

ὁ βουλόμενος πολυπραγμονείτω. μόνος πρὸς οἴκους.] ἀπὸ γὰρ τῶν ἑπομένων αὐτῷ δώδεκα πλοίων εἰς τὴν Τροίαν, μόνος ὁ Ὀδυσσεὺς ὑποστρέφων ἐσώθη. λοῖσθον δὲ καύηξ.) ὕστερον δὲ ὡς λάρος κυματοδρόμος, ὡς κόγχος τε περιτριβεὶς πανταχῇ τῇ θαλάσσῃ, τὴν κτῆσιν τε καὶ περιουσίαν αὐτοῦ κιχὼν καὶ καταλαβὼν λαφυσσομένην καὶ ἐξαντλουμένην παρὰ τῆς Λακεδαιμονίας, ἤτοι τῆς Πηνελόπης, τῆς κακῶς βακχευθείσης καὶ μανείσης, πρὸς ἔρωτας δηλονότι, σύφαρ καὶ γηραιὸς κόραξ θανεῖται, σὺν ὅπλοις, ἤτοι πολέμων. πέλας τοῦ Νηρίτου τὸ πόντιον σκέπας, καὶ τὴν Ἰθάκην φυγών. θοίναις Πρωνίων.) Θουκυδίδης εἰς τέσσαρα φῦλα διαιρεῖ τὴν Κεφαλληνίαν, Πρωνίους, Σαμίους, Παλεῖς, καὶ Κρανείους. Πρωνίων δέ, τῶν μνηστήρων, ἀπὸ ἔθνους. πρὸς τῆς Λακαίνης.) τῆς Πηνελόπης. Τυνδάρεως γὰρ καὶ Ἰκάριος ἀδελφοί, οὗ Ἰκαρίου καὶ Περιβοίας, ἡ ῥηθεῖσα Πηνελόπη. πρότερον γὰρ Ἀρναία λεγομένη, ὕστερον δὲ Πηνελόπη ἐκλήθη, ῥιφεῖσα παρὰ τῶν γονέων εἰς θάλασσαν, ὑπὸ πηνελόπων ὀρνέων ἐξηνέχθη εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐσώθη, καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων γονέων πάλιν ἀναληφθεῖσα ἐτρέφετο. σύφαρ καὶ λεβηρίς.) τὸ τοῦ ὄφεος δέρμα. νῦν δὲ σύφαρ ἀντὶ τοῦ γέρων εἶπεν, ἀπὸ τοῦ ὀφείου δέρματος. γηράσας γὰρ ὁ ὄφις, καὶ πρὸς ὀπὴν εἰσελθών, ἀποδύεται τὸ δέρμα. πόντιον σκέπας φυγών.) τὴν Ἰθάκην. Πόντιον δὲ σκέπας εἶπεν, ὅτι νῆσος, ἢ τὴν ναῦν, ἢ τὸν λιμένα. ταῦτα γὰρ σκέπει καὶ ἀμύνει τὴν θάλασσαν.

Κόραξ σὺν ὅπλοις Νηρίτων δρυμῶν πέλας.
Κτενεῖ δὲ τύψας πλευρὰ λοίγιος στόνυξ
Κέντρῳ δυσαλγὴς ἔλλοπος Σαρδωνικῆς,
Κέλωρ δὲ πατρὸς ἀρτάμος κληθήσεται,

Coruus, cum armis, Neritios prope saltus.
Occidet autem feriens latera cuspis acerba
Insanabilis aculeo piscis Sardonici.
Filius verò patris erit interfector,

Κόραξ σὺν ὅπλοις.] κόρακα εἶπε τὸν Ὀδυσσέα, διὰ τὸ πολυχρόνιον. ἑκατὸν γὰρ ὀκτὼ ζῇ γενεάς, καθ' Ἡσίοδον, ὁ κόραξ. ὑπὸ γήρως δὲ καὶ Ὀδυσσεὺς ἐτελεύτησεν, ἀναιρεθεὶς ὑπὸ Τηλεγόνου τοῦ ἐκ Κίρκης αὐτῷ γεννηθέντος υἱοῦ, πολεμοῦντος ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῦ ποιμνίων. μέμνηται δὲ τούτου καὶ Ὀππιανὸς εἰς τὰ περὶ τρυγόνος, λέγων οὑτωσί πως·

Ὃ δ' οὐ μάθη προθέων πώεα παιδὸς ἑοῖο,
Γεραρῷ δὲ βενδρομένου τικῆι.
Τῷ τὸν μάστευε κακὴν προσεμάξατο κῆρα.

ἔλλοψ πᾶς ἰχθύς, παρὰ τὸ ἐλλείπεσθαι ὀπὸς καὶ φωνῆς. Νηρίτων δρυμῶν πέλας.] ἐγγὺς τῶν δρυμῶν τοῦ Νηρίτου. δυσαλθής.] δυσίατος. ἀνίατος γὰρ ἡ πληγὴ τῆς τρυγόνος τοῦ κέντρου.

σαρδωνικῆς.] ὁ Τζέτζης τὸ δὸ μικρὸν γράφει, καὶ λέγει μακρὸν εἶναι ὡς ἐκτεινόμενον ὑπὸ τοῦ ν ἀμεταβόλου. ἢ σαρδανικῆς λέγει γράφεσθαι. μέγα γὰρ οὐδόλως τοῦτο δέχεται. οὐδὲ γὰρ τοὺς Ἀττικούς φησι τὰ τοιαῦτα ἐκτείνειν, ἀλλὰ τὰ διὰ τοῦ οτης, οἷον οἰνοπότης, αἱματοπότης, καὶ τὰ τελευταῖα μέρη τῶν λόγων, οἷον δύο, ἄπο, δεῦρο, καὶ ὅσα εἰσὶ τελευταῖα τῶν ὀκτὼ μερῶν. ἡ δὲ Σαρδώ, νῆσος περὶ τὰς Ἡρακλέας στήλας. ταύτης ἄποικοι καὶ οἱ Καρχηδόνιοι, ἐν ᾗ νήσῳ Σαρδοῖ βοτάνη γίνεται ὁμοία σελίνῳ, ἧς οἱ γευόμενοι, σπασμῷ κατεχόμενοι ἀκουσίως γελῶσι, καὶ οὕτως τελευτῶσι. Τίμαιος δέ φησιν, ἐκεῖ τοὺς ὑπὲρ ο΄ ἔτη γεγονότας γονεῖς αὐτῶν, θύουσι τῷ Κρόνῳ, γελῶντες καὶ τύπτοντες αὐτοὺς τοῖς ξύλοις, καὶ πρὸς ἀχανεῖς κρημνοὺς καταωθοῦντες· ὅθεν ὁ Σαρδώνιος γέλως ἐλέχθη. ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι ἐκεῖνοι οἱ θνήσκοντες γέροντες, μειδιῶσιν ἀκουσίως πρὸς τὴν τῶν παίδων αὐτῶν ἀφορῶντες ἀπάνθρωπον τελευτήν. ὅθεν ἡ παροιμία ἐλέχθη, Σαρδώνιος γέλως. ἐκείνης γοῦν τῆς νήσου τῆς Σαρδοῦς πλησίον ἐστὶν ἡ Τυρσηνία, ὅπου ἦν ἡ Κίρκη, ἥτις περιέθετο κέντρον τρυγόνος τῷ δόρατι τοῦ παιδὸς αὐτῆς Τηλεγόνου.

ἀρτάμος.] σφαγεύς, ἀρτάμος τις ὤν, ὁ ἐν ἄορι καὶ ξίφει τέμνων. ἢ ἀρτάμος ὁ μάγειρος καὶ ἀρτεμής, ὅθεν Ἀχιλλέως δάμαρτος. ὅθεν καὶ τὴν Ἄρτεμιν φασίν· ἀπαθὴς γὰρ ἡ παρθένος.

Ἀχιλλέως δάμαρτος αὐτανέψιος,
Μάντιν δὲ νεκρὸν Εὐρυτὰν στέψει λεώς,
Ὅτ' αἰπὺ ναίων Τραμπύας ἐδέθλιον
Ἐν ᾗ ποτ' αὖθις Ἡρακλῆ φθίσει δράκων
Τυμφαῖος ἐν θοίναισιν Αἰθίκων πρόμος,
Τὸν Αἰακοῦ τε κἀπὸ Περσέως σποράς
Καὶ Τημενείων οὐκ ἄποθεν αἱμάτων.

Vxoris Achilleæ consobrinus.
Vaticinans autem cadauer Eurytanus coronabit populus,
Quique altas habitat sedes Trampyæ,
In qua Herculem quondam Tymphæus perdet
Inter epulas Draco Æthicum dux,
AEacidem & Persidem genere,
Nec remotum à Temenica consanguinitate.

Ἀχιλέως δάμαρτος.] δεῖ εἰδέναι ὅτι ὁ Τζέτζης τὸ Ἀχιλεὺς δι᾽ ἑνὸς λ γράφει. φησὶ γάρ, ἢ ὅτι ἀπὸ τοῦ ἄχος ἐμποιεῖν τοῖς Ἰλιεῦσιν, ἐτυμολογεῖται δὲ οὕτως. ἢ παρὰ τὸ ἄχη λύειν· ἰατρὸς γὰρ ἦν. ἢ παρὰ χιλῆς ἄμοιρος εἶναι. ἢ παρὰ τὸ ἄγειν τὸν λαόν, ὡς στρατηγός. καὶ πάντα δι᾽ ἑνὸς λ γράφεται. εἰ δέ τις διὰ δύο λ τοῦτο γράφει, κελεύει τοῦτον μὴ κτηνωδῶς οὕτω γράφειν, χωρὶς ἐπισήμου καὶ εἰδήσεως. λέγειν δὲ τότε, ὅτι Αἰολικόν ἐστιν. οἱ γὰρ Αἰολεῖς διπλασιοῦσι τὰ σύμφωνα. ἡ δὲ περὶ τοῦ Ἀχιλλέως δάμαρτος ἱστορία ἐστὶ τοιαύτη. Ἀχιλεὺς μετὰ θάνατον, ὥς ληροῦσιν, ἔγημε Μήδειαν τὴν Αἰήτου θυγατέρα. Αἰήτης δὲ καὶ Κίρκη καὶ Πασιφάη, Ἡλίου παῖδες καὶ Πέρσης τῆς Ὠκεανοῦ. καὶ Αἰήτου μὲν παῖδες καὶ Εἰδυίας, Μήδεια καὶ Ἄψυρτος. Κίρκης δὲ καὶ Ὀδυσσέως, Τηλέγονος καὶ Κασσιφόνη. Πασιφάης δὲ καὶ Μίνωος, Ἀριάδνη, Φαίδρα, καὶ Γλαῦκος. ὃν οὗτος Γλαύκωνα φησίν. ὥστε Τηλέγονος καὶ Μήδεια εἰσὶν αὐτανέψιοι, οὓς ἡμεῖς λέγομεν ἐξαδέλφους. μάντιν δὲ νεκρόν.] Ἀριστοτέλης φησὶν ἐν Ἰθακησίων πολιτείᾳ, Εὐρυτᾶνας ἔθνος εἶναι τῆς Αἰτωλίας, ὀνομασθὲν ἀπὸ Εὐρύτου, παρ᾽ οἷς εἶναι μαντεῖον Ὀδυσσέως. τὸ δ᾽ αὐτὸ καὶ Νίκανδρος φησὶν ἐν Αἰτωλοῖς. Εὐρυτὰν, ὡς τὸ Παιαί.

Τράμπυα.] πόλις Ἠπείρου. ἔνθα μετὰ νόστον Ὀδυσσέως ἀπῆλθε, καθὰ καὶ Ὅμηρος γράφει·

Εἰς ὅ κε τοὺς ἀφίκηαι οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν.

ἐτιμᾶτο δὲ ἐν τῇ Τραμπύῃ Ὀδυσσεύς. ἐν ᾗ ποτ᾽ αὖθις] ἐν ᾗ τινι Τραμπύᾳ ποτὲ αὖθις αἰτία τοῦ δὴ. οὐ γὰρ καὶ ἕτερος Ἡρακλῆς ἐκεῖ ἀνῃρέθη. φθίσει καὶ φθείρει, ἐν θοίναις καὶ εὐωχίαις, ὁ δράκων ὁ Τυμφαῖος καὶ ἠπειρώτης, ἤτοι ὁ Πολυσπέρχων, ὁ πρόμος καὶ πρόμαχος, τῶν Αἰθίκων καὶ ἠπειρωτῶν. τίνα φθίσει; τὸν Ἡρακλῆ, τὸν ἀπὸ τῆς σπορᾶς τοῦ Αἰακοῦ καὶ Περσέως, καὶ οὐ πόῤῥω τῶν αἱμάτων τοῦ Τημένου. Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος καὶ Μαρσίνης τῆς Περσίδος, υἱὸς ἐγένετο καλούμενος Ἡρακλῆς, ὃν ἀνεῖλε καλέσας εἰς δεῖπνον Πολυσπέρχων ὁ Τυμφαῖος, Αἰθίκων βασιλεὺς, χαριζόμενος Κασσάνδρῳ. Τυμφαῖος ἠπειρωτικὸν ἔθνος, καὶ Αἴθικες ὁμοίως, ὧν καὶ Ὅμηρος μέμνηται λέγων· τοὺς δ᾽ ἐκ Πηλίου ὦσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσε. δράκοντα δὲ καὶ ὁ Πολυσπέρχων, διὰ τὸ ἰῶδες τῶν φαρμάκων. τὸν Αἰακοῦ τε κἀπὸ Περσέως σπορᾶς.] τὸν Ἡρακλῆ τοῦτον, ἀπὸ ταύτης λέγει κατάγεσθαι τῆς σειρᾶς, ὅτι ὁ τούτου πατὴρ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδών, κατὰ μὲν πατέρα εἰς Ἡρακλέα καὶ Περσέα ἀνάγει τὸ γένος, κατὰ δὲ μητέρα, εἰς Νεοπτόλεμον καὶ Ἀχιλλέα καὶ Αἰακόν.

Τημενείων.] ὁ Τήμενος οὗτος ἔκγονος ἦν Ἡρακλέους. Ἡρακλέος γὰρ καὶ Δηϊανείρας, Ὕλλος. Ὕλλου δὲ καὶ Ἰόλης τῆς Εὐρύτου Κλεόδοτος, Λίχας, καὶ Κῆυξ. Κλεοδότου καὶ Περιδίας, ὁ Τήμενος οὗτος, καὶ ἕτεροι.

Πέργη δέ μιν θανόντα Τυρσηνῶν ὄρος,
Ἐν Γορτυνίᾳ δέξεται πεφλεγμένον,
Ὅταν στενάζων κῆρας ἐκπνεύσῃ βίον,
Παιδός τε καὶ δάμαρτος, ἣν κτείνας πόσις

Αὐτὸς πρὸς ἄδην δευτέραν ὁδὸν περᾷ,
Σφαγαῖς ἀδελφῆς ἠλοκισμένος δέρην,

Perge demum, Tyrrhenus mons, mortuum,
In Gortynia combustum excipiet:
Quando vitam expirarit deplorans miserias
Filij & vxoris, quam occidens maritus,
Secundum ad inferos ibit iter,
Sororis cæde, Glauconis Absyrtique

Πέργη δέ μιν.] Πέργη, ὄρος Τυρσηνίας, ἔνθα φασὶ τὸν Ὀδυσσέα κεῖσθαι καὶ ἔνθα ἐν Γορτυνίᾳ. πῶς οὖν ὁ αὐτὸς ἐν Εὐρυτᾶσι τῆς Ἠπείρου καὶ Τυρσηνίας κεῖται; καὶ ὁ μὲν Τζέτζης κακοπλάστως αὐτὸν φησὶ τὸν Λυκόφρονα γράφειν, καὶ ἐναντίως οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ καὶ ἑαυτῷ. ὥσπερ καὶ ἐνταυθοῖ, καὶ ἐν τῷ κατώτερον στίχῳ τῷ λέγοντι, ὅταν στενάζων τὰς κῆρας τοῦ παιδὸς Τηλεμάχου καὶ τῆς δάμαρτος Κίρκης ἀποθάνῃ. καί φησι πολλὰ εἶναι τὰ ἐναντία ἐνταῦθα. ἓν μὲν, ὅτι θανὼν πρότερον ὑπὸ Τηλεγόνου, πάλιν ὡς ζῶν ἀποθνήσκει διὰ τὸν θάνατον Κίρκης καὶ Τηλεμάχου. δεύτερον καὶ ἀνακόλουθον τοῦτο, φησὶν, ὦ Λυκόφρον, ζῶντος Ὀδυσσέως ἢ τεθνηκότος ἐπιγαμία γέγονε Τηλεμάχου τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Κασσιφόνης τῆς Κίρκης παιδός. εἰ μὲν ζῶντος, πάντως οὐ προανεῖλεν αὐτὸν ὁ Τηλέγονος ὡς ἄγνωστον, ἐγίνωσκε γὰρ ἂν τοῦτον ἰδὼν ἐν τοῖς τοῦ παιδὸς γάμοις. εἰ δὲ τεθνηκότος, πῶς ὁ ἤδη θανὼν, πάλιν ὥσπερ ἀπὸ μηχανῆς κωμικῆς ζωωθεὶς ὑπὸ σοῦ παρεισάγεται, τὴν Κίρκην θανοῦσαν θρηνῶν καὶ Τηλέμαχον; ἐμοὶ μὲν ἀνακόλουθα ταῦτα φαίνεται, οὐ μόνα τὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν πειρωμένων συμμαχεῖν σοι. φασὶ γάρ τινες, ὅτι θανόντα τὸν Ὀδυσσέα ὑπὸ Τηλεγόνου Κίρκη φαρμάκοις ἀνέστησεν, ἡ προαναιρεθεῖσα Τηλεμάχου, καὶ μηδ' αὐτὸν ἐγεῖραι δυναμένη. καὶ λοιπὸν ἡ παροιμία ἐπὶ ταύτῃ πεπλήρωται, ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς ἕλκεσι βρύεις. ἢ ὡς ὁ νεκρὸς ἐκεῖνος ὁ σωτὴρ Σιμωνίδου, καὶ αὕτη τῷ Ὀδυσσεῖ τεθνηκυῖα χάριτας παρέχει. ταῦτα φησὶν ὁ Τζέτζης. ἄλλοι δέ φασι περὶ μὲν τοῦ προτέρου λόγου, ὅτι ἴσως μετετέθη ἀπὸ Βρυταίνων καὶ ἠπείρου εἰς Τυρσηνίαν. καὶ τοῦτο μὲν ὦ Τζέτζη, ὡς ἐχόμενον πιθανότατον, οὐ πάντα ἀπόβλητα φαίνεται. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ἀναιρεθεὶς Ὀδυσσεὺς ὑπὸ Τηλεγόνου, πάλιν ὑπὸ τῆς Κίρκης φαρμάκοις ἀνέστη, καὶ ἐγήματο Κασσιφόνην Τηλεμάχῳ. Πηνελόπην δὲ ἐν μακάρων νήσοις ἐγήματο Τηλεγόνῳ.

Ἐν Γορτυνίᾳ.] Θεόπομπος φησὶν, ὅτι παραγενόμενος ὁ Ὀδυσσεὺς, καὶ τὰ περὶ τὴν Πηνελόπην ἐγνωκὼς, ἀπῆρεν εἰς Τυρσηνίαν, καὶ ᾤκισεν εἰς Γορτυναίαν, ἔνθα καὶ τελευτᾷ.

Παιδός τε καὶ δάμαρτος.] Τηλέμαχος ἔγημε Κασσιφόνην θυγατέρα Κίρκης. καὶ Κίρκην μὲν ἀναιρεῖ Τηλέμαχος, μὴ φέρων αὐτῆς τὰ προστάγματα. ἀναιρεῖται δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Τηλέμαχος ὑπὸ Κασσιφόνης, τῆς αὐτοῦ γυναικὸς, ἐκδικούσης Κίρκην τὴν μητέρα. ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι ἀποθανεῖται ὁ Ὀδυσσεὺς ὁρῶν τὰ παθήματα, Κίρκην ἀναιρουμένην ὑπὸ Τηλεμάχου, Τηλέμαχον δὲ ὑπὸ Κασσιφόνης.

Γλαύκωνος Ἀψύρτοιό τ' αὐτανεψίας,
Χ' ὁ μὲν τοσούτων θῖνα πημάτων ἰδὼν
Ἄστρεπτον ἄδην δύσεται τὸ δεύτερον,
Γαληνὸν ἦμαρ οὔποτ' ἐν ζωῇ δρακών.
Ω χέτλι', ὡς σοι κρεῖσσον ἦν μίμνειν πάτρα
Βοηλατοῦντι, καὶ τὸν ἐργάτην μύκλον

Καὶ θων'

Καὶ θὼν ὑπὸ ζεύγλαισιν μεσάβοις ἔτι

Consobrinæ, collum amputatus.
Atque ille quidem tantum conspicatus malorum aceruum,
Immutabilem secundò subibit Orcum,
Lætum nunquam in vita diem adeptus.
O infelix, quàm tibi præstabat in patria manere
Bubulco, & laboriosum asinum
Curuum sub iugo ad aratrum adhuc iungere,

Γλαύκωνος Ἀψύρτιό τε.] εἶπον τὴν ἱστορίαν ὄπισθεν, ὅμως δὲ καὶ πάλιν ἐρῶ. τὸν Γλαῦκον Γλαύκωνα εἶπε. Γλαῦκος δὲ καὶ Ἄψυρτος καὶ Κασσιφόνη, καὶ οἱ λοιποὶ οὓς εἶπον, αὐτανέψιοι, ἤτοι ἐξάδελφοι. ἀδελφῶν γάρ, ὡς ἔφην, ἦσαν παῖδες, Πασιφάης ὁ Γλαῦκος, Αἰήτου ὁ Ἄψυρτος, Κίρκης δὲ ἡ Κασσιφόνη. ὁ δὲ Γλαῦκος, ὃν εἴπομεν, διώκων μυῖαν, πεσὼν εἰς πίθον μέλιτος γέμοντα, ἀπεπνίγη. ἀνεζωώθη δέ, ὥς φασιν, ὑπὸ τοῦ μάντεως Πολυείδου, τοῦ υἱοῦ Κοιρανοῦ, τοῦ καὶ εἰπόντος ἐν τῷ πίθῳ εἶναι πεπνιγμένον. ψηλαφῶν γὰρ τὸν Γλαῦκον ὁ πατὴρ αὐτοῦ Μίνως, ὡς οὐχ εὕρισκεν, ἐδόθη τούτῳ χρησμός, ἐκεῖνον εἰπεῖν περὶ τοῦ παιδὸς ποῦ αὐτὸν εὑρήσει. ἔτι δὲ καὶ ἀναστήσειν αὐτόν, ὃς εἴπῃ τίνι ὅμοιός ἐστιν ἡ τρίχρωμος τοῦ Μίνωος βοῦς ἡ ἐν τοῖς ἀγροῖς. Πολύειδος δὲ αὐτὴν εἶπεν ὁμοίαν εἶναι βάτου καρπῷ. καὶ ὁ Μίνως κατέσχεν αὐτὸν εἰπεῖν, ποῦ ἐστιν ὁ Γλαῦκος. ὁ δὲ ὑπὸ τῆς μαντικῆς εἶπεν αὐτὸν ἐν τῷ πίθῳ εἶναι, ἐν τῷ πίθῳ πεπνιγμένον. εὑρεθέντος δὲ αὐτοῦ νεκροῦ, συναπεκλείσθη αὐτῷ ἔν τινι οἰκήματι, ὥστε ζωῶσαι αὐτόν. ἰδὼν δὲ δράκοντα ἐπὶ τὸν νεκρὸν ἐρχόμενον, θέλων ἀχρειῶσαι τὸν δράκοντα, ὅπως ἀναιρεθῇ ὑπ' αὐτοῦ, βαλὼν τυχαίως ἀνεῖλεν αὐτόν. ἕτερος δὲ δράκων ἐλθών, καὶ βοτάνην ἐπιθεὶς τῷ τεθνηκότι δράκοντι, ἤγειρεν αὐτόν. ταύτην τὴν βοτάνην λαβὼν Πολύειδος, καὶ ἐπιθεὶς τῷ Γλαύκῳ, ἤγειρεν αὐτόν. Μίνως δὲ οὐδὲ οὕτως τὸν Πολύειδον εἴα εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα τὸ Ἄργος ἀπελθεῖν, πρὶν τῷ Γλαύκῳ διδάξαι τὴν μαντικήν. καὶ ὃς διδάσκει αὐτόν. ἀποδημῶν δὲ κελεύει τὸν Γλαῦκον εἰς τὸ ἑαυτοῦ στόμα ἐμπτύσαι. καὶ τοῦτο ποιήσας ὁ Γλαῦκος, πάλιν τῆς μαντικῆς ἐπελάθετο.

Ἄστρεπτον ᾅδην.] ἐπεὶ πρότερον, ὡς ληροῦσιν, ὑπὸ Κίρκης ἀνέστη ἀποθανών. ἐγὼ δὲ φημί, ἐπεὶ κατῆλθεν εἰς ᾅδην διὰ τὸν Τειρεσίαν, καὶ ἀνῆλθε πάλιν, ὃ καὶ ἀλληγορεῖται, ὅτι λεκανομαντείαν ἐποίησε, καὶ τὴν Τειρεσίου ψυχὴν ἠρώτησε. τούτου χάριν φησίν, ὅτι ἄστρεπτον ᾅδην ὑπεισέλθοι, καὶ οὐ τοιοῦτον οἷον ὅτε κατῆλθε, ζητῶν τὴν ψυχὴν τοῦ Τειρεσίου, καὶ πάλιν ἀνῆλθεν. μεσαβοῖν.] ἐν σ γράφεται. λέγεται δὲ τὸ ζευγνύειν κυρίως βόας. καταχρηστικῶς δέ, καὶ ἕτερα ζῶα. μέσαβα δὲ λέγονται αἱ τοῦ ζυγοῦ γλυφαί, ἔνθα οἱ αὐχένες τῶν βοῶν δέδενται, ὡς Καλλίμαχος, μεσάβοις ὑποδύς. ὁ δὲ Λυκόφρων ἀδείᾳ στιχουργίας, τῇ μὲν διπλασιάζει τὰ σύμφωνα, τῇ δὲ ἀφαιρεῖται τὰς διπλόας, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν παντοίαν τὴν ἀλήθειαν συγχέει καὶ ἱστοριῶν ψεύδεσι, καὶ βαρβάρων διαφθοραῖς καὶ τόπων καὶ λέξεων, οἷς πᾶσι καὶ σκυταῖς χρησάμενος, ἐν αὐ ἐστενώθη πρὸς στιχουργίαν. μέσαβα δὲ καὶ μεσαβοῖν διὰ δύο σ γράφων τις, Αἰολικῆς διαλέκτου τοῦτο λεγέτω, κἂν ὁ Λυκόφρων ἐστὶ Χαλκιδεύς, ἤτοι Ἀττικός ἐστιν.

Πλασταῖσι λύσσης μηχαναῖς οἰστρημένῳ,
Ἢ τηλικῶνδε πεῖραν ὀτλῆσαι κακῶν.

Fictis insaniæ technis incitato,
Quàm tantorum sustinere malorum experientiam.

Πλασταῖσι λύσσης μηχαναῖς.] φασὶν ὅτι ὁ Ὀδυσσεὺς, ἡνίκα οἱ Ἕλληνες ἠνάγκαζον αὐτὸν ἐπὶ Τροίαν στρατεύεσθαι, προσεποιήσατο μαίνεσθαι, καὶ ζεύξας ὄνον καὶ βοῦν, ἠροτρία. Παλαμήδης δὲ αὐτὸν ἐξήλεγξεν Ἕλλησιν. Τηλέμαχον γὰρ τὸν Ὀδυσσέως παῖδα λαβὼν, τέθηκε περὶ τοῦ ἀρότρου. Ὀδυσσεὺς δὲ φοβηθεὶς μὴ πλήξῃ τὸν παῖδα, τὸ ἄροτρον ἐπέσχε, καὶ ἐγνώσθη τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι πλαστῶς ἐμαίνετο. ἀλλὰ τὴν Ὀδυσσέως πᾶσαν ὑπόθεσιν κεφαλαιωδῶς λεκτέον, εἶθ' οὕτως τῶν καθεξῆς ἀψόμεθα. μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν, Ὀδυσσεὺς ἐξωσθεὶς ἀνέμοις, καταίρει πρὸς Κίκονας, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν Ἴσμαρον πορθεῖ, τὴν νῦν λεγομένην Μαρώνειαν, καὶ ἔμελλεν ἀποπλεῖν. οἱ δὲ φίλοι αὐτοῦ οὐκ εἴων αὐτόν. τῇ ἐπαύριον δὲ οἱ ἠπειρῶται Κίκονες πανσυδὴν ἀθροισθέντες, πανημερίως ἐμάχοντο. περὶ δὲ ἑσπέραν οἱ Ὀδυσσέως ἡττῶνται, ἀποβαλόντες ἄνδρας οβ, ἤτοι ἀφ' ἑκάστης νηὸς ἄνδρας ς'. ιβ'. γὰρ εἶχε ναῦς ὁ Ὀδυσσεύς. οὕτω δὲ ἡττηθέντες ἀκουσίως ἀπέπλεον, ἀνέμοις συσχεθέντες δεινοῖς. καὶ μόλις ἐξελθόντες εἰς γῆν, δύο ὅλας ἡμέρας ἔκειντο πρὸς τὴν γῆν, τῇ τρίτῃ δὲ ἡμέρᾳ πλεῖν ἀπαρξάμενοι, μικροῦ δεῖν ἀβλαβεῖς ἵκοντο πρὸς τὰς πατρίδας. ἀπὸ δὲ Μαλέου ἀκρωτηρίου Πελοποννήσου ἐξωσθέντες, ταῖς νυχθημέροις δεινοῖς ἀνέμοις ἐφέροντο. δεκάτῃ δὲ ἡμέρᾳ τῇ γῇ τῶν Λωτοφάγων, ἤτοι τῶν Καμαειναίων προσπελάζουσιν. ὑδρευσάμενοι δὲ δειπνοῦσι περὶ τὰς ναῦς· εἶτα ἔπεμψαν τρεῖς ἰδεῖν τὴν χώραν. οἱ γευσάμενοι τοῦ λωτοῦ, ὑποστρέφειν οὐκ ἤθελον. δείσας δὲ Ὀδυσσεὺς αὐτοὺς, ἀπέπλει, καὶ ἦλθον νυκτὶ οὐκ εἰδότες εἰς νῆσον μικρὰν τῶν Κυκλώπων ἔρημον, αἶγας δὲ ἀγρίας πολλὰς ἔχουσαν. ὧν τῇ ἐπαύριον ρκη θηρεύσαντες, ἐσιτοῦντο πανημερίως. περὶ δὲ ἑσπέραν, καὶ πῦρ ἔβλεπον ἐν τῇ γῇ τῶν Κυκλώπων, καὶ φωνῆς ἀμυδρῶς ἤκουον. τῇ ἐπαύριον δὲ τὰς μὲν ια ναῦς Ὀδυσσεὺς αὐτοῦ καταλιπὼν ἐν τῇ μικρᾷ νήσῳ, τῇ ἑαυτοῦ μόνῃ, ἀποπλεῖ πρὸς τὴν γῆν τῶν Κυκλώπων, κωπηλασίᾳ χρησάμενος. καὶ παρά τινα πετρώδη καὶ ἀπόκρυφον αἰγιαλὸν ταύτην ἀποκρύπτει τὴν ναῦν σὺν τοῖς λοιποῖς ἑταίροις. αὐτὸς δὲ ιβ' μόνους λαβὼν τῶν ἑταίρων, καὶ οἴνου Μαρωνείτου ἀσκὸν καὶ βρώματα, εἰσῆλθεν εἰς τὸ τοῦ Κύκλωπος σπήλαιον, ἐκείνου περὶ νομὴν τῶν προβάτων ἠσχολημένου. ἱκετευόντων δὲ τῶν φίλων φαγεῖν τυροῦ καὶ γάλακτος, καὶ τῶν προβάτων λαβεῖν, καὶ ὑποχωρῆσαι, οὐκ ἤθελεν ἕως ὁ Κύκλωψ περὶ ἑσπέραν ἐλθὼν, αὐτοὺς ἐν τῷ σπηλαίῳ κατέσχε, καὶ ἠρώτησε ποῦ τε ἡ ναῦς αὐτοῦ ἐστὶν, καὶ ὅπως αὐτὸς καλοῖτο. ὁ δὲ αὐτὸν ἀπατᾷ, τὴν ναῦν μὲν εἰπὼν ὑπὸ τοῦ κλύδωνος λυθῆναι, αὐτὸν δὲ οὔτιν καλεῖσθαι. ὁ δὲ, δύο λαβὼν τῶν Ὀδυσσέως ἑταίρων, κατέφαγεν. εἶτα ὁμοίως καὶ τῇ ἐπαύριον δύο φαγὼν, καὶ τοὺς λοιποὺς κλείσας, ἐξήλαυνε τὴν ἀγέλην ἐπὶ νομήν. οἱ δὲ περὶ τὸν Ὀδυσσέα εὐτρεπίσαντες ξύλον ἀπωξυμμένον, ὑπὸ πυρκαϊὰν ἔθεντο, ὥς τε ξηρανθὲν στερεωθῆναι, καὶ συνέθεντο τούτῳ τυφλῶσαι αὐτὸν, ὃ καὶ ἐποίησαν. ἐλθόντος γὰρ αὐτοῦ περὶ ἑσπέραν, καὶ εἰσελάσαντος εἰς τὸ σπήλαιον πάντα τὰ ποίμνια, καὶ πάλιν δύο τούτων φαγόντος, κιρνῶσιν αὐτῷ καὶ οἶνον, καὶ μεθύσαντες τυφλοῦσιν αὐτόν. τοῦ δὲ βοῶντος, προσῆλθον πάντες οἱ Κύκλωπες. ἀκούσαντες δὲ βοῶντος αὐτοῦ, οὔτις με ἐτύφλωσε, μεμηνέναι δοκήσαντες αὐτὸν, ὑπεχώρησαν. ὁ δὲ τῇ πρωΐᾳ τὰ ποίμνια ἐκβάλλει, περὶ τὴν θύραν τοῦ σπηλαίου καθεσθεὶς, ὅπως ὕστερον κλείσας τὸ σπήλαιον, καὶ ἔνδον αὐτοὺς θυρῶν ἀνέλῃ. οἱ δὲ προεξελθόντες ὑποκάτω τῶν προβάτων, καὶ αὐτῶν πολλὰ ἐμβαλόντες τῷ πλοίῳ, ἀπέπλεον. βοησάντων δὲ αὐτῶν ὁ Κύκλωψ ἀκηκοὼς, λίθον βαλὼν εἰς τὴν θάλασσαν, ἔστρεψεν ὑπὸ τοῦ κλύδωνος αὐτῶν τὴν ναῦν εἰς τὴν γῆν. ὡς δὲ πάλιν ἀποπλέοντες ἐβόων, ηὔξατο τῷ Ποσειδῶνι, μὴ ἀπελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὰς πατρίδας. καὶ πάλιν ὁμοίως λίθον βαλὼν, ἤνεγκεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν. εἶτα λοιποὶ ἀποπλεύσαντες, ἦλθον εἰς τὴν μικρὰν νῆσον, ὅπου καὶ αἱ λοιπαὶ νῆες αὐτῶν. εὗρον δὲ δακρύοντας τοὺς ἑταίρους. καὶ τότε μὲν εὐωχηθέντες κοιμῶνται. τῇ ἐπαύριον δὲ κώπαις πλέοντες, ἦλθον εἰς Αἰολίαν. καὶ διατρίψαντες ἐκεῖ μῆνα λαβόντος Ὀδυσσέως παρ' Αἰόλου τὸν τῶν ἀνέμων ἀσκὸν, ἀπέπλεον ζεφύρου ταῖς νυξὶ καὶ ἡμέραις. τῇ δεκάτῃ δὲ τὴν Ἰθάκην καὶ ἀνθρώπους καὶ πῦρ καὶ καπνὸν ἔβλεπον. κεκμηκότος δὲ Ὀδυσσέως, καὶ καθευδήσαντος, λύουσι τὸν ἀσκὸν, νομίσαντες χρήματα ἔχειν. καὶ ἐκχυθέντων τῶν ἀνέμων, ἁρπάσας αὐτοὺς ὁ κλύδων, πάλιν στρέφει πρὸς Αἴολον. ὁ δὲ Αἴολος αὐτοὺς ἱκετεύοντας ἀποπέμ-

πει, ὡς θεοῖς ἐχθρούς. οἱ δὲ εἰρεσίᾳ ἐξ ἡμέρας πλέοντες, ζ´ παρὰ Λαιστρυγονίαν ἦλθον. καταλθόντες δὲ οἱ Λαιστρυγόνες, κατέαξαν τὰς ια´ ναῦς αὐτῶν πέτραις σὺν τοῖς λαοῖς πᾶσι. μόνος δὲ Ὀδυσσεύς, ἀποκόψας τῆς ἑαυτοῦ νηὸς τὰ πρυμνήσια, ἔφυγε. κώπαις δὲ πλέοντες, ἦλθον εἰς τὴν Αἰαίην νῆσον τῆς Κίρκης, ἥτις ἐθηλεοποίει τοὺς ἀνθρώπους. καὶ δύο ἡμέρας ὅλας ἐπὶ γῆς ἐκείνης θρηνοῦντες. τρίτῃ ἡμέρᾳ διαιρεθέντες εἰς δύο ἔστησαν. ἐν μὲν τῷ ἑνὶ Εὐρύλοχος, καὶ εἰκοσιδύο ἑταῖροι· ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ Ὀδυσσεύς, καὶ ἕτεροι κβ´ ἑταῖροι. καὶ κληρωθέντες, ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Εὐρύλοχον, ὥστε ἀνελθεῖν τοὺς μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τὴν Κίρκην. ἀνελθὼν δὲ σὺν ἐκείνοις, εἶδον ἔξωθεν τῆς αὐλῆς τῆς Κίρκης λύκους καὶ λέοντας ἡμέρους, σαίνοντας αὐτοὺς ταῖς οὐραῖς. εἰσελθόντων δὲ τῶν φίλων, αὐτὸς ἔξω ὑπελείφθη. κἀκείνους μὲν ἡ Κίρκη χοίρους ποιεῖ, δοῦσα πιεῖν αὐτοῖς, οἶνον μεμιγμένον τυρῷ, ἀλφίτοις καὶ μέλιτι. Εὐρύλοχος δὲ ἦλθε πρὸς Ὀδυσσέα, καὶ τοὺς λοιπούς, ἀφωνίᾳ μὲν συνεχόμενος, ἐξ ὀφθαλμῶν δὲ ἀστακτὶ καταρρέων τὰ δάκρυα. μόλις δέ ποτε εἰς ἑαυτὸν γεγονώς, τὸ πᾶν ἀφηγεῖται. καὶ Ὀδυσσεὺς αἰτεῖ αὐτὸν τὴν ὁδὸν ὑποδεῖξαι. ὡς δ' οὐκ ἐπείθετο, μόνος Ὀδυσσεὺς τῆς πορείας ἀπάρχεται. Ἑρμῆς δὲ αὐτῷ συναντήσας, τὰ τῆς Κίρκης πάντα κατέλεξε, καὶ δίδωσιν αὐτῷ τὸ μῶλυ, ὅπερ ἐστὶ βοτάνη ἀντιπαθοῦσα μαγείαις. καὶ οὕτως πρὸς Κίρκην ἐλθών, οὐ μόνον οὐκ ἐθηλεοποιήθη, ἀλλὰ καὶ τὸ ξίφος ἐπ' αὐτὴν ἑλκύσας, ἔπεισε καὶ τοὺς φίλους αὐτοῦ πάλιν ἐκ χοίρων ἀνθρώπους ποιῆσαι. κατελθὼν δὲ Ὀδυσσεύς, ἀνήγαγε καὶ τοὺς ἑτέρους φίλους αὐτοῦ τοὺς μετ' Εὐρυλόχου, καὶ χρόνον περὶ τῇ Κίρκῃ διέτριψαν, συγκαθευδόντος Ὀδυσσέως τῇ Κίρκῃ. μετὰ δὲ τὸ μέλλειν αὐτοὺς ἀποπλεῖν, εἶπεν αὐτοῖς, μὴ ἄλλως εἶναι αὐτοῖς εἱμαρμένον ἀποπλεῖν, εἰ μὴ κατέλθωσι πρὸς ᾅδην, καὶ χρήσωνται μαντείαις ἐκ τῆς Τειρεσίου ψυχῆς. καὶ δὴ δι' ὅλης ἡμέρας πλέοντες, κατῆλθον διὰ τοῦ Ἑσπερίου καὶ Κιμμερίου Ὠκεανοῦ, καὶ πυργούσιον βόθρον ὀρύξαντες, καὶ σφάξαντες κριὸν καὶ οἶν θήλειαν, ἐξέχεαν εἰς τὸν βόθρον τὸ αἷμα, καὶ ἔθηκε χοὴν τοῖς νεκροῖς, καὶ ἦλθον αἱ ψυχαὶ πιεῖν αἷμα. Ὀδυσσεὺς δὲ κατέχων ξίφος, οὐκ εἴα πίνειν πρὶν αὐτῷ καταλέξειαν ἅπερ βούλοιτο. καὶ πρώτη μὲν ἡ Ἐλπήνορος ἦλθε ψυχή, ὃς ἐν τῇ τῆς Κίρκης οἰκίᾳ ἔτι ἄθαπτος ἔκειτο. δευτέρα δὲ ἡ Ἀντίκλεια, ἡ μήτηρ Ὀδυσσέως. εἶτα Τειρεσίας, ὃς πάντα τὰ μέλλοντα αὐτὸν καταλήψεσθαι ἐμαντεύσατο. μετὰ ταῦτα πάντες οἱ ἥρωες ἦλθον, καὶ αἱ τῶν ἡρώων γυναῖκες, λέγοντες αὐτῷ ὁ καθένα τίς εἴη, καὶ ὅσα πέπονθε. εἶτα φοβηθέντες μὴ ἡ Γοργὼ ἐξέλθοι, ἐμβάντες πάλιν εἰς τὴν αὐτῶν ναῦν, ὡς πρὸς τὴν Κίρκης νῆσον πρὸς αὐγὰς κειμένην ἀπέπλευσαν. καὶ θάψαντες τὸν Ἐλπήνορα, ἀποπλέουσι, παρὰ τῆς Κίρκης τὰ χρειώδη λαβόντες· καὶ τοῦ Ὀδυσσέως μαθόντος παρ' αὐτῆς, ὅσα καὶ παρὰ Τειρεσίου, τὰς Σειρῆνας, τὰς Πλαγκτάς, τὴν Σκύλλαν, τὴν Χάρυβδιν, τὰς βόας Ἡλίου, καὶ πάντα ἁπλῶς. κηρῷ γοῦν Ὀδυσσεὺς ἀλείψας τὰ ὦτα τῶν ἑταίρων, παρέπλει αὐτὸς ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ ἐκκρεμὴς ὤν, καὶ ἀκάλυπτα ἔχων τὰ ὦτα. παρελάσαντες γοῦν τὸν λειμῶνα τῶν Σειρήνων, καὶ τὰ μέλη ἐκείνων, ὑφ' ὧν θελγόμενοι ἀπέθνησκον οἱ ἀκούοντες, λύουσι τὸν Ὀδυσσέα τοῦ ἱστοῦ. ἔπειτα παραπλεύσαντες τὰς Πλαγκτὰς πέτρας, αἳ πρὸς ἀλλήλας συνεκρότουν, καὶ φοβερὸν ἀπετέλουν τὸν κτύπον (αὗται καὶ Κυάνεαι λέγονται) κεῖνται δὲ μεταξὺ Κιλικίας καὶ Παμφυλίας, καθ' Ὅμηρον, καὶ τινὰς ἑτέρους, ἦλθον διὰ Χαρύβδεως καὶ Σκύλλας, πλησίον μᾶλλον τῆς Σκύλλης. ἀφαρπαγέντων δὲ περὶ τῆς Σκύλλης ἐκ τῆς νεὼς ἀνδρῶν ς´, οἱ λοιποὶ συντονώτερον τῇ εἰρεσίᾳ χρησάμενοι, ἔφυγον. περὶ δὲ νύκτα τῇ Ἡλίου νήσῳ Θρινακίᾳ προσπελάζουσι, καὶ Ὀδυσσεὺς παραπλεῖν αὐτὴν ἐκέλευεν. οἱ δὲ μὴ πεισθέντες ἐξῆλθον. καὶ πρῶτον μὲν ἰχθύσι καὶ ἀγκιστρείᾳ διέζων. ὡς δὲ νότος ἔπνει πρὸς μῆνα ὅλον, ἀνελθόντος Ὀδυσσέως εἰς τὸ ἐνδότερον τῆς νήσου εὔξασθαι, καὶ κατακοιμηθέντος, σφάττουσιν οἱ μετ' Εὐρυλόχου βόας θ̄, καὶ ἐσθίουσιν ἐπὶ ἓξ ὅλαις ἡμέραις. τῇ ζ´ δὲ παυσαμένου τοῦ δεινοῦ ἀνέμου ἐμβάντες, ὥστε πλεῖν, ζεφύρῳ πρῶτον μεγάλῳ συνθραύονται, εἶτα κεραυνοῦνται. Ὀδυσσεὺς δὲ μόνος τὸν τρόπιν κατέχων, ὁλονυκτίως ἐφέρετο. ἀνατέλλοντος δὲ ἡλίου, νότῳ φερόμενος, ἦλθε περὶ τὴν Χάρυβδιν, καὶ δραξάμενος τῆς περὶ τοὺς τόπους ἐκείνους ἑστώσης συκῆς, ἀπεκρέματο περὶ αὐτήν, τὰ δὲ ξύλα κατέδυ πρὸς τὸν βυθόν. ὀψὲ δὲ ἀναδυνόντων αὐτῷ καθεὶς ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς συκῆς, ἐπελάβετο τῶν ξύλων. καὶ θ´ μὲν οὕτως ἡμέραις ἐνήχετο. δεκάτῃ δὲ περὶ τὴν

Ὠγυγίαν νῆσον ἦλθε τῆς Καλυψοῦς, καὶ ζ' χρόνους ἐκείνῃ συνδιῆγεν. τῷ δὲ ὀγδόῳ, ἀπελύθη μετὰ σχεδίας, Διὸς ὀργισθέντος τῇ Καλυψοῖ. καὶ οὕτω μετὰ τῆς σχεδίας Ὀδυσσεὺς, ιζ' ἡμέρας ἔπλεεν. ιη' δὲ τὴν Φαιακίαν, ἤτοι τὴν Κέρκυραν εἶδεν. ἀνέμων δὲ γενομένων ὀργῇ Ποσειδῶνος, κατεάχθη ἡ σχεδία. δύο δὲ ὅλαις ἡμέραις ἐνήχετο. τρίτῃ δὲ, ἡ Λευκοθέα ἐλεήσασα αὐτὸν, δέδωκε τὸ κρήδεμνον αὐτῆς, μεθ' οὗ ἐξῆλθεν εἰς τὴν γῆν τῶν Φαιάκων, καὶ καταπεσὼν ἐν ὕλῃ ἐκάθευδε. τῆς δὲ Ἀλκινόου θυγατρὸς Ναυσικάας, μετὰ τῶν θεραπαινίδων αὐτῆς ἐλθούσης πλῦναι καὶ τερφθῆναι παιγνίοις, καὶ σφαιριζουσῶν πρὸς ἀλλήλας βοῆς γενομένης, ἐγείρεται Ὀδυσσεὺς, καὶ ἱκετεύει αὐτήν. ἡ δὲ τροφὴν καὶ εἵματα δοῦσα, κελεύει τοῦτον ἐλθεῖν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ ταύτης πατρὸς, καὶ τὴν αὐτῆς ἱκετεῦσαι μητέρα Ἀρήτην, ὡς ἂν τύχοι, ὅτου καὶ βούλοιτο. ἐκεῖσε δ' ἐλθὼν, ἐρωτᾶται περὶ Ἀλκινόου καὶ τῆς Ἀρήτης, καὶ τὴν πᾶσαν μὲν εὔφημον διηγεῖται ὑπόθεσιν, καὶ δῶρα παρ' αὐτῶν μυρία λαβὼν εἰς τὴν Ἰθάκην πέμπεται, ἑσπέρα μὲν ἐπιβὰς τῆς νεὼς ἐκ τῆς Φαιακίας. περὶ δὲ ἑωσφόρον πεφθακὼς ἐκεῖσε, καὶ εἰσελθὼν ὡς πένης περὶ τὸν Εὔμαιον τὸν συβώτην, ἦλθε καὶ πρὸς τοὺς μνηστῆρας, καὶ πολλὰ παρὰ πολλῶν παροινηθεὶς, γνωρίζει ἑαυτὸν τοῖς οἰκέταις, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀνελὼν τοὺς μνηστῆρας. ἀναγνωρίζεται δὲ τῇ ἑαυτοῦ γυναικὶ, καὶ συγκαθευδήσας αὐτῇ, πάντα κατὰ λεπτὸν διηγήσατο. τῇ ἐπαύριον δὲ πρωΐᾳ ἔξεισι περὶ τὸν ἀγρόν. οἱ δὲ τῶν μνηστήρων συγγενεῖς, μαθόντες τὸ γεγονὸς, πρῶτα μὲν εἰς τὴν Ὀδυσσέως οἰκίαν ἐλθόντες θάπτουσι τοὺς νεκρούς. ἔπειτα δὲ ὁπλισθέντες, ἐξέρχονται καὶ αὐτοὶ πρὸς τὸν ἀγρὸν, Ὀδυσσεῖ πολεμήσοντες. Ἀθηνᾶς δὲ βουλῇ φιλιοῦνται, καὶ τὸ νεῖκος καταπαύουσιν. Ὀδυσσεὺς δὲ εἰς Εὐρυτᾶνας ἔθνος Ἠπείρου κατὰ χρησμὸν ἐλθὼν, θύει τὰ νενομισμένα. καὶ γηραιὸς ἄγαν ὑποσχαφεὶς, κτείνεται παρὰ Τηλεγόνου, τοῦ ἐκ Κίρκης αὐτῷ γεννηθέντος υἱοῦ.

Ὁ δ' αἰνόλεκτρον ἁρπαγεῖσαν εὐνέτης,
Πλάνην ματεύων, κληδόνων πεπυσμένος,
Ποθῶν δὲ φάσμα πτηνὸν εἰς αἴθραν φυγὸν,
Ποίους θαλάσσης οὐκ ἐρευνήσει μυχούς,
Ποίαν δὲ χέρσον οὐκ ἀϊστεύσει μολών;
Ἐπόψεται μὲν πρῶτα Τυφῶνος σκοπάς,

Alius infauſtam maritus vxorem
Raptam quærens, rumoribus auditis,
Requirénſque ſimulacrum alatum, quod in cælum aufugerat,
Quos non angulos maris ſcrutabitur
Quam non terram inueſtigatum ibit?
Videbit primùm Typhonis ſcopulos,

Ὁ δ' αἰνόλεκτρον.) ὁ δὲ Μενέλαος εὐνέτης καὶ ἀνὴρ, ματεύων καὶ ψηλαφῶν τὴν ἁρπαγεῖσαν αἰνόλεκτρον πλάνην καὶ γυναῖκα, παρὰ τὸ πελάζειν καὶ μίγνυσθαι. λέγει δὲ τὴν Ἑλένην. ματεύων δὲ αὐτὴν πῶς ἀπὸ κληδόνων καὶ φημῶν πεπυσμένος καὶ μαθὼν, ποθῶν δὲ τὸ φάσμα, τὸ πτηνὸν, τὸ φυγὸν εἰς αἴθραν, καὶ εἰς τὸν αἰθέρα, ποίους θαλάσσης οὐκ ἐρευνήσει μυχούς· ὁ Λυκόφρων ἀκολουθῶν Ἡροδότῳ, τὴν Ἑλένην φησὶ μὴ ἐλθεῖν εἰς Τροίαν, ἀλλ' ἁρπαγεῖσαν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, ἀπελθεῖν μετ' αὐτοῦ εἰς Αἴγυπτον, ἔνθα Πρωτεὺς ἀφείλετο αὐτὴν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου. πορθηθείσης δὲ τῆς Τροίας, καὶ μὴ εὑρεθείσης τῆς Ἑλένης ἐκεῖσε, τότε ὁ Μενέλαος ἐλθὼν πρὸς τὸν Πρωτέα, ἔλα-

βε τὴν γυναῖκα. ποθῶν δὲ φάσμα.) τινὲς φασὶν ἐνταῦθα περὶ τοῦ εἰδώλου λέγειν τῆς Ἑλένης, τοῦ δοθέντος παρὰ τοῦ Πρωτέως τῷ Ἀλεξάνδρῳ, ἀνθ' Ἑλένης αὐτῆς. ἐγὼ φημὶ οὐ καλῶς αὐτοὺς λέγειν. οὐ γὰρ τὸ εἴδωλον τὸ παρὰ Πρωτέως δοθὲν, πέφευγεν εἰς τὸν αἰθέρα, ἀλλὰ περὶ τοῦ συμβαίνοντος ὕστερον τῇ Ἑλένῃ φησὶν, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ὀρέστῃ διδάσκει. κρατηθεῖσαν γὰρ ὑπὸ Πυλάδου καὶ Ὀρέστου τοῦ Ἀγαμέμνονος, καὶ μέλλουσαν σφαγιασθῆναι διὰ τὸ μὴ βοηθῆσαι αὐτῷ τὸν Μενέλαον, ἐπὶ τῇ αὐτοῦ ἀτυχίᾳ, ἁρπάξας αὐτὴν Ἀπόλλων, ἀνάγει περὶ τῷ Διῒ, καὶ φαίνεται Μενελάῳ καὶ Ὀρέστῃ εἰδωλοδῶς δεικνύων αὐτήν. ἡ δὲ ἔννοια οὕτως. ὁ δὲ Μενέλαος τόδε καὶ τόδε ποιῶν, ποθῶν δὲ δηλονότι ὕστερον τὸ εἴδωλον τῆς Ἑλένης, τὸ ἀναχθὲν εἰς οὐρανὸν ὑπ' Ἀπόλλωνος, ποίους θαλάσσης οὐκ ἐρευνήσει μυχούς. καὶ ἐν τούτῳ ὁ Λυκόφρων ἀσάφειαν ἐργάζεται, τὰ ὕστερα τοῖς προτέροις μιγνὺς, καὶ τὰ πρότερα τοῖς ὑστέροις. ἐπόψεται μὲν πρῶτα.] θεάσεται πρῶτον τὰ Ἄριμα ὄρη τῆς Κιλικίας, ὅπου Πίνδαρος καὶ Ὅμηρος φασὶν εἶναι τὸν Τυφῶνα.

Καὶ πέμπελον γραῦν μαρμαρουμένην δέμας,
Καὶ τὰς Ἐρεμβῶν ναυάταις ἠγρημένας
Προβλῆτας ἀκτάς. ὄψεται δὲ τλήμονος
Μύρρας ἐρυμνὸν ἄστυ, τῆς μογοστόκους
Ὠδῖνας ἐξέλυσε δενδρώδης κλάδος.
Καὶ τὸν θεᾶ κλαυσθέντα Γαύαντος τάφον,

Et anum capularem factam marmoream,
Et Eremborum nautis piscata
Prominentia litora. videbit deinde miseræ
Myrrhæ munitam vrbem, cuius puerperas
Aegritudines exoluit arboreus cortex:
Et Gauantis sepulcrum à Musis perditi,

Καὶ πέμπελον γραῦν.] καὶ τὴν πάγγηρων, γραῦν τὴν ἀπολιθωθεῖσαν. ἀπὸ δὲ μέρους καὶ τοῦ περιεχομένου τὴν Κύπρον ἐσήμανε. φέρεται γὰρ ἱστορία, ὅτι Ἀφροδίτη ὀργισθεῖσα τοῖς θεοῖς, τινὲς φασὶ διὰ τὸ συλλαβεῖν τὸν Ἥφαιστον Ἀρεϊ συνευναζομένην, ὑπεχώρησε περὶ Κύπρον, κἀκεῖ διέτριβε περὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος. οἱ δὲ θεοὶ ἐρευνῶντες αὐτὴν, ἐκεῖσε εὗρον αὐτὴν, γραὸς ὑποδειξάσης τὸν τόπον ἔνθα ἦν κεκρυμμένη, ἐρωτηθείσης περὶ τῶν θεῶν εἰ οἶδε ποῦ ἐστιν Ἀφροδίτη. ἣν Ἀφροδίτη ὀργισθεῖσα, ἐμαρμάρωσε, καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἵσταται ἡ στήλη αὐτῆς ἐκεῖσε. καὶ τὰς ἐρεμβῶν.) Ἑλλάνικος φησὶ, τοὺς ἐρεμβοὺς περὶ τὰς τοῦ Νείλου ῥοὰς οἰκεῖν. γένος δὲ Ἀράβων εἰσὶν οἱ Ἐρεμβοὶ, οἱ καὶ Τρωγλοδύται καὶ Ἰχθυοφάγοι καλούμενοι· ὧν τὸν βίον πλατέως ὁ Διόδωρος γράφει. ἐρεμβοὶ δὲ λέγονται, ὅτι ἐν τῇ ἔρᾳ, ἤτοι τῇ γῇ βαίνουσιν· ὑπὸ γὰρ γῆν καὶ τρώγλας οἰκοῦσιν. Μύρρας ἐρυμνὸν ἄστυ.] τὴν Βίβλον λέγει, ἥτις ἐστὶν πόλις τῆς Φοινίκης. Μύρρα δὲ Θείαντος θυγάτηρ ἐγένετο. αὕτη ἐρασθεῖσα τοῦ πατρὸς, καὶ λάθρα μιγεῖσα αὐτῷ, καὶ ἔγκυος γενομένη, αἰδουμένη τοῦτο τοῦ πατρὸς, ηὔξατο τοῖς θεοῖς εἰς ἑτέραν φύσιν μεταλλαγῆναι, ἤτοι μήτε μετὰ ζώντων εἶναι, μήτε μετὰ τεθνεώτων. ὅθεν εἰς δένδρον αὐτὴν μετέβαλε, τὸ ἀπ' αὐτοῖς λεγόμενον μύρραν, ἤτοι σμύρναν Αἰολικῶς, ὅθεν καὶ τὸ μύρον καλεῖται. μὴ γὰρ ὡς οἱ μωροὶ, καὶ σὺ τὴν μύρραν μυρρίνην, ἤτοι μυρσίνην νομίσης. οὕτω μεταβληθείσης αὐτῆς εἰς μύρραν, ἐφεστῶτος τοῦ χρόνου τοῦ τοκετοῦ, διαρραγέντος τοῦ φλοιοῦ ἀπεκύησε τὸν Ἄδωνιν. ὃν ἰδοῦσα ἡ Ἀφροδίτη ἐφίλησε, καὶ αἰ-

δρωθέντα ἐραστὴν ἔσχηκεν. Γαύαντος.] ὁ Ἄδωνις Γαύας παρὰ Κυπρίοις καλεῖται. Ἄδωνις δὲ ὁ Κύπριος, κατά τινας, Κινύρου παῖς ἦν τοῦ Κυπρίων βασιλέως, καὶ οὐ Θείαντος. ἐξ οὗ Ἀφροδίτη γεννᾷ Πρίαπον, δυσειδῆ, καὶ βαθυαίδιον. καὶ γὰρ Ἥρα ἔγκυον οὖσαν αὐτὴν, μεμαγευμένῃ χειρὶ ἀψαμένη, ἐποίησε τοῦτον γεννῆσαι. καὶ τὸν θεὰ κλαυθέντα.) αἱ Μοῦσαι τῇ πρὸς Ἀφροδίτην ὀργῇ φερόμεναι, ὅτι πολλὰς αὐτῶν εἰς ἔρωτας κινήσασα, ἔπεισεν ἀνδράσι μιγῆναι καὶ τεκεῖν, οἷον Καλλιόπην ἐξ Οἰάγρου τεκεῖν Ὀρφέα καὶ Κυμόθωνα, Τερψιχόρην ἐκ Στρυμόνος Ῥῆσον, Κλειὼ δὲ ἐκ Μάγνητος Λίνον, τὸν ἐρώμενον αὐτῇ Ἄδωνιν ἀπέκτειναν. μέλος γὰρ κυνηγεσίας ἢ ἄλλο τι τερπνὸν, καὶ τὸν ἐραστὴν Ἀφροδίτης Ἄδωνιν ἀκούσαντα, ποιήσασαι χαμωδῆσαι, ὥρμησεν ἐπὶ κυνηγέσιον. Ἄρης δὲ ὁ θεὸς ἀντεραστὴς ὢν Ἀφροδίτης, εἴτε μεταμορφώσας ἑαυτὸν εἰς χοιρόμορφον, εἴτε πρὸς χοῖρον ὁρμήσαντα τὸν Ἄδωνιν ἐναντίος ἐλθὼν, αὐτὸν ἀναιρεῖ. καὶ τὸ μὲν Ἀδώνιδος αἷμα καταρρεῦσαν, τὴν ἀνεμώνην λευκὴν οὖσαν πρότερον, ἐρυθρὰν ἀπειργάσατο. περὶ γὰρ ἀνεμώνην τὸν Ἄδωνιν πεσεῖν ἔτυχεν. Ἀφροδίτη δὲ τὸ πάθος μαθοῦσα, γυμνοῖς περιτρέχουσα τοῖς ποσὶν, ἐλεεινὸν ὠλοφύρετο. ἀκάνθαις δὲ καὶ αὐτὴ ῥοδωνιᾶς ἐμπεσοῦσα, τῷ καταρρεύσαντι αἵματι τὸ ῥόδον ἐρυθρὸν ἀπειργάσατο.

Σχοινίδι μουσόφθαρτον Ἀρέντα, ξένη,
Κρατῆρι λευκῷ τόν ποτ' ἔκτανε πέλας.
Ἐπόψεται δὲ τύρσιας Κηφηΐδας,
Καὶ Λαφρίου λακτίσματ' Ἑρμαίου ποδὸς,

Schœnidi defletum deæ Arentæ Hospitæ,
Quem dente quondam albo aper occidit.
Videbit quoque turres Cephei,
Et Laphrij calcitratus Mercurialis pedis,

Σχοινὶς, ἀρέντα, καὶ ξένη.] Ἀφροδίτης ἐπίθετα. σχοῖνος ἡ βοτάνη μασσωμένη, τοὺς ὀδόντας μὲν καθαίρει. κινεῖ δὲ καὶ πρὸς ἀφροδίσια. ἀρέντα δὲ λέγεται, ὅτι δύο ξένους ἁρμόττει πρὸς μίαν συνάφειαν γαμικήν. ξένη δὲ, ὅτι φιλοποιεῖ. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως, ἐπόψεται ὁ Μενέλαος τόδε καὶ τόδε, καὶ τὸν τάφον τοῦ Γαύαντος τὸν μουσόφθαρτον, περιφραστικῶς τὸν Ἄδωνιν, τὸν κλαυθέντα καὶ θρηνηθέντα τῇ Ἀφροδίτῃ τοιάδε καὶ τοιάδε. ὅντινα ποτὲ Ἄδωνιν ἔκτανε ὁ πέλας καὶ ὁ κάπρος, ἐν κρατῆρι καὶ ὀδόντι λευκῷ. ἐκ δὲ τοῦ εἰπεῖν ὅτι ἐπόψεται τάφον Ἀδώνιδος, ἢ τὴν Βίβλον, ἢ τὴν Κύπρον. καὶ ἐν τῇ Βίβλῳ γὰρ ἦν Ἄδωνις, καὶ ἐν τῇ Κύπρῳ ἕτερος Ἄδωνις ὁ Κινύρου, ἅπερ ἀκριβῶς τινὲς οὐκ εἰδότες, συγχέουσι τοὺς νέους, τέως οἱ μὴ γινώσκοντες τὴν Μύρραν, Ἄδωνιν Βίβλιον εἶναι, τὸν δὲ ὃν εἴπομεν Κύπελον, νῆσον Ἀδώνιδος τὴν Κύπρον φασίν.

Ἐπόψεται δέ.] θεάσεται δὲ καὶ τὴν Αἰθιοπίαν. τύρσιας γὰρ κηφηΐδας, τὰ τείχη καὶ τὰς πόλεις λέγουσι τοῦ Κηφέως. ὁ δὲ Κηφεὺς ὁ τῆς Ἀνδρομέδης πατὴρ, βασιλεὺς ἦν Αἰθιόπων. πρόσεχε δὲ, μὴ γράψῃς Κηφηνίδας, ὡς οἱ πολλοί. Ἡρόδοτος Κηφῆνας καὶ Ἀρταίους ἔθνη Περσῶν εἶναι λέγει, οὐκ Αἰθιόπων λέγοντες Κηφῆνας τοὺς Αἰθίοπας λέγεσθαι, ἀλλὰ Κηφηΐδας. τύρσεις. ἀπὸ τοῦ Κηφεὺς κηφέως Κηφείδης, καὶ ἐκτάσει Κηφηΐδης, ὡς Χρυσηΐδης.

Καὶ λαφρίου.) λάφριος ὁ φιλόξενος. λέγει δὲ τὸν Ἑρμῆν. Ἑρμῆς γὰρ φυλάττων ἐν Αἰθιοπίᾳ βουλῇ τοῦ Διὸς τὴν Ἰὼ, ἵνα μὴ ὑπὸ τῆς Ἥρας βλαβῇ, διψήσας ἐλάκτισε τὴν γῆν, καὶ ἀνέδωκεν ὕδωρ, ὅθεν ἐκεῖ ὁ τόπος πτέρνα Ἑρμοῦ καλεῖται, ὡς Πηγάσου κρήνη, καὶ Σκάμανδρος ποταμός.

Ἑρμαίου.) οἱ μὲν πάντες τὸ μαι δίφθογγον γράφουσι, ὡς ἔοικεν, οὐκ εἰδότες διαφοράν. ἐγὼ

ἢ ἕρμα ἕρμαιον τὸ εὕρημα, καὶ ἡ γενικὴ ἑρμαίου τοῦ εὑρέματος. ἑρμέω δὲ ποδὸς τοῦ ἑρμιακοῦ, ψιλόν, ὅτι ἐκθλίψει τοῦ ἰῶτα γέγονεν.

Διοσάς τε πέτρας κέπφος αἷς προσήλατο
Δαιτὸς χατίζων, ἀντὶ θηλείας δ' ἔβη
Τὸν χρυσόπατρον μόρφνον ἁρπάσας γνάθοις
Τὸν ἡπατουργὸν ἄρσεν' ἀρβυλόπτερον.

Gemináque ſaxa, ad quæ cepphus aſsiliit
Dapis egens: pro virgine autem aquilam
Aurigenam maxillis rapiens diſceſsit
Iecinorum diſſectricem maſculam pennipedem.

Διοσάς τε πέτρας.] Κηφέως τοῦ Αἰθιόπων βασιλέως καὶ Κασσιεπείας, γίνεται παῖς Ανδρομέδα. ἐριζούσης δὲ τῆς Καλλιοπείας περὶ κάλλος τῇ Ηρᾳ, ἢ καθ' ἑτέρους ταῖς Νηρηΐσιν, ὁ Ποσειδῶν αὐτῶν παρακλήσει ἔπεμψε κῆτος, ὃ τὴν Αἰθιοπίαν ἐλυμαίνετο. χρησμῷ δὲ ὁ Κηφεὺς τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα τὴν Ανδρομέδαν πρὸς βορὰν ἔδωκε ἐκκειφθῆναι τῷ κήτει, καὶ περὶ πόλιν Αἰθιοπίας Ιόπην, δεσμοῖς σιδηροῖς δεσμοῦσιν αὐτὴν παρά τινας πέτρας. Περσεὺς δὲ τῷ τότε καρατομήσας τὴν Γοργόνην, περὶ πεζὸς τοὺς τόπους διήρχετο, καὶ τὴν Ανδρομέδαν οἰκτείρας, δείκνυσι τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος τῷ κήτει, καὶ ἅμα ἑλκύσας τὸ λοχοδρέπανον, ὃ μὲν μέρος τοῦ κήτους ἐποίησε λίθινον, ὃ δὲ ἀπέκοψε, καὶ τὴν κόρην ῥυσάμενος ἔγημεν. ὅτι δὲ περὶ Ιόπην τὰ κατ' Ανδρομέδαν γέγονε, Αριστείδης τε μαρτυρεῖ, καὶ Λιβάνιος, καὶ Προκόπιος, καὶ Ιώσηππος. καί τις ἀπ' αὐτῶν οὑτωσὶ λέγει, πόλις Ιόπη τῆς Ανδρομέδας τὸ δεσμωτήριον. ἄλλος δέ τις πάλιν φησὶν, ὅτι ἐκεῖ ἡ Ιὼ τὸν Αργον νικήσασα, ἄνθρωπος γέγονεν. τὸν χρυσόπατρον.] τὸν Περσέα. ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη. Ακρισίου τοῦ Αργείων βασιλέως, καὶ Εὐρυδίκης τῆς Εὐρωτέως θυγατρὸς, γίνεται θυγάτηρ Δανάη. ἣν Ακρίσιος ὁ πατὴρ σιδηροῦν ποιήσας θάλαμον ἐνέκλεισεν, ὅπως τούτῳ τῷ τρόπῳ μείνῃ παρθένος. ἐκ χρησμοῦ γὰρ ἠκηκόει, ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τοῦ ἐξ αὐτῆς γεννηθέντος. Ζεὺς δὲ, ὡς ληροῦσιν, εἰς χρυσὸν μεταστρέψας αὐτὸν, χυθεὶς διά τινος ὀπῆς ἐμίγη αὐτῇ. ἡ δὲ ἐν γαστρὶ ἔσχε τὸν Περσέα. ὅπερ γνοὺς ὁ ταύτης πατὴρ, ἀνέμεινε ταύτην τεκεῖν. τεκοῦσαν δὲ σὺν τῷ βρέφει ἐμβαλὼν αὐτὴν λάρνακι ξυλίνῳ, εἰς τὴν ὑποκειμένην ἔρριψε θάλασσαν, ἥ τις πρὸς Σέριφον νῆσον ἐξωκείλη, μίαν οὖσαν τῶν Κυκλάδων, ἧς ἐβασίλευε Πολυδεύκτης υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Κηρεβίας, ἀδελφὸν ἔχων Δίκτυν, ὃς Δίκτυς ὡς ἴδιον παῖδα τὸν Περσέα ἐπαιδαγώγει, καὶ τῆς Δανάης ἐπεμελεῖτο. ὁ δὲ Πολυδεύκτης ἐβίαζε τὴν Δανάην. μὴ δυνάμενος δὲ συγγενέσθαι αὐτῇ, τοῦ Περσέως ἤδη πρὸς ἥβην ἐλαύνοντος, πλάττεται ὡς ἕδνων χρείαν ἔχει πρὸς γάμον Ιπποδαμείας τῆς Οἰνομάου. καὶ ἄλλον ἄλλο τῶν φίλων αἰτεῖ. Περσέα δὲ πέμπει ἐπὶ Γοργόνας, ἀποτεμῆσαι τὴν Μέδουσαν, καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῷ ἐνεγκεῖν, ὅπως τῇ Ιπποδαμείᾳ δοίη. τοῦτο δὲ ἐπραγματεύσατο, ὅπως τοῦ Περσέως ὑπὸ Γοργόνων ἀναιρεθέντος, αὐτὸς ἀδεῶς τῇ Δανάῃ συγγίνοιτο. ταῦτα δὲ λῆρος. Πολυδεύκτης γὰρ πρεῖς τὴν γυναῖκα πρότερον Ιπποδαμείας. τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει. πέως μυθικώτερον, ἀλληγορικωτέρως δὲ εἶπον κατ' ἀρχὰς, ὅτι μὲν ἐβίαζε Πολυδεύκτης Δανάην, ἤδη καὶ ὁ Περσεύς. ἐπεὶ δὲ ἡ Μέδουσα γυνὴ οὖσα Πισόδου, τῇ Αθηνᾷ πρὸς κάλλος ἀντήριζεν, Αθηνᾶ τὸν Περ-

σία κατ' αὐτῆς ἔπεμψεν, ὑπογράψασα καὶ ὑποδείξασα τούτῳ ἐν ζωγραφίαις τὴν Γοργόνην, περὶ πόλιν τῆς Σάμου, Δεικτήριον κληθεῖσαν, ἀπὸ τοῦ ὑποδειχθῆναι ταῦτα αὐτῷ. ἐλθὼν δὲ περὶ τὰς Φορκίδας, πρῶτον τήν τε Πεφρηδὼ, καὶ τὴν Ἐνυὼ, τὰς ἐκ γενετῆς γραῦς, ἀδελφὰς δὲ τῶν Γοργόνων, ἔλαβε παρ' αὐτῶν τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν αὐτῶν, καὶ τὸν ἕνα ὀδόντα, ὃν μόνον εἶχον κατ' ἀμοιβήν. καὶ οὐ πρότερον αὐταῖς ταῦτα ἔδωκεν, ἕως ὡδήγησαν αὐτὸν πρὸς νύμφας. καὶ λαβὼν τὰ πτερωτὰ τῶν νυμφῶν πέδιλα, κίβισιν, ἤτοι πήραν ἢ κιβωτὸν, καὶ τὴν κυνέαν τοῦ ᾅδου, καὶ παρὰ Ἑρμοῦ ἀδαμαντίνην ἅρπην ἔχων, καὶ παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς κάτοπτρον, πετόμενος ἦλθεν ἐπ' αὐτὰς τὰς Γοργόνας, ἐπ' Ὠκεανὸν οὔσας τὸν περὶ πόλιν Ἰβηρίας τὴν Ταρτησσὸν, αἵτινες δρακοντοφολίδας εἶχον κεφαλὰς, συῶν ὀδόντας μεγάλων, χεῖρας χαλκᾶς καὶ πτέρυγας αἷς ἐπέτοντο. οὕτω γοῦν πεπτάμενος ἐπ' αὐτὰς ἐλθὼν, καὶ κοιμωμένας εὑρὼν, καρατομεῖ τὴν Μέδουσαν ἐν τῷ κατόπτρῳ βλέπων, οὐ πρὸς αὐτήν. ἢ γὰρ ἂν ἀπελιθώθη ταύτην ἰδών. αἱ δὲ λοιπαὶ αὐτῆς ἀδελφαὶ, θρῆνον μέγαν ἐκώκυον, ἐκ τῶν πολλῶν ὀφιωδῶν αὐτῶν ἐκπέμπουσαι συρισμὸν, ἐξ ὧν παρ' Ἀθηνᾶ κατὰ Πίνδαρον, τὸν αὐλητικὸν καλούμενον πολυκέφαλον εὗρε νόμον. Περσεὺς δὲ τότε τῇ πήρᾳ τὴν κεφαλὴν θεὶς, καὶ κατὰ νώτου φέρων αὐτὴν, ἐπορεύετο. ἐλθὼν δὲ καὶ πρὸς Αἰθιοπίαν, ὡς ἔφην, τὴν Ἀνδρομέδαν τοῦ κήτους ἐρρύσατο, καὶ λαβὼν γυναῖκα ἔσχε παῖδα Πέρσην ἐξ αὐτῆς, καὶ καταλείπει παρὰ Κηφεῖ. τὸν δὲ Κηφέως ἀδελφὸν Φινέα προμνηστευσάμενον Ἀνδρομέδαν, καὶ αὐτῷ ἐπιβουλεύοντα, ἀπελίθωσε δείξας τὴν Γοργόνην. αὐτὸς δὲ σὺν Ἀνδρομέδᾳ εἰς Σέριφον παραγέγονεν. εὑρὼν δὲ τὴν μητέρα μετὰ τοῦ Δίκτυος προσπεφευγυῖαν ἐν τῷ ναῷ διὰ Πολυδέκτην, ἐλθὼν περὶ τὴν οἰκίαν τοῦ Πολυδέκτου, καὶ συμπόσιον λαμπρὸν ἐφευρὼν, δείξας τὴν Γοργόνην πάντας ἐλίθωσε. τὴν δὲ βασιλείαν Δίκτυϊ δίδωσιν. τὰ δὲ τῶν νυμφῶν πέδιλα καὶ τὴν ᾅδου κυνῆν, Ἑρμῆς παρ' αὐτοῦ λαβὼν, ταῖς ἰδίαις δεσποίναις ἀπέδωκε. τὴν δὲ κεφαλὴν τῆς Γοργόνος, Περσεὺς παρέσχε τῇ Ἀθηνᾷ. ἡ δὲ πρὸς τὸ μέσον τῆς ἰδίας ἀσπίδος ταύτην ἐνέπηξεν. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ἐπὶ τοῦ κόσμου οὗ περὶ τὸ στῆθος εἶχε, ταύτην ἐνέπηξεν. ὅθεν ἀπὸ τῆς Γοργόνος καὶ ὁ ἐπιστήθιος ἐκεῖνος τῆς Ἀθηνᾶς κόσμος, Γοργόνιον ἐκλήθη. Περσεὺς δὲ σὺν Ἀνδρομέδᾳ καὶ τῇ μητρὶ Δανάῃ ἔσπευδεν εἰς Ἄργος, ἐλθεῖν πρὸς θέαν Ἀκρισίου. Ἀκρίσιος δὲ τὸν χρησμὸν δεδοικὼς, εἰς Πελασγίαν ἐχώρησεν. Τευταμίδου δὲ τοῦ Λαρισσαίων βασιλέως πένταθλον θέντος ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς τελευτῇ, Περσεὺς ἀγωνιζόμενος δίσκῳ βαλὼν τὸν Ἀκρισίου πόδα, ἄκων αὐτὸν ἀναιρεῖ, καὶ πενθήσας ἔθαψεν αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως. πρὸς δὲ Μεγαπένθην τὸν Προίτου ἐλθὼν, αὐτῷ μὲν ἔδωκε τὴν ἰδίαν βασιλείαν, τὴν τοῦ Ἄργους ἀρχήν. αὐτὸς δὴ ὁ Περσεὺς τὴν Τίρυνθα κατέσχε, τὴν ἐκείνου βασιλείαν. προσέκτισε δὲ Μίδειαν καὶ Μυκήνας, ἔνθα καὶ ἑτέρους παῖδας ἐξ Ἀνδρομέδας γεννᾷ, Ἀλκαῖον, Σθένελον, Ἕλληνα, Μήστωρα, Ἠλεκτρύωνα, καὶ Γοργοφόνην, τοῦ ἑτέρου υἱοῦ αὐτοῦ Πέρσου καταλειφθέντος, ὡς εἴπομεν, ἐν Αἰθιοπίᾳ, παρὰ τῷ πάππῳ Κηφεῖ. ἁρπάσας γνάθοις.) ληρεῖ, φλυαρεῖ, μὴ γινώσκων τί γράφει, ὡς καὶ τὸ ἡπατουργόν. οὐ γὰρ τὸν Περσέα τὸ κῆτος κατέπιεν, ὥσπερ Ἡρακλέα. ὡς ἔοικε δὲ, οἰνοβαρῶν ὁ Λυκόφρων ἐκ τῶν Πτολεμαίου τρυφῶν καὶ δωρημάτων, τὴν ἱστορίαν Ἡρακλέους, κατὰ τὴν Ἡσιόνην κήτους, ἐπὶ Περσέα καὶ Ἀνδρομέδαν μετήνεγκεν. ἀρβυλόπτερον.) ἐρρέθη, ὅτι πτερωτὰ ὑποδήματα τῶν νυμφῶν εἶχεν. Ἀρβύλη δὲ εἶδος ὑποδήματος. Περσεὺς κατάγει τὸ γένος ἐξ Ἄβαντος. Ἄβαντος γὰρ Προῖτος καὶ Ἀκρίσιος, Ἀκρισίου Δανάη, Δανάης καὶ Διὸς Περσεὺς, Περσέως Ἀλκαῖος, καὶ οἱ λοιποί, Ἀλκαίου Ἀμφιτρύων, Ἠλεκτρύωνος Ἀλκμήνη, Ἀλκμιώνης Ἡρακλῆς καὶ Ἰφικλῆς, ἐξ οὗ Ἰόλαος.

Γεφήσεται δὲ τοῦ θεριστῆρος ξυρῷ,
Φάλαινα δυσμίσητος ἐξινωμένη,
Ἱπποβρότους ὠδῖνας οἴξαντος τόκων
Τῆς δειρόπαιδος μαρμαρώπιδος γαλῆς·

Ὃς ζωοπλαστῶν ἄνδρας ἐξ ἄκρου ποδὸς
Ἀγαλματώσας ἀμφελυτρώσει πέτρων,
Λαμπτηροκλέπτης τριπλανοῦς ποδηγίας.
Ἐπόψεται δὲ τὰς θερειπότους γύας,

Interficietur autem nouacula messoris
Balæna inuisa eneruata,
Equihominis qui aperuit parituras
Ex collo parientis mustelæ saxificæ:
Qui effingens homines ab extrema calce
In statuas conuertendo saxis inuoluet,
Lucernalis fur triuagæ deductionis.
Videbit etiam æstate irrigata arua,

Θερειστῆρος ξυρῷ.) εἴρηται. Ἱπποβρότους ὠδῖνας.] καρατομηθείσης τῆς Γοργόνης παρὰ Περσέως, ἐκ τοῦ τραχήλου αὐτῆς ἐξέθορεν ἄνθρωπος μὲν ὁ Χρυσάωρ, ἵππος δὲ ὁ Πήγασος. δειρόπαιδος γαλῆς] τῆς γαλῆς τῆς παιδούσης, καὶ παῖδας τικτούσης ἐκ τοῦ τραχήλου. ἡ γὰρ θαλασσίας γαλῆ ἐκ τοῦ τραχήλου γεννᾷ. νῦν δὲ τὴν Μέδουσαν εἶπε Γοργόνην, διὰ τὸ μετὰ τὴν καρατομίαν τεκεῖν, ὡς εἴπομεν, Χρυσάορα καὶ τὸν Πήγασον. μαρμαρῶπιδα δὲ, διὰ τὸ ἀπολιθοῦν τοὺς ὁρῶντας αὐτήν. καὶ ταῦτα μὲν οὕτω. τὸ δ' ἐνταῦθα σύμπαν χωρίον ἀνοήτως ἔγραψεν ὁ Λυκόφρων, εἰ μή τι μικρὸν αὐτῷ βοηθήσαντες, τὸ δέον ἀναπληρώσαιμεν. σκοπείτω πᾶς ὁ βουλόμενος, ὅπως ἔχει ἐνταῦθα κακῶς ἡ γραφή. φησὶ περὶ Μενελάου, ἐπόψεται δὲ τύρσιας Κηφηΐδας, καὶ τοῦ Ἑρμοῦ τὰ λακτίσματα, καὶ τὰς δισσὰς πέτρας, ὅπου ὁ θαλάσσιος κύων ἐξῆλθεν, χρήζων φαγεῖν Ἀνδρομέδαν. αὕτη δὲ τῆς Ἀνδρομέδας ὑπεχώρησεν, λαβὼν τὸν Περσέα τὸν ἡπατουργὸν, τὸν ἀρβυλόπτερον. καὶ μέχρι τοῦδε καλῶς πᾶς ὁ λόγος ἔχειν δοκεῖ, κἂν καὶ ἐνταυθοῖ ψεύδεται παραφθείρας τὴν ἱστορίαν. ἀπὸ δὲ τοῦ τεφρώσεται μέχρι τοῦ στίχου τοῦ λέγοντος, ἐπόψεται δὲ καὶ θερειπότους γύας, πάντη παρελοστὴ καὶ ἀνόητος ἐστὶν ἡ γραφή. καὶ παρέχες. ἐπόψεται ὁ Μενέλαος τοὺς τόπους, ὅπου τάδε γέγονε. καὶ ὅπου τὸν Περσέα ἁρπάσαν τὸ κῆτος ἔβη τότε. τεφρώσεται δὲ καὶ φονευθήσεται νῦν τῷ ξυρῷ τοῦ Περσέως, καὶ τὸ παρακαπὼν ὁ ζωοπλαστῶν ἄνδρας. ὁρᾷς πῶς ἔχει τὸ ἀνόητον. φέρε δὲ ἡμεῖς, ὡς δυνατὸν ἀνακάθαρμα τὴν βαπίαν τῆς γραφικῆς, καὶ ἄχερδον, καὶ ὡς οἷον ἐξομαλίσωμεν, οὕτω ταῦτα τὶς συντιθέτω. ἐπόψεται ὁ Μενέλαος τοὺς τόπους, ὅπου τάδε καὶ τάδε γέγονε, καὶ ὅπου τὸν Περσέα τὸν τοιόνδε ἁρπάσας, ὁ κέπφος τὸ κῆτος ἔβη. τεφρώσεται δὲ, ἀντὶ τοῦ τεφρώσαντος, καὶ ἐφονεύθη ἡ φάλλαινα ἡ δυσμίσητος, ἤτοι τὸ κῆτος αὐτὸ, ἐκνευρωθὲν ἐν τῷ ξυρῷ καὶ λοχοδρεπάνῳ τοῦ Περσέως αὐτοῦ, τοῦ οἴξαντος καὶ ἀνοίξαντος τὰς ἱπποβρότας ὠδῖνας τῶν τόκων τῆς δειρόπαιδος καὶ μαρμαρώπιδος γαλῆς, ἤτοι τοῦ ἀνελόντος τὴν Γοργόνην, καὶ ἐκ τῆς καρατομίας αὐτῆς ποιήσαντος ἐξελθεῖν Χρυσάορα καὶ τὸν Πήγασον, ὃς καὶ ὅστις Περσεὺς ὁ λαμπτηροκλέπτης, τῆς τριπλανοῦς ποδηγίας, ζωοπλαστῶν καὶ μεταπλάττων ἀπὸ ζώων τοὺς ἄνδρας, ἤγουν τοὺς ἀνθρώπους ἀγαλματώσας, ἀντὶ τοῦ ἠγαλμάτου, ἤτοι ἀγάλματα καὶ ἀνδριάντας ἐποίει, ἐν τῇ ἀμφελυτρώσει καὶ ἐπικαλύψει τῶν πέτρων. λαμπτηροκλέπτης.] ὁ μὲν Λυκόφρων φησὶ τῶν Γοργόνων εἶναι τὸν ὀφθαλμὸν, τὸν ὑπὸ Περσέως κλαπέντα. λέγει δὲ, ὅτι ἕνα ὀφθαλμὸν εἶχον, καὶ ἐφύλασσον ἀλλήλας. ὁ δὲ Περσεὺς ἐλθὼν ἐκ τῶν ὄπισθεν ἐκράτησε τοῦ ὀφθαλμοῦ, καὶ οὕτως ἔκοψε τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος. ἐγὼ δὲ εἶπον, ὅτι τῶν Φορκίδων, αἵτινες ἦσαν ἀδελφαὶ τῶν Γοργόνων. πεπλανημέναι γὰρ αἱ τρεῖς ἐποδήγουν ἀλλήλαις ἐναλλὰξ ἕνα ἔχουσαι ὀφθαλμόν.

τριπλανοῦς ποδηγίας.) ὅτι μία παρ' ἑτέρας ἐναλλὰξ χρωμένη τῷ ὀφθαλμῷ, καὶ κατὰ πλάνην καὶ περιφορὰν ταῖς λοιπαῖς ἐποδήγει. θερειπότοις γύας.] ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς λέγεται, τοὺς γύας καὶ τὰς γύας. καὶ μετὰ προσγεγραμμένης ἄπταιστον ἐστὶ τὸ μέτρον. κοινὴ γὰρ συλλαβὴ γίνεται διὰ τὸ κεχηνός. καὶ χωλίαμβος δὲ εἰ ἦν, δέχεται ἐν τῷ ἰαμβικῷ. γύας δὲ καὶ χώρας θερειπότους λέγει, τὴν Αἴγυπτον. ὁ Νεῖλος γὰρ ἐξερχόμενος ἐν τῷ θέρει, ἀρδεύει αὐτήν. τοῦτο δείκνυσι τὴν Αἰθιοπίαν ἀπὸ τῆς Λιβύης. τινὲς δὲ φασὶν ἐν Λιβύῃ εἶναι τὰς πηγὰς τοῦ Νείλου, ὡς Δοῦρις. ἀλλ' οὐκ ἔστι τοῦτο ἀληθές.

Ἀσβύσται δὲ, ἔθνος Λιβυστικὸν, ὡς λέγει Διονύσιος ἐν τῇ περιηγήσει.

Καὶ ῥεῖθρον Ἀσβύσταο καὶ χαμευνάδας
Εὐνάς, δυσόσμοις θηρσὶ συγκοιμώμενος.
Καὶ πάντα τλήσεθ' εἵνεκ' Ἀργείας κυνὸς
Τῆς θηλύπαιδος καὶ τριάνορος κόρης
Ἥξει δ' ἀλήτης εἰς Ἰαπύγων στρατόν,
Καὶ δῶρ' ἀνάψει παρθένῳ Σκυλητρίᾳ,
Ταμάσιον κρατῆρα, καὶ βοάγριον,

Et Asbystæ fluuium,& humi stratorum
Cubilia, fœtentibus balænis condormiens:
Omniáque feret Argiuæ canis gratia,
Mulierperæ triconiugis puellæ.
Tum veniet ad Iapygum erro exercitum,
Ac dona virgini suspendet Spoliatrici,
Aeneum craterem,& clypeum bubulum,

Καὶ χαμευνάδας.] Μενέλαος ἐξωθεὶς περὶ Αἴγυπτον, πολὺν χρόνον ἐκεῖσε διατρίβων, ἠδημόνει περὶ τῆς εἰς πατρίδα ἐλεύσεως. ὃν ἰδοῦσα Εἰδοθέα ἡ τοῦ Πρωτέως θυγάτηρ, ἐν Φάρῳ, φησὶ πρὸς αὐτὸν, Μενέλαε, εἴπερ βούλει μαθεῖν τὰ περὶ σὲ πάντα, ἔστιν μοι πατὴρ ὁ θαλάσσιος Πρωτεύς. οὗτος περὶ δείλην ἐκβαίνων ἐκ τῆς θαλάσσης, συγκοιτάζεται ταῖς φώκαις. λαβὼν οὖν καὶ σὺ παρ' ἐμοῦ δέρματα φωκῶν νεοδάρτων, ὑπόδυσαι καὶ σὺ καὶ οἱ νεώτεροι τῶν σῶν ἑταίρων, καὶ συγκαταλέχθητε ταῖς λοιπαῖς φώκαις. ἐλθόντα δὲ τὸν Πρωτέα κατάσχετε, καὶ μηδὲν πτοηθέντες, πρὸς πάντα τοῦτον ὁρῶντες μεταπρεπόμενον, πρὸς ὕδωρ, πρὸς πῦρ, πρὸς ζῶα παντοῖα, ἀλλὰ κατέχοντες ἐρωτήσατε, καὶ ὃς ὑμῖν ἐρεῖ περὶ πάντων σαφέστατα. συγκοιτασθέντες γοῦν ταῖς φώκαις, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα ποιήσαντες, ἔμαθον παρὰ τοῦ Πρωτέως περὶ τοῦ ἀπόπλου, καὶ πάντων ὧν ἐχρῄζον. διὰ δὲ τὸ δυσῶδες τῆς φώκης, οὕτως εἶπε τὸ δυσόσμοις, ἢ δυσόσμοις θηρσίν. τλήσεθ' εἵνεκα.) καὶ τλήσετ' εἵνεκα. τὸ μὲν τλήσεθ' εἵνεκα, Ἀττικόν. δασύνεται γὰρ τὸ εἵνεκα Ἀττικῶς. τὸ δὲ τλήσετ' εἵνεκα, ψιλοῦται, Ἰωνικῶς καὶ Αἰολικῶς. ἐκεῖνοι γὰρ πάντα ψιλοῦσιν, ὡς τὸ Λεύκιππος, ἀπηλιώτης, καὶ τὰ ὅμοια. ταῦτα γὰρ παρ' ἡμῖν δασέως ἐκφέρονται, λεύχιππος καὶ ἀφηλιώτης. τῆς θηλύπαιδος.) τῆς Ἑλένης, ὡς καὶ Ὅμηρος φησὶν, Ἑλένην μὴ τεκεῖν υἱὸν, ἀλλὰ θυγατέρα τὴν Ἑρμιόνην. κατὰ δὲ Δοῦριν καὶ Ἰφιγένειαν ἐκ Θησέως. ἄλλοι δὲ φασὶ καὶ Νικόστρατον τεκεῖν καὶ Ἐφιόλαν καὶ Μενέλαον. ἐκ δ' Ἀλεξάνδρου οἱ πλείονες φασὶ, τέσσαρας τεθνηκέναι, Βούνικον, Κόρυθον, Ἄγανον, καὶ

ἔδαφον. κόρης.) κόρη κυρίως ἡ καθαρὰ καὶ παρθένος. κατὰ δὲ Μολοσσοὺς καὶ κατὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν, κόρη ἡ εὔμορφος, ὅπερ καὶ νῦν δηλοῖ. οὐ γὰρ τὴν θηλύπαιδα καὶ πολύανδρον παρθένον λέγει, ἀλλ' εὔμορφον αὐτὴν καλεῖ. ἥξει δ' ἀλήτης.) παραγενήσεται δὲ ὁ Μενέλαος πλανώμενος εἰς τὴν χώραν τῶν Ἰαπύγων, ἤτοι Καλαβρῶν. ἡ γὰρ Μεσσαπυγία καὶ Ἰαπυγία, ὕστερον Βαλεντία. εἶτα Βαλέντη ἐκλήθη, καθὰ φησὶν ὁ ἱστορικὸς Δίων, ὁ τὰς Ῥωμαίων πράξεις συντάξας. κεῖται δὲ ἡ Καλαβρία περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον, καὶ τὸν Ἀδρίαν. καὶ δῶρ' ἀνάψει.] καὶ τῇ Ἰαπυγίᾳ, ἤτοι τῇ Καλαυρίδι σκυλαπικῇ καὶ πολεμικῇ Ἀθηνᾷ δῶρα δώσει, καὶ καθιερώσει ἀναθήματα, κρατῆρα χαλκοῦν ἀπό τε μέσης πόλεως Καλαυρίδος, καὶ τὸν ἑαυτοῦ θυρεὸν, ἤτοι τὸ σάκος, καὶ τὰ τῆς Ἑλένης ἀπόδητα ὑποδήματα. Ταμάσιον.) Τάμεσσα πόλις Καλαυρὶς ἀρισόχαλκος, περὶ ἧς φησὶν Ὅμηρος,

Ἐς Ταμέσην μετὰ χαλκόν. ἄγω δ' αἴθωνα σίδηρον.

Ταύτην δὲ, καὶ οἱ βάρβαροι Καλαυροί τε καὶ ἕτεροι Τέμεσαν ἐπικαλοῦσιν. ὥσπερ αἰδούμενοι μεταποιῆσαι καθ' ὁλοκληρείαν τὴν τοῦ Ὁμήρου φωνήν. ὁ δὲ Λυκόφρων οὐκ αἰδεσθεὶς τὴν ποιητικὴν ἐκείνην φωνὴν, οὐδὲ τὴν περὶ τὸν ποιητὴν τῶν βαρβάρων αἰδῶ λογισάμενος, βαρβαρώτερος ἐκείνων φανεὶς, καὶ κατὰ τὴν παροιμίαν, κριὸς περὶ τὰ τροφεῖα διδοὺς Τάμασον, τὴν Τέμεσαν ἐκάλεσεν. βοάγριον.] ἀσπίδα, ἐκ δέρματος βοὸς ἀγρίου γεγονυῖαν.

Καὶ τὰς δάμαρτος ἀσκέρας εὐμαρείδας.
Ἥξει δὲ Σῖριν καὶ Λακινίου μυχούς,
Ἐν οἷσι πόρτις ὄρχατον τεύξει θεᾷ
Ὁπλοσμίᾳ φυτοῖσιν ἐξησκημένον.
Γυναιξὶ δ' ἔσται τεθμὸς ἐγχώροις ἀεὶ,
Πενθεῖν τὸν εἰνάπηχυν Αἰακοῦ τρίτον
Καὶ Δωρίδος, πρηστῆρα δαΐου μάχης.

Atque vxoris crepidas suæ.
Adibit etiam Sirin & Lacinij sinus,
Vbi iuuenca hortum deæ faciet
Hoplosmiæ plantis exornatum.
Mulieribus autem indigenis mos erit semper
Lugere nouemcubitalem, ab Aeaco tertium
Et Doride, bellicæ fulmen pugnæ.

Ἀσκέρας εὐμαρείδας.) ὅτι ἀσκέρας τὰ ὑποδήματα καλῶς λέγει. εὐμαρείδας δὲ, τὰς εὐμαρῶς καὶ εὐκόλως ὑποδυομένας περὶ τοὺς πόδας. ἀσκέραι δὲ κυρίως, τὰ ἐν τοῖς ποσὶ πίλια, ἤτοι τὰ ὀρτάελα λέγεται, ὡς καὶ Ἱππῶναξ. ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔδωκας, οὔτε χλαῖναν δασεῖαν ἐν χειμῶνι φάρμακον ῥίγους, οὔτ' ἀσκέραισι τοὺς πόδας δασείῃσιν ἔκρυψας, ὡς μή μοι χίμετλα γίγνηται. ἔγνως ὅτι διὰ τοῦ εἰπεῖν δασείας τὰς ἀσκέρας, τὰ ὀρτάελα φησίν. εἰ δὲ χρεία σοι καὶ ἑτέρας μαρτυρίας, ἄκουσον· ὦ φίλ' Ἑρμῆ Μαιάδος, Κυλλήνιε. καὶ μετὰ τινα φησί· δὸς χλαῖναν Ἱππώνακτι, καὶ κυπασίσκον, καὶ συμβάλικα, κἀσκέρικα, καὶ χρυσοῦ στατῆρας ἑξήκοντα τοὐτέρου τοίχου. ἔγνως πάντως νῦν, ὅτι ἀσκέρικα τὰ ὀρτάελα πάντως λέγεται. ἰδοὺ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ἑνὶ στίχῳ περὶ ὑποδημάτων εἰπὼν, καὶ περὶ ἀσκερῶν λέγει.

ἥξει δὲ Σῖριν.] Σῖρις ποταμὸς Ἰταλίας,

καὶ πόλις. ἡ δὲ πόλις Σίρις, νῦν Σίριον λέγεται, ἀπὸ πόλεως Κασέως ἐμπόρου. λακινίου μυχοῖς.) τὸ Λακίνιον ἀκρωτήριον Κρότωνος, περὶ οὗ φησὶ καὶ Θεόκριτος, καὶ ποτ' αἰῶον τὸ λακίνιον, οὗπερ ὁ πύκτας Αἴγων ὀγδώκοντα μόνος κατεδαίσατο μάζας. Λακίνιον δὲ ἐκλήθη, ἀπὸ Λακινίου Κροτωνιάτου. ἐν οἷσι πόρτις.] ἐν οἷς τισι τόποις, τοῖς περὶ Κρότωνα δηλονότι, ἡ Θέτις κῆπον τῇ Ἥρᾳ ἀναθήσει. αἱ δὲ γυναῖκες καὶ ἐγχώριοι ἐκ νόμου ἀεὶ ἐκεῖ ἔσονται μελανοφόροι, καὶ τὸν ἐννεάπηχυν Ἀχιλλέα δακρύουσαι. οὗτινος ἕνεκα ἡ θεὸς Θέτις τῇ θεᾷ Ἥρᾳ δωρεῖται καὶ ἀνατίθησι τὸν μέγαν στόρθυγγα τῆς χέρσου, ἐν τῷ κτίσαι ὄρχατον. ὄρχατον.] στίχον, τάξιν. διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν ἐξησκημένον καὶ κεκοσμημένον φυτοῖς ὄρχατον, δηλοῖ τὸν κῆπον. ὁπλοσμία.] Ἥρας ἐπίθετον, τιμωμένης ἐν Ἤλιδι, πόλει τῆς Πελοποννήσου καὶ Τριφύλου. τεθμός.] ὁ νόμος, ἐκ τοῦ τέθειμαι, τέθεισαι, τεθμός. ἐννάπηχυν.] ἐννέα πηχῶν λέγει μέγεθος ἔχειν τὸν Ἀχιλλέα. Αἰακοῦ τρίτον καὶ Δωρίδος.] τὸν ἔκγονον Αἰακοῦ καὶ τρίτον Δωρίδος. Αἰακοῦ γὰρ καὶ Ἐνδηΐδος Πηλεύς. Πηλέως καὶ Θέτιδος Ἀχιλλεύς. καὶ πάλιν μητρόθεν, Δωρίδος καὶ Νηρέως Θέτις, Θέτιδος δὲ Πηλέως Ἀχιλλεύς. πρηστῆρα μάχης) τὸν σφόδρα καὶ διάπυρον αἴθμον τοῦ πολέμου. ῥέθος.] κυρίως τὸ πρόσωπον, παρὰ τὸ ῥᾷον τὰ ἔθη δι' αὐτοῦ φαίνεσθαι. νῦν δὲ καταχρηστικῶς πάντα τὰ μέλη ῥέθη εἶπεν. γίνωσκε ὦ Λυκόφρων, ὅτι τινὰς μὲν λέξεις ἀπ' Αἰσχύλου κλέπτεις, ἐξ Ἱππώνακτος δὲ πλέον. ἐπιλήσμων δὲ ὤν, ἢ μὴ νοῶν ταύτας ἄλλην ἄλλως τίθης. ἀλλ' ἀναμνήσω τοῦτο ἐγὼ τὸν σοφὸν ποιητήν. οὐκ οἶσθα ὦ Λυκόφρων, ὅτι ὅτε σὺ τὴν Ἱππώνακτος κατεῖχες βίβλον, κατόπιν σου ἑστηκὼς ἐγὼ, ἑώρων σε τὰς αὐτοῦ λέξεις ἀναλεγόμενον, ὡς καὶ ἐνταῦθα ἀσκέρας τὰ ὑποδήματα λέγεις, καὶ περισημαινούσας πιλία, ἤτοι ὀρτάρια.

Καὶ μήτε χρυσῷ φαιδρὰ καλλύνειν ῥέθη,
Μήθ' ἁβροπήνοις ἀμφιβάλλεσθαι πέπλοις
Κάλχῃ φορυκτοῖς, οὕνεκα θεᾷ θεὸς
Χέρσου μέγαν στόρθυγγα δωρεῖται κτίσαι.
Ἥξει δὲ ταύρου γυμνάδας κακοξένους
Πάλης κονίστρας, ὅν τε Κωλῶτις τεκνοῖ
Ἀλεντία, κρείουσα Λογγούρου μυχῶν,
Ἅρπης Κρόνου πήδημα, Κογχείας θ' ὕδωρ
Κάμψας, Γονοῦσσάν τ' ἠδὲ Σικανῶν πλάκας.

Nec vel auro nitida decorare corpora,
Vel molles vestes circumdare
Purpura tinctas: quoniam Deæ Dea
Magnum terræ cacumen dabit habitandum.
Adibit deinde tauri gymnasticas inhospitas
Luctæ palæstras, quem Colotis genuit
Alentia regina specuum Longuri:
Falcis Saturniæ saltum, & aquam Concheæ
Ambiens, Gonusámque, & arua Sicanorum,

Κάλχῃ φορυκτοῖς.] πορφύρᾳ βεβαμμένοις κυρίως. νῦν δὲ τοῖς ἁπλῶς βεβαμμένοις διὰ πολλῶν

βαφῶν, καὶ πεποικιλμένοις καὶ πλουμαρικοῖς λέγει. κάλχη γὰρ ἡ πορφύρα, ὅθεν ὁ κόγχος καὶ ἡ κογχυλὴ εὑρέθη. σόρθυγγα.) ἀκρωτήριον τοῦ Κρύωνος. λέγει δὲ τὸ Λακίνιον. ἥξει δὲ ταύροις.) περιπλανήσεται δὲ ὁ Μενέλαος, καὶ περὶ τὴν Σικελίαν, ὅπου αἱ παλαῖστραι τοῦ Ἔρυκος τοῦ ξενοκτόνου, τοῦ υἱοῦ Ἀφροδίτης καὶ Ποσειδῶνος· ἀφ᾽ οὗ καὶ ὁ τόπος Ἔρυξ ἐκλήθη. παλαιστὴν γὰρ αὐτὸν ὄντα, ἢ πένταθλον, καὶ οὕτω τοὺς ξένους ἀναιροῦντα, Ἡρακλῆς διερχόμενος καὶ πενταθλήσας αὐτὸν, ἄρας μετέωρον κατεκρήμνισε, καὶ οὕτως ἀνεῖλεν αὐτόν. Ἔρυξ δὲ καὶ ὁ τόπος ἐκλήθη. ταῦρον δὲ τὸν Ἔρυκα φησὶ, διὰ τὸ θυμικὸν καὶ γενναῖον. Κωλῶτις.) ἡ Ἀφροδίτη. Κωλῶτις δὲ ἐκλήθη, ὅτι τις νεανίας ὑπὸ λῃστῶν, ἢ ὑπὸ τοῦ τυράννου καταχεθεὶς ἐκ τῶν κώλων, ἤτοι ἐκ τῶν ἀκρωμείων τῶν χειρῶν ἐδέθη. ἡ δὲ θυγάτηρ, ἢ τοῦ ἀρχιλῃστοῦ, ἢ τοῦ τυράννου, ἐρασθεῖσα αὐτοῦ, ἀπέλυσεν αὐτὸν, μιγεῖσα τούτῳ. ὁ δὲ, Ἀφροδίτης ἱερὸν Κωλώτιδος ἱδρύσατο, εἰς εὐχαριστίαν αὐτῆς, ὅτι δεδεμένον ὄντα ἐκ τῶν κώλων ἐρρύσατο. κρὶς δὲ λέγεται, καὶ ἡ ἄορνις γῆ.

Ἀλεντία.) ἡ ἐν Ἀλέντι ποταμῷ Κολοφῶνος τιμωμένη. ἐκεῖσε γὰρ ἱερὸν αὐτῆς ἐστιν.

Ἅρπης.] ἅρπη, ἤτοι δρέπανον, καὶ ἡ Φαιακία, Κέρκυρα καὶ ἡ Σικελία λέγεται. ἡ μὲν Κέρκυρα, ὅτι ἦν ἐκεῖ κεκρυμμένον τὸ δρέπανον, μεθ᾽ οὗ ὁ Ζεὺς τὸν Κρόνον ἐξέτεμεν. ἢ τὸ δρέπανον, ὅπερ ἡ Δημήτηρ ἔλαβεν παρ᾽ Ἡφαίστου, τέμνειν τοὺς στάχυς. δρέπανον δὲ ἡ Σικελία, ὅτι ἐκεῖ ἦν τὸ δρέπανον, μεθ᾽ οὗ τὸν οὐρανὸν ὁ Κρόνος ἐξέτεμε. κἂν περ ὁ Λυκόφρων φαίνεται νῦν τὸ Κρονοτόμον δρέπανον λέγειν. τὸ δὲ δρέπανον παρὰ Σικελοῖς ζάγκλον καλεῖται. μέμνηται δὲ καὶ Καλλίμαχος ἐν δευτέρῳ αἰτιῶν. Γονοῦσαν.) ἔστι μὲν καὶ πόλις Θετταλική, νῦν δὲ λίμνη Σικελίας, ἐν ᾗ ἐπλανήθη ὁ Μενέλαος.

Καὶ θηροχλαίνου σηκὸν ὠμηστοῦ λύκου,
Ὃν Κρηθέως ἄμναμος ὁρμίσας σκάφος
Ἔδειμε πεντήκοντα σὺν ναυπηγέταις.
Κρόκαι δὲ Μινυῶν εὐλιπῆ στλεγίσματα
Τηροῦσιν ἅλμης, οὐδὲ φοιβάζει κλύδων.

Et ferinam induti lupi crudelis templum,
Quod Crethei nepos appulsa naue
Cum quinquaginta nauium fabris extruxit.
Litora verò pinguia Minyarum ſtrigmenta
Seruant, nec vel maris expurgat æſtus,

Καὶ θηροχλαίνου σηκόν.] ἀπὸ κοινοῦ τὸ κάμψας, ἤγουν παρελθὼν ὁ Μενέλαος, καὶ τὸν σηκὸν, καὶ τὸν ναὸν τοῦ θηροχλαίνου Ἡρακλέος, ἤγουν τοῦ ἐνδεδυμένου τὴν λεοντῆν. τῷ γὰρ Ἡρακλεῖ ναὸν περὶ Σύρτιν τῆς Λιβύης Ἰάσων ἔδειματο, καὶ οἱ λοιποὶ Ἀργοναῦται, μετὰ τὸ ἐπιτελέσαι ἀγῶνας ἐκεῖσε. εἰς γὰρ τὴν Σύρτιν ἐμπέσοντες, διὰ τὸ εἶναι ἄβατον τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ δύνασθαι πλεῖν αὐτὴν, ἄραντες ἐπ᾽ ὤμων τὴν Ἀργὼ, δώδεκα ἡμέρας ἐπορεύοντο διὰ τῆς ἐρήμου Λιβύης, ὥς φησι Πίνδαρος. τῇ δωδεκάτῃ δὲ πρὸς ἑτέραν θάλασσαν ἐλθόντες, κατέθεντο αὐτὴν, καὶ ἀγωνισάμενοι καὶ λουσάμενοι περὶ τὴν ἐκεῖσε θάλασσαν, ναὸν ἔκτισαν ὃν εἶπον τῷ Ἡρακλεῖ, ἐν ᾗ θαλάσσῃ ὁ ἀποπλυνθεὶς ἱδρὼς τῶν Ἀργοναυτῶν, ἐν ταῖς ψάμμοις μέχρι νῦν δίκην ἐλαίου στίλβει, μήτε ὑπὸ τοῦ τῆς θαλάσσης κλύδωνος, μήτε ὑπὸ ὄμβρων καθαιρόμενος. ὃν Κρηθέως ἄμναμος ὁρμίσας.] ὅντινα ναὸν τοῦ Ἡρακλέος ἔδειμε, καὶ ἔκτισε σὺν τοῖς ν΄ Ἀργοναύταις, ὁ ἄμναμος καὶ ἀπόγονος τοῦ Κρηθέως Ἰάσων, ὁρμίσας καὶ ἐλλιμενίσας ἐκεῖσε, δηλονότι τὸ σκάφος, ἤτοι τὴν ναῦν τὴν Ἀργώ. ἄμναμος δὲ καὶ ἀπόγονος Κρηθέως ὁ Ἰάσων, τοῦ Σαλμωνέως καὶ

Ἀλκιδίκης θυγατέρος Τυρώ, Τυροῦς καὶ Ποσειδῶνος Πηλεὺς καὶ Νηλεύς, Τυροῦς δὲ τῆς αὐτῆς καὶ Κρηθέως Αἴσων. Ἀμαθάων δὲ Φέρης, Αἴσονος καὶ Πολυμήδης τῆς Αὐτολύκου, ἢ κατά τινας Ἄρνης, ἢ Σκάρφης, Ἰάσων. τὴν δὲ τῶν Ἀργοναυτῶν ἱστορίαν πλατέως λίαν ὄπισθεν εἶπον.

Λόγγουρος.] λίμνη Σικελίας, Γονοῦσα δέ ἐστι μὲν καὶ πόλις Θετταλική, νῦν δὲ λίμνη Σικελίας. κρόκαι, οἱ αἰγιαλοί, παρὰ τὸ κρύος κύειν. ψυχροὶ γάρ, ἤπερ ὁ βυθός. κρόκαι δὲ Μινυῶν.] οὕτως συντάσσεται, ὅν τινα ναὸν σὺν τοῖς ν' ἔδειμεν. αἱ κρόκαι δέ, καὶ αἱ ψάμμοι, καὶ οἱ αἰγιαλοὶ τῆς θαλάσσης, δηλονότι τῆς ἐκεῖ, τηροῦσι καὶ φυλάσσουσι τὰ ἁλιπῆ καὶ λιπαρὰ στελγίσματα. καὶ τοὺς ῥύπους τῶν Μινυῶν καὶ Ἀργοναυτῶν οὐδὲ φοιβάζει καὶ πλυνεὺς ὁ κλύδων, οὐδ' ἡ ὀμβρεία σταγὼν σμήχουσα καὶ καθαίρουσα δηναιὸν καὶ πολὺν χρόνον. Μινυῶν, τῶν Ἀργοναυτῶν. ὅτι οἱ πλείους αὐτῶν ἐξ Ὀρχομενοῦ τοῦ Μινυείου ἦσαν. δύο δὲ Ὀρχομενοί, ὅ τε ἐν Βοιωτίᾳ, οὗτος ὁ Μινύειος, καὶ ὁ πολύμηλος, ὁ ἐν Ἀρκαδίᾳ. ὁ δὲ τόπος Ὀρχομενὸς Μινύειος ἐστί, ἐκλήθη ἀπὸ Μινυοῦ τοῦ Ποσειδῶνος παιδός, καὶ Καλλιρόης τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρός, οὗ γὰρ Μινυοῦ καὶ Τριτογενείας τῆς Αἰόλου οἱ πλείους τῶν Ἀργοναυτῶν. ἄριστοι δὲ ἱππικοὶ οἱ Ὀρχομένιοι. Ἐργῖνος γὰρ ἵππῳ Θηβαίους νικήσας, φόρῳ ὑποτελεῖς εἶχεν. Ἡρακλῆς δὲ αὐτοὺς ἠλευθέρωσεν. ἁλιπῆ στελγίσματα.] οἱ λιπαροὶ ἱδρῶτες. ὁ ῥύπος, τὰ ἀποξύσματα. στελγίδες γὰρ τὰ τείπλα, οἷς ἐν τοῖς βαλανείοις τριβόμενοι, τὸν ῥύπον ἐξαιρόμεθα. πολλὰ εἰπὼν ὁ Λυκόφρων περὶ Μενελάου, περὶ τῶν Ἀντήνορος υἱῶν οὐκ ἐμνημόνευσε, Γλαύκου φημὶ καὶ Ἐρυμάνθου, οἳ μετὰ τοῦ Μενελάου πλέοντες, ὡς ναυαγήσαντες ἐξῆλθον περὶ τὴν Κρήτην, καὶ οὐκ ἔτι ἐπείσθησαν ἐκείνῳ συμπλεῖν, ἀλλ' ᾤκησαν ἐν Κρήτῃ τὸν ἀπ' αὐτῶν Ἀντηνοειδῶν λόφον κληθέντα. σύμμαχος δὲ ἐν πρώτῳ τῶν νόστων οὕτω πῶς λέγει Γλαῦκος, Ἀκάμας, Ἱππόλοχος, οἱ Ἀντηνορεῖδαι παρ' Ἀμνάκει βασιλείᾳ Λιβύων ᾤκησαν, μὴ βουλόμενοι συνοικεῖν τοῖς τὸ Ἴλιον πορθήσασιν, οἳ μετὰ ἱκανὸν χρόνον τὸν μεταξὺ Κυρήνης καὶ θαλάσσης Ἀντηνοειδῶν λόφον ἔκτισαν, καὶ ᾤκησαν.

Οὐδ' ὀμβρεία σμήχουσα δηναιὸν νιφάς.
Ἄλλους δὲ Τῖνες οἵ τε Τευχείρων πέλας
Μύρμηκες αἰάζουσιν ἐκβεβρασμένους,
Ἔρημον εἰς Ἄτλαντος οἰκητήριον
Θρυλλιγμάτων δέρτροισι προσεσηρότας,
Μόψον Τιταρώνιον ἔνθα ναυάται
Θανόντα ταρχύσαντες, τυμβείαν θ' ὕπερ
Κρηπῖδ' ἀνεστήλωσαν Ἀργῴου δορός.

Vel pluuia diu nix extergens.
Alios litora ſaxáque iuxta
Teuchira lugebunt, in Atlantis
Deſertum eiectos diuerſorium,
Fragmentorum puncturis corrugatos:
Vbi Mopſum nautæ Titæronium
Mortuum ſepelierunt;& ſupra ſepulcralem
Crepidinem erexerunt Argoæ nauis

Ἄλλοις δὲ θῖνες.] περὶ τῶν θαλασσίων φησί, Γουνέως, Προθόου, καὶ Εὐρυπύλου, ὅτι τοῖς ἄλλοις δὲ αἰάζουσι καὶ θρηνήσουσιν οἱ θῖνες καὶ οἱ αἰγιαλοί, οἵ τε μύρμηκες, καὶ παραθαλάσσιαι πέτραι. αἱ πέλας καὶ πλησίον τῶν Τευχείρων, ἥ τις ἐστὶν πόλις Λιβύης. θρηνήσουσι δὲ αὐτοὺς τί παθόντας, ἐκβεβρασμένους καὶ ῥιφέντας ὑπὸ τῆς θαλάσσης, εἰς τὸ ἔρημον οἰκητήριον τοῦ Ἄτλαντος, ἤτοι τὴν Λιβύην. ἐκριφέντας δέ, ποταπούς; προσεστηρότας καὶ διεχισμένους δέρτροισι καὶ σώμασι θρυλιγμάτων καὶ συντετριμμάτων, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν θρυλίγμασι καὶ συντρίμμασι. δέρτρων καὶ σωμάτων ἀντιστρόφως εἶπε. Μόψον Τιταιρώνιον, ἔνθα πρὶν ποτὲ θανόντα τὸν Μόψον τὸν ἀπὸ Τιταιρῶνος πόλεως, ταρχύσαντες οἱ Ἀργοναῦται, ἀνεστήλωσαν τὲ καὶ δίκην στήλης ἔστησαν τυμβείαν κρηπῖδα καὶ βάσιν καὶ σῆμα ἀπὸ τοῦ ἀργῴου δορὸς καὶ τῆς τοῦ Ἀργοῦς ξύλου, πέτευρον καὶ σανίδα κλασθέν, ἤτοι κώπην τεθραυσμένην. ἀνεστήλωσαν δὲ αὐτὸ, κειμήλιον καὶ δώρημα νεκρῶν. ποῦ δ' ἀνεστήλωσαν; περὶ τὴν Αὔσιγδα πόλιν Λιβύης, ἥν τινα Αὔσιγδα παραρρεῖ ὁ Κίνυφος ποταμός. τῷ δὲ Νηρέως γόνῳ οὕτως σύνταξον. ἔνθα ποτὲ τὸν Μόψον οἱ Ἀργοναῦται ἔθαψαν, ἡ δὲ Κολχὶς Μήδεια τῷ Νηρέως υἱῷ Τρίτωνι παρέσχε πλατὺν κρατῆρα, κεκροτημένον καὶ εἰργασμένον χρυσῷ. τίνος δὲ χάριν παρέσχε τῷ Τρίτωνι; δείξαντι τὸν πλοῦν, καὶ ὅπου διὰ τῶν πετρῶν ὁ Τῦφις κυβερνήτης ὢν τῆς Ἀργοῦς, ἄθραυστον αὐτὴν διαβιβάσει. τουτάκις δὲ καὶ τότε αὐδάξει, καὶ εἴπῃ ὁ θαλασσόπαις δίμορφος θεός, ἤγουν ὁ Τρίτων τοῖς Ἕλληνας τὰ κρατὰ λαβεῖν τῆς χώρας, ἤτοι κυριεῦσαι τῆς Λιβύης, ὅταν ἀγρέτης Λιβυκὸς λαὸς παλίμπουν καὶ ἀντίστροφον τὸ δῶρον ὀρέξῃ καὶ παράσχῃ Ἕλλησι, νοσφίσας καὶ ἐκβαλὼν καὶ στερήσας τῆς πατρίδος, ἤτοι τῆς Λιβύης. ταῖς δ' ἀρχαῖς, ἤτοι τοῖς λόγοις τοῦ Τρίτωνος φοβούμενοι οἱ Λίβυες, κρύψουσι τὸ κτέαρ καὶ κτῆμα, ἤτοι τὸν κρατῆρα ἐν χθονὸς ἐσχάτοις μυχοῖς ἄφαντον. ἐν ᾗ Κυφαίων, ἐν ᾗ τινι γῇ Λιβυκῇ, Γουνέα, Πρόθοον, καὶ Εὐρύπυλον, ὁ Βορρᾶς πνέων ἐκβράσει σὺν τοῖς αὐτῶν ναύταις. Ἄτλαντος οἰκητήριον.] τὴν Λιβύην λέγει. Ἄτλας γὰρ μαθηματικὸς ἦν Λίβυς ἀνήρ, ὃς εἰς ὄρος ὑψηλὸν ἀνερχόμενος, πρὸς ἀκριβεστέραν κατασκοπὴν τῶν ἀστέρων, καὶ ποτὲ παρασφαλείς, κατέπεσεν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὴν ὑποκειμένην θάλασσαν, καὶ ἀνῃρέθη, ὅθεν ἀπ' αὐτοῦ τό, τε ὄρος καὶ τὸ πέλαγος Ἀτλαντικὸν ἐκλήθη. Πολύειδος δὲ ὁ διθυραμβοποιὸς τὸν Ἄτλαντα εἶναι ποιμένα Λίβυν φησίν, οὐ μαθηματικόν. ἀπολιθωθῆναι δὲ ὑπὸ Περσέως, δείξαντος αὐτῷ τὴν Γοργόνην, διὰ τὸ μὴ ἐᾶν αὐτὸν διελθεῖν, ἀλλ' ἐρωτᾶν αὐτὸν τίς εἴη. τούτου καὶ ὁ Ἄτλαντος υἱὸς Ἕσπερος κατὰ τοὺς λοιπούς, οὐ κατὰ τὸν Πολύειδον. Μόψον Τιταιρώνιον.] ὁ Μόψος ἐστὶν εἷς τῶν Ἀργοναυτῶν ἦν, υἱὸς Ἀμπύκου καὶ Χλωρίδος τοῦ Ὀρχομένου. ὁ δὲ Ἄμπυκος υἱὸς Τιταιρῶνος, ἀφ' οὗ ἐστι πόλις, ὡς καὶ Ἡσίοδος. Μόψον τ' Ἀμπυκίδην Τιταρήσιον, ὄζον Ἄρηος. ἐστιν ὁ Μόψος τοῖς Ἀργοναύταις συμπλέων, ἀνῃρέθη ὑπὸ ὄφεως ἐν Λιβύῃ. ἔνθα θάψαντες αὐτὸν οἱ Ἀργοναῦται οἱ ἑταῖροι αὐτοῦ, ἔπηξαν ἐπάνω τοῦ τάφου αὐτοῦ κώπην, ἢ σανίδα ἐκ τῆς Ἀργοῦς. καὶ ὁ μὲν Μόψος οὗτος ὁ τοῦ Ἀμπύκου καὶ Χλωρίδος ἐν Λιβύῃ κεῖται, εἷς ὢν τῶν Ἀργοναυτῶν. ὁ δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος υἱὸς Μόψος καὶ Μαντοῦς τῆς θυγατρὸς Τειρεσίου, ἐν Κολοφῶνι τῆς Ἀσίας. τινὲς δὲ φασὶν, ἐν Κιλικίᾳ. Ἀργῴου δορός.] Ἀργὼ ἐκλήθη ἡ τοῦ Ἰάσωνος ναῦς. ἢ ὅτι κατὰ Ἀπολλώνιον, Ἄργος αὐτὴν ἐναυπήγησεν, ὁ Ἔστρος ἢ Ἀλέκτορος υἱός. ἢ ὅτι ἐν Ἄργει ἐναυπηγήθη, ὡς φησιν Ἡγήσανδρος ὁ Σαλαμίνιος.

Κλασθὲν πέτευρον, νερτέρων κειμήλιον,
Αὔσιγδα, Κιννύφειος οὗ τεναγῶν ῥόος
Νασμοῖς λιπαίνει· τῷ δὲ Νηρέως γόνῳ,
Τρίτωνι, Κολχὶς ὤπασεν δμωὶς γυνή,
Χρυσῷ πλατὺν κρατῆρα κεκροτημένον,

Fractam tabulam, inferorum donarium,

Apud Ausigda, quam Cinnyphius humectans fluuius
Aquis fecundat: Nereique filio
Tritoni donum Colchica dedit mulier,
Ex auro latam pateram conflatam,

Αὐσίγδα.] πόλις Λιβύης, ἣν παραῤῥεῖ Κίνυφος ποταμός. φασὶν ὅτι κατὰ τὴν ἀνακομιδὴν ἡ Ἀργὼ εἰς τὴν Σύρτιν ἐνέπεσεν. ἀποροῦσι δὲ τοῖς Ἀργοναύταις περὶ τοῦ ἔκπλου, Τρίτων ὁ υἱὸς Ποσειδῶνος ἐπιφανεὶς, ὡδήγησεν αὐτοὺς, ᾧ ἔδωκεν ἡ Μήδεια ἀμοιβὴν χρυσοῦν κρατῆρα, ὃν εἶχεν ἀπὸ τῶν πατρὸς λαφύρων. Νηρέως γόνῳ Τρίτωνι.] Ἀκέσανδρος φησὶν, Εὐρύπυλον καὶ Τρίτωνα Ποσειδῶνος καὶ Κελαινοῦς εἶναι παῖδας, ὃς Εὐρύπυλος γήμας Στεροπὴν τοῦ Ἡλίου, Πασιφάης δὲ ἀδελφὴν, γεννᾷ Λύκωνα καὶ Λεύκιππον. ὃς Εὐρύπυλος καὶ βασιλεὺς ἦν Κυρήνης. ὁ δὲ Τρίτων τὰ μὲν ἄνω μέχρι λαγόνων, ἄνθρωπος ἦν τέλειος, χεῖρας τε ἔχων, καὶ τὰ λοιπά. τὰ δ' ἐκ λαγόνων κάτω δελφίς, ἔχων δύο μόνους ἐμπροσθίους πόδας ἵππου, Ἀμφιτρίτης καὶ Ποσειδῶνος ὢν παῖς κατ' ἐμὲ καὶ τοὺς λοιπούς. ἔστι δὲ καὶ Τρίτων ποταμὸς Λιβύης. οὗτος ὁ Τρίτων ὁμοιωθεὶς Εὐρυπύλῳ τῷ λεχθέντι Κυρήνης βασιλεῖ, καθὰ Μενεκλῆς καὶ Πίνδαρος ἱστοροῦσιν, ὑπέδειξε τὸν πλοῦν, καὶ βῶλον ἔδωκε τοῖς Ἀργοναύταις, ἣν Εὔφημος ὁ πρωρεὺς τῆς Ἀργοῦς ἐδέξατο, υἱὸς ὢν καὶ αὐτὸς Ποσειδῶνος καὶ Μηκιονίκης, ἢ Ὠρείδος τῆς Εὐρώτου θυγατρὸς, γαμβρὸς δὲ Ἀλκμήνης ἐπὶ Λαονόμῃ θυγατρί. ὃν Εὔφημον Ἀσκληπιάδης φησὶ δῶρον ἔχειν παρὰ Ποσειδῶνι, τὴν θάλασσαν ἀπημάντως, ὡς διὰ γῆς πορεύεσθαι. ὡς γοῦν ἐκ τῆς Κολχίδος διὰ τῆς ἔξω θαλάσσης καὶ τοῦ Ἀδρίου τὸν πλοῦν ἐποιήσαντο, διὰ τοῦ Φάσιδος δὲ εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἐνέβαλον ιβ´ πρότερον ἡμέρας ἔξω τοῦ Ὠκεανοῦ φέροντες ἐν τοῖς νώτοις τὴν Ἀργὼ, διὰ τῆς ἐρήμου τῆς Λιβύης, ἐκεῖσε δὲ περὶ Κυρήνην ἐδέξαντο τὴν βῶλον περὶ τοῦ Τρίτωνος, ὡς ἔφην, Εὐρυπύλῳ ὁμοιωθέντος. ἐλύθη δὲ ἡ βῶλος περὶ Θήραν βραχεῖσα ἐν τῷ πλοίῳ. μαντεύεται ἡ Μήδεια τοῖς Ἀργοναύταις, τοὺς ἐπ' Εὔφημον ἑπτακαιδεκάτῃ γενεᾷ στεῖλαι ἀποικίαν εἰς Λιβύην ἐκ τῆς Θήρας. ἡ δὲ Θήρα Καλλίστη πρότερον ἐλέγετο, ὃ καὶ γέγονεν. Εὔφημος γὰρ ἐν Λήμνῳ Λαμάχῃ μιγεὶς, Λευκοφάνη γεννᾷ, ἐξ οὗ κατάγεται καὶ Βάττος ὁ κτήτωρ Κυρήνης. ὁ διὰ στάσιν ἐκ τῆς Θήρας χρησμῷ εἰς Λιβύην μεταστὰς, καὶ οὕτως κτίσας τὴν Κυρήνην, ὥς φησι Μενεκλῆς. Βάττον δὲ οἱ μὲν αὐτὸν φασὶ, διὰ τὸ βατταρίζειν καὶ κεκομμένην ἔχειν τὴν φωνὴν, Ἀριστοτέλη καλούμενον. ἄλλοι φασὶν, ὅτι τὸ Βάττος Λιβυακῶς βασιλεὺς λέγεται. οὕτω μὲν Πίνδαρος καὶ οἱ λοιποὶ, οὓς εἶπον, ἱστορικοὶ τὸν Τρίτωνα καὶ Ποσειδῶνος υἱὸν λέγουσι, καὶ δοῦναι βῶλον γῆς τῶν Ἀργοναύτων, ἐξ ἧς αὐτοῖς ἐμαντεύσαντο μηδὲν ἐκ Θήρας εἰς τὴν Λιβύην γενέσθαι ἀποικίαν. ὁ δὲ Λυκόφρων οὗτος τὸν Τρίτωνα καὶ Νηρέως υἱὸν λέγει, ἴσως περὶ τὴν νῆξιν, τὸν αὐτὸν λέγει εἶναι τῷ Ποσειδῶνι, καὶ λαλεῖν περὶ Μηδείας μᾶλλον χρυσοῦν κρατῆρα, ὃν ἔσχεν ἀπὸ τῶν τοῦ πατρὸς λαφύρων, ὧν ὑπέδειξε τὴν ὁδὸν τοῖς Ἀργοναύταις, ἀποροῦσι περὶ τοῦ ἔκπλου. καὶ τοῦτον φασὶ μαντεύσασθαι τοῖς Λίβυσιν, ὅτι τότε δεσπόσουσιν Ἕλληνες Λιβύης, ὅταν τὸν κρατῆρα τις Λίβυς πάλιν Ἕλληνι ἀνδρὶ παράσχῃ. διὸ φοβηθέντας λέγει τοὺς Λίβυας, ὀρύγματι τῆς γῆς κρύψαι τὸν κρατῆρα. οἱ δὲ φασὶν οὕτω, ὅτι φαρμακουργὸς οὖσα ἡ Μήδεια, ταύτην φαρμακεύσασα, τὴν ναῦν διέσωσεν, ὑδατώσασα τὸν τόπον, εἰς ὃν σταθεῖσα ἦν ἡ ναῦς, καθὼς τὸ πρότερον. Κολχίς.] ἡ Μήδεια. οἱ δὲ Κόλχοι, οἱ καὶ Λαζοὶ λεγόμενοι, Αἰγυπτίων ἄποικοι εἰσὶ, πλησίον οἰκοῦντες τῶν Ἀβασγῶν, τῶν Μασσαγετῶν λεγομένων. λέγονται δὲ οἱ Κόλχοι καὶ Σκύθαι, Ἀσιανοὶ καὶ Λευκόσυροι. οἰκοῦσι δὲ ἐν τοῖς μέρεσι τῆς Ἀσίας, περὶ Φᾶσιν ποταμόν. ἡ δὲ Εὐρωπαία Σκυθία ἐστὶν περὶ Μαιῶτιν καὶ Τάναϊν. Ἰώσηππος δὲ ὁ Ἑβραῖος τοὺς Ἀλανοὺς Εὐρωπαίων Σκυθῶν γένος φησὶν, οἰκοῦντας περὶ τὴν αὐτὴν Μαιῶτιν, καὶ τὸν Τάναϊν, κατὰ τὴν τῶν Υρκανίων πάροδον, καὶ Κασπίων, ὃν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς σιδηραῖς πύλαις κλειστὴν ἐποίησε.

Δείξαντι

Δείξαντι πλωτὴν οἶμον, ᾗ διὰ στενῶν
Μύρμων ἐνήσει Τῖφυς ἄθραυστον σκάφος.
Γραικοὺς δὲ χώρας τοὐπάκις λαβεῖν κράτη,
Θαλασσόπαις δίμορφος αὐδάξει θεός,

Cum nauigabilem monstrasset viam, qua per angustos
Scopulos illæsam Tiphys immitteret ratem.
Græcos porrò tunc regionis accepturos imperium
Maris filius biformis prædicet deus,

Τῖφυς ἄθραυστον σκάφος.] κακῶς εἴρηκε κυβερνήτην τῆς Ἀργοῦς τὸν Τῖφυν, ὃς ἦν υἱὸς Ἀγνίου. τότε γὰρ τελευτήσας ἦν ὁ Τῖφυς. μετὰ δὲ θάνατον αὐτοῦ, Ἐγκαῖος ἐκυβέρνα τὴν Ἀργώ, ὃν ἔδει εἰπεῖν. ἦν δὴ ὁ Ἀγκαῖος υἱὸς Λυκούργου, ἢ κατά τινας Ποσειδῶνος, ὥς φησιν Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος, ὁ τὰ Ἀργοναυτικὰ γράψας, καὶ Ἀπολλόδωρος, Ἀθηναῖος ἰσοεικός. Πίνδαρος δὲ πολλῷ παλαιότερος ὢν ἀμφοτέρων, τὸν Εὔφημον, ὡς εἶπον, λέγει ἐκ τῆς πρῴρας τῆς Ἀργοῦς δέξασθαι τὸν βῶλον. εἴτε δὲ πρωρεὺς ἦν ὁ Εὔφημος, κατά τινας, εἴτε κυβερνήτης, οὐκ ἔχω λέγειν τὸ ἀληθές. τέως οὕτως πῶς φησὶ Πίνδαρος·

Εὔφημος πρῴραθε καταβαὶς δέξατο βώλακα δαιμονίαν.

θαλασσόπαις.] ὁ Τρίτων. δίμορφος δέ, παρόσον τὰ μὲν ἄνω εἶχεν ἀνθρώπου, τὰ δὲ κάτω ἰχθύος.

Ὅταν παλίμπουν δῶρον ἄγραυλος λεὼς
Ἕλλην' ὀρέξῃ, νοσφίσας πάτρας Λίβυς,
Εὐχαῖς δὲ δειμαίνοντες Ἀσβύσται κτέαρ
Κρύψουσ' ἄφαντον ἐν χθονὸς νέρθεν μυχοῖς,
Ἐν ᾗ Κυφαίων δύσμορον στρατηλάτην,
Ναύταις συνεκβράσουσι Βορραῖαι πνοαί.
Τόν τ' ἐκ Παλαύθρων ἔκγονον Τενθρηδόνος,
Ἀμφρυσίων σκηπτοῦχον Εὐρυαμπίων,
Καὶ τὸν δυνάστην τοῦ πετρωθέντος λύκου
Ἀποινοδόρπου, καὶ πάγων Τυμφρησίων,
Ὧν οἱ μὲν Αἰγώνειαν ἄθλιοι πάτραν
Ποθοῦντες, ἡδ' ἐχῖνον ἠδὲ Τίταρον,

Quando retrogradum donum rusticus populus
Libycus patria priuans, Græco dederit.
Quas comminationes metuentes Asbystæ, donum
Abscondent obscurum in cauis terræ sinubus:
In quam Cyphæorum infelicem ducem

Cum nautis expuent Borei flatus,
Et Palythrium Tenthredonis filium,
Amphrysiorum regem & Euryampiorum,
Ac dominum lupi in lapidem conuersi
Doniuori, montiúmque Tymphresti.
Quorum alij Ægoneam miseri patriam
Desiderantes, alij Echinum, Titarum,

Λίβυς.] Λιβύη ἡ χώρα λέγεται ἀπὸ Λιβύης τῆς Ἐπάφου καὶ Μέμφεως θυγατρὸς. καθὼς σχεδὸν οἱ πάντες ἱστορικοί φασιν. Ἄνδρων δ' ὁ Ἁλικαρνασσεὺς, Ὠκεανὸν φησὶ γῆμαι δύο γυναῖκας, Ὀμφολίδην καὶ Παρθενόπην. ἐξ ὧν τέσσαρας θυγατέρας γεννᾷ, τὴν μὲν Ἀσίαν καὶ Λιβύην, θατέρας δὲ Εὐρώπην καὶ Θρᾴκην. ἀφ' ὧν λέγεται κληθῆναι τὰς χώρας. Ἀσβύσται δέ εἰσιν ἔθνος Λιβυκόν. ἐν ἡ Κυφαίων.] Κύφος πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν ἦν ὁ Γουνεὺς. καὶ Ὅμηρος·

Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύο καὶ εἴκοσι νῆας.

ἔκγονον τὸν υἱὸν, κ. πάντες γράφουσι. τὸν δὲ υἱοῦ υἱὸν, γ. ἐγὼ δὲ ἀντιστρόφως, τὸν τοῦ υἱοῦ υἱὸν ἐκ τοῦ γόνου γόνον λέγω. μᾶλλον δὲ τὰ β διὰ τοῦ κ ἐκφέρω. ἔγγονον δὲ ἰχθὺν, τὴν γονὴν ἔχοντα, καὶ γυναῖκα καὶ ἄνδρα, ἔχοντα ἢ γόνον καὶ τέκνον, ἢ δυνάμενον γονοποιεῖν, ἔγγονον μετὰ τοῦ γ γράφω. ἔγγονον δὲ Τενθρηδόνος, ἤτοι υἱὸν τὸν Πρόθοον λέγει. ὡς καὶ Ὅμηρος·

Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος Τενθρηδόνος υἱός.

μετὰ γὰρ τὴν Ἰλίου ἅλωσιν, Γουνεὺς καὶ Πρόθοος καὶ Εὐρύπυλος εἰς Λιβύην ἦλθον, καὶ ἄλλοι τινὲς σὺν αὐτοῖς. Ἀφροισίων.] Μαγνήτων. Ἀφρουσὸς γὰρ ποταμὸς Μαγνησίας.

Εὐρυαμπίων.] τῶν Μαγνήτων, ἀπὸ πόλεως Εὐρυάμπης λεγομένης. καὶ τὸν δυνάστην τοῦ πετρωθέντος λύκου·] τὸν Εὐρύπυλον λέγει, ὃς ἐβασίλευσε τῶν ἐν Θετταλίᾳ τόπων, ὅπου ἐστὶν πεδίον λύκου καλούμενον, τὸ νῦν λεγόμενον λυκοσόμιον. ἐκλήθη δὲ λύκου πεδίον οὕτως. Πηλεὺς ἐν κυνηγεσίῳ ἄκων ἀνεῖλεν Ἄκτορα τοῦ Ἀκάστου υἱόν. ἔπεμψε δὲ Ἀκάστῳ ἄποινα τοῦ φόνου τοῦ παιδὸς, βόας καὶ πρόβατα, ἃ λύκος διέφθειρεν. ὃν ἡ Θέμις ἀπελίθωσεν ἐν οἷς εἴπομεν τόποις. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι Τελαμὼν καὶ Πηλεὺς, ὡς προεῖπον καὶ κατ' ἀρχὰς εἶπον τοῦ βιβλίου, τὸν αὐτῶν ἀδελφὸν Φῶκον, υἱὸν δὲ Ψαμάθης τῆς Νηρηΐδος ὄντα, φθονοῦντες ἀνεῖλον. ἡ γοῦν Ψαμάθη, περὶ οὓς ἔφαμεν τόπους ἔπεμψε τοῖς βουσὶ τοῦ Πηλέως, καὶ τοῖς ποιμνίοις λύκον, ὃς ἐκεῖνα ἐλυμαίνετο. Θέτιδος δὲ καὶ δεηθείσης, ἀπελίθωσε τοῦτον πάλιν ἡ Ψαμάθη. ζήτει δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ βιβλίου, καὶ εὑρήσεις πλατυτέρως. ἀποινοδόρπου.] τοῦ λύκου, κατὰ τὸν Λυκόφρονα, τοῦ φαγόντος τὰ ἄποινα τοῦ Πηλέως, ὡς εἴπομεν, ἢ τοῦ διδόντος ἄποινα ὑπὲρ τοῦ δόρπου αὐτῶν τὸ ἀπολιθωθῆναι. καὶ ὁ μὲν Λυκόφρων Γουνέα, Πρόθοον, καὶ Εὐρύπυλον εἰς Λιβύην φησὶν ἀπελθεῖν. Ἀπολλόδωρος δὲ καὶ οἱ λοιποὶ, οὕτω φασί. Γουνεὺς εἰς Λιβύην λιπὼν τὰς ἑαυτοῦ ναῦς, ἐπὶ Κίνυφα ποταμὸν ἐλθὼν κατοικεῖ, ὡς καὶ οὗτος φησί. Μάγνης δὲ καὶ Πρόθοος ἐν Εὐβοίᾳ περὶ τὸν Καφηρέα, σὺν πολλοῖς ἑτέροις διαφθείρονται. Νεοπτόλεμος δὲ μετὰ ζ ἡμέρας πεζῇ εἰς Μολοσσοὺς ἀπῆλθε μετὰ Ἑλένου, καθ' ὁδὸν θάψας τὸν Φοίνικα. τοῦ δὲ Προθόου περὶ τὸν Καφηρέα ναυαγήσαντες, οἱ σὺν αὐτῷ Μάγνητες εἰς Κρήτην ῥιφέντες ᾤκησαν. Τύμφρηστος.] ὄρος Μηλιέων. Αἰγώνια.] πόλις Μηλιέων. Ἔχινος καὶ Ἶρος, πόλεις Θεσσαλίας.

Ἱερόν τε καὶ Τρηχῖνα καὶ Περραιβικὴν
Γόννον, Φάλανόν τ' ἠδ' Ὀλοσσόνων γύας,
Καὶ Κασταναίαι ἀκτέριστον ἐν πέτραις
Αἴδνα κωκύσουσιν ἠλοκισμέναι.

Ἄλλην δ' ἐπ' ἄλλῃ κῆρα κινήσει θεός,
Λυγρὰν πρὸ νόστου συμφορὰν δωρούμενος.
Τὸν δ' Αἰσάρου τε ῥεῖθρα καὶ βραχύπτολις,

Irum, Trachina, Perrhæbicam
Gonum, Phalanum, Olossonum arua:
Castanæam, insepultam in scopulis
Lugebunt ætatem lacerati.
Aliam verò post aliam Deus perniciem excitabit,
Difficiles ante reditum clades concilians.
Alium AEsari fluuius, & vrbs parua

Τραχῖνα.] Τραχὶν, πόλις Θεσσαλίας. Γόνον.] Γόνος, ἡ λεγομένη Γονοῦσσα, πόλις Περραιβοίας. οἱ δὲ Περραιβοὶ, ἔθνος Ἠπειρωτικόν.

Φάλαννος καὶ Ὀλοοσσὼν, πόλεις Ἠπείρου καὶ Θεσσαλίας. ἡ δὲ Ὀλοοσσὼν νῦν Ἐλασσὼν λέγεται. γύας.] χώρας, ἀγρούς. τὸ γοῦν δὲ, καὶ μετὰ τοῦ ι, καὶ χωρὶς τοῦ ι γραφόμενον, ἄπλαστον ἐν τῷ μέτρῳ ἐστίν. καὶ Κασταναία.] πόλις Μαγνησίας τῆς Θετταλικῆς. τὸν δ' Αἰσάρου τε ῥεῖθρα.]

τὸν δὲ Φιλοκτήτην τῷ φόνῳ τοῦ Ἀλεξάνδρου δέξονται τὰ ῥεῖθρα τοῦ Αἰσάρου ποταμοῦ τοῦ Κρότωνος. καὶ ἡ Κρίμισσα ἡ μικρὰ πόλις τῆς Οἰνωτρίας καὶ Ἰταλικῆς γῆς. μετακληθεὶς γὰρ ἐκ Λήμνου Φιλοκτήτης ὑφ' Ἑλλήνων, κατὰ μὲν τὸν Ὀρφέα, ὑπὸ Μαχάονος ἰᾶται τῇ ὀφιήτιδι πέτρῃ. κατὰ δὲ ἑτέρους καὶ Διονύσιον, ὕπνον αὐτῷ ἐνέβαλεν Ἀπόλλων ἀπολούσαντι ὕδωρ. καὶ οὕτω τεμὼν αὐτὸν ὁ Μαχάων, καὶ ἐπικλύσας οἴνῳ, καὶ θεὶς βοτάνην ἰάσατο. ἔκειτο δὲ ἐν Λήμνῳ προσδηχθεὶς ὑπὸ ὄφεως ὕδρου, τοῦ καὶ χελύδρου λεγομένου, ὅτε ἐκάθαιρεν ἐν Χρύσῃ τὸν κεχωσμένον βωμὸν τῆς Ἀθηνᾶς. οἱ δὲ φασὶν, ὅτι Χρύση νύμφη τις ἠράσθη ἐκεῖ τοῦ Φιλοκτήτου, μὴ πεισθέντος αὐτοῦ συγγενέσθαι αὐτῇ, τῇ ταύτης ὀργῇ ὑπὸ τοῦ λεγομένου ὕδρου ἐδήχθη. Ἑλένου δὲ τοῦ Πριάμου παιδὸς μάντεως ὄντος, καὶ ἢ μόνου αὐτομολήσαντος τοῖς Ἕλλησι, καθά φησιν Ὀρφεύς τε καὶ Τρυφιόδωρος, ἢ ὥς φησι Σοφοκλῆς ἐνεδρευθέντος καὶ καταχεθέντος ὑπ' Ὀδυσσέως, καὶ εἰπόντος μὴ ἄλλως τοὺς Ἕλληνας πορθῆσαι τὸ Ἴλιον, εἰ μὴ τὰ ὀστᾶ τοῦ Πέλοπος ἐνέγκωσιν, καὶ τὸν Ἀχιλλέως υἱὸν Νεοπτόλεμον, καὶ τοῦτον τὸν Φιλοκτήτην, ἤγαγον ἅπαντας. οὗτος δὲ ὁ Φιλοκτήτης ἀντιστάντα αὐτῷ τὸν Ἀλέξανδρον πρὸς τοξείαν, τοξεύσας πρῶτον μὲν κατὰ τῆς λαιᾶς χειρὸς, εἶτα τὸν δεξιὸν αὐτοῦ ἐκβαλὼν ὀφθαλμὸν, καὶ τρίτον τοὺς πόδας βαλὼν, ἀνεῖλεν. μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν Μενεσθεὺς Φείδιππός τε, καὶ Ἄντιφος, καὶ οἱ Ἐλεφήνορος, καὶ Φιλοκτήτης μέχρι Μίμαντος κοινῇ ἔπλευσαν. εἶτα Μενεσθεὺς μὲν εἰς Μῆλον ἐλθὼν, βασιλεύει τοῦ ἐκεῖ βασιλέως Πολυάνακτος τελευτήσαντος. Ἄντιφος δὲ ὁ Θεσσαλοῦ εἰς Πελασγοὺς ἐλθὼν, χώραν κατασχὼν, Θεσσαλίαν ἐκάλεσε. Φείδιππος δὲ μετὰ Κῴων ἐξωσθεὶς περὶ τὸν Ἀδρίαν, εἶτα περὶ Κύπρον, ἐκεῖ κατῴκησεν. Ἐλεφήνορος δὲ ἀποθανόντος ἐν Τροίᾳ, οἱ σὺν αὐτῷ ἐκριφέντες περὶ τὸν Ἰόνιον, Ἀπολλωνίαν ᾤκησαν τὴν ἐν Ἠπείρῳ, καὶ οἱ τοῦ Τληπολέμου προσίσχουσι Κρήτῃ. εἶτα ὑπ' ἀνέμων ὠσθέντες περὶ τὰς Ἰβηρικὰς νήσους ᾤκησαν. ἐν δὲ Πινδάρου ἱστορίαις εὗρον, ὅτι οἱ τοῦ Τληπολέμου ἀπεσώθησαν εἰς Ῥόδον, τὴν αὐτοῦ πατρίδα. καὶ ἡ γυνὴ Τληπολέμου Φιλοζώη μεγάλως δακρύσασα, ἀγῶνας ἐπὶ τῷ ταύτης ἀνδρὶ ἔθετο, καὶ παῖδες ἠγωνίζοντο. καὶ οἱ νικῶντες λευκοῖς φύλλοις ἐστέφοντο, οἱ τοῦ Πρωτεσιλάου εἰς Πελλήνην ἀπερρίφησαν, πλησίον πεδίου Κανάστρου. Φιλοκτήτης δὲ ἐξώσθη εἰς Ἰταλίαν πρὸς Καμπανοὺς, καὶ πολεμήσας Λευκανοὺς πλησίον Κρότωνος καὶ Θουρίου καὶ Κρημισσὸν κατοικεῖ. καὶ παυθεὶς τῆς ἄλης, Ἀλαίου Ἀπόλλωνος ἱερὸν κτίζει. οὗ καὶ τὸ τόξον αὐτοῦ ἀνέθετο, ὥς φησιν Ὠρίων. οὗτος δὲ ὁ Φιλοκτήτης ἀναιρεῖται. πρὸ γὰρ τοῦ πορθηθῆναι τὸ Ἴλιον ἐκ

Πελλήνης Ἀχαϊκῆς πόλεως τινὲς ἐλθόντες εἰς Ἰταλίαν κατῴκησαν. μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν πλέοντες οἱ Ῥόδιοι ἦλθον ἐκεῖσε, καὶ ἐπολέμησαν πρὸς τοὺς ἐκ Πελλήνης μετοίκους, οἷς Ῥοδίοις βοηθῶν Φιλοκτήτης ἀναιρεῖται.

Οἰνωτρίας γῆς κεγχρίνη βεβρωμένον
Κρίμισα φιτροῦ δέξεται μιαιφόνον.
Αὐτὴ γὰρ ἄκραν ἄρδιν, εὐθυνεῖ χεροῖν
Σάλπιγξ ἀποψάλλουσα μαιώτην πλόκον,
Δύρα παρ' ὄχθαις, ὅς ποτε φλέξας θρασὺν
Λέοντα, ῥαιβῷ χεῖρας ὥπλισε σκύθη,
Δράκοντ' ἀφύκτων γομφίων λυροκτύπον.

Oenotriæ terræ Crimissa, ab hydro
Morsum recipiet, facis occisorem.
Ipsa namque extremam sagittam diriget manu
Tubicina, Mæotium intendens nexum:
Qui apud ripas Duræ quondam comburens audacem
Leonem, curuo manus armauit Scythico
Dracone, ineuitabilium molarium lyricine.

Οἰνωτρίας γῆς.) ἔνθα νῦν ἡ Ῥώμη ἐστὶν χωρίον τὴν πρότερον λεγόμενον Οἰνωτρία. ὅπου ὁ Φιλοκτήτης κατῴκησεν, μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου πόρθησιν, καθὰ Διονύσιος, καὶ Δίων, καὶ πάντες οἱ τὰ Ῥωμαϊκὰ γράψαντες, ἱστοροῦσιν. κεγχρίνη βεβρωμένον.) τὸν Φιλοκτήτην. τὸν δηχθέντα ἐν Χρύσῃ καὶ Λήμνῳ ὑπὸ ὄφεως Λημνίου. οὐ γὰρ κεγχρίνη αὐτὸν ἔδηξεν, ἀλλ' ὕδρα, ἀφ' ἧς εἶχε τὰ βέλη αὐτοῦ ἠλειμμένα, μεθ' ὧν τὸν Ἀλέξανδρον ἔβαλε. εἶδος δὲ ὄφεως εἶπεν ἀντὶ εἴδους. καὶ γὰρ εἶδος ὄφεως ὁ ὕδρος, καὶ ὁ κεγχρῖνος ὁμοίως, ὃν εἶναι ὁ Λυκόφρων καὶ κεγχρίνην ἐκάλεσεν. ὅτι δὲ ταῦτα εἴδη ὄφεων εἰσὶ, Νίκανδρος λέγει·

Ὕδρων μιν καλέουσι, μετεξέτεροι δὲ χέλυδρον.

Καὶ πάλιν περὶ τοῦ κεγχρίνου·

Δήεις κεγχρίνεω δολιχὸν τέρας ὃν τελέοντα
Αἰόλον αὐδάξαιτε περιστικτὸν φολίδεσσι.

φιτροῦ μιαιφόνον,) τὸν φονέα τοῦ Ἀλεξάνδρου. φιτρὸν δὲ τὸν Ἀλέξανδρον, διὰ τὸν δαλὸν, τὸν φανέντα κατ' ὄναρ τῇ Ἑκάβῃ. αὐτὴ γὰρ.) αὐτὴ γὰρ ἡ Ἀθηνᾶ ἡ σάλπιγξ, καὶ πολεμικὴν τὴν ἄρδιν, καὶ τὸ βέλος τοῦ Φιλοκτήτου εὐθυνεῖ κατὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου. δηλονότι ἐν χεροῖν ἀποψάλλουσα, καὶ κινοῦσα, καὶ ἕλκουσα τὸν μαιώτην πλόκον, ἤτοι τὴν νευρὰν τοῦ τόξου τοῦ Φιλοκτήτου, ὅπερ τόξον ὁ Σκύθης Τεύταρος τῷ Ἡρακλεῖ ἐχαρίσατο κατὰ τὸν Λυκόφρονα, διδάξας αὐτῷ καὶ τὴν τοξικήν. ὁ δὲ Φιλοκτήτης καύσας καὶ θάψας τὸν Ἡρακλέα πλησίον τοῦ Δύρα ποταμοῦ Τραχινίας, ἔλαβεν αὐτὸς εἰς ἀμοιβὴν τοῦ κόπου. τὴν δὲ περὶ τοῦ θανάτου Ἡρακλέους ἱστορίαν ἐν τοῖς ὄπισθεν πλατέως εἶπον.

Δύρα παρ' ὄχθαις.] οὕτω συντακτέον, ὅς τις Φιλοκτήτης περὶ ταῖς ὄχθαις τοῦ Δύρα ποταμοῦ φλέξας καὶ καύσας τὸν θρασὺν λέοντα, καὶ Ἡρακλῆς τὸν λυρόκτυπον, καὶ τοξικὸν, τὸν δίκην λύρας τὴν νευρὰν τοῦ τόξου κτυποῦντα, ὥπλισε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐν τῷ ῥαιβῷ Σκυθικῷ δράκοντι, ἤγουν τῷ τόξῳ τῶν ἀφύκτων γομφίων καὶ βελῶν. οὐ γὰρ ἠστόχει ποτὲ. ἡ δίχα τοῦ ν λυροκτύπῳ συντάσσεται λέγων, ὥπλισε τὰς χεῖρας ἐν τῷ ῥαιβῷ Σκύθῃ, δράκοντι τῷ λυροκτύπῳ, τῷ δράκοντι

τῶν ἀμφύκτων γομφίων. ῥαιβὸν λέγει, διὰ τὸ ἔγκυλον τοῦ τόξου. δράκοντα δὲ, τὸν συρισμὸν τῶν βελῶν, ἢ διὰ τὴν ἄφεσιν αὐτῶν θανατηφόρων ὄντων, καὶ ἰὸν γεμόντων. γομφίοι κυρίως οἱ μυλαῖοι ὀδόντες, καὶ οἱ ἧλοι. νῦν δὲ τὰ βέλη φησὶ, διὰ τὸ δάκνειν αὐτὰ τοὺς τιτρωσκομένους. λυρόκτυπον, ἢ διὰ τὸ εἶναι ἀνδρεῖον, ἢ διὰ τὸ εἶναι τοξότην, ἢ διὰ τὸ τὴν κιθάραν φιλεῖν, ἢ τὸν μετὰ νευρᾶς κτύπον ἐμποιοῦντα. τῷ δὲ λυροκτύπῳ, εἰ μὲν δοτικὴ πρὸς τὸ δράκοντι, εἰ δὲ αἰτιατικὴ πρὸς τὸν λέοντα, ἤτοι τὸν Ἡρακλῆ.

Κρᾶθις δὲ τύμβους ὄψεται δεδουπότος,
Εὐρὰξ Ἀλαίου Παταρέως ἀνακτόρων,
Ναύαιθος ἔνθα πρὸς κλύδων' ἐρεύγεται.
Κτενοῦσι δ' αὐτὸν Αὔσονες Πελλήνιοι
Βοηδρομοῦντα Λινδίων στρατηλάταις,
Οὓς τῆλε Θερμύδρου τε Καρπάθου τ' ὀρῶν
Πλανήτας αἴθων Θρασκίας πέμψει κύων
Ξένην ἐποικήσοντας ὀθνείαν κόνιν.
Ἐν δ' αὖ Μακέλλοις σηκὸν ἔγχωροι μέγαν

Crathis verò sepulcra mortui videbit,
E regione templorum Alæi Patarei,
Vbi Nauæthus effundit vndas.
Occident autem illum Ausones Pellenij
Auxiliantem Lindiorum ducibus,
Quos longè à Thermydri Carpathíque montibus
Errones feruidus mittet Thrascias canis,
Peregrinam habituros alienam terram.
Macellis denique templum indigenæ magnum

Παταρέως.] καὶ Πατρέως, τὸ αὐτό ἐστιν. ἐν Πατάροις γὰρ ὁ Ἀπόλλων ἐτιμᾶτο. τὸ δὲ Πατρέως συγκοπὴν, Αἰολικόν ἐστι. καὶ Παταρέως δὲ καὶ Πατρέως γραφόμενον, οὔτε τὴν ἔννοιαν, οὔτε τὸ μέτρον λυμαίνεται. ὁ Ναύαιθος.) ποταμός ἐστιν Ἰταλίας. ἐκλήθη δὲ οὕτω κατὰ μὲν Ἀπολλόδωρον, καὶ λοιπούς, ὅτι μετὰ τὴν Ἰλίου ἅλωσιν αἱ Λαομέδοντος θυγατέρες, Πριάμου δὲ ἀδελφαὶ, Αἴθυλλα, Ἀστυόχη, Μηδεσικάστη, μετὰ τῶν λοιπῶν αἰχμαλώτων ἐκεῖσε γενόμεναι τῆς Ἰταλίας, εὐλαβούμεναι τὴν Ἑλλάδος δουλείαν, τὰ σκάφη ἐνέπρησαν, ὅθεν ὁ ποταμὸς Ναύαιθος ἐκλήθη, καὶ αἱ γυναῖκες ναυπρήσιδες. οἱ δὲ σὺν αὐταῖς Ἕλληνες ἀπολέσαντες τὰ σκάφη, ἐκεῖ κατῴκησαν. Πλούταρχος δὲ Ῥώμην εἶναι αἰχμάλωτον Τρωϊκὴν, τὴν συμβουλεύσασαν ταῖς λοιπαῖς, καῦσαι τὰς Ἑλλήνων ὁλκάδας. ὁ δὲ Λυκόφρων οὕτως Κίταιαν εἶναι ταύτην φησὶ, βοηδρομοῦντα Λινδίοις, συμμαχοῦντα ὡς εἰπεῖν τοῖς Ῥοδίοις. Λίνδος γὰρ καὶ Ἰηλυσὸς καὶ Κάμειρος, πόλεις εἰσὶ Ῥόδου, ἀπὸ τῶν ἐγγόνων Ἡλίου καὶ Ῥόδης καὶ Ποσειδῶνος. πλανήτας.) ἐνταῦθα δεῖ γράφειν, καὶ οὐ πλάνητας. πλανήτας γὰρ τὸ τας μακρόν ἐστιν. δέχεται δὲ ἐνίοτε καὶ τὸ μακρὸν, ὡς βραχὺ κατὰ κοινὴν συλλαβήν. αἴθων.) Θρᾳκίας κύων, ὁ διάπυρος Θρᾳκικὸς κύων. λέγει δὲ τὸν Βορρᾶν, ἐπεὶ καθ' Ὁμη-

ρον ἐκ τῶν ἀρκτικῶν μερῶν τῆς Θρᾴκης πνεῖ. φησὶ γάρ·

Βορέης καὶ Ζέφυρος τώ τε Θρήκηθεν ἄητον.

ὁ δὲ περιηγητὴς Διονύσιος, καὶ τὸν τόπον τῆς Θρᾴκης φησὶ, ὅθεν ὁ Βορρᾶς πνεῖ, τὴν ἰσμαρικὴν, ἤτοι τὴν Μαρώνειαν αὐτὴν λέγων. λέγει γάρ·

Ἰσμαρικοῦ πνοιῇσιν ἐλαυνόμενοι Βορέαο,

Ορθὸν φυσιόωντος, ἐπεὶ κατ' ἐναντία κεῖται.

Μάκαλλα.] πόλις Ἰταλίας, ὅπου τάφος καὶ ἱερὸν Φιλοκτήτου, ἁγιστευομένου παρὰ τῶν ἐγχωρίων, καὶ θυσίας βοῶν δεχομένου, ὥσπερ εἰ θεὸς αἰώνιος ὑπῆρχεν. ἡ σύνταξις οὕτως· οἱ δὲ ἐν Μακάλλοις οἰκοῦντες, κτίσαντες σηκὸν ὑπὲρ τοῦ τάφου αὐτοῦ, τιμήσουσιν αὐτόν. ἤτοι τὸν Φιλοκτήτην, ὡς θεὸν ἐν θυσίαις.

Ὑπὲρ τάφων δείμαντες, αἰανῆ θεὸν
Λοιβαῖσι κυδανοῦσι, καὶ θυηλαῖς βοῶν.
Ὁ δ' ἱπποτέκτων Λαγαρίας ἐν ἀγκάλαις,

Super sepulcrum extruentes, æternum deum
Libationibus honorabunt & boum sacrificiis.
Equi fabricator in Langariæ sinu,

Ὁ δ' ἱπποτέκτων.) ὁ νοῦς οὕτως ἔχει· ὁ δὲ Ἐπειὸς ὁ τὸν Δούρειον ἵππον κατασκευάσας τοῖς Ἕλλησιν, εἰς πόρθησιν τῆς Ἰλίου, ὁ δειλὸς καὶ ἄνανδρος γεγονὼς, διὰ τὸ ψευδορκῆσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ Πανοπέα, τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὸν Ἄρεα, ὅτε συνεστρατεύετο Ἀμφιτρύων ἐπὶ Τηλεβόας διὰ τὸν πρὸς Ἀλκμήνην πόθον τοῦ Ἀμφιτρύωνος. ὁ τόδε καὶ τόδε ποιήσας Πανοπεὺς, καὶ διὰ τοῦτο γεννήσας δηλονότι τόνδε τὸν Ἐπειὸν, πύκτην δὲ ἄριστον καὶ μηχανικὸν, οὗτος ὁ ἱπποτέκτων Ἐπειὸς, τὴν Λαγαρίαν Ἰταλικὴν πόλιν οἰκήσει, πλησίον τοῦ Κυλιστάρνου ποταμοῦ. τὰ δ' ἐργαλεῖα καθιερώσει τῷ ἱερῷ τῆς Ἰταλικῆς Ἀθηνᾶς, ἐκεῖνα τὰ ἐργαλεῖα, μεθ' ὧν κατασκευάσας τὸν Δούρειον ἵππον, ἡμῖν τοῖς ἐγχωρίοις Τρωσὶ ποιήσει βλάβην. ἡ Κασάνδρα γὰρ, ἢ ὁ ποιητὴς, ὡς ἀπὸ τῆς Κασάνδρας τοῦτο φησίν. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· ὁ δ' ἱπποτέκτων Ἐπειὸς, καὶ οὗτος ἀμφὶ Κῖριν καὶ Κυλιστάρνας τὸ ὕδωρ καὶ γάνος ἔπηλυς καὶ ξένος, νάσσεται καὶ κατοικήσει οἴκους τῆλε τῆς πατρίδος αὐτοῦ Φωκίδος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς πόλεως Λαγαρίας, ἤτοι ἐν τῇ Λαγαρίᾳ πόλει. τὰ δ' ἐργαλεῖα καθιερώσει τοῖς ναοῖς τῆς Μυνδίας, ἤτοι τῆς Ἀθηνᾶς. ποῖα ἐργαλεῖα; ἐν οἷς τεύξει ποτὲ τοῖς ἐγχωρίοις ἐμοῦ Τρωσὶ μέρμερον βλάβην. τί ποιήσας; τετρήνας καὶ τρυπήσας· καὶ κατασκευάσας τὸ βρέτας, καὶ τὸ εἴδωλον, ἤτοι τὸν Δούρειον ἵππον, ὁ ἱπποτέκτων καὶ Ἐπειός. ὁ ποδαπὸς; ὁ πεφρικὼς καὶ φοβούμενος τὸ ἔγχος καὶ τὴν φάλαγγα τὴν θουρίαν. διὰ τί δὲ πεφρικὼς, καὶ δειλιάσας ταῦτα ὑπῆρχεν; ἐκ τίνων καὶ ἀποδιδοὺς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Πανοπέως τὸν ψευδώμοτον ὅρκον, ὃν τινα ὅρκον ὁ τάλας ἔτλη ὁρκωμοτῆσαι εἰς τὴν ἀλοίτιν Κυδωνίαν θρασὼ τὴν Ἀθηνᾶν, εἰς τὸν τῆς Κρηστώνης θεὸν Ἄρεα, τὸν τόδε καὶ τόδε, ἢ ἀμφὶ τὰς πάλας τῶν δορυκτήτων μήλων. ποίων μήλων καὶ προβάτων; τῶν ὑπαρχόντων ἀπὸ τῶν πύργων τῆς Κομαιθοῦς, συμπεφυρμένων καὶ ἐπὶ κοινῶν τῷ στρατῷ. γενομένων δὲ τῶν προβάτων ἐπὶ κοινῶν τῷ στρατῷ; ἤτοι ληϊσθέντων ἕνεκα τῶν νυμφευμάτων τοῦ Ἀμφιτρύωνος τῶν στερξωθύνων καὶ πόθον ἐχόντων πρὸς τὴν σύνευνον Ἀλκμήνην. ἔτλη δὲ ὁρκωμοτῆσαι, τίς; αὐτὸς ὁ Πανοπεὺς, ὁ ἐν τῇ γαστρὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Κρῖσον ἀντιπληκτήσας χερσὶ, πρὸ τοῦ γεννηθῆναι καὶ ἰδεῖν τὸν ἥλιον. τί γὰρ καὶ διὰ τοῦτο ὁρκωμοτῆσαι, οἱ θεοὶ ἄσπορον καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἐπειὸν ἐξύβρισαν καὶ ἄνδρα ἐποίησαν, φύξηλιν καὶ δειλὸν, πύκτην μὲν καὶ πυγμάχον ἐσθλόν. ἀπάνακα δὲ καὶ δειλὸν ἐν κλόνῳ καὶ μάχῃ δορὸς, καὶ πλεῖστον ὠφελήσαντα τὸν στρατὸν ἐν τέχναις καὶ μηχαναῖς. ἔχεις γοῦν τὴν σύνταξιν. λεκτέον καὶ τὴν ἱστορίαν. ἱπποτέκτων ὁ Πανοπέως υἱὸς Ἐπειὸς, ἐποίησε τὸν Δούρειον ἵππον, εἰς ὃν πεν-

τήκοντα, ἢ τρισχίλιοι, ἢ κατ' ἐμὲ κγ' ἄνδρες εἰσελθόντες Ἕλληνες ἐκάθηντο. ἑλκυσθέντος δὲ τοῦ ἵππου παρὰ τῶν Τρώων εἴσω τοῦ τείχους, νυκτὸς ἐξελθόντες, καὶ φρυκτὸν δείξαντες, καὶ τοῖς λοιποῖς Ἕλλησιν οὖσιν ἐν Τενέδῳ, κἀκείνοις ἐλθοῦσι, τὸ Ἴλιον πορθοῦσι.

Ἔγχος πεφρικὼς καὶ φάλαγγα θουρίαν
Πατρῷον ὅρκον ἐκτίνων ψευδώμοτον,
Ὃν ἀμφὶ μήλων τῶν δορυκτήτων τάλας
Πύργων Κομαιθοῦς συμπεφυρμένων στρατῷ
Σπεργοξυνευνῶν οὕνεκα νυμφευμάτων,
Ἀλοῖτιν ἔτλη τὴν Κυδωνίαν θρασὼ,
Ὁρκωμοτῆσαι, τόν τε Κρηστώνης θεόν,

Hastam horrens & cateruam bellicam,
Paternum luendo iusiurandum periurum,
Quod de ouibus captiuis miser,
Turribus Comæthonis exercitu vastatis,
Vxoria propter connubia,
Ausus est per Alœtin Cydoniam Audacem,

Πατρῷον ὅρκον ἐκτείνων. ἀποδιδοὺς ποινὴν διὰ τὴν ψευδορκίαν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Πανοπέως. φασὶ γὰρ Μήστωρος καὶ Λυσιδίκης τῆς Πέλοπος, θυγάτηρ Ἱπποθόη. ἧς καὶ Ποσειδῶν Τάφιος, ὃς Τηλεβοὰς τῆς πατρίδος τοὺς ὑπ' αὐτὸν ὄντας ἐν ταῖς Ἐχινάσι νήσοις, Τηλεβόας καὶ Ταφίους ὠνόμασε. Ταφίου δὲ υἱὸς Πτερέλαος, ὃν ἀθάνατον καὶ ἀκαταγώνιστον ἐποίησε Ποσειδῶν, ἕως τ' ἂν ἐν τῇ κορυφῇ αὐτοῦ ἡ χρυσῆ θρὶξ παραμένῃ, καὶ οὐ τμηθῇ, ἣν αὐτῷ ἐχαρίσατο. τούτου τοῦ Πτερελάου θυγάτηρ ὑπῆρχε Κομαιθὼ, καὶ ἄρρενες παῖδες, Χρόμιος, Τύραννος, Ἄμπελος, Χερσιδάμας, Μήστωρ, Εὐήρης, Ἠλεκτρύωνος βασιλεύοντος σὺν τῇ γυναικὶ Ἀναξοῖ τῶν Μυκηνῶν, ὧν παῖδες, Ἀλκμήνη μὲν θυγάτηρ, υἱοὶ δὲ Στρατοβάτης, Γοργοφόνος, Φιλόνομος, Κελανεὺς, καὶ ἕτεροι, καὶ Λικύμνιος νόθος ἀπὸ Μηδείας Φρυγιακῆς· ἦλθον πρὸς αὐτὸν τὸν Ἠλεκτρύωνα, εἰς Μυκήνας, Τάφιος καὶ οἱ Πτερελάου παῖδες, ἀπαιτοῦντες τὸν βασιλέα Μυκηνῶν. Ἠλεκτρύωνος δὲ μὴ προσέχοντος αὐτοῖς, ἐλάσαντες βόας αὐτοῦ ἀπήρχοντο. συμβαλόντων δὲ τῶν Ἠλεκτρύωνος παίδων ἐκείνοις, πάντες ἀνῃρέθησαν, σωθέντος ἐκ μὲν τῶν Ἠλεκτρύωνος παίδων Λικυμνίου, ἐκ δὲ τοῦ Πτερελάου Εὐήρους. οἱ δὲ Τάφιοι τὰς βόας ἐλάσαντες, Πολυξένῳ τῷ Ἠλείων παρέθεντο βασιλεῖ. Ἀμφιτρύων δὲ παρὰ Πολυξένου λαβὼν, ἤγαγεν εἰς Μυκήνας. Ἠλεκτρύων δὲ θέλων ἐκδικῆσαι τοῖς παισὶν, παραδοὺς Ἀμφιτρύωνι τὴν θυγατέρα καὶ τὴν βασιλείαν, στρατεύειν ἔμελλε Τηλεβόαις. ἐν δὲ τῷ αὐτὸν παραλαμβάνειν τὰς βοῦς, μιᾶς πλανηθείσης, ἀφεὶς ἐπ' αὐτὴν ῥόπαλον Ἀμφιτρύων, ἀνεῖλεν αὐτὸν, ἀποκρουσθέντος ἐκ τοῦ κέρατος τοῦ ῥοπάλου καὶ πλήξαντος αὐτόν. ὅθεν ὁ Σθένελος Μυκηνῶν διώξας αὐτὸν τὸν Ἀμφιτρύωνα, βασιλεύει Μυκηνῶν καὶ Τίρυνθος. αὐτὸς δὲ ὁ Ἀμφιτρύων παρὰ Κρέοντι ἐν Θήβαις τοῦ φόνου καθαίρεται. καθαρθεὶς δὲ, σὺν Κρέοντι καὶ Κεφάλῳ καὶ Πανοπεῖ, κατὰ Λυκόφρονα, καὶ σὺν ἑταίροις τὰς Ταφίων νήσους πολεμῶν, ἑλεῖν οὐκ ἠδύνατο, ἕως ἐρασθεῖσα Ἀμφιτρύωνος ἢ Κεφάλου Κομαιθὼ,

ἡ Πτερελάου θυγάτηρ, ἀπέτεμε τὴν τοῦ πατρὸς αὐτῆς Πτερελάου χρυσῆν τρίχα, καὶ ἀνεῖλεν αὐτόν. λαβὼν δὲ Ἀμφιτρύων τὰς νήσους, Κεφάλῳ δίδωσι. ὃς οἰκήσας ἐν ταύταις, Κεφαλληνίαν αὐτὰς ἐκάλεσεν. ἐν γοῦν τῇ πρὸς Ταφίους μάχῃ, περὶ τῆς συμβολῆς τοῦ πολέμου, φησὶν ὁ Λυκόφρων, ὅτι ὥρκωσεν ἅπαντας Ἄρεα καὶ Ἀθηνᾶν μηδὲν ἀποκρύψειν τῶν λαφύρων. μόνος δὲ παραβὰς τοὺς ὅρκους ὁ Πανοπεὺς, καὶ κρύψας τι τῶν λαφύρων, τούτου ἕνεκα δειλὸν παῖδα τὸν Ἐπειὸν ἐγέννησεν. ἀμφὶ μήλων.] ἀπὸ μέρους τῶν κτημάτων ὅλων, ὡς καὶ Ἡσίοδος, μήλων ἕνεκ' Οἰδιπόδαο. ἀντὶ τοῦ πλούτου καὶ βασιλείας τοῦ Οἰδίποδος. Κομαιθοῦς.) Κομαιθὼ θυγάτηρ Πτερελάου, ἥτις ἐρασθεῖσα Κεφάλου, πρὸς τὴν μετ' Ἀμφιτρύωνος προὔδωκε τὴν πόλιν καὶ τὸν πατέρα τοῖς πολεμίοις. τοῦτο φησὶ στερροξιμωδύνων ἕνεκα νυμφευμάτων. ἢ ἐκληπτέον οὕτως περὶ τῶν γάμων Ἀμφιτρύωνος καὶ Ἀλκμήνης. καὶ γὰρ διὰ τὴν αἰτίαν τοῦ γάμου τῆς Ἀλκμηνῆς, ἐκινήθη ὁ πόλεμος. ἀλοίτης.) Κυδωνία, καὶ Θρᾳστὼ, ἐπίθετα Ἀθηνᾶς. ὡς καὶ Ἀρτέμιδος Δίκτυννα παρὰ Κρησὶν, Οὖπις παρὰ Θρᾳξὶν, Ὀρθωσία παρὰ Ἀρκάσιν, ἀπὸ ὄρους Ὀρθωσίου Λακωνικοῦ. Κρηστώνη.) ἡ Θρᾴκης, ἀπὸ μιᾶς πόλεως οὕτω καλουμένης. θεὸς δὲ τοῖς Θρᾳκικοῖς ὁ Ἄρης, ὅτι πολεμικοὶ τὸ παλαιὸν οἱ Θρᾷκες.

Κανδάον ἢ Μάμερτον ὁπλίτην λύκον,
Ὃ μηδὲ ἐντὸς δελφύος συγγενῆ μάχην
Στήσας ἀραγμοῖς πρὸς κασίγνητον χεροῖν,
Οὔπω τὸ Τιτοῦς λαμπρὸν αὐγάζων φάος,
Οὐδ' ἐκφυγὼν ὠδῖνας ἀλγεινὰς τόκων.
Τοὶ γὰρ πόποι φύξηλιν ἠνδρώσαντο σπόρον,
Πύκτην μὲν ἐσθλὸν, πλῆκτα δ' ἐν κλόνῳ δορὸς,
Καὶ πλεῖστα τέχναις ὠφελήσαντα στρατὸν,
Ὃς ἀμφὶ Κῖριν καὶ Κυλιστάρνου γάνος
Ἔπηλυς οἴκους τηλενάσεται πάτρας.

Thraciæque deum Candaum Mauortem
Armatum lupum iurare,
Qui in matris vtero pugnam tristem
Peregerat manuum pulsibus aduersus fratrem,
Cùm nondum Solis claram vidisset lucem,
Nec effugisset laboriosi dolores partus.
Quapropter dij timidum crearunt fetum,
Pugilem bonum, timidum autem in hastæ strepitu,
Et arte plurimum exercitui vtilem:
Qui iuxta Cirin & Cylistarni latices
Aduena procul à patria deget.

Κανδάον.] ἐπίθετον Ἄρεως, παρὰ τὸ δαίειν καὶ καίειν. Μαμερτός.) ὁ Ἄρης ἐστιν. ἡ δὲ λέξις Ῥωμαϊκή. ὁ δὲ Λυκόφρων οὕτως, οὐκ ἀρκεσθεὶς τοῖς λοιποῖς, καὶ Ῥωμαϊκῶς γράφει. Ῥωμαῖοι γὰρ

τοὺς πολεμικοὺς μαμερτοὺς καλοῦσιν, ὡς ἱστορεῖ που ἢ Διώδωρος, ἢ Δίων. οὐ γὰρ ἀκριβῶς μέμνηται. γράφει γὰρ οὕτωσίπως· Μεσηνίοις κατακόψαντας τοὺς ὑποδεξαμένους αὐτοὺς, κατέσχον Μεσήνην, καὶ Μαμερτοὺς ἑαυτοὺς ὠνόμασαν, τουτέστι πολεμικούς. Μαμερτὸς γὰρ ὁ ἄρης παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται. καὶ Κυρῖνος δὲ παρ' αὐτοῖς, ὥς φησι Πλούταρχος. ὁ μητρὸς ἐντός.] ὁ Πανοπεὺς, ὁ ἐντὸς τῆς μητρικῆς δελφύος καὶ μήτρας, συμβαλὼν μάχην τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ κρίσωνι. οὗτοι γὰρ Φώκου καὶ Αστεροδίας ὄντες υἱοὶ, ἐν τῇ μητρικῇ γαστρὶ διεμαχέσαντο, ὡς καὶ Φαρὰς, καὶ ὁ Ζαρὰς, καὶ Προῖτος καὶ Ακρίσιος οἱ Αβαντες. Τιτοῦς] τῆς ἡμέρας, ὥς φησι καὶ Καλλίμαχος.

Τόφρα δ' ἀνίσχοισι βοωσὸς λόφον ἔχετο
Τιτώ.

πόποι.] οἱ θεοὶ, ὅθεν καὶ πολλάκις, ὦ πόποι τινὲς παρ' Ὁμήρου, ἀντὶ τοῦ ὦ θεοὶ ἤκουσαν. ἡ δὲ λέξις Δρυόπων. τὸ δὲ ἐλύδρωσαν, οὐ τὸ ἄνδραον ἐποίησαν, ἀλλὰ τὸ ἄνδρα ἁπλῶς ἐποίησαν Κίελς καὶ Κυλίσαρνος, ποταμοὶ εἰσι Ἰταλίας.

Τὰ δ' ἐργαλεῖα τοῖσι τεχνώσας βρέτας
Τεύξει ποτ' ἐγχώροισι μέρμερον βλάβην,
Καθιερώσει Μυνδίας ἀνακτόροις.
Ἄλλοι δ' ἐνοικήσουσι Σικανῶν χθόνα,
Πλαγκτοὶ μολόντες, ἔνθα Λαομέδων τριπλᾶς
Ναύταις ἔδωκε φοινοδάμαντος κόρας,
Ταῖς κητοδόρποις συμφοραῖς δεδηγμένος,
Τηλοῦ προθεῖναι θηρσὶν ὠμησταῖς βοράν,
Μολόντας εἰς γῆν ἑσπερον Λαιστρυγόνων,
Ὅπου συνοικεῖ δυσφιλὴς ἐρημία.
Αἱ δ' αὖ παλαιστοῦ μητέρος Ζηρυνθίας,
Σηκὸν μέγαν δείμαντο σωτείνῃ θεᾷ,
Μόρον φυγοῦσαι καὶ μονοικήτους ἕδρας.
Ὧν δὴ μίαν Κριμισὸς ἰνδαλθεὶς κυνὶ,
Ἔζευξε λέκτροις ποταμός. ἡ δὲ, δαίμονι

Instrumenta verò, quibus fabricando statuam
Dabit olim indigenis vafram noxam,
Myndiæ templo dedicabit.
Alij Siculorum inhabitabunt terram,
Errones eò delati, vbi tres Laomedon
Nautis dedit Phœnodamantis filias,
Balænam pascentibus stimulatus cladibus,
Procul exponendas feris crudelibus,

Progreſsis in occidentalem Læſtrygonum terram,
Vbi larga viſitur ſolitudo.
Illæ porrò matri Luctatoris, Zerinthiæ
Templum extruxêre magnum, donum deæ,
Mortem cùm effugiſſent, & ſedes ſolitarias.
Harum vnam Crimiſſus aſsimilatus cani
Lecto iunxit fluuius, cui illa

Βρέτας.] τὸ ἀνθρώπινον εἴδωλον, καὶ ἡ εἰκὼν, παρὰ τὸ βροτῷ ὅμοιον εἶναι. οὕτος δὲ βρέτας καταχρηστικῶς τὸν Δούρειον ἵππον φησί.

Σικανοῖς.] τινὲς τοὺς Σικελίους ἐδέξαντο πάντας. ἄλλοι δὲ μέρος Σικελῶν τὴν Σικανίαν φασὶ, πόλιν οὖσαν περὶ Ἀκραγαντίνους κειμένην. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Λυκόφρων οἶδε τοῦτο λέγων, κάμψας Γουνοῦσσαν. τὸ δὲ Σικανῶν πλάκας, καὶ θηροχλαίνου σηκὸν. ἀπαριθμούμενοι γὰρ τὰς πόλεις τῆς Σικελίας, καὶ τοὺς τόπους, φέρουσι καὶ τὴν Σικανίαν. Φοινοδάμαντος κόρας.) Φοινοδάμας τὶς Τρὼς, περὶ οὗ κατ᾽ ἀρχὰς ἔφημεν, συνεβούλευε τοῖς Τρωσὶν ἐκθεῖναι τὴν Ἡσιόνην τῷ κήτει, ἀλαβούμενος περὶ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ τῶν τριῶν, μὴ αὐτὰς ἐκθῶσι. καὶ ἔπεισε τοῦτο πεποιηκέναι. ὁ δὲ Λαομέδων μισῶν τὸν Φοινοδάμαντα, ἔδωκε τὰς θυγατέρας ἐκείνου ναύταις ἐν Σικελίᾳ, θηρίοις βορὰν. οὗ γενομένου, κατὰ γνώμην Ἀφροδίτης ἐσώθησαν. ὧν τῇ μιᾷ κυνὶ ὁμοιωθεὶς, ὁ Κριμισσὸς ποταμὸς ἐμίγη. καὶ ἐγέννησε τὸν Αἰγέστην, ὃς ἔκτισε τρεῖς πόλεις ἐν Σικελίᾳ, τὴν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ Αἰγέστην, καὶ Ἔρυκα, καὶ Ἔνταλλαν, ἢ Ἄταλλαν, ἀπὸ τῆς γυναικὸς ἣν ἔγημε. Στύλλα γὰρ ὠνομάζετο ἡ τούτου γυνή. τῆς κητοδόρποις συμφοραῖς.) ταῖς ἕνεκα τοῦ μέλλειν δίδοσθαι τὴν Ἡσιόνην δόρπον καὶ δεῖπνον τῷ κήτει. εἰ γὰρ καὶ οὐ κατεβρώθη, ἀλλ᾽ οὖν ἐξετέθη. Ἡρακλῆς δὲ αὐτὴν ἔσωσεν ἀνελὼν τὸ κῆτος. Λαιστρυγόνες.] οἱ νῦν Λεοντῖνοι. εἰσὶ δὲ ἐν Σικελίᾳ, ὡς λῃρουσιν, ὑπάρχοντες ἀνθρωποφάγοι, διὰ τὸ ἀνελεῖν τοὺς Ὀδυσσέως ἑταίρους. οὐ γὰρ ἦσαν εἰθισμένοι ξένους ὑποδέχεσθαι. παλαιστής.) ὁ Ἔρυξ, ὡς εἰπομεν, υἱὸς ὢν Ἀφροδίτης καὶ Ποσειδῶνος, παλαιστὴς καὶ πένταθλος. τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως. αἱ δὲ τῆς μητρὸς τοῦ Ἔρυκος Ἀφροδίτης, τοῦ καταπαλαίοντος τοὺς ξένους, ναὸν ἔκτισαν δωρεὰν τῇ θεῷ, φυγοῦσαι τὸν θάνατον. καὶ μονοικοίτους ἕδρας.] καὶ τὰς καθέδρας, καὶ διατριβὰς τὰς ἐν ἐρήμῳ, ἐν ᾗ μόναι τὴν οἴκησιν εἶχον ἢ ἐν ᾗ μονήκοιτον. τὸ δίχα συζυγίας ἀνδρῶν, εἶχον τὴν κοίτην, καὶ τὴν εὐνήν.

Τῷ θηρομίκτῳ σκύλακα γεννᾶται τέκνοι
Τειατῶν συνοικιστῆρα καὶ κτίστην τόπων
Ὃς δὴ ποδηγῶν τὸν ὄρθον Ἀγχίσου νόθον
Ἄξει τρίδεθρον νῆσον εἰς ληκτηρίαν.
Τῶν Δαρδανείων ἐκ τόπων ναυσθλούμενον.
Αἰγέστα τλῆμον· σοὶ δὲ δαιμόνων φραδαῖς
Πένθος μέγιστον, καὶ δι᾽ αἰῶνος πάτρας
Ἔσται, πυρὸς ῥιπαῖσιν ἠθαλωμένης.
Μόνη δὲ πύργων δυστυχεῖς κατασκαφὰς
Νήπαυστον αἰάζουσα καὶ γοωμένη
Δαρὶ στενάξεις. πᾶς δὲ λυγαίαν λεὼς

Ἐσθῆτα προστρόπαιον ἐγχλαινούμενος,
Αὐχμῷ πινώδης λυπρὸν ἀμπρεύσει βίον.
Κρατὸς δ' ἄκουρος νῶτα καλλυνεῖ φόβη,
Μνήμην παλαιῶν τημελοῦσ' ὀδυρμάτων.
Πολλοὶ δὲ Σῖριν ἀμφὶ καὶ Λευταρνίαν
Ἄρουραν οἰκήσουσιν· ἔνθα δύσμορος

Semifero generosum parit catulum,
Trium fundatorem & conditorem locorum:
Qui germen Anchisæ manu ducens spurium,
In insulam deducet tricollem margineam,
Dardaniis ex locis naui aduectum.
O misera Segesta, cui deorum decretis
Luctus erit maximus & perpetuus
Ob patriam ignis iactibus combustam.
Sola sanè turrium subuersiones infelices
Incessanter deplorans ac lugens,
Diu gemes: omnísque populus nigram
Vestem piacularem indutus,
Situ squalidus mœstam exantlabit vitam:
Capitísque intonsa coma tergum decorabit,
Memoriam veterum nutriens lamentorum.
Multi etiam circa Sirin & Leutarniam
Agrum habitabunt, vbi infelix

Τειχιστῶν συνοικιστῆρα.] τρεῖς γὰρ πόλεις ἔκτισεν ἐν Σικελίᾳ, Αἴγεσταν, Ἔρυκα, καὶ Ἀταλλαν, ὡς προεῖπον ἔφην. ὅς δὴ ποδηγῶν.) ὅστις Αἰγέστης ἐλθὼν εἰς Δαρδανίαν, νόθον Ἀγχίσου παῖδα Ἔλυμον καλούμενον, ἤγαγεν εἰς Σικελίαν. ἄξει τρίδειρον νῆσον.] νῆσον τρίδειρον τὴν Σικελίαν λέγει, ἣν καὶ Τρινακίαν καὶ Τρινακείαν καλοῦσιν. τρία γὰρ ἀκρωτήρια ἔχει, Λιλύβαιον, Πάχυνον, καὶ Πελωρίδα. εἰς Ληκτηρίαν.) Ληκτηρίαν δὲ εἶπεν, ὅτι νῆσος ἡ Σικελία. αἱ νῆσοι γὰρ ὑπὸ θαλάσσης περιέχονται, καὶ λήγειν δοκοῦσιν ὑπ' αὐτῆς περιεχόμεναι. τόδε πάτρας.] δηλονότι τῆς ἐμῆς πατρίδος τῆς Τροίας. Αἴγεστα τλῆμον.) ἡ Αἴγεστα πόλις Σικελίας, ἣ κατά τινας Ἀκέστας καλουμένη, ἥτις διηνεκῶς ὀδύρεται τὰς συμφορὰς Τροίας, μόνη ὑπὲρ τὰς ἐκεῖ λοιπὰς πόλεις. πρὸς αὐτὴν οὖν τὴν Αἴγεσταν πόλιν ἀποστρέφει τὸν λόγον. πρῶτον μὲν γὰρ ὑπὸ Ἡρακλέους ἐκρατήθη ἡ Τροία, δεύτερον ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν Ἑλένην, τρίτον δὲ ὑπὸ τῶν Ἀμαζόνων. ὁ γὰρ Αἰνείας μόνος φυγὼν ἐκ τῆς ἁλώσεως, πάλιν ᾤκησεν τὴν Τροίαν. ἐλθοῦσαι δὲ αἱ Ἀμαζόνες, πάλιν ἔσκαψαν ταύτην. ἄκουροι.] ἄκουροι γὰρ ἦσαν, καὶ ἐκόμων, ἅτε ἐν λύπαις ὄντες. μνήμην παλαιῶν.] τρέφουσα καὶ αὔξουσα τὴν μνήμην παλαιωθέντων τῷ χρόνῳ τῆς Τροίας ὀδυρμάτων. πολλοὶ δὲ Σῖριν.) Σῖρις καὶ Λευταρνία πόλεις Ἰταλίας, ἔνθα οἱ κατάλοιποι τῶν ἐξ Ἰλίου φυγόντων ᾤκησαν, καὶ πάντα κατὰ μίμησιν Τροίας ἐποίησαν, καὶ ἔκτισαν πόλιν ὁμοίαν Τροίᾳ. ἣ πρότερον μὲν ἐκαλεῖτο Πολίειον, εἶτα Ἡράκλειον, εἶτα Σῖρις. ἔνθα τις Κάλχας, οὐχ ὁ Θέστορος, ἀλλ' ὁμώνυμος αὐτῷ μάντις ὑφ' Ἡρακλέους ἀνῃρέθη. ἐπὶ μέρους δὲ αὐτοῦ ἡ ἱστορία ὑποκάτω κεῖται.

Κάλχας ὀλυνθῶν Σισυφεὺς ἀριθμῶν
Κεῖται, κάρα μάστιγι γογγύλῃ τυπείς,
Ῥείθροισιν ὠκὺς ἔνθα μύρεται Σίνις
Ἄρδων βαθεῖαν Χωνίας παγκληρίαν.
Πόλιν δ' ὁμοίαν Ἰλίῳ δυσδαίμονες
Δείμαντες, ἀλγυνοῦσι Λαφρίαν κόρην
Σάλπιγγα, δῃώσαντες ἐν ναῷ θεᾶς,
Τοὺς πρόσθ' ἔδεθλον Ξουθίδας ᾠκηκότας.
Γλήναις δ' ἄγαλμα ταῖς ἀναιμάκτοις μύσει
Στυγνὴν Ἀχαιῶν εἰς Ἰάονας βλάβην
Λεῦσσον, φόνον τ' ἔμφυλον ἀγραύλων λύκων,
Ὅταν θανὼν λήταρχος ἱερείας σκύλαξ
Πρῶτος κελαινῷ βωμὸν αἱμάξει βρότῳ.
Ἄλλοι δὲ πρῶνας δυσβάτους Τυλλησίους,
Λίνου θ' ἁλισμήκτοιο δειραίαν ἄκραν,

Calchas, grossorum Sisyphius multarum,
Iacet, caput flagello percussus rotundo:
Vbi celer strepit Sinis,
Profundam irrigans Choniæ regionem.
Vrbem verò similem Ilio miseri
Condentes, dolore afficient Laphriam virginem
Tubicinam, perdentes in Deæ templo
Xuthidas, qui sedes prius tenuerant.
Tum statua pupillis incruentis conniuebit,
Diram Achiuorum in Ionas cladem
Videns, cædémque gentilem luporum agrestium,
Quando mortuus flamen, sacerdotis catulus,
Primus nigro cruentabit aram sanguine.
Alij montes inuios Tullesios,
Linique maritimi iugosum promontorium,

Σισυφεύς.] ὁ σοφὸς ἀριθμητής, ἐπεὶ καὶ ὁ Σίσυφος σοφὸς καὶ πανουργότατος. διαφορεῖν ὀλυνθῶν, φηλήκων, σύκων, καὶ ἰσχάδων, ὅπιαθεν εἶπον. Κάλχας ὀλυνθῶν.] πάλιν ἀνακόλουθα ληρωδεῖ χάφων. οὗτος γὰρ ὁ Κάλχας, ὃν λέγει, ὁ Μόψος ἐστὶν, υἱὸς Ἀπόλλωνος καὶ Μαντοῦς τῆς Τειρεσίου. οὐχ ὁ Ἀργοναύτης Μόψος, τοῦ Ἀμπύκου καὶ Χλωρίδος τῆς Ὀρχομενοῦ θυγατρὸς, ὃς καὶ δηχθεὶς ὑπὸ ὄφεως, ἐν Λιβύῃ τελευτᾷ, καὶ θάπτεται ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν. ἔστιν οὖν ὁ Μόψος, ὃν λέγει, Ἀπόλλωνος υἱὸς καὶ

Μαντοῦς, ἐν Κολοφῶνι τῆς Ἀσίας ᾤκει, ἢ κατά τινας ἐν Κιλικίᾳ, οὐ μὴν ἐν Ἰταλίᾳ, ὡς οὗτος φησίν, ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς τούτου πατρίδος οὐ διαμάχομαι. ὅτι δὲ ἀνακολούθως, καὶ ἐναντίως φησίν, οὐ μόνον τοῖς λοιποῖς, ἀλλὰ καὶ ἑαυτῷ, οὐ μικρῶς τὸν ἄνδρα αἰτιῶμαι τῆς γράφω παρανοίας. πρὶν μὲν γὰρ εἶπε τὸν Θέστορα Κάλχαντα παρ' αὐτοῦ ἡττηθῆναι μαντικῇ, καὶ ἀποθανεῖν, ὡς πάντες φασί. μετὰ γὰρ τὴν Ἰλίου πόρθησιν, Κάλχας, Λεοντεὺς, Πολυποίτης καὶ Ποδαλείριος ἐν Ἰλίῳ τὰς αὐτῶν ναῦς ἀπολιπόντες, πεζῇ πορεύονται εἰς Κιλικίαν καὶ Κολοφῶνα, καὶ καταντῶσι παρὰ τούτῳ τῷ Μόψῳ, ὅπου καὶ ἡττηθέντα μαντικῇ τὸν Κάλχαντα θάπτουσιν. ἐρινεοῦ γὰρ ἑστώσης, Κάλχας τῷ Μόψῳ εἶπε, πόσους ὀλύνθους ἔχει. ὁ δὲ, ὥσπερ εἶχε τὸ ἀληθὲς εἶπε, μυρίους ὀλύνθους ἔχει καὶ μέδιμνον ἕνα, καὶ ὄλυνθον ἕνα. Μόψος δὲ ὑαίνης ἐπὶ τόκου ἑστώσης, ἤρετο πόσους χοίρους ἔχει κατὰ γαστρὸς, καὶ πότε τέξεται; Κάλχαντος δὲ μὴ ἀποκριναμένου, αὐτὸς πάλιν ὁ Μόψος εἶπε, δέκα χοίρους ἔχειν, ὧν ὁ εἷς ἄρρεν. τέξεται δὲ κατὰ τὴν αὔριον. οὗ γινομένου, Κάλχας ἀθυμήσας τελευτᾷ. Πολυποίτης δὲ καὶ Λεοντεὺς μετὰ τὸ θάψαι αὐτὸν, μετ' ὀλίγον εἰς Ἑλλάδα ἀνεχώρησαν. ὕστερον δὲ καὶ Ἀμφίλοχος ὁ Ἀλκμαίονος, ὑπὸ χειμῶνα βιασθεὶς κατά τινας, καὶ κατὰ τὸν Λυκόφρονα πρὸς τοὺς τόπους, οὓς ἦν οὗτος ὁ Μόψος, ἀπερρίφη, καὶ ὑπὲρ τῆς βασιλείας, καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς μαντικῆς, ὥς φησι, μονομαχήσαντες, καὶ ἀλλήλους ἀπέκτειναν, καὶ ἐτάφησαν παρ' ἑκάτερα μέρη τῆς Μεγάρας πόλεως. ἔστιν δὲ καὶ Μέγαρσος ποταμὸς ἐν Σκυθίᾳ. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι Ἀμφίλοχος τὸ κληθὲν Ἄργος Ἀμφιλοχικὸν πλησίον Ἀκαρνανίαν κατῴκησε. ταῦτα μὲν εἶπε περὶ τοῦ Μόψου τούτου, ὅτι ἦν μετὰ τὴν ὑπ' Ἀγαμέμνονος Ἰλίου πόρθησιν, καὶ αἴτιος τελευτῆς γέγονε τῷ Κάλχαντι. αὐτὸς δὲ μονομαχήσας, Ἀμφιλόχῳ ἀνῃρέθη. νῦν δὲ ὑφ' Ἡρακλέος φησὶν αὐτὸν ἀναιρεθῆναι. πῶς γοῦν ὑφ' Ἡρακλέος ἀναιρεθεὶς, πάλιν ζωοῦται, καὶ αἴτιος γίνεται Κάλχαντος τελευτῆς, καὶ αὐτὸς συναναιρεῖται Ἀμφιλόχῳ τῷ Ἀλκμαίονος παιδί; ταῦτα πάντως ἐναντία. πρὸ γὰρ τῆς στρατιᾶς Ἀγαμέμνονος, πολλῷ πρότερον ἐν Οἴτῃ ἐτελεύτησεν Ἡρακλῆς. ὅμως δὲ ὁ Λυκόφρων μηδόλως τῆς ἀληθείας, ἢ τοῦ πιθανοῦ πεφροντικὼς, οὕτως φησὶ τὴν ἱστορίαν. Ἡρακλέος τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐλαύνοντος ἐξ Ἐρυθείας, καὶ ἰδόντος τὸν Κάλχαντα τοῦτον, ἤτοι τὸν Μόψον, ὑπό τινα ἐρινεὸν καθήμενον, συνέβη ἐρωτῆσαι πόσους ὀλύνθους ἔχει ἡ ἐρινεός. τὸν δὲ εἰπεῖν, δέκα μεδίμνους καὶ ἕνα ὄλυνθον, ὥστε μὴ δύνασθαι χωρῆσαι ἐπιτιθέμενον τῷ μεδίμνῳ. τοῦ δ' Ἡρακλέους πολλὰ βιαζομένου τὸν περισσὸν ὄλυνθον ἐπιθεῖναι τῷ μεδίμνῳ, καὶ μὴ δυναμένου, ὁ Κάλχας αὐτοῦ κατεγέλα. ὃν πατάξας κονδύλῳ, ἀπέκτεινε, καὶ ἔθαψε περὶ τὴν ἐρινεόν. ἐρινεὸς δὲ καταχρηστικῶς ἐλέχθη ἡ ἀγρία συκῆ, ἀπὸ Ἐρινεοῦ πόλεως Δωρικῆς φαῦλα σῦκα ἐχούσης. ἡ γὰρ Δωρὶς, ἓξ πόλεις ἔχει, Κάτινον, Βοῖον, Λίλαιον, Κάρφαιαν, Δρυόπην, καὶ τὴν Ἐρινεὸν, ἀφ' ἧς ἡ κλῆσις ταῖς φαύλαις συκαῖς. περὶ δὲ τοῦ ποσοῦ τοῦ μέτρου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀλύνθων ὄπισθεν εἶπον. κἂν ψολογράφοι τινὲς, μὴ εἰδότες δέκα μεδίμνους εἶπον αὐτούς.

μάστιγι γογγύλῃ.) τῇ χειροπλήκτῳ μάστιγι. λέγει δὲ τῷ κονδύλῳ, τῷ γρόνθῳ, ὃς συνεστραμμένων τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς δίδοται. τοὺς πρὸς τὸ ἔδεθλον.] Ἴωνες, ἤγουν Ἀθηναῖοι, περὶ τῶν Τρωϊκῶν ἐλθόντες εἰς Ἰταλίαν, ᾤκησαν περὶ Σῖριν. μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν φυγόντων καὶ Τρώων εἰς Ἰταλίαν, Κροτωνιᾶται, οὓς καὶ Ἀχαιοὺς λέγει, βοηθήσαντες τοῖς ἐν Ἰταλίᾳ τούτοις φυγοῦσι Τρωσὶ, στρατεύουσι μετ' αὐτῶν κατὰ τῆς Σίριδος, καὶ πάντας τοὺς Ἴωνας τῷ τῆς Ἀθηνᾶς ναῷ καταφυγόντας ἀνεῖλον, μεθ' ὧν συνανεῖλον καὶ τὸν τῆς ἱερείας τῆς Ἀθηνᾶς παῖδα ὀνόματι Λήταρχον, γυναικεῖα ἐνδεδυμένον. διὸ ἡ Ἀθηνᾶ ὀργισθεῖσα ἔμυσεν, τοῦ μὴ βλέπειν. Ἀχαιοὺς λέγει τοὺς Κροτωνιάτας, οἵτινες συνεμάχησαν τοῖς Τρωσὶ, καὶ ἀνεῖλον τοὺς πρὶν κατοικοῦντας ἐν τῇ Σίριδι Ἴωνας, οὓς καὶ ἐμφύλους εἶπεν. ἐπειδὴ οἵ τε Ἴωνες καὶ Κροτωνιᾶται ἄμφω Ἕλληνες ἦσαν. οἱ δὲ Τρῶες συλλαβόντες τοὺς Κροτωνιάτας, ἐχειρώσαντο τοὺς ἐν Σίριδι Ἴωνας, καὶ ἀνεῖλον αὐτούς. Λήταρχος.] ὁ δημόσιος ἱερεύς. λήϊτον γὰρ τὸ δημόσιον λέγεται, ἢ ὄνομα κύριον. Τυλλήσιον.) ὄρος καὶ πόλις καὶ δρυμὸς ἐν Ἰταλίᾳ.

Ἀμαζόνος σύγκληρον ἄρσονται πέδον,
Δούλης γυναικὸς ζεύγλαν ἐνδεδεγμένοι.

Ἣν χαλκομίτρου θῆσσαν ὀτρηροῦς κόρης
Πλανῆτιν ἄξει κῦμα πρὸς ξένην χθόνα,
Ἧς ἐκπνεούσης λοῖσθον ὀφθαλμὸς τυπεὶς
Πιθηκομόρφῳ πότμον Αἰτωλῷ φθόρον
Τεύξει, τράφηκι φοινίῳ τετμημένῳ.

Amazonis hæreditariam terram conſcendent,
Seruæ mulieris excipientes iugum,
Quam baltheo cinctæ æneo famulam impigræ puellæ
Erronem ducet vnda in externam terram:
Cuius vltimum expirantis perfoſſus oculus
Mortem ſimiformi pernicioſam AEtolo
Adferet, haſta cruenta ſecto.

Ἀμαζόνος σύγκληρον πέδον.] κληρωθεῖσαν πόλιν καὶ γῆν τῇ Ἀμαζόνι Κλήτῃ, ἥ τις πόλις ὁμωνύμως τῇ κτισαμένῃ Ἀμαζόνι Κλήτῃ, ἐκλήθη. ἡ δὲ Κλήτη ἡ Ἀμαζὼν τροφὸς ἦν Πενθεσιλείας, ἥ τις μαθοῦσα, ὅτι τέθνηκεν ἐν τῇ Τροίᾳ ἡ Πενθεσίλεια, ἔπλευσε κατὰ ζήτησιν αὐτῆς· ἐξωσθεῖσα δὲ ἀνέμοις, ἦλθεν εἰς Ἰταλίαν· κἀκεῖ κτίσασα πόλιν, ἐβασίλευσε τῶν τόπων. ἀπὸ δὲ ταύτης αἱ ἐκεῖσε βασιλεύουσαι, Κλῆται ἐλέγοντο, καὶ ἡ πόλις Κλήτη. μετὰ δὲ πολλὰς γενεὰς ἐπιστρατεύσαντες οἱ Κροτωνιάται, ἀνεῖλον τὴν τότε βασιλεύουσαν Κλήτην ὑστέραν. οὐδὲ γὰρ τὴν πόλιν κτίσασαν, καὶ τὴν πόλιν ἠρείπωσαν. ἣν χαλκομίτρου θῆσσαν.] ἣν τινα Κλήτην τὴν πρότερον πλανῆτιν, ἄξει κῦμα πρὸς ξένην γῆν, θῆσσαν ὑπάρχουσαν τῆς κόρης καὶ θυγατρὸς τῆς ὀτρηρῆς, ἤτοι τῆς Πενθεσιλείας, τῆς χαλκομίτρου καὶ πολεμικῆς, ἧς τινος Πενθεσιλείας, λοῖσθον καὶ ἔσχατον πνεούσης ὁ ὀφθαλμὸς πληγεὶς, τεύξει καὶ κατασκευάσει τῷ ἐξ Αἰτωλίας Θερσίτῃ, τῷ μιμοῦς μορφὴν ἔχοντι. τί τεύξει; πότμον φθόρον, ἤτοι πτῶσιν φθαρτικὴν, ἢ θάνατον φθαρτικὸν, τετμημένῳ καὶ συγκοπέντι αὐτῷ τῷ Θερσίτῃ, ἐν τράφηκι καὶ ἀκοντίῳ φονικῷ, ἢ ἐν τράφηκι τετμημένῳ καὶ κοπέντι ἐπὶ φόνῳ. τράφηξ δὲ ἐστὶν κυρίως, ἡ πλατεῖα σανὶς, ἔνθα τοὺς νεοζύμους ἄρτους τιθέασιν. νῦν δὲ τὸ δόρυ. ὀτρηρὸν δὲ λέγει ταύτην ὁ Λυκόφρων, διὰ τὸ δραστήριον τοῦ φρονήματος, ἢ ἄδειλον. ἢ διὰ τὸ ἄφοβον τῆς γνώμης. δικαία γὰρ ἦν, ὥστε καὶ τὸν δίκαιον ἄνδρα πολλάκις εἰς δίκην ἐλθόντα, ἐλοιδόρει αὐτὸν μέσον τῆς πόλεως, ἀδίκητον εἶναι καὶ οὐ φρόνιμον. ὁ δὲ ὀργισθεὶς, ἀνεῖλεν αὐτὴν μετὰ ξίφους.

ἧς ἐκπνεούσης λοῖσθον.] οἱ μὴ εἰδότες φασὶν, Ἀχιλλέα ἀνελόντα Πενθεσίλειαν, μετὰ θάνατον αὐτῆς ἐρασθῆναι, ἧς τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ Θερσίτης λαθὼν ἐξώρυξεν. ὁ δ' Ἀχιλλεὺς ὀργισθεὶς, ἀνεῖλεν αὐτὸν, κατὰ τοῦτον μὲν πλήξας δόρατι· κατ' ἐμὲ δὲ, καὶ τοὺς λοιποὺς, κονδύλῳ, ἤτοι γρόνθῳ. μηδὲ διὰ τὸ ἐξορύξαι ὀφθαλμοὺς, ἀλλ' ὅτι αἰσχροὺς λόγους κατ' Ἀχιλλέως ἐπέρριπτεν, ὡς δῆθεν ἐρῶντος συγγενέσθαι νεκρῷ τῇ Πενθεσιλείᾳ. ἀντιμαχεσάμενος γὰρ Ἀχιλλεὺς ἐκείνῃ, καὶ πολλάκις ὑπ' αὐτῆς ἡττηθεὶς, μόλις δέ ποτε περιγενόμενος καὶ ἀνελὼν αὐτὴν, θαυμάζων ἐκείνης τὴν ῥώμην ὁμοῦ, καὶ τὸ κάλλος, καὶ τὸ νεαρὸν τῆς ἡλικίας, ἐδάκρυε, καὶ τοὺς Ἕλληνας παρεκάλει ταφῆς ἀξιοῦν τὴν νεανίδα. ἐφ' οἷς Θερσίτης συμπλάττων, καὶ λέγων μίξεις ἀθέσμους καὶ ἔρωτας, γρόνθῳ ὑπ' αὐτοῦ πληγεὶς ἀναιρεῖται. Διομήδης δὲ ὁ ἀνεψιαδοῦς ὑπάρχων Θερσίτου, χολωθεὶς ἕνεκα τούτου, ἐκ τοῦ ποδὸς ἑλκύσας τὴν Πενθεσίλειαν, εἰς τὸν Σκάμανδρον ἔρριψεν. πιθηκομόρφῳ.] τῷ δυσμόρφῳ Θερσίτῃ. πίθηκος γὰρ ἡ μίμων, καὶ ὁ λεγόμενος παρ' ἰδιώταις ἀρκοΐζιανός.

Κροτωνιᾶται δ᾽ ἄστυ πέρσουσίν ποτε,
Ἀμαζόνος φθέρσαντες ἄτρομον κόρην,
Κλήτην ἄνασσαν τῆς ἐπωνύμου πάτρας.
Πολλοὶ δὲ πρόσθεν γαῖαν ἐκ κείνης ὀδὰξ
Δάψουσι πρηνιχθέντες, οὐδ᾽ ἄτερ πόνων,
Πύργους διαῤῥαίσουσι Λαυρήτης γόνοι.
Οἱ δ᾽ αὖ Τέρειναν, ἔνθα μυδαίνει ποτοῖς
Ὠκίναρος γῆν, φοῖβον ἐκβράσσων ὕδωρ
Ἄλῃ κατοικήσουσι κάμνοντες πικρᾷ.
Τὸν δ᾽ αὖ τὰ δεύτερα καλλιστευμάτων
Λαβόντα, καὶ τὸν ἐκ Λυκορμαίων ποτῶν
Στρατηλάτην σῦν καρτερὸν Γόργης τόκον,
Πῆ μὲν Λίβυσσαν ψάμμον ἄξουσι πνοαὶ
Θρῆσσαι, ποδωτοῖς ἐμφορούμεναι λίνοις,
Πῆ δ᾽ ἐκ Λιβύσσης αὖθις ἐμπίπλων νότος,

At Crotoniatæ vrbem populabuntur quondam
Amazonis, intrepida interfecta virgine
Clete, patriæ cognominis regina.
Multi tamen prius terram ab illa mordicus
Mordebunt præcipitati, neque impunè
Turres vastabunt Laures filij.
Alij rursum Terinam, vbi humectat aqua
Terram Ocinarus, puram euomens vndam,
Incolent, errore graui fatigati.
Secundas verò pulcritudinis partes
Ferentem, & ex Lycormæis ortum fluentis
Ducem aprum, robustum Gorges filium,
Nunc in arenam Libycam ducent flatus
Thracij, pedatis inuecti velis,
Nunc ex Libya contrà ingruens Auster

Κροτωνιᾶται δ᾽ ἄστυ,] εἴρηται ὅτι ὑστέροις χρόνοις ποτὲ οἱ Κροτωνιᾶται ἐπιστρατεύσαντες τῇ Κλήτῃ πόλει, ταύτην πορθοῦσι, καὶ τὴν τότε βασιλεύουσαν Κλήτην ἀνεῖλον, τὴν ὑστέραν.

Ἀμαζόνος.] κόρην λέγει τὴν Κλήτην, οὐχὶ τὴν πρὸς Πενθεσίλειαν, ἀλλὰ τὴν ἐσχάτην μετὰ πολλὰς γενεάς. πολλοὶ δὲ πρόσθεν.] πολλοὶ δὲ πρόσθε καὶ πρότερον τὴν γαῖαν τοῖς ὀδοῦσι δάκοιεν. τουτέστιν, ἐπὶ πρόσωπον πέσοιεν ἐκείνης. καὶ ὑπ᾽ ἐκείνης πρηνιχθέντες, ἤτοι συγκε-

πέντες καὶ ἀναιρεθέντες. οὐδ' ἄτερ πόνων.] οὐδὲ χωρὶς κόπου διαῤῥαίσουσι, καὶ πορθήσουσι τοὺς πύργους δηλονότι τῆς Κλήτης, οἱ γόνοι τῆς Λαυρήτης, ἤτοι οἱ Κροτωνιάται. Λαύρη γὰρ πόλις Κρότωνος, ἀπὸ Λαύρους θυγατρὸς Λακινίου, ἀφ' οὗ Λακινίου τὸ ἐν Ἰταλίᾳ ἀκρωτήριον. αὕτη δὲ ἡ Λαύρη γυνὴ ἦν Κρότωνος ἀφ' οὗ καὶ πόλις Κρότων, καὶ Κροτώνη. οἱ δ' αὖ Τέρειναν.] ἕτεροι τὴν Τέρειναν πόλιν Ἰταλίας κατοικήσουσιν ἐν πλάνῃ. πικρᾷ, ταλαιπωρούμενοι, ἔνθα περὶ τὴν Τέρειναν μυδαίνει καὶ ἀρδεύει τὴν γῆν ὁ Ὠκίναρος ποταμὸς, ἐκβεβλάστων καὶ ῥέων ὕδωρ φοῖβον καὶ καθαρόν.

τὸν δ' αὖ τὰ δευτερεῖα.] τὸν δὲ Νιρέα τὸν Χαρόπου καὶ Ἀγλαΐας, ὡς δεύτερον ὄντα, πρὸς τὸ κάλλος τοῦ Ἀχιλλέως, καὶ τὸν Θόαντα τὸν Ἀνδραίμονος καὶ Γόργης τῆς Οἰνέως θυγατρὸς παῖδα, τὸν ἀπὸ τοῦ Λυκόρμου τοῦ καὶ Εὐήνου ποταμοῦ Αἰτωλίας ὑπάρχοντα. τῇ μὲν ὁ Βοῤῥᾶς πνέων εἰς τὴν Λιβύην ἄξει· ἐκ δὲ Λιβύης πάλιν ἀντιπνέων ὁ νότος, ἄξει εἰς Ἀργυρρίνους, καὶ εἰς τὰ Κεραύνια ὄρη, ἔνθα οἰκήσουσι, παρὰ τὸ Λακμώνιον ὄρος, καὶ τὸν Αἴαντα ποταμόν. ὁ Κρᾶθις δὲ ὁ γείτων τοῦ Αἴαντος ποταμοῦ, καὶ ὁ χῶρος ὁ γείτων τοῖς ὅροις καὶ ὁροθεσίοις τῶν Μυλάκων, δέξεται συνοίκους ἐν ταῖς πόλεσι ταῖς ὑπὸ Κόλχων κτισθείσαις. καὶ ὑπὸ ποίων Κόλχων; οὓς ψηλαφητὰς ἔστειλε τῆς ἑαυτοῦ θυγατρὸς Μηδείας ὁ Αἰήτης, ὁ βαρὺς ἡγεμὼν τῆς Αἴας πόλεως τῆς Κορίνθου τε, ὁ Αἰήτης ὁ ἀνὴρ τῆς Εἰδυίας. Εἰδυῖα γὰρ ἦν μήτηρ Μηδείας. τὴν νυμφαγωγὸν ναῦν, ἤτοι τὴν Ἀργὼ θηρώμενοι καὶ ἀναζητοῦντες. οἵτινες Κόλχοι κατῴκησαν πλησίον Διζηροῦ ποταμοῦ παραῤῥέοντος τὰς πόλας.

δευτερεῖα καλλιστευμάτων.] ὅτι ἀειδὴς ὁ Νιρεὺς, ὡς ἐν τῇ Βοιωτίᾳ Ὅμηρος λέγει·

Νιρεὺς δ' αὖ σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας ἐΐσας,
Νιρεὺς Ἀγλαΐης θ' υἱὸς, Χαρόποιό τ' ἄνακτος,
Νιρεὺς ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα, (λαός.
Ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην· παῦρος δέ οἱ εἵπετο

Λίβυσσαν ψάμμον.] εἰς τὴν Λιβύην περιφραστικῶς. ἀμμώδης γὰρ ἡ Λιβύη καὶ ἐκκεκαυμένη θάλπει ἡλίου. ὅτι δὲ ψάμμος καὶ ἄμμος δι' ἑνὸς μ χραπλέον. Αἰολικῶς δὲ διὰ δύο. πυθμέσι.] τοῖς τοῦ δρομέου ἐσχάτοις μέρεσι.

Εἰς Ἀργυρίννους καὶ Κεραυνίων νάπας,
Ἄξει, βαρὺς πρηστῆρι κυμαίνων ἅλα,
Ἔνθα πλανήτην λυπρὸν ὄψονται βίον
Λακμωνίου πίνοντες Αἴαντος ῥοάς.
Κρᾶθις δὲ γείτων, ἡ δὲ μυλάκων ὅροις
Χῶρος, συνοίκοις δέξεται Κόλχων πόλεις,
Μαστῆρας οὓς θυγατρὸς ἔστειλεν βαρὺς
Αἴας, Κορίνθου τ' ἀρχὸς εἰδυίας πόσις,
Τὴν νυμφαγωγὸν ἐκκυνηγετῶν τρόπιν,
Οἱ πρὸς βαθὺ νάσσαντο διζηροῦ πόρῳ.

Ad Argyrinos & Ceraunios saltus
Aget, graui vento agitans mare:
Vbi erraticam degent miseram vitam,
Lacmonij bibentes AEantis aquam.
Crathis verò vicinus, & Mylacum finibus

Ager, accolas excipiet Colchorum Polis,
Quos filiæ misit inquisitores durus
AEæ Corinthíque princeps, Eidyæ maritus,
Sponsiferam inuestigans nauem:
Quï iuxta profundum Dizeri fluentum habitarunt.

Εἰς Αργυρίνοις.] ὁ μὲν ποιητὴς ὀρθῶς, καὶ οἱ σχολιασταὶ σφάλλονται. ὁ μὲν, τοὺς Αργυρρίνοις Αργυρίνοις λέγων, διὰ τὸ συντεθέναι τὰ μέτρα. οἱ δὲ, Ηπειρωτικὸν ἔθνος αὐτοὺς λέγουσιν, οὐκ εἰδότες, ὅτι τὸ Αργύρρυον πολίχνη Σικελίας ἐστὶν, ὅθεν ἦν ὁ συγγραφεὺς Διόδωρος. εἰ μή που οὐδ᾽ αὐτὸς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα ἐγίνωσκεν, ὅπως καλεῖτο. τὰ δὲ Κεραύνια ὄρη τῆς Σικελίας. τινες δὲ τῆς Ιταλίας, καὶ οὐ Σικελίας εἶναι φασίν.

Λακμωνία.] καλεῖται ἡ τοῦ Πίνδου ὄρους ἄκρα, ἀφ᾽ ἧς πολλοὶ ποταμοὶ κατέρχονται. σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ ποταμὸς Αἴας. Κράθις.] ποταμὸς Ιταλίας, τῶν λουομένων τὸ ὕδωρ αὐτοῦ πυρσαίνων τὰς χαίτας, καθά τε Ησίγονος ὁ ἱστορικὸς φησὶ, Σωτίων τε καὶ Αγαθοσθένης οἱ φιλόσοφοι, καὶ Ευριπίδης ὁ τραγικὸς οὑτωσὶ λέγων· ἂν ὑγραίνει καλλιστεύων ὁ ξανθὰν χαίταν πυρσαίνων Κράθις.

Μυλακων ὄροις.] Μύλακες ἔθνος Ιλλυρικὸν, ὡς φασί τινες. ἡ δὲ τοῦ Γίνδου ὄρους ἄκρα Λακμώνη καλεῖται, ἀφ᾽ ἧς ποταμοὶ πολλοὶ κατέρχονται, ὅθεν καὶ Αἴας ποταμὸς κατέρχεται.

Κόλχων Πόλαις.] Πόλαι, πόλεις εἰσὶν ἠπείρου ὑπὸ Κόλχων κτισθεῖσαι, τῶν καταδιωξάντων τὴν Μήδειαν, καὶ μὴ καταλαβόντων αὐτὴν, καὶ διὰ φόβον Αἰήτου ἐνταῦθα κατοικησάντων, καὶ κτισάντων τὴν πόλιν, ἥτις Κολχίδι φωνῇ Γόλαι καλεῖται. τὸ δὲ πόλαι Κολχικῶς φυγάδας σημαίνει, ὥς φησι Καλλίμαχος.

τὸ ἑξῆς οὕτως, ὁ Κράθις δὲ χῶρος δέξεται αὐτοὺς συνοίκους, ὁ γείτων ταῖς πόλαις τῶν Κόλχων, καὶ τοῖς τῶν Μυλάκων ὅροις.

μαστῆρας.] διώκτας, ἀπὸ τοῦ μαστεύω. Αἴας Κορίνθου τ᾽ ἀρχός.) Αἶα πόλις Κολχίδος. Κόρινθος δὲ πόλις Πελοποννήσου. ὧν ἀμφοτέρων ἄρχοντα λέγει τὸν Αἰήτην, ὥσπερ καὶ μηλος ὁ ποιητὴς, οὗ τὰ ἔπη ἐν τοῖς ὄπισθεν εἰρήκειν, καὶ πᾶσαν τὴν ἱστορίαν, ὅτι ἥλιος Αἰήτῃ καὶ Αλωεῖ τοῖς παισὶ τὴν ἀρχὴν διενείματο. καὶ τὴν μὲν Αρκαδίαν Αλωεῖ δέδωκε, τὴν δὲ Κόρινθον Αἰήτῃ. ὃς οὐκ ἀρεσθεὶς τῷ τῆς Κορίνθου βασιλείας, ἦλθεν εἰς Κολχίδα. τὴν δὲ Κορίνθου ἀρχὴν Βουνῷ Ερμοῦ υἱῷ παρέδωκε φυλάσσειν, ἕως οὗ ἢ αὐτὸς, ἢ ἐξ αὐτοῦ τὶς ἔλθοι ἐν Κορίνθῳ. ἡ σύνταξις. οὓς τινας τοὺς Κόλχους ὁ βαρὺς βασιλεὺς τῆς Κορίνθου Αἰήτης, ὁ πόσις τῆς Εἰδυίας, ἀπέστειλε τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Μήδειαν διώξαντας. Εἰδυίας) Εἰδυῖα γυνὴ Αἰήτου, θυγάτηρ Ωκεανοῦ, οὗ Αἰήτου καὶ Εἰδυίας Μήδεια καὶ Αψυρτος. νυμφαγωγὸν τρόπιν.) τρόπις λέγεται τὸ ὑπὸ κάτω τοῦ πλοίου ξύλον, ὃ καὶ στεῖρα λέγεται, ὡς καὶ στερεώτερον τῶν λοιπῶν, καὶ συνέχον τὰ πάντα. νῦν δὲ τρόπιν τὸ ὅλον πλοῖον, τὴν Αργὼ λέγει, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. νυμφαγωγὸν δ᾽ αὐτὴν εἶπεν, ὅτι νύμφην οὖσαν τὴν Μήδειαν σὺν τῷ Ιάσονι ἐκόμιζεν εἰς Ιολκόν. Διζηροῦ πόρῳ.) Διζηρὸς ποταμὸς πλησίον πολλῶν πόλεως τῆς ὑπὸ Κόλχων κτισθείσης.

Αλλοι Μελίτην νῆσον Οθρωνοῦ πέλας
Πλαγκτοὶ κατοικήσουσιν, ἣν πέριξ κλύδων
Εμπλὴν Παχύνου Σικανὸς περιρραίνεται,
Τοῦ σισυφείου παιδὸς ὀχθηρὰν ἄκραν
Επώνυμον ποθ᾽ ὑστέρῳ χρόνῳ γράφων,
Κλεινόν θ᾽ ἵδρυμα παρθένου Λογγάτιδος
Ελωρος ἔνθα ψυχρὸν ἐκβάλλει ποτόν.

Παπποκτόνος δ' Οθρωνὸν οἰκήσει λύκος
Τηλοῦ πατρῷα ῥεῖθρα Κοσκύνθου ποθῶν.

Alij Melitem insulam iuxta Othronum
Errones occupabunt, quam vndique fluctus
Siculus prope Pachynum rigat,
Sisyphij filij iugosum promontorium
Cognomento quondam futurum radens,
Inclytúmque templum virginis Longatidis,
Vbi frigidam Helorus eiicit aquam.
Aui occisor lupus Othronum tenebit,
Procul Coscynthum patrium desiderans fluuium:

Μελίτην νῆσον, Οθρωνοῦ πέλας.) Οθρωνὸς νῆσος μεταξὺ Ηπείρου καὶ Ιταλίας. ταύτῃ δὲ νήσος παράκειται Μελίτη, ἥ τις προβέβληται τοῦ Παχύνου ἀκρωτηρίου τῆς Σικελίας. ἡ δὲ Οθρωνος, πρὸς τῷ στόματι τοῦ Αδρίου. Σισυφείου παιδός.) εἶπον τὴν ἱστορίαν τὴν τοῦ Σισύφου. παῖδα γὰρ γενεαλογοῦσι τὸν Οδυσσέα τινὲς τοῦ Σισύφου. περὶ δὲ τοῦ λεγομένου Οδυσσείου ἀκρωτηρίου τῆς Σικελίας λεκτέον, αἰθ' ὡν Οδυσσεὺς ἐν χερρονήσῳ πρῶτος ἀπήρξατο βάλλειν λίθοις τὴν Εκάβην, ἐν Σικελίᾳ πλανώμενος, καθ' ὕπνους ἐδειματοῦτο, αἰθ' οὗ ἱερὸν Εκάτης ἱδρύσατο καὶ κενοτάφιον Εκάβης, ὅτι ἡ Εκάτη φαντασμάτων αἰτία φοβερὰ χαλκόπους οὖσα, καὶ ὀφιώδης καὶ τερατώδης, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ ἀκρωτήριον Οδύσσειαν ἄκραν ἐκάλεσεν, Κάκραν καλουμένην πρὶν, ὅπερ ἐστὶν πλησίον Παχύνου. τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· τοῦ Οδυσσέως τὴν ἄκραν τὴν ὑστέρῳ τῷ χρόνῳ ποτὲ μέλλουσαν καλεῖσθαι Οδύσσειαν. τὸ δὲ γράφων, ἀντὶ τοῦ περιγράφων καὶ περιορίζων.

παππκτόνος.) Ελεφήνωρ ὁ Χαλκώδοντος παῖς καὶ Μελανίππης, Αβαντα τὸν ἑαυτοῦ πάππον, οὗ γυνὴ Αγλαΐα, ἰδὼν ἀμελῶς χειραγωγούμενον παρ' οἰκέτου, ἀφεὶς ῥάβδον ἐπὶ τὸν οἰκέτην, ἀνεῖλεν τὸν πάππον αὐτοῦ ἄκων, καὶ διὰ τοῦτο φυγῇ κατεδικάσθη. ἐνστάσης δὲ τῆς ἐπὶ Τροίαν στρατείας, ἦλθε, καὶ ἔξωθεν τῆς πατρίδος αὐτοῦ Ευβοίας, ἤτοι τοῦ Ευρίπου στὰς ἐπὶ πέτρας, συνεκάλεσε τὸν λαόν. οὐ γὰρ ἦν θέμις αὐτῷ διὰ τὸν φόνον ἐπιβῆναι τῆς πατρίδος. οὕτω γοῦν συγκαλεσάμενος τὸν στρατὸν, καὶ αὐτὸς συστρατεύει, καὶ ἐλθὼν ἐν τῇ Τροίᾳ, ἀναιρεῖται ὑπὸ Αγήνορος. μετὰ δὲ τὴν Τρωϊκὴν ἅλωσιν, οἱ τοῦ Ελεφήνορος περὶ τὸν Ιόνιον ἐκριφέντες, ᾤκησαν περὶ Απολλωνίαν τῆς Ηπείρου.

Οὗτος δ' αὖ ἀστοῖς τεθνηκότας λόγοις,
Γράφων ὀθρωνοῖς, καὶ μετοικήσεις πάλιν,
Φόβῳ δρακόντων εἰς Αμαντίαν πόλιν.

φησὶ γὰρ, ὅτι μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἅλωσιν ἦλθεν εἰς Οθρωνὸν, καὶ κατοικήσας ἐκεῖσε, πάλιν μετενάστευσεν εἰς Αμαντίαν. ὄφις γὰρ δρακοντοειδὴς αὐτὸν ἠνάγκασεν μεταναστεῦσαι, καὶ φυγεῖν ἀπὸ τοῦ τόπου ἐκείνου. καὶ ταῦτα μὲν φησὶ Λυκόφρων. Ομηρος δέ φησιν ἐν τῷ δ' τῆς Ιλιάδος, ἀναιρεθῆναι τὸν Ελεφήνορα ὑπὸ Αγήνορος ἐν Τροίᾳ. οἱ δὲ περὶ τὸν Ελεφήνορα, περὶ τὸν Ιόνιον κόλπον ἐκριφέντες, ᾤκησαν περὶ Απολλωνίαν Ηπείρου.

Ὃς ἐν θαλάσσῃ χοιράδων βεβὼς ἔπι
Ρήτρας πολίταις ταῖς στρατοπλώτοις ἐρεῖ.
Χέρσου πατρῴας, οὐ γὰρ αἱ φονῆ, ποσὶ
Ψαῦσαι μέγαν πλείωνα μὴ πεφευγότα,
Δίκης ἐάσει τάρροθος Τελφουσία,
Λάδωνος ἀμφὶ ῥεῖθρα ναίουσα σκύλαξ·

Ὅθεν πεφυγὼς ἑρπετῶν δηναιὰν μάχην
Δρακοντομόρφων, εἰς Ἀβαντίαν πόλιν
Πλώσει. πέλας δὲ γῆς Ἀτιντάνων μολών,

Qui ſcopulos in mari conſcendens,
Comitia ciuibus indicet claſſem imperantia.
Nec enim homicidam pedibus terr am patriam
Contingere, niſi integro anno exularit,
Vindex iuſticiæ ſinet Telphuſia
Ladonis habitans circa flumen canis.
Vnde, fugiens grauem ſerpentum pugnam
Draconiformium, ad Abantiam vrbem
Nauigabit, & ad Atintanum terram accedens,

Ῥήτρας πολίταις.] λόγους ἐρεῖ τοῖς πολίταις τῆς χέρσου τῆς πατρικῆς, ἤτοι τοῖς Εὐβοεῦσι. λόγους προτρεπτικούς, στρατοπλάτους καὶ παρακελευομένους πλέειν τὸν στρατὸν, πρὸς τὴν Τροίαν.

οὐ γὰρ ἂν φονῆ.] τὸν φονέα, κατὰ συναίρεσιν Ἀττικήν. οὐ γὰρ ἂν ἐάσῃ τὸν φονέα ἡ πάρρoθος καὶ ἔκδικος τῆς δίκης σκύλαξ, ἡ Τελφουσία καὶ Ἀρκαδική, ἤτοι ἡ Ἐριννὺς, ἡ ναίουσα ἀμφὶ τὰ ῥεῖθρα τοῦ Λάδωνος ποταμοῦ, οὐκ ἐάσῃ τὸν φονέα τί ποιῆσαι; ψαῦσαι ποσὶ τῆς χέρσου τῆς πατρῴας, μὴ πεφευγότα τὸν μέγαν πλειῶνα καὶ χρόνιον. ἢ τὸ χέρσου πατρῴας συντακτέον, ὡς εἶπον πρότερον τοῖς πολίταις, τῆς χέρσου τῆς πατρῴας, καὶ ἀπὸ κοινοῦ τοῦτο, καὶ εἰς τὸ ψαῦσαι ποσὶ τῆς χέρσου τῆς πατρίδος.

μέγαν πλειῶνα.] μόνος γὰρ ἦν τὸν ἐργασάμενον φόνον φεύγειν, ὅλον ἐνιαυτὸν μὴ ψαύοντα τῆς πατρίδος. Τελφουσία.] πόλις ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἔνθα ἡ ἐριννὺς τιμᾶται.

σκύλαξ.] ἡ παρθένος. ὅθεν πεφυγώς.] ὅθεν ἀπὸ Ὀθρωνοῦ φυγὼν τοὺς ὄφεις καὶ πότον ὁ πρὶν θανὼν Ἐλεφήνωρ, κατ' ἐμὲ δὲ νῦν, ὡς ζῶν ἦλθεν εἰς τὴν Ἀμαντίαν ἐξ αὐτοῦ κληθεῖσαν. ὅθεν καὶ οἱ ἐν αὐτῇ οἰκοῦντες ἀντὶ τῶν Ἀβάντων, Ἄμαντες μετωνομάσθησαν. Ἀβαντία δὲ, πόλις Ἠπείρου. Ἀτιντάνοι, ἔθνος Ἠπειρωτικόν.

Γραικτὴν παρ' αὐτὴν, αἰπὺ ναιάσεται λέπας,
Τοῦ Χαονίτου νᾶμα Πολυάνθου δρέπων.
Ὁ δ' Αὐσονίων ἄγχι Κάλχαντος τάφων
Δυοῖν ἀδελφοῖν ἅτερος ψευδηρίων
Ξένοις ἐπ' ὀστέοισιν ὀγχήσει κόνιν.
Δοραῖς δὲ μήλων τύμβον ἐγκοιμωμένοις
Χρήσει καθ' ὕπνον πᾶσι νημερτῆ φάτιν,
Νόσων τ' ἀκέστης Δαυνίοις κληθήσεται,
Ὅταν καταικμαίνοντες Ἀλθαίνου ῥοαῖς,

Apud litus altum habitabit promontorium,
Chaonici fluxionem Polyanthis decerpens.

Alius iuxta Italica Calchantis ſepulcra
Honoraria,duorum fratrum alter,
Peregrinum ſuper oſſa pulucrem aggeret:
Et in ouillis ſuper Heroum cubantibus
Reddet in ſomnis vera cunctis oracula,
Morborúmque curator à Dauniis vocabitur,
Quando ſe humectantes aquis Althæni,

Ὁ δ' Αὐσονίων ἄγχι.] περὶ Ποδαλειρίου τοῦ υἱοῦ Ἀσκληπιοῦ φησὶν, ὅτι τεθνήξεται ἐν Ἰταλίᾳ, πλησίον τῶν κενοταφίων τοῦ Κάλχαντος, τοῦ ὑφ' Ἡρακλέος ἀναιρεθέντος κονδύλῳ. τέθαπται γοῦν ὁ Κάλχας ἐν Ἄργει. κενοτάφιον δὲ αὐτοῦ ἐστὶν ἐν Ἰταλίᾳ. ἐνταῦθα οὖν τὸν Ποδαλείριον λέγει τεθάφθαι. ψεύδεται δὲ ὥσπερ καὶ περὶ τοῦ πολυτιμωρήτου τούτου Κάλχαντος, ὃν πρὶν εἶπεν ἐν Ἰταλίᾳ ὑπὸ τὸν ἐρινεὸν τεθάφθαι. νῦν δὲ φησὶ ψευδοτάφιον εἶναι τὴν ἐρινεὸν, αὐτὸν δὲ κεῖσθαι ἐν Ἄργει, ἵνα τοῖς μυρίοις θανάτοις τούτου τοῦ Κάλχαντος, οἷς ἀπέθανεν ὑπὸ τούτου τοῦ Λυκόφρονος ἐάσω. οὕτω γοῦν ὁ Λυκόφρων ψεύδεται, καὶ περὶ Ποδαλειρίου λέγων, αὐτὸν ἐν Ἰταλίᾳ τελευτῆσαι. ὡς δὲ ὄπισθεν αὐτὸς ἔγραψα, ἀπὸ Τροίας εἰς Κολοφῶνα πεζοὶ ἦλθον, Ἀμφίλοχος, Κάλχας, Λεοντεύς, Πολυποίτης, καὶ οὗτος ὁ Ποδαλείριος. θάψαντες δ' ἐκεῖ τὸν Κάλχαντα τὸν Θέστορος ὑπὸ τούτου τοῦ Μόψου ἀνῃρημένον, ᾧ προειρημένῳ τρόπῳ, Πολυποίτης καὶ Λεοντεύς, μετ' ὀλίγον εἰς Ἑλλάδα διεσώθησαν. Ἀμφίλοχος δὲ κατά τινας συναναιρεῖται τῷ Μόψῳ τούτῳ περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς μαντικῆς μονομαχήσας. κατά τινας δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑποστραφεὶς, τὸ Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος ἔκτισεν. ὁ δὲ Ποδαλείριος ὁμοίως εἰς Ἄργος ὑποστραφεὶς, ἐμαντεύετο ἐν Δελφοῖς ποῦ κατοικῆσαι. χρήσαντος δὲ τοῦ θεοῦ οἰκῆσαι πόλιν, οὗ περιέχοντος οὐρανοῦ οὐδὲν δεινὸν πείσεται, τῆς Καρικῆς χερρονήσου, τὸν πέριξ οὐρανὸν ὄρεσι περικυκλούμενον ᾤκησε. δυοῖν ἀδελφοῖν ἅτερος.) τῶν δύο ἀδελφῶν, ἤτοι Μαχάονος καὶ Ποδαλειρίου, ὁ ἕτερος πλησίον τῶν Ἰταλικῶν ψευδηρίων τοῦ Κάλχαντος τελευτήσει. ὁ μὲν γὰρ Μαχάων κατὰ Κόϊντον, αἱρεῖται ἐν τῷ πολέμῳ ὑπὸ Εὐρυπύλου τοῦ υἱοῦ Τηλέφου. ὁ δὲ παλαιὸς Ὀρφεὺς καὶ μετὰ θάνατον Εὐρυπύλου, ζῶντα παρεισάγει τὸν Μαχάονα ἰώμενον τὸν Φιλοκτήτην. ὁ δὲ Ποδαλείριος κατὰ μὲν τὸν Λυκόφρονα, ἐν Ἰταλίᾳ τελευτᾷ. κατ' ἐμὲ δὲ, τὴν Καρικὴν χερρόνησον ᾤκησε. δοραῖς δὲ μήλων.] εἰώθασιν οἱ Δαύνιοι, ἤτοι οἱ Καλαυροὶ, ἐν μηλωταῖς καθεύδειν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Ποδαλειρίου, καὶ καθ' ὕπνους λαμβάνειν χρησμοὺς ἐξ αὐτοῦ. εἰώθασι δὲ καὶ ἐν τῷ πλησίον ποταμῷ Ἀλθαίνῳ ἀπολούεσθαι, καὶ αὐτοὶ, καὶ τὰ θρέμματα αὐτῶν, καὶ ἐπικαλεῖσθαι τὸν Ποδαλείριον, καὶ ἰᾶσθαι. ὅθεν καὶ ὁ ποταμὸς ἔσχε τὴν ὀνομασίαν, ὡς ἀλθαίνων κατὰ Τίμαιον, καὶ θεραπεύων ἁπάντων τῶν λουομένων ζώων τὰ τραύματα. ὡς κατὰ Μεθόδιον τὴν ἴασιν, Ἀλφειὸς ὁ Ἀρκαδίας ποταμὸς, ἰᾶται τοὺς ἀλφούς. καὶ κατὰ Βιγγίδιον δὲ, ποδαγριῶντας ὁ Κύδνος.

Ἀρωγὸν αὐδήσωσιν ἠπίου γόνον
Ἀστοῖσι καὶ ποίμναισι πρευμενῆ μολεῖν.
Ἔσται ποτὲ πρέσβιστον Αἰτωλῶν φάος,
Ἐκεῖ γοηρὸν καὶ πολυέχθιστον φανὲν,
Ὅταν Σαλάγγων γαῖαν, Ἀγκαίσων θ' ἕδη,
Μολόντες αὐτίζωσι κοιράνου γύας,
Ἐσθλῆς ἀρούρης πῖαρ ἔγκληρον χθονός.
Τοὺς δ' εἰς ἐρεμνὸν ζῶντας ὠμησταὶ τάφον

Κρύψουσι κοίλοις ἐν μυχοῖς διασφάγος.
Τοῖς δ' ἀκτέριστον σῆμα Δαυνῖται νεκρῶν
Στήσουσι χωστῷ τραχαλῷ κατηρεφές,
Χώραν διδόντες, ἥνπερ ἔχρῃζον λαβεῖν.

Adiutorem inuocabunt Aeſculapij filium,
Vt ciuibus veniat & gregibus propitius.
Illic olim legatis Aetolorum
Lux luctuoſa & inuiſa illuceſcet,
Cùm ad Salangorum & Angæſorum terram
Delati, domini petierint iugera
Bonæ telluris, vber ſoli hæreditarium.
At illos in nigrum viuos ſepulcrum crudeles
Abſcondent in cauis hiatus angulis:
Ipsiſque carens exequiis Daunij monumentum
Statuent, aggeſto lapidum cumulo contectum,
Regionem dantes, quam volebant,

Ἠπίου γόνον.] ὁ Ἀσκληπιὸς πρὶν ἤπιος διὰ τὸ πρᾶον καὶ ἥσυχον ἐκαλεῖτο. θεραπεύσας δὲ Αὔγην τὸν ἐπὶ Δαύνου τύραννον ὀφθαλμιῶντα, Ἀσκληπιὸς ἐκλήθη. ἢ ἀσκελοποιός τις ὤν, ὁ μὴ ἐῶν σκέλλεσθαι, καὶ ξηραίνεσθαι, καὶ νεκροῦσθαι τοὺς ἀνθρώπους ὑπὸ νόσον. σκέλλω τὸ ξηραίνω, ἐξ οὗ τὸ κατεσκληκεὶς σῶμα τὸ νεκρωθὲν νόσῳ τινὶ, καὶ καταπονηθὲν, καὶ κατεργασθὲν νηστείᾳ, σκληραγωγίᾳ καὶ ἄλλῃ κακουχίᾳ συντόνῳ τεταριχευμένον. ἔσαι ποτέ.) εἶπον πολλάκις τὴν ἱστορίαν, τήν τε τοῦ Διομήδου καὶ Δαύνου, καὶ τῶν Αἰτωλῶν, καὶ περὶ τῶν συγχωσθέντων δύο ἀνδρογύνων ἐν μέσῃ τῇ Ῥώμῃ ἐπὶ Φαβίου τοῦ ἀκροχορδονώδους. κἂν ὁ Λυκόφρων ἐν Δαυνίᾳ, ἤτοι Καλαβρίᾳ, λέγει ταῦτα γενέσθαι, καὶ Αἰτωλοὺς εἶναι τοὺς συγχωσθέντας, μισηθέντας ὑπὸ Δαυνίων, καὶ ἐλθόντας ἐπὶ τῷ λαβεῖν τὸν Διομήδους κλῆρον, καὶ οὕτως ἀπάτῃ βληθέντας εἰς ὄρυγμα γῆς. τοιαύτην γὰρ τὴν ἱστορίαν λέγει. Διομήδους καταρασαμένου τῆς τῶν Δαυνίων χώρας, μὴ καρποφορῆσαι ποτὲ, εἰ μὴ ὑπὸ Αἰτωλῶν ἐργάζοιτο. οἱ Δαύνιοι παραγενόμενοι εἰς Αἰτωλίαν, ἐκήρυξαν τοὺς βουλομένους αὐτῶν ἐλθεῖν, καὶ ἀπολαβεῖν τὸ τῆς Διομήδους μέρος γῆς. ἐλθόντων δὲ τῶν Αἰτωλῶν εἰς τὴν τῶν Δαυνίων χώραν, καὶ ἀπαιτούντων τὴν γῆν, οἱ Δαύνιοι λαβόντες αὐτοὺς, ζῶντας κατέχωσαν λέγοντες, ἀπειλήφατε τὸν κλῆρον τῆς γῆς ὑμῶν, ὃν παρ' ἡμῶν αἰτεῖτε. οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ τὸν Διομήδην. Σαλαγγοί, καὶ Ἀγγαισοι, ἔθνη Ἰταλίας. αἰτίζωσι.] παραγωγὴ, Ἀττικὸν τὸ σχῆμα. αἰτῶ αἰτίζω, ὡς τὸ σελαγῶ σελαγίζω. τοῖς δ' ἀκτέριστον.] οὐ γὰρ ἐκτερεΐσθησαν, ἤτοι ἐτάφησαν, ὡς νόμος θάπτεσθαι τοὺς τεθνεῶτας, ἀλλὰ ζῶντας τῷ βόθρῳ ἐχώσθησαν.

Τοῦ κρατοβρῶτος παιδὸς ἀτρέστου κάπρου.
Τῶν ναυβολείων δ' εἰς Τέμεσαν ἐκγόνων
Ναῦται καταβλώξουσιν, ἔνθα Λαμπέτης
Ἱππωνίου πρηῶνος εἰς Τηθὺν κέρας

Σκληρὸν νένδυκεν, ἀντὶ δὲ Κρίσσης ὅρων
Κροτωνιᾶτιν ἀντίπορθμον αὔλακα
Βοῶν ἀροτρεύσουσιν ὁλκαίῳ πτερῷ
Πάτραν Λίλαιαν κἀνεμωρείας πέδον
Ποθοῦντες, Ἀμφισσάν τε καὶ κλεινὰς Ἄβας.
Σήταια τλῆμον, σοὶ δὲ πρὸς πέτραις μόρος

Filij apri intrepidi cerebriuori.
Nauboli posterorum nautæ
Temessam venient, vbi Lampetes,
Hipponij montis asperum cornu,
In mare vergit: & pro Crisses terminis
Crotoniam oppositam terram
Sulcatrice boum arabunt penna,
Patriam Lilæam & Anemoreæ arua
Desiderantes, Amphisámque & celebres Abas.
Tibi verò, misera Setæa, mors ad petras

Τοῦ κρατοβρῶτος παιδός.) τοῦ Τυδέως υἱοῦ Διομήδους. Κρατοβρὼς δὲ ὁ Τυδεὺς, οὕτως λέγεται. ἐν τῷ Θηβαϊκῷ πολέμῳ οὗτος ὁ Τυδεὺς ὑπὸ Μελανίππου τοῦ Ἀστακοῦ παιδὸς ἐτρώθη, ὑφ᾽ ἧς πληγῆς ὕστερον ἀπέθανεν. ἔτι δὲ ζῶντος τοῦ Τυδέως, Ἀμφιάραος ὁ μάντις ἀνῃρηκὼς τὸν Μελάνιππον, ἀπήνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τῷ Τυδεῖ, καὶ ὃς καιρίως δακνόμενος ὑπὸ τῆς πληγῆς, διασχίσας ἐκείνου τὴν κεφαλὴν ἀπερρόφησε τὸν ἐγκέφαλον, ὅθεν λέγουσι καὶ ἐμίσησεν αὐτὸν ἡ Ἀθηνᾶ. ἄτρεστον κάπρον.) τὸν αὐτὸν Τυδέα λέγει, διὰ τὸ ἀσθενὲς, καὶ διὰ τὸ χρῆσθαι αὐτὸν περιβολαίῳ τῷ τοῦ Καλυδωνίου συὸς δέρματι. τῶν ναυβολείων δ᾽ εἰς Τέμεσσαν.) Ναυβόλου παῖς Ἴφιτος, οὗ παῖδες Σχέδιος καὶ Ἐπίστροφος, Φωκέων ἡγεμόνες, οἵτινες ἀνῃρέθησαν ἐν Τροίᾳ. μετὰ δὲ τὴν ἅλωσιν, οἱ σὺν αὐτοῖς περὶ τὴν Ἰταλίαν ἐξώσθησαν, καὶ ᾤκησαν τὴν Τέμεσσαν. Τέμεσσα δὲ πόλις Καλαβρίας, ἀργύριον ἢ χαλκὸν ἔχουσα, ἥτις νῦν Τέμψα καλεῖται. ὃν ὁ Λυκόφρων οὐκ αἰδεῖται ὅτε μὲν Τάμασσαν ὅτε δὲ Τέμεσσαν καλεῖν. Λαμπέτης.) Ἰταλίας ἀκρωτήριον περὶ Τέμεσσαν. Ἱππώνιον, ὄρος καὶ πόλις Ἰταλίας. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· ἔνθα Λαμπέτης Ἱππωνίου κέρας σκληρὸν, εἰς τηθὺν, ἤτοι εἰς τὴν θάλασσαν νένδυκε. κέρας δὲ, τὸ ἀκρωτήριον.

Κρίσσα.) πόλις Φωκίδος, κτισθεῖσα παρὰ Κρίσσου τοῦ Πανοπέως ἀδελφοῦ, ἔστιν ἀντίπορθμον Κρότωνος. ἐπειδὴ ἡ μὲν Κρίσσα, ὥς φασιν, ἀνατολική. οὐ γὰρ εἶδον αὐτήν. ἡ δὲ Κρότων, δυτική. ὁλκαίῳ πτερῷ.) τὸ ἀρότρῳ τοῦ ἀρότρου τῇ ὕννει, παρὰ τὸ ἕλκεσθαι. Λίλαια καὶ Ἀνεμώρεια καὶ Ἄμφισσα καὶ Ἄβας, πόλεις εἰσὶ Φωκίδος. Ἀνεμώρεια δὲ ἐκλήθη, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ψυχρὰν καὶ ἀνεμώδη. Φωκὶς δὲ, ἀπὸ Φώκου τινὸς βασιλέως, ἢ διὰ τὸ εἶναι φώκας ἐν τῇ πλησιοχώρῳ αὐτῆς θαλάσσῃ. Ἄμφισσα δὲ.] ἡ ἀμφίβιός τις οὖσα, ἔχουσα τὴν τροφὴν, καὶ ἐπαρκουμένη ἐν τοῖς τῆς γῆς καρποῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς τῆς θαλάσσης, ἢ ὅτι πολύπους περιώδευεν ἐξελθὼν ἐκ τῆς θαλάσσης. βασιλεὺς δὲ περιερχόμενος, καὶ ἰδὼν τὸν πολύπουν, ἔκτισε πόλιν, Ἄμφισσαν αὐτὴν προσαγορεύσας, διὰ τὸ τὸν πολύποδα ζῆν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ. Ἄβας δὲ, ἢ ὑπὸ Ἄβαντός τινος, ἢ διὰ τὸ μὴ βαίνειν ἐν αὐτῇ ξένον.

Σήταια τλῆμον.) αὕτη ἡ Σήταια μία τῶν Τρωάδων ἦν, ἥτις αἰχμάλωτος ἀγομένη, ὡς ἐγένετο περὶ Σύβαριν, συνεβούλευσε ταῖς λοιπαῖς Τρωάσι καταφλέξαι τὰς ναῦς τῶν δεσποτῶν, ὑποθεμένη αὐταῖς τὰ ἐν Ἑλλάδι μέλλοντα συμβήσεσθαι αὐταῖς κακά. καὶ τούτου γενομένου, οἱ Ἕλληνες λαβόντες αὐτὴν, ἀνεσταύρωσαν, καὶ προσήλωσαν πρὸς πέτραν, ἀφ᾽ ἧς καὶ ἡ πέτρα Σήταια ἐκλήθη. καὶ ὁ μὲν Λυκόφρων Σήταιαν λέγει τὴν τοῦτο συμβουλεύσασαν. Ἀπολλόδωρος δὲ, τὰς Λαομέδοντος θυγατέρας, Αἴθαλλαν, Ἀστυόχην, καὶ Μεδεσικάστην. ὁ δὲ Πλούταρχος, Ῥώμην τινὰ μίαν τῶν αἰχμαλώτων, ἀφ᾽ ἧς φασὶ κατά τινας, καὶ τὴν πόλιν Ῥώμην κληθῆναι. αὐτὸς δὲ ἀπὸ Ῥωμύλου τὴν πόλιν φησὶν κληθῆναι.

Μίμνει δυσαίων, ἔνθα γγούχοις πέδαις
Οἴκτιστα χαλκείῃσιν ὀργυιωμένη
Θανῇ πυρὶ φλέξασα δεσποτῶν στόλον,
Ἔκβλητον αἰάζουσα Κραθίδος πέλας,
Τόργοισιν αἰώρημα φοινίοις δέμας.
Σπιλὰς δ᾽ ἐκείνη σῆς φερώνυμος τύχης
Πόντον προσαυγάζουσα φημισθήσεται.
Οἱ δ᾽ αὖ Πελασγῶν ἀμφὶ Μέμβλητος ῥοὰς,
Νῆσόν τε Κερνεᾶτιν ἐκπεπλωκότες
Ὑπὲρ πόρον Τυρσηνὸν ἐν Λαμητίαις
Δίναισιν οἰκήσουσι Λευκανῶν πλάκας.
Καὶ τοὺς μὲν ἄλγη, ποικίλαι τε συμφοραὶ
Ἄνοστον αἰάζοντας ἕξουσι τύχην
Ἐμῶν ἕκατι δυσγάμων ῥυσαγμάτων.
Οὐ δ᾽ ἐν χρόνῳ μολόντες ἀσπαστῶς δόμοις,
Εὐκταῖον ἐκλάμψουσι θυμάτων σέλας,
Χάειν τίνοντες Κερδύλα Λαρυνθίῳ.
Τοιαῖς δ᾽ ἔχινος μηχαναῖς οἰκοφθόρων,

Infelix impendet, vbi tenacibus compedibus,
Aeneis deligata miserrimè
Morieris, combusta dominorum classe,
Expositum lugens prope Crathidem
Corpus, vulturibus cruentis suspensum,
Scopulus quoque ille, mare spectans,
Tuæ cognominis fortunæ nuncupabitur.
Alij denique Pelasgi circa Membletis vada,

O

Et insulam Corsicam enauigantes,
Vltra mare Tyrrhenum in Lametiis
Vorticibus Lucanorum tenebunt arua.
Atque illos quidem labores & calamitates variæ
Habebunt, irreducem lugentes fortunam
Infelicium nostrarum raptionum causa.
Sed nec qui tandem domum venerint lubentes,
Votiuum lucebunt sacrificiorum iubar,
Gratiam persoluentes Cerdylæ Larynthio.
Talibus echinus fraudibus domos perdens

Γυιούχοις παῖδες.) ταῖς τὰ γυῖα συνεχούσαις, ἤτοι ταῖς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας. γυῖα γὰρ κυρίως τὰ ἄκρα τοῦ σώματος, ὡς καὶ Ὅμηρος·

Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.

Μέμβλης.) ποταμὸς Ἰταλίας πλησίον τῶν Λευκανῶν, οἵτινές εἰσιν ἔθνος Ἰταλίας. Κερνεᾶτιν.] τὴν Κέρνου νῆσον, παράγωγον ἀντὶ τοῦ προσηγορικοῦ κερνεᾶτιν εἶπεν. ὁ δὲ λάμητος.] ὥς φησι Φιλογένης, Ἰταλίας πόλις. οὐδ' οἱ χρόνῳ μολόντες.) εἰπὼν τοὺς ἐπὶ ξένης τεθνηκότας. καὶ ἐπιλογισάμενος καὶ ἀποθεὶς τὴν περὶ τούτων ὑπόθεσιν, μεταβαίνει νῦν ἐπὶ τοὺς νοστήσαντας, καὶ ἐν ταῖς πατρίσιν αὐτῶν ἀναιρεθέντας. καὶ πρῶτον περὶ Ἀγαμέμνονος λέγει. Κερδύλᾳ δὲ Λαρυνθίῳ, ἐπώνυμα τοῦ Διός. τοιαῖς δ' ἐχῖνος.] ὁ ἐχῖνος ζῶον ἐστὶ πανοῦργον, ὁ καλούμενος ἀκανθόχοιρος, ὃς προγινώσκων τοὺς μέλλοντας πνεῖν ἀνέμους, ἀποφράττει τὸ πρὸς τὸν μέλλοντα πνεῖν μέρος τῆς καλιᾶς αὐτοῦ. ὑπανοίγει δὲ τὸ ἕτερον ἀνερχόμενος, καὶ πρὸς τὰς ἀμπέλους κατασείει τὰς ῥᾶγας, καὶ κατελθὼν κυλίεται περὶ τὰς ῥᾶγας, καὶ ἐμπείρων ταύτας ταῖς ἀκάνθαις αὐτῷ, πρὸς τὴν οἰκείαν ἀπάγει καλιάν· καὶ τῷ ὄφει δὲ ἀντιμάχεται, καὶ ἀναιρεῖ τοῦτον. εἰ δὲ λίαν μέγας ὁ ὄφις ἐστὶν, συναναιροῦνται ἀμφότεροι. βλέπων γὰρ ὄφις τοῦτον βαδίζοντα, σύρεται ὡς καταφάγῃ τοῦτον λαβών. ὁ δὲ γνοὺς, ἑλίσσεται δίκην σφαίρας, καὶ ταῖς ἀκάνθαις ἐμπλακέντα τὸν ὄφιν ἀνελὼν σώζεται. εἰ δὲ μέγας ἐστὶν ὁ ὄφις, κἂν νεκρωθῇ, παρεὶς ταῖς ἀκάνθαις συναναιρεῖ, καὶ τὸν ἐχῖνον αὐτὸν, μὴ δυνάμενον διατεμεῖν τὰς πλεκτάνας. καὶ τ' ἄλλα δὲ πανοῦργος ὁ ἐχῖνος ἐστὶν, ὡς καὶ ἡ παροιμία φησί·

Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα.

Ὅθεν τὸν Παλαμήδου πατέρα Ναύπλιον, διὰ τὸ πανοῦργον ἐχῖνον καλεῖ. Παλαμήδης γὰρ συστρατεύσας τοῖς Ἕλλησι, σοφίᾳ καὶ συνέσει διαφέρων, φθόνῳ Ὀδυσσέως διεβλήθη, ὡς βουλόμενος προδοῦναι τοῖς Τρωσὶ τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἀνῃρέθη. ὅθεν Ναύπλιος διὰ τὸν φόνον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τοῖς Ἕλλησιν ἀμυνῶν, ἐν Ἑλλάδι διατρίβων, παρεσκεύασε μοιχευθῆναι τὰς γυναῖκας τῶν ἐν Τροίᾳ, Κλυταιμνήστραν Αἰγίσθῳ, Αἰγιάλειαν Κομήτῃ τῷ Σθενέλου, ἐν Ἰθάκῃ τοὺς μνηστῆρας παρεσκεύασεν, ἐν Κρήτῃ Λεῦκον τὸν τοῦ Τάλω ἔπεισεν ἀντᾶραι καὶ ἀνελεῖν καὶ τὴν Ἰδομενέως γυναῖκα Μήδαν, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ· καὶ περὶ τὸν Καφηρέα ποιήσας φανὸν, ὑποστρέφοντας δὲ αὐτοὺς ἀνεῖλε.

Παραιολίξει τὰς ἀλεκτόρων πικρὰς
Στεγανόμους ὄρνιθας, οὐδὲ ναυφάγοι
Λήξουσι πένθους δυσμενεῖς φρυκτωρίαι
Πτόρθου διαρραισθέντος, ὃν νεοσκαφὲς
Κρύψει ποτ' ἐν κλήροισι Μηθύμνης πέδος.

Ὁ μὲν

Ὁ μὲν γὰρ ἀμφὶ χύτλα ταῖς δυσεξόδοις
Ζητῶν κελεύθοις αὐχενιστῆρος βρόχου
Ἐν ἀμφιβλήστρῳ σκωτεταργανωμένος
Τυφλαῖς ματεύσει χερσὶ κορσωτοὺς ῥαφάς.
Θερμοῦ δ' ὑπαὶ λουτρῶνος ἀρνεύων στέγην
Τιβῆνα, καὶ κύπελλον ἐγκάρῳ ῥανεῖ,
Τυπεὶς σκεπάρνῳ κόγχον εὐθήκτῳ μέσον.
Οἰκτρὰ δὲ πέμφιξ Ταίναρον παρερύξεται,
Λυπρὰν λεαίνης εἰσιδοῦσ' οἰκουρείαν.
Ἐγὼ δὲ δροίτης ἄγχι κείσομαι πέδῳ,
Χαλυβδικῷ κνώδοντι σκωτεθραυσμένη,
Ἐπεί με πεύκης πρέμνον, ἢ στύπος Δρυὸς,
Ὅπως τὶς ὑλοκουρὸς ἐργάτης ὀρεὺς,
Ῥήξει πλατὺν τένοντα, καὶ μετάφρενον,

Tranſuerſas aget acerbas gallorum
Tectiuoras gallinas: neque nauiuoræ
A luctu ceſſabunt inimicæ faces,
Interfecto ramo, quem recens effoſſum
Teget quondam in agris Methymnæ tectum.
Vnus quidem in lauacris inobſeruabiles
Laquei collaris quærens vias,
Implicitus in euerriculo
Cæcis inueſtigabit manibus fimbriatas ſuturas.
Calidum porrò balnei ſubiens operimentum,
Cortinam & operculum irrigabit cerebro,
Percuſſus acuta ſecuri ſummum caput medium.
Tum anima miſera Tænarum volitabit,
Acerbum leænæ experta miniſterium.
Ego autem iuxta labrum in ſolo iacebo
Chalybico vulnerata enſe:
Siquidem mihi, ceu pinus truncum, quercúſve ſtipitem
Frondator aliquis, montanus opifex,
Latas rumpet ceruices atque dorſum:

Ἀλεκτόρων.] ὁμολέκτρων, συζύγων. ἢ διὰ τὸ μάχιμον ἀλέκτορας λέγει τοὺς Ἕλληνας, μεταφορικῶς. ὄρνιθας.) ὄρνιθας νῦν λέγει τὰς τῶν Ἑλλήνων γαμετάς. στεγανόμους δέ, τὰς ἐν οἴκῳ νεμομένας, ἢ τὰς τοὺς οἴκους τῶν ἀνδρῶν νεμηθείσας καὶ φθειρούσας. πόρθου διαρραισθέντος.) τὸν Παλαμήδην πόρθον, διὰ τὸ ἀκμαῖον καλεῖ. ἐν Λεπετύμνῳ δὲ ὄρει τῆς Μηθύμνης, ὁ Παλαμήδης τέθαπται. ἡ δὲ Μήθυμνα, μία πόλις ἐστὶ τῶν πέντε πόλεων Λέσβου. ἔχει γὰρ ἡ Λέσβος πόλεις, Πύῤῥαν, Μήθυμναν, Ἐρεσσὸν, Μιτυλήνην, καὶ Ἄντισσαν. ὁ μὲν γὰρ ἀμφὶ χύτλα.] ἐπειδὴ δέδωκεν αὐτῷ ἡ Κλυταιμνήστρα χιτῶνα ἔξοδον μὴ ἔχοντα, μήτε χεῖρας, μήτε τραχήλους. θερμὴν στέγην.] φησὶ τὸν τόπον, ἔνθα ἐστὶν ὁ λουτρών. ζιβλῶα δέ.) τὸν τρίποδα. κύπελλον δέ, τὸ ἀγγεῖον τοῦ τρίποδος. λουτρῶνος δέ, τῆς πυέλου. σκέπαρνον δέ, τὸν πέλεκυν. κόγχον δέ, ὀστοῦν, τὸν ἐγκέφαλον, κογχοειδές. ἐγκάρῳ.] τῷ ἐγκεφάλῳ. πέμφιξ.) ψυχή. Ταίναρον.] ἀκρωτήριον Λακωνικῆς, ἔνθα φησὶ κάθοδον εἶναι ᾅδου.

ἐγὼ δὲ δροίτης.) δροίτη κυρίως ἡ ξύλινος πύελος, ἤτοι σκάφη· νῦν δὲ ἡ πύελος, ἡ δεξαμένη. ἐγὼ δέ φησιν ἡ Κασσάνδρα, πλησίον τῆς τοῦ Ἀγαμέμνονος πυέλου ἀναιρεθήσομαι, ἀλλ' οὕτως μὲν σὺν τοῖς λοιποῖς πᾶσι νέοις, ἐν λουτρῶνι φησὶν ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀγαμέμνονα. Ὅμηρος δὲ ἐν τραπέζῃ ὑπὸ Αἰγίσθου πρὸς εὐωχίαν κληθέντα. χαλυβδικῷ.] Χάλυβες Σκυθικὸν ἔθνος, παρ' οἷς ἐστι σίδηρος ἄριστος. Χαλυβδικῷ εἶπεν Αἰολικῶς. οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὸν ὄχον, ὄγχον φασὶ, καὶ τὸ χαλυβικὸν, χαλυβδικὸν, καὶ ἕτερα μυρία τοιαῦτα. κνώδοντι.] νῦν πελέκει. κυρίως δέ, πᾶν τὸ εἰς ὀξὺ λῆγον, παρὰ τὸ πρὸς κνάειν ὀδόντι. ἐγὼ δὲ δροίτης.] ἡ σύνταξις οὕτως. ἐγὼ δὲ ἄγχι τῆς δροίτης κείσομαι ἐν τῷ πέδῳ, συγκοπεῖσα τῷ ξίφει τῷ πελέκει. ἐπεὶ καὶ ἀφ' οὗ ἡ δράκαινα ἡ διψὰς Κλυταιμνήστρα ῥήξει καὶ κόψει τὸν πλατὺν τένοντα, καὶ τὸ μετάφρενον ἐμὲ καὶ ἐμοῦ. ὅπως καὶ ὥσπερ τις ὑλοτόμος ἐργάτης, ἀπὸ κοινοῦ τὸ ῥήσσει καὶ κόπτει πεύκης πρέμνον, ἢ στύπος δρυὸς, καὶ ἐπεὶ πλήσει καὶ πληρώσει τὸν θυμὸν αὐτῆς γέμοντα ἀγρίας χολῆς. πῶς δὲ πληρώσει; ἐπιβᾶσα ἐπὶ τὸν τράχηλον ἐμοῦ ἡ δύσζηλος τιμωρουμένη καὶ τιμωροῦσα πολυστένακτα, ἢ δίχα στεναγμοῦ καὶ ἐλέους, ὡς κλεψίνυμφον, καὶ μοιχὸν, καὶ ἢ αἰχμάλωτον. καὶ πᾶν λακίζουσα φασὶν, ἵν' ᾖ ὡς παλλακίδα τιμωρουμένη.

Καὶ πᾶν λακίζουσ' ἐν φοναῖς ψυχρὸν δέμας
Δράκαινα διψάς, κἀπιβᾶσ' ἐπ' αὐχένα,
Πλήσει γέμοντα θυμὸν ἀγρίας χολῆς,
Ὡς κλεψίνυμφον κοὐ δορίκτητον γέρας.
Δύσζηλος ἀστένακτα τιμωρουμένη.
Βοῶσα δ' οὐ κλύοντα δεσπότην πόσιν,
Θεύσω κατ' ἴχνος ὠκυεμφομένη πτεροῖς.
Σκύμνος δὲ πατρὸς κῆρα μαστεύων φόνου,
Εἰς σπλάγχν' ἐχίδνης αὐτόχειρ βάψει ξίφος,
Κακὸν μίασμ' ἔμφυλον ἀλθαίνων κακῷ.

Totumque lacerans cædibus corpus frigidum
Vipera dipsas, pedémque collo imponens,
Explebit animum crudeli plenum ira,
Tanquam adulteri, nec belli præmium.

Aemula sine gemitu vlciſcens.
Vocans autem non audientem dominum maritum,
Curram poſt tergum alis ſublata.
Pòſt catulus paternam noxam cædis perſequens,
In viperæ inteſtinis manu ſua tinget enſem,
Malum piaculum gentile malo expians.

Δρακαίνα διψάς.) ἀντὶ τοῦ ἡ ἔχιδνα. λέγει δὲ τὴν Κλυταιμνήστραν. εἶδος δὲ ἀντὶ εἴδους εἶπε δράκαιναν καὶ διψάδα, ἀντὶ ἐχίδνης. ὡς γὰρ ἡ ἔχιδνα μετὰ τὸ μιγῆναι ἀναιρεῖ τὸν ὁμόζυγον, καὶ οἱ παῖδες τὴν μητέρα ἐκτόωμοι, οὕτως καὶ ἡ Κλυταιμνήστρα τὸν Ἀγαμέμνονα, καὶ Ὀρέστης τὴν Κλυταιμνήστραν. περὶ δὲ ἐχιδνῶν Νίκανδρος φησὶν οὑτωσί·

Θουρὸς δ' ἀμὺξ ἐμφῦσα κάρην ἀπέκοψεν ὁμεύνου.
Οἱ δὲ πατρὸς λώβην μετεκίαθον αὐτίκα τυτθοί,
Γινόμενοι ἔχινες ἐπεὶ διὰ μητρὸς ἀραιὸν,
Γαστέρ' ἀναβρώσαντες ἀμήτορες ἐξεγένοντο.

καὶ ἡ διψὰς ὄφις ἐστίν. τῷ δηχθέντι δὲ ὑπ' αὐτῆς, δίψος ἄρρητον ἐγγίνεται, ὡς πίνοντι διαρρήγνυσθαι· ὅθεν καὶ ὁ ὄφις οὗτος ἐκλήθη διψάς. σκύμνος δὲ πατρός.) ἡ ἱστορία δηλονότι, καὶ νῦν ἐρρέθη. κῆρα φόνου.) περιφραστικῶς τὸν θάνατον λέγει. κακὸν μίασμ' ἔμφυλον.] κατὰ τὴν παροιμίαν, κακῷ τὸ κακὸν ἰώμενος, Ὀρέστης τὸν φόνον τοῦ πατρὸς τῇ μητροκτονίᾳ, ὅθεν καὶ ἐμάνη.

Ἐμὸς δ' ἀκοίτης δμωΐδος νύμφης ἄναξ,
Ζεὺς Σπαρτιάταις αἱμύλοις κληθήσεται,
Τιμὰς μεγίστας Οἰβάλου τέκνοις λαχών.
Οὐ μὴν ἐμὸν νώνυμον ἀνθρώποις σέβας
Ἔσται μαρανθὲν αὖθι ληθαίῳ σκότῳ.
Ναὸν δέ μοι τεύξουσι Δαυνίων ἄκροι,
Σάλπης παρ' ὄχθαις, οἵ τε Δάρδανον πόλιν
Ναίουσι, λίμνης ἀγχιτέρμονες ποτῶν.
Κοῦραι δὲ παρθένειον ἐκφυγεῖν ζυγὸν,
Ὅταν θέλωσι νυμφίους ἀρνούμεναι,
Τοὺς ἐκτορείαις ἠγλαϊσμένους κόμαις
Μορφῆς ἔχοντας σίμφλον, ἢ μῶμον γένους,
Ἐμὸν περιπτύξουσιν ὠλέναις βρέτας,

Meus deinde maritus, captiuæ dominus ſponſæ,
Iupiter à Spartanis argutis vocabitur,
Summos honores ab Oebali poſteris conſequens.
Iam nec mea inter homines obſcura gloria
Erit, obliterata obliuionis tenebris:
Sed mihi templum ædificabunt apud Salpes ripas

Dauniorum principes, Dardaníque oppidi
Incolæ paluſtribus aquis affines.
Virgines autem cùm nuptiale declinare iugum
Voluerint, ſponſos recuſantes
Hectorea ſuperbos coma,
Formæ præditos turpitudine, vel generis macula,
Meam vlnis amplectentur ſtatuam,

Ἐμὸς δ' ἀκοίτης.) τὸ σχῆμα ἀπόδοσις. οἰκείως γὰρ, τὸ μὲν ἀκοίτης, πρὸς τὸ νύμφας ἀποδίδοται. τὸ δὲ ἄναξ, πρὸς τὸ δμωΐδος. Ζεὺς Σπαρτιάταις.) οἱ Λακεδαιμόνιοι ἱδρύσαντες Ἀγαμέμνονος Διὸς ἱερὸν εἰς τιμὴν τοῦ ἥρωος. Οἰβάλου δὲ τέκνα τοὺς Λακεδαιμονίους ἔφη. ὡς καὶ Ἡσίοδος, χαίρετε Λυγκῆος γενεὴ, ὡς ἂν εἴ τις τυχὸν εἴποι Ἀλεξάνδρου παῖδας τοὺς Ἀλεξανδρεῖς. Οἰβάλου γὰρ κατά τινας Τυνδάρεως καὶ λοιποὶ, οἵ τινες προεῖχον τῶν Λυκαόνων. κατὰ δὲ ἑτέρους Κυνόρτου καὶ Γοργοφόνης ὑπῆρχε Τυνδάρεως, καὶ οἱ αὐτοῦ ἀδελφοί. αἱμύλους τοὺς Λάκωνας φησὶν, ὡς ψεύστας καὶ δολίους, ὥς φησι καὶ Εὐριπίδης, Σπάρτης ἔνοικοι δόλια βουλευτήρια. ναὸν δέμνιν.] Κασσάνδρας ἱερόν ἐστιν ἐν Ἰταλίᾳ, ὅπερ ἱδρύσαντο οἱ προέχοντες τῶν Δαυνίων εἰς τιμὴν αὐτῆς. ἔστι δὲ πλησίον Σάλπης λίμνης καὶ Δάρδανος κατά τινας πόλις Ἰταλίας. ἐγὼ δὲ τοὺς Δαρδανίους ἔθνος εὑρὼν, οἰκοῦν ὑπέρ τε Ἰλλυριῶν καὶ Μακεδόνων, καὶ ἡ Δάρδανος πόλις ἐκεῖ ἐστίν. κοῦραι δὲ παρθένειον.] αἱ κόραι φησὶ, τῶν Δαυνίων, ἐὰν μὴ θέλωσι γαμηθῆναι τοῖς μνηστῆρσιν αὐτῶν, ἢ διὰ δυσμορφίαν, ἢ διὰ δυσγένειαν, καταφεύγουσιν εἰς τὸ ἐμὸν τέμενος, τῷ χρίσασθαι τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα φαρμάκῳ, καὶ μέλαιναν ἐσθῆτα ἐνδυσάμεναι, καὶ περιπλέξασαι ταῖς χερσὶν τὸ ἐμὸν βρέτας, ἤτοι τὸ ξόανον, οὕτω παρθένοι διαμένουσι. βρέτας δὲ κυρίως τὸ τοῦ ἀνθρώπου εἴδωλον. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ τὸ οἱονδήποτε εἴδωλον. Ἑκτορείους κόμας.] Ἑκτόρειος κόμη, ἡ τὸ ὄπισθεν καθειμένα ἔχουσα, τὰ δὲ ἔμπροσθεν κεκαρμένα, ὥς φησιν ὁ Λυκόφρων ἐνταῦθα. Πλούταρχος δὲ λέγει, ὅτι Θησεὺς ἡβήσας εἰς Δελφοὺς ἦλθε, καὶ τὴν τῆς πρώτης ἡλικίας κόμην τῷ Ἀπόλλωνι καθιέρωσε, τὴν ἐμπροσθίαν μόνην καρεὶς, τὴν δὲ ὄπισθεν μακρὰν καὶ ἄκαρτον ἐάσας. καὶ τῆς κουρᾶς τὸ εἶδος ταύτης, πρῶτοι Ἄβαντες ἐμιμήσαντο, ὡς καὶ Ὅμηρος περὶ τούτων φησί·

Τῷ δ' ἅμ' Ἄβαντες ἕποντο θοοὶ ὄπισθεν κομόωντες.

ἐνταῦθα δὲ ὁ Λυκόφρων, ἴσως τὴν Κασσάνδραν εἰσάγει πόθῳ τοῦ Ἕκτορος τὴν τοιαύτην κόμην Ἑκτορείαν καλοῦσαν, ὡς καὶ τοῦ Ἕκτορος οὕτω κομῶντος. μῶμαρ.) ὁ μῶμος, ὡς εἶδαρ, ἄλκαρ, εἶλαρ.

Ἄλκαρ μέγιστον κτώμεναι νυμφευμάτων,
Ἐρινύων ἐσθῆτα καὶ ῥέθους βαφὰς
Πεπαμέναι θεόνοισι φαρμακτηρίοις.
Κείναις ἐγὼ δηναιὸν ἄφθιτος θεὰ
Ῥαβδηφόροις γυναιξὶν αὐδηθήσομαι.
Πένθος δὲ πολλαῖς παρθένων τητωμέναις
Τεύξω γυναιξὶν αὖθις, αἳ στρατηλάτην
Ἀθεσμόλεκτρον Κύπριδος ληστὴν θεᾶς
Δαερὸν στένουσαι, κλῆρον εἰς ἀνάρσιον
Πέμψουσι παῖδας ἐστερημένας γάμων.

Remedium nuptiarum habituræ maximum,
Furiarum veſtem & faciei tincturam
Coloribus adeptæ medicatis.
Ab illis ego virgiferis mulieribus
Immortalis dea diu vocabor.
Luctum contrà multis mulieribus egenis
Virginum rurſus præbebo, quæ ducem
Inceſtum, Cypriæ prædonem deæ,
Diu gementes, in crudelem ſortem
Mittent puellas nuptiarum expertes.

Ἐρινύων ἐσθῆτα.) τρεῖς εἰσὶν ἐριννύες, Τισιφόνη, Μέγαιρα, Ἀληκτώ, τιμωρητικαὶ τῇ δυνάμει, μέλαιναι δὲ τὴν θέαν, ὅθεν καὶ τὰς μελαίνας ἐσθῆτας ἐρινύων φασίν. αἱ δὲ τῶν Δαυνίων γυναῖκες, μέλαιναν ἐσθῆτα φοροῦσι, καὶ τὰς ὄψεις βάπτονται πυῤῥῷ χρώματι, ὥς φησι Τίμαιος, ταινίαις τε πλατείαις εἰσὶν ὑπεζωσμέναι, ὑποδεδεμέναι τὰ κοῖλα ὑποδήματα, καὶ ῥάβδον κατέχουσαι. θρόνοις δὲ, τοῖς καταπλοις. τὰ δὲ βάμματα φαρμακικά. πένθος δὲ πολλαῖς.) Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ περὶ τὰς Γυρέας ναυαγήσαντος, καὶ ταφέντος ἐν Τρέμονι χωρίῳ τῆς Δήλου, οἱ Λοκροὶ μόλις σωθέντες, ἦλθον εἰς τὰ οἰκεῖα. φθορὰ δὲ καὶ λοιμὸς μετὰ τρίτον ἔτος ἔσχε τὴν Λοκρίδα, διὰ τὴν εἰς Κασσάνδραν ἀθέμιτον μῖξιν Αἴαντος. ἔχρησε δὲ ὁ θεὸς ἱλάσκεσθαι Ἀθηνᾶν τὴν ἐν Ἰλίῳ ἐπὶ ἔτη χίλια, δύο παρθένους πέμποντας ἐπὶ κλήρῳ καὶ λαχήσει. πεμπομένας δὲ αὐτὰς περιϊπαντῶντες οἱ Τρῶες εἰ κατέσχον, ἀνῄρουν, καὶ καίοντες ἀκάρποις καὶ ἀγρίοις ξύλοις τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ἀπὸ Τρήρωνος ὄρους τῆς Τροίας τὸν σποδὸν εἰς θάλασσαν ἔῤῥιπτον. καὶ πάλιν οἱ Λοκροὶ ἑτέρας ἔστελλον. εἰ δέ τινες ἐκφύγοιεν ἀνελθοῦσαι λάθρα, εἰς τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν, ἱέρειαι ἐγίνοντο. ἔσαιρον γὰρ αὐτὸ, καὶ ἔῤῥαινον, τῇ δὲ θεῷ οὐ προσήρχοντο, οὔτε τοῦ ἱεροῦ ἐξήρχοντο, εἰ μὴ νύκτωρ. ἦσαν δὲ κεκαρμέναι, μονοχίτωνες, καὶ ἀνυπόδετοι. πρῶται δὲ τῶν Λοκρίδων παρθένων Περίβοια καὶ Κλεοπάτρα ἀφίκοντο. καὶ πρῶτα μὲν τὰς παρθένους, εἶτα βρέφη ἐνιαύσια μετὰ τῶν τροφῶν αὐτῶν ἔπεμπον οἱ Λοκροί. χιλίων δὲ ἐτῶν παρελθόντων μετὰ τὸν Φωκικὸν πόλεμον, ἐπαύσαντο τῆς τοιαύταις θυσίαις, ὥς φησι Τίμαιος ὁ Σικελός. μέμνηται δὲ τῆς ἱστορίας καὶ ὁ Κυρηναῖος Καλλίμαχος.

Λάρυμνα καὶ Σπερχειὲ καὶ Βοάγριε
Καὶ Κῦνε, καὶ Σκάρφεια καὶ Φαλωριάς,
Καὶ Ναρύκειον ἄστυ, καὶ Θρονίτιδες
Λοκρῶν ἀγυιαί, καὶ Πυραῖθοι νάπαι,
Καὶ πᾶς Ὀδοιδόκειος Ἰλέος δόμος,
Ὑμεῖς ἐμῶν ἕκατι δυσσεβῶν γάμων,
Ποινὰς Γυγαίᾳ τίσετ᾽ Ἀγρίσκα θεᾷ,
Τὸν χιλίωρον ταῖς ἀνυμφεύτοις χρόνον
Πάλου βραβείαις γηροβοσκοῦσαι κόρας,
Αἷς ἀκτέριστος ἐν ξένῃ ξέναις τάφος
Ψάμμῳ κλύδωνος λυπρὸς ἐκλυθήσεται,

Ὅταν ἀκάρποις γυῖα συμφλέξας φυτοῖς
Ἥφαιστος εἰς θάλασσαν ἐκβράσῃ σποδὸν,
Τῆς ἐκ λόφων Τράρωνος ἐφθιτωμένης.
Ἄλλαι δὲ νύκτωρ ταῖς θανουμέναις ἴσαι
Σιθῶνος εἰς θυγατρὸς ἵξονται γύας,

O Larymna, Sperchee, Boagrie,
Cyne, Scarphea, Phalorias,
Vrbs Narycea, Thronitides
Locrenses vici, Pyranthij saltus,
Totáque Hodœdocea Oilei domus:
Vos mearum causa nuptiarum impiarum
Pœnas Gygææ dabitis Agresti deæ,
Millenario innuptas tempore
Sortis constitutionibus educantes virgines,
Quarum exequiis carens peregrinum peregrè sepulcrum
Triste maris æstu dissipabitur,
Qando sterilibus membra sarmentis comburens
Vulcanus, excutiet in mare cinerem
Perditæ ex collibus Traronis.
At aliæ nocte morituris pares
In Sithoniæ filiæ regiones peruenient,

Λάρυμνα.] πόλις Θεσσαλίας. τὴν Λάρυμναν κακῶς λέγει Λάρυμναν. Σπερχειὸς ποταμὸς Θεσσαλίας, ὃς νῦν Σαλαμβρεία καλεῖται. Βοάγριος ποταμὸς Λοκρίδος. παράκειται τῇ Θεσσαλίᾳ ἡ Λοκρίς. αἷς ἀκτέριστος.] ἐρρέθη, ὅτι φονευόμεναι παρὰ τῶν Τρώων αἱ Λοκρίδες, ἀκάρποις ξύλοις ἐκαίοντο, καὶ ἡ σποδὸς αὐτῶν εἰς θάλασσαν ἐρρίπτετο. ἡ δὲ σύνταξις οὕτω· αἷς ξέναις Λοκρίσιν ἐν ξένῃ ψάμμῳ, ἀκτέριστος καὶ ἄταφος λυπρὸς τάφος ἐλκιασθήσεται, ἤτοι ἐκκελφήσεται ὑπὸ τοῦ κλύδωνος. ὅταν ἀκάρποις.] ἐρρέθη. τῆς ἐκ λόφων Τράρωνος.] συνέβη μίαν τῶν Λοκρίδων στελλομένην διαφθαρῆναι ἐπί τινος λόφου τῆς Τροίας, καλουμένου Τράρωνος. εἶτα τοὺς Λοκροὺς τὴν μὲν θυσίαν παύσασθαι δὲ, καὶ μηκέτι πέμπειν τὰς παῖδας, δοκοῦντας πεπληρῶσθαι τὸν τῶν ἐτῶν χρόνον. ὁ δὲ χρησμὸς οὐκ εἶχε χρόνον ὡρισμένον, ἀλλὰ ἀντὶ τῆς ἀδικίας τῆς Κασάνδρας ἐδήλου στέλλειν δύο κόρας. ἀκαρπίας δὲ μετὰ τὴν παῦσιν τῆς θυσίας καταλαβούσης πάλιν τὴν Λοκρίδα, ἔπεμπον οὐκέτι δύο, ἀλλὰ μίαν, ἀρκοῦσαν εἶναι δοκοῦντα τὴν τιμωρείαν. ἴσαι.] καὶ μακρὸν καὶ βραχὺ δεχθὲν, οὐ λυμαίνεται τὸν στίχον. Σιθῶνος εἰς θυγατρὸς γύας.] εἰς τὸν Ῥύτειον. ἀπὸ δὲ τοῦ Ῥυτείου τὴν ὅλην Τροίαν ἐδήλωσεν. Σιθῶνος γὰρ τοῦ Θρακῶν βασιλέως καὶ Ἀχιρόης τῆς Νείλης, θυγατέρες Παλλήνη καὶ Ῥυτεία. ἀφ᾽ ὧν ἡ τε Παλλήνη πόλις Θρᾴκης, καὶ τὸ Ῥοίτειον τόπος ἐν Τροίᾳ. ὁ δὲ Σιθὼν υἱὸς ἦν Ἄρεος.

Λαθραῖα κακκέλευθα παιπαλώμεναι,
Ἕως ἂν εἰσθρέξωσιν Ἀμφείρας δόμοις
Λιταῖς Σθένειαν ἱκέτιδες γουνούμεναι,

Θεᾶς δ' ὀφελτρεύσωσι κοσμοῦσαι πέδον,
Δρόσῳ τε φοιβάσωσιν, ἀστεργῆ χόλον
Ἀστῶν φυγοῦσαι. πᾶς γὰρ Ἰλιεὺς ἀνὴρ
Κόρας δοκεύσει πέτρον ἐν χεροῖν ἔχων,
Ἢ φάσγανον κελαινόν, ἢ ταυροκτόνον
Στερρὰν κύβηλιν, ἢ Φαλακραῖον κλάδον,
Μαιμῶν κορέσσαι χεῖρα διψῶσαν φόνου.

Per occultas speculantes semitas,
Donec ad Amphiræ confugiant ædem,
Precibus Robustam supplices adorantes:
Deæque verrent ornando templum,
Aquisque purgabunt, implacidæ iræ
Ciuium elapsæ. quiuis enim Troianorum
Puellas obseruabit, saxum in manu tenens,
Vel ensem nigrum, vel tauricidam
Validam securim, vel Phalacræum baculum,
Gestiens manum sitibundam cæde satiare.

Λαθραῖα κακκέλευθα.) κατακρύφους ὁδοὺς περιβλέπουσαι. ἐδεδίεσαν γάρ, ὡς ἔφην, μὴ ἀναιρεθῶσιν ὑπὸ Τρώων. ἐπιτέτραπτο γὰρ τοῖς Τρωσί, καὶ ἡνίκα ᾔσθοντο παραγινομένας αὐτὰς ἐκ Λοκρίδος, λίθους ἔχοντες καὶ ξίφη ἐπεξῄεσαν αὐταῖς, ὅθεν ἐν νυκτὶ εἰσήρχοντο εἰς τὸν ναόν. τὸ δὲ πεπταλωμέναι ἀδείᾳ Λυκοφρονείᾳ ἐλέχθη. Ἱππώνακτος γάρ ἐστιν ἡ λέξις, καὶ δηλοῖ τὸ περιβλέπουσαι. ἀλλ' ἐκεῖνος παμφαλῆσαι τὸ ἰδεῖν λέγει, οὐ παπταλῆσαι, ὥσπερ νῦν φησὶν οὗτος. περὶ δὲ τὸ τέλος μικρὸν ἐρεῖ, κόρη κνεφαίαν ἄγχι παμφαλώμενος. τοιαύτῃ γοῦν ἀδείᾳ χρώμενος, πῶς οὐκ ἂν περὶ οὗ βούλοιτο μετεικάσας γράψοι; ὀφελτρεύσωσι.) σαρώσωσι. σαρὸν γὰρ καὶ ὄφελτρον καὶ ὄφελα καὶ ὄφελμα, ἡ σκοῦπα λέγεται. καὶ τοῦτο Ἱππῶναξ φησίν, ὅτι αὐτίκ' ἐλθὼν σὺν θείοισι μάρτυσιν, ὅπου τὸν ἔρπιν ὁ σκότος καπηλεύει, ἄνθρωπον εὗρον τὴν στέγην ὀφέλλοντα. οὐ γὰρ παρῶν ὄφελμα πυθμένι στοιβῆς. πέτρον ἔχων.) ἢ τόδε, ἢ τόδε. τοιοῦτον γὰρ οἱ Τρῶες ὡπλισμένοι τὰς Λοκρίδας ἐξεδέχοντο, ὅπως αὐτὰς ἀνέλωσιν. νόμος γὰρ ἦν τοῖς Τρωσίν, ἐπαινεῖν τοὺς τῶν Λοκρίδων φονέας. εἰ δέ τις ἔθαψεν αὐτούς, ἐτιμωρεῖτο μεγάλως. στερρὰν κύβηλιν.) ὁ Ἱππῶναξ κύβηλιν τὴν ῥέαν λέγει, παρὰ τὸ ἐν Κυβέλλᾳ πόλει Φρυγίας τιμᾶσθαι. ἔστι δὲ τὸν πέλεκυν.

Φαλακραῖον κλάδον.) ξύλον ἐκ τῆς Φαλάκρας. τέσσαρα γὰρ ἀκρωτήρια Ἴδης, Πέργαμος, Λεκτόν, Γάργαρον, καὶ Φαλάκρα, ἀφ' ἧς τὰ δόρατα εἶχον οἱ Τρῶες. μαιμῶν.) κυρίως αἵματος ἐπιθυμῶν, αἱμῶν, καὶ προσθήκῃ τοῦ μ, μαιμῶν. κορέσσαι.) δύο βραχέα εἰς δευτέραν χώραν, ποίας ἀδείας ἐστὶν οὐκ οἶδα. ἐγὼ δὲ ἀπορήσας διὰ τὸ μὴ εὑρίσκειν αὐτό, τινὰ ποιητικὸν τρόπον, τὸν ἐκτείνοντα αὐτό, δύο σ' ἔγραψα, ὡς ἐπὶ τῶν ἡρωϊκῶν, ἴσως ἢ Αἰολικόν.

Δῆμος δ' ἀνατεὶ τὸν κτανόντ' ἐπαινέσει,
Τεθμῷ χαράξας τοὐπιλώβητον γένος.

Ω μῆτερ, ὦ δύσμητερ, οὐδὲ σὸν κλέος
Ἄπυστον ἔσται, Περσέως δὲ παρθένος
Βριμὼ Τρίμορφος θήσεταί σ' ἐπωπίδα
Κλαγγαῖσι ταρβήσουσαν ἐννύχοις βροτούς,
Ὅσοι μεδούσης Στρυμόνος Ζηρινθίας
Δείκηλα μὴ σέβουσι λαμπαδουχίαις
Θύσθλοις Φεραίαν ἐξακούμενοι θεάν.
Ψευδήριον δὲ νησιωτικὸς στόνυξ

Populus autem impunè homicidam laudabit,
Lege proſcribens pernicioſam gentem.
O mater, infelix mater, ne tuum quidem nomen
Erit ignobile. nam Perſei filia
Brimo Triformis te faciet canem,
Clangoribus territuram nocturnis homines,
Quicunque Strymonis reginæ Zerinthiæ
Statuam non colunt lampadum geſtationibus,
Sacrificiis Pheræam placantes deam.
Cenotaphium verò ſcopulus inſularis

Δῆμος δ' ἀνατεί.] ἡ σύνταξις· ὁ δὲ δῆμος τῶν Τρώων, δηλονότι τὸν κτανόντα τὸ ἐπιλώβητον γένος τὰς Λοκρίδας, ἐπαινέσει ἀνατεὶ ἐν τεθμῷ καὶ νόμῳ τοῦτο γράψας, δηλονότι τὸ ἐπαινεῖσθαι τὸν φονεύσαντα Λοκρίδα τινά, καὶ μὴ ὑφορᾶσθαι βλάβην τὴν οἰανοῦν. Περσέως δὲ παρθένος.] ἡ Ἑκάτη. καὶ τοῦτο τῆς ἀδείας ἐστὶ τοῦ Λυκόφρονος, τὸν Πέρσην Περσέα καλεῖν, ὅπως ἀπαρτίζοιτο τὰ μέτρα. ὁ γὰρ Ἡσίοδος τὴν Ἑκάτην Πέρσου καὶ Ἀστερίας φησὶ θυγατέρα, οὐ Περσέως. οὐδὲ μὴν Πέρσου τινὸς νεωτέρου, ἀλλὰ Πέρσου παλαιοῦ, ὃς ἦν παῖς Εὐρυβοίας καὶ Κρειοῦ τοῦ Οὐρανοῦ παίδων. ἡ δὲ Πέρσου γυνὴ Ἀστερία, παῖς ἦν Κοίου καὶ Φοίβης. ὁ Κοῖος δέ, καὶ ἡ Φοίβη, Οὐρανοῦ παῖδες. Βριμώ, ἡ αὐτὴ ἡ Ἑκάτη, ὅτι Ἑρμῆν ἐν κυνηγεσίῳ βιάζοντα αὐτήν, ἐνεβριμήσατο, καὶ οὕτως ἐπαύθη. καὶ ἡ Περσεφόνη Βριμὼ λέγεται. δοκεῖ δὲ ἡ αὐτὴ εἶναι Ἑκάτη καὶ Περσεφόνη. τρίμορφος, τρικέφαλος, ἢ παρ' ὅσον μετέχει οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ ᾅδου. ἐπωπίς, δασέως μὲν ἡ ἀκόλουθος καὶ δμωΐς· ψιλῶς δέ, ἡ ἐπισκοποῦσα καὶ βλέπουσα τοῖς σοῖς ὦπας. ἐπωπίδα δὲ ἀκόλουθον τῆς Ἑκάτης φησὶ τὴν Ἑκάβην, ὅτι καθάπερ ληροῦσιν, ἡ Ἑκάβη κύων γέγονε, διὰ τὸ λίθοις ἀναιρεθῆναι. καὶ τῇ Ἑκάτῃ δέ φασι κύνας μελαίνας φοβεροὺς ἕπεσθαι. μεδούσης Στρυμόνος Φεραίαν.] Ἑκάτη ἑτέρα Φεραίας τῆς Αἰόλου θυγατρός, κἀκ τοῦ Διὸς τεχθεῖσα, ἐν τριόδοις ἐρρίφη. βουκόλοι δὲ Φέρητος φεραίας εὑρόντες αὐτήν, ἀνέθρεψαν. ὅθεν ἐν ταῖς τριόδοις αὐτῇ τὰς θυσίας ἐποίουν. Φεραίαν δέ, τὴν ἐν Φεραῖς τιμωμένην. Φέρης γάρ τις ἔκτισε πόλιν Φέρας, ἥ τις νῦν Σαίρα καλεῖται. καὶ Καλλίμαχος περὶ τῆς Ἀρτέμιδος φησίν·

Ἄρτεμι μουνυχία λιμένος σκοπὲ χαῖρε φεραία.

ἡ αὐτὴ δέ ἐστιν Ἄρτεμις καὶ ἡ Ἑκάτη.

δείκηλα.] εἰκόνας, ἀγάλματα. κυρίως δὲ τὰ τῷ Διῒ ἴκελα, δείκελα τινὰ ὄντα, καὶ δείκηλα.

νησιωτικὸς

Νησιωτικὸς στόνυξ.] ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας ἐστίν. καλεῖται δὲ Πάχυνος, ἔνθα κενοτάφιον Ὀδυσσεὺς ἱδρύσατο τῇ Ἑκάβῃ, δειματούμενος ὑπ' αὐτῆς ἐν ταῖς νυξὶ, διὰ τὸ πρῶτον κατάρξαι αὐτὸν τοῦ καταλεύσματος τοῦ ὑφ' Ἑλλήνων εἰς αὐτὴν γεγονότος. τρία δὲ ἀκρωτήρια Σικελίας, Πάχυνος, Πελωρὶς, καὶ Α-λύβαιον.

Πάχυνος ἕξει σεμνὸν ἐξ ὀνειράτων,
Ταῖς δεσποτείαις ὠλέναις ὠγκωμένον.
Ῥείθρων Ἑλώρου πρόσθεν ἐκτερισμένης.
Ὃς δή ποτ' ἀκταῖς τλήμονος ῥανεῖ χοὰς
Τριαύχενος μήνιμα δειμαίνων θεᾶς
Λευστῆρα πρῶτον οὕνεκα ῥίψας πέτρον
Ἅδῃ κελαινῶν θυμάτων ἀπάρξεται.
Σὺ δ' ὦ ξύναιμε πλεῖστον ἐξ ἐμῆς φρενὸς
Στερχθεὶς, μέλαθρον ἕρμα καὶ πάτρας ὅλης,
Οὐκ εἰς κενὸν κρηπῖδα φοινίξεις φόνῳ
Ταύρων, ἄνακτι τῷ Ὀφίωνος θρόνων
Πλείστας ἀπαρχὰς θυμάτων δωρούμενος.

Pachyni venerandum habebit, è ſomniis
Aggeſtum herilibus manibus:
Qui iuxta ripas miſeræ fundet libamina,
Ante fluenta Helori ſepultæ,
Triceruicis iram formidans deæ,
Quoniam primum lapidatorem proiiciens lapidem,
Nigra Plutoni auſpicabitur ſacra.
Iam tu, frater, plurimum ex animo mihi
Dilecte, fulcrum ædium, totiúſque patriæ,
Non fruſtrà ſolum cæde cruentabis
Taurorum, regi thronorum Ophionis
Plurimas offerens victimarum primitias:

Ῥείθρων Ἑλώρου πρόσθεν.) πλησίον τοῦ Ἑλώρου τῶν ῥείθρων ποταμοῦ Σικελίας, τῇ τλήμονι Ἑκάβῃ ῥανεῖ χοὰς Ὀδυσσεύς. ὁ δὲ ποταμὸς ὁ Ἕλωρος ἔσχετο ὄνομα ἀπό τινος βασιλέως Ἑλώρου, κτίσαντος γέφυραν ἐν αὐτῷ μεγάλην. ἢ Ἕλωροι τινὲς ἐπορεύοντο πρὸς τὸ Ἄργος, καὶ ἐδόθη χρησμὸς αὐτοῖς, μὴ περάσαι τὸν αἰώνυμον ποταμόν. οἱ δὲ ἀλογήσαντες τοῦ χρησμοῦ, ἀπήρχοντο. προσεγγίσαντες δὲ αὐτῷ, ἔπλεον μετὰ τῶν ἵππων, καὶ ἄφνω ὑπὸ ὕδατος ἀπεπνίγησαν, καὶ ἔσχε ταύτην τὴν ἐπωνυμίαν. ἐξ ὀνειράτων.] οὔτε ἀπὸ τῆς ὄναρ εὐθείας εἶπεν, οὔτε ἀπὸ τῆς ὄνειρον, ἢ ὄνειρος εἶπεν. ὀνάρτων γὰρ ἦν ἡ γενικὴ, ἢ ὀνείρων. ἀλλ' ἀπὸ εὐθείας τῆς λεγούσης τὸ ὀνείρατον, ὡς τὸ προσώπατον, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρου ἔχει·

Μειδιόων βλοσυροῖσι προσώποισιν.

ἀπὸ γοῦν τῆς τοιαύτης εὐθείας ἡ γενικὴ λέγεται προσωπάτων καὶ ὀνειράτων. δεσποτείαις ὠλέναις.] ταῖς τοῦ Ὀδυσσέως χερσίν. Ἑκάβης γὰρ

δεσπότης Ὀδυσσεὺς γέγονεν, ὡς Εὐελπίδης φησὶν ἐν Τρωάσιν·

Ἰθάκης Ὀδυσσεὺς ἔλαχεν ἄναξ δούλην σε ἔχειν.

τριαύχενος.] τῆς Ἑκάτης, ἣν ἄνω τρίμορφον λέγει. ἐκ εἰς κενὸν κρηπῖδα.] οὐ μάτην αἱμάξεις τὴν κρηπῖδα, καὶ τὴν βάσιν τοῦ βωμοῦ ἐν τῷ αἵματι τῶν θυσιῶν, δηλονότι ταύρων καὶ παμελικῶν θυμάτων πλείστας ἀπαρχὰς δωρούμενος τῷ Διί, τῷ ἄνακτι καὶ βασιλεῖ τῶν Ὀφίωνος θρόνων. πρὸ γὰρ Κρόνου καὶ Ῥέας Ὀφίων, καὶ Εὐρυνόμη ἡ τοῦ Ὠκεανοῦ τῶν θεῶν ἐβασίλευον, οὓς Τιτᾶνας καλοῦσι. Κρόνος δὲ τὸν Ὀφίωνα καταβαλών, Ῥέα δὲ τὴν Εὐρυνόμην καταπαλαίσασα, καὶ ἐμβαλοῦσα τῷ Ταρτάρῳ, τῶν θεῶν ἐβασίλευσαν. οὓς πάλιν ὁ Ζεὺς ταρταρώσας, ἔσχε τὸ κράτος. ὁ πρότερον μὲν Κρόνος αὐτὸς εἶχε, καὶ Ῥέα. πρὸ αὐτῶν δέ, Ὀφίων καὶ Εὐρυνόμη. ὅθεν ἄνακτα τὸν Δία φησὶ τῆς βασιλείας Ὀφίωνος καὶ Εὐρυνόμης.

Ἀλλ' ἄξεταί σε πρὸς γενεθλίαν πλάκα,
Τὴν ἐξόχως γραικοῖσιν ἐξυμνουμένην,
Ὅπου σφε μήτηρ ἡ πάλης ἐμπείραμος
Τὴν πρόσθ' ἄνασσαν ἐμβαλοῦσα Ταρτάρῳ
Ὠδῖνας ἐξέλυσε λαθραίας γονῆς,
Τὰς παιδοβρῶτας ἐκφυγοῦσ' ὁμευνέτου
Θοίνας ἀσέπτους. οὐδ' ἐπίδμεν βορᾷ
Νηδὺν, τὸν ἀντίποινον ἐκλάψας πέτρον,
Ἐν γυιοκόλλοις σπαργάνοις εἱλιγμένον,
Τύμβος γεγὼς κένταυρος ὠμόφρων σποράς.
Νήσοις μακάρων δ' ἐγκατοικήσεις μέγας

Sed in natalem te ducet terram,
Eximiè Græcis celebratam:
Vbi mater ipsum luctæ perita,
Priorem reginam iniiciens Tartaro,
Dolores exoluit occulti partus,
Pueriuoras effugiens coniugis
Epulas impias: nec satiauit cibo
Ventrem, vicarium deglutiens lapidem,
Fasciis membra vincientibus inuolutum,
Sepulcrum factus prolis centaurus crudelis.
In beatorum igitur insulis habitabis, magnus

Ἀλλ' ἄξεταί σε πρὸς γενεθλίαν πλάκα.] φασὶν ὅτι λοιμοῦ κατασχόντος τὴν Ἑλλάδα, ἔχρησεν ὁ θεός, τὰ τοῦ Ἕκτορος ὀστᾶ κείμενα ἐν Ὀφρυνῷ τόπῳ τῆς Τροίας, μετενεγκεῖν ἐπί τινα πόλιν Ἑλληνίδα ἐν τιμῇ μὴ μετασχοῦσαν τῆς ἐπὶ Ἴλιον στρατείας. οἱ δὲ Ἕλληνες εὑρόντες τὰς ἐν Βοιωτίας Θήβαις μὴ στρατευσαμένους ἐπὶ Ἴλιον, ἐνεγκόντες τὰ τοῦ ἥρωος λείψανα, ἔθεντο περὶ τὴν Οἰδιποδείαν κρήνην ἐν Θήβαις. γενεθλίαν δὲ πλάκα τὰς Θήβας λέγει, ὅτι κατά τινας ὁ Ζεὺς ἐν

Θήβαις ἐτέχθη. καὶ τὰς μακάρων νήσους ἐν Θήβαις φασὶν εἶναι, καὶ τὴν μὲν Διὸς γέννησιν, οἱ μὴ εἰδότες τίς ἐστιν ὁ Ζεύς, οἱ μὲν ἐν Κρήτῃ, οἱ δὲ ἐν Ἀρκαδίᾳ· ὁ δὲ Λυκόφρων ἐν Θήβαις τῆς Βοιωτίας φησίν, ἔνθα καὶ ἐπιγέγραπται τάδε· αἵδ' εἰσὶ μακάρων νῆσοι, τόθι περ τὸν ἄριστον Ζῆνα θεῶν βασιλῆα Ῥέη τέκε τῷδ' ἐνὶ χώρῳ. τοῖς δὲ εἰδόσιν, ὅτι δίες πάντες οἱ βασιλεῖς καὶ θεοὶ λέγονται, οὐ καινὸν δόξει, καὶ ἐν Κρήτῃ, καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ, καὶ ἐν Θήβαις, καὶ ἐν ἑτέροις μυρίοις τόποις εἶναι γεννήσεις βασιλέων, καὶ ἐπιγράμματα. τοῦ δὲ οὐρανοῦ Διὸς ἡ γέννησις ἐν τῷ οὐρανῷ, ὥσπερ καὶ τοῦ νοὸς Διὸς ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ. οὕτως ὁ εἰδὼς τοὺς βασιλεῖς πάντας δίας καὶ θεοὺς καλουμένους, οὐ ξενισθῇ, τούτων πολλὰς πατρίδας εὑρίσκων καὶ ἐπιγράμματα. ὡς καὶ ὁ γινώσκων, ὅτι τυφὼν ἐστὶ πᾶσα πυρὸς ἀνάδοσις, οὐ ξενισθήσεται, παρὰ τισὶ μὲν εὑρίσκων τοῦτον ἐν Σικελίᾳ τύφεσθαι, παρά τισι δὲ ἐν Σικελίᾳ καὶ τοῖς Ἀείθμοις ὄρεσι. παρρύοις δὲ ἀλλαχοῦ. εἰ δὲ θυμικόν τινα δαίμονα τοῦτον δοκήσει, ξενισθήσεται πάντως ἐν διαφόροις τόποις τοῦτον ἀκούων τυφόμενον, ὥσπερ καὶ τὰ τούτοις ὅμοια εὑρίσκων οὕτως. Μακάρων δὲ νήσους τὰς Θήβας ὁ ἐπιγραμματογράφος ἐκάλεσε, κολακικῶς εἰκάζων τὰς Θήβας νήσοις Μακάρων. αἱ γὰρ Θῆβαι νῆσος οὐκ εἰσί. θεῶν δὲ βασιλέα ἐκεῖνον εἶπε, τουτέστι βασιλέων βασιλέα. θεοὶ γὰρ καὶ οἱ βασιλεῖς, ὡς ἔφημεν, λέγονται. αἱ δὲ τῶν Μακάρων νῆσοι ἐν τῷ Ὠκεανῷ κεῖνται, περὶ ὧν κατὰ μικρὸν ἐρῶ.

ὅπου σφε μήτηρ.] αἱ μὲν ἱστορίαι ἐλέχθησαν. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· ὅπου σφε καὶ αὐτοῦ τοῦ Διὸς ἡ μήτηρ Ῥέα ἡ πάλης, ἐξέλυσε τὰς ὠδῖνας τῆς λαθραίας γονῆς, τὴν πρὸς θ' ἄνασσαν Εὐρυνόμην ταρταρώσασα. τὸ δὲ σφὲ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ, ἀντίπτωσις ἐστίν. πάλης ἔμπειρος, ἡ Ῥέα, διὰ τὸ καταπαλαῖσαι Εὐρυνόμην καὶ ταρταρῶσαι. τὰ δὲ τῆς τεκνοφαγίας τοῦ Κρόνου, καὶ ἡ κρυφία γονὴ τοῦ Διός, καὶ ὁ καταποθεὶς ὑπὸ Κρόνου ἀντ' αὐτοῦ λίθος, πάντα δῆλα καὶ ἰδιώταις.

οὐδ' ἐπίανε βορᾷ.) οὐδ' ἐπίανε καὶ ἐκόρεσε τὴν νηδὺν ἐν τῇ βορᾷ, ὁ ὠμόφρων κένταυρος, ἤγουν ὁ κρόνος, ὁ γεραιὸς καὶ γενόμενος τύμβος τῆς σπορᾶς τῶν τέκνων αὐτοῦ. πῶς δὲ οὐκ ἐπίανε τὴν νηδύν, ἐκλάψας καὶ καταπιών; κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν κυνῶν, τινὰ καταπιὼν τὸν ἀντίποινα τοῦ Διὸς πέτρον, εἰλημένον καὶ συντετυλιγμένον ἐν σπαργαίοις γυιοκόλλοις, ἤτοι τοῖς κολλῶσι καὶ σφίγγουσι τὰ γυῖα, καὶ τὰ μέλη. τὰ γὰρ σπάργανα, καὶ γυιοκολλᾷ, καὶ σφίγγει τὰ τῶν βρεφῶν μέλη, τύμβον καὶ τάφον σπορᾶς καὶ τῶν τέκνων τὸν Κρόνον λέγει, ὅτι τοὺς ἰδίους παῖδας ἤσθιε, μαθὼν ἐκ τῆς μητρὸς αὐτοῦ γῆς, καὶ τοῦ Οὐρανοῦ τοῦ ἰδίου πατρός, ὅτι ὑπό τινος τῶν αὐτοῦ παίδων τῆς βασιλείας ἐκελφήσεται. κένταυρον δὲ τὸν αὐτὸν καλεῖ, ὅτι ἵππῳ ὁμοιωθείς, ἐμίγη Φιλύρᾳ τῇ Ὠκεανοῦ θυγατρί, καὶ ἐγέννησε Χείρωνα τὸν κένταυρον. μόνος γὰρ τῶν κενταύρων ὁ Χείρων ἐκ Κρόνου ἐγεννήθη. οἱ δὲ λοιποὶ πάντες Κένταυροι παῖδές εἰσιν Ἰξίονος καὶ Νεφέλης. νήσους δὲ μακάρων, ἕως τὰς Θήβας λέγει, πλανηθεὶς ἐκ τοῦ ἑπομένου ἐπιγράμματος. εἶπον δὲ ἀνώτερον, ὅτι καὶ ὁ τὸ ἐπίγραμμα γράψας, οἶδε μὴ εἶναι τὰς Θήβας νήσους μακάρων. κολακικῶς δὲ τοῦτό φησιν. αἱ γὰρ μακάρων νῆσοι, παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην, κατά τε Ἡσίοδον, Ὅμηρον, Εὐριπίδην, Πλούταρχον, Δίωνα, Προκόπιον, Φιλόστρατον, καὶ λοιπούς. περὶ γὰρ τὸν Ὠκεανόν ἐστιν ἡ Βρεττανία νῆσος, μεταξὺ τῆς τε ἐν δύσει κειμένης Βρεττανίας, καὶ Θούλης τῆς πρὸς ἀνατολήν. λέγουσι δὲ τὰς τῶν ἀποθνησκόντων ψυχὰς ἐκεῖσε διακομίζεσθαι. παρὰ γὰρ τὴν ἀκτὴν τοῦ Ὠκεανοῦ τοῦ παρὰ τὴν Βρεττανίαν ταύτην νῆσον, ἰχθυοθῆροι ἄνθρωποι κατοικοῦσιν, ὑπήκοοι μὲν Φράγγοις, φόρον δὲ μὴ τελοῦντες αὐτοῖς διὰ τὸ παραπέμπειν τὰς τῶν τελευτώντων ψυχάς, ὡς φασίν. οὗτοι γὰρ ἀπελθόντες ἐν ταῖς τῶν αὐτῶν οἰκείαις περὶ ἑσπέραν καθεύδουσιν. ἀρασσομένων δὲ μετὰ μικρὸν αἰσθάνονται τῶν θυρῶν, καὶ φωνῆς ἀκούουσιν ἐπὶ τὸ ἔργον καλούσης αὐτούς. ἀναστάντες δὲ πρὸς τὸν αἰγιαλὸν βαδίζουσιν, οὐκ εἰδότες ποία ἄγει τούτους ἀνάγκη. ὁρῶσι δὲ ἀκάτους παρεσκευασμένας, ἀλλ' οὐ τὰς αὐτῶν, κενὰς μέντοι ἀνθρώπων, ἐν αἷς εἰσελθόντες κωπηλατοῦσι. καὶ αἰσθάνονται βάρους τῶν πλοίων, ὡς ἐξ ἐπιβατῶν, οὐδένα δὲ ὁρῶσι. ῥοπῇ δὲ μιᾷ καταίρουσιν εἰς τὴν Βρεττανίαν νῆσον, μόλις ὅτε χρῶνται ταῖς ἰδίαις ναυσὶ νυχθημέρῳ καταῖραι δυνάμενοι. καταίραντες δὲ πρὸς τὴν νῆσον, πάλιν οὐδένα ὁρῶσι. φωνῆς δὲ ἀκούουσι, τῶν δῆθεν ὑποδεχομένων τοὺς αὐτῶν ἐπιβάτας, ἀπαριθμούντων αὐτούς, καὶ πατρόθεν καὶ μητρόθεν, ἔτι δὲ καὶ ἐξ ἀξίας καὶ τέχνης καὶ ὀνόματος τὸν καθ' ἕνα καλούντων.

οἱ δὲ τούτων ἔνθεν ἀποφορτισάμενοι, πάλιν ἐλαφροτέροις τοῖς σκάφεσι μιᾷ ῥοπῇ πρὸς τὰς οἰκείας αὐτῶν ὑποστρέφοισιν. ἐκ τούτου πολλοῖς ἔδοξεν, εἶναι τὰς μακάρων νήσους ἐκεῖσε, καὶ τοὺς ἀποβεβιωκότας ἐκεῖσε διαπεραιοῦσθαι.

Ἥρως ἀρωγὸς λοιμικῶν τοξευμάτων,
Ὅπου σε πεισθεὶς Ὠγύγου σπαρτὸς λεώς,
Χρησμοῖς Ἰατροῦ Λεψίου Ταρμινθέως
Ἐξ Ὀφρυνείων ἠρίων ἀνερρύσας,
Ἄξει Καλύδνου τύρσιν Ἀόνων τε γῆν
Σωτῆρ', ὅταν κάμνωσιν ὁπλίτῃ στρατῷ
Πέρθοντι χώραν, Τηνέρου τ' ἀνάκτορα.
Κλέος δὲ σὸν μέγιστον ἐκ τιμίων παρέμοι
Λοιβαῖσι κυδανοῦσιν ἀφθίτοις ἴσον.

Heros, pestiferarum vindex sagittarum:
Quò te satus Ogygi populus, obtemperans
Oraculis Medici Lepsij Terminthei,
Ex Ophryneis ablatum sepulcris
Feret, Calydni ad mœnia, terrámque Aonum,
Seruatorem, cùm infestabuntur armato exercitu,
Populante regionem, Tenerique oracula.
Tuum denique nomen maximum, diis æquale,
Sacrificiis venerabuntur Thebanorum duces.

Ὠγύγου σπαρτὸς λεώς.] Ὤγυγος ἀρχαῖος βασιλεὺς Θηβῶν, ἀφ' οὗ καὶ Ὠγύγιαι πύλαι ἐν Θήβαις. ἐκ τούτου δὲ καὶ πᾶν τὸ ἀρχαῖον ὠγύγιον φασί, διὰ τὸ πολὺ αὐτὸ γενέσθαι ἀρχαιότατον. ὁ δὲ Ὤγυγος, υἱὸς ἦν Ποσειδῶνος καὶ Ἀλίστρας. Λύκος δὲ ἐν τῷ περὶ Θηβῶν ἱστορεῖ, μετὰ τὸν κατὰ Δευκαλίωνα Ζεὺς μιγεὶς Ἰοδάμᾳ τῇ Τιθωνοῦ τοῦ Ἀμφικτύονος, γεννᾷ Θήβην, ἣν δίδωσιν Ὠγύγῳ, ἀφ' οὗ Ὠγυγίη ἡ Θήβη. ἄλλος δὲ πάλιν ἱστορικὸς λέγει, ὡς Ζεὺς Θήβῃ μιγεὶς Αἰγύπτιον γεννᾷ, οὗ θυγάτηρ Κάρχη, ἀφ' ὧν ἥτε τῆς Αἰγύπτου πόλις Θήβη ἐκλήθη, καὶ ἡ Καρχηδὼν νῆσος. καὶ ὁ Ὤγυγος, Θηβῶν Αἰγυπτίων ἦν βασιλεύς, ὅθεν ὁ Κάδμος ὑπάρχων, ἐλθὼν ἐν Ἑλλάδι, τὰς ἑπταπύλας ἔκτισε, καὶ Ὠγυγίους πύλας ἐκάλεσε, πάντα ποιήσας εἰς ὄνομα τῶν Αἰγυπτίων Θηβῶν. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τῆς σφαγιασθείσης ὑπὸ τοῦ Κάδμου, βοός φασι Θήβην τὴν ἑπτάπυλον κληθῆναι. Θήβη γὰρ ἡ βοῦς κατὰ Σύρους. μαρτυρεῖ δὲ σὺν ἄλλοις καὶ ὁ περιηγητής, τὰς Αἰγυπτίας Θήβας λέγων Ὠγυγίας καλεῖσθαι. φησὶ γὰρ οὕτως· Θήβην Ὠγυγίην ἑκατόμπυλον, ἔνθα γεγονὼς Μέμνων ἀντέλλουσαν ἑὴν ἀσπάζεται Ἠῶ. πλὴν δὲ ὁ Λυκόφρων τὰς ἑπταπύλους ἀγνοῶν Ὠγυγίας καλεῖ. σπαρτὸς λεώς.) εἰσὶν οἱ Θηβαῖοι. Κάδμος γὰρ ἀνελὼν τὸν Ἄρεος δράκοντα, φύλακα ὄντα τῆς Δίρκης ὑδάτων ὑπάρχοντα, ὅτι Σέλφον ἀνεῖλε καὶ Δηϊλέοντα φίλους τοῦ Κάδμου, ὕδωρ πρὸς τὴν θυγατέρα ἀποκομίζοντας, ἀνασπάσας τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, ἔσπειρε, καὶ ἀνεδόθησαν ἔνοπλοι ἄνδρες, ἐξ ὧν ὡς φασὶν οἱ Θηβαῖοι κατάγονται. ἀλλὰ ταῦ-

τα μυθικά. Παλαίφατος δὲ ὁ Στωϊκός, ψυχρῶς μὲν, ὅμως δὲ ἀλληγορικῶς, ὀδόντας ἔχειν ἐλεφάντων τὸν Κάδμον λέγει, ἐλθόντα ἐκ Φοινίκης, καὶ τούτους διαπράξαντα συμμαχίαν ἔχειν κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Ἀνδροτίων δὲ ὁ ἱστορικὸς μετὰ Σπαρτῶν τινῶν φησὶ τὸν Κάδμον εἰς Θήβας ἐλθεῖν. ἐγὼ δέ φημι τὸν δράκοντα τοῦτον λῃστὴν εἶναι, ἢ τόπαρχον. ἐπιθέσθαι δὲ θύοντι τῷ Κάδμῳ, καὶ ἀνελεῖν τινὰς τῶν φίλων αὐτοῦ. ὕστερον δὲ ὁ Κάδμος παραταξάμενος, αὐτόν τε κτείνει τὸν δράκοντα, καὶ ἑτέρους τῶν σὺν αὐτῷ. οὓς καὶ ὀδόντας καλεῖ, διὰ τὸ δηκτικοὺς εἶναι. πολλοὺς δ' αὐτῶν καὶ διεσκόρπισεν, ὧν τινὰς καὶ ἀγχιστεῖς καὶ γαμβροὺς ἐποιήσατο. Ὠγύγου σπαρτὸς λεώς. ἡ σύνταξις· ὅπου σε Ἕκτορα ἄξει ὁ Σπαρτὸς λεὼς τοῦ Ὠγύγου, εἰς τὰς Θήβας, τὴν Τύρσιν, καὶ τὸ τεῖχος τοῦ Καλύδνου, τήν γῆν τε τῶν Ἀόνων. ἄξει δὲ ποταπόν; σωτῆρα. πότε; ὅταν κάμνωσι πολεμικῷ στρατῷ, πορθοῦντα τόδε καὶ τόδε. ἄξει δὲ πόθεν; ἀνειρύσας καὶ ἑλκύσας σε ἐξ Ὀφρυνοῦ τόπου Τροίας. ἄξει δὲ, πεισθεὶς χρησμοῖς ἰατροῦ Λεψίου Τερμινθέως, ἤτοι τοῦ Ἀπόλλωνος. ἐξ

Ὀφρυνείων ἠρίων.] Ὀφρυνὸς τόπος Τροίας, ὅπου ἔκειτο τὰ τοῦ Ἕκτορος ὀστᾶ, ὅθεν οἱ Ἕλληνες χρησμῷ μετενεγκόντες αὐτὰ, ἔθαψαν ἐν Θήβαις ἐπὶ τὴν Εἰδηποδείαν κρήνην καλουμένην. Καλύδνου τύρσιν.) τύρσις τὸ τεῖχος, ὅτι πρῶτοι Τυρσηνοὶ τειχοποιεῖν ἤρξαντο. Καλύδνου δὲ νῦν τύρσιν τὰς Θήβας λέγει. Κάλυδνος γάρ τις ἐβασίλευσε πρῶτος τῶν Θηβῶν, μεθ' ὃν Ὤγυγος, ὅν τινα Κάλυδνον καὶ πυργῶσαι τινές φασι τὰς Θήβας τὰς ἑπταπύλας. ὡς μηδὲ τὸν Ὅμηρον ἀνεγνωκότες, ὅτι Ζῆθος καὶ Ἀμφίων αὐτὴν ἐτείχισαν. ὁπλίτῃ στρατῷ.] πολέμῳ γὰρ καὶ λοιμῷ Θηβαῖοι τρυχόμενοι, χρησμῷ τὰ τοῦ Ἕκτορος ὀστᾶ ἐν Θήβαις ἀποκομίσαντες, ἔθαψαν. Τηνέρου τ' ἀνάκτορα.] τὰ τοῦ Τηνέρου μαντεῖα καὶ βασίλεια. ὁ δὲ Τήνερος υἱὸς ἦν Ἀπόλλωνος καὶ Μελίας, τῆς Ὠκεανοῦ μὲν θυγατρὸς, Ἰσμηνοῦ δὲ ἀδελφῆς. αὕτη γὰρ ἡ Μελία ὑπ' Ἀπόλλωνος φθαρεῖσα, τὸν Τήνερον [illegible] γεννᾷ, ᾧ τὴν μαντικὴν Ἀπόλλων χαρίζεται. ἦν δὲ τὸ μαντεῖον αὐτοῦ περὶ τὸν Ἰσμηνὸν Θηβῶν ποταμόν.

Ἥξει δὲ Κνωσσὸν κἀπὶ Γόρτυνος δόμους
Τοὐμὸν ταλαίνης πῆμα, πᾶς δ' ἀνάστατος
Ἔσται στρατηγῶν οἶκος· οὐ γὰρ ἥσυχος
Πορκεὺς δίκωπον σέλμα ναυστολῶν ἐλᾷ,
Λεῦκον στροβήσων φύλακα τῆς μοναρχίας,
Ψυδραῖσι τ' ἔχθραν μηχαναῖς ἀναπλέκων,
Ὃς οὔτε τέκνων φείσετ', οὔτε συγγάμου
Μήδας δάμαρτος ἠγριωμένος φρένας,
Οὐ Κλεισιθήρας θυγατρὸς, ἧς πατὴρ λέχος
Θρεπτῷ δράκοντι συγκαταινέσει πικρόν.
Πάντας δ' ἀνάγνοις χερσὶν ἐν ναῷ κτενεῖ
Λώβαισιν αἰκισθέντας ὀγκαίου βόθρου.

Veniet etiam Gnosum & Gortynæ ad ædes
Mea miseræ clades, totáque vastabitur
Principum domus. inquietus enim
Piscator biremem aget nauigans ratem,

Leucum agitaturus, regni custodem,
Fallacibúsque odium dolis conciliaturus:
Qui neque liberis parcet, neque coniugi
Medæ vxori, exacerbatus animum,
Neque Clisitheræ filiæ, cuius pater torum
Alumno draconi spondebit acerbum:
Sed omnes impiis manibus in Oncææ foueæ
Templo occidet, contumeliis affectos.

Ἥξει δὲ Κνωσσόν.] δυστυχοῦσι, φησὶ, καὶ οἱ Κρῆτες δι' ἐμέ. Κνωσσὸς γὰρ πόλις Κρήτης, ὅθεν ἦν ὁ Ταῦρος ὁ στρατηγὸς, ὁ τὴν Εὐρώπην ἁρπάξας, ὁ Κνώσσιος. Γόρτυνος δόμοις.] καὶ ἡ Γόρτυνα πόλις Κρήτης, ὡς καὶ Ὅμηρος φησὶ, οἳ Κνωσσόν τ' εἶχον, Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν. καὶ Ξενίων δὲ ἐν τῷ περὶ Κρήτης τὰς ἑκατὸν πόλεις τῆς Κρήτης κατ' ὄνομα λέγει. πᾶς δ' ἀΐστας τις.] διὰ τὸ συμβὰν ὑπὸ Λεύκου ἐν τοῖς οἴκοις Ἰδομενέως συλληπτικῶς εἶπε, πᾶς δ' ἀΐστατος ἔσται στρατηγῶν οἶκος. πορκεὺς, ὁ ἁλιεύς. νῦν δὲ τὸν Ναύπλιον λέγει, ἐπειδὴ εἰς ἁλιευτικὸν σκάφος ἐμβὰς ἔπλει, πλανῶν ὡς πρὶν ἔφημεν εἰς τὰ ἀλεκτόρων. στεγανόμοις ὄρνιθας, τὰς γυναῖκας τῶν ἐν Τροίᾳ ὄντων Ἑλλήνων. ἢ οὕτως καθ' ὥσπερ ὁ ἁλιεὺς τοὺς ἰχθῦς πλανῶν ἀγρεύει, οὕτως καὶ Ναύπλιος τὰς τῶν Ἑλλήνων γυναῖκας ἀγρεύσας, διὰ δόλου ἐποίησε μοιχευθῆναι. διὰ τοῦτο καλῶς αὐτὸν παρείκασε πορκεῖ. Λεῦκος τοῦ χαλκοῦ Τάλω τοῦ Κρητὸς ἦν υἱὸς, ᾧ τινι Ἰδομενεὺς τὴν βασιλείαν καὶ τὸν οἶκον παρέθετο, ἐπὶ τὴν Τροίαν ἀπαίρων. τοῦτον πείθει Ναύπλιος ἐπιθέσθαι τῇ βασιλείᾳ τοῦ Ἰδομενέως, ὃς τὴν γυναῖκα Ἰδομενέως ἀνεῖλε, Μῆδαν καλουμένην, καὶ τὴν θυγατέρα Κλεισιθήραν, ἣν ὑπέσχετο δώσειν αὐτῷ γυναῖκα, ἐπειδὰν ἀπὸ τῆς Τροίας ὑποστρέψῃ. ἀνεῖλε δὲ καὶ τοὺς παῖδας αὐτῆς, Ἴφικλον, καὶ Λύκον. ἐπανελθὼν δ' Ἰδομενεὺς ἐκ Τροίας, ἐξετύφλωσεν αὐτὸν τὸν ἀποστάτην Λεῦκον. οὗτος δὲ ὁ Λεῦκος παῖς ὢν ἐξετέθη. ὃν λαβὼν Ἰδομενεὺς, ἔθρεψε καθ' ἑαυτοῦ. διὸ καὶ θρεπτὸν δράκοντα τοῦτον καλεῖ. οὐ κλεισιθήρας.) συνέθετο γὰρ Ἰδομενεὺς Λεύκῳ, εἰ ἐπανέλθοι τῆς Τροίας, δοῦναι πρὸς γάμον Κλεισιθήραν τὴν θυγατέρα. ὀγκαίου βόθρου.] τοῦ ἐριννυακοῦ, ἤτοι τῆς Δήμητρος. ἐριννὺς γὰρ ἡ Δημήτηρ, ἐν Ὄγκαις πόλει τῆς Ἀρκαδίας τιμᾶται, ὡς καὶ Καλλίμαχος, τὴν μὲν ὄγ' ἑρμήνευεν ἐριννὺν τιλφωσσαίην. εἰσὶ καὶ Ὄγκαι κώμη Θηβῶν, οὗ Κάδμος Ἀθηνᾶς ἄγαλμα ἱδρύσατο.

Γένους δὲ πάππων τῶν ἐμῶν αὖθις κλέος
Μέγιστον αὐξήσουσιν ἄμναμοί ποτε,
Αἰχμαῖς τὸ πρωτόλειον ἄραντες στέφος,
Γῆς καὶ θαλάσσης σκῆπτρα καὶ μοναρχίαν
Λαβόντες. οὐδ' ἄμνηστον ἀθλία πατρὶς
Κῦδος μαρανθὲν ἐγκατακρύψεις ζόφῳ,
Τοιούσδ' ἐμός τις σύγγονος λείψει διπλοῦς
Σκύμνους λέοντας, ἔξοχον ῥώμης γένος,

Gloriam porrò generis maiorum meorum
Maximam rursus augebunt olim posteri,

Hastis erecta primarum corona partium,
Terræ marisque sceptrum & imperium
Adepti: neque obscuram, infelix patria,
Gloriam marcescentem tenebris occultabis.
Tales meus quidam consanguineus relinquet duos
Leunculos, eximiam Romæ stirpem,

Γένους δὲ πάππων.) παρὰ Ῥωμαίων ἐνταῦθα διαλαμβάνει. τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ σχολίου γελοῖα. φασὶ γὰρ Λυκόφρονος ἑτέρου εἶναι τὸ ποίημα, οὐ τοῦ γράψαντος τὴν Τρωάδα. συνήθης γὰρ ἐν τῷ Φιλαδέλφῳ, οὐκ ἂν περὶ Ῥωμαίων διελέγετο. τοῦτο δὴ οὐ δύναμαι νοῆσαι, πῶς οὐκ ἔστι τοῦ γράψαντος αὐτό. οὕτως γὰρ ὤφειλον εἰπεῖν, οὐκ ἔστι τοῦ λεγομένου γραφέως αὐτὸ Λυκόφρονος, ἀλλ' ἑτέρου. καὶ ἄλλην δὲ φλυαρίαν, ἢ μᾶλλον φλυαρίας φασί, Ῥῶμον καὶ Ῥωμύλον ἀπὸ Κρεούσης τῆς Πριάμου γεννηθῆναι, λέγοντες πολλαῖς πάνυ γενεαῖς ὑστέροις γενομένοις, ὡς γράφων ἀκριβέστερον περὶ τούτων δείξω. καὶ μία μὲν αὕτη φλυαρία. δευτέρα δὲ, ὅτι μετὰ τὴν Ἕκτορος παίδων Ἀστυάνακτος, τοῦ ἀνῃρημένου ἐν Τροίᾳ, καὶ Σαπφνίου, τὴν Ῥώμην ἔκτισαν. ἄμναμοι δὲ οἱ ἀπόγονοι. Κυρηναϊκῶς. καὶ γὰρ ἄμναμοι, οἱ τῶν ἀμνῶν παῖδες. ἡ σύνταξις· οἱ δὲ ἄμναμοι καὶ ἀπόγονοι τοῦ γένους μου αὐξήσουσι ποτὲ αὖθις, καὶ ὕστερον μέγιστον κλέος τῶν ἐμῶν πάππων, τουτέστι τὸ προγονικόν μου. τί δὲ ποιήσαντες αὐξήσουσι τὸ κλέος; ἄραντες τὸ πρωτόλειον στέφος ἐν ταῖς αἰχμαῖς, καὶ γῆς καὶ θαλάσσης λαβόντες σκῆπτρα, καὶ μοναρχίαν. οὐδ' ἀμνημόνευτον.] τὴν δόξαν σου κατακρύψεις μαρανθεῖσαν τῷ ζόφῳ, ὦ ἀθλία πατρὶς Τροία. τίς γὰρ ἐμὸς συγγενής.] ἤτοι ὁ Αἰνείας, ὁ γόνος τῆς Καστνίας τῆς χοιράδος τε, ἤτοι τῆς Ἀφροδίτης, ὁ ἄριστος ἐν ταῖς βουλαῖς, οὐδὲ μεμπτὸς ἐν ταῖς μάχαις, τοιούτους λέγει δύο νέους λέοντας, ἔξοχον καὶ ὑπερέχον γένος ἐν τῇ Ῥώμῃ. ποιούς δή ἐμός τις σύγγονος.] ὁ Αἰνείας. Τρὼς ὢν γὰρ γεννᾷ Ἶλον, Ἀσσάρακον, καὶ Γανυμήδην, ὃν μυθικῶς ὁ Ζεὺς ἀφαρπάζει. Ἶλος δὲ γεννᾷ Λαομέδοντα. Λαομέδων δὲ, Πρίαμον. Πρίαμος, Ἕκτορα, Κασσάνδραν, Κρέουσαν, καὶ λοιπούς. Ἀσσάρακος δὲ πάλιν γεννᾷ Κάπυν, Κάπυς δὲ Ἀγχίσην, Ἀγχίσης Αἰνείαν, οὕτως ἦν Αἰνείας συγγενὴς Κασσάνδρας. ἦν δὲ καὶ γαμβρὸς αὐτῆς ἐπὶ Κρεούσῃ τῇ ταύτης ἀδελφῇ, ἐξ ἧς Κρεούσης ἔσχε παῖδα Ἀσκάνιον. ὕστερον δὲ, ἢ τῆς Τροίας πορθουμένης ἐλευθερωθεὶς ὑφ' Ἑλλήνων αὐτὸς ὁ Αἰνείας, ἢ αἰχμάλωτος ἀχθεὶς ὑπὸ Νεοπτολέμου, ὥς φησιν ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκὼς, καὶ μετὰ τὴν ὑπὸ Ὀρέστου ἐν Δελφοῖς τοῦ Νεοπτολέμου ἀναίρεσιν ἐλευθερωθεὶς, οἰκεῖ πρῶτος τὰ περὶ Ῥαίκηλον καὶ Ἀλμωνίαν πόλεις Μακεδονίας, πλησίον Κισσοῦ ὄρους κειμένας. τὸ δὲ Ῥαίκηλον, ἀπὸ τούτου Αἶνος ἐκλήθη. αὐτὸς δὲ ἀπὸ Μακεδονίας ἦλθε εἰς Ἰταλίαν, ἣ πρὶν Ἀργεσσα ἐκαλεῖτο, εἶτα Σατουρνία ἀπὸ τοῦ Κρόνου. Σατοῦρνος γὰρ ὁ Κρόνος παρὰ Ῥωμαίοις. εἶτα ἀπό τινος Αὔσονος, Αὐσονία, εἶτα Τυρσηνία. εἶτα ἀπὸ Ἰταλοῦ, ἢ ἀφ' ἑνὸς ταύρου τῶν Γηρυόνου ἀγομένων παρὰ Ἡρακλέους, καὶ ἀπὸ Ῥηγίου διανηξαμένου εἰς Σικελίαν, εἰς πεδίον Ἔρυκος, ἐλυμήνατο βασιλείαν, υἱοῦ δὲ Ποσειδῶνος, Ἰταλία ἡ χώρα ἐκλήθη. Ἰταλὸν γὰρ Τυρρηνοὶ τὸν ταῦρον καλοῦσιν. οὕτως οὖν Ἰταλία ἡ χώρα ἐκλήθη. ἧς πρῶτος Πῖκος ἐβασίλευσεν, εἶτα υἱὸς αὐτοῦ Φαῦνος, ὅτε καὶ Ἡρακλῆς ἐκεῖνος μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ Γηρυόνου βοῶν παρεγένετο, καὶ γεννᾷ Λατῖνον ἐκ τῆς Φαύνου γυναικὸς, ὃς ἐβασίλευσε τῶν ἐκεῖ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ Λατῖνοι πάντες ἐκλήθησαν. πεντηκοστῷ δὲ πέμπτῳ ἔτει ἀφ' Ἡρακλέους οὗτος ὁ Αἰνείας μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἅλωσιν εἰς Ἰταλίαν, ὡς ἔφημεν, καὶ Δατίνους παραγίνεται. παρὰ Λαύρεντον δὲ προσώκειλε, τὸ καὶ Τροίαν καλούμενον, παρὰ Κίον ποταμὸν, ἔχων καὶ τὸν ἐκ Κρεούσης υἱὸν αὐτοῦ Ἀσκάνιον, ἢ Ἶλον, ὅπου φαγόντων τῶν μετ' αὐτοῦ τὰς τραπέζας, σελινίνας οὔσας, ἢ ἐκ τῶν σκληροτέρων μερῶν τῶν ἄρτων (οὐ γὰρ εἶχον τραπέζας) ἔτι δὲ καὶ χοίρου λευκῆς ἀπὸ τοῦ πλοίου αὐτῆς ἀποσκιρτησάσης ἐπὶ τὸ ἀπ' αὐτῆς Ἀλβανὸν ὄρος, καὶ τριάκοντα τετοκυίας, ἅπερ ἐδήλουν, ὅτι τριακοστῷ ἔτει οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ γῆν καὶ κράτος ἄμεινον ἕξουσιν· ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, ἐκ χρησμοῦ τοῦτο προακηκοώς. θύσας δὲ καὶ τὴν χοῖρον, παρεσκευάζετο κτίζειν πόλιν.

ὁ δὲ Λατῖνος τοῦτον οὐκ εἴα. ἡττηθεὶς δὲ πολέμῳ, δίδωσιν Αἰνείᾳ πρὸς γάμον Λαβινίαν τὴν αὐτοῦ θυγατέρα. Αἰνείας δὲ κτίσας πόλιν, Λαβινίαν ὠνόμασε. Λατίνου δὲ καὶ Τύρνου τοῦ Ῥουτούλων βασιλέως, πολέμῳ ὑπ' ἀλλήλων ἀποθανόντων, Αἰνείας ἐβασίλευσεν. ἀνῃρημένου δὲ καὶ Αἰνείου ἐν Λαβρέντῳ πολέμῳ ὑπὸ τῶν αὐτῶν Ῥουτούλων καὶ Μαξεντίου τοῦ Τυῤῥηνοῦ, ἐγγύου οὔσης τῆς Αἰνείου γυναικὸς Λαβινίας τὸν Σίλβιον Ἀσκάνιος ὁ ἐκ Κρεούσης παῖς βασιλεύει, ὃς καὶ τὸν Μεζέντιον πολέμῳ συμβαλόντα νικᾷ τελέως, μὴ δεχόμενον τὰς πρεσβείας, ἀλλὰ τὰ τοῦ Λατίνου πάντα εἰς ἐτήσιον δασμὸν ζητοῦντα. αὐξηθέντες δὲ οἱ Λατῖνοι, ἐπεὶ καὶ τὸ λ' ἔτος ἀνέσῃ, τὸ τῆς χοίρου αἴνιγμα, Λαβινίας μὲν ὑπερεφρόνησαν. Ἄλβανον δὲ καὶ Λόγγαν ἑτέρας πόλεις ἔκτισαν, ἀπὸ τῆς χοίρου, τουτέστι λευκὴν μακράν, καὶ τὸ ἐκεῖσε ὄρος Ἀλβανὸν ἐκάλεσαν ὁμοίως. τὰ δὲ ἐκ Τροίας ἀγάλματα μόνα πρὸς τὸ Λαβίνιον ὑπεστράφησαν. μετὰ δὲ Ἀσκανίου τελευτὴν, οὐχ ὁ Ἀσκανίου παῖς Ἴουλος ἐβασίλευσεν, ἀλλ' ὁ ἐκ Λαβινίας Αἰνείου υἱὸς Σίλβιος, ἢ κατά τινας Ἀσκανίου υἱὸς Σίλβιος, Σιλβίου πάλιν ἄλλος Αἰνείας, οὗ Λατῖνος, οὗ Κάπης. Κάπητος δὲ παῖς Τιβερῖνος, οὗ Ἀμούλιος, οὗ Ἀβεντῖνος, μέχρι τούτου τὰ περὶ Ἄλβης καὶ Ἀλβανῶν. τὰ δὲ περὶ Ῥώμης ἐντεῦθα. Ἀβεντῖνος γεννᾷ Νομήτορα καὶ Ἀμούλιον. βασιλεύοντα δὲ τὸν Νομήτορα ὁ Ἀμούλιος ἐξήλασε, καὶ Αἰγέστην τὸν Νομήτορος υἱὸν ἐν κυνηγεσίῳ ἀναιρεῖ. τὴν δὲ ἀδελφὴν Αἰγέστου, θυγατέρα δὲ τοῦ προῤῥηθέντος Νομήτορος Σιλουΐαν, ἢ Ῥέαν Ἰλείαν, ἱέρειαν τῆς θεᾶς Ἑστίας ποιεῖ, ὡς ἂν παρθένος διαμείνῃ. ἐδεδίει γάρ τινα χρησμὸν, λέγοντα ὑπὸ τῶν Νομήτορος παίδων αὐτὸν ἀναιρεθῆναι. διά τι τοῦτο τὸν μὲν Αἰγέστην ἀνεῖλε. τὴν δὲ ἱέρειαν τῆς Ἑστίας ἐποίησεν, ὅπως παρθένος καὶ ἄπαις διαμείνῃ. ἡ δὲ ἐν Ἄρεος ἄλσει ὑδρευομένη, ἔγγυος γίνεται, καὶ γεννᾷ Ῥώμυλον καὶ Ἀρέμονα. καὶ τὴν δὲ μὲν ἐξαιτεῖται μὴ ἀποθανεῖν, ἡ τοῦ Ἀμουλίου θυγάτηρ. τὰ δὲ βρέφη Φαιστύλῳ ποιμένι Λαβρεντίας ἀνδρὶ ἔδοντο ῥίψαι περὶ τὸν Τίβεριν ποταμὸν, ἃ ἡ τούτου γυνὴ λαβοῦσα, ἀνέτρεφεν. ἔτυχε γὰρ αὐτὴν τότε νεκρὸν βρέφος τεκεῖν. αὐξηθέντες δὲ ὁ Ῥωμύλος καὶ Ῥῶμος, ἐποίμαινον κατὰ τοὺς Ἀμουλίου ἀγρούς. ἀνελόντας δέ τινας τῶν τοῦ πάππου Νομήτορος ποιμένων, ἐπετηροῦντο. κατασχεθέντος δὲ τοῦ Ῥώμου, δραμὼν ὁ Ῥωμύλος τῷ Φαιστύλῳ λέγει, καὶ ὃς δραμὼν, τῷ Νομήτορι πάντα διηγεῖται, τέλος ἔγνω Νομήτωρ, τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ παῖδας ὄντας αὐτούς. οἱ δὲ συναιραμένων πολλῶν, ἀναιροῦσι τὸν Ἀμούλιον. τῷ δὲ Νομήτορι πάππῳ αὐτῶν τὴν βασιλείαν τῆς Ἄλβης παραδόντες, αὐτοὶ τὴν Ῥώμην κτίζειν ἀπήρξαντο, ιη' ἔτει τῆς Ῥωμύλου ἡλικίας. περὶ δὲ τῆς μεγάλης ταύτης Ῥώμης, ἣν ἔκτισε Ῥωμύλος περὶ τὴν Φαιστύλου οἰκίαν ἐν ὄρει Παλατίῳ, τετράγωνος ἐκλήθη Ῥώμη, παρὰ Ῥώμου, ἢ Ῥώμοις παλαιοτέρου τούτων.

Ο Κασνίας τε τῆς τε Χειράδος γόνος
Βουλαῖς ἄειστος, οὐδ' ὀνοστὸς ἐν μάχαις.
Ὃς πρῶτα μὲν Ῥαίκηλον οἰκήσει μολὼν
Κισσοῦ παρ' αἰπὺν πρῶνα καὶ Λαφυστίας
Κερασφόρους γυναῖκας, ἐκ δ' Ἀλμωνίας
Πάλιν πλανήτην δέξεται Τυρσηνία
Λυγκεύς τε θερμὸν ῥεῖθρον ἐκβράσσων ποτῶν.
Καὶ Πίσ' Ἀγύλλης θ' αἱ πολύῤῥηνοι νάπαι.
Σὺν δέ σφι μίξει φίλιον ἐχθρὸς ὢν στρατὸν
Ὅρκοις κρατήσας καὶ λιταῖς γουνασμάτων,

Νάνος

Ναῦος πλάναισι πάντ᾽ ἐρευνήσας μυχὸν

Castniæ filius & Chœradis,
Consilio optimus, nec ineptus bello:
Qui primum Rhæcelum veniens habitabit
Apud altum Cissi montem, & Laphystias
Cornigeras mulieres. ex Halmopia verò
Rursus erronem excipiet Tyrrhenia,
Lynceúsque calidum eiiciens laticum flumen,
Et Pisa, saltúsque Agyllæ pecorosi.
Cum illo deinde iunget amicum inimicus exercitum,
Iuramentis adigens & precibus geniculatis,
Nanus erroribus omnes perscrutatus angulos

Ῥαίκηλον.) καὶ τὰ λοιπά, πλατέως ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἐγράφη. Ῥαίκηλος δέ, Μακεδόνων πόλις. Κίσσος δέ, ὄρος Μακεδονίας, ἔνθα ὁ Αἰνείας μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Τροίας ᾤκησε καὶ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ Αἶνον προσηγόρευσε. Ἀλμώνιον δέ, πόλις Μακεδονίας. ἀπὸ δὲ Μακεδονίας ἦλθεν ὁ Αἰνείας, ἐκφυγὼν τὸν φόνον. Λαφυστίας, ὁ Διόνυσος, ἀπὸ Λαφυστίου ὄρους Βοιωτίας. ὅθεν Λαφύστιαι λέγονται, αἱ ἐν Μακεδονίᾳ βάκχαι, αἳ καὶ Μιμαλλόνες ἐκαλοῦντο, διὰ τὸ μιμεῖσθαι αὐτὰς τὸν Διόνυσον. κερασφοροῦσι γὰρ καὶ αὗται, κατὰ μίμησιν Διονύσου. ταυροκέφαλος γὰρ φαντάζεται καὶ ζωγραφεῖται, ὡς καὶ Εὐριπίδης·

Καὶ σὴ κέρατα κερατὶ προς πεφυκέναι.

κερατοφόρος δὲ αὐτός ἐστιν, ἐπειδὴ ὁ οἶνος πινόμενος πολύς, τοὺς ἄνδρας ἐκμαίνει πρὸς τὰς ἑτέρων γυναῖκας εἰσέρχεσθαι. τὰς δὲ γυναῖκας τὰς φιλοίνους, οἱ ἄνδρες γνωρίζοντες, ἐπειδὰν εὕρωσι κορεσθείσας, συνίουσι μετ᾽ αὐτῶν. ταυρόκρανος δὲ ζωγραφεῖται, καὶ φαντάζεται, ἢ κέρας φόρος, ὅτι τοῖς φιλοίνοις ἡ ἀλογία πρόσκειται δίκην ζώων τετραπόδων. Τυρσηνία δὲ ἡ Ἰταλία, ἀπὸ Τυρσηνοῦ τοῦ Τηλέφου υἱοῦ. Λυγκεὺς δὲ ποταμὸς Ἰταλίας θερμὰ ὕδατα ἔχων. ἐκλήθη δὲ οὕτως, ἐπειδὴ τὸ ὕδωρ αὐτοῦ πολλοὺς ὠμμάτωσεν, ἢ ὅτι ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος Λυγκεὺς ἐν τῷ ῥείθρῳ αὐτοῦ ἐπνίγη. Πίσσα καὶ Ἄγυλλα πόλεις Τυρσηνίας. Πολύρρηνον, πολύαρνον. πολυθρέμμων γὰρ ἡ Ἰταλία. Ναῦος, ὁ Ὀδυσσεὺς παρὰ Τυρσηνοῖς καλεῖται, δηλοῦντος τοῦ ὀνόματος τὸν πλανήτην. ἐγὼ δὲ εὗρον, ὅτι πρότερον ὁ Ὀδυσσεύς, Ναῦος ἐκαλεῖτο, εἶτα ἐκλήθη Ὀδυσσεύς. ὥσπερ ὁ Ἀχιλλεὺς πρότερον Λιγύρων καὶ Πυρίσσοος, καὶ ἕτεροι ἑτέρως ἐκαλοῦντο. μίξει φίλιον ἐχθρὸς ὢν στρατόν.) Ὀδυσσέα φασὶν ἐν Ἰταλίᾳ συντυχεῖν Αἰνείᾳ, καὶ συνθήκας μετ᾽ ἀλλήλων καὶ εἰρήνην ποιῆσαι. λέγει οὖν, ὡς διάφορος ὤν, φίλιον στρατὸν μίξει μετ᾽ αὐτοῦ διὰ τὰς σπονδάς, ὅρκοις καὶ λιτανείαις πείσας, ὡς ἂν δὴ φυγὸς ὤν. σὺν αὐτῷ δὲ μίξαντες τὸν στρατὸν οἱ δύο παῖδες Τηλέφου, Τάρχων καὶ Τυρσηνός, οἰκήσουσι παρὰ τὴν χώραν τὴν ἀπὸ Τυρσηνοῦ κληθεῖσαν Τυρσηνίαν. οἰκουρός.] ὁ Διόνυσος, ὅτι ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰσήρχοντο αἱ γυναῖκες εἰς τὸν ναὸν αὐτοῦ. τὸν δὲ λοιπὸν χρόνον οἴκοι ἔμενον, καὶ οἰκούρουν.

Ἁλός τε καὶ γῆς. σὺν δὲ διπτυχοὶ τόκοι,
Μυσῶν ἄνακτος, οὗ ποτ᾽ οἰκουρὸς δόρυ
Γνάμψει θέοινος, γυῖα συνδήσας λύγοις.
Τάρχων τε καὶ Τυρσηνὸς αἴθωνες λύκοι

Τῶν Ἡρακλείων ἐκγεγῶτες αἱμάτων,
Ἔνθα τράπεζαν εἰδάτων πλήρη κιχὼν
Τὴν ὕστερον βρωθεῖσαν ἐξ ὀπαόνων,
Μνήμην παλαιῶν λήψεται θεσπισμάτων.
Κτίσει δὲ χώραν ἐν τόποις Βορειγόνων
Ὑπὲρ Λατίνους Δαυνίους τ' ᾠκισμένην,
Πύργους τριάκοντ' ἐξαριθμήσας γονὰς

Maris terræque: simul quoque gemini filij
Mysorum regis (cuius aliquando latitans hastam
Curuabit vini deus, crura viticibus colligans)
Tarchon & Tyrrhenus, lupi feruidi,
Herculeo prognati sanguine:
Vbi mensam cibis plenam offendens,
Quam postea comederant socij,
In memoriam veterum redibit oraculorum,
Condétque in regione Aboriginum,
Vltra Latinos Dauniósque habitata,
Turres triginta, partus enumerans

Θέοινος.] ὁ Διόνυσος, ὡς θεὸς οἴνου εὑρετής. ὡς καὶ Αἰσχύλος φησί, πάτερ θέοινε μαινάδος ζευκτήριε. καὶ Διονύσιος φησὶν ὁ Σκυμναῖος· μὰ τὰς θεοίνου καὶ κορωνίδος κόρας.

Γυῖα συνδήσας.] εἴρηται ὄπισθεν. Ἡρακλείων αἱμάτων.] Ἡρακλέους, καὶ Αὔγης τῆς θυγατρὸς Ἀλέου, παῖς Τήλεφος, Τηλέφου καὶ Ἱέρας, Τάρχων καὶ Τυρσηνός. ἔνθα τράπεζαν.] εἶπον τὴν ἱστορίαν ὄπισθεν πλατέως, ὅπως ἔκτισεν Αἰνείας τὴν Λαβινίαν. κἂν οὗτοι μὴ εἰδότες, τὴν Ῥώμην φασίν. ὅρα γὰρ ὅπως φασὶ τὴν ἱστορίαν. χρησμὸν ἔλαβεν ὁ Αἰνείας, ἔνθα ἂν οἱ ἑταῖροι αὐτοῦ καταφάγωσι τὰς ἑαυτῶν τραπέζας, ἐκεῖ κτίσειν πόλιν. ἦλθον οὖν ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ ἀπορήσαντες τραπεζῶν ἐχρήσαντο, καὶ τέλος ἔφαγον καὶ τὰς τραπέζας, ἤτοι τοὺς ἄρτους. συνεὶς οὖν ὁ Αἰνείας τὸν χρησμόν, ἔκτισε τὴν Λαβινίαν πόλιν ἐκεῖσε, κἂν οἱ μὴ εἰδότες τὴν Ῥώμην φασί.

κτίσει δὲ χώραν.) κτίσει δὲ εἰς τὴν χώραν. οὐ γὰρ ἡ χώρα κτίζεται, ἀλλ' ἡ πόλις. Βορειγόνων.] πάντα τολμητὰ βατὰ καὶ γραπτὰ τῷ Λυκόφρονι. οἱ Ἰταλοὶ πρότερον Ἀβορήγινες ἐκαλοῦντο, καὶ ἕτερα μυρία ἀπὸ τῶν οἰκησάντων αὐτὰ ἐθνῶν. οὗτος δὲ Βορειγόνους λέγει, τοὺς Ἀβορειγόνους. ὑπὲρ Λατίνους.) φλυαρεῖ καὶ εἰς τοῦτο. αὐτοὶ γὰρ οἱ Ἀβορήγινες, ἀπὸ Λατίνου τοῦ Φαύνου, ἢ Ἡρακλέους υἱοῦ, Λατῖνοι ἐκλήθησαν. πύργους τριάκοντα) καὶ ἐνταῦθα φλυαρεῖ. οὐ τριάκοντα γὰρ πόλεις ἔκτισεν Αἰνείας, ἀλλὰ τῷ τριακοστῷ ἔτει ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀσκάνιος, ὡς ὄπισθεν εἶπον, ἔκτισε τὴν Ἄλβαν πόλιν, ἀπὸ τῆς λευκῆς χοίρου, ἣν ἐκ τῆς Ἰλίου ἔλαβεν, κἂν καὶ ταύτην μέλαιναν οὗτος λέγει.

Συὸς κελαινῆς, ἣν ἀπ' Ἰδαίων λόφων
Καὶ Δαρδανίων ἐκ τόπων ναυσθλώσεται,
Ἰσηρίθμων θρέπτειραν ἐν τόκοις κάπρων.
Ἧς καὶ πόλει δείκηλον ἀνθήσει μιᾷ

Χαλκῷ τυπώσας, καὶ τέκνων γλαγοτρόφων.
Δείμας δὲ σηκὸν Μυνδίᾳ Παλληνίδι
Πατρῷ' ἀγάλματ' ἐγκατοικιεῖ θεῶν,
Ἃ δὴ παρώσας καὶ δάμαρτα καὶ τέκνα,
Καὶ κτῆσιν ἄλλην ὀμπνίαν κειμηλίων,
Σὺν τῷ γηραιῷ πατρὶ πρεσβιώσεται
Πέπλοις περισχὼν, ἦμος αἰχμηταὶ κύνες,
Τὰ πάντα πάτρας συλλαφύξαντες πάλῳ.

Suis nigræ, quam ab Idæis collibus
Et ſedibus Dardaniis naui vehet,
Totidem porcellorum in partu nutricem:
Cuius etiam in vrbe vna ſimulacrum conſecrabit
Aere ſculptum, & porculorum lactentium.
Extructo autem templo Myndiæ Pallenidi,
Penatum deorum intus collocabit ſimulacra,
Quæ ſanè contemnens & vxorem & liberos,
Et poſſeſſionem aliam theſaurorum opimam,
Cum ſene patre pluris faciet,
Veſtibúſque inuoluet, quando bellicoſi canes
Omnem patriam ſimul diripientes ſorte,

Ἰσαρίθμων.] καὶ τοῦτο καλῶς ἔχει, καὶ πρὸς τὴν ψευδῆ τούτου ἱστορίαν. οὐ γὰρ πρότερον ἐκτίσθησαν, ἃς λέγει πόλεις, καὶ ὕστερον ἡ χοῖρος ἔτεκεν, ὡς εἰπεῖν τὰς κτίσεις αὐτῆς ἰσαρίθμους τοῖς πύργοις, ἀλλὰ τοὐναντίον. ἃ δὴ παρώσας.) ἐν ὑπερβατῷ ἡ σύνταξις· ἅτινα δὴ ἀγάλματα πρεσβιώσεται καὶ τιμήσει, σὺν τῷ γηραιῷ πατρὶ περισχὼν, καὶ καλύψας ἐν τοῖς πέπλοις, ἱμάτια παρώσας καὶ δάμαρτα, καὶ τέκνα, καὶ κτῆσιν ἄλλην ὀμπνίαν κειμελίων, ἤτοι τὸν πλοῦτον. ἦμος οἱ αἰχμηταὶ κύνες τὸ καὶ τὸ ποιήσωσι. φασὶ γὰρ, ὅτι ὁ Λυκόφρων, καὶ λοιποί τινες, ὅτι πορθουμένης τῆς Τροίας ὑφ' Ἑλλήνων, Αἰνείας μόνον ἠλευθερώθη ὑπ' αὐτῶν, καὶ ἐκελεύσθη λαβεῖν ἐκ τῆς πόλεως ὃ βούλεται. παρεάσας δὲ τὸν οἶκον, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ τέκνα, προέκρινε τὰ τῶν θεῶν ἀγάλματα, καὶ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα. αἰῆλθεν εἰς τὸν Ἄθω, καὶ ἐκεῖ ἔκτισε πόλιν ὀχυρὰν, τὴν ἀπ' αὐτοῦ Αἰνειάδα προσαγορευθεῖσαν. ἔνθα ἔτυχεν τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἀγχίσην τελευτῆσαι. καὶ πολυτελῶς αὐτὸν καύσας, τὸν χοῦν αὐτοῦ ἐν χρυσῇ λάρνακι βαλὼν, θρηνήσας αὐτὸν οὐ μικρῶς ἀπ' αὐτῆς ἀπήνεγκε. ἔλαβε δὲ καὶ σὺν, ἥ τις ἔτεκε λ΄ τέκνα, ἧς καὶ ἄγαλμα ποιήσας σὺν τοῖς τέκνοις αὐτῆς, ἀνεστήλωσεν ἐν μιᾷ τῶν παρ' αὐτοῦ κτισθεισῶν πόλεων. ταῦτα μὲν οὗτοι φασί. Λέσχης δὲ ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκὼς, Ἀνδρομάχην καὶ Αἰνείαν αἰχμαλώτους φησὶ δοθῆναι τῷ Ἀχιλλέως υἱῷ Νεοπτολέμῳ, καὶ ἀπαχθῆναι σὺν αὐτῷ εἰς Φαρσαλίαν τὴν Ἀχιλλέως πατρίδα. φασὶ δὲ οὑτωσί·

Αὐτὰρ Ἀχιλλέως μεγαθύμου φαίδιμος υἱὸς,
Ἑκτορέην ἄλοχον κατάγει κοίλας ἐπὶ
νῆας.
Παῖδα δ' ἑλὼν ἐκ κόλπου ἐϋπλοκάμοιο τι-
θήνης,
Ῥῖψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ πύργου. τὸν δὲ
πεσόντα

Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος, καὶ μοῖρα κραταιή.
Ἐκ δ' ἕλετ' Ἀνδρομάχην ἠΰζωνον παράκοιτιν,
Ἕκτορος, ἥν τέ οἱ αὐτῷ ἀριστῆες Παναχαιῶν,

Δῶκαν ἔχειν ἐπίηρον ἀμειβόμενοι γέρας ἀνδρί,
Αὐτὸν τ' Ἀγχίσαο κλυτὸν γόνον ἱπποδάμοιο,
Αἰνείαν ἐν νηυσὶν ἐβήσατο ποντοπόροισιν,
Ἐκ πάντων Δαναῶν ἀγέμεν γέρας ἔξοχον ἄλλων.

Τούτῳ μόνῳ πόρωσιν αἵρεσιν, δόμων
Λαβεῖν ὃ χρῄζει, κἀπενέγκασθαι δάνος.
Τῷ καὶ παρ' ἐχθροῖς εὐσεβέστατος κριθεὶς,
Τὴν πλεῖστον ὑμνηθεῖσαν ἐν χάρμαις πάτραν
Ἐν ὀψιτέκνοις ὀλβίαν δωμήσεται,
Τύρσιν μακεδνὰς ἀμφὶ Κιρκαίου νάπας,
Ἀργοῦς τε κλεινὸν ὅρμον Αἰήτην μέγαν,
Λίμνης τε Φόρκης Μαρσιωνίδος ποτὰ,
Τιτώνιόν τε χεῦμα τοῦ κατὰ χθονὸς
Δυώντος εἰς ἄφαντα κευθμῶνος βάθη.
Ζωστηρίου τε κλιτὺν, ἔνθα παρθένου
Στυγνὸν Σιβύλλης ἐστὶν οἰκητήριον,
Γρώνῳ βερέθρῳ συγκατηρεφὲς στέγης.
Τοσαῦτα μὲν δύστλητα πείσονται κακὰ
Οἱ τὴν ἐμὴν μέλλοντες αἰστώσειν πάτραν.

Huic soli dabunt optionem ex ædibus
Sumendi quod velit,& auferendi pro præmio.
Quapropter & ab inimicis iudicatus pietatis ple-
nissimus,
Plurimum celebratam in bellis patriam
Per posteros ædificabit,felicem
Arcem,altas iuxta Circæi syluas,
Portúmque Argonis inclytum,Æeten magnum,
Phorcésque,Marsicæ paludis,latices,
Titonísque aquam sub terram
Subeuntis in obscuras hiatus profunditates,
Et Zosterij promontorium,vbi virginis
Horrendum est Sibyllæ domicilium,
Cauo antri barathro contectum.
Ac tot quidem intoleranda patientur mala,
Qui meam vastaturi sunt patriam.

Ἐν ὀψιτέκνοις.] Ῥῶμος γὰρ καὶ Ῥωμύλος οἱ τούτου ἀπόγονοι, ταύτην ἔκτισαν. μικρὸν γραφόμενον, ἐκτείνεται ὑπὸ τοῦ μ̄, καὶ δέχεται αἰτίαν μακροῦ καὶ μικροῦ ὄν. Ἀττικῶς δὲ μέγα γράφεται. Ἀργοῦς τε κλεινὸν ὅρμον Αἰήτην.] Αἰήτης λιμὴν ἐν Ἰταλίᾳ, ἔνθα φασὶν ὁρμισθῆναι τὴν Ἀργὼ, καὶ καθαρθῆναι ὑπὸ Κίρκης ἐκ τοῦ φόνου τοῦ Ἀψύρτου Ἰάσονα καὶ Μήδειαν. Φόρκη δὲ, λίμνη σταδίοις φ̄ ἀπέχουσα τῆς Ῥώμης. Μαρσοὶ δὲ, ἔθνος Ἰταλίας, παρὰ ταύτην τὴν λίμνην οἰκοῦντες. Τιτώνιόν τε χεῦμα.) Τίτων ποταμὸς Ἰταλίας, ἐγγὺς Κιρκαίου, ὃ Κίρκαιον, ἀπὸ τῆς Κίρκης καλεῖται. ὁ δὲ Τίτων οὗτος, ποταμὸς οὐκ εἰς θάλασσαν ῥέει, ἀλλ' ὑπὸ τῆς γῆς καταπίνεται, ὥς φησὶ καὶ Φιλοστέφανος. Ζωστηρίου τε κλιτύν.] Ζωστὴρ ὄρος Ἰταλίας, ἐν ᾧ ἱερὸν Ζωστηρίου Ἀπόλλωνος. φησὶν οὖν, ὅτι ἐνταῦθα διῆγεν ἡ Σίβυλλα Κυμαία. ἣν καὶ Ἀπόλλωνος φασὶν ἀδελφὴν, Ἐρυθραία, καὶ Σαρδιανή. ὥσπερ καὶ τρεῖς Βάκιδες χρησμολόγοι, ὁ ἐξ Ἐλαιῶνος τῆς Βοιωτίας, καὶ ὁ Ἀθηναῖος, καὶ Ἀρκάς. περὶ ἧς δὲ Σιβύλλης νῦν ὁ Λυκόφρων λέγει Κυμαία ἦν, ἥ τις τέθνηκεν ἐν χρόνῳ Ταρκυνίου τοῦ ὑπερηφάνου, βίβλους προφητικὰς αὐτῆς τρεῖς, ἢ θ̄ καταλιποῦσα, ὧν ἢ μίαν, ἢ τρεῖς ἐξωνήσαντο οἱ Ῥωμαῖοι, ὡς τὰς λοιπὰς τῆς ἐκείνης θεραπείας ἀναλωσάσης πυρὶ, ὅτι μὴ ἐδίδουν ἐκείνῃ ὅσον ἐζήτει χρυσόν. οἳ ὕστερον ποιήσαντες, ἐξωνήσαντο, ἢ μίαν τὴν καταλειφθεῖσαν, ἢ τρεῖς, καὶ ἔδοντο Μάρκῳ Ἀκιλίῳ φυλάσσειν. ζῶντα δὲ τοῦτον εἰς δέρμα βοὸς ἐμβαλόντες, ἀνεῖλον, ὅτι πρὸς μεταγραφὴν ἔδοτο, τὴν δὲ βίβλον, ἢ τὰς βίβλους ὀρύξαντες ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ μετὰ λάρνακος κατέχωσαν.

χώνῳ δὲ, τῷ κοίλῳ. βερέθρῳ δὲ, τῷ σπηλαίῳ.

Τί γὰρ ταλαίνῃ μητρὶ τοῦ Προμηθέως
Ξυνὸν πέφυκε, καὶ τροφῷ Σαρπηδόνος;
Ἃς πόντος Ἕλλης καὶ πέτραι Συμπληγάδες,
Σαὶ Σαλμυδισσὸς, καὶ κακόξεινος κλύδων
Σκύθαισι γείτων, καρτεροῖς εἴργει πάγοις,

Quid enim miseræ Promethei matri
Et Sarpedonis genitrici commune fuit?
Quas Hellespontus, & Symplegadum saxa,
Et Salmydissus, atque inhospitalis fluctus,
Scythis vicinus, firmis arcet rupibus,

Τί γὰρ ταλαίνῃ μητρὶ τοῦ Προμηθέως.) Ἀσίας καὶ Ἰαπετοῦ Προμηθεὺς καὶ Ἐπιμηθεύς. οὗ Προμηθέως, καὶ Ἡσιόνης, ἢ Ἀξιοθέας, παῖς Δευκαλίων. ἀπὸ γοῦν ταύτης τῆς Προμηθέως μητρὸς Ἀσίας, ὁ Λυκόφρων λέγει τὴν χώραν καλεῖσθαι, ὡς καὶ τὴν Εὐρώπην ἀπὸ Εὐρώπης, ἥ τις ἐκ Διὸς ἐγέννησε Σαρπηδόνα, Μίνωα, καὶ Ῥαδάμανθυν. ἕτεροι δὲ τὴν μὲν Ἀσίαν, ἀπὸ Ἀσίου φασὶ κληθῆναι. τὴν δὲ Εὐρώπην, ἀπὸ τινος Εὔρωπος, υἱοῦ Ἱμέρου. Ἄνδρων δὲ ὁ Ἁλικαρνασσεὺς, Ὠκεανὸν ἱστορεῖ γῆμαι δύο γυναῖκας, Παμφολύγην, καὶ Παρθενόπην. ἐκ μὲν οὖν Παμφολύγης φησὶ γεννῆσαι αὐτὸν, Ἀσίαν καὶ Λιβύην. ἐκ δὲ Παρθενόπης, Εὐρώπην καὶ Θρᾴκην. ἀφ' ὧν αἱ χῶραι τὴν κλῆσιν ἐσχήκασιν. ἃς πόντος Ἕλλης.] αἵ τινας Εὐρώπην καὶ Θρᾴκην διαχωρίζει ὁ Ἑλλήσποντος, καὶ τὸ καὶ τό. ὅθεν δὲ ἐκλήθη Ἑλλήσποντος, εἴπομεν πολλάκις. τοῦτο δὲ ἰστέον, ὅτι Ἑλλήσποντός ἐστιν ὁ ἀπὸ Σηστοῦ καὶ Ἀβύδου τόπος, οὗ ὁ Ξέρξης τὴν γέφυραν ἔζευξεν, μέχρι τοῦ Θρακικοῦ ἡμετέρου Βοσπόρου, ὃν Βόσπορον Δαρεῖος ὁ Ξέρξου πατὴρ ἐγεφύρωσε, πρὸ τοῦ γεφυρῶσαι Ξέρξην τὸν Ἑλλήσποντον. πέτραι συμπληγάδες.] ἃς Ὅμηρος πλαγκτὰς καλεῖ. εἰσὶ δέ φησιν αὐτὰς περὶ Τυρσηνίαν. ὁ δὲ Ἐρατοσθένης συνορμάδας καλεῖ. κεκρυμμένως δὲ καὶ λεληθότως,

παρὰ τὸν Εὔξεινον πόντον φησίν, ἤτοι περὶ τὸ στενόν. Ἀπολλώνιος δὲ, καὶ οὗτος ὁ Λυκόφρων, Συμπληγάδας αὐτὰς λέγουσιν. ἀλλ' ὁ μὲν Λυκόφρων οὗτος φαίνεται μεταξὺ ταύτας εἶναι λέγων Καλχηδόνος καὶ Βυζαντίου, ὡς εἶναι τὸ λεγόμενον παρ' ἰδιώταις βαρβάροις ῥεῦμα. ὁ δ' Ἀπολλώνιος ποτὲ μὲν φαίνεται, παρὰ τὸν Εὔξεινον πόντον, ἤτοι τὴν τοῦ στενοῦ κλεῖδα λέγων αὐτὰς, ποτὲ δὲ ὁμοίως τῷ Λυκόφρονι γράφων·

Γληγάδας ἀξίνοις, καὶ ὅπου φοινήϊα δόρπα.

ἦσαν δὲ αἱ Συμπληγάδες, ὡς ληροῦσι, πέτραι δύο, συγκρούουσαι πρὸς ἀλλήλας, καὶ συναράσσουσαι τὰ πλοῖα. ἐπεὶ δὲ παρέπλευσε ταύτας ἡ Ἀργὼ, ἐρριζώθησαν, καὶ ἐπαύθησαν τῆς κινήσεως. ὡς λέγουσι δὲ, ἡ μὲν ἐν Εὐρώπῃ ἦν πρὸς τῷ Βυζαντίῳ, ἡ δὲ ἐν Ἀσίᾳ πρὸς τῇ Καλχηδόνι. Συμπληγάδες.] αἱ συμπλέουσαι, καὶ προσκρούουσαι ἀλλήλαις. πλακταὶ δὲ, ὡς πλανώμεναι περὶ τὰς ἀκτάς. Σαλμυδισσός.] τὸ μεταξὺ Βυζαντίου καὶ δαμάλεως πέλαγος, ἀπὸ Σαλμυδισσοῦ παραῤῥέοντος ποταμοῦ.

καὶ κακόξεινος κλύδων.] ὁ Εὔξεινος τὸ στενόν. κατ' ἀφημισμὸν δὲ ἐλέγετο Εὔξεινος, διὰ τὸν σκολιὸν πλοῦν, ἢ τοὺς κατοικοῦντας λῃστὰς, οὓς Ἡρακλῆς ἀνεῖλε. καλῶς δὲ νῦν ὁ Λυκόφρων ἔφη κακόξεινον τοῦτον, Αἰσχύλῳ ἀκολουθῶν. Αἰσχύλος γὰρ περὶ τῆς θαλάσσης ταύτης, οὑτωσὶ λέγων·

Ἐχθρόξενος ναύταισι μητρυιὰ νεῶν.

Σκύθαισι γείτων.] μετὰ γὰρ τὸ στενὸν πέλαγος, καὶ τὸ ἱερὸν, ἔστιν ἡ Σκυθία.

Λίμνην τε τέμνων Τάναϊς ἀκραιφνὴς μέσην,
Ῥείθροις ὁρίζει, προσφιλεστάτην βροτοῖς
Χίμετλα Μαιώταισι θρηνοῦσι ποδῶν.
Ὄλοιντο ναῦται πρῶτα Καρνῖται κύνες,
Οἳ τὴν βοῶπιν ταυροπάρθενον κόρην,
Λέρνης ἀνηρείψαντο φορτηγοὶ λύκοι,

Paludémque dirimens rapidus Tanais mediam,
Fluentis distinet, hominibus iucundissimam
Mæotiis, perniones pedum lugentibus.
Pereant nautæ primum Carnitæ canes,
Qui bouis præditam facie tauri virginem puellam
A Lerna asportarunt, mercatores lupi,

Λίμνην τε τέμνων Τάναϊς.] ὁ Τάναϊς ποταμὸς Σκυθίας, διαιρεῖ Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην ἐκβάλλων, εἰς τὴν Μαιῶτιν λίμνην, ὥς φησι Διονύσιος·

Εὐρώπην δ' Ἀσίης Τάναϊς διὰ μέσσον ὁρίζει,
Ὃς ῥά θ' ἑλισσόμενος γαίης διὰ Σαυροματάων,
Σύρεται ἐς Σκυθίην τε καὶ ἐς Μαιώτιδα λίμνην.

χίμετλα.] τὰ ἐκ χειμῶνος ἀποψύγματα τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν. τοιοῦτον γὰρ ἐστι ψυχρὸν ἡ περὶ Μαιῶτιν Σκυθία, ὡς χίμετλα, ἤτοι ἀποκαύματα γίνεσθαι ἐν τοῖς ἐνοικοῦσι τὴν χώραν. ἴαμα δὲ χιμέτλων, καθά φησι Νίκανδρος, ἀμφισβαίνης ὄφεως δέρμα, καὶ παλιούρου ῥίζης ζωμὸς περικλυζόμενος αὐτοῖς. ὄλοιντο ναῦται πρῶτα Καρνῖται.] Κάρνη πόλις φοινίκης. Φοίνικες δὲ ἔμποροι ὄντες, ἦλθον εἰς Ἄργος, καὶ ἁρπάσαντες Ἰὼ τὴν Ἰνάχου θυγατέρα, ἐκόμισαν εἰς Αἴγυπτον τῷ Ὀσίριδι, ὡς ὁ Λυκόφρων οὗτος φησὶ καὶ ἕτεροι. ὁ δὲ Ἡρόδοτος αὐτὴν λέγει τὴν Ἰὼ, παρὰ τὸ πλοῖον τῶν Φοινίκων κα-

περχομένην μίγνυσθαι τῷ ναυκλήρῳ. ἔγκυος δὲ γενομένη, ἐξῃτήσατο αὐτὸ φόβῳ τοῦ πατρὸς ἀπαχθῆναι εἰς Αἴγυπτον. βοῶπιν δὲ αὐτὴν λέγει, ὅτι μυθικῶς ὥς φασιν ὁ Ζεὺς ἐμίγνυτο αὐτῇ, ὃ γνοῦσα ἡ Ἥρα βοῦν αὐτὴν ἐποίησεν. ἡ δ' ἀλήθεια οὕτως ἔχει, ὅτι οἰστρηθεῖσα ὑπὸ ἔρωτος δίκην βοὸς ἐπλανᾶτο. ταυροπάρθενον.] σόλοικον φαίνεται. εἰ μὴ οὕτως εἴπη τις, τὴν ἐποχουμένην τῷ ταύρῳ, ἤτοι τῷ ταυρομόρφῳ πλοίῳ. οὐ γὰρ ἀῤῥενόθηλυς ἦν, ὥστε λέγειν αὐτὴν ταυροπάρθενον. οὐ γὰρ ταῦρος ἐγένετο, ἀλλὰ βοῦς.

Πλάτιν πορεῦσαι κῆρα Μεμφίτῃ πρόμῳ,
Ἔχθρας δὲ πυρσὸν ἦραν ἠπείροις διπλαῖς.
Αὖθις γὰρ ὕβριν τὴν βαρεῖαν ἁρπαγῆς
Κουρῆτες ἀντίποινον Ἰδαῖοι κάπροι
Ζητοῦντες, αἰχμάλωτον ἤμπορευσαν πόριν
Ἐν ταυρομόρφῳ τράμπιδος τυπώματι
Σαραπίαν Δικταῖον εἰς ἀνάκτορον
Δάμαρτα Κρήτης ἀστέρῳ στρατηλάτῃ.
Οὐδ' οἵγ' ἀπηρκέσθησαν ἀντ' ἴσων ἴσα
Λαβόντες, ἀλλὰ κλῶπα σὺν Τεύκρῳ στρατὸν

Coniugem deducendam infelicem Memphitum duci:
Odiique facem duabus extulêre continentibus.
Rursus enim iniuriam grauem raptus
Mutuam Curetes Idæi apri
Persequentes, captiuam traxerunt iuuencam
In tauriformi nauigij vase
Sarapeam Dictæam in palatium,
Vxorem stellato Cretæ imperatori.
Nec illi contenti fuerunt pro paribus paria
Accepisse: sed raptorem exercitum cum Teucro,

Πλάτιν.] πλάτιδας καὶ πλάτωνας λίνας, δαγίδας τὰς νύμφας καλοῦσι Λάκωνες, Κύπριοι, καὶ ἕτεροι. Μεμφίτῃ.] τῷ Ὀσίριδι, ὡς οὗτος φησί. Μέμφη πόλις Αἰγύπτου. κῆρα δὲ αὐτὴν εἶπεν, ὅτι ἀρχὴ πολέμου γέγονε Ἀσίᾳ καὶ τῇ Εὐρώπῃ, ταῖς δυσὶν ἠπείροις. Κουρῆτες.) οἱ τὸν Δία θρέψαντες δαίμονες ἐν Κρήτῃ, ἀφ' ὧν νῦν Λίβας τοὺς Κρῆτας λέγει. ἀντίποινον.] εἰς ἀντέκτισιν ἀνάσωσμα Εὐρώπην ἐκ Φοινίκης ἁρπάσαντας, ἀντὶ τῆς Ἰοῦς. ἐν ταυρομόρφῳ τράμπιδος.] καλλίστως τοῦτο γέγραφεν ὁ Λυκόφρων, ὅτι ταυρομόρφῳ πλοιαρίῳ ἐκ Φοινίκης οἱ Κρῆτες τὴν Εὐρώπην ἁρπάσαντες, ᾤχοντο. ληροῦσι γὰρ οἱ μυθογράφοι, ὅτι ὁ Ζεὺς ταῦρος γεγονὼς, αὐτὴν ἥρπαξεν. ἔχει δὲ καὶ ἄλλως ὁ νῦν μῦθος. ταῦρος ὁ Κνώσιος στρατηγὸς παρὰ Ἀστερίου, τοῦ καὶ Μινωταύρου, βασιλέως Κρήτης, πεμφθεὶς, ἀφήρπαξεν αὐτὴν ἐκ Σαραπίας πόλεως Φοινίκης, μεταξὺ Σιδῶνος καὶ Τύρου κειμένης. πόριν.] δάμαλιν. εὗρον δὲ πολλάκις, ὅτι δύο ρρ χρὴ γράφειν. πόρτις γὰρ ἦν. ἐπεὶ οὖν γέγονε πόῤῥις, ἀντὶ τοῦ τ ὀφείλει τεθῆναι ρ. οὗτος δὲ ἀδείᾳ Λυκοφρονικῇ πάντα γράφει, οὐκ εἰδὼς, ὡς

ἔοικεν, ὅτι χωλὸν πάθος ἐστὶν τοῦ ἰάμβου, καὶ τίθεται καὶ σπονδεῖος καὶ τροχαῖος ἐν τῷ τέλει τοῦ ἰαμβικοῦ. δικταῖον.] Δίκτη καὶ Ἴδη ὄρη κρητικά. ἔστι δὲ καὶ Ἴδη ὄρος Τροίας, ὡς καὶ Ἄρατος φησὶ περὶ τῆς ἐν Κρήτῃ Ἴδης.

Δίκτῳ ἐν ἀώδει ὄρεος σχεδὸν ἰδαίοις.

Κρήτης ἀστέρων στρατηλάτης.] ὁ Ἀστέριος ἐστὶν, ὁ καὶ Μινώταυρος. εἶχε δὲ, ὥς φασι, ταύρου πρόσωπον. ἦν δὲ Πασιφάης υἱὸς γεννηθεὶς αὐτῇ ὑπὸ Μίνωος καὶ ταύρου, ὃν ὁ Δαίδαλος ἐποίησεν. ἢ τὸ ἀληθὲς, ὑπὸ Ταύρου τοῦ στρατηγοῦ, ᾧ καὶ ὅμοιος ὤν, ἐμυθεύθη ταύρου πρόσωπον ἔχειν. ἔστι δὲ ὁ Λυκόφρων τὸν Ἀστέριον Δία λέγει πατέρα εἶναι τοῦ Σαρπηδόνος Μίνωος καὶ Ῥαδαμάνθυος. οὐδ' οἵγ' ἀπηρκέσθησαν.] οὐδὲ οἱ Κρῆτες Ἕλληνες ὄντες, ἠρκέσθησαν τιμωρησάμενοι τοὺς βαρβάρους, καὶ ἀντὶ τῆς Ἰοῦς τὴν Εὐρώπην ἁρπάξαντες, ἔστειλαν εἰς ἀποικίαν περὶ τὴν Τροίαν Τεῦκρον καὶ Σκάμανδρον, οὗ Σκαμάνδρου θυγατέρα γήμας ὁ Δάρδανος, γεννᾷ τοὺς ἐμοὺς προγόνους. πῶς οὖν ἐπεὶ μᾶλλον τούτων συγγενῆ ἔλαβεν ὁ Δάρδανος, τὸ οὐ παρ' αὐτῶν ἀφῃρέθη, ὥς φησιν ὁ Λυκόφρων·

Οὐδ' οἵγ' ἀπηρκέσθησαν, ἀλλ' ἔστειλαν στρατόν. πρὸς τοῦτο ἀποβλέψας ὁ Λυκόφρων εἶπε, πρὸς τὸ ὅτι περὶ Τροίαν ἀπελθόντες ἀποικίαν ἐστείλαντο, καὶ ἔκτισαν τὸ Σμίνθιον. τὴν γὰρ ἐπιγαμίαν ἑκόντες ἐποιήσαντο. ἡ δὲ ἱστορία οὕτως ἔχει· Τεῦκρος υἱὸς ἦν Σκαμάνδρου τοῦ Κρητὸς, τούτῳ ἐδόθη χρησμὸς, ἐκεῖ οἰκῆσαι, ἔνθα γηγενεῖς ἐπίθωνται αὐτοῖς. παρὰ δέ τι τῆς Ἰλίου μέρος γενόμενοι, βρωθέντων νύκτωρ ὑπὸ μυῶν τῶν ὀχέων, τῶν ἀσπίδων, καὶ τῶν νευρῶν τῶν τόξων αὐτῶν, μνησθέντες τοῦ χρησμοῦ ἔκτισαν τὸ Σμίνθιον, καὶ ἱερὸν Σμινθίου Ἀπόλλωνος. οἱ γὰρ μῦες παρὰ Κρησὶ σμίνθοι καλοῦνται. κτίσαντες δὲ τὴν πόλιν, κατῴκησαν ἐκεῖ, καὶ ἐβασίλευσε Τεῦκρος· ἀφ' οὗ καὶ Τεῦκροι οἱ ἥρωες, ὡς καὶ Καλλίμαχος·

Τεύκρων ἡνίκα νῆες Ἀχαιῶν ἄστεα κήδειν.

Καὶ σὺν Σκαμάνδρῳ Δραυκίῳ φυτοσπόρῳ
Εἰς Βεβρύκων ἔστειλαν οἰκητήριον,
Σμίνθοισι δηρίσοντας, ὧν ἀπὸ σπορᾶς
Ἐμοὺς γενάρχας ἐξέφυσε Δάρδανος,
Γῆμας Ἀρίσβαν Κρῆσσαν εὐγενῆ κόρην.
Καὶ δευτέρους ἔπεμψαν ἁρπαγὰς λύκους,
Ταγῷ μονοκρήπιδι κλέψοντας νάκην
Δρακοντοφρουροῖς ἐσκεπασμένην σκοπαῖς,
Ὃς εἰς Κύταιαν τὴν Λιγυστικὴν μολὼν,
Καὶ τὴν τετράπτιλω ὕδρον εὐνάσας θρόνοις,
Καὶ γυρὰ ταύρων βαστάσας πυριπνόων

Et cum genitore, Scamandro Cretensi,
In Bebrycum regionem dimiserunt
Cum muribus pugnaturos: ex quorum origine
Meos maiores procreauit Dardanus,
Ducta Arisba Cressa nobili puella.
Quin etiam secundos miserunt rapaces lupos,
Regi vnum induto calceum furaturos vellus

Draconis

Draconis custodibus munitum excubiis:
Qui Cytæam veniens Ligusticam,
Et quadrinarem draconem sopiens pharmacis,
Curuáque taurorum regens igniuomorum

Δρακαίῳ.] Κρητικῷ. Δρακάνη γὰρ πόλις Κρήτης. εἰς Βεβρύκων.] τῶν Τρώων. Βέβρυκες γὰρ νῦν, οἱ Μυσοὶ, ἐνδότεροι Βιθυνῶν ὄντες, ὧν ὅρος Ὄλυμπος. εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι Βέβρυκες ἔθνος Γαλατῶν, μεταξὺ Πυρήνης καὶ Κεραυνίων ὀρῶν καὶ Ἰβηρίας κείμενον, οἳ καλοῦνται Ναρβωνήσιοι. ὧν ἀπὸ σποράς.] Ἀρίσβην, ἢ κατά τινας Βάτειαν θυγατέρα Τεύκρου γήμας Δάρδανος, γεννᾷ Ἐριχθόνιον, Τρῶα δ' Ἐριχθόνιος, Τρῶς δὲ Ἴλιον Ἀσσάρακον καὶ Γανυμήδην, Ἶλος γεννᾷ Λαομέδοντα, Λαομέδων Πρίαμον, Πρίαμος τὴν Κασσάνδραν αὐτὴν καὶ τοὺς αὐτῆς ἀδελφούς. καὶ δ' αὖ τέρους ἔπεμψαν.] ὅπισθεν ζήτει, ὅπου περὶ πάντων κατὰ λεπτὸν ἔγραψα, εἰ καὶ βραχύτατα, ὅσα οὐδὲ πεντήκοντα Ἀπολλώνιοι. τὴν Λιγυστικήν.] ἡ Κύταια πόλις Κολχίδος ἐστίν. οἱ δὲ Κόλχοι ἔθνος ἐστὶν Λαζικὸν, ὡς ἔφην ὄπισθεν πλατυτέρως, πλησίον Ἀβασγῶν κείμενοι. ἡ δὲ Λιβύη, καὶ τὸ Λιγυστικὸν κλίμα, ὃ ἐκλήθη ἀπὸ Λίγυος τοῦ Ἀλεβίωνος ἀδελφοῦ, τῆς Κυρήνης καὶ Καρχηδόνος καὶ Ἀλεξανδρείας εἰσίν. ὁ δὲ Λυκόφρων οὗτος καινοτομῶν τὰ πολλά, καὶ τὴν Κολχικὴν Λιγυστικὴν καλεῖ. ὁ δὲ Λίγυς οὗτος κωλύων Ἡρακλῆ ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐλθεῖν, ἀνῃρέθη. καὶ κατὰ μὲν τοὺς μὴ εἰδότας διαίρεσιν κλιμάτων, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν δοκοῦντας Λιβυστικὴν καὶ Λιγυστικήν, οὕτως ὡς εἴπομεν ἔχει. κατὰ δὲ τὴν ἀκρίβειαν, Λιβυστικὰ μέρη εἰσὶν, ἅπερ εἴπομεν. οἱ δὲ Λίγυες τὴν παραλίαν ἀπὸ Τυρσηνίδος μέχρι τῶν Ἄλπεων καὶ ἄχρι Γαλατῶν νέμονται, ὥς φησι Δίων, καὶ ἕτεροι ἀκριβέστατοι ἱστορικοὶ, συγγραφεῖς τε καὶ γεωγράφοι. τετράπτιλον ὕδρον.] δικέφαλον δράκοντα, ἤτοι δύο ῥῖνας ἔχοντα. αἱ γὰρ δύο ῥῖνες, δ' πνοὰς ἔχουσιν. ὕδρον δὲ τὸν δράκοντα εἶπεν, εἶδος λαβὼν ἀπὸ εἴδους. θρόνοις.] φαρμάκοις τῆς Μηδείας, παρὰ τὸ θορῶ, θόρωνα καὶ θρόνα.

Ἄροτρα, καὶ λέβητι δαρθεὶς δέμας,
Οὐκ ἀσμένως ἔμαρψεν ἐρράου σκύτος,
Ἀλλ' αὐτόκλητον ἁρπάσας κεραΐδα,
Τὴν γρωτοφόντιν καὶ τέκνων ἀλάστορα,
Εἰς τὴν ἀλαλήθεαν κίστην ἡρματίξατο,
Φθογγὴν ἐδωλίων Χαονιτικῶν ἄπο
Βροτησίαν ἱεῖσαν ἔμπαιον δρόμων.
Πάλιν δ' ὁ πέτρας ἀσκέρας, αἴθρυσας
Καὶ φασγάνου ζωστῆρα καὶ ξίφος πατρὸς,
Ὁ Φημίου παῖς, Σκῦρος ὃ λυγρεῖς τάφοις
Κρημνῶν ἔνερθεν αἰγίλιψ ῥοιζουμένων
Πάλαι δοκεύει τοῖς ἀταρχύτοις ῥιφάς,

Aratra, & in lebete corpus excoctus,
Non impunè cepit arietis vellus,

Sed voluntariam rapiens ouem
Fratricidam, filiorúmque perditricem,
In loquacem imposuit picam,
Vocem è transtris Chaonicis
Humanam emittentem, cursus peritam.
Rursum qui è saxo calceos extraxerat,
Ensísque cingulum, & gladium patris,
Phemij nepos, cui Scyrus sepulcrum triste
Ardua sub præcipitiis deturbato
Iampridem seruat, insepultos iactus,

Καὶ λέβητι δαιβρυθεὶς δέμας.] φασὶν ὅτι ἡ Μήδεια τὸν Ἰάσονα ἑψήσασα, νέον ἐποίησεν.

ἐρράου.] τοῦ κριοῦ. ὁ δὲ Καλλίμαχος λέγει τοῦ κάπρου, παρὰ τὸ ὀρούω, τὸ ὁρμῶ. ἀλλ' αὐτόκλητον.] ηὐτομόλησε γὰρ καὶ ἡ Μήδεια πρὸς τὸν Ἰάσονα. κεραΐδα.] τὴν Μήδειαν νῦν. κεραΐς γὰρ ὄρνεον μικρότατον, καταφερὲς πρὸς συνουσίαν. κεραΐδα δὲ ταύτην λέγει, παρ' ὅσον κατέτηξεν ἑαυτὴν διὰ τὴν λύπην τῆς ἑτερογάμου Ἰάσονος. τὴν γνωτοφόντιν καὶ τέκνων ἀλάστορα.] τὴν ἀνελοῦσαν καὶ φονεύσασαν τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Ἄψυρτον. ἡ γὰρ Μήδεια φεύγουσα, καὶ διωκομένη παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς Ἀψύρτου, τοῦτον λαβοῦσα ταύτης καταλαβόντος ἀνεῖλεν. ὕστερον δὲ ἐν Κορίνθῳ, καὶ τοὺς ἐξ Ἰάσονος αὐτῆς παῖδας Μέρμηρον καὶ Φέρητα, διὰ τὴν πρὸς Ἰάσονα ζηλοτυπίαν, ὅτι ἀπολιπὼν αὐτὴν, ἔγημε Γλαύκην τὴν θυγατέρα Κρέοντος τοῦ βασιλέως τῶν Κορινθίων.

εἰς τὴν λάληθρον Κίσσαν.) τὴν Ἀργὼ λέγει, ὅτι ἡ τρόπις αὐτῆς ἐκ τῆς Δωδωναίας δρυὸς ἦν, φωνήεσσα καὶ λάλος. κίσσαν δὲ αὐτὴν καλεῖ, ἐπειδὴ τὸ ὄρνεον ἡ Κίσσα μιμητικόν ἐστι φωνῆς ἀνθρωπίνης, ὡς καὶ ἡ Ἀργώ. πάλιν δ' ὁ πέτρας ἀσκέρας.) τὴν περὶ Θησέως τοῦ ξίφους, καὶ τῶν ὑποδημάτων τῶν ὑπὸ τὴν κολουραίαν πέτραν πάλιν διαλαμβάνει. κολουραίαν γὰρ αὐτὴν ὁ Καλλίμαχος καλεῖ.

Ἔργα δέ μιν Τροιζῆνι κολουραίη ὑπὸ πέτρῃ
Θῆκε σὺν ἀρπίδεσσιν.

ἀσκέρας, εἶπον ὄπισθεν, ὅτι τὰ περὶ τοὺς πόδας πιλία, ἤτοι τὰ ὀρθέια λέγεται. ὁ δὲ Λυκόφρων τὰ ὑποδήματα λέγει. ὁ Φημίου παῖς.) ἀντὶ τοῦ Φημιάδης. κατὰ τοῦτον γὰρ ὁ Φημιάδου παῖς. Θησεύς φησι, τὸν Αἰγέα Φημίου εἶναι παῖδα, Αἰγέως δὲ Θησέα. καὶ ὅτι μὲν Αἰγέως καὶ Αἴθρας υἱὸς ὁ Θησεὺς, ἀληθές. ὁ δὲ Αἰγεὺς Πανδίονος υἱὸς ἦν, ἀλλ' οὐ Φημίου.

Σκύρος.) νῆσός ἐστιν ἡ Σκύρος μία τῶν Κυκλάδων, ἧς ἐβασίλευε Λυκομήδης, Δολόπων τὴν νῆσον οἰκούντων. ἐν γοῦν τῇ Σκύρῳ ταύτῃ Θησεὺς, ἢ ἀγροὺς ἔχων κατὰ Πλούταρχον, καὶ φιλίαν πρὸς τὸν Λυκομήδην, καὶ φοβηθεὶς διὰ τὴν ἁρπαγὴν τῆς Ἑλένης, καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ ἐκστρατείαν τῶν Διοσκούρων, ἦλθεν πρὸς Λυκομήδην, καὶ διέτριβε περὶ τὴν νῆσον. ἢ κατά τινας, ὅτι ὑπόνοιαν παρέχεν, ὅτι μέλλει τυραννεῖν ἐν Ἀθήναις. ἢ καθ' ἑτέρους, ὅτι ὑπὸ Λύκου τοῦ Αἰγέως ἀδελφοῦ, ἢ διὰ τὸν φόβον τῶν Παλλαντιδῶν, ἢ διὰ τὴν Ἱππολύτου ἀναίρεσιν, ἐξεώσθη τῶν Ἀθηνῶν, καὶ οὕτως φυγὰς ἦλθεν εἰς Σκύρον. κἀκεῖ δὲ νεωτερίζόμενον ὁ Λυκομήδης αὐτὸν ἰδών. καὶ δειλιάσας περὶ τῆς ἀρχῆς, ἀναγαγὼν ἐπί τινα λόφον, καὶ δῆθεν ἵνα ὑποδείκνυς κατεκρήμνισε καὶ ἀνεῖλεν αὐτόν.

Σὺν θηρὶ βλώξας τῷ πάσαντι δηΐας
Μύστῃ Τροπαίας μαστὸν εὔθηλον θεᾶς

Cum leone veniens initiato, qui bellicæ

Suxerat vberem Trophęæ mammam deæ,

Σοὺ θρεὶ βλώξας.] πάλιν ὁ Θησεὺς σὺν τῷ Ἡρακλεῖ ἐλθὼν εἰς τὴν Σκυθίαν πρὸς τὰς Ἀμαζόνας διπλοῦν παρεσκεύασε νεῖκος εἰς τοὺς Ἕλληνας, διὰ τὸν Ἱππολύτης ζωστῆρα, καὶ Ἀντιόπην τὴν Ἀμαζόνα, ἐξ ἧς Θησεὺς ἔσχεν Ἱππόλυτον. ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη· Ἀδμήτη ἡ Εὐρυσθέως θυγάτηρ, ἐπεθύμησε τὸν Ἱππολύτης κτήσασθαι ζωστῆρα, καὶ δὴ ἑνὶ πλοίῳ Ἡρακλῆς μετά τε Θησέως, καὶ ἑτέρων, εἰς Θεμισκύρας λιμένα ἦλθον, καὶ Ἱππολύτης τὸν ζωστῆρα τούτῳ ὑπέσχετο δοῦναι. Ἥρα δὲ ὁμοιωθεῖσα γυναικὶ, ταῖς λοιπαῖς Ἀμαζόσιν ἔλεγεν, ἁρπάξαι τοὺς ξένους τὴν Ἱππολύτην. ἐνόπλων δὲ αὐτῶν, ὡς πρὸς μάχην κατελθουσῶν, Ἡρακλῆς ἁρπαξάμενος κτείνει τὴν Ἱππολύτην, καὶ τὸν ζωστῆρα λαβὼν, Εὐρυσθεῖ καὶ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ ἀποκομίζει. καὶ Ἀπολλόδωρος μὲν καὶ λοιποὶ ἀναιρεθῆναι φασὶν ὑφ' Ἡρακλέους τὴν Ἱππολύτην. Ἀπολλώνιος δὲ οὕτω φησί·

Γνάμψαν ἀμαζονίδων ἔκαθεν λιμενήοχον ἄκρην,
Ἔνθα ποτὲ προμολοῦσαν ἀρητιάδαν Μελανίππην,
Ἥρως Ἡρακλέης ἐλοχήσατο, καί οἱ ἄποινα
Ἱππολύτη ζωστῆρα παναίολον ἐγγυάλιξεν,
Ἀμφικασιγνήτη, ὁ δ' ἀπήμονα πέμψεν ὀπίσω.

ἕτερος δέ τις ὅμοια τοῖς προτέροις φησί·

Τελαμὼν ἀκόρητος αὐτῆς,
Ἡμετέροις ἑτάροισι φόως προφόπτος ἔθηκε,
Κτείνας ἀνδρολέτηραν ἀμώμητον Μελανίππην.
Αὐτοκασιγνήτην χρυσοζώνης ἀνάσσης.

δηΐας.] τῆς Ἥρας. πολεμία γὰρ ἦν τῷ Ἡρακλεῖ.

Τροπαίας τῆς Ἥρας.] παρ' ὅσον καὶ αὐτῇ οἱ νικῶντες, ὡς καὶ τῷ Διὶ, τρόπαιον ἀνετίθεντο.

σπάσαντι.] μεταλαβόντι, θηλάσαντι. ἐθήλασε γὰρ Ἡρακλῆς τὴν Ἥραν παῖς ὢν Ἀθηνᾶς ἁρπαμένης αὐτὸν, καὶ πεισάσης τὴν Ἥραν θηλάσαι αὐτὸν, διὸ καὶ ἀπηθανατίσθη. μασθὸς δὲ ὁ ἀνδρεῖος, παρὰ τὸ μὴ ἐσθίεσθαι. μασὸς δὲ ὁ γυναικεῖος, ὁ μεσὸς ὢν γάλακτος. μύστῃ.) τῷ Ἡρακλεῖ. διότι ἐμυήθη ἐν Ἐλευσῖνι τὰ δι' αὐτὸν λεγόμενα μικρὰ μυστήρια. Εὔμολπος γὰρ οὐχ ὁ Θρᾷξ κατ' Ἴστρον, ἀλλ' ὁ θεὶς τὰ μυστήρια, ἐκέλευσε ξένους μὴ μυεῖσθαι. ἐλθόντος δὲ τοῦ Ἡρακλέους ἐν Ἐλευσῖνι, καὶ θέλοντος μυεῖσθαι, τὸν μὲν τοῦ Εὐμόλπου νόμον φυλάττοντες, θέλοντες δὲ καὶ τὸν κοινὸν εὐεργέτην Ἡρακλέα θεραπεῦσαι, οἱ Ἐλευσίνιοι ἐπ' αὐτῷ τὰ μικρὰ ἐποιήσαντο μυστήρια. οἱ δὲ μυούμενοι μυρσίνῃ ἐστέφοντο.

Ζωστηροκλέπτης, νεῖκος ὤρινεν διπλοῦν
Στόρνην τ' ἀμέρσας καὶ Θεμισκύρας ἄπο
Τὴν τοξόδαμνον νοσφίσας Ὀρθωσίαν.
Ἧς αἱ ξυνάιμοι παρθένοι Νεπτουνίδες,
Ἔρην λιποῦσαι Λάγμον, ἠδὲ Τήλαμον,
Καὶ χεῦμα Θερμώδοντος, Ἀκταῖόν τ' ὄρος,
Ποινὰς ἀθέλκτους ἁρπαγῆς διζήμεναι,
Ὑπὲρ κελαινὸν Ἴστρον ἤλασαν Σκύθας
Ἵπποις, ὁμοκλητῆρον ἱεῖσαι βοὴν

Fur balthei, rixam excitauit duplicem,

Tum zonam auferens, tum ex Themiscyra
Sagittariam rapiens Orthosiam:
Cuius sorores, puellæ Neptunides,
Erin relinquentes, Lagmum, Telamum,
Et fluuium Thermodontis, Actæúmque montem,
Pœnas implacabiles rapinæ quærendo,
Vltra nigrum Istrum Scythicas egerunt
Equas, bellicam emittentes vocem

Ζωστηροκλέπτης.) ἐπεὶ τὸν Θησέα φησὶ λαβεῖν τὸν ζωστῆρα τῆς Ἱππολύτης, καὶ δοῦναι τῷ Ἡρακλεῖ. αὐτὸς δὲ ἔλαβε τὴν Ἱππολύτην κατὰ τοῦτον τὸν Λυκόφρονα, ἐξ ἧς ἔσχε τὸν σώφρονα Ἱππόλυτον. μετὰ δὲ θάνατον αὐτῆς, ἔλαβε Φαίδραν, ἥτις ἐρασθεῖσα τοῦ Ἱππολύτου καὶ μὴ ἰσχυάσης σχεῖν τοῦτον, ᾠκοδόμησε ναὸν τῇ Ἀφροδίτῃ, ἐρωτικὸν αὐτὸν καλέσασα. εἶτα διὰ τὸ πολὺν ἔρωτα ἔχειν αὐτὴν, εἰς νόσον περιέπεσε, καὶ τῆς τροφοῦ αὐτῆς οὐ μικρῶς ἀναγκασάσης αὐτὴν εἰπεῖν, μετά τινα χρόνον ἀνήγγειλεν. ἡ δὲ φαρμάκοις βουλομένη λῦσαι τὸν ἔρωτα αὐτῆς, καὶ μὴ δυναμένη, εἰσῆλθε πρὸς τὸν Ἱππόλυτον. κἀκεῖνος δὲ μὴ δεξάμενος τὸ ταύτης ῥῆμα, ἀπεδίωξε μετ᾽ ὀργῆς. ἡ δὲ Φαίδρα γνοῦσα, ἑαυτὴν ἀπέπνιξε. νῦν ἡμεῖς δὲ τοῦτον λέγομεν, ὅτι Θησεὺς ἐξ Ἀντιόπης τὸν Ἱππόλυτον ἔσχεν, οὐχὶ ἐξ Ἱππολύτης. ἐκείνη μὲν γὰρ ἡ ἀπελύθη, λαβόντος Ἡρακλέους τὸν ζωστῆρα παρὰ Μελανίππης τῆς αὐτῆς ἀδελφῆς. ἡ Ἱππολύτη μὲν ἀνῃρέθη παρ᾽ Ἡρακλέους, Μελανίππη δὲ παρὰ τοῦ Τελαμῶνος. Θεμίσκυρα πόλις Παφλαγονίας καὶ Ἀμαζόνων, ἔνθα Θεμισκύρειαι αἱ Ἀμαζόνες λέγονται. τὴν τοξόδαμνον.] οἱ μὲν ἄλλοι πάντες προπαροξύτονον τοξόδαμνον γράφουσιν. ἐγὼ δὲ παροξυτόνως. τὰ γὰρ προπαροξύτονα πάθος δηλοῦσι. οἷον τοξόδαμνον, τὴν δαμαζομένην ὑπὸ τόξον. τοξόδαμνον δὲ, τὴν δαμάζουσαν τόξοις. λέγει δὲ τὴν Ἱππολύτην. Ὀρθωσίαν.) Ὀρθωσία ἡ Ἄρτεμις, ἀπὸ Ὀρθωσίου ὄρους Ἀρκαδικοῦ, ὡς τιμωμένη ἐκεῖσε, ἤτοι ἐπορθοῦσα τὰς τικτούσας. μαιεύτρια γὰρ ἡ θεός. φημὶ γοῦν οὕτως ἐγὼ τὴν τοξικὴν Ἀντιόπην, ἢ κατὰ τοῦτον τὴν Ἱππολύτην, στερήσας τὴν Ὀρθωσίαν Ἄρτεμιν, ὡς φιλουμένην ὑπ᾽ αὐτοῦ, ὅτι τοξική. τινὲς δὲ τὴν Ὀρθωσίαν, αὐτὴν τῆς Ἱππολύτης ὁμώνυμον φασίν. ἧς αἱ ξυναίμοι.] νεπτουνὶς ἡ Ἀμαζὼν αὕτη ἐκαλεῖτο, ἀφ᾽ ἧς καὶ αἱ λοιπαὶ Ἀμαζῶνες νεπτουνίδες καλοῦνται. ἐπεστράτευσαν δὲ αὗται τῇ Ἀττικῇ, καὶ νικηθεῖσαι ὑπέστρεψαν εἰς Ἰταλίαν. καὶ οὗτος μὲν διὰ τὸν ζωστῆρα φησὶν αὐτὰς ἐπὶ τὰς Ἀθήνας στρατεῦσαι. Ἑλλάνικος δὲ ὁ Λέσβιος φησὶν, ὅτι παγέντος τοῦ Κιμμερικοῦ Βοσπόρου διέβησαν αὐτόν. καὶ ἦλθον εἰς τὴν Ἀττικὴν, καὶ τέτρασι μησὶ πολεμήσασαι ὑπέστρεψαν. οὐ λέγει δὲ τὴν αἰτίαν. Λυσίας δὲ ὁ ῥήτωρ πρώτας φησὶν αὐτὰς ἁπάντων ἀνθρώπων τολμῆσαι ἵππον ἐπιβῆναι. τῆς ἀνδρείας αὐτῶν πειρώμεναι πολλοὺς κατέδραμον τόπους. ἐλθοῦσαι δὲ καὶ πρὸς τὴν Ἀττικὴν, μόλις μὲν ἡττήθησαν. Ἡρόδοτος δὲ ὁ Ποντικὸς, τότε φησὶ Θησέα λαβεῖν τὴν Ἀντιόπην, ἢ μαχομένην μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ ὑπὸ Μολπίδου τῆς Ἀμαζόνος ἀκοντισθεῖσαν καὶ πεσοῦσαν, ἢ πρέσβιν εἰρήνης τῆς εἰς Ἀθήνας μετὰ ξενίων ἐλθοῦσαν.

Γραικοῖσιν ἀμνάμοις τε τοῖς Ἐρεχθέως.
Καὶ πᾶσαν ἀκτὴν ἐξεπόρθησαν δορί,
Τὰς μοψοποιοὺς αἰθαλώσασαι γύας.
Πάππος δὲ Θρῄκης οὑμὸς αἴξώσας πλάκα,
Χώραν τ᾽ Ἐορδῶν καὶ Γαλαδραῖον πέδον,

Ὅροις ἔπηξεν ἀμφὶ Πηνειοῦ ποτοῖς,
Στερρᾷ τραχήλῳ ζεύγλαν ἀμφιθεὶς πέδαις,
Ἀλκῇ νέανδρος εὐπρεπέστατος γύοις.
Ἡ δ' ἀντὶ τούτων ταρροθὸν βοηλάτην
Τὸν ἐξάπρυμνον στέρφος ἐγχλαινούμενον
Στείλασα, λίστροις αἰπὺν ἤρειψεν πάγον,

Græcis, & Erechthei nepotibus:
Ac totam bello perdiderunt Atticam,
Mopſopias inflammantes regiones.
Pòſt auus meus Thraciæ vaſtans aruum,
Agrúmque Eordorum & Galadræum ſolum,
Terminos fixit circa Penei fluenta,
Fortè collo iugum circumdans vinculis,
Viribus adoleſcens, nobiliſſimus generis.
At illa pro iſtis vindicem bubulcum
Sex habentem puppes, leonina chlamydatum
Mittens, altam ligonibus arcem eruit:

Γύας.) χώρας. τὸ δὲ γῆ, καὶ μετὰ προσγεγραμμένης, καὶ δίχα προσγεγραμμένης, οὐ λυμαίνεται τὸ μέτρον τοῦ στίχου. πάππος δὲ, ὁ Ἶλος. τινὲς δὲ τὸν Λαομέδοντα φασίν. ὁ γὰρ Λαομέδων κρατήσας τῶν πόλεων, ἃς ὁ Λυκόφρων ἀπαριθμεῖται, ἔκτισε τὴν Τροίαν ἄχρι τοῦ Πηνειοῦ. πρόσθεν γὰρ ἡ Τροία μικρόν τι πολίχνιον ἦν. ἀλκῇ νέανδρος.) νέος, ἀνδρεῖος. μετέφρασε δὲ τὸ Αἰσχύλειον. τὸν ὂν γὰρ ἀνδρόπαιδα φησὶν Αἰσχύλος, οὗτος Νέανδρον, ὡς παραφράζων λέγει. ἡ δ' ἀντὶ τούτων.) ἡ Εὐρώπη δὲ, ἀντὶ τῶν τιμωρημάτων τούτων, τὸν Ἡρακλέα τὸν λεοντῆν ἐνδεδυμένον σὺν ἓξ ναυσὶ στείλασα, ἀξίναις καὶ δικέλλαις κατασκάψαι τὴν Ἴλιον. ἐξάπρυμνον δέ φησι τὸν Ἡρακλέα, ὅτι ἓξ ναῦς ἔχων εἰς τὴν Τροίαν ἦλθε, ὡς καὶ Ὅμηρος·

Ἓξ ἤει σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν,
Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς.

αἰπὺν δὲ πάγον, τὴν Ἴλιον, ὅτι ὑψηλὴ καὶ ὀφρυόεσσα. καὶ Ὅμηρος·

Ἤτοι ἐγὼν εἶμι ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.

Τὸν ἡ παλίμφρων Γοργὰς ἐν κλήροις θεῶν
Καθιερώσει πημάτων ἀρχηγέτις.
Αὖθις δὲ κίρκοι Τμῶλον ἐκλελοιπότες,
Κίμψοντε, καὶ χρυσεργὰ Πακτωλοῦ ποτὰ,
Καὶ νᾶμα λίμνης, ἔνθα Τυφῶνος δάμαρ
Κευθμῶνος αἰνόλεκτρον εὐνάζει μυχόν,

Ἄγυλλαν Αὐσονῖτιν εἰσεκώμασαν,
Δεινὴν Λιγυστίνοισι, τοῖς τ' ἀφ' αἵματος
Ῥίζαν γιγάντων Σιθώνων κεκτημένοις,
Λόγχης ἐν ὑσμίνῃσι μίξαντες πάλην,
Εἷλον δὲ Πίσαν, καὶ δορύκτητον χθόνα,
Πᾶσαν κατειργάσαντο, τὴν Ὀμβρων πέλας,

Quem Gorgas in deorum concilio mutata ſententia
Conſecrabit, cladium princeps.
Deinde accipitres Tmolum deſerentes,
Cimpſúmque, & auriflua Pactoli fluenta,
Ac fluxionem paludis, in qua Typhonis vxor
Cauernæ infauſto incubat angulo:
In Agyllam Italicam irruerunt,
Grauem cum Liguſtinis, & à ſanguine
Gigantum Sithoniorum ſtirpem ducentibus,
Belli conflictu miſcentes pugnam.
Ceperunt autem Piſam, captiuámque terram
Omnem ſubegerunt prope Vmbros ſitam,

Τὸν ἡ παλίμφρων.) οἱ μὲν τὴν Ἥραν ἀκούουσιν. αὕτη δὲ παλίμφρων τῷ Ἡρακλεῖ γέγονε. πρότερον γὰρ αὐτὸν μισοῦσα, ὕστερον ἐπὶ τῇ θυγατρὶ Ἥβῃ γαμβρὸν ἐποίησε. Γοργάδα.] τὴν ἐμποιοῦσαν φόβον περὶ τὴν γοργότητα. καθιερώσει δὲ, ἀντὶ τοῦ θεὸν ποιήσει. πημάτων δὲ ἀρχηγέτης, ἐπειδὴ παραίτιος τῷ Ἡρακλεῖ τῶν ἄθλων ἐγένετο. ἄλλοι δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς Ἀθηνᾶς ἀκούουσι. καὶ παλίμφρονα μὲν τὴν συνετὴν, γοργάδα δὲ, τὴν ἐπὶ τοῦ στήθους προέχουσαν τὸ γοργόν. πημάτων δὲ ἀρχηγέτιν, ὅτι προηγεῖτο τῷ Ἡρακλεῖ ἐν τοῖς πόνοις, βοηθοῦσα αὐτῷ. καθιερώσει δὲ θεοποιήσει ἡ Ἥρα, οἱ μὲν ὅτι αὐτὴν ἐθήλασεν· ἄλλοι δὲ, ὅτι γαμβρὸν αὐτὸν ἔσχεν ἐπὶ Ἥβῃ τῇ θυγατρί. Σώτας δ' ὁ Βυζάντιος ἐν Θεῶν λόγοις, θεὸν γενέσθαι φησὶ τὸν Ἡρακλέα, γίγαντα τὸν Πρόνομον ἀνῃρηκότα, Ἥραν ἀναγκάζοντα πρὸς γάμου βίας. αὖθις δὲ κίρκοι.) Τυρσηνὸς καὶ Λυδὸς, Ἄτυος παῖδες ἦσαν, τοῦ Λυδῶν βασιλέως. λιμοῦ δὲ κατασχόντος τὴν Λυδίαν, πρότερον παιδιαῖς ἐπειρῶντο παρηγορεῖν ἑαυτοὺς, ἐφευρόντες σφαίρας καὶ ἀστραγάλους, καὶ λοιπὰς παιδιάς. ὡς δὲ περιγενέσθαι τοῦ κακοῦ παιδιαῖς οὐκ ἠδύναντο, διαιρεθέντες εἰς δύο, κρίσει τοῦ παιδὸς κληροῦνται, ὥστε τοὺς μὲν μένειν εἰς Λυδίαν, τοὺς δὲ ἑτέρους ἀπαίρειν εἰς ἀποικίαν. πεσόντος ἐπὶ Τυρσηνὸν τοῦ κλήρου τῆς ἀποικίας, σὺν τοῖς μετ' αὐτὸν ἀπαίρει πρὸς Ἰταλίαν. καὶ καταπολεμήσας τινὰς τῶν ἐκεῖσε, καὶ παραγενόμενος, καὶ νικήσας βασιλεύει τῆς χώρας, καὶ Τυρσηνίαν ταύτην ἐκάλεσε. Κίμψος.) κώμη Λυδίας. Πακτωλὸς δὲ, ποταμὸς Λυδίας χρυσοῦν πρὶν ψῆγμα ἔχων, νῦν δὲ ὕελον. λίμνην.] τὴν Γύγαιαν λέγει, ἢ τὴν Ἀσκανίαν. πλησίον δὲ Λυδίας τὰ Ἄριμα ὄρη, ὅπου φησὶν Ἡσίοδος εἶναι τὴν ἔχιδναν. ταύτῃ δὲ συνεμίγη ὁ Τύφων, καὶ ἐγεννήθη ἐξ αὐτῶν ἑτέρως ἔχιδνα μεγάλη. δεινὴν Λιγυστίνοισιν.) ἡ σύνταξις οὕτως, δεινὴν μίξαντες λόγχης πάλην ἐν ὑσμίναις. ἤγουν τοῖς Λιγυστίνοις, τοῖς κεκτημένοις ῥίζαν καὶ γενεὰν ἀπὸ τοῦ αἵματος τῶν Σιθώνων, καὶ Θρακικῶν γιγάντων, ἢ δεινὴν ῥίζαν Γιγάντων. δοξάζων δὲ ἐπ' ἀνδρείας

τοὺς Τυῤῥηνοὺς καὶ Ἰταλούς, λέγει συγγενεῖς εἶναι αὐτοὺς τῶν Θρακικῶν Γιγάντων. οἱ γὰρ γίγαντες ἐκ Θρᾴκης γεγονότες περὶ Τυῤῥηνίαν καὶ Ἰταλίαν ἐν ταῖς Πιθηκούσαις νήσοις ᾤκησαν. διὰ δὲ τοῦ ταῦτα λέγειν, πλέον δοξάζει τοὺς μετὰ Τυῤῥηνοῦ Λυδούς, καὶ πολεμήσαντες τοὺς λεγομένους εἶναι γένος τῶν Σιθωνικῶν γιγάντων. Σιθὼν δὲ βασιλεὺς ἦν Θρᾴκης. ὄμβρων.) ὄμβρεα γένος Γαλατῶν καὶ Σαλπίων.

Καὶ Σαλπίων βεβῶσαν ὀχθηρῶν πάγων.
Λοῖσθος δ' ἐγείρει γεννὸς ἀρχαίαν ἔριν,
Πῦρ εὗδον ἤδη τὸ πρὶν ἐξάπτων φλογί,
Ἐπεὶ Πελασγοὺς εἶδε Ῥυνδακοῦ ποτῶν
Κρωσσοῖσιν ὀθνείοισι βάπτοντας γάνος.
Ἡ δ' αὖτις οἰστρήσασα τιμωρουμένη,
Τριπλᾶς τε τετραπλᾶς ἀντιτίσεται βλάβας,
Πορθοῦσα χώρας ἀντίπορθμον ἠόνα.
Πρῶτος μὲν ἥξει Ζηνὶ τῷ Λαπερσίῳ
Ὁμώνυμος Ζεύς, ὃς καταιβάτης μολὼν
Σκηπτῷ πυρώσει πάντα δυσμενῶν σταθμά,
Σὺν ᾧ θανοῦμαι, κἀν νεκροῖς στρωφωμένη
Τὰ λοιπ' ἀκούσω ταῦθ', ἃ νῦν μέλλω θροεῖν.
Ὁ δεύτερος δὲ τοῦ πεφασμένου κέλωρ

Et Alpium collocatam ſuper turgidos colles.
Vltimus autem excitat antiquam torris litem,
Ignem iam ſopitum flamma redaccendens,
Poſtquam Pelaſgos vidit Rhyndaci fluminum
Laticem peregrinis tingentes vrnis.
Tum illa œſtro percita rurſus vlciſcens,
Tripla quadrupla rependet damna,
Vaſtans oppoſitum regionis litus.
Primus quidem veniet Iouis Laperſij
Cognominis Iupiter: qui accedens Deſcenſor,
Cuncta fulmine inflammabit hoſtium ſtabula:
Quocum moriar, & apud inferos verſans,
Reliqua audiam hæc, quæ nunc ſum dictura.
Secundus, occiſi in retibus,

Καὶ Σαλπίων.) οὐ Σάλπια, ἀλλὰ Ἄλπια ὄρη Εὐρωπαῖα μεγάλα τῆς Ἰταλίας. ἓν μὲν ἀφ' οὗ ῥεῖ ὁ Ἴστρος, ἄλλο δὲ ἀφ' οὗ ὁ Ῥῆνος. Ἄλπια δὲ τὰ ὄρη ἐκλήθη, ἀπό τινος Ἄλπιδος ὑπὸ τοὺς τόπους αἰηρημένου. Ζηνὶ τῷ Λαπερσίῳ.) Λαπέρσαι δῆμος Ἀττικῆς, ἔνθα Διὸς Ἀγαμέμνονος ἐστὶν ἱερόν. ὁμώνυμος οὖν τῷ Λαπερσίῳ Διὶ Ἀγαμέμνων, ὃς εἰς ἐπὶ Τροίαν ἐστράτευσεν. ὁ δεύτερος δέ.)

Ὀρέστης μετὰ τὸ ἀνελεῖν Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν, διωκόμενος ὑπὸ ἐριννύων, φεύγει πρὸς Ἀθήνας ἐν τῇ τῶν ἀνθεστηρίων ἑορτῇ, βασιλεύοντος Δημοφῶντος, καὶ κρίνεται ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, ἢ μετὰ Ἐριννύων, ἢ Τυνδάρεω, ἢ Ἠριγόνης τῆς Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας θυγατρός. ἴσων δὲ γενομένων τῶν ψήφων, ἀπελύθη. ἔχρησε δὲ ὁ θεὸς τῆς μανίας αὐτὸν ἀπαλλαγῆναι, εἰ τὸ ἐν Ταύροις ξόανον τῆς Ἀρτέμιδος μετακομίσει. οἱ δὲ Ταῦροι μοῖρα Σκυθῶν. παραγενόμενος δὲ μετὰ Πυλάδου, καὶ κρατηθεὶς παρὰ βουκόλων, ἤχθη δέσμιος σὺν τῷ Πυλάδῃ πρὸς Θόαντα τὸν βασιλέα. ὁ δὲ αὐτοὺς πρὸς τὴν ἱέρειαν Ἰφιγένειαν ἔπεμψε, μεθ' ἧς καὶ τοῦ ἀγάλματος φεύγουσι. χειμασθέντες δὲ ἐξώκειλαν περὶ τὰ τῆς Σελευκείας νῦν λεγομένης μέρη, καὶ περὶ Αντιόχειαν, καὶ τὸ Μελάντιον ὄρος, ὃ ἀπὸ τοῦ παυθῆναι τὸν Ὀρέστην ἐκεῖ τῆς μανίας, Ἀμανὸν ἐκλήθη. ὕστερον δὲ ἦλθον εἰς Ἀθήνας, καὶ Πυλάδῃ μὲν Ἠλέκτραν ζευγνύει. αὐτὸς δὲ μετὰ τὴν ἀδελφῶν ἀνελὼν Νεοπτόλεμον τὸν Ἀχιλλέως, ἔγημεν Ἑρμιόνην, ἐξ ἧς γεννᾷ Τισαμενόν. ἢ κατὰ πάντας Ἠριγόνην γήμας τὴν Αἰγίσθου, Πένθιλον γεννᾷ, οἰκῶν ἐν Ὀρεστίᾳ τῆς Ἀρκαδίας, ὅπου ὑπὸ ὄφεως δηχθεὶς ἀναιρεῖται. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι μετὰ τὴν ἀναίρεσιν Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας, παρὰ τοῖς Ἀζᾶσιν Ἀρκάσιν ἐνιαυτὸν Ὀρέστης ἐνδιατρίψας, ὡς Εὐελπίδης φησί, χρησμὸν ἔλαβε στέλλεσθαι πρὸς ἀποικίαν. ὃς συναιτήσας ἐκ διαφόρων ἐθνῶν λαούς, οὓς ἐκάλεσεν Αἰολεῖς, διὰ τὸ ἐκ διαφόρων εἶναι, ἦλθεν εἰς Λέσβον. καὶ αὐτὸς μὲν ταχὺ ἀποθανών, πόλιν κτίσαι οὐκ ἠδυνήθη. ἀπόγονος δὲ τούτου καλούμενος Γρᾶς, μετὰ ἑκατὸν ἔτη κυριεύσας τῆς Λέσβου, πόλιν ἔκτισε. Κέλωρ δὲ νῦν ὁ ἀπόγονος Γρᾶς ἐρρέθη. τὰ δὲ περὶ τῆς ἀποικίας Λέσβου, Ἑλλάνικος ὁ Λέσβιος ἱστορεῖ ἐν πρώτῃ Αἰολικῶν.

Ἐν ἀμφιβλήστροις ἔλλοπος μιμούμενος δίκην.
Καταιθαλώσει γαῖαν ὀθνείαν μολών,
Χρησμοῖς Ἰατροῦ σὺν πολυγλώσσῳ στρατῷ.
Τρίτος δ' αἴακτος τοῦ δρυηκόπου γόνος
Τὴν τευχοπλάστιν παρθένον Βραγχησίαν
Παραολίξας βῶλον ἐμπεφυρμένην
Νασμοῖς ὀρέξαι τῷ κεχρημένῳ δάνος,
Σφραγῖδα δέλτῳ δακτύλων ἐφαρμόσαι,

Muti piscis ritu filius,
Comburet externam regionem, vbi venerit,
Ex oraculo Medici multilingui cum exercitu.
Tertius, regis lignatoris filius,
Figulam virginem Milesiam
Inducens ad glebam maceratam
Aqua præbendum indigenti dono,
Ad imprimendum chartæ manus sigillum

Ἐν ἀμφιβλήστροις.) παρόσον δίκην ἰχθύος ἐμπεσὼν ἐν τῷ χιτῶνι ὁ Ἀγαμέμνων, ἀνῄρηται. ἡ γὰρ Κλυταιμνήστρα τούτου βραδύνοντος, ἐποίησεν αὐτῷ χιτῶνα ἔξοδον μὴ ἔχοντα. καὶ ἐλθόντος Ἀγαμέμνονος, περιχαρῶς ὑποδεξαμένη τοῦτον, καὶ χιτῶνα ἐνδύσασα, οὕτως ἀπέκτεινεν, ὥσπερ γυνὰ

ζινὰ ἰχθὺν. ὁ δὲ Ὅμηρος ἐν τῇ τραπέζῃ αὐτὸν φησὶν ἀναιρεῖσθαι ὑπὸ Αἰγίσθου, καὶ τῶν ὀνομασθέντων λοιπῶν ἐν τῷ φόνῳ αὐτοῦ. καὶ φησίν· ὥς τίνα κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ. εἶτα ἀνδρωθέντος τοῦ παιδὸς Ὀρέστου, ἀπέκτεινε τὸν Αἴγισθον, ὡς φονέα τοῦ πατρὸς καὶ μοιχὸν, καὶ τὴν μητέρα. ἔλλοπος δὲ, τοῦ ἀφώνου ἰχθύος, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτὸν ὄπα. χωρὶς δὲ τῶν ἄλλων ἰχθύων φωνητικός ἐστιν ὁ σκάρος. τρίτος δ' ἄνακτος.] τρίτον φησὶ Νηλέα τὸν Κόδρου εἰς Ἀσίαν παραγενέσθαι. δρυηκόπον δὲ λέγει τὸν Κόδρον, ἐπειδὴ πολεμούντων Λακεδαιμονίων τοῖς Ἀθηναίοις, χρησμὸν ἔλαβον οἱ Λακεδαιμόνιοι, φυλάττεσθαι κτείνειν τὸν τῶν Ἀθηναίων στρατηγόν. μαθὼν δὲ ὁ Κόδρος, ἔλαβεν ὑλοτόμου σκευὴν, καὶ ἀποκτείνας τινὰ Λακεδαιμόνιον ἐπίτηδες, ὡς φρυγανιζόμενος καὶ αὐτὸς ἀνῃρέθη. μαθόντες δὲ τοῦτο οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀπηλλάγησαν. γράφει τοῦτο Δοῦρις. Διόδωρος δὲ καὶ Δίων, ὅτι Σαμνειτῶν, Τυρρηνῶν, καὶ ἑτέρων ἐθνῶν πολεμούντων Ῥωμαίοις, ὁ Δέκιος ὕπατος Ῥωμαίων συστράτηγος ὢν Ταρκουάτου, οὕτω ἐπέδωκε ἑαυτὸν εἰς σφαγὴν, καὶ ἀνῃρέθησαν τῶν ἐναντίων χιλιάδας ἑκατὸν, αὐθημερόν. Κόδρου δὲ τελευτήσαντος, Μέδων καὶ Νηλεὺς οἱ τούτου παῖδες, ἤριζον περὶ βασιλείας. ἐχρήσθη γοῦν αὐτοῖς, τὸν δὲ πρῶτον θύσαντα, ἔνθα ὁ σίαλος τὸν σίαλον τρίβει, λαβεῖν τὴν βασιλείαν. ὁ Μέδων γοῦν θεασάμενος δύο ἐλαίας κινουμένας, καὶ τριβούσας ἀλλήλαις, καὶ πρίσμα πεμπούσας, θύσας ἐκεῖ, βασιλεύει τῆς Ἀττικῆς.

Νηλεὺς δὲ πάλιν χρησμὸν λαβὼν, ἤκουσε.

Νηλεῦ φράζευ ὅπως ἀδίκων Καρῶν γένος
ἀνδρῶν.

λαβὼν οὖν Ἴωνας τοὺς ἐλασθέντας ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν, ἤγαγεν εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ ἐκράτησε Μιλήτης καὶ Καρίας, καὶ ἔκτισε τρεῖς πόλεις, ὥς φησιν Ἀριστείδης ὁ ῥήτωρ καὶ πολλοὶ τῶν ἱστορικῶν. ἕτεροι δὲ πάλιν φασὶν, ὅτι Νηλεὺς χρησμὸν ἔλαβεν Δελφικὸν, στέλλεσθαι ἐπὶ χρυσοῦς ἄνδρας, δείξειν δὲ αὐτῷ τὴν θυγατέρα. παραγενόμενος δ' εἰς Ἀθήνας, ἤκουσε τῆς θυγατρὸς γυμνῆς τυπτούσης τὸ ἐπίσθιον, καὶ λεγούσης, δίζεο σεῦ μάλα δὴ θαλερὸν πόσιν, ἢ ἐς Ἀθήνας, ἢ εἰς Μίλητον κατ' ἔξω πήματα καρσί. τὴν τευχοπλάστιν.] τὴν τοῦ κεραμέως θυγατέρα. Βραγχησίαν δὲ τὴν Καρικὴν, ἀπὸ Βράγχου τοῦ κτίσαντος τὸ ἐν Μιλήτῳ μαντεῖον. ὁ δὲ Νηλεὺς χρησμὸν εἰλήφει, ἐκεῖ οἰκεῖν, ἔνθα ἂν παρθένος αὐτῷ δῷ γῆν ὕδατι βεβρεγμένην. ἐλθὼν δ' εἰς Μίλητον, παρεκελεύσατο κεραμέως θυγατρὶ, δοῦναι αὐτῷ πηλὸν εἰς σφραγίδα. τῆς δὲ προθύμως διδούσης, Νηλεὺς ἐκράτησε τῆς Μιλήτου, καὶ ἔκτισε τρεῖς πόλεις.

Φθειρῶν ὀρείαν στήσεται μοναρχίαν,
Τὸν πρωτόμισθον καραδηώσας στρατὸν,
Ὅταν κόρη κασωρὶς εἰς ἐπείσιον
Χλεύην ὑλακτήσασα κηκάσῃ γάμους
Νυμφεῖα πρὸς κηλωστὰ καρβανῶν τελεῖν.
Οἱ δ' αὖ τέταρτοι τῆς Δυμαντείου σπορᾶς,
Λακμώνιοί τε καὶ Κυτιναῖοι Κόδροι,
Οἱ Θίγρον οἰκήσουσι, Σάτνιόν τ' ὄρος,

Montanum Phthirorum condet imperium,
Primo mercenario Care destructo exercitu:
Quando puella meretrix in pudendum
Probra latrans, studebit nuptias

In ſponſalibus barbarorum lupanaribus celebrare.
Quarti demum ex ſtirpe Dymantea,
Lacmonij, Cytinæi, Codrij:
Qui Thingrum incolent, Satniúmque montem,

Φθειρῶν ὀρείαν.] οἱ μὲν φασιν, ὅτι φθεὶρ υἱὸς ἦν Ενδυμίωνος, ἀφ' οὗ καὶ ὁ τόπος ἐκλήθη. καὶ τὸ ὄρος ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι φθεῖρες ὄρος Καρίας ἐστὶ, διὰ τὸ πολλοὺς φθεῖρας ἔχειν. φθεῖρες δὲ λέγονται οἱ καρποὶ τῶν πιτύων, ἤτοι τὰ λεγόμενα στρόβιλα, οἳ ἐοίκασι φθειρσίν. ἐν δὲ τῷ ὄρει ἐκείνῳ πίτυς πολλαί. προστόμιον Κᾶρα.] πρόσφυτοι οἱ Κᾶρες ἐμισθοφόρησαν εἰς ἐπικουρίαν, ἤτοι ἐπὶ μισθῷ συνεμάχησαν. ὅταν κόρη κασωρίς.] κασωρὶς ἡ πόρνη. δοκεῖ γὰρ ἡ τοῦ Νηλέως θυγάτηρ ἀσελγὴς γενέσθαι, καὶ ὑπό τινος τῶν βαρβάρων διαφθαρῆναι. τοῦ γὰρ Νηλέως πάλιν ἐν Μιλήτῳ μαντευσαμένου ποῦ δεῖ κτίζειν, ὁ θεὸς ἔφη, τὴν θυγατέρα αὐτοῦ δείξειν αὐτῷ. ἀποβὰς δὲ εἶδεν αὐτὴν ἀνασυραμένην τοῖς μηροῖς, καὶ λέγουσαν, τίς μοι θέλει συνουσιάσαι; συνεὶς δὲ ὁ πατὴρ αὐτῆς τὸ λόγιον, ἐκεῖ κατῴκισε. τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως ἔχει· ὅταν ἡ τοῦ Νηλέως θυγάτηρ ἀνοίγουσα τὸ αἰδοῖον χλευάσῃ τὰ νυμφεῖα, πρὸς τὰ τῶν βαρβάρων κηλωστά, τουτέστιν εἰς τοὺς περὶ τοὺς καρπούς κοινοὺς τόπους, ἐν οἷς αἱ ἑταιρίδες διατρίβουσιν. κηλωστὰ γὰρ ἐκάλουν τοῦτο τὸ πρότερον. οἱ δ' αὖ τέταρτοι.] Δύμας βασιλεὺς Δωριέων. Δυμάντειον γὰρ σπορὰν λέγει τοὺς Δωριεῖς, ἀπὸ τούτου. ἡγήσατο δὲ τῆς ἀποικίας αὐτῶν τῆς εἰς Κνίδιον Ἱππίτας ὁ Αλήτης. Λακμὼν γὰρ ὄρος Περραιβίας, ἔνθα ᾤκουν Δωριεῖς. Κύτινον γὰρ, πόλις Δωριέων. σημαίνει δὲ κατ' ἄμφω τοὺς Δωριεῖς. λείπει γὰρ ὁ καὶ σύνδεσμος, ἵνα ᾖ καὶ Κόδροι. δηλοῖ γὰρ τοὺς Ἀθηναίους, ἀπὸ Κόδρου βασιλέως Ἀθηνῶν. μετέσχον γὰρ καὶ Ἀθηναῖοι τῆς ἀποικίας τῶν Ἡρακλειδῶν.

Καὶ χερσόνησον τοῦ πάλαι ληκτηρίαν
Θεᾷ Κυρείτᾳ πάμπαν ἐστυγημένου,
Τῆς παντομόρφου βασσάρας λαμπουρίδος
Τοκῆος, ἥτ' ἀλφαῖσι ταῖς καθ' ἡμέραν
Βουπείναν ἀλθαίνεσκεν ἀκμαίαν πατρὸς,
Ὀθνεῖα γατομοῦντος Αἴθωνος πλεθρα.
Ὁ Φρὺξ δ' ἀδελφῆς αἷμα τιμωρούμενος,
Πάλιν τιθηνὸν ἀντιπορθήσει χθόνα
Τοῦ νεκροτάγου τὰς ἀθωπεύτους δίκας

Et margineam peninſulam eius, qui olim
Deæ Curitæ omnino fuit inuiſus,
Omniformis meretricis vulpeculæ
Pater, quæ quæſtibus quotidianis
Immenſam fouebat genitoris famem,
Externas arantis Aethonis extremitates.
Phryx autem ſororis perſequens cædem,

Nutricem rursum perdet vicissim terram
Mortuorum præsidis, incorrupta iura

Τῆς παντομόρφου.) Ἐρυσίχθων τις Θετταλὸς ὁ καὶ Αἴθων καλούμενος, υἱὸς ὑπάρχων Τριόπα, ἐξέτεμε τὸ ἄλσος τῆς Δήμητρος. ἡ δὲ ὀργισθεῖσα, ἐποίησεν αὐτὸν ἀεὶ λιμώττειν, καὶ μὴ κορέννυσθαι. εἶχε δὲ οὗτος θυγατέρα Μήστραν φαρμακίδα, τὴν μεταβαλλομένην εἰς πᾶν εἶδος ζώου, πιπράσκων ὁ πατὴρ καθ' ἡμέραν ἐτρέφετο· ἡ δὲ πάλιν ἀμείβουσα τὸ εἶδος, φεύγουσα πρὸς τὸν πατέρα ὑπέστρεφε, καὶ ταῦτα εἶχε μέθοδος τοῦ λιμοῦ. ἡ δ' ἀλληγορία οὕτως ἔχει. ὁ πατὴρ τῆς Μήστρας πάντα καταφαγὼν, καὶ τοὺς ἀγροὺς διὰ πενίαν ἐκτέμνων, ἤτοι πωλῶν, ἐλιμώττεν. ἡ δὲ τούτου θυγάτηρ πορνευομένη, καὶ παρὰ μὲν τοῦ βοῦν, παρὰ τοῦ δὲ πρόβατον, καὶ παρ' ἄλλου ἄλλο εἶδος λαμβάνουσα, ἔτρεφε καὶ ἑαυτὴν καὶ τὸν γέροντα, ὅθεν ἐμυθεύσαντο ταῦτα. Αἴθωνος.) Αἴθων δὲ ὁ Ἐρυσίχθων ἐκαλεῖτο, ὥς φησιν Ἡσίοδος διὰ τὸν λιμόν. πτερὰ δὲ, νῶτα ἔσχατα. ὁ Φρὺξ δ' ἀδελφῆς.] περὶ τοῦ Μίδου λέγει, ὅς τις πολλὰ μέρη κατέδραμε, ἤτοι ἐπόρθησεν τῆς Θρᾴκης. ὑπὲρ τὸ αἷμα τῆς Κλεοπάτρας τιμωρούμενος, τὴν Εὐρώπην τὴν τροφὸν τοῦ ἡγεμονεύοντος καὶ ἐξάρχοντος τῶν νεκρῶν, καὶ δικάζοντος αὐτοῦ Μίνωος πορθήσει.

Φθιτοῖσι ῥητρεύοντος ἀστεργεῖ τρόπῳ.
Ὅς δή ποτ' ἀμφώδοντας ἐξ ἄκρων λοβῶν
Φθέρσας κύφελλα καλλυνεῖ παρωτίδας,
Δάπταις τιτύσκων αἱμοπώτησιν φόβον.
Τῷ πᾶσα Φλέγρας αἶα δουλωθήσεται,
Θραμβουσία τε δειράς, ἥ τ' ἐπάκτιος
Σπόρθυξ, Τίτωνος, αἵ τε Σιθώνων πλάκες,
Παλληνία τ' ἄρουρα, τὴν ὁ βούκερως
Βρύχων λιπαίνει γηγενῶν ὑπηρέτης,
Πολλῶν δ' ἐναλλὰξ πημάτων ἀπάρξεται
Κάνδαος ἢ Μαμερτὸς ἤ τί χρὴ καλεῖν
Τὸν αἱμοφύρτοις ἑστιώμενον μάχαις.
Οὐ μὰν ὑπείξει γ' ἡ Γιμηθέως τοκάς,
Ἀλλ' ἀντὶ πάντων Περσέως ἕνα στορᾶς
Στελεῖ γίγαντα, τῷ θάλασσα μὲν βατὴ
Πεζῷ ποτ' ἔσται, γῆ δὲ ναυσθλωθήσεται
Ῥήσσοντι πηδοῖς χέρσον. οἱ δὲ Λαφρίας
Οἶκοι Μαμέρσας ἠθαλωμένοι φλογί,
Σὺν καλίνοισι τειχέων προβλήμασι
Τὸν χρησμολέσχην αἰτιάσονται βλάβης

Vmbris dicentis seueris moribus:
Qui olim asini à summis ansis

Abſcindens aures,decorabit tempora,
Muſcis incutiendo ſanguiſorbis metum:
Cui tota Phlegræ terra ſubiugabitur,
Thrambuſiúſque vertex,& litorale
Cacumen Titonis,& Sithonum campi,
Aruúmque Pallenium,quod corniger
Bruchon fecundat,gigantum miniſter.
Multas porrò viciſsim clades auſpicabitur
Candæus vel Mauors,aut quodcunque decet
Appellare cruentis paſtum præliis.
Nec tamen cedet Epimethei mater,
Sed pro cunctis quendam de Perſei progenie
Mittet gigantem,cui mare quidem peruium
Pediti erit,terra verò nauigabitur
Sulcanti remis agros.at Laphriæ
Aedes Mauortiæ flamma combuſtæ
Cum ligneis murorum propugnaculis,
Vatem accuſabunt damni,

Ος δή ποτ' ἀμφώδοντος.) ὅς τις δή ποτε Μίδας ὑπὸ τοῦ Ἀμφώδοντος καὶ ξίφους κατ' ἐμὲ, φθέρσας καὶ κόψας τὰ κύφελλα, καὶ τὰ ὦτα ἐξ ἄκρων τῶν λοβῶν, καλλυνεῖ τὰς παρωτίδας. ἢ κατὰ τοὺς λοιποὺς, ὅς τις τοῦ Ἀμφώδοντος, καὶ τοῦ ὄνου λεπτὸν τὴν κύφελλαν, καλλυνεῖ παρωτίδας. λέγουσι γάρ τινες, ὦτα ὄνου ἔχειν τὸν Μίδαν, καὶ ἀποκόψαι αὐτά. οἱ δέ φασιν, ὅτι ὀξέως ἤκουε, καὶ διὰ τοῦτο ταύτην ἔσχε τὴν ὀνομασίαν. λέγει γὰρ Ἀριστοτέλης, τὸν ὄνον πολλὰ ἀκούειν. ἄλλοι δὲ λέγουσι, πολλοὺς ὠτακουστὰς αὐτὸν ἔχειν. τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἐστίν. λέγουσιν ἐν Φρυγίᾳ δύο εἶναι λόφους καλουμένους ὄνου ὦτα, ἅπερ ὁ Μίδας κρατήσας, καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς λῃστὰς ἀνελὼν, ἐμυθεύθη ἔχειν ὄνου ὦτα.

πολλῶν δ' ἐναλλάξ.] πολλοί φασι πολέμιοι, ποτὲ μὲν ἐν Ἀσίᾳ, ποτὲ δὲ καὶ ἐν Εὐρώπῃ ἔσονται. Κανδαῖος καὶ Μάμερτος ὁ Ἄρης. οὐ μὴν ὑπείξει γ' ἡ Ἐπιμηθέως τοκὰς, ἡ Ἀσία. Ἀσίας γὰρ καὶ Ἰαπετοῦ Προμηθεὺς καὶ Ἐπιμηθεύς. ὅς τις Ἐπιμηθεὺς μετὰ τὸ ποιῆσαι τὸ κακὸν ἦν φρόνιμος, ὥς τε μετανοεῖν.

Περσέως.) ἐκ τοῦ Περσέως, τοῦ ἀπὸ τῆς Δανάης τὸ γένος ἔχοντι, ἧς ὁ Ζεὺς ἐρασθεὶς, τὸν Περσέα ἐποίησε. τῷ θάλασσα μὲν βατή.] ὁ Ξέρξης ἐκφοβῶν τοὺς Ἕλληνας, ὅτε κατὰ τῶν Ἀθηνῶν ἐστράτευσε, τὴν μὲν Ἑλλήσποντον ἔχωσεν, ἤτοι βατὴν γῆν ἐποίησε. τὸν δὲ Ἄθων τὸ ὄρος κόψας, ἐποίησε θάλασσαν, ὡς ὁ Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. καὶ νῦν μὲν ταύτας τὰς ἱστορίας, καὶ τὰ τῶν λοιπῶν σχόλια γράφω. ὕστερον δὲ μετὰ τὸ εἰπεῖν τὰ μικρὰ ταῦτα πάντα περὶ Ξέρξου σχολύδρια, πᾶσαν τούτου τὴν ἱστορίαν πεπλατυσμένως ἐρῶ. οἶκοι μαμέρσας.] οἶκος τῆς Ἀθηνᾶς ἡ Ἀττική. Λαφρία δὲ καὶ Μάμερσα, ἡ Ἀθηνᾶ. τὸ δὲ ἑξῆς, οὕτω. οἱ οἶκοι τῆς Ἀθηνᾶς σὺν τοῖς ξυλίνοις τείχεσι κατακαέντες, τὸν Ἀπόλλωνα αἰτιάσονται, καὶ μέμψονται διὰ τὸν χρησμὸν, ὡς ἀπατήσαντα αὐτούς.

τὸν χρησμολέσχην.] ὅτε ὁ Ξέρξης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἤρχετο, ἐχρήσθη τοῖς Ἀθηναίοις τόδε, τεῖχος τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύς. οἱ δ' Ἀθηναῖοι τοῦτο οὐ καλῶς νοήσαντες, κατεσκεύασαν ἐν τῇ ἀκροπόλει τεῖχος ξύλινον, ἐν ᾧ οἱ εὑρεθέντες πάντες κατεκαύθησαν ὑπὸ τῶν Περσῶν. Θεμιστοκλῆς δὲ τότε στρατηγῶν, εἶπεν αὐτοῖς, τὸν χρησμὸν τεῖχος ξύλινον τὰς ναῦς λέγειν. διὸ πεισθέντες κατεναυμάχησαν τὸν Ξέρξην, εἰς τὰς τριήρεις ἐμβάντες. ἡ δὲ ναυμαχία γέγονεν ἐν Σαλαμῖνι.

Ψαίνυθα θεσπίζοντα Πλούτωνος λάτριν.
Στρατῷ δ' ἀμίκτῳ, πᾶσα μὲν βρωθήσεται
Φλοιῶτιν ἐκδύνουσα δίπλακα σκέπην
Καρποτρόφος δρῦς, ἀγρία τ' ὀρειθαλής.
Ἅπας δ' ἀναύρων νασμὸς αὐανθήσεται
Χανδὸν κελαινὴν δίψαν αἰονουμένων.
Κύφελλα δ' ἰῶν τηλόθεν ῥοιζουμένων
Ὑπὲρ κάρα στήσουσι, κιμμερὸς θ' ὅπως
Σκιὰ καλύψει πέρραν ἀμβλύνων σέλας.
Λοκρὸν δ' ὁποῖα παῦρον ἀνθήσας ῥόδον,
Καὶ πάντα φλέξας, ὥς τε κάγκανον στάχυν,
Αὖθις παλιμπλώτοιο γεύσεται φυγῆς,
Μόσσυνα φηγότευκτον, ὡς λυκοψίαι

Falsa vaticinantem Plutonis famulum.
Exercitu autem intractabili omnis deuorabitur
Corticosum exuens duplicem librum
Fructifera arbos, & agrestis in montibus virens:
Omnis quoque fluuiorum exarescet vnda
Affatim nigram sitim humectantium:
Nubes etiam sagittarum procul emissarum
Supra caput stabunt, ac tanquam caligo,
Vmbra Solem teget, hebetans lucem.
Paulul um verò postquam floruerit, instar rosæ
Locrensis,
Et omnia velut aridam spicam combusserit,
Posterius renauigantem experietur fugam,
Turrim fagineam, sicut crepusculum

Πλούτωνος λάτριν.] φασὶν ὅτι ἐν τῷ τρίποδι χάος ἦν μέγα, ὅθεν τὰ μαντευόμενα, ὡς ἐκ τοῦ ᾅδου ἀνήρχοντο, ἅπερ ὁ Ἀπόλλων ἐσαφώνιζε. δίπλακα σκέπην.] διπλῆν εἶπε. ἐπειδὴ διπλῆν ἔχει σκέπην ἡ δρῦς. δύο γὰρ δέρματα ἔχει, ἀπὸ δὲ τοῦ ἑνὸς καρποῦ τῆς δρυὸς τοὺς πάντας ἐδήλωσεν. οἱ γὰρ Ἀχαιοὶ πᾶν δένδρον δρῦν ἐκάλουν. ἅπας δ' ἀναύρων.) ὑπερβολικῶς εἶπεν, ὅτι πάντες οἱ ποταμοὶ ξηρανθήσονται ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν Περσῶν. μόνος γὰρ ὁ ἐν τῇ Ἀττικῇ Ἰλισσός, καὶ ὁ ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ Ὀνώχων καλούμενος, ὥς φησιν Ἡρόδοτος, ἀποξηρανθῆναι, καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ τὸν Μαίανδρον. Ἄναυρος δὲ κυρίως, ὁ ἐν χειμῶνι ῥέων ποταμός. κύφελλα.) τὰ ὦτα εἶπεν ἀνωτέρω. νῦν δὲ τὰ νέφη φησί, διὰ τὸ κοῦφα εἶναι. λέγει δὲ νῦν τὸ πύκνωμα τῶν

βελῶν. Κίμμερος δ᾽ ὅπως.] Κιμμέριοι ἔθνος περὶ τὸν Ὠκεανὸν ζόφῳ κεκαλυμμένον. ὁ δὲ νοῦς, ὥσπερ ὁ σκοτασμὸς τῶν Κιμμερίων ἀφανίζων τὸ φῶς σκότος ποιεῖ, οὕτως καὶ τὰ Περσικὰ βέλη πεμπόμενα συγκρύψει τὸν ἥλιον: Λοκρὸν δ᾽ ὅποια.) ὁ Ξέρξης φησὶ φοβηθεὶς, φεύξεται ὑπ᾽ ὀλίγον χρόνον, αὐξήσας καὶ κρατήσας, ὡς τὸ ἐν Λοκροῖς ῥόδον, ὃ θᾶττον μαραίνεται δι᾽ ἀσθένειαν. μόσσυνα φυγότευκτον.) νῦν τὴν ναῦν λέγει. εἰώθασι γὰρ ἐν ταῖς ναυσὶ μηχανᾶσθαι, καὶ ποιεῖν πύργους ξυλίνους. ὁ δὲ νοῦς οὕτως. ὁ Ξέρξης φησὶ νικηθεὶς ἐν Σαλαμῖνι, φεύξεται, καὶ τῆς παλιμπλώτοιο φυγῆς γεύσεται, ναῦν ἀιαζητῶν καὶ ψηλαφῶν, ὥσπερ κόρη ἀιαζητῶν σκότοις ἐρημίας, ὥς τε κρυβῆναι ἐν αὐτῷ, ὅταν ὑπό τινος ξιφηφόρου πολέμου διώκηται. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· αὖθις καὶ εἰς τοὐπίσω παλιμπλώτοιο γεύσεται φυγῆς ὁ Ξέρξης, ἢ αὖθις καὶ πάλιν ἄγχι παμφαλώμενος, καὶ περιβλέπων καὶ ψηλαφῶν, μόσσυνα φυγότευκτον, ἤτοι ναῦν, οὕτως καὶ ψηλαφῶν ναῦν, ὡς κόρη δεῖ ματευομένη χαλκηλάτῳ ξίφει, ἀπὸ κοινοῦ τὸ παμφαλώμενος καὶ ψηλαφῶν, λυκοψίαν κνεφαίαν. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. ἡ δὲ περὶ τοῦ Ξέρξου ἱστορία ἔχει ὧδέ πως. Ἱππίας ὁ Πεισιστράτου τύραννος ὢν Ἀθηναίων, ἐξέπεσε τῆς τυραννίδος. ἐλθὼν οὖν περὶ Πέρσας, ἱκετεύει Δαρεῖον στρατεύειν κατ᾽ Ἀθηνῶν. καὶ ὃς πείθεται, ὡς Ἀριστείδης φησίν. Ἡρόδοτος δὲ γράφει, Ἀθηναίους ἀναπεισθέντας ὑπ᾽ Ἀρισταγόρου τοῦ Μιλησίου πορθῆσαι Σάρδεις οὔσας ὑπὸ Δαρεῖον, καὶ ἑτέρας πολλάς, ὁ μαθὼν Δαρεῖος, ἤρετο τίνες οἱ Ἀθηναῖοι. καὶ ἀπέστειλεν κατ᾽ αὐτῶν Μαρδόνιον μετὰ βαρείας δυνάμεως, καὶ στόλου πολλοῦ. ναυαγήσαντα δὲ τοῦτον περὶ Ἄθωνι, ὡς δυσμενείοις ἄνδρας ναυαγῆσαι, καὶ τραυματισθῆναι ὑπὸ Θρακῶν καὶ αὐτὸν τὸν Μαρδόνιον, παραλύει μὲν τοῦτον ὁ Δαρεῖος τῆς ἀρχῆς. δευτέρῳ δὲ ἔτει τῷ ἀπὸ τοῦδε, ἔπεμψεν Ἀθηναίοις τουείδα, γῆν καὶ ὕδωρ αἰτῶν. οἱ δὲ, τοὺς μὲν Περσῶν πρέσβεις εἰς φρέαρ ζῶντας βαλόντες, ἄνωθεν γῆν καὶ λίθους πέμποντες, τούτους κατέχωσαν. Μῦν δέ τινα Σάμιον ἑρμηνεύσαντα τοῖς Ἀθηναίοις τὰ Πέρσου γράμματα, κατά τινας μὲν ἀνεῖλον, κατά τινας δὲ ἄτιμον ἐποίησαν. ὡς καὶ ἀρίθμιον τὸν Ζελείτην ἠτίμωσαν, χρυσίον βαρβαρικὸν αὐτοῖς παρὰ Δαρείου κομίσαντα πρεσβευόμενον. Κυρσίλον δὲ τῆς βουλῆς ἕνα κατελίθωσαν καὶ ἀνεῖλον Ἀθηναῖοι, ὅτι γῆν καὶ ὕδωρ συνεβούλευε πέμπειν τῷ βαρβάρῳ. αἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων γυναῖκες τὴν γυναῖκα Κυρσίλου ὁμοίως κατελίθωσαν, καὶ οἱ παῖδες τοὺς παῖδας αὐτοῦ. τῷ αὐτῷ ἔτει Ὀλυμπιάδι οα´, Δαρεῖος μετὰ τὸ ἐκστῆσαι Μαρδόνιον τῆς ἀρχῆς, ἔπεμψε πάλιν κατὰ τῆς Ἀττικῆς Δάτιν καὶ Ἀρταφέρνην ἀνεψιὸν αὐτοῦ, ἑξακοσίων νηῶν στόλον, καὶ Νάξον εἷλον, καὶ Ἐρέτριαν Εὐβοΐδα πόλιν. ἐν δὲ τῇ Δήλῳ Δάτις ἐθυμίασε τῷ Ἀπόλλωνι λιβανωτοῦ τ´ τάλαντα. ἀποπλεύσαντες δὲ, καὶ περὶ Μαραθῶνα στρατοπεδευσάμενοι, σὺν οἷς καὶ ὁ τύραννος Ἱππίας, καὶ Μιλτιάδου στρατηγοῦντος Ἀθηνῶν, καὶ Στησιλέω, πολεμαρχοῦντος δὲ Καλλιμάχου καὶ Κυναιγείρου, καὶ Πλαταιῶν συμμαχούντων αὐτοῖς χιλίων, ἡττῶνται, καὶ πρὸς Δαρεῖον ὑποστρέφουσιν. ὅπερ ἀκηκοὼς, κατὰ τῆς Ἑλλάδος ηὐτρεπίζετο στρατεῦσαι. ἐπὶ τρεῖς οὖν ὅλους ἐνιαυτοὺς, στόλον τε ηὐτρέπιζε, καὶ πεζὸν συνῆγε στρατόν. τετάρτῳ δὲ ἔτει Δαρεῖος μὲν τελευτᾷ, Ξέρξης δὲ καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὸν πόλεμον διαδέχεται, Μαρδονίου λέγοντος αὐτῷ πολεμεῖν, Ἀρταβάνου δὲ τοὐναντίον. ἦν ὁ πᾶς ἀριθμὸς αὐτῷ τῆς στρατιᾶς ἀπόμαχός τε καὶ μάχιμος, μυριάδες πεντακόσιοι. πλοῖα δὲ, χίλια διακόσια ἑξήκοντα. τετρακόσια δ᾽ ἦν τάλαντα ἡμερησία τροφὴ τῷ στρατῷ. στρατεύων οὖν κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ἠθέλησε καινοτομῆσαι τὰς φύσεις. Βουβάρης δὲ καὶ ὁ πεντάπηχος Ἀρχαῖος προὐπεμφθέντες μετὰ πολλῶν μυριάδων, τῆς ὀρυγῆς τοῦ Ἄθω ἐπεστάτουν, καὶ διέκοπτον αὐτὸν, καὶ ἐθαλάττουν εἰς βάθος. ἕτεροι δὲ γεφυροῦν ἐπεμφθησαν τὸν Ἑλλήσποντον περὶ τραχεῖαν ἀκτὴν λεγομένην, μεταξὺ Σηστοῦ καὶ Ἀβύδου. γεγονυίας δὲ τῆς γεφύρας, καὶ λυθείσης ὑπὸ χειμῶνος, δακοσίαις ῥάβδων πληγαῖς ἔτυψε τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ δύο ζεύγη δεσμῶν σιδηρῶν ἐκέλευσε ἐμβαλεῖν εἰς τὸ πέλαγος, ὡς δῆθεν τὴν θάλασσαν οἷα δούλην δεσμῶν τοῖς κλοιοῖς. ἑτέρας δὲ δύο γεφύρας, ἀντὶ τῆς προτέρας τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐποίησαν, ναῦς πλαγίας κατὰ ῥοῦν ἔστησαν, καὶ ἐπλήρωσαν τὸ πέλαγος. ἄνωθεν δὲ τῶν νηῶν σχοίνοις ὑπερμεγέθεις εἵλκυσαν, ἐξ ἑκατέρου μέρους τῆς γῆς. ἄνωθεν δὲ τῶν σχοίνων, δοκοὺς ὑπεστόρησαν, καὶ προσήλωσαν. εἶτα γῆν ἐπέβαλον ἐπὶ τὰς δοκοὺς, καὶ ἐπέρρανον ἐπὶ

τὴν γῆν φυλλάδας μυρσίνης καὶ δάφνης. ἑκατέρωθεν δὲ τῆς γεφύρας ἦσαν ἕτεροι δοκοὶ περικλείοντες τὴν γέφυραν, μήπως ὀλισθήσας τῆς καταπέσῃ πρὸς τὴν θάλασσαν. οὕτω μὲν αἱ γέφυραι γεγόνασι περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ λίθινον ἕδραν αὐτῷ ὑψηλὴν ἐκεῖ ἐποιήσαντο, ἐν ᾗ περ ἐφιδρυνθεὶς ὕστερον, ὅταν παρεγεγόνει τὸ στράτευμα ἔβλεπε. πρῶτον δὲ περὶ Κελαινὰς πόλεις τῆς Φρυγίας ἐλθὼν, ξενίζεται σὺν παντὶ τῷ στρατεύματι, παρὰ Πύθιος τοῦ Λυδοῦ, ὃς καὶ τῷ Δαρείῳ πρὶν ἐδωρήσατο χρυσῆν ἀναδενδράδα καὶ πλάτανον. καὶ τῷ Ξέρξῃ δὲ τότε ἀργυρίου ἐχαρίζετο δισχίλια τάλαντα, καὶ ῡ μυριάδας δαρεικοῦ χρυσίου νομίσματος, χιλιάσιν ὀλίγαις ἀπολειπομένας. ὧν οὐδὲν ὁ Ξέρξης λαβὼν, ἀλλὰ τὴν προαίρεσιν ἀσπασάμενος, καὶ τὸ λεῖπον μᾶλλον τῶν μυριάδων ἀναπληρώσας, ἔμελλε πρὸς τὰ τοῦ Ἑλλησπόντου μέρη πορεύεσθαι τῆς Φρυγίας καὶ Λυδίας. παρά τινα δὲ τόπον ἰδὼν πλάτανον ὡραίαν, καθ' Ἡρόδοτον ἐχρύσωσεν αὐτὴν διὰ τὸ κάλλος αὐτῆς. κατὰ δὲ ἑτέρους τινὰς, ὅτι περὶ μεσημβρίαν καθεσθεὶς ὑπ' αὐτὴν, τὸ θάλπος ἐξέφυγε. πορευομένου δὲ αὐτοῦ προσωτέρως, ἐπικυψάντων τῶν ἵππων πιεῖν, ἀπεξηράνθη ὁ Μαίανδρος, ὡς καὶ ὁ Πηνειὸς περὶ Θεσσαλίαν ὕστερον, καὶ ἐν Ἀθήναις ὁ Ἰλισσὸς, καὶ ἕτεροι. πεφθακότες δὲ περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, ἔκλειψις ἡλίου ἐγένετο καὶ σημεῖα ἕτερα, ὅμως ἑπτὰ νυξὶ καὶ ἡμέραις στρατὸς ἀπροσκόπως ταῖς γεφύραις ἐπεραιοῦτο. τέλος ἐφ' ἅρματος καὶ αὐτὸς διαπεραιοῦται. ἐρχομένου δὲ πρὸς τὴν Ἀττικὴν, Ἀθηναίοις ἐδόθη χρησμὸς οὗτος·

Τεῖχος τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρυόπα Ζεὺς,
Μοῦνον ἀπόρθητον τελέθειν τό σε τὲ κατονήσει.
Μὴ δὲ σύγ' ἱπποσύνην τε μένειν καὶ πεζὸν ἰόντα
Πολλὸν ἀπ' ἠπείρου στρατὸν ἥσυχος, ἀλλ' ὑποχωρεῖν.

Καὶ ἕτερα τοιαῦτα. τοῦτο γοῦν ἀκούσαντες Ἀθηναῖοι, γυναῖκας μὲν καὶ παῖδας, καὶ γέροντας περὶ Τροιζῆνα ἐξέθεντο. πύργους δὲ ποιήσαντες ξυλίνους ἐν ταῖς Ἀθήναις εἴασαν μετά τινων, οὓς ὕστερον οἱ Πέρσαι σὺν τοῖς πύργοις κατέκαυσαν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι περὶ Σαλαμῖνα εἶχον τὸν στόλον, ὅπου ὕστερον καὶ τοὺς βαρβάρους κατεναυμάχησαν, σοα̅ πάντα τὰ τῶν συμμάχων καὶ αὐτῶν ἔχοντες πλοῖα. ὁ δὲ Ξέρξης περὶ τὸ Αἰγάλεων ὄρος ἀντικρὺ τῆς Σαλαμῖνος κείμενον, ἐπὶ θρόνου λαμπροῦ ἐκάθητο, βλέπων τὴν ναυμαχίαν. ἡττηθέντων δὲ τῶν αὐτοῦ καὶ τῇ ναυμαχίᾳ, πεζῇ πολεμῆσαι ἠθέλησε, καὶ ἐκ τῆς τῶν Περσικῶν βελῶν ἐπαφέσεως ἐκρύβη ὁ ἥλιος. τότε τοῦτο μαθών τις τῶν Ἑλληνικῶν στρατηγῶν, εἶπε τοῖς στρατιώταις· ἀριστοποιήσασθε ἄνδρες, ἵνα παρ' ᾅδῃ δειπνήσωμεν μαχόμενοι. θαρρεῖτε δὲ ὑπὸ θάλπος ἡλίου, ὑπὸ σκιᾷ δὲ βελῶν πολεμήσομεν. Ξέρξου δὲ μετὰ παντὸς τοῦ στρατοῦ ἐρχομένου, Λεωνίδης ὁ Σπαρτιάτης μετὰ τ̄ τὰς περὶ Ἀρτεμίσιον παρόδους κατείληφε. καὶ ἀντιταξάμενος πρὸς αὐτὸν, πολλοὺς μὲν ἀνεῖλε, καὶ δύο ἀδελφοὺς τοῦ Ξέρξου. τοῦτον δὲ ἀντέστη γενναίως μαχόμενος, ὡς τὸν Ξέρξην ἀποβῆναι τοῦ ἵππου, καὶ πεζῇ μάχεσθαι. τέλος συμπατήσαντες αὐτόν τε τὸν Λεωνίδην, καὶ τοὺς τριακοσίους, διῆλθον διὰ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν. λαβόντες δὲ καὶ τὴν κεφαλὴν Λεωνίδου, ἀνεσταύρωσαν. τέλος ἰδὼν ἑαυτὸν ὁ Ξέρξης ἔτι περὶ τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν λοιπῶν Λακεδαιμονίων καλουμένων, προσέτι δὲ ἀκούων, ὅτι καὶ τὴν γέφυραν λύειν μέλλουσιν οἱ Ἕλληνες, τὸν Μαρδόνιον ἀφεὶς πολεμεῖν, μέρος τε λαβὼν τοῦ ἑαυτοῦ στρατεύματος, ὑπεχώρει. καὶ τούτων δὲ οἱ πλείους περὶ τὴν πάροδον, χειμῶνι καὶ λιμῷ διαφθείρονται. αὐτὸς δὲ ὑπὸ Στρυμόνος νηῒ φοινίκῃ ἐμβὰς, καὶ διὰ ἡ τρικυμίᾳ περιπεσὼν, ὡς καὶ πολλοὺς ἀποπηδῆσαι τῆς νεὼς εἰς τὴν θάλασσαν χάριν τῆς σωτηρίας, αὐτὸς μόλις εἰς τὴν πατρίδα δυστυχῶς ὑπέστρεψε. καὶ τὸν Μαρδόνιον δὲ, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ Πέρσας οἱ Ἀθηναῖοι ἀνεῖλον, καὶ Μασίστιον τὸν χρυσοῦν λεπιδωτὸν θώρακα ἔχοντα, δι' ὃν ἀνῃρημένον καὶ μεγάλη μάχη ἐγένετο. ταῦτα μὲν οὕτως. Ξέρξης δὲ πρὸ τοῦ ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, μετὰ τοιαύτην ἧτταν ἐν Σάρδεσι παραγεγονὼς, εἰς ἔρωτα τῆς Μασίστιδος ἐμπέπλακε γυναικὸς, καὶ ταύτῃ συνῆν, καὶ συνέχαιρεν, ὥσπερ νενικηκὼς, ὁ πᾶσαν ἀπολωλεκὼς τὴν Περσίδα, οἷα καὶ πάντες οἱ ἡττημένοι διαπράττονται. τέλος ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα, τὸ πένθος αὐτοῦ παρεσήμανεν.

Κόρη κνεφαίαν ἄγχι παμφαλωμένος,
Χαλκηλάτῳ κνώδοντι δειματουμένη.
Πολλοὶ δ' ἀγῶνες, καὶ φόνοι μεταίχμιοι
Λύσουσιν ἀνδρῶν, οἱ μὲν ἐν γαίᾳ πάλας
Δειναῖσιν ἀρχαῖς ἀμφιδηριωμένων,
Οἱ δ' ἐν μεταφρένοισι βουστρόφοις χθονός,
Ἕως ἂν αἴθων εὐνάσῃ βαρὺν κλόνον,
Ἀπ' Αἰακοῦ τε κἀπὸ Δαρδάνου γεγώς
Θεσπρωτὸς ἄμφω καὶ Χαλαδραῖος λέων,
Πρηνῆ θ' ὁμαίμων πάντα κυπώσας δόμον,
Ἀναγκάσει πτήξαντας Ἀργείων πρόμους,
Σαῖναι Χαλάδρης τὸν στρατηλάτην λύκον,
Καὶ σκῆπτρ' ὀρέξαι τῆς πάλαι μοναρχίας.
Ὧ δὴ μεθ' ἕκτην γένναν αὐθαίμων ἐμός

Puella tenebrosum, territa
Ense æneo, propè speculans.
Multa denique certamina, cædésque mediæ
Dissoluent virorum luctas, partim in terra,
De grauibus imperiis contendentium,
Partim in dorsis aratis terræ:
Donec graue sopiet acer bellum
Ab Æaco Dardanóque progenitus,
Thesprotius simul & Chaladræus leo,
Præcipitémque cognatorum totam euertens domum,
Coget meticulosos Argiuos proceres
Adulari Chaladræo duci lupo,
Et sceptra præbere antiqui imperij:
Cum quo post ætatem sextam consanguineorum meorum

Δειναῖσιν ἀρχαῖς.] ταῖς δειναῖς ἀκταῖς, δηλονότι τῆς θαλάσσης, παρὰ ταῖς ἀρχαῖς τοῦ ὕδατος. οἱ δ' ἐν μεταφρένοισι.] ἀντὶ τοῦ τοῖς πεδίοις, ἀπὸ τῆς τῶν βοῶν ἀρόσεως, ἤτοι τῆς ἀρομένης ὑπὸ τῶν βοῶν. ἕως ἂν αἴθων.] ἕως ἂν ὁ Μακεδὼν Ἀλέξανδρος ἐλθὼν καταπαύσῃ τὸν πόλεμον, κυριεύσας καὶ μοναρχήσας. ἡ γὰρ Ὀλυμπιὰς ἡ μήτηρ Ἀλεξάνδρου, εἰς Πύρρον τὸν Ἀχιλλέως ἀνάγει τὸ γένος, καὶ Ἕλενον τὸν Πριάμου, ὥς φησι Θεόπομπος, καὶ Πύρανδρος. ἀνάγει δὲ τὸ γένος ὁ μὲν Πύρρος εἰς Αἰακὸν, ὁ δὲ Ἕλενος εἰς Δάρδανον. Θεσπρωτός.] διὰ τὸ τὴν μητέρα αὐτοῦ ἠπειρῶτιν εἶναι. Χάλαδρα δὲ ἡ Κάναστρα πόλις καὶ λίμνη Μακεδονίας, ἀφ' ἧς ὅλην τὴν Μακεδονίαν φησίν. καὶ Ἀναστραῖος γράφεται, καὶ Χαλαδραῖος. καὶ γὰρ κα- ζιών φησι,

τιῶν φησὶ, χαλάδρης λύκον. πρὶν ἦθ' ὁμαίμων] ὁμαίμων τῶν Περσῶν παρόσον ἀμφότεροι, ὅτε Ἀλέξανδρος καὶ ὁ Ξέρξης, ἀπὸ Περσέως εἶχον τὸ γένος. Περσέως γὰρ Ἀλκαῖος, Ἠλεκτρυὼν καὶ Σθένελος. Ἠλεκτρυῶνος, Ἀλκμήνη. ἐξ Ἀλκμήνης δὲ, Ἡρακλῆς. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἀφ' Ἡρακλέους καὶ Νεοπτολέμου κατῆγε τὸ γένος. οἱ δὲ Πέρσαι, ἀπὸ Περσέως. Ἀργείων πρόμοις.] ἢ Ἀκταίων πρόμοις Ἀργεῖοι καὶ Ἀκταῖοι δὲ οἱ Ἀθηναῖοι. ἀπῴκησαν δὲ μετὰ Μηδείας ἐπὶ Πέρσας τινὲς τῶν Ἀθηναίων. νῦν οὖν Ἀθηναίους λέγει τοὺς Πέρσας, διὰ τὴν ἀποικίαν. ἀναγκάσει δέ φησι τοὺς Περσῶν ἡγεμόνας φοβηθέντας, κολακεῦσαι αὐτὸν καὶ ὑποζυγιῶσαι, καὶ σκῆπτρον ὀρέξαι, καὶ δοῦναι αὐτῷ τὴν μονοκρατείαν.

ὧ δὴ μεθ' ἕκτην.] ἀδελφός μου φησὶ μετὰ ἕκτην γενεὰν, ἤτοι ἐκ πολλοῦ συγγενὴς καὶ φίλος αὐτῶν νομισθήσεται. ὁ δὲ λόγος περὶ Ταρπινίου τοῦ Ῥωμαίων. ἔστι γὰρ ἀπὸ Ῥωμύλου, ὡς φλυαροῦσιν οἱ τὰ τοῦ Λυκόφρονος περὶ ἡμῶν χολιάσαντες, ἕκτος ὤν. ἐγὼ δὲ πρῶτον γινώσκω Ῥωμύλον, εἶτα Νοῦμαν Τοῦλλον Ὁστίλλιον τρίτον, τέταρτον Μάρκον, πέμπτον Ταρκίνιον, οὐ Ταρπίνιον, ἕκτον Τοῦλλιον. εἶτα Ταρκυίνιον τὸν ὑπερήφανον, εἶτα Βροῦτον, καὶ ἑτέρους. ἐκεῖνοι δέ φασιν Ῥωμύλος, εἶτα Πομπήϊος, Λίος. τρίτος Ὀστίνιος, Ἄπυς. τέταρτος Μάρκος, Καρπίνιος. πέμπτος, Πρίσκος Ὀρπίνιος. ἕκαστος δὲ αὐτῶν δυσὶ καὶ πλείοσιν ἐχρᾶτο τοῖς ὀνόμασιν. ἕκτος οὖν φασὶν ἀπὸ Ῥωμύλου ὁ Ταρπίνιος. φασὶ δὲ καὶ τὸν Ῥωμύλον Αἰνείου υἱὸν, καὶ διὰ τοῦτον ἕκτον συγγενῆ τοῦτον νομίζουσι τῆς Κασσάνδρας, κακῶς. ἐγὼ δὲ ἑνδέκατον γινώσκω δωδέκατον τὸν Ῥωμύλον ἀπ' Αἰνείου. καὶ οὐχ οὕτω φημὶ ὡς ἐκεῖνοι, ἀλλ' οὕτως, ὅτι μετὰ ἕκτην γενεὰν Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος, Ἀλεξάνδρῳ τινὶ ἑτέρῳ Μακεδόνι, ὁ ἐμὸς συγγενὴς Ταρπίνιος πολεμήσει. Ῥωμαῖοι γὰρ καὶ Μακεδόνες πολλοὶ, καὶ ἐν χέρσῳ, καὶ ἐν θαλάσσῃ πρὸς ἀλλήλους ἐπολέμησαν. ὕστερον μέντοι συνέβη κρατηθῆναι τὸν τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸν ὑπὸ τῶν Μακεδόνων ζῶντα. καὶ πάλιν τὸν Μακεδόνων ἡγεμόνα, τὸν ὕστερον Ἀλέξανδρον συγγενῆ τοῦ πρώτου ἀναιρεθῆναι ὑπὸ Ῥωμαίων, καὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ κρατουμένου, ἀμοιβὴν ἐποίησαν. οἱ μὲν Ῥωμαῖοι, ἀποδόντες τὸν νεκρόν. οἱ δὲ Μακεδόνες, τὸν ἐκείνων στρατηγόν. καὶ οὕτως εἰρήνευσαν. ἄλλως· ὡς δὴ μεθ' ἕκτην ὁ Ταρπίνιος ἐμβαλὼν τῷ στρατῷ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀπὸ πρώτης ὥρας ἕως ἕκτης ἐπολέμει μόνος τῷ Ἀλεξάνδρου λαῷ. τοῦτο ἰδὼν ὁ Ἀλέξανδρος, φίλον αὐτοῦ αὐτῷ ἐποίησεν, εἶτα λείαν αὐτῷ πολλὴν ἐδωρήσατο, διὰ τὴν

Εἷς τις παλαιστὴς συμβαλὼν ἀλκὴν δορὸς,
Πόντου τε καὶ γῆς, κεἰς διαλλαγὰς μολὼν,
Πρέσβιστος ἐν φίλοισιν ὑμνηθήσεται,
Σκύλων ἀπαρχὰς τὰς δορυκτήτους λαβών.
Τί μακρὰ τλήμων εἰς ἀνηκόους πέτρας,
Εἰς κῦμα κωφὸν, εἰς νάπας δυσαλήτιδας
Βάζω, κενὸν ψάλλουσα μάσταχος κρότον;
Πίστιν λόγων γὰρ Λεψιεὺς ἐνόσφισε,
Ψευδηγόροις φήμαισιν ἐγχρίσας ἔπη,
Καὶ θεσφάτων πρόμαντιν ἀψευδῆ φρένων,
Λέκτρων στερηθεὶς, ὧν ἐκάλχαινεν τυχεῖν,
Θήσει δ' ἀληθῆ. σὺν κακῷ δέ τις μαθὼν,
Ὅτ' οὐδὲν ἔστι μῆχος ὠφελεῖν πάτραν,
Τὴν φοιβόληπτον αἰνέσει χελιδόνα.

Τόσ᾽ ἠγόρευε καὶ παλίσσυτος ποσὶν
Ἔβαινεν εἱρκτῆς ἐντός. ἐν δὲ καρδίᾳ
Σειρῆνος ἐστέναξε λοίσθιον μέλος,
Κλάρου Μιμαλλὼν, ἢ Μελαγκραίρας κόπις,
Νησοῦς θυγατρὸς, ἤ τι Σφίκειον τέρας,
Ἑλικτὰ κωτίλλουσα δυσφράστως ἔπη.

Quidam luctator belli certamen conſerens,
Mariſque ac terræ ad compoſitiones perductus,
Summus amicorum celebrabitur,
Spoliorum primitias haſta partas accipiens.
Quid multa, miſera, ad ſurda ſaxa,
Vndáſque non audientes, & rupes aſperas,
Loquor, inanem ciens oris ſtrepitum?
Fidem enim nobis Lepſieus abſtulit,
Falſis rumoribus inducens dicta,
Et oraculorum diuinatricem veracem ſcientiam,
Concubitu priuatus, quo cupiebat potiri.
Faciet autem vera. cum damno tamen diſcens ali-
quis,
Cum nullum erit remedium iuuandi patriam,
Fatidicam laudabit hirundinem.
Tantum eſt locuta, cùm retrograda pedibus
Aſcendit intra carcerem, Sirenium
In corde gemens poſtremum melos
Claria Mimallon, vel Melancræræ interpres
Neſonis filiæ, vel aliquod Phiceum monſtrum,
Contorta loquens obſcurè verba.

Εἰς νάπας δυσπλήτιδας.) νάπαι εἰσὶν αἱ παραθαλάσσιοι πέτραι, αἱ ἐν τῷ αἰγιαλῷ ὑπὸ τῶν κυμάτων πληττόμεναι. δυσπλήτιδες δὲ, αἱ δυσκόλως πληττόμεναι. δυσπλήτιδες δὲ, αἱ καταπληκτικαί. Λεψιεὺς, ὁ δεινὰ καὶ κεκαλυμμένα λέγων, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ λέπους. καὶ θεσφάτων προμαντιν.] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐγχείσας ψευδηγόροις φήμαις τοὺς λόγους, καὶ τὴν ἀψευδῆ φρόνησιν τῶν μαντευμάτων. φήμην γὰρ ἤγειρεν ὁ Ἀπόλλων, ὅτι ἡ Κασσάνδρα οὐκ ἔστι μάντις, ἀλλὰ μαινομένη μάτην λαλεῖ. λέκτρων στερηθείς.) ἐῤῥέθη ἐν τῇ ἀρχῇ. τὴν φοιβόληπτον χελιδόνα.) ἑαυτὴν λέγει ἡ Κασσάνδρα χελιδόνα καὶ σειρῆνα, διὰ τὸ τὰ μέλλοντα προειπεῖν, ἢ διὰ τὴν ἡδύτητα τοῦ λόγου, ἐπειδὴ καὶ αἱ σειρῆνες θελκτικαὶ ἦσαν. φοιβόληπτον δὲ, μαντικόν. σειρῆνος ἐστέναξε.) θελκτικὸν καὶ λιγυρὸν, ὥσπερ αἱ θρυλλούμεναι σειρῆνες. ἔστι δὲ καὶ ζωΰφιον μικρὸν, ὅμοιον μελίσσῃ, λεγόμενον σειρήν. Κλάρου Μιμαλλών.) Μιμαλλὼν βάκχη, ἢ προφῆτις, ἡ τὸν Ἀπόλλωνα ταῖς μαντείαις μιμουμένη. Κλάρος δὲ, ὄρος καὶ πόλις Ἀσίας περὶ Κολοφῶνα, ἀφ᾽ οὗ καὶ Κλάριος ὁ Ἀπόλλων.

ἢ μελαγκραίας κόπις) μελαγκραίροις, ὁ μελαίνων καὶ θηλῶν τὴν κραῖραν, καὶ τὴν κεφαλὴν, ἤτοι τὸν νοῦν, καὶ τὸ τοῦ λόγου κεφάλαιον ἐν δεινοῖς λόγοις. μελαγκραίρα δὲ, ἡ Σίβυλλα, παρὰ τὸ μελαίνειν τὴν φράσιν, καὶ τοὺς χρησμούς. κόπις δὲ, ὁ ῥήτωρ. παρὰ τὸ κόπτειν τοὺς λόγους, κόπτις, κόπις, ἢ ὁ ἔμπειρος. θυγάτηρ δὲ Νησοῦς ἡ Σίβυλλα.

φίκειον τέρας, ἡ σφίγξ. ἐκάθητο δὲ ἡ σφίγξ παρὰ τὸ ὄρος Θηβῶν, ὃ ἀπ᾽ αὐτῆς Φίκειον ἐκλήθη. εἰκάζει δὲ τὴν Κασσάνδραν Βάκχῃ τῇ ἐκ Κλάρου, καὶ τῆς Σιβύλλης ἐπισήμονι, καὶ τῇ σφιγγὶ, ὥς φησιν Εὐελπίδης, διὰ τὸ συνεστραμμένα λέγειν καὶ σκοτεινά.

Ἐγὼ δὲ λοξὸν ἦλθον ἀγγέλλων ἄναξ,
Σοὶ τόνδε μῦθον παρθένου Φοιβαστρίας.
Ἐπεί μ᾽ ἔταξας φύλακα λαΐνου στέγης,
Καὶ πάντα φράζειν κἀναπεμπάζειν λόγον
Ἐτητύμως ἄψορρον ὀτρυνάς τρέχειν.
Δαίμων δὲ φήμας ἐς τὸ λῷον ἐκδραμεῖν
Τεύξειεν, ὅσπερ σῶν προκήδεται θρόνων,
Σώζων παλαιὰν Βεβρύκων παγκληρίαν.

Cæterùm ego obliquum veni, Rex, hunc tibi
Annunciatum ſermonem virginis Phœbadis:
Nam ſtatuiſti me cuſtodem lapideæ domus,
Totóſque dicere ac recenſere ſermones
Euidenter reuerſum iuſsiſti nuncium.
Reſponſa verò Deus in melius verti
Velit, qui tua procurat ſolia,
Seruans vetuſtam hæreditatem Bebrycum.

Ἐγὼ δὲ λοξόν.) αἰνιγματῶδες, ὅθεν καὶ Λοξίας ὁ Ἀπόλλων. ἢ παρὰ τὸ λοξὴν ἱέναι καὶ φωνὴν πέμπειν· λοξοχρήσμων γὰρ ἦν. ἢ παρὰ τὸ λοξῶς ἵεσθαι καὶ πορεύεσθαι. ὁ αὐτὸς γὰρ ἐστὶν τῷ ἡλίῳ. λοξῶς δὲ πορεύεται ὁ ἥλιος τὸν ζωδιακὸν κύκλον. ὅπως ἀκλινὴς τῆς φορᾶς ἡ σφοδρότης, ἐξαντιπλεύρων σφίγγεται καταδρόμων, καθά φησιν ὁ Πισίδης. τρέχιν δὲ τὸν ἄγγελόν φησι, παρὰ τὸ τρέχειν. τινὲς δὲ κύριον ὄνομα τοῦτο νοοῦσιν, ἤτοι τὸν ἀπαγγέλλοντα ταῦτα πάντα.

ΤΕΛΟΣ.

IN LYCOPHRONIS CASSANDRAM ANNOTATIONES GVLIELMI CANTERI Vltraiectini.

DICAM *omnia clarè.*] Duæ introducuntur in hoc poëmate personæ: altera Nuncij narrantis: Priami regis auscultantis altera. Vt enim solent in dramatibus ea, quæ commodè nequeunt in scenam proferri, per nuncios, testes oculatos, exponi: ita hic nuncius Cassandræ in carcerem conclusæ appositus fingitur, qui eius verba subauscultaret, atque ad Priamum referret. Is nunc igitur, tanquam à Priamo de verbis à Cassandra prolatis interrogatus esset, vt ex fine libri liquet, attentione primùm & beneuolentia sibi comparata, oracula deinde Cassandræ per mimesin, oratione recta, quam vocant, enarrat. Quod autem ad prima hæc, *Dicam omnia*, &c. attinet, in iis imitatur Lycophron Homericum illud, τοὶ γὰρ ἐγώ τοι πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.

ibid. Modesta.] siue modestè. simile habes infrà,

--- οὐ γὰρ ἥσυχος
πορκεὺς δίκωπον σέλμα ναυστολῶν ἐλᾷ.

Ceterùm inter alia horum signa, qui numine sunt afflati, recensetur etiam illud, quòd magno cum clamore confusóque tumultuantur. vnde est illud Lucani de quadam, quæ enthusiasmum simulabat,

---sub pectore ficta quieto
verba refert, nullo confusæ murmure uocis
instinctam sacro mentem testata furore. & postea,
---non rupta trementi
verba sono, nec uox antri complere capacis
sufficiens spacium.---

ibid. Varium.] propter oracula varia & obliqua, quæ ex ore prodibant.

2. *Laurivoro.*] fatidico. Lauri enim vis & proprietas multum putatur ad vaticinandum conducere. quo factum est, vt ea vates coronari vescíq; consueuerint, quum erant oracula daturi, sicut & poetæ versus facturi caput coronabant. huc allusum est à Tibullo,

---sic usque sacras innoxia lauros
vescar.

cui consentaneum est, quod Euripides Cassandram dixit χλωροκόμῳ στεφαίῳ δάφνας κοσμηθεῖσαν, ὅταν θεοῦ παντόσεμνοι τὸν δύστωσ' ἀνάγκαι. ac videtur hoc epitheton è Sophoclis Cassandra sumtum. de qua hunc versum citant grammatici,

δαφνηφάγον ὀδόντι πρίεζε στόμα.

Fabula Daphnes in laurum conuersæ, omnibus est nota. quare nos in his & similibus explicandis studio breuiores erimus.

2. *Nigræ*) obſcuræ, ídque propter ænigmata, quæ vulgata ſunt. Caſſandram autem obſcurè loquentem introducit Lycophron, vt decoro conſulat. alioqui tanta dictionis & vocum obſcuritas in bono poëta, quemadmodum declarat Ariſtoteles, vix ferri poſſet.

ib. Audias.] Sic Atticos ſolere coram viris magnis loqui, omiſſa imperandi ruſticitate, tradunt Græci.

ib. Reputans.) Sic Homerus,

---ὃ ἐμῷ ἐνιπαξεο μύθων.

Tranſcurrendi verbum à curſu pedum ad mentis agitationem trāſlatum eſt.

3. *Itinere.* Iter facere hîc metaphoricè eſt auſcultare, & audita perpendere: quemadmodum & curſus pro narratione ponitur. ſic apud Eurip. Tireſias,

ἄκους δὴ νῦν θεσφάτων ἐμῶν ὁδόν.

ib. Ego verò.] A curſu ſtadiorū tranſlatio. Funem vocat, quo carceres erant obducti, teſte Pauſania Eliac. 6. quem vide. *Obliqua verba*, dicit obſcura Caſſandræ oracula.

ibid. Fagij.) montis, ad Oceanum orientalem ſiti, & à fagis dicti. ad eius radices eſt Cerne inſula, quam nonnulli Hiberniam putant, & ιέρνην Strabonis. Hanno quoque in Itinerario ſuo κέρνην recenſet, νῆσον μικρὰν, κατ' ἐυθὺ καρχηδόνος κειμένην. Iam Tithonus eſt Auroræ concubinus. idem vocatur paternus Priami frater, quòd Tithonum ex Rheone, Priamum ex Leucippe procreauit Laomedon. quíque hîc ἀμφιμήτριος, is alibi ἀμφιμήτωρ, & ἀμφίγονος ſeu ἀμφίσγονος vocatur.

7. *Tranquillos*) ab effectu. Nautas dicit eos, qui cum Paride profecturi in Græciam erant.

ib. Virgicidam Thetim.) Per hoc, mare: per illud, Helleſpontiacum intellige, in quo Helle virgo periit. Nazianzenus Theologus alicubi παρθενικὸν πέλαγος dixit.

8. *Iulipedes.*) Iulus, qui & ὄνισκος, vermis eſt multipes: cum quo nauem Paridis comparat, quòd ea remis, vt ille pedibus, abundaret.

ib. Phalacrææ filiæ.) naues. nam ex arboribus Phalacræ, quod eſt vnum de quatuor Idæ promontoriis, fabricatæ erant. Simili venuſtate dixit Horatius,

Siluæ filia nobilis:

& Varro Marcipore,

Phrenetici Septemtrionum filij:

quum de ventis loqueretur. Naues etiam *ciconipelles* vocat, quòd inſtar ciconiarum partim albæ ſint, ratione velorum: partim nigræ, ſi naues ipſas conſideres.

ib. Calydnas.) inſulas duas Troianas, de quibus lib. 13. Strabo. Albas alas dicit remos recens politos. Eſſe porrò alas nauium, remos, non, vt quidam putarunt, vela, docet Homerus Odyſſea,

οὐδ' ἐυήρε' ἐρετμά, τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.

Simili quoque figura dixit Poëta remigium alarum: & Propertius,

---*claſſis centenis remigat alis.*

Admonet præterea Pollux, extremas remorum partes πτερὰ καὶ ταρσοὺς dici. Cur denique alæ nauium remi dicantur, nemo dubitabit, qui quidem remigationem ipſam æqualiter procedentem inſpexerit. tum namque ſublati & demiſſi remi, auium ſpeciem in aëre volantium, & alas eodem agitantium modo prorſus referunt.

ib. Septemtrionalibus.] Septemtrionis. phraſis eſt Homerica, vt quum ait,

νεσορέη ᾧ ἐνὶ νηὶ παλαιγενέος βασιλῆος:

nempe quum ἀπὸ κτητικοῦ ὀνόματος αἰτιατικῆς ποιεῖται γενικὴ σύνταξις, vt inquit Euſtathius.

9. *Ates vaccinagis collibus.*) Colles

Troianos intelligit. in quibus turris erat Cassandræ carcer. Nominũ origo hinc profluxit. Quum Dardanus è Samothracia in oppositam continentem profectus, vrbem ibi vellet extruere, prohibit⁹ est oraculi voce, quę omnibus eum locũ habitaturis ἄτην.i. calamitatem & perniciem instare prę monebat. itaque appellati sunt Ates colles, & ἀπολόφος vna voce, si Phauorino credimus. Postea Ilus oraculo accepto, vt vaccam sequutus, vbi illa primum procumberet, illic vrbem cõderet, ad Ates colles deuenit (qui hîc ideo vacciuagi vocantur, à vacca ad illos vsque euagata) & Ilium ibidem posuit.

10. *Nutrix.*] patria, nempe Troia. sic in epigrammatibus Chrestodorus,

Δαρδανίην ξύμπασαν ἐκλήϊσαντο τιθήνην.
id est,

Dardaniam totam nutricem sunt populati.

Catullus patriam genitricem in Galliambo dixit.

ibid. Nauibus] Hercules ob denegatos equos, à Laomedonte sibi promissos, Troiam expugnauit. eum trinoctem vocat, quia, vt inquit Properti⁹,

Iuppiter Alcmenæ geminas requieuerat arctos.

ib. Tritonis.] Neptuni, cuius canem vocat cetum, qui à Neptuno in agrum Troianum erat immissus. Eum Hercules interfecturus, totus à bellua fuit absorptus: cuius intestina quum deinde in ventre dissecuisset, postea, mortuo ceto, viuus exiit, capillis tantùm amisis, quos nimius belluini stomachi calor decoxerat.

ib. Asper.) Canes enim, & pisces omnes carniuori asperos & serratos, nõ continuos, habent dentes: vnde & καρχαρόδοντες nuncupantur.

ib. Ambustus) calore ceti interno. Calidum campum vocat ceti ventrem, quem etiam ollam appellat ignis expertem: siquidem interno calore fouetur. aliter Hesiodus ἄπυρον οἶκον dixit mare.

11. *Infanticida.*) Vide Senecam Hercule Furent. & alios, qui Herculis historiam exposuerunt latissimè, in his Diodorum Siculum. Alteram matrem dicit Iunonem, nouercam Herculis: quam ille, quum Neleo opem ferret, vulnerauit, quan quam diuinitas vulneribus non solet esse obnoxia. Historiam habet Homerus Iliad. ε.

ib. Patris Luctatoris.) Iouis, qui cum Hercule Olympicum certamen instituente luctatus est, & ex eo Luctator dictus. Sequentia verba tria gestum exprimunt luctantium, qui sese mutuò comprehendere solent, & constringere. id vno verbo Græci dicũt διαλαβεῖν.

12. *Saturni collem.*) Olympum, qui antea Saturnius collis dicebatur. solebãt enim olim loca omnia sublimia Saturno dicari. Pindarus Olympiis de Hercule, καὶ πάγον Κρόνου προσεφθέγξατο. Similiter in Bibliis qui dicantur montes Dei, non est obscurum.

ib. Ischeni.) qui quum pro ciuibus suis se deuouisset, in stadio sepultus est ad metam. Quidam hîc malunt ὠλένιε legere. cuius viri meminit Pausanias, quum de Taraxippis loquitur. Ponitur autem per Synecdochen meta pro toto stadio.

ib. Equos turbans.] Hinc solent ea loca Taraxippi vocari, quòd eò venientes equi terreantur. ἔδοξεν οὖν τοῖς ἠλείοις, inquit alicubi Dio, ὡς δαιμονίου τινὸς ὄντος, ἱδρύσασθαι βωμὸν ποσειδῶνος. καὶ τὸ λοιπὸν φασὶν γεγονέναι τὸν τόπον ἀσφαλῆ.

ib. Italici.] Siculi, quod est prope Rhegium. nam & Eurip. ait,

——ἢ τυρσηνὸν ᾤκησεν πέδον.

Sæuam canem dicit Scyllam, Phorci filiam, quę quũ Herculi tauros Geryonios abstulisset, abeo fuit occisa. eã de-

inde Phorcus cõbuſtã ritu veterũ, reſuſcitauit, vt fieret ἀθάνατον κακόν, purgata per ignem fæce terreſtri: quale quiddam in Pelia & Hercule apud Ouid. in Achille apud Apollonium repræſentatur. Huc pertinet poëma Virgilij, Ciris.

13. *Supra ſcopulum*) Expreſsit Homericum carmen Odyſſ.μ.

Αὐτοῦ δ' ἰχθυάᾳ σκόπελον περιμαιμώωσα.

id eſt,

Illic piſcatur ſcopulos circum vndique rimans.

Proſerpinam dicit fatum ſeu mortẽ, quam Scylla, quum immortalis eſſet, non timebat.

14. *Dolo inermi*) veneno, quo Neſſus centaurus Herculi mortem procurauit. hiſtoriam totam elegantiſsimè Sophocles Trachiniis tractauit, vbi ſic inter cętera Hercules ipſe:

Ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρὸς πάλαι,
Πρὸς τῶν πνεόντων μηδενὸς θανεῖν ὕπο,
Ἀλλ' ὅστις ᾅδου φθίμενος οἰκήτωρ πέλει.

quæ nos raptim ſic vertimus:

Nam Dius olim mi pater prædixerat,
Viuente dextra corruturum nullius,
Sed inferûm qui mortuus foret incola.

ibid. Salutato) Hoc vel de Neſſo poteſt intelligi, ſi legas δεξιούμενος, qui iampridem erat mortuus, antequam ipſius opera Hercules periret: vel de Hercule ipſo, ſi alteram ſequare lectionem, qui iam antè ad inferos venerat, Cerberum ablaturus. Quam enim adfert interpretationem tertiam Scholiaſtes de Plutone ab Hercule vulnerato, & iaculis tanquam epulis excepto, ea nimis dura videtur.

15. *Aeacidinis*) Vocabulo ſum vſus Plautino. Tria autem heic ponit Poeta, ſine quibus in caſtra Græcorum aduectis non poterat, vt ferebant oracula, Troia capi: oſſa Pelopis (quibus tamen quidam Rheſi equos ſubſtituunt) Neoptolemum Achillis F. & ſagittas Herculis, quæ penes Philocteten erant. His ergo tribus (quanquam alia tria ponit Plautus Bacchidibus) Ilij perdendi cauſam tribuit. Per manus AEacidinas primùm Neoptolemum ſeu Pyrrhum intellige, AEaci pronepotem.

ibid. Pelopis) Filij Tantali, inquit Poeta. Ego *Pelopis*, quod idem valet, expoſui, quo ſenſus eſſet facilior. Letrina eſt Elidis vrbs, abſque diphthongo ſcribenda, vt patet ex verſu paulo pòſt ſequente,

Ἐσθλ' Ἐρεχθεὺς ἐς Λετρειναίας γύας.

Pauſanias quoque Letrinos vocat.

ib. Deuorati) quum à patre Tantalo coctus, Diis ad epulandum propoſitus eſt. Reliquias ignis dicit oſſa ex rogo ſeruata. de quibus quidem Palladium fertur extructum fuiſſe.

Elide ſolebat oſtendi Pelopis coſta, quã eburneam affirmabant:

Plin. lib. 28. cap. 4. eam in itinere ſubmerſam, quum Troiam deferretur, tradit Pauſanias.

16. *Teutari*) Scythæ, qui fuit Amphitryonis bubulcus, Herculémque & iaculandi artem docuit, & ſagittis donauit: quamuis hoc Homerus ac Theocritus Euryto tribuant. Iã phraſis hæc ſimilis eſt ei, quæ præceſſit in verſu,

Ἀπαρκτίαις πρηστῆρος αἴθωνος πνοαῖς.

ibid. Vxor) OEnone, quã Paris ante Helenam duxerat, vt patet ex Ouidij epiſtola OEnones ad Paridem. Eam Clemens Alexãdrinus lib. Stromatum primo inter vates recenſet, his verbis: Ἕλενος ἤδη καὶ Λαοκόων καὶ Οἰνώνη ἡ βρλῶος ἐν Ἰλίῳ. vbi ſanè putarim legendum vno verbo κεβρλῶος. fuit enim OEnone Cebrenis F. Cæterùm quod heic adfert Scholiaſtes de Coryntho,

OEnones F. qui Græcis dux fuerit Troiam nauigantibus, probare non possum, quum præsertim nullo nitatur testimonio. existimarim potiùs hæc de Heleno vate, Priami F. esse intelligẽda: qui, vt ex Calabro constat, odio in Troianos & Alexandrũ concepto, ad Græcos transfugit, vt scribunt Orpheus ac Tryphiodorus, illísque tum oracula de Troia capienda exposuit. quod testatur etiam Sophocles Philoctete, tum adiutor fuit vnà cum Antenore, vt Palladium furtim auferreat. in quibus quidem perpetrandis OEnones quoque operam intercessisse, fit verisimile. Heleno porrò ob hanc operam Græcis pręstitam, libertatẽ primùm, deinde etiam Neoptolemi regnum ex parte obtigisse, docet Virgilius tertio.

ib. Nuptiarum) Helenæ, quam Paris, Oenone relicta, pro vxore habebat.

ib. At ipsa) Quum Paris à Philoctete vulneratus, ad OEnonem confugisset, quam sciebat medicinæ peritam esse (vt testatur etiam Ouidius) sanari tamen non potuit, quòd essent Herculis tela, quibus ipse vulneratus fuerat, letalia. Sic ergo mortuo Paride, OEnone mox, præ nimio mariti desiderio, mortẽ sibi consciuit, atq; è turri se in rogum Paridis pręcipitauit.

ibid. Gigantiperdis) quibus olim Hercules gigãtes Thraces cum Ioue belligerantes confecerat. Aduersarium dicit Philoctetem. Historiam tradit Calaber lib. 10.

17. *Sepulcra)* Multitudinis numerus pro singulari. Dardanum autem intelligit, ex Electra Atlantis F. & Ioue prognatum, cuius sepulcrum ad Troiam erat.

ibid. Natatoris) quia diluuij Deucalionei tempore, vt sequitur, è Samothracia in Phrygiam enatauit super vtres consutos, idque solus, instar apri Istrij, quem singularem & μόνιον vocat. Nam quod heic de porco nugatur Scholiastes, est prorsus ineptissimum. Simpliciter enim intelligendum est, Dardanum è Samothracia in Phrygiam enatasse more fulicæ, auis marinæ, & quidem solum, instar apri, qui singularis & soliuagus, non gregatim pasci solet. Porci autem vocabulum de apro antiquitus Græcè sumi, ex Varrone nos docuit Iosephus Scaliger, vir doctissimus. Est etiam heic notandum, quòd in Phrygiam dicitur venisse Dardanus diluuij tempore. Phrygia enim prima ex aquis post diluuium apparuit, vt his versibus docuit Sibylla:

Ὦ Φρυγίη, πρώτη δ' ἀναδύσῃ ἀφ' ὕδατος ἄκρου,
Πρώτη δ' αὖ θρέψεις γενεὴν ἑτέρην ἀνθρώπων.

18. *Rhithymnia.)* Cretica. est enim Rhithymna Cretæ vrbs: quę quia maritima est, fulicis, & aliis auibus marinis abundat.

ib. Antrum) in Samothracia situm, vt testãtur etiam Aristophanis scholia. *Caniuoram* deam vocat Hecaten, quia, vt inquit Ouidius,

Exta canis Hecate uidi libare Sapæos.

Saus est Thraciæ promontorium, in quo erat antrum Hecates, siue Rheæ, quam Corybantes colebant. alij tamen Saonem ponunt insulam.

19. *Glandes autem.)* Simile est apud Horatium illud, (uid.

Piscũ summa genus hæsit ulmo: & O-
--hic summa piscem deprẽdit in ulmo.

ib. Quæ in humana) Phocas hominũ amore capi tradit Scholiastes. quod an verũ sit, viderint alij. Mihi potiùs hoc videtur innuere Poëta, in diluuio pisces omnia loca liberè peruagatos, etiam in ædes, hominúmque cubilia deuenisse, & illic fuisse cõmistos, vbi solebant homines somnum capere.

ibid. Grypem.) Paridem raptorem. Si quis χεσωὸν malit, torrim exponet, & æquè de Paride intelliget, qui etiã infrà, vbi de Philoctete agit Cassandra, φιτρὸς seu torris vocatur, propter Hecubæ somnium, quo per torrim ac facem Paris indicabatur. Alatum vocat propter nauẽ, qua vehitur.

20. *Columbæ.*) Helenæ, quam propter libidinem columbam vocat: canem propter impudentiam. Notum est enim illud Homericum,

εἵνεκ' ἐμεῖο κυνός.

Vulturem deinde sumit pro olore rapaci. nec est ignota fabula Iouis in cygnum cõuersi, & oui Ledæ, ex quo Helena cum Dioscuris prodiit.

ibid. *Te sanè*) Apostrophe ad Paridem in Græciam nauigantem. Acherusia via est iuxta Tænarum, qua Lacedæmonem itur. per fimum intelligit stabula. erat enim Paris pastor & agricola, ritu antiquo.

21. *Formæ tribus iudicem.*] quum de trium dearum pulcritudine iudex datus esses. tunc enim in Ida eras prope stabula paterna. Iudicium Paridis elegantissimè descriptum qui volet videre, legat Coluthum Thebanũ: sed in somnis contigisse, quemadmodum rectè monet Dares, meminerit. θυωείτης seu venditor heic æstimatorem & iudicem notat.

ib. Stabulis.] Sic exponenda sunt ὄστριμα, ex Hesychio. Scholiastes enim hoc loco, vt sæpe alibi, egregiè hallucinatur. Malea Laconiæ est promontorium, Las verò vrbs, quam Homerus λᾶαν vocat. Terrestrem remum dicit pedum pastorale.

ibid. *Phereclei pedes.*] naues, quæ à Phereclo constructæ erant, teste Coluthо. vnde & Ouidius,

Hac duce Sigeo dubias à littore feci
Lõga Phereclea per freta puppe uias.

ibid. *Ostra.*] Laconiæ iuxta Tænarum. Strabo vocat θυείδας ταινάρου. Gythium est nauale Spartæ, sicut Piræus Athenarum.

22. *Nauis dentes.*] ancoras, quas apud Lucianum tumidus Lexiphanes, cuiúsque dictio cum Lycophronica ibidem comparatur, ναυσιπέδας vocat. Duas columbas dicit Iphigeniam & Hermionen. alij solam Hermionen ex Helena genitam asserunt.

ibid. *Secunda.*] Prius enim à Theseo septennis rapta fuit Helena, posteriùs à Paride. Aucupem dicit Paridem. Quomodo pennis ferę capiantur, docet Gratius. quò pertinet illud Virg.

Ceruum puniceæ septum formidine pennæ: & Lucani:

---dum pauidos formidine ceruos
Claudat odoratæ metuentes aëra pennæ: & Senecæ initio Hippolyti,

Picta rubenti linea penna
Vano claudat terrore feras,

Hanc pennam Oppianus δεῖμα πλόχοον appellat, & δειμαλέω μήρινθον.

ib. Bacchis] nymphis marinis, quibus Helena sacrificabat, somnio quodã, vt nonnulli volunt, territa. tamen potest hoc etiam ad Isthmium festum referri, de quo Statius sexto,

---quoties animosa resumit
Leucothoë gemitus & amica ad littora festa
Tempestate uenit.

Inoni quidem Megarenses quotannis sacrificabant, nec non celebrabant eius ferias Epidaurij Lacones.

ibid. *Curres.*] in Aegyptũ, quò Paris cõfugit (vel saltem tempestate delatus est Herodoto teste) quod à Spartanis sibi metueret. Scandea Citherorum est nauale secũdum Pausan. & Stephanũ. Thucydidis interpres duas ait esse in Cytheris vrbes, alterã insulę cognominẽ, alteram Scãdeam. Aegilus est Peloponnesi promontorium.

ibid. Draconis insula] Salamine, Atticæ vrbe, quam draco quondam infestauit à Cychreo pòst interfectus. Huc pertinere videtur Homeri carmen, (νῆ.

Νήσῳ δ' ἐν Κερανάῃ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐ-

heic enim Κερανάῃ quidam pro Ατθίδι sumunt. Biformem dicit Erichthonium, qui è terra procreatus, serpentis habuit pedes, & Athenis regnauit. nam ab ipso Athenienses nuncupantur Erichthonij.

24. *Inane.*] Paridi enim, quum in Aegyptum venisset, Proteus Helenam ademit, vt sequitur, reddito eius simulacro, cum quo Troiam ille rediit. assentiuntur huic historiæ Stesichorus & Euripides: quanquam hic Iunoni hoc factum tribuit. de qua sic ait initio Helenæ:

Δίδωσι δ' οὐκ ἐμ', ἀλλ' ὁμοιώσασ' ἐμοὶ
Εἴδωλον ἔμπνουν, οὐρανοῦ ξυνθεῖσ' ὕπο,
Πριάμου τυράννου παιδί.---

ibid. Maritus.] Proteus.

ibid. Risu abstinet.] Proteus Aegyptius (Thracem Virgilius facere videtur) quum in Thraciam venisset, duos ex Torona procreauit filios, Tmolum & Telegonum. ij quum hospites omnes lucta victos occiderēt, Proteus id ęgrè ferens, à Neptuno patre impetrauit, vt per subterraneam quandam cauernam in Aegyptū rediret. Postea vbi resciuit filios suos ab Hercule esse interfectos, nec gauisus est eorum obitu, quia filij: nec etiam doluit, quoniam improbi fuerant. Sic apud Euripidem Theseus, intellecto Hippolyti interitu,

Οὔθ' ἥδομαι τοῖς δ', οὔτ' ἀπέχθομαι κακοῖς.

Nec aliter apud Platonē Phædo moriente Socrate sibi accidisse refert.

25. *Terram*] AEgyptum, quam Nilus quotannis æstate superueniens fecundat. vnde infrà θερειπότοι γύαι vocantur. Nilum etiam Apollonius Tritonem vocat.

Καὶ ποταμὸς Τρίτων καλλίρροος, &c.

Nam, vt ex Hecatæo traditur, olim fuit nominatus Oceanus, AEgyptus (vt ab Homero) AEtos, Triton, ac demū Nilus, à Nilo quodam AEgypti rege. Palleniā dicit, quæ postea Phlegra est vocata, teste Herodot.

ibid. Guneus] Is quondam in Arabia iudex iustissimus fuit: cui nūc Proteum confert. Ichnæa vocatur Themis seu Nemesis, ab Ichnis, vrbe Macedoniæ, secundùm Strabonē & Stephanum, quibus heic assētior potiùs, quàm Scholiasti. Diodorus in Epigramm.

Ἀδρήστεια τε δῖα καὶ Ἰχναίη σε φυλάσσοι
Παρθένος, ἡ πολλοὺς ψευσαμένη νέμεσις. id est,

Adrastea, precor, te diua, Ichnæáque virgo (dea.
Conseruet, multos fallere sueta

26. *Lyci & Chimærei.*) filiorū Promethei, quorum sepulcris in Troia sitis quum nondū essent iusta facta, fames autem Spartanos premeret, respondit Apollo, non eam antè cessaturā, quàm Spartanus aliquis Troiam profectus, ad hæc sepulcra sacrificaret. Itaque missus est Menelaus, & à Priamo Paridéque hospitio acceptus. Antheus fuit Antenoris F. quē quum amaret Paris, & inter ludendum imprudens interfecisset, ideóque sibi à patre metueret, cum Menelao in Gręciam discessit.

27. *Salem*] Salis & mensæ consortio ius hospitij contrahi, notum est. Purū dicit salē, quomodo Horatius,

Concha salis puri.---

plura de hac re vide apud Plutarchū Sympos. Ab vrsa deinde comparationem ducit, vel quòd vrsę, dum lactāt, feroces sunt & crudeles: vel quia vrsa, secundum quosdam, Paridem expositum primùm lactauit.

27. *Frustrà.*) Prouerbium à citharœdis ductum, qui ingrati sunt auditoribus, nec mercedem speratam accipiunt. Frustrà, inquit, orabis Proteũ, vt Helenam tibi reddat. nihil enim proficies. Nisi quis malit hæc, vt sonant, accipi, quòd Paris verè citharœdus fuerit: quò faciũt etiã illa Horatij,

Nequicquam Veneris præsidio ferox
Pectes cæsariem, grataque feminis
Imbelli cithara carmina diuides.

Quin etiam Paridis lyram ad Alexandri Magni vsque ætatem extitisse tradit Plutarchus Alexandro. Cæterùm quemadmodum heic ait νευρᾶς κτύπον, sic paulo pòst κερκίδος κρότων, & extremo libro μασάλκος κρότον vsurpabit.

ibid. Quinqueuiræ bacchæ) Helenę, quæ quinque habuit viros, qui mox ordine recensebuntur. Eã vocat Pleuroniam à Pleurone, Peloponnesi oppido, vel, vt vult Pauſ. Thestij, qui Ledam procreauit, patre.

28. *Claudæ*) Hoc epitheton Parcis tribuitur, propter inæqualitatem & dissimilitudinem fatorum, vt scribit Eustathius. quas autem heic maris facit filias, eas Orpheus & Hesiodus Nocte procreatas fingunt. Antiquum vocat mare secundùm eos, qui omnia ad aquæ principium referunt.

ibid. Vt à maritis) id est, in fatis fuit, vt Helena quinque viris nuberet. Dicunt autem Græci δαίσιον γάμον, & δαίσιον τάφον, de nuptiali aut funebri epulo loquentes.

29. *Duos.*) Theseum & Paridem. eos vocat cõiunctim triorchas aquilas, vt Phœbus Apollo dicitur.

ibid. Alium) Menelaum, ab iis oriundum, qui partim Afri erant (Plynus enim vrbs est Africæ, vt Caricus Laconiæ fluuius) partim Lacones. Atlas enim Afer, pater fuit Asteropes, quæ OEnomaum peperit, Hippodamiæ patrem, quæ ex Pelope, qui in Laconia habitauit, Atreum concepit, patrem Menelai & Agamemnonis. AEropè etiam, Atrei vxor, Cretei, F. Minois, Cretensis regis fuit filia, quapropter Menelaus semicres dicitur. barbarus autẽ fuit ea de causa, quòd Pelops è Lydia secundùm Pindarum, vel è Paphlagonia vel Phrygia secundùm alios sit ortus: quæ quidẽ regiones barbaræ censentur. quin & Eleos apud Athenęum Stratonicus pro barbaris habet. Caricus fluuius à Caribus dictus videtur, qui quum maris obtinebant imperium, multas in omnem partem deduxerunt colonias, multáque à se denominarunt loca, vt patet è Thucydidis & Aristophan. scholiis.

ibid. Eleum) Pelops enim, Atrei pater, Hippodamiam ex Elide duxit, vbi qui nati erant, vocabantur olim Epei, à rege quodam Epeo, testibus Strabone & Stephano. Auum Menelai dicit Pelopem, quem Tantalus pater diis conuiuio exceptis proposuit.

30. *Ennæa.*) Ceres, ab Enna, Siciliæ vrbe, dicta. eadẽ dicitur Hercynna ab Hercynna Trophonij filiola, quæ cũ Proserpina ludere solebat, teste Pausan. Bœoticis. Erynnis Ceres ab Arcadibus colebatur, vt docet Callimachus & Pausan. Alij putant eandem apud veteres fuisse Cererem & Erinnym, atque ideo furiosos dictos ceritos. Furibunda vocatur à furore, quo quondam fuit correpta, quum filiam amisisset. Ensifera Ceres colitur à Bœotis. Per sepulcrum Cereris, ventrem intelligit, comedentis exprimens speciem. Plautus,

Cuius ego latus in latebras reddam meis dentibus & manibus.

31. *Bis*) semel ex patre, iterum opera deorum, vt est in fabulis. Naumedon dicitur Neptunus, nauiũ dominus: qui Pelopis à diis resuscitati

amore captus est, eúmque rapuit, vt canit Pindarus.

32. *Erechtheus.*] Neptunus, ab Atheniensibus hoc nomine cultus. is equos alatos & currum Pelopi dedit, quibus Oenomaum antagonistam superaret. Letrinæi agri sunt Elei siue Olympici.

ibid. Molpidis lapidem.] statuam, id est, stadium Olympicum. ponitur enim pars pro toto. Molpis quondam in pluuiæ penuria Ioui se pro patria mactari passus est. qua re Iouis Pluuij templum fuit extructum, & in eo consecrata Molpidis statua. De Molpide videtur Ouidius loqui in Ibin,

Vt qui post longum sacri monstrator iniqui
Elicuit pluuias victima cæsus aquas.

33. *Genericidam*] dicit Oenomaum, qui filiæ procos omnes cursu victos occidebat.

ib. Dolis impius.] quos Pindarus eleganter explicat. cæreos enim clauos ferreorum loco modiolis rotarum in Hippodamiæ curru inseruerat Myrtilus. Cadmilus vocatur Mercurius à Bœotis, quamuis alij à ministerio nomen deducunt: eius filius fuit Myrtilus, Oenomai auriga: quem apud se sepultum, Pheneatæ colunt, teste Pausan.

ib. vltimo.] Nam in mare proiectus à Pelope, submersus est, & Nereo seu mari nomen à se dedit,. vt Myrtoum vocaretur. alij tamen à Myrrhone, muliere quadam, longo antè tempore sic dictum malunt.

ib. Generi.) Hippodamiæ & Pelopidarum. Ex his enim diris (quarum meminit etiam Sophocles Electra, & Oreste Euripides) aiunt ortam esse, Mercurij opera, ouem auream, quæ Pelopidis perniciosa fuit. Posset tamen hoc carmen etiam sic verti,

Perniciosam inurens generi maculam:

vt dicatur Myrtili perfidia toti ipsius generi siue genti turpem inussisse maculam. Quartum deinde dicit Deiphobum, fratrem Paridis: quem, quòd Helenam rapuerit, accipitrem vocat.

ib. Luctæ.) Deiphobus post Hectorem, qui princeps erat, secundam obtinuit inter omnes Priami filios fortitudinis laudem. Itaque cùm Helenæ coniugium post occisum Paridem fortissimo fratrum in præmium destinatum esset, facilè potuit eam Deiphobus consequi. Euripides tamen Troadibus aliam sequitur historiam. Alij per luctam intelligunt ipsam Helenã, quæ multis luctæ bellíque causa fuerit. est enim propriè δαίσφαλην, id, quod in pugna labi aliquem cogit. quæ quidem interpretatio non malè huic loco conueniet, præsertim si legatur συγγόνου. Nam post Paridem fratrem Deiphobus Helenam duxit. equidem priorem malim expositionem.

34. *Quintum.*) Achillem, qui somniãdo quondam cum Helena concubuit. Non abhorret hinc, quod ait de eo Euripides Helena,

μνηστὴρ ποθ' ἑλένης ἦλθεν, ὡς ἀκούομεν.

Aptius etiam est, quod ait Pausanias Laconicis Crotoniatas referre, Helenam post mortem in Alba insula, de qua pòst, Achilli cohabitasse. Imaginosum dicit corpus, quod in somnis ab imaginatione, quę solet nobis dormientibus libera vagari, conceptum fuit.

ibid. Cytaicæ.] è Cyta, vrbe Scythiæ. Medeam autem intelligit, quæ Iasonem hospitem deperiit, & Achilli pòst in insulis beatorum nupsisse fertur. Alij malunt hæc ad Iphigeniam referri, quæ in Tauris Scythiæ hospites immolabat, & Achilli quondam desponsa fuit. Prior sententia, quam equidem sequi malim, suffragatores habet Ibycum & Simonidem.

35. *Oenone.*] quæ postea Aegina de Asopi filia dicta fuit. Ouidius tamen ait.

Oenopiam ueteres appellauere.

Pindarus quoque Isthm. 8. σὲ δ' ἐς νᾶσον Οἰνοπίαν ἐνεγκών.] Ab hac insula Peleus exulabat, quòd Phocum fratrem casu in palæstra occidisset.

37. *Formicarum.*] Quum Peleus inopia virorum in Aegina laboraret, à Ioue impetrauit, vt formicæ in viros mutarentur, qui ea de causa Myrmidones dicti sunt. Alij, inter quos Ouidius, Aeaco patri hoc attribuunt. Typhonem Pelasgicum dicit Achillem Thessalicum seu Pharsalicum.

ib. E septem.) Thetis indignata, quòd mortali Peleo nupsisset, sex masculos, quos ex ipso genuerat, comburendos in ignem, tamquam se indignos, proiecit: vltimum verò Achillem quum itidem vellet comburere (id quod tamen ad diuinitatem illi conciliandam factum vult Apollonius) à patre superueniente prohibita fuit, quum tamen alterum labrum iam combustum esset, vnde pòst ἀχιλλεὺς dictus est. nam, vt inquit Agarnestor,

——ἀχιλῆα
πηλεὺς κικλήσκει χείλεος εἵνεκά μιν.

id est,

De labro Peleus nominat ipsum Achillem.

Achilles tamen contrà, vt & hoc obibiter admoneam, de patre sic apud Homerum loquitur:

ἀλλ' ἕνα παῖδα τέκεν παναώριον.
vnicus, inquit, sum patri filius.

39. *Hic*] Paris, qui ex AEgypto Troiam rediit, irritatis in se & suos Græcis.

ib. Fumo qui suffiit.) Solent enim, qui castrant aluearia, fumo priùs apes absterrere. Virg.

——*fumósque manu prætende sequaces.*

ib. Illi.) Græci, qui quum Aulide diu fuissent ob iram Dianæ detenti, tandem Iphigeniam, vt ventum nanciscerentur secundum, immolarunt. vide Euripid. Iphig. Ira verò Dianæ vnde sit orta, sic explicat in oratione quadam Libanius: οὐχ οὗτός ἐστιν (de Agamemnone loquitur Achilles) πρότερον μὲν ἐν αὐλίδι τῆς ἀρτέμιδος ἀμαθίαν εἰς τοξικὴν καταγνούς, καὶ φήσας οὐδὲν εἶναι πρὸς αὐτὸν ἐκείνην ἐν ἀφέσει βελῶν: ἐξ οὗ δὴ καὶ τὸν στόλον ἐπέσχεν ἡ θεὸς χαλεπήνασα. Iam Iphigeniam vocat hic matrem eius, qui à bello denominatus est: id quod malè Scholiastes ad Paridem detorquet, quum nec Paris ab Iphigenia sit procreatus, nec οὐλαμὸς peram, sed bellum significet: vnde suprà naues Herculis dixit οὐλαμηφόροις. Nos autem per bello cognominem intelligimus Neoptolemum, qui secundùm quosdam ex Iphigenia ab Achille susceptus est, & à bello nomen ducit. πόλεμος enim, ex quo fit Neoptolemus, idem sonat quod οὐλαμός. ac tali figura Theocritus elegantissimè Telemachum appellauit per ἰσοδυναμίαν Μακροπτόλεμον. Hanc interpretationem nostram confirmat versus proximus,

Scyrij draconis grauidam puerperam.

Neoptolemum enim pater, mactata Iphigenia, in Scyrum ad Deidamiam educandum misit. atque ibi quidem Pyrrhus dictus est, vt à Phœnice Neoptolemus, quemadmodum ait poëta Cyprius. verùm de Paride nihil tale confingi potest.

40. *Sponsus.*] Achilles, cui Agamemnon Iphigeniam, quũ à matre arcesseret, despondisse se simularat. Itaque quum Achilles Iphigeniam ab aris abreptam, & in Scythiam delatam esse cognouisset, eò profectus est, ad illam quærendam per mare Salmyde-

fium, quod in Euxinum pontum influit. Postquam verò diu quæsitam nusquam potuit reperire, tandem in Alba, insula ponti Euxini, quæ pòst Achillea dicta est, habitauit, prope Celtum lacum, in Euxinum influentem. Quam hic φαληνελάσαν αἰγίλον dicit Lycophron, eam Pindarus φαεννὰν νᾶσον vocat. De hac insula videtur Neptunus apud Calabrum loqui ad Thetin,

> Καὶ οἱ δῶρον ἔγωγε θεουδέα νῆσον ὀπάσσω
> Εὔξεινον κατὰ πόντον, ὅπη θεὸς ἔσσεται αἰὲν
> Σὸς παῖς.———

Quinetiam in hac insula narrat Max. Tyrius Achillem à multis post mortem & visum & auditum esse. alij quoque hoc pro miraculo referunt, ędem Achillis à nullis auibus infestari: qua de re vide Arriani περίπλου sub finem. Meminerunt huius Albæ Strabo & Stephanus. 41. *Decollatricē Græciæ*] vocat Iphigeniam, quòd hospites omnes, præcipuè Græcos, Dianæ mactaret.

ib. Latus.) Litus est in Scythia stadiorum circiter mille, quod quum Achilles in armis iuxta quadrigas currendo transiisset, dictus est postea Cursus Achilleus. βαθὺς autem sumo pro lato, quoniam Apollonius hoc litus appellat εὐρείας πελαμοῖο ἠϊόνας, quæ postea δρόμος ἀχιλλέως sint nuncupatæ, vt ibidem ex Dionysio refert Scholiastes. Arrianus tamen insulæ quoque nomen hoc tribuit.

ibid. Clades.) suas, qui sit Iphigenia sponsa priuatus, & ad eam perquirendam frustrà nauigarit.

42. *Mutatam anum*) ex puella in anum, vt vult Lycophron: vt alij, in ceruam: vt Hesiodus, in Hecaten. eam formam vocat inuisam cum Cicer. de Arusp. resp. quòd in eius conspectum venire Achilles nō potuerit.

ib. Plutonisque ollam.] in qua mortuorum carnem Iphigenia coquebat. ea Plutoni tribuitur, quòd is mortuorum sit præses. Alij malūt antrum hoc loco intelligi, quod fuerit in castris Græcorum, vbi sacra fierent: quasi verò Iphigeniæ transformatio non tam in Scythia, quàm Aulide perfici potuerit. Iam quod ebullientem è fundo flammas dicit, eius geminum est apud Virg.

> *fundóque exæstuat imo.*

Exprimere enim voluit vterque ollam igne æstuantem. Nigram denique Iphigeniam intelligit, quæ infrà quoque sic vocatur,

> μηδὲς κελαινῆς χέρνιβας μιμούμενος.

Legendum hic deniq; est δαιτελουργία, dandi casu, vt omnia sint cōcinniora.

42. *Illi verò*, Græci, qui quum Aulide Saturno (vel, vt alij volunt, Ioui Saturnio, quemadmodum & apud Aristoph. Ranis Darium pro Xerxe poni putarunt quidam) sacrificarent, serpēs in medium progressus est, & platano conscensa passeres octo cum matre deuorauit. quod ostētum quum Calchas de annorum numero, quibus elapsis capienda Troia esset, interpretaretur (vt est apud Homerum & Ouidium) Græci secundò iurarunt, se non priùs à Troia discessuros, quàm vrbem deletam cernerent. De hoc iureiurando loquitur apud Virg. Dido,

> *Non ego cum Danais Troianam exscindere gentem*
> *Aulide iuraui.*———

Vatem hic vocat Saturnum, quòd capiendæ Troiæ tempus per ostentum Græcis prędixerit. vocat etiam carniuorum, poëtico more, quasi ipse in serpentem se verterit, & quod iuxta aram eius contigit, id ipse vel fecerit, vel faciendum curarit. Nam Scholia-

stæ syntaxin hoc loco non possum sequi. Quid quòd similiter Horatius Genium memorem breuis æui dixit, quòd agricolæ, dum ad eius aram sacrificabant, vitæ breuitatem reuocabant in memoriam?

42. *Secundũ.*) Priùs enim apud Tyndarum, Helenæ patrem, iurauerãt Græci communiter se vlturos, si quis Helenam, postquam nupsisset, raperet. quo quidem iureiurando obstricti, Troiam profecti sunt vt eam repeterent. vide initium Iphig. Aulid.

ibid. Priorum seruatorem.) Quum Græci in Mysiam delati essent, Telephus rex eos persequutus, grauiter afflixit, donec cum Achille congressus est, & ab eo, quum Bacchus ipsum vite supplantasset, vulneratus. tum enim impunè Græci per Mysiam discesserunt, quandoquidem iubebatur Telephus ex oraculo, vulneris remedium ab auctore petere. Propertius,

Mysus & Aemonia iuuenis qua cuspide uulnus
Senserat, hac ipsa cuspide sensit opem.

His igitur de causis Seruator & Supplantator dictus est Bacchus.

ib. In angulis) in intimo templi loco, vbi Agamemnon ex oraculo Baccho sacrificauit, quem hic Taurum seu Tauriformem vocat: quoniam talis colebatur ab Argiuis: nisi quis Taurum velit pro ipsa victima sumere. Delphinius & Lucrosus Apollinis sunt epitheta, qui Delphinius quidem vocatur ab occiso delphino, vel quòd in delphinum aliquando se conuerterit: Lucrosus verò propter oracula, quibus & aliorum & suæ vtilitati nonnunquam consulit. Apollo autem Delphis vnà cum Baccho colebatur. Lucanus quinto,

---cui numine misto
Delphica Thebanæ referunt trieterica Bacchæ.

ib. Milledux.) Agamemnon, cuius exercitum hac de causa Euripides χιλιόναυν στρατιὰ appellat. Propert.

Et Danaum Euboico littore mille rates.

quanquam hic numerus exactus non est. Enorches Bacchus celebratur apud Lesbios. idem & Figalei nomine in Arcadia colitur. sic enim cum Stephano malim legere, quàm φηγαλεὺς cum Scholiaste. quanquam potest etiam Fygaleus à Fygalis, oppido Peloponnesi, cognominari. Lucernalis denique vocatur Bacchus, quòd illi cum lucernis & facibus sacra fierent, teste Pausan.

44. *Leonem.*] Telephum. Quòd autem leoni aristas in cibum proponit Poëta, tectè subinnuit, vt existimat Eustathius, se leoni & sui Telephum comparare, sicut Euripides Medeam δίκην λεαίνης ταυρουμένην dixit. Pro *Sectore* potes etiam Secans vertere, si malis α quã ι, elidere. *Catenam* dicit classem Græcorum per mare aduentantem.

45. *Vtinam*) Apostrophe ad Prylin, Mercurij F. qui Græcis ad Lesbum delatis Troianorum consilia & rationem capiendæ per equum Troiæ aperuit. Cadmus est epitheton Mercurij, ex quo deducitur Cadmilus, quod suprà positum est. Ac videtur Mercurius à Bœotis Cadmus ea ratione dictus, qua Iupiter à Spartanis Agamemnon cognominatus est. qua de re aliquid dicemus infrà. Quidam contrà putant Cadmum per Syncopen ex Cadmilo deduci.

ib. Issa.) Lesbo, quæ à matre Prylis, Issa quondam fuit dicta. alia est Issa, Liburniæ insula, apud Apollonium.

ib. Quartum) Atlantis enim filia fuit Maia, mater Mercurij, qui Prylin procreauit. Cognatos vocat Troianos, propter Dardanum Electræ, filiæ Atlantis, filium.

ib. Optima)

ibid. Optima.] Græcis: nisi quis malit pro facillimis sumere. Atque huc pertinet adagium, Lesbius Prylis: quod hactenus nemo satis intellexit. τόμουροι erant ij propriè, qui oraculo Dodonæo præerant, à Tomuro monte vicino cognomen nacti. heic vatem simpliciter hoc vocabulum denotat.

46. *Nec ab AEsaci*] id est, nec oracula, quæ AEsacus super Hecubæ somnio edidit, contemsisset. AEsacus enim, Priami F. ex Arisba, vates fuit. is audito Hecubæ somnio de torre, respõdit, matrem vnà cum filio de medio tollendam esse. alioqui fore, vt filius matrem perderet. Priamus autem pater, horum loco Cillam Thymoetis vxorem cum filio sustulit, de quibus infrà.

ib. Sed unà.] Ab his non discrepãt ea quæ in Andromacha Euripidis legũtur, εἴθε δ' ὑπὲρ κεφαλᾶς ἔβαλεν κακὸν ἅ τις τέκεν ποτὲ πάριν, πρὶν ἰδαῖον κατοικῆσαι λέπας. ὑπὲρ κεφαλᾶς autem (vt ἐν παρόδῳ dicam) ita ponitur hoc loco, vt apud Theocr. Heraclisco: ὑπὲρ ποταμοῖο, & Virg. Pharmac.

Transque caput iace.

ineptiũt enim heic interpretes Græci. Geminos porrò dicit Hecubã & Paridem. Lemnium ignem vocat, quòd in Lemno primùm sit inuẽtus, secundum Hellanicum: vel à Vulcano, Lemni præside.

ibid. Portunus.) deus marinus, quem alij Melicertam vocant. is in Tenedo colebatur puerorum victimis, quòd ipse quondam puer periisset, vt est in fabulis. Mergos dicit naues Græcorũ. Oceani coniux est Tethys, quæ heic pro mari Tenedio accipitur. vocatur autem Oceanus ὠγύγιος seu antiquus, quòd à quibusdam rerum omnium statuatur principium.

ibid. Quin gemini.] Sequitur historia quorundã, quos in expeditione Græci interemerunt. Geminos filios primùm dicit Tenum & Hemitheam, Cycni liberos: quos quum pater arcæ inclusos proiecisset in mare, ad Leucophryn insulam eiecti sunt, cuius incolę Teno creato rege, insulam ab eo Tenedum denominarunt. In eam vbi Achilles venit, Tenus quidem ab eo simul cum patre (quem tamen alij antè mortuum tradũt) interemptus est: Hemithea autem dum illius conspectum effugeret, à terra fuit absorpta. Sed hæc fabulosa sunt: veram historiam si quis requirat, apud Diodorũ Sic. extremo lib. 5. reperiet.

48. *Qui prius.*] Cycnus namque mortua Proclea, matre Teni, Phylonomen duxit: quæ quum Teni amore capta esset, nec eo posset potiri, apud patrem de vi sibi illata illum accusauit, vsa ad hoc Molpi tibicinis testimonio, à quo & Tenedij tibicinis prouerbium ductum est.

ibid. Mergis.] Quum Cycnum ex Neptuno mater peperisset, iuxta mare exposuit: quem deinde piscatores cycni aduolantis indicio inuentum educarunt, & Cycnum appellarunt. Hinc à Poëta dicitur à mergis, auibus marinis, nutritus, & piscatorũ captus retibus, aut etiam, piscium venator: præterea familiaris ostreis (Nicandro alibi κρῆθμος aut potiùs κέλθμος cum Dioscoride, herbam significat) & neritis piscibus, de quibus Oppianus. alij tamen ostrea esse malunt.

ibid. Mnemon.] Hunc Achilli à matre vult attributum Scholiastes (consentiẽte Plutarcho Ἑλληνικοῖς, nisi quòd nomen subticet) vt eum submoneret, ne quem ex Apollinis filiis interimeret. Equidem de Mnemone nihil adhuc legere aliud memini, nisi quòd Eustathius μνήμονα vult officij nomen esse: multósque variis heroibus μνήμονας & submonitores, vt & genios, at-

tributos refert. Qui ex Mnemone faciunt Memnonem, vtuntur ij quidem Anagrammatismo, sed qui lusibus iucundis potiùs quàm seriis interpretationibus conueniat.

ibid. Myrina] oppidulum iuxta Troiam in Lycia, à Myrina Amazone, quæ vrbem hanc extruxit, & in ea sepulta fuit, denominatum, testibus Strabone & Diodoro. Homerus,

τὴν ἤτοι ἄνδρες βατίειαν κικλήσκουσιν,
ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης.

In hac vrbe Troiani audito Græcorum aduentu, in aciem compositi sunt, vt idem narrat. Thessalicum saltum dicit Achillis Thessali, qui tanto cum impetu in terram prosiliit, vt fontem indidem excuteret. Euripides deinde Troianum vocat Andromacha.

49. *Incendit*] Hypotyposis ineuntis prælij. AEschylus Persis,

σάλπιγξ δ' ἀϋτῇ πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν.

Virgilius extremo dec.

Clamore incendunt cælum Troésque Latinique.

Saltator vocatur Mars, qualem describunt in Euripide Phœnissæ. Concha quoque veteres in bello vtebantur ante tubas à Tyrrhenis inuentas, vt & in aliis feriis. Theocritus Europa:

κόχλοισιν ταναοῖς γάμιον μέλος ἠπύοντες.

Vtebantur & facibus, quemadmodũ annotant Euripidis scholia Phœnissis.

50. *Lanceis coruscantia*] Campi, inquit, horrent hastis, velut aristis arua. Sic Virgilius,

—— atráque latè
Horrescit strictis seges ensibus.

Similiter Euripides dixit,

λόγχον πυκνοῖσιν ἀσπίσι πεφρικότα.

Nec debet quisquam mirari, si ἀποστίλβοντες cum γύαι coniungatur. Talis enim Atticismus etiam apud alios reperitur, vt quum inquit Sophocles Trachiniis, ἐν δ' ὁ κοινὸς ἀρσένων ἴτω κλαγγά. nec aliter dixit, χάριν βέβαιον Thucydides α. Si quis tamen malit legere ἀποστίλβοντος, non magnopere repugnabo.

ibid. Personat] Quod in visu est imago, id in auditu est echo. Eleganter igitur τὸ ἰνδάλλεται à visu ad auditum transtulit Poeta. Allusit deinde ad Homericum, αἰθέρ' ἱκει κυρῶν. quod Aristophanes dixit εἰς οὐρανὸν κράζειν. Vespis.

51. *Aquila*] Achilles Hectorem currui alligatum per castra raptans. Impressam orbitam dicit per Epexegesin. gressum intellige de vehiculo.

52. *Confusa*] more exultantium. Scholiastes eò refert, quòd solus semper Achilles pugnabat. Carissimum dicit Hectorem, quem nonnulli faciunt Apollinis filium. is Ptous vocatur ex Latonæ pauore, quem illa dum pareret Apollinem, sue conspecta, accepit. Alij montibus quibusdam Thebanis hanc originem tribuunt. sic enim Herodotus, τοῦτο τὸ ἱρὸν (Πτώου Ἀπόλλωνος) καλέεται μὲν Πτῶον, ἔστι δὲ Θηβαίων. κέεται δ' ὑπὲρ τῆς Κωπαΐδος λίμνης, &c. Stephanus montem ipsum à pauore denominatum vult, Pausanias vtrumque à Ptoo, Athamantis F.

ibid. Accepto autem] Achilles enim Hectoris cadauer Troianis noluit reddere, priusquam ipsi Priamus auri põdus æquilibre pro eo appenderet, ὅσον εἵλκυσε, τοσοῦτον καταθείς, vt ait Diphilus. Similiter autem Achilles, quum in Apollinis Thymbræi templo sub specie contrahendi cum Polyxena matrimonij comprehensus, & à Paride transfixus esset, nõ antè Græcis fuit redditus, quàm aurũ pro Hectore datũ (quod heic vocat Pactoliã

laminam, ad arenas Pactoli aureas alludens) eodem pondere rependeretur.

ibid. Vrnam Bacchi] quam Bacchus Thetidi remunerationis ergò donauerat. in ea Achillis, Patrocli & Antilochi fuerunt ossa reposita.

53. *Nymphis*] Musis. Homer. Od. ω.

μοῦσαι δ' ἐννέα πᾶσαι, ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ
θρήνεον.——Calaber,
——μοῦσαι δὲ θοῶς ἑλικῶνα λιποῦσαι
ἤλυθον, ἄλγος ἄλαστον ἐνὶ στέρνοισιν ἔχουσαι,
ὀρνύμεναι τιμὴν ἑλικώπιδι νηρηΐνῃ.

Bephyrus est Macedoniæ fluuius, cuius meminit Archestratus apud Athenæum, quum ait, περὶ χεῦμα Βαφύρα. Pausanias quoque Heliconem amnem, postquam infra terram abditus denuò se ostendit, tum Baphyram vocari tradit. Iam proximum carmen, si λειβηθρίης legas, ita vertes,

Pimpleúmque tumulum supra Libethrum.

Vtrumque enim, tum Libethrus, tum Pimplea, aliis fons est, aliis mons. Quin & vrbs est Pausaniæ Libethra.

54. *Cadauerum*] Hectoris. sed & viuos multos de Priami filiis vendiderat, vt conqueritur apud Homerum Priamus Iliad. χ. & Hecub. Iliad. ω.

ibid. Etiam femineam] Quum enim sciret Thetis, filium suum, si ad Troiam nauigaret, ibi moriturum esse, clàm illum veste muliebri tectum ad Lycomedem in conclaue virginum, vt latêret, abduxit: Statius Achilleide.

ibid. Et vltimus] Quoniam in fatis Græcorum erat, vt is, qui primus in terra hostili posuisset pedem, primus in prælio moreretur (id quod Protesilao contigit) Achilles postremus è nauibus egressus est.

55. *Etiam in somnis*] valdè. contrarium est ἐν ὀνείρῳ.

ibid. O Deus] Deplorat Hectoris mortem, qui non sine magno patriæ damno perierit.

ibid. Cum classe] Hectorem Græcos persequutum, eorum naues combussisse, ex Homero notum est. Fugitiuus Iupiter apud Thessalos colitur, διὰ τὸ τῶν κακῶν ἀπόφευξιν, vt inquit Diod.

ibid. Tunc nec fossa] Græci enim, quũ sibi à Troianis metuerent, fossas & muros castris suis prætenderant. Homerus Iliad. η.

——ποτὶ δ' αὐτὴν τεῖχος ἔδειμαν,
πύργους ὑψηλοὺς, εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν,
ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας.
ὄφρα δι' αὐτάων ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη.
ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν,
εὐρεῖαν, μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.

57. *Tua*] Hectorem fratrem alloquitur, qui Patroclum, Ascalaphum, & alios Græcorum proceres occidit.

ibid. Illam] qua tu ab Achille interficieris. Ista, inquit, erit maxima omnium calamitas, quęcunque mihi vllo tempore contingent. Lunæ quidem facit mentionem, quòd veteres tempus, quo vtebantur menstruo, ad Lunæ motum referebant. & quod heic tempori, id apud Theocrit. χάεισι cælo tribuitur.

ibid. Catule] Apostrophe Cassandræ ad Troilum fratrem, quem quum Achilles amaret, nec ab eo redamaretur, in Apollinis Thymbræi, qui erat verus Troili pater, occidit. Alij, in his Calaber & Virgilius, in pugna superatum aiunt ab Achille Troilum. Epitaphium eius elegantissimum extat apud Theocritum, βωμοῦ nomine, quod quum à nemine antè intellectum fuisset, primus I. Auratus regius in Gallia linguæ Grecæ professor, diuino vir ingenio atque eru-

ditione ſingulari, dexterrimè, vt reliqua Theocriti omnia, & emendauit & expoſuit. vide Nouas Lect. noſtras.

ib. *Draconem.*] Achillē. per arcuū illecebrā, intellige arcum illecebrę, ſiue amorem Troili, quo captus Achilles erat. ἴυγξ enim pro illecebra ſumitur. Cæterùm pro ὃς πάγελον lege ὅς' ἄγελον.

58. *Non uulneratus.*] vulnere amoris. Achillem enim, qui te amabat, nō redamabas.

ibid. *Hei mihi.*] enumerantur deinceps quidā de familia regia, qui poſt captam Troiam miſerrimè perierunt. Duæ luſciniæ ſunt Caſſandræ ſorores duæ, Laodice & Polyxena. Canis dicitur Hecuba, quòd in canem conuerſa fuerit.

ibid. *vnam.*] Laodicen, quæ quum capta Troia & hoſtium vim timeret, & alioqui ob excidium patriæ (quod heic vocat cladem gemituum, ſeu gemendam) magno cruciaretur dolore, vltrò ſe de rupe quadam præcipitem dedit. Eius ſepulcrum dudum pòſt à Maximo quodam, Aſiæ prætore, inſtauratum fuit, addito epigrammate. quod quia ad hiſtoriam pertinet, ex epigrammat. Græcis huc tranſcribendum putaui:

Τῇ δέ ποτ' ἀκτερέϊστον ἐδέξατο γαῖα χανοῦσα
Λαοδίκην, δηΐων ὕβριν ἀλευομένην.
Σῆμα δ' ἀμαλδύναντος αἰωνίοιο χρόνοιο,
Μάξιμος ἔκδηλον θῆκ' Ἀσίης ὕπατος,
Καὶ κούρης χάλκειον ἐπεὶ τύπον ἐφεάσατ' ἄλλῃ
Κείμενον ἀκλειῶς, τῷ δ' ἐπέθηκε κύκλῳ.

quæ nos ita conati ſumus vertere:

Laodicen quondam heic ſuſcæpit terra dehiſcens,
Hoſtilem fugeret quum tremebunda manum.
Sed quod tempus edax conſumpſerat uſque ſepulcrum,
Splendorem huic prætor Maximus attribuit:
Quæque alibi ſine honore puellæ ſtabat imago
AErea, ſic tumulo deſuper impoſuit.

59. *Vbi ſaltus aui.*] Locū exprimit, vbi ſe præcipitauit Laodice: nēpe iuxta ſaltū ſeu nemus aui ſui Trois, vel Ili ſepulchrū, de quo Homer. vbi quodā Cilla, quæ cū Priamo occultā aliquādo cōſuetudinē habuerat, ſimul cum filio necata eſt ipſius iuſſu, qui AEſaci oraculum ſuper Hecubæ ſomnio (de quo ſuprà) de ipſis interpretabatur. Filius autem Cillæ quo nomine fuerit, non poteſt ex Lycophrone cognoſci. verùm Scholiaſtes ait Munippum fuiſſe vocatum, ac reprehendit etiam Lycophronem. quaſi Cillæ & Laodices hiſtorias confundat, vtrique tribuendo filium Munippum. Enimuero Laodices quidē filium vocat Munitum Lycophron, non Munippum: Cillę autem filij nomen nuſquam, vt dixi, exprimit, ideóque non rectè ſugillat eum Scholiaſtes.

ib. *Antequam latiam mulgeret.*] Puer enim, mox atque editus in lucem fuit, ſublatus eſt vnà cum matre, ſic vt nec lac maternum haurire, nec corpus aqua lauare, ſeu nutrici lauandum præbere potuerit.

ibid. *Te.*] Polyxenam. hæc enim ad Achillis tumulum mactata fuit ab Iphidis leone, ſeu Neoptolemo, Iphigeniæ F. matris ſuæ ſacra, quibus illa in Tauris hoſpites Gręcos mactabat, imitante.

60. *Quam.*] Iphigeniam. nam ad illam hęc malim, quàm ad Polyxenam, referre, ratione ſequentium. πιμανδρίᾳ non eſt hoc loco nomen gentile, vt putauit Scholiaſtes, nec non Stephanus, qui hoc nomine dicit olim nuncupatam Tanagram: ſed vas quoddam ſacrum, ad excipiendum ſanguinem, quod aliter σφαγῖον vocatur. cu-

ius me rei admonuit Iosephus Scaliger. ac simili compositione dicitur γεραίδριον de ligno vetusto, apud Apoll. ἐς πιμανδρίαν porrò dicit, quemadmodum Virg. vlt.

In flammam iugulant pecudes.

Draco Dio medē, vel quemuis alium sacerdotem Græcum significat.

ibid. Candaonis.] Si Candaon Bœotis Orionem sonat, & eius ensem habuit Diomedes: existimarim legendū τριπάτρου. notum est enim, Orioni tres fuisse patres. Candaon tamen infrà, duobus locis, de Marte dicitur.

ib. Lupis.] Græcis, qui hoc nomine etiam in Iphigeñ. Taurica insigniuntur. Vocat autem hoc iusiurandum προτόσφακτον, quòd in eo iciendo victima humana primùm fuerit adhibita: quæ quidem in priore iureiurando, quod in Tyndari domo conceptum fuisse antè diximus, omissa fuerat. aliter enim non video, quomodo sensus Poëtę cōstare possit. nec placet Scholiastis interpretatio, quæ relationis vocabulum ad qualitatē detorquet, vt logicè loquar. AEschylus hoc sacrificium προτέλεια ναῶν dixit, id est, ἀπαρχὰς καὶ προτέλεια. qua quidem ratione posset etiam heic, vt προτόλειον de præda, ita προτόσφακτον de sacrificio dictum videri.

ib. vetulam.] Hecubam, quæ quum in Thraciam captiua esset abducta, ibíq; præ nimio dolore atrociùs Græcis cōuiciaretur, lapidata fuit. & quia Græcos perpetuis conuiciis quasi allatrabat, finxerunt eam post mortem in canem mutatam. vide Ouid. Plautus quoque Menæchmis:

Omnia mala ingerebat, quemquem aspexerat,
Itaque adeo iure cœpta est appellari canis.

ibid. Mæræ f.c. permutaris.] in canem mutata fueris. Mæra mulier quia in canem olim fuit mutata, teste Ouid.

Et quos Mæra nouo latratu terruit agros.

61. *Ille.*] Priamus. is ad Iouis Hercei aram domi suæ confugiēs, à Neoptolemo trucidatus est. Agamemnonis nomē Ioui tribuitur, quòd, vt vult Eustathius, sicut Agamemnon εὐρυκρείων, sic Iupiter εὐρυμέδων dicatur. quæ duo epitheta quum idem significent, inde fieri, vt proprium Agamemnonis nomen Ioui pro adiecto tribuatur, sicut Antenoris nomen apud AEschylum de mortuorum reliquiis vsurpatur. Alij putāt Agamemnonem ea de causa Iouem dici, quòd, quum Iupiter sit æther, Agamemnon quoque æther dicatur. Colebatur autem hic Iupiter Spartæ.

ib. Qui flammeo.] Quum Hesione post captam ab Hercule Troiam captiua cum fratre abduceretur, redemptum flammeo suo Troiam eum remisit: vnde is Priamus dictus est, quū antè Podarces vocaretur. Lucianus Tragopodagra,

Πρίαμος ποδάρκης, ποδαγρὸς ὢν, ἐκλήζετο.

Sed hæc quia fabulosa sunt, adferam Diodori Siculi hac de re verba, quæ mihi vero magis consentanea videntur. Ἡρακλῆς τὴν πόλιν ἑλὼν, Πριάμῳ τὴν βασιλείαν ἀπέδωκε τῶν Ἰλιέων, διὰ τὴν δικαιοσύνην. οὗτος γὰρ μόνος τῶν υἱῶν τοῦ Λαομέδοντος ἐναντιούμενος τῷ πατρὶ, τοὺς ἵππους συνεβούλευεν ἀποδοῦναι τῷ Ἡρακλεῖ κατὰ τὰς ἐπαγγελίας. Nec desunt, qui Priamum ab Hercule ipso à vicinis hostibus redemtum, in regno paterno collocatum asserant.

ibid. Chelydrus.] serpens aquatilis, quo nomine heic Antenorē insigniuit, qui secundum quosdam Troiam Græcis prodid[it]. quæ quidem opinio inde putatur orta, quòd, vt ait ille, suaderet belli præcidere causas, & pa-

cis auctor esset: tum etiam, quia capta Troia, ipsi ab hostibus parcitum fuit. Facem dicit eam, quam lucebat Gręcis ex equo descędentibus Sinon. Grauidus dicitur equus Durateus, quem Gręcorum fortissimi quique conscenderant.

ibid. Sisyphiæ vulpeculæ] Vlyssis astuti, qui è Sisypho natus est, vt volunt nõnulli, & exprobrat ei apud Sophoclem Philoctetes. eius consobrinus erat Sinon (de quo Virgil.) natus ex AEsimo fratre Anticleæ, quæ fuit Vlyssis mater. Leucophrys insula postea Tenedus est à Teno rege dicta, vt suprà docuimus.

63. *Insulas duas*] Calydnas, iuxta Tenedum sitas: è quibus egressi serpentes, filios Laocoontis interemerunt. historiam habet Virgilius.

ibid. nuptiis] Apollinis: de quibus, vt & de carcere Cassandræ, diximus aliquid in Prolegomenis. Cenaculis carere se dicit, quoniam turris ipsius habebat pyramidis figuram. Genitalis, Ptous, & Horarius dicitur Apollo: Genitalis quidem seu Genitor, cuius ara fuit in Delo: & Horarius, quòd sol motu suo tum producat omnia, tum anni tempora distinguat: Ptoi verò rationem antè redidimus.

64. *Innuptæ*] quæ & ἀειπάρθενος idcirco vocatur, ac proprio παρθένυ cognomine Athenis colebatur. eadem & Laphria dicta est à Calydoniis & Messeniis, à Laphrio quodam erecta, teste Pausan. & Ianitrix, quod in ædium foribus, & oppidorum portis ponebatur.

65. *Raptabor*] ab Aiace. Coniunguntur heic οἰνὰς & φάσσα, quo modo suprà πελόρχις & αἰετός. Budea dicitur Pallas à ciuitate quadam Thessaliæ vel Phrygiæ. eadem & Fulicæ cognomento coli solita est, quòd in mergũ fuerit olim conuersa (vt Odyss. ε.) teste Hesychio.

ibid. Domus] templi sui, ex quo etiam abreptam Cassandram, non è carcere, sunt qui velint. Propertius:

Victor Oilide, rape nũc & dilige uatẽ,
Quam uetat auelli ueste Minerua sua.

Consentit & Virgilius. Huc etiam pertinet, quod inquit Strabo, Mineruam se, quum stuprabatur Cassandra, totam auertisse. Exercitum, intellige Græcorum.

ibid. E cælo) Palladium enim Ilo regi, signum postulanti, cælitus demissum fertur. vide Apollodorum. Idem Ilus, quum Palladium hoc quodam tempore è templo igne correpto vellet auferre, repentè excæcatus fuit, narrante Plutarcho.

ibid. Vnius] Aiacis. Virgilius:

Vnius ob noxam & furias Aiacis Oilei.

Minerua etenim propter Aiacis stuprum Græcis, quibus antea fauerat, irata, tempestates & procellas horrendas redeuntibus immisit.

Quum Pallas usto uertit iram ab Ilio
In impiam Aiacis ratem: Horatius.

67. *Mos est*] Solet enim peregrè mortuorum crematorum cinis, in vrnis conditus, domum referri. Expressit autem Homericum illud,

----ἤπς δίκη ὅσι θανόντων.

ibid. O Ophelta] Alloquitur loca, & rupes eas, in quibus Græci naufragium fecerunt. Sunt autem omnes Eubœæ montes, nisi quòd Trychas vrbem Stephanus vult esse, quam Lycophron per Metaplasmũ Trychanta appellarit. Phorcus deus est marinus.

68. *Refluis*] Scaliger παλιρροϊδήεσιν hoc loco legit. ego potiùs δίναις παλιρρόοισιν ita dictum à Poëta credo, vt πότμον φθόρον postea dicet, & Homer. νῆα πρύμνην vsurpat.

ibid. Thunnos] Græcos naufragos. Gustabit, siue feriet: qua figura dicuntur apud Homer. antagonistæ χεύεσθαι

ἀλλήλων. Virg. tāgēdi ſenſu vti maluit,

Fulminis afflauit uētis, & cōtigit igni.

ibid. *Noxius*) Nauplius. is quum filium ſuum, Palamedem, à Græcis interemptū cognouiſſet, omnibus eos modis vlciſci conatus eſt, adeò vt & principum vxores in adulterium per certos homines pelliceret, & Græcis redeuntibus lucernam de Caphareo monte ſuſpenderet, ad quam illi tanquam ad portum aut ſtationem nauigantes, facerēt omnes naufragium. Propertius,

Nauplius ultores ub noctem porrigit ignes,

Et natat exuuiis Græcia preſſa ſuis.

Quod additur de crapula, ſumptum eſt ex Homeri verſu,

οἱ δ' ἦλθον οἴνῳ βεβαρηότες υἷες ἀχαιῶν.

ibid. *Illum ſanè*] Ab hoc loco catalogum texit Græcorum, qui partim naufragio perierint, partim variis erroribus longo tempore circumacti fuerint. Primo loco ponitur Aiax, qui inter Myconum & Tenum, AEgæi maris inſulas, naufragium ad ſcopulos fecit. Ad Gyras deinde, ſeu Gyrades petras fuit eiectus. Homerus,

γυρῇσι μὲν πρῶτα ποσειδάων ἐπέλασσεν.

Iactatum) Hoc pereleganter Euripides Hecuba expreſſit,

πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορούμενος. ac vocat δίαυλον hic, quod alij παλιρρόιαι.

70. *Alteram t. ſalſuginem*] iterum cadet in mare. Verbo trahendi etiam Horatius in hac notione eſt vſus,

Pocula Lethæos ut ſi ducentia ſomnos

Arente fauce traxerim.

Neptunū vocat mercenarium, quòd mœnia Troiana mercede conductus extruxerit. Cuculum deinde appellat Aiacem, quoniam erat garrulus & maledicus. nam vt Homerus inquit,

φῆ ῥ' ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης.

ibid. *Delphini*) Aiacis, more Delphini, de quo videndus Oppianus, in litus expoſiti. alij delphinū heic de Sole dici malunt. Sirius deinde pro Sole capitur, vt & apud Archilochum citante Suida.

πολλοὺς μὲν αὐτῶν σείριος καθαυανεῖ.

& apud Heſiod. initio ſecundi, ſecundùm quoſdam.

ibid. *Neſeæ*) Nereidis apud Homer. Heſiod. & Virg. eius ſoror eſt Thetis. Lapidem dicit Iouem, pro quo lapis fuit Saturno propoſitus deuorandus. idē Cynæthei nomine in Arcadiæ vrbe Cynætha colitur, teſte Strab. Quin etiā in Olympia ſignum Iouis Cynæthaenſes poſuerunt, auctore Pauſan. Iouis porrò adiutrix fuit Thetis, quū eum reliqui dij ligare vellent. nota eſt fabula.

71. *Tremens*) Quoniam iuxta Delū Aiax in litore ſepultus fuit, factum eſt vt aqua maris altior, Aiacis etiam ſepulcrū ſubinde inundaret, ita vt illud ſub aquis quaſi tremere & fluctuare videretur. ſimiliter dixit Horat. trementes verbere ripas. Dicitur quoq; poëticè ſepulcrum cauere maris ſtrepitum & fluctum, quaſi metuat vndas alludentes, quemadmodum contrà turris alta, nec inūdationibus obnoxia, dicitur à poëtis interita fluctibus. Quod .n. de Tremonte ait Scholiaſtes, minus placet. noſtram quidem ſententiam adiuuant verba Pauſaniæ, qui in Atticis de quodā audiſſe ſe refert, ὅς τὸ τάφῳ τὰ πρὸς αἰγιαλὸν ἔφασκεν ἐπικλύσαι τὴν θάλασσαν, καὶ τὴν ἔσοδον πρὸς τὸ μνῆμα οὐ χαλεπὴν ποιῆσαι. Iam coturnicē alatam intellige Delū. Aſteria enim, ſeu Latona, ſeu Latonæ ſoror, in coturnicē cōmutata, facta pòſt eſt inſula Ortygia, quæ deinde Delus fuit. vide Callimachum & Athenæum.

ibid. *Caſtniam*) Venerem hanc κασνήτιν appellauit Callimachus citante Strab. Nominis origo videtur à

Castnio, Pamphyliæ monte ducta, cuius ἐθνικὰ sunt, auctore Stephano, κάσνιος & κασνιήτης. Scholiastis quidē commentum nimis est ineptum. Melinæa dicitur Venus à Melina, vrbe Argiua.

ibid. OE*stri.*] amoris, quo percitus, Cassandram compressit. Sequens in Poëta dicendi figura similem habet apud Musæum versu venustissimo:

Μοιράων αἰέφαιε καὶ οὐκέτι σαλὸν ἐρώτων.

Euripides quoque eodem, quo Lycophron, sensu dixit,

Γάμος οὐ γάμος, ἀλλ' ἀλάστορός τις οἰζύς.

72. O*mnis.*] terra. siue Græcia, quæ tota ferè Aræthо Dotióque comprehenditur. Aræthus, est Epiri fluuius: Dotium, Olympi promontorium.

Q*uibus.*] Græciæ incolis. transitum facit à terra ad homines, more poëtis familiari.

73. V*num.*] Phœnicem, qui in Eone, vrbe Thraciæ, ad Strymonem sita (vnde vocatur ab historicis ἠϊὼν ἡ ἐπὶ στρυμόνι, vel αἰγιαλὸς παρὰ τῷ στρυμόνι) sepultus fuit. Absinthij, Bistones, Edoni, Thraciæ sunt populi. Nutricius vocatur, quòd Achillem educauerit, vt ipse longa oratione narrat Iliad. decimo.

ibid. *collem.*] patriū, Trachine. Phœnicis pater fuit Amyntor, qui illum cū pellice deprehensum visu priuauit, sanatum pòst à Chirone.

74. Cer*aphi.*] qui mons est Colophonis, cuius & fluuius est Alens vel Ales. Lari cognomen senectuti tribuitur.

75. Pri*mum.*] Calchantem. is enim quum post Ilium captū venisset Colophonem, quæsiuit è Mopso vate, quot grossos ficus quædam haberet. respondit ille, decies mille, modium, & vnam. id quod ita se habere compertum est. Tum vicissim ex Calchante Mopsus de sue quadam quæsiuit, quot illa porcellos ferret. ad quam quæstionem quum non posset Calchas respondere, posset verò Mopsus, Calchas ex oraculo periit, quo fuerat illi mors indicta, quum primùm in vatem se præstantiorem incidisset. de genere mortis infrà dicetur. Molossus, Cypeus, Cubicularis vocatur Apollo: Molossus à Molossis, Cypeus, quòd solis calor instar vestis (id enim valet κυπαί) nos tegat & foueat: Cubicularis, quòd rerum ortui præsit. vnde & Genitor quibusdam dictus est. cygnum denique pro vate ponit.

ibid. AE*mulum.*] Mopsum, quem tamen Clemens Calchante facit longè antiquiorem, vt Argonautam. verùm Scholiastes duos ponit Mopsos, alterum Apollinis F. vatem: alterum Ampyci F. Argonautam.

ibid. Al*terum.*] Idomeneum, quartum à Ioue. Minos enim, pater Deucalionis, qui genuit Idomeneum, filius fuit Iouis. Erechtheus Iupiter Athenis & in Arcadia colitur. Neque pugnat heic Lycophron cum Homero, apud quem Idomeneus in Cretam rediisse dicitur. nam rediit quidem, sed mox è regno fuit expulsus, vt infrà dicetur, & Colophonem venit.

ibid. AE*thonis germanum.*] Vlysses quum Ithacam tandem rediisset, nec agnosci primùm vellet, Cretensem se finxit, & AEthonem vocari: fratrem autem habere Idomeneum. sic enim ait Odyss. τ.

Δευκαλίων δὲ μ' ἔτικτε, καὶ ἰδομενῆα ἄνακτα.

& paulo pòst,

—— ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν αἴθων
Ὁπλότερος γενεῇ, ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων.

Quin & apud Mineruam atque Eumæum, Cretensem patriam sibi adsciscit.

ib. T*ertium.*]

ibid. Tertium] Sthenelum, Capanei F. is quum vel inuito Ioue in vrbem Thebanam se irrupturum iactasset, fulmine est interemtus. vide Aeschylum & Euripidem. Cæterùm Thebas dicitur subruisse, quomodo Melampus apud Propert. narratur,

Cognitus Iphicli subripuisse boues:

id est, subripere voluisse. Ecteni populi primi Thebis habitarũt, teste Pausan. cuius hęc sunt in Bœoticis verba: γῆν δὲ τὴν Θηβαΐδα οἰκῆσαι πρῶτον λέγουσιν Ἔκτηνας. βασιλέα δὲ εἶναι τῶν Ἐκτήνων ἄνδρα αὐτόχθονα Ὤγυγον. ἐσοικίσασθαι δὲ μετὰ τοὺς Ἔκτηνας εἰς τὴν χώραν Ὕαντας καὶ Ἄονας. Nonnus quoque quinto Dionys. Ἐκτήνων προμάχους vocat principes Thebanos. Quis igitur nõ admiretur hoc loco Scholiastis & aliorum ineptias, qui à bestiis etymon vocabuli repetunt. Gongylates dicitur Iupiter à torquendis fulminibus, & βουλαῖος, vt apud Hom. μηλιετής. eius simulacrum erat Athenis in curia Duirum. Pistor Iupiter ex Ouidio notus est. Germanos dicit Eteoclem & Polynicẽ. Noctis filiæ intelliguntur Furiæ.

77. Duo.] Mopsus & Amphilochus, qui quũ in Ciliciam simul venissent, Amphilochus, quia volebat Argos secedere, tradidit Mopso sacerdotiũ suum in annum seruandum: quo elapso, quum nollet Mopsus depositum reddere, ventũ est ad arma, séque mutuò interfecerunt. Alij hanc pugnam è disceptatione de artis peritia, ortam volũt. Vates hos vocat Apollinis canes, seu satellites. Apollo enim Derænus siue Abderitanus ab incolis Abderæ colitur.

ibid. Pyrami.] fluuij Ciliciæ. Pamphyli filia vocabatur Megarsus, à qua deinde arx, siue vrbs editior nomen sumpsit, vt à patre Pamphylia. Sacra vocat sepulcra, quòd in illis vates, gens sacra, essent conditi.

78. Sphecæam Cerastiam.] Cyprum, quæ olim Sphecea ab incolis, qui σφῆκες vocabantur, dicta fuit. Cerastia quoq; est appellata, ꝙ haberet multa cornua. i. montes & colles. Satrachus Cypri vrbs est. Syluanꝰ Apollo in Hyle, Cypri vrbe ac silua, & in Tẽbro oppido, atq; Amamasso colebatur. Venus deinde Morpho vocatur, & Zerinthia: Morpho, quòd formę præsit, & pulchritudini: Zerinthia à Zerintho, Thraciæ antro & vrbe. Morphonis templum in Laconicis prodidit Pausanias.

79. Primus.] Teucer is, quum in patriam rediisset, à patre Telamone fuit repulsus, quòd Aiacem fratrem nec moriturum adiuuisset, nec mortuum vltus esset. Salamine igitur fugatus, in Cyprum venit, vbi nouam condidit Salamina, vt eleganter ab Horatio describitur. Dido quoque apud Virg. sic de Teucro, ——

Atque equidem Teucrum memini Sidona uenire,
Finibus expulsum patrijs, noua regna petentem
Auxilio Beli. genitor tũ Belus opimam
Vastabat Cyprum, & uictor ditione tenebat.

Itaque quod ait Seruius, Teucrum totam Cyprum occupasse, falsum videtur. Antrum Cychrei dicit Salaminem, cui Cychreus vel Cenchreus olim imperauit, occiso dracone (quanquam alij Cychreum ipsum serpentem fuisse velint) vnde & Cychrea dicta fuit, si Eustathio credimus. Bocarus etiam Salaminius est fluuius, de quo Strabo.

ibid. Meus cognatus.] erat enim filius Hesionę, quę fuit Priami soror: ac Telamoni, capta ab Hercule Troia, pro præmio donata, quòd muros primus conscenderat. Patrium pullum dicit Aiacem Telamonium, quoniam ex

eodem, quo Teucer patre, sed matre alia natus erat. Cognatos intelligit Troianos, quorum plurimos Teucer telis transfixit, vt est apud Homerum videre.

79. *Qui rabiem.*] Notus est Aiacis furor ex Sophocle, Ouidio, aliis. Leonem dicit Nemeæũ, cuius pellem Aiaci dederat Hercules. Corytum vocat Scythicum, quòd eum à Teutaro Scytha Hercules primum acceperat, vt antè dictum est. is Herculi tegebat latus, vt Aiaci clypeus.

81. *Quando Comyroni.*] Quum Telamon quodam tempore pro liberis Ioui sacra faceret, Hercules casu illac transiens, hospitióque exceptus, sacris interfuit, pueriúmque Aiacem, quem brachiis gestabat, leonina sua donauit, simul precatus Iouem patrem, vt infantem redderet invulnerabilem. quod eius votum aquilæ præteruolantis omine comprobatum fuit, & inde puer Aiax dictus putatur. Meminit fabulæ Pindarus Istm. 6. Comyto Iouis est apud Halicarnassenses cognomen. Pro ἀείπυ lego ἀήπυ, vel αἰήπυ, vna dũtaxat mutata litera.

ibid. Patri.] Telamoni. Lemnium fulmen vocat Aiacem bellicosum, quòd Lemnij, secundum nonnullos, primi armorum fabricam inuenerint. Hospitem dicit Hectorem, à quo Aiax gladium dono accepit, reddito illi baltheo, vt Homerus tradit.

ibid. Trambelli fratrem.] Teucrum, quẽ postquam ex Telamone genuerat Hesiona, & rursum deinde grauida fuit facta, Miletum aufugit, vbi Trambelum peperit, qui postea Lelegum rex fuit, vt vult Athenæus. Sororem patris, Priami, dicit Hesionam, quam Telamon ab Hercule pręmium accepit, vt diximus.

82. *Quam aliquando.*] Quum cetus à Neptuno immissus (de quo initio libri dictum est) humanis corporibus alendus esset, ideóque sorte quotidie ducerentur è Troianis, quos obiicerent ceto, cecidisset autem sors tandem in Phœnodamantem: ille, quum nollet filias suas ceto exponi, habita concione persuasit populo, vt Hesiona, filia Priami, propter cuius periurium cetus esset immissus, deuoranda belluæ proponeretur. quod quum factum esset, seruata tamen fuit ab Hercule puella. Pipo est auis marina, cui confert Hesionam, vt Herculẽ scorpio. Partum vocat Herculem, qui è ceti mortui ventre exiit, vt antè expositum est.

ibid. Secundus.] Agapenor. Versum proximum, qui hactenus priorem locum occupauit, transposuimus, ita re exigente. qualem loci mutationem etiam infrà necessariò duobus in versibus faciendam fuisse, apertè illic ostendemus.

83. *Terrigena conuiua.*] Sequentes quatuor versus patriam Agapenoris, Arcadiam, longa periphrasi explicant. Vocatur enim primùm terrigena, siue αὐτόχθων, propter Arcadum vetustatem: cõuiua deinde nepotum quercus, seu Arcadum, quoniam ex Hamadryade nympha, cum qua cubuit Arcas, nati sunt Arcades. Dicitur autem propriè αὐτόδαιτος, seu αὐτόδειπνος, siue etiam αὐτόσιτος is conuiua, qui symbolam suam secum defert, itáque de suo cenat. quale quidem conuiuium vocabant antiqui συμβολικὸν, & ἔρανον: alia verò εἰλαπίνας, quas Martialis rectas cenas nuncupat. Eosdẽ porrò Arcades vocat etiam lupiformes, quòd olim se transformare, stagno quodam traiecto, soliti sint, teste Plinio; nisi quis malit hoc ad Lycaonem referre. Nyctimi sectores deinde vocantur ob Lycaonem, qui Nyctimi filij carnem Ioui hospiti apposuit. Ar-

cades denique glandibus victitasse, & Luna se antiquiores dicere solitos, vnde βαλανηφάγοι & προσέληνοι sint appellati, notius est quàm vt referri debeat. Pater Agapenoris fuit Ancæus, qui ab apro Calydonio, ex Oeta in AEtoliam ingresso, fuit interemtus. Agapenorem denique, quum in Cyprum venisset, Paphum condidisse, & in ea Veneris templum, testatur etiam in Arcadicis Pausanias.

85. *Multa inter labrum.*] Adagium est, de quo Erasmus. Cæterùm nulla nos vrget necessitas, vt putemus adagij originem huic Ancæo à Lycophrone tribui, quamuis id existimet Scholiastes: quandoquidem multi possunt eiusdem rei dictíque veritatem euentu suo comprobare.

ibid. Setosa bestia.] στόρθυγξ vt acuta omnia, quemadmodum & στόνυξ, ita etiam setam, quæ heic pro bestia setosa ponitur, significat. Interfecturum intelligo Ancæum, qui cum apro congressus erat. Scholiastis enim argutia nimis videtur hoc loco violenta.

ibid. Tertius.] Acamas, F. Thesei, qui gigantis AEgei arma abstulit. vide Plutarch. Theseo.

86. *Cuius olim.*] nempe quum Acamas legationē apud Troianos de Helena reddenda obiret. Tunc enim Laodice, amore capta, furtim cū ipso concubuit, & postea Munitū peperit.

88. *Viua descendens.*] Eodem sensu suprà dixit, ipsam de rupe se præcipitasse, conspecto patrię excidio. Scholiastes heic nimis audacter Poëtam reprehendit, ipse meritò grauiter increpandus, qui doctissimi poëtæ doctissima carmina, quæ non intelligit, traducat. Non enim sic ait Lycophron, Laodicen in Thracia mortuā esse, postquam filium suum periisse cognouit: sed ita, Laodicen, quæ fuit Muniti mater, præ nimio dolore ex incendio Troiæ viuam se præcipitem dedisse: nec est horum verborum ista syntaxis, Matrem tabefactam lacrymis Muniti mortuam esse, vt putauit Scholiastes: sed ista, Matrem Muniti viuam periisse, ídque lacrymis tabefactam. Hanc interpretationē nostram facilè defendet Calaber, cuius hi sunt versus extremo lib. 12.

Καὶ τότε που Πριάμοιο πολυκτήτοιο θύγατρα
Λαοδίκην ἀνέπεισεν ἐς αἰθέρα χεῖρας ὀρέξαι
Εὐχομένην μακάρεσσιν ἀτειρέσιν, ὄφρα ἑ γαῖα
Ἀμφιχάνῃ, πρὶν χεῖρα βαλεῖν ἐπὶ δούλια ἔργα.
Τῆς δὲ θεῶν τις ἄκουσε, καὶ αὐτίκα γαῖαν ἔνερθεν
Ῥῆξεν ἀπειρεσίην.——

Iam quoniam in Poëta vtcumque intricatus est priorum verborum ordo, pro ἢ ζῶσα posset alicui ἵζουσα cum Aurato legendum videri. qua de re iudicet eruditus lector. Euripides quidē extrema Ione sic loquitur, εἰς θρόνους ἵζει παλαιούς. alioqui ita καταιβάτης erit sumendum, vt infrà λαφυσίαι ponitur.

ibid. Quem aliquando.] Munitus ab Acamante (secundum alios, Demophoonte) patre Miletum reductus vt fuit, in venatione periit. Acamantem tamen in Phrygiam, capta Troia, aberrasse, ibíque Synnada oppidum extruxisse, sunt qui tradant. At Demophoon AEpeam vrbē in Cypro condidit, quam postea Philocyprus rex à Solone Solos vocauit.

ibid. Quando.] Quum, inquit, AEthra, Acamantis auia (fuit enim Thesei mater) Munitum patri Acamanti tradet. AEthræ namque Laodice filiū suum dederat educādum. In tenebris nutritum puerum dicit, quem aliter σκοτεινὸν & παρθένιον Græci vocant.

88. *Cui soli.*] Quum Theseus Helenam rapuisset, apud Aethram matrem Athenis (secundum alios, Aphidnis) deposuit. Dioscuri deinde quũ ob Helenam repetẽdam Athenas expugnassent, Aethram solam, raptoris matrem, vnà cum Helena captiuam abduxerunt, sororis raptum hac ratione vlti. Postea, quũ secundò rapta est à Paride Helena, sequuta est vltro Aethra, & ita demum, excisa Troia, cum Acamante in Græciam rediit.

ibid. Quorum caput.] Quoniam ex ouo nati erant Dioscuri, ad eius rei memoriam galea vtebantur, quæ dimidiati oui figuram haberet.

ibid. Reliqua porrò] Dioscuri enim, vt cœpimus dicere, captis Athenis, Helenam solam cum Aethra abduxerunt, reliquis Atheniẽsium ædibus intactis relictis. Vermiculatum sigillum vsurpat, quia veteres olim lignis vermiculatis & à vermibus exesis vtebantur pro sigillis.

89. *Id quod.*] Athenienses conspecta Dioscurorum æquitate, qui solos sontes puniuissent, eos admirati sunt, & inter deos retulerũt, ἄνακας dictos, ipsísque ferias ἀνάκεια instituerũt. Vocantur autem Dioscuri tum semidei, quòd alternis diebus cælo fruantur: tum Lapersij à Lapersa oppido, teste Didymo. Quod enim ait Stephanus, Lapersam à Dioscuris nomen duxisse, non fit mihi verisimile.

90. *Bis.*] à Theseo primùm, deinde à Paride. Si legas δυσαρπάγῳ, id infeliciter raptam sonabit. Crex est auis marina, nuptiis infausta. quare conuenit hoc nomen Helenæ. Bebryces olim Phrygiam habitarunt, Bebryciam à se denominatam.

ibid. Fortiores.] huc veniant, subaudi ἀπὸ κοινοῦ. Intelligit autem Apharei filios, Idam & Lynceum: quos quum ait à Marte & Bellona amari, bellicosos esse innuit. Tritonia dicitur Minerua, quòd è Iouis capite nata sit. nam ex τριτογένεια factum est à Poëta per Syncopen τριτώνιδος. Colitur & Iugæ nomine à Bœotis, quòd arationis auctor fuerit: eandémque puto esse, quam Panyasis vocauit ζυγίαν, citante Clemente, nisi hoc potiùs ad coniugij rationem pertineat. Longatis dicitur à loco quodam Bœotiæ: nisi potiùs λογχάτης, vt rectè quidam videntur sentire, legendum sit, vt ab hasta denominetur. Homolois denique Minerua colitur à Thebanis, apud quos erãt portæ Homoloides, in quibus Mineruæ Homoloidis statuã fuisse collocatam coniicio. Homoloides autem ab Homole Thessaliæ vrbe, qua capta, per has portas in patriã rediêre Thebani, nominatæ sunt. testis Pausanias.

91. *Gemini.*] Neptunus & Apollo, qui muros Troianos extruxerunt, Apollo quidem Drymius Milesiis colitur, Neptunus verò Prophantus Thuriis, qui & Cromnæ rex dicitur, quæ est vrbs in Paphlagonia, aliter Amastris, & alia in Peloponneso. Regem periurum vocat Laomedontem, qui equos Herculi sanctè promissos abnegauit.

ibid. Ad sustinendam.] Malim στέξαι, quàm στέρξαι. nam sic Aeschylus,

Πύργον στέγειν εὔχεσθε πολεμίων δόρυ.

Canastræum dicit Thracem, sed addit *indigenam*, vt intelligatur Canastræus per similitudinem tantùm Hector vocari. Pecorum vastatorẽ vocat Protesilaum, qui primus è nauibus ad agrum Troianum populandũ egressus, primus ab Hectore trucidatus est.

92. *Cuius.*] Hectoris. Accipiter est Protesilaus. Græcorum porrò nomen antiquius esse, quàm Ἑλλήνων, nemini mirum debet videri. nam & Γραῖκας dixerunt Alcman & Sophocles Græ-

corum matres. ac dicti sunt Græci à Græco, Thessali F.

ibid. Cherronesi.] in Thracia. Cornu vocauit promontorium, propter formæ similitudinẽ. Herodotus Calliope: ὀν ἐλεουῦντι τῆς χερσονήσου ὄςι Πρωτεσίλεω τάφος καὶ τέμενος περὶ αὐτόν. χερσαῖον autem pro χερσόνησον vel χερόνησον dixit, quemadmodum χέρνησον Apollonius.

93. *Sedest.*] Confirmat se tandem Cassandra spe certa venturi ab Ioue auxilij. is à Pamphylis Drymius vocatur, à Thuriis Promantheus, à Chiis AEthiops & Gyrapsius.

ibid. Erronem.] Paridem. Vastatoris cognomen heic aquilę tribuitur. quare licebat etiam sic vertere,

Noxiam aquilam acceperint.

Postquam igitur, inquit, Paris hospitio acceptus à Menelao (itáque etiam à Dioscuris & Apharidis vt Menelai cognatis) Helenam rapuerit, tum deinde grauis inter Dioscuros & Apharidas excitabitur contentio.

ibid. Passuri.] quia mutuis perituri cædibus, vt mox dicetur.

ibid. Morosum.] nec boni consulentem illorum sacrificia. Cragus Iupiter in Lycia colebatur, vbi Strabo montem Cragum ponit. Horatius,

----*aut Erymanthi*
Siluis aut uiridis Cragi.

ibid. Iurgium.] inde ortũ, quia Dioscuri filias Leucippi Apharidis despõsas, sibi rapuerant, non datis de more socero spõsalibus donis. quod quum illis exprobrassent Apharidæ, ipsi boues Apharei clàm ablatos ad Leucippum loco sponsalium attulerũt. Hac re cognita Apharidæ prœlium cum Dioscuris iniuêre, nolẽtes raptoribus consobrinas nubere. Alias cõtentionis huius causas habet Apollodorus.

ibid. Consobrini.] Apharidæ cũ Dioscuris. Erant enim Tyndarus, Aphareus & Leucippus, tres fratres. Sobrinas dicit Leucippi filias duas, Phœben & Ilairam. Cognatos intellige Dioscuros.

95. *Cnecei*] Laconiæ fluuij, ad quem pugna commissa. Pheræos nominat Laconas, quamuis Pheræ sit Arcadiæ ciuitas. nam ex Arcadia profecti primùm dicuntur Lacones.

ibid. Alter quidem.] Idas. is enim Castorem cum Lynceo pugnantem occidit, feriens quercus truncum. quem ille sibi pro clypeo prætendebat. erat enim δρυὸς ἐν στελέχει ἥμενος, vt canit Pindarus.

ibid. Alter autem] Pollux, qui Lynceum prosternit. Pollucem deinde Idas ictu secundo (nam primò Castorem petierat) aggreditur, arrepta de vicino patris tumulo columna. siquidem Amyclæum sepulchrũ heic pro Laconico sumitur. erat autem Aphareus natione Lacon.

ibid. Columnam.] Elegantissimè Pindarus:

ἔνθεν ἁρπάξαντες ἄγαλ-
μ' ἀίδα, ξεστὸν πέτρον,
ἔμβαλον στέρνῳ πολυδεύ-
κεος, ἀλλ' οὔ νιν φλάσαν.

quos versus ita ludibundi exprimebamus,

Vnde correptum decus inferium, læuem petram,
pectus in Pollucis agere, tamen citra malum.

Theocritus quoque Dioscuris non minus venustè,

Ἠ γὰρ ὅγε στάλαν καφαρήιου ἐξαιέχουσαν
Τύμβῳ ἀιαῤῥήξας παχέως μεσσήνιος Ἴδας,
Μέλλε κασιγνήτοιο βαλεῖν σφετέροιο φονῆα.
Αλλὰ ζεὺς ἀπάμυνε, χερῶν δέ οἱ ἔκβαλε τυκτὰν
Μάρμαρον, αὐτὸν δὲ φλογέῳ συνέφλεξε κεραυνῷ.

Reliquam pugnæ seriem, non omnino cum nostra conuenientem, apud

illum, qui volet, videat.

96. *Simul autem.*] Iupiter conspecta Idæ impietate, qui paternum sepulcrum violaret, fulmine ipsum vnà cum fratre percussit, Polluce interim ferro rem agente. is enim superstes remanserat.

ibid. Vnius.] Idæ, qui cum Apolline de Marpessa, Eueni F. sagittis contendit, idque victoria dubia. Propertius.

Non Idæ & cupido quondam discordia Phœbo
Eueni patrijs filia littoribus.

Sciastes Apollo ab Arcadibus (est enim Scias Arcadiæ regio) Orchieus à Laconib. colitur, Telphusius à Bœotis: quanquam heic τιλφούσιος malim secũdum Pausan. legere. illud etenim etiã Arcadibus conuenit, vt infrà dicetur.

ibid. Et hos quidem infernus.] hos, Apharidas.

ibid. Illos uerò cœl.] Illos, Dioscuros, qui alternis diebus in cælo, vt notum est, versantur.

ibid. Aliorum autem intractabilem m.] aliorum, Græcorum, qui magno numero ad Troiam venient.

ibid. Rhœonis filius.] Rhœonis filius fuit Anius, rex Deli, qui Græcos ad insulam suam appellentes detinere voluit, donec Troiæ capiendæ tempus à diis præstitutum, quod erat annorum decem, veniret: interim se vini, frumenti, oleique illis affatim suppeditaturum promittens. Dictys verò promissis istis etiam facta adiungit extremo secundo: *Cæterùm frumenta, uinum, aliáque sibi necessaria Anius & eius filiæ præbuêre, quæ OEnotropæ & diuinæ religionis antistites memorabantur.*

97. *Quicunque Cynthiam specul.*] Cynthiam, Deli. vnde & Apollo Cynthius dictus.

ibid. Inopum iuxta.] Inopus Deli fluuius seu fons est, qui vnà cum Nilo flantibus Etesiis incrementum accipit, vt & Clepsydra, fons arcis Atticæ: vnde creditus est occultam ab illo originem ducere.

Quas Problastus audax docuit.] Problastus dictus est Bacchus, cui ante vites germinantes fiebat sacrum. idem & audax vocatur de vini effectu. Cæterùm Bacchus, vt ad historiam veniamus, Anij, abnepotis, tribus filiabus (hæ OEno, Spermo, Elais vocabantur) hoc donum concesserat, vt quandocumque vellent, vinum, triticum & oleum suppeditare possent, singulæ singula, prout nominis ipsarum ferebat notatio. Totam historiam breuiter apud Ouidium libro decimotertio descriptam reperies.

98. *uiniferas aues.*] Phabs auis est de columbarum genere. Appellat Anij filias aues viniferas, sicut antea Phœnicem κουροτρόφον πάγουρον dixit: nisi quis putet ad OEnades columbas allusum esse. Stephanus quidem αἰανίου cuiusdam, τοῦ πατρὸς τῶν οἰνοτρόπων meminit: quod an ex ἀνίου corruptum affirmare debeam, nescio. Alius etiam grammaticus δα ειππης, μητέρος τῶν οἰνοτρόπων, & Anij vxoris mentionem facit. Iam Zarex quia Rhœonem post Anium ex Apolline & ipsa natum, in vxorem duxit, auus appellatur filiarum Anij, quomodo Amphitruo Herculis pater est putatus. De Rhœone plura memorat Siculus folio 229. editionis Græcæ.

ibid. Quæ & exercitus canum immodicam famem, &c.] Agamemnon, exercitu suo fame laborante, filias

Anij curauit accersendas.

ibid. Exercitus canum.] Canes dicit Græcos.

Ad Sithoniæ prolis accedentes sepulchrum] Sithonia proles fuit Rhœtea, de qua dictum est Rhœteum promontorium, quod aliter Sigeum nuncupatur. fuit & vrbs huius nominis in Troade.

Atque hæc quidem iamdiu staminibus durorum uoluunt senes puellæ turbinum.] Senes puellæ, Parcæ. Hæc, inquit, ita sunt à fatis constituta. Sic Ouid.

> *---ueterum decreta sororum.*

ibid. Quinti quarti uenient.] Quoniam simul ambo venerunt, vterque quintus aut quartus dici potest: siquidem tres præcesserunt, & hi duo postremi simul quinarium implent numerum. Sic Horatius,

> *Si quadringentis sex septem millia desunt.*

Nec aliter Cicero quodam loco, & Lucretius lib. quarto. Quin & apud Terentium Eunucho sic legendum credo,

> *Illum liquet mihi deierare his mensibus*
> *Sex septem prorsum non uidisse proximis:*

extrita particula Vel.

In terram. Deæ Golgorum reginæ.] Golgorum regina est Venus, cuius terra Cyprus.

ibid. Alter quidem] Praxander, Lacon.

ibid. Ducens à Therapne.] Therapne vrbs est Laconiæ.

ibid. Alter uerò.] Cepheus, Achiuus. notant autem grammatici, πάθερος pro ἄπερος barbarè dici, quamuis eo Lycophron, & alij quidam vtantur.

ibid. Alter uerò ab Oleno & Dyma. Olenus & Dyma sunt vrbes Achaicæ. Bura quoque vrbs quondam in Achaia fuit, hiatu terræ pòst absorpta.

99. *Alius Argyrippam, Dauniorum possessionem Iuxta Ph.*] Ingreditur historiam Diomedis, qui ex AEtolia aufugiens, in Dauniam siue Apuliam venit, ibíque Argyrippam vrbem, patriæ suæ cognominem, siue Argos hippion, siue Arpos condidit. Vt enim scribit Strabo,

> ἐκαλεῖτο δ' ἐξ ἀρχῆς ἀργυροίππιον, εἶτ' ἀργυρίππα, εἶτα νῦν ἄρποι.

quam quidem nominum mutationem vetustatis corruptelæ tribuit Seruius.

Ausonius,

> *Argyripam, clarósque uiris qui condidit Arpos,*
> *Clarior urbe noua, patriæ quàm sede uetusta.*

ibid. Iuxta Phylamum Ausoniam extruet.] Phylamus quid sibi velit, nondum potui inuenire. Scio equidem, Stephanum pro φύλαμον legere πύραμον. sed nec hoc ad rem quicquam facit. aliis igitur hac de re post nos inquirendum relinquimus.

ibid. Amaram sociorum conspicatus alatorum Ambus m.] Diomedis socij in aues mutati dicuntur (quanquam Aristoteles canum, non auium facit mentionem) ab aliis in ardeas, ab aliis (quos & Lycophron sequitur) in cygnos.

Ouidius his arbitrum se interponit,

> *Si, uolucrum quæ sit dubiarum forma requiris:*
> *Vt non cygnorum, sic albis proxima cygnis.*

Causam quoq; trãsformationis ibi-

dem habes. Pro ἐπλεωιδύλω malim ἐπλεωμβίων, gignendi casu.

100. *Cognominem*]Diomedeam dictam, & apud Ionium sinum sitam. Zethum porrò Amphionis fratrem, pastorem egisse ruri, nemini est ignotum.

ibid. Simul porrò.] Describit auium diætam, quæ Græcos amẽt, & ex ipsorum manibus cibum capiãt, atque in vestium sinubus cubent: barbaros autem auersentur. quod idem de canibus refert Aristoteles. Priorẽ victum vocat, quo ante transformationem vtebantur. Si quis malit πάσονται, Comedent exponat.

101. *Trœzeniæ.*] Veneris, cui Trœzene templum Phædra dedicauit, secundum alios, Athenis in arce, ídque amore Hippolyti, Trœzene degentis. Venus autem quum à Diomede vulnus accepisset, vt ex Homero liquet, vxorem eius adulteram reddidit, ipsíque Troia redeunti insidias coegit collocare. quod quum animaduertisset Diomedes, in Iunonis templum primò cõfugit, & inde mox in Dauniam se contulit, vbi postea fuit à Dauno rege interfectus.

ibid. Canis.] AEgialea, quæ Diomedem reuersum ad concubitum alliciebat, quò faciliùs occideret. Hoplosmia Iuno ab Eleis colitur, in cuius templum aufugiens Diomedes, seruatur.

102. *Columniscensor.*] Quum enim in Apuliam venisset Diomedes, & Colchicum draconem, qui totam regionem vastabat, interfecisset, statuæ ipsi publicæ sunt erectæ. Dicitur autẽ κολοσσοβάμων, qui columnam conscendit: vt ἱπποβάμων, qui equum. Membra in saxis fulcire, Hypotyposis est τοῦ κολοσσοβάμονος.

ibid. Solo Architecti.] De quibus lapidibus columnæ sint erectæ, exponit, iis videlicet, quos Diomedes in patriam reuersurus in nauem pro saburra imposuerat, de mœnibus Troianis sumtos. Itaque vocantur solum Neptuni, quòd iis ille mœnium Troianorum fundamenta iecerit. à qua quidem structura Architectus appellatur. Amœbei nomine Delphis colitur, ob transmutatos cum Apolline Delphos (id erat antea Neptuni oraculum) pro Calabria, quæ ante Trœzenem est. De hermate (vnde fit ἑρματίτης, sicut ab ἅρμα ἁρματίτης, à δῶμα δωματίτης) vide Festum.

103. *At Alæni.*] Quum in Italiam venisset Diomedes, eius auxilio Daunus in bello, quod tum gerebat, conficiendo vsus, promiserat se illi vel regionem totam, quam cepisset, vel bellicam prædam omnem daturum, provt frater eius, Alęnus, arbiter constitutus, censuisset. Alęnus autẽ quum Euippen, Dauni filiam, amaret, Dauno regionem, fratri spolia adiudicauit. Festus tamen Diomedis camporum meminit.

ibid. Preces.] Execrationes, quæ postea propter efficaciam in prouerbiũ venerunt. Similiter Horat. de puero,

Misit Thyesteas preces.

Arua, intellige Daunia.

ibid. Nisi quis.] nisi ab aliquo eius gentili possideantur & colantur.

ibid. Columnis.] statuis ipsi positis, quæ quamuis post eius mortẽ in mare fuerint proiectæ iussu Dauni, propter execrationes irati, rursum tamen in summam aquam enatantes, ad basim suam redierunt. quapropter heic immotæ vocantur.

104. *Magnus verò.*]Diomedes mortuus pro deo habitus est à Phęacibus, propter occisum draconem. Ionis solum, nuncupat mare Ionium ab Ione denominatum. quod etiam AEschylus Prometheo videtur sentire, qui ad

Ionem

Ionem sic ait:

Χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχὸς,
Σαφῶς ἐπίστασ' ; ἰόνιος κληθήσεται,
Τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσι βροτοῖς.

In posterum tempus marinus hic sinus,
Certò scias, Ionius appellabitur,
Erroris omnibus tui memoria.

104. *Alij.*] Ad Bœotorũ historiam transit. ij vestibus villosis more patrio vtebantur. σισύρνα enim est μαλλωτὸν στρῶμα, secundũ Aristophanis Schol. non ἄτειχον δερμάτιον, vt vult noster Tzetzes. Gymnesiæ insulæ sunt in Iberia, quas Baleares vocant. in his funditores optimi.

ibid. Tribus.] quarum vna pendet à collo, altera sunt accincti, tertiã manu tenent. ac vocat bifunes fundas propter funes duos, qui sunt in fundæ pede, vt ita dicam, quibúsque inseruntur funditoris digiti.

105. *Nullus enim.*] Diodorus lib. 5. προκειμένου σκοποῦ κατά τι ξύλον ἠρτημένου ἄρτου, οὐ πρότερον δίδοται τῷ μελετῶντι φαγεῖν, ἕως ἂν τυχὼν τοῦ ἄρτου, συγχωρούμενος λάβῃ παρὰ τῆς μητρὸς καταφαγεῖν τοῦτον.

ibid. Illi.] Bœoti. Iberiferas ripas dicit, quòd in Iberia sitæ sint Baleares insulæ. Tartesus vrbs est, & insula & fluuius Iberiæ apud Herculis columnas, inter quas angustum quod est ostium, id heic porta dicitur.

ibid. Arnes uetustæ soboles.] id est, è Bœotia oriundi. est enim Arne Bœotiæ vrbs, postea Chæronea dicta. Témices quia olim Bœotiam incoluerunt, heic pro Bœotis ponuntur. Græa (nunc integrè Tanagra dicitur) Leontarne, Scolus, Tegyra, Onchestus, Bœotię sunt oppida. Onchestum quidem Neptuni F. Onchestus incoluit. Thermodon similiter & Hypsarnus, fluuij Bœotiæ.

ibid. Alios.] Ad Vlyssis & sociorum errores longa narratione exponẽdos nunc pergit Cassandra. illi etenim primùm circa Syrtes errarunt, quæ sunt in mari Libyco. Fretum deinde intelligit, quod est inter Adriaticum & Tyrrhenum maria.

106. *Et semiferæ.*] Scyllæ, quam ab Hercule interfectam, ac deinde resuscitatam fuisse, initio docuimus. Mecisteus Hercules ab Eleis Mecistiis colitur, videtúrque idem, qui Macistus Strabonis. fossorem etiam vocat, propter Augiæ stabulum. bubulcum quoque, propter boues Geryonios, quos abegit.

ibid. Auiformium.] Sirenum, quę quia parte inferiori sunt aues, videntur ex harpyis, seu auibus (nam species heic vsurpatur pro genere, quum infrà ὀρνιθόπαιδος ἴσμα dicat) prognatæ, quamquã sunt Acheloi filiæ ac Terpsichores. Crudeliter laceratos intellige à Polyphemo.

108. *Vnum.*] qui solus ex sociis suis omnibus saluus euasit. itaque dicet infrà,

Μόνος πρὸς οἴκους ναυτίλων σωθεὶς πάλας.

Cæterùm Vlysses delphini signum solebat in clypeo gerere: cuius rei causam tradit Plutarch. πότερα τῶν ζώων φρονιμ. νήπιος ὢν ὁ τηλέμαχος, εἰς ἀγχιβαθὲς τῆς θαλάττης ὀλισθὼν ἐσώθη, δελφίνων ὑπολαβόντων καὶ ἀνανηξαμένων. ὅθεν ἐποιήσατο γλυφὴν τῇ σφραγίδι καὶ τῆς ἀσπίδος κόσμον ὁ πατὴρ, ἀμειβόμενος τὸ ζῶον. Vocat etiam Vlyssem furem Punicæ deæ, quoniam Palladiũ furatus est, & Pallas à Corinthiis Punica colitur.

ibid. Qui uidebit.] Errores Vlyssis quum sint ab Homero copiosè descripti, satis nobis erit hoc loco, si summa dumtaxat rerum capita indicemus, ad Homericum fontem limpidissimum lectoribus remissis. Vnoculum dicit Polyphemum Cyclopem.

ibid. Sagittarum reliquias.] Læstrygo-

nas, ab Herculis sagittis reliquos factos. Quum enim Herculem Geryonis boues abigentem spoliare Læstrygones conarentur, ille magnam eorum partem sagittis confecit. eum cur vocet Alexicacum, notũ est. Tedifer appellatur à tedis quibus ad certamina, in quibus excellebat Hercules, vtebãtur: Palæmon autem, quòd cũ Patre Ioue, & cum Antæo gigante sit luctatus. Quin etiam Palæmon dictus est proprio nomine, vt volunt quidam, antequam Hercules vocaretur.

ibid. *Conterentes omnia.*] Vlyssem videlicet cũ sociis & nauibus. Qui σκάφη mauult, is ἄτορνα quoque in εὔτορνα mutet: atque ita vertat:

Qui rotundas omnes conterentes naues.

Nam quod Scholiastes adfert de portu, nequaquam placet. Nostra quidem interpretatio Alexidis & Antiphanis comicorum testimoniis, quæ in Athenæo leguntur, nititur.

ibid. *Perforabunt.*] perfodient eos tanquam mugiles, & ita deuorabunt. expressit Homeri versum:

Ἰχθῦς δ' ὡς πείροντες, ἀτερπέα δαῖτα φέροντο.

109. *Quæ non.*] Enumerat pericula, quæ subiit Vlysses. Semiuirginem canem intelligit Scyllam. Luscinias vocat Sirenes, vt antè fecerat. eæ steriles dicuntur, quia virgines: Centauricæ, quòd ad ipsas delati Centauri, postquam è Thessalia fuerant ab Hercule exacti, perierint: AEtolicæ vel Acarnaniæ, quòd ipsarum, siue patris Acheloi regio inter AEtoliam & Acarnaniam sit media, nec magis ad hanc quàm ad illam, pertinere videatur.

110. *Suadebit carnes e.p.t.*] id est, cantu suo persuadere conabitur Vlyssi cum suis, vt ad ipsius saxa perpetuò cantilenis aures præbentes fame denique contabescant. Ferarum formatricem, & noxam monstriformem dicit Circen, quę socios Vlyssis transformabat.

ibid. *Acinos uuarum.*] Homerus,

----------τοῖσι δὲ Κίρκη

Πὰρ ῥ' ἄκυλον βάλανόν τ' ἔβαλε, καρπόν τε κρανείης

Ἔδμεναι, οἷα σύες χαμαιευνάδες αἰὲν ἔδουσι.

ibid. *Ipsum.*] Vlyssem, qui ne simul cum reliquis transformetur, Moly herba se tuebitur, à Mercurio accepta. is heic Ctarus vocatur, vel à possessionibus & lucris, quibus pręest, vel ab inferiis & exequiis, quum sit νεκυοστόλος. Nonacriates Mercurius in Arcadia colitur, quæ Nonacrin vrbem habet. vocatur quoque Triceps, quoniam tali figura ponebantur in vicis Hermæ veterum: & Pulcer, quo nomine à Bœotis colitur, teste Pausan. sic ab Orpheo εὔφρων dicitur. Iam de μῶλυ hæc habet Theophrastus lib. dec. τὸ δὲ μῶλυ περὶ φαιεὸν γίνεται, καὶ ἐν τῇ κυλλήνῃ. φασὶ δ' εἶναι καὶ ὅμοιον ὡς ὅμηρος εἴρηκε, τὴν μὲν ῥίζαν ἔχον στρογγύλην, προσεμφερῆ κρομμύῳ, τὸ δὲ φύλλον ὅμοιον σκίλλῃ. χρῆσθαι δ' αὐτῷ πρός τε τὰ ἀλεξιφάρμακα καὶ ταῖς μαγείαις.

111. *Campum.*] inferos. Senem intelligit Tiresiam, vtrumque genus expertum. de eo sic apud Callimachum Pallas:

Καὶ μόνος εὖτε θάνῃ, πεπνυμένος ἐν νεκύεσσι

Φοιτασεῖ, μεγάλῳ τίμιος ἀγεσίλᾳ.

Solus præterea mentis post fata vigebit

Vsu, Plutoni carus & hospes erit.

ibid. *Aspergens.*] sic enim Circe pręceperat, vide Odyss. lib. 11.

112. *Vnde Gigantum.*] Ab inferis reuersus Vlysses, in Siciliam venit, sub qua gigantes cum Typhone oppressi iacent.

ibid. *In qua.*] Iupiter, interemptis gigantibus, insulam dedit simiis habitandam, à quibus dictæ sunt insulæ Pithecusæ. Ouid.

Inarimen, Prochytenque legit (AEneas) *sterilique locatas*
Colle Pithecusas, habitantum nomine dictas.

Simias etiam à Tyrrhenis Arimos vocari, auctor est Strabo. Saturni posteri sunt dij.

113. *Baij.*] qui fuit Vlyssis nauclerus, & in Sicilia sepultus est. Cimmerij sunt apud Oceanum occidentalem. Acheron est Heracleæ fluuius prope Cumas: Ossa, mons Italiæ. Leonem dicit Herculem, qui Orontem fluuium rupibus strauit, vt boues Geryonios abigeret. Huc pertinent versus Propertij,

Clausus ab umbroso qua alludit (sic lego) *pontus Auerno*
Humida Baiarum stagna tepentis aquæ:
Qua iacet & Troiæ tubicen Misenus arena,
Et sonat Herculeo structa labore uia.

& quæ Silius Italicus lib. 12. pluribus explicat,

Vnde ferant nomen Baiæ, &c.

Cur Obrimo vocetur Proserpina, infrà dicemus. Collem capacem vocat Apenninũ (ineptè Scholiastes τὸ πολυδέγμον facit nomẽ propriũ) è quo Italiæ fluuij oriuntur. Lucanus,

Fontibus hic uastis immensos concipit amnes,
Fluminaque in gemini spargit diuortia ponti,

Polyb. lib. 3. ἀπέννινος ἐστὶν ὄρος συνεχὲς, ὃ διείργει πάσας τὰς κατὰ τὴν ἰταλίαν ῥύσεις. Cicer. *Vt ex Apẽnino fluminũ, sic ex communi sapientiũ iugo sunt doctrinarũ facta diuortia.* Lethæon mons est Italiæ. Palus auerna quædã (sunt enim plures) iacet prope Cumas: cuius figura quia rotunda, dicit eam laqueo circũductam. Cæterùm eodem ferè modo apud Eurip. Troadibus eadem Cassandra de Vlyssis erroribus vaticinatur: quem quidem locum iuuabit cum isto conferre.

115. *Iurisiurandi.*] Per Stygem Iupiter (is terminalis dicitur à terminis rerum tum statuendis, tum conseruandis) deos voluit iurare, postquam ab illa contra Titanes fuit adiutus. qua de re vide Hesiodum Theogonia. Necessariò autem heic versus duos inter se loco mutauimus, ne sententia vacillaret: sicut & suprà fecimus, vbi de Agapenore agebatur.

116. *Libamina.*] ad sacrificandum. Maritus Proserpinæ est Pluto, cui Vlysses ab inferis reuersus columnam cum galea dedicauit. Δάειραν appellarũt Proserpinam primùm AEschylus, & post eum Apollonius. quò videtur δαειρίτης Pollucis pertinere.

ibid. *virgines.*] Sirenes, Parthenopen videlicet, Leucosiam, Ligeam. earum pater Achelous, Tethyis erat F. mater fuit Terpsichore. Illæ porrò de contemtu Vlyssis indignantes, in Tyrrhenum mare præcipites se dederunt. Dicit eas pennis vrinasse, quoniã auiformes erant, vt dictũ est. Lanificum stamen de Parcarum filis intelligitur.

117. *Vnam.*] Sirenũ, nempe Parthenopen, quę iuxta Neapolin in litus est à mari eiecta. Neapolis autem Phaleri, Siculi tyranni, arx fuit (nisi id malis cum Stephano vrbis nomen esse) quę à Parthenope postea nomen sumsit. Glanis est Italiæ fluuius prope Neapolim.

ibid. *Enipei.*] Neptuni. is enim à Milesiis hoc nomine colitur, quòd in Enipeum, fluuium Thessaliæ, aliquando mutatus fuerit, vt tradit Ouidius. Leucosia igitur, Sirenũ altera, in Neptunium promontorium fuit eiecta,

& insulam à suo nomine Leucosiam appellauit.

117. *Ligea.*] Sirenum tertia. Terina secundum Stephanum est vrbs Italiæ. meminit etiam Thucydides κόλπου τεριναίου. Ocinarus fluuius est apud Terinam, quem cornigerum vocat ex figura: fortem, propter fluxionis vehementiam.

118. *Primæ*] Parthenopæ, cui Diotimus, Atticæ classis præfectus, ex oraculo sacrificauit, quum in Italiam venisset, & cursum lampadum (eum in Ceramico quotānis peragebāt Athenienses) instituit, quē deinceps Neapolitani quotannis instaurarunt. Mopsopia olim dicta Attica de Mopsopo rege: vnde Ouid.

Barbara Mopsopios terrebant agmina muros. Tibullus:

Libáque Mopsopio dulcia melle feram.

Seneca extrem. Hippolyto:

Mopsopia claris tota lamentis sonet.

Misenus mōs est Neapolitanus, à Miseni sepulcro denominatus, vt vult Virgilius.

ibid. Ventis.] quos ab AEolo acceperat. Vtribus deinde opera sociorum apertis, in AEoliā reuectus est. postea quum socij boues Solis deuorassent, fulmine procelláque vexatus, socios omnes amisit. Larum dicit Vlyssem.

119. *Caprifico.*] Hæc sic apud Hom. ipse narrat:

Ηλθον ἐπὶ σκύλλης σκόπελον, δεινήν τε χάρυβδιν.
Η μὲν ἀνεῤῥοίβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἐρινεὸν ὑψόσ᾽ ἀερθεὶς,
Τῷ προσφὺς ἐχόμην, ὡς νυκτερίς.

& paulò pòst:

Νωλεμέως δ᾽ ἐχόμην, ὄφρ᾽ ἐξεμέσειεν ὀπίσσω
Ἱστὸν καὶ τρόπιν αὖτις, ἐελδομένῳ δέ μοι ἦλθεν

ὄψ. ——Atlantidem dicit Calypsonem.

120. *Ratem.*] De qua Hom. Od. ε. Baris est propriè nauis AEgyptiaca, teste Herodoto. & Propert. quum ait,

Baridos & cōtis nostra Liburna sequi.

de Cleopatra, AEgypti regina, loquens. sæpe tamen pro quauis naui sumitur, vt heic, & apud AEschylum Persis.

ibid. Neptunus.] ἀμφιβαῖος Neptunus à Cyrenæis colebatur. halcedo vocatur femina ceryli.

121. *Anthedonis.*] de qua Glaucus piscator oriundus erat: qui olim gustata herba, in mare desiliit, vt ex prouerbio notum est. Anthedon autem Bœotiæ est vrbs, quā Thressam nuncupat, quòd à Thracibus condita fuerit. Iam Glauco contubernalis fuit Vlysses, postquā in mare est eiectus.

ibid. Iactante.] Vlyssem. Leucothea porrò Vlyssi per vndas iactato capitis sui redimiculum tradidit, quo ille pectori supposito enataret.

122. *Drepanum.*] aliter Corcyram, vel Phęaciam: in qua defossa fuit falx, qua Iupiter Saturno patri, vel Saturnus Cœlo pudenda desecuit. Apollonius:

Εστι δέ τις πορθμοῖο παραιτέρη ἰονίοιο
Αμφιλαφὴς πίειρα κεραυνίῃ εἰν ἁλὶ νῆσος,
Η ὕπο δὴ κεῖσθαι δρέπανον φάτις, ὦ ἄπο πατρὸς
Μήδεα νηλειῶς ἔταμε κρόνος. οἱ δὲ ἑ Δηοῦς
Κλείουσι χθονίης καλαμητόμον ἔμμεναι ἅρπην.
Δηὼ γὰρ κείνῃ ἔνι δήποτε νάσσατο γαίῃ,
Τιτῆνας δ᾽ ἔδαεν στάχυν ὄμπνιον ἀμήσασθαι
Μακρίδα φιλαμένη. δρεπάνη πόθεν ἐκλήϊσται.

In hanc insulam delatus Vlysses, Alcinoo regi longam suorum errorum

seriem explicuit. Monstrum dicit Cyclopem, de cuius imprecationibus vide Hom.

ibid. Nec talis.] Homerus:

———θεοῖ ἐνοσίχθων
Ἀνδετ' ἀπειλάων, τοῦ αὐτήκ' ὀδυσῆϊ
Πρῶτον ἐπιπείλησε.———

Melanthus Neptunus ab Atheniensibus colebatur, ita dictus propter μέλανα πόντον & παλαιὰν θάλασσαν, vt volunt grammatici. equestrem autem Delij colũt, quòd equitum præses, & equorum sit inuentor: vel quòd naues equis respondeant, vt existimat Artemidorus.

ibid. Portum.] Ithacę. Neritus etiam Ithacæ mons & portus. Quod heic de Pane comminiscitur Scholiastes, qui non potuit commune nomen à proprio distinguere, id vel in puero scutica dignum foret.

ibid. Meretrix.] Penelope, quæ honestè & magnificè scortabatur, vt nõnulli volunt. ac similiter σεμνὴ apud Aristophanem in malam partem sumitur. Ad Scæas portas de corpore Patrocli pugnatum est. Mendicum vocat Vlyssem, qui mendici habitu patriam sit ingressus, & à procis conuiciis ac baculis petitus.

104. Nec enim.] Non, inquit, primi eum proci flagellabunt, quum sit etiã in patria cicatrices plagarũ à Thoante quondam incussarum retenturus. Quum enim in Troiam irrepere vellet Vlysses (vt Palladium, credo, raperet) à Thoante se flagellari passus est: & laceras vestes, ne à Troianis agnosceretur, induit. qua de re sic apud Hom. Helena,

Αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας,
Σπεῖρα κάκ' ἀμφ' ὤμοισι βαλών, οἰκῆϊ ἐοικώς,
Ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδυ πόλιν εὐρυάγυιαν.

Plautus Bacchidibus,

Ille mendicans pene inuentus interijt.
Dum ibi exquirit fata illorum.

& mox,

———Vlyssem ut prædicant
Cognitum ab Helena esse, proditúmque Hecubæ, sed ille se
Blanditijs exemit, & persuasit, se ut amitteret.

ibid. Regem.] Priamum, apud quem fingebat se indigna multa ab Agamemnone passũ fuisse: vt apud Virg. Sinon, apud Herod. Zopyrus.

125. Promontorium.] Bœotiæ, in qua Autolycus, pater Anticleæ, quæ Vlyssem è Sisypho peperit, habitabat. Ipse quoque Vlysses Odyss. vltimo de apro, à quo fuerat in Parnaso morsus, narrat de Temmicibus dictum.

ibid. Proniorum.] Pronij natione erant Penelopes proci, ex vna quatuor Cephalleniæ gentium. Lacænam intellige Penelopen. Marinum tegmen de Ithacæ portu dicitur.

126. Occidet autem.] Vlysses Ithacam reuersus, à Telegono inter venandum sagitta de improuiso trãsfixus est, cui pro cuspide aculeus turturis, seu pastinacæ marinæ, qui piscis venenum habet, præfixus erat. Ouid. in Ibin,

Ossibus inque tuis teli genus hæreat illud,
Traditur Icarij quo cecidisse gener.

Oppianus ait Telegonum, quum patris armenta abigeret, Vlyssem sibi occurrentem, & ab ipso tanquam fure pecora repetentem, vulnerasse & occidisse, quum neuter ab altero cognosceretur. versus eius hi sunt:

———αὐτὰρ ὁ νήσῳ
Αἰγιβότῳ προσέκελσε, καὶ οὐ μάθε πῶεα πατρῶν
Γαῖος ἐὼν. χειρὶ δὲ βοηδρομέοντι τοκῆϊ
Αὐτῷ, τὸν μάστευε, κακὴν προσεμάξατο κῆρα.

Dictys extremo sexto aliter tradit. Telegonũ quidem ad inuestigandum patrem è Tyrrhenia profectum fuisse,

refert etiam ex Aristocle Plutarchus. Cęterùm iuxta Sardiniam insulam habitabat Circe, mater Telegoni. hinc piscis Sardonicus.

ibid. Piscis.] Tale mortis genus videtur apud Hom. Tiresias Vlyssi prædicere, quum ait,

--------θάνατος δέ σοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
Ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ σε πέφνῃ
Γήρᾳ ὕπο λιπαρῷ ἀρημένον------

Vxor Achillea est Medea, quemadmodum suprà diximus. eius consobrinus erat Telegonus. nam AEetes, Medeæ pater, Circes frater fuit.

127. *Eurytanus.*] AEtoliæ populus, apud quem oraculum Vlyssis extitisse, testatur etiā Aristoteles. Abiit autem in AEtoliā & Epirum Vlysses, postquam in patriā redierat, partim quòd Ithacam exosus esset, partim quòd ita iussisset Tiresias, cuius hæc habentur in Poëta verba:

Αὐτὰρ ἐπεὶ μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι
Κτείνῃς ἠὲ δόλῳ ἢ ἀμφαδὸν ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἔρχεσθαι δ' ἤπειτα λαβὼν εὐῆρες ἐρετμὸν,
Εἰσόκε τοὺς ἀφίκηαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
Ἀνέρες.-----

In his enim versibus regiones, quas diximus, videtur innuere, non βουνίμαν nec κελκέαν Eustathij. Est autem Trampya vrbs Epiri.

ibid. Heraclem.] Alexandri Magni ex Barsine F. quem Polysperchon Tymphæus seu Epirota, dux AEthicum seu Epirotarum, in Cassandri gratiam interfecit, annos natum 14. historiam integram leges apud Diodorum. Sic. lib. 20. Hic Hercules ab AEaco, Perseo, & Hercule (eius abnepos Temenus) dicitur originem ducere, quòd pater Alexander M. paternum genus ad Herculem & Perseum, maternum ad AEacum referret.

128. *Perge.*] ad quem montem vel rediit viuus, vel saltem post mortem delatus est ex Epiro, vel Ithaca: nisi eum quis malit è Tyrrhenia in Epirũ translatũ. Gortynia, Tyrrheniæ regio.

ibid. Vitam expirarit.] Fabulantur enim Vlyssem à Telegono priùs occisum, à Circe deinde resuscitatum fuisse, & secundò postea mortuum esse propter filij Telemachi & vxoris Circes, quas deplorabat, miserias. Apertius erit, si Vlyssem dicamus, dum ista deploraret, simul à filio occisum fuisse, vel Ithacæ, vel in Tyrrhenia, vel in Epiro. Videtur enim Vlysses ex Epiro Ithacam rediisse, atque inde in Tyrrheniam concessisse, vbi & mortuus fuerit & sepultus. Adiiciam huc Plutarchi verba, quoniam ad historiam pertinent. τῷ Ὀδυσσεῖ μετὰ τὴν μνηστηροφονίαν οἱ ἐπιτήδειοι τῶν τεθνηκότων ἐπανέστησαν. μεταπεμφθεὶς δ' ὑπ' ἀμφοτέρων διαιτητὴς νεοπτόλεμος, ἐδικαίωσε τὸν μὲν Ὀδυσσέα μεταναστῆναι καὶ φεύγειν ἐκ τῆς κεφαλληνίας καὶ ζακύνθου καὶ ἰθάκης ἐφ' αἵματι, &c. αὐτὸς μὲν οὖν εἰς Ἰταλίαν μετέστη. καὶ τὰ ἑξῆς. Facit huc etiam epitaphium Vlyssis nuper in membranis antiquis repertum,

Ἐπὶ Ὀδυσσέως κειμένου ἐν Τυρρηνίᾳ.
Ἀνέρα τὸν πολύμητιν ἐπὶ χθονὶ τῇδε θανόντα
Κλεινότατον θνητῶν τύμβος ἐπεσκίασεν, id est,

Vlyssi in Tyrrhenia.
Prudentem celebrémque virum post aspera fata
Hoc gratus tumuli cespite cælat honor.

ibid. Quam occidens.] Telemachus ducta Cassiphone sorore, Circes filia, (alij Calypsonis filium faciunt Telegonum) matrem occidit. qua re cognita Cassiphone maritum vicissim interemit. eam porrò vocat Glauconis Absyrtíque consobrinam. siquidem Circe, Cassiphones mater, soror fuit AEetæ & Pasiphaës: quorum ille pater Absyrti, hæc Glauconis mater

fuit. Denique secundũ iter dicit, quia secundò pòst Circen occisam, quæ prior mortem obiit, interfectus est Telemachus.

129. *Secundò.*] Iam enim ad inferos antè venerat, Tiresiam consulturus.

ibid. Asinum.] Vlysses, vt est in fabulis, quum ad Troiam nollet accedere, insaniam simulauit, & bouem cum asino vel equo ad aratrum iũxit. deprehensus deinde fuit dolus à Palamede.

132. *Alius.*] Menelai errores post absolutam Vlyssis peregrinationem subiunguntur. Menelaus enim quum Helenam Troiæ non reperisset, verùm abreptam fuisse, nec vnquam Troiam venisse cognouisset: ad eam quærendam longis itineribus in AEgyptum contendit. Homerus tamen peregrinationis causam tribuit sacrificiis, quę quondam omissa, in AEgypto essent instauranda. Alij etiam saluti eius hoc modo consultum fuisse volunt, ne vnà cum fratre, vt erat in fatis, interimeretur. Cæterùm ex hac eius peregrinatione quædam AEgypti præfectura nomen de illo sumsit.

ibid. Aufugerat.] abreptum à Mercurio, vt ostendit Euripides Helena. potest etiam simpliciter dici, Helenã instar auis alicuius auolâtis euanuisse.

ibid. Scopulos.] Sicilię Arima dictos. Per anum capularem Cyprum synecdochicè innuit. Nam quum in Cypro quondam latêret Venus, & à diis quęreretur, anus cuiusdam indicio prodita est: quam deinde irata mutauit in saxum. Atque ita quidem Scholiastes. verùm ego Plutarchum sequi malim, qui Erotico, postquam dixit, grauiter sæpe puniri eos, qui sunt in amantes ingrati, de hac anu subiungit: εἰ γὰρ ἂν λέγοι τις ἀξιώθετον καὶ λευκομαντίδα τὴν ἐν κύπρῳ παρακύπτουσαν νῦν προσαγορευομένην. & paulo pòst, ἐκείνη μὲν ἀπελιθώθη παρακύψασα τὸν ἐραστὴν ἰδεῖν ἐκκομιζόμενον. Similis est in Ouid. Anaxaretes fabula.

133. *Eremborum.*] apud Nilum habitantium: qui aliter Troglodytæ & Ichthyophagi nuncupantur. Myrrhæ vrbem dicit Biblum, in qua Myrrha, postquam in arborem versa fuit, partu soluta est. historiam narrat Ouidius. Puerperæ dicuntur ægritudines, vt Lucinas horas protulit Prudẽtius.

ibid. Gauantis.] Adonidis Byblij, qui tamen cum Cyprio sæpe confunditur. cum Veneris odio Musæ interemerunt, immisso per venationem apro, cuius dente periit. vide Theocriti canticum elegantissimum ἐς νεκρὸν ἄδωνιν. Schœnis dicitur Venus à iuncis, vt vult Scholiastes: Arenta à iungendis & copulandis amantibus. Hospita Venus colebatur ab AEgyptiis, teste Herodoto.

134. *Cephei.*] AEthiopum regis. Per calcitratus intelligit fontem, quem olim Mercurius, quum Iouem custodiret, pedis pulsu excitauit: vnde & locus ipse πτέρνα ἑρμοῦ dictus. Laphrius vocatur Mercurius, quomodo Minerua suprà Laphria.

135. *Cepphus.*] is heic pro ceto ponitur, quẽ Neptunus in AEthiopiam immiserat, iusso insuper Cepheo Andromedam filiam belluæ epulandam proponere: quã deinde Perseus monstrata ceto Gorgonis facie (aut in ventrem ceti ingressus, more Herculis, vt videtur velle Lycophron) à morte liberauit, & vxorem duxit. Aurigenam dicit Perseum, ex aureo Danaës imbre genitum. eundem vocat & pennipedem, quòd Mercurij talaria sumserat, à quo etiam falcem acceperat, quæ heic nouacula.

137. *Interficeretur.*] interfectus fuit. neq; rectè heic Scholiastes Poëtæ insultat, & crapulam obiicit, quum tales

Metachronismi & poëtis familiares sint, & Cassandram valdè deceant. itaque eadem figura dicet infrà,

Θαλασσόπαις δίμορφος αὐδάξει θεός.

Messorem vocat Perseum, qui Medusæ Gorgonis caput demessuit & amputauit.

137. *Equihominis.*] Nam collo Medusæ amputato, equus ex eo & homo prodierunt. Itaque vocat Medusam ex collo pariẽtem: nec non saxificam, propter effectum. mustelæ autem marinæ dicuntur ex collo siue ore parere.

ibid. In statuas c.] ostenso Medusæ capite, vt Cephenis apud Ouid. pro πέτρων legẽdum censuerim πέτρον. Vocat deinde Perseum furem lucernę seu oculi, quo Gorgones tres vicissim vtebantur, quémque Perseus, vt Medusam commodiùs obtruncaret, interuertit.

ibid. Arua.] AEgypti, quam Nilus quotannis inundat. In AEgypto porrò Troiam nouam condidisse Menelai comites, auctor est Diodorus. Asbystes dicitur fluuius gentili vrbis nomine, sicut & Bisaltes.

138. *Condormiens.*] ad obtinendum à Proteo responsum. extat fabula Odyss. δ. Argiuam canem dicit Helenã, quę tantùm feminas pariebat, vt Hermionam & Iphigeniam: ac tres habuerat viros, Menelaum, Paridem, Deiphobum. nam reliqui duo, Theseus & Achilles, legitimi coniuges nõ fuêre, quum alter eam septennem, alter secundum quietem vxorem habuerit. Cæterùm pro ἀργείας habet Stephanus αἰγύας. est enim illi αἴγυς vrbs Laconiæ, secundum Euphorionem.

ibid. Iapygum.]Apulorum, quorum deuicto exercitu, Mineruæ Spoliatrici, cui spolia tribuuntur, dicabit donaria. ἀσκέραι & ἐμβάδες idem valent. Siris Italiæ fluuius est, & vrbs. Laciniũ Crotonis est promontorium, in quo & Iunonis Laciniæ templum fuit.

139. *Iuuenca.*] Thetis. De Hoplosmia Iunone diximus. Nouem cubitalem intellige Achillem, Thetidis F. ab Aeaco Pelei patre, & Doride Thetidis matre ortum. Quinetiam Eleæ matronæ, primis ludorum initiis, inter cæteros, quos Achilli habebãt honores, solenni ritu pectus plangebãt. testis Pausan. Eliac. β. Terræ cacumen de Lacinio intelligitur.

140. *Tauri.*) Erycis Siculi, qui hospites lucta victos interimere solebat. filius autem fuit Veneris, quæ Colotis vocatur à iuuene quodam, qui à manibus & pedibus (ea Græcis κῶλα) olim suspensus, postquam à puella quadam solutus fuit, Veneri Colotidi templum Athenis dedicauit. alij malunt à femoribus nomen duci, vt Lucianus à promontorio. Alentia vel Alesias dicitur Venus ab Alente, Colophonis fluuio, ad quem colebatur. Longurus Siciliæ lacus, vt & Gonusa.

ibid. Saltum.) Corcyram, in quam Saturni falx decidit. De Conchea nihil adhuc apud vllum scriptorem reperire potui. De Sicanis vide Diodorum.

141. *Induti.*) Herculis, cui Iason, Crethei nepos, templum circa Syrtyn, peractis ibi certaminibus, extruxit.

ibid. Seruant.)Strabo ε. καὶ δὴ καὶ ἀπὸ τῶν ἀποσλεγγισμάτων παγέντων, ἃ ἐποίουν οἱ Ἀργοναῦται, φασὶ διαμένειν ἔτι καὶ νῦν διὰ ποικίλους τὰς ἐπὶ τῆς ἠϊόνος ψήφους. Apollonius hæc Aethaliæ insulæ tribuit.

142 *Alios*) Guneum, Prothoum, & Eurypylum. Teuchira Libyæ vrbs, pòst Arsinoë dicta. Atlantis diuersorium est Libya, in qua est Atlas mons altissimus, ab incola denominatus.

ibid. Mopsum.) Argonautam, Ampyci F. & Titæronis, qui vrbi nomen dedit,

dedit, nepotem. is morsu serpentis periit, teste Apollonio. Iam alius est hic Mopsus ab eo, qui suprà fuit Apollinis F.

ibid. Erexerunt.] Idem fit Elpenori apud Homerum, Idmoni apud Apollon. Palinuro & Miseno apud Virgilium.

144. *Ausigda.*] Libyæ vrbem, numero multitudinis, secundum Callimachum: insulam, secundum Hecatęum. eam Cinnyphus prætetfluit.

ibid. Colchica.] Medea. Quod heic de patera dicitur, id ab Apollon. tripodi cuidam Apollinis Hyllæensibus viæ ducibus, & item alteri Tritoniæ paludis præsidibus donato tribuitur: apud quem deinde, sicut & apud Pindarum, glebam Triton Euphemo & Argonautis tradit in xenium. Scopulos dicit Syrtes. De Tiphy Ouidius,

Tiphys in AEmonia puppe magister erit.

145. *Regionis.*] Libycæ. Apollonius:

------πάτρωος δ' ὅτι χθονὸς ἱδρυθεῖεν,
Μήπεν τὴν δηΐοισιν ἀνασήσεσθαι ἰοῦσι.

Triton biformis vocatur, quoniam suprà homo, infrà piscis est. fuit autẽ rex Libyę secundum veram historiam. Per donum intellige pateram Tritoni donatam, quam deinde Libyes acceperint. Asbystæ sunt Libyæ populi. Cyphæi sunt in Perrhæbia, Gunei regno.

146. *Tenthredonis F.*] Prothoum. Palythrium sumit pro Magnesio. Cæterùm hunc versum cum Stephano sic lego,

Ἀμφρύσιον σκηπτοῦχον Εὐρυάμπιον.

Amphrysus Magnesię fluuius, cuius & vrbs Euryampe. Prothoi porrò epitaphium in cenotaphio tale reperitur,

Σῶμα μὲν ἐν πόντῳ Προθόου Τενθρηδόνος υἱοῦ
Κεῖται. ἀνοίκιστον δ' οὔνομα τύμβος ἔχει. id est:

Corpus habet pontus Prothoi Tenthredone nati.
Iste viri tumulus nomen inane gerit.

ibid. Lupi.] Locus est in Thessalia, qui λυκοσόμιον appellatur, quòd ibi lupus quidã quum boues & oues, quas pro Actore interfecto, Peleus Acasto patri miserat, comedisset, in lapidem sit cõuersus. Huius loci, sicut & Thessaliæ totius, rex fuit Eurypylus: cuius latiorem historiam vide in Achaicis Pausaniæ. Tymphrestus Meliensium mons est, Thessaliæ populorum.

ibid. AEgoneam.] Meliensium vrbem, aliis AEgonem. Echinus, Irus, Trachin, vrbes Thessaliæ: Titarus verò mons. Gonus etiam Gonusa dicitur, & ab Hom. αἰπεινὴ γονόεσσα. Phalanus & Olosson (contractum ex Oloosson) Epiri & Thessaliæ sunt vrbes. Castanæa Magnesiæ vrbs. de qua dicta sunt secundum quosdam τὰ κασταύια, sicut à Cerasunte cerasa.

147. *Alium.*] Philoctetem, qui quum in Lemno relictus esset, à Græcis postea fuit arcessitus, quoniam ad expugnandam Troiam, Herculis sagittis, quæ penes ipsum erant, opus videbatur. Hinc Propertius,

Troia bis OEtæi numine capta dei.

siquidem semel ab Hercule ipso capta fuit, iterũ ipsius mortui sagittis, quas iubebat oraculũ in castra Græcorum deferri. AEsarus. Crotonis fluuius. Ab hydro morsum fuisse Philoctetem, vel è Sophocle notum. De Crimissa Virg. lib. 3.

----heic illa ducis Meliboei
Parua Philoctetæ subnixa Petilia muro.

eam postea Lucanorum fuisse metropolin, tradunt interpretes.

148. *Facis.*] Paridis, quem dum gereret in vtero mater, facem in somniis visa est videre. Tubicina Minerua ab

Argiuis tanquam tubarum inuentrix colebatur. Illa, inquit Caſſandra, telum Philoctetis in Paridem rectà diriget, intendens nexum Mæotium, ſiue arcum flexilem (niſi quis πλόκον de crinibus malit dici) quem Hercules à Teutaro Scytha acceperat.

ibid. Duræ.] Trachiniæ fluuij, iuxta quem Hercules in rogo viuus combuſtus eſt, miniſtrante illi Philoctete, & pro mercede arcum ſimul cum ſagittis accipiente. arcum enim heic draconem vocat, propter formam rotundam: vt alij, propter ſibilum telorum. ſic ὄφιν vocauit ſagittam Aeſchylus. Et quemadmodum heic lyræ de telis dicuntur, ita viciſſim Pindarus cantica ſua lyrica vocat tela: & ψαλμοὶ per tranſlationem de arcu dicuntur. Molares pro telis ponit, quæ tanquã dentes mordent.

149. *Crathis.*] fluuius Sybaritidis. Ouidius:

Crathis & hinc Sybaris ueſtris conterminus oris,
Electro ſimules faciunt auróq; capillos.

Alæo Apollini templum cum arcu dedicauit Philoctetes, poſtquam certam nactus ſedem, ἀλᾶσθαι, id eſt, errare & vagari deſiit. Nauæthus, Italiæ fluuius, à nauium incendio denominatus. vide Halicarnaſſ.

ibid. Occident autem.] Quum enim Pellenij ex Achaia profecti Italiam incolerent, ſuperuenientes poſtea Lindij ſiue Rhodij, illos expellere noluerunt. quod dum fieret, aduenit eò Philoctetes, qui à Rhodiis quum ſtaret, occiſus eſt in prœlio à Pelleniis.

ibid. Quos.] Lindios & Rhodios. nam Lindus eſt vrbs Rhodi, in qua Thermydrus & Carpathus montes. Alienam terram intellige Italicam.

ibid. Macellis.] Italiæ ciuitate, quam Polybius μάκελλαν vocat. Quoniam tamen Macellus Siculis & Ionibus hortorum ſeptum ſignificat, vt docet libro 4. Varro: non abſurdè quis exiſtimet μακέλλοις heic maceriam ſonare, in qua ſepultus fuerit Philoctetes.

150. *Equi fabricator.*] Epeus Phocenſis, Panopei (ab hoc vrbs Panopeus dicta) F. qui Durateum equum fabricatus eſt. Langaria, vrbs Italiæ, quam incoluit Epeus: id quod heic, tanquã ἐλλειπτικῶς propter hyperbaton ſequens omiſſum, ſubaudiendũ venit.

151. *Quod de ouibus.*] Quum liberi Pterelai, Teleboarum ac Taphiorum regis, boues Electryonis, Mycenarum regis, abegiſſent, & liberos vnà occidiſſent: Alcmena, Electryonis filia, matrimonium ſuum illi promiſit, quicumque fratrum ipſius mortem vlciſceretur: qua accepta conditione Amphitruo, Cephalo Athenienſi & Panopeo Phocenſi aſſumtis, Teleboas expugnauit opera Comæthonis, filiæ Pterelai, quæ Amphitruonis (ſecundum alios, Cephali) amore capta, aureum patris capillum deſecuit. Iam in hoc bello milites ſuos ſacramento obſtrinxerat Amphitruo, ne quid de præda (nam per oues tota præda intelligitur) abſconderent. quod quidem iuſiurandum Panopeus tranſgreſſus eſt. Vxoria connubia dicit nuptias Alcmenæ, quas ambibat Amphitruo.

ibid. Alœtin.] Mars & Minerua, bellici ſunt dij, per quos peierarat Panopeus. Dicitur Minerua Cydonia à Cydoniis Arcadiæ vel Cretæ populis. eius templum Clymenus in Elide extruxit. Alœtis quomodo dici potuerit, non video, niſi ea fortè ratione, qua Bacchus ἄτης cognominatur, & Venus ἀνοσία. Mars deinde Thraciæ deus vocatur, quòd olim Thraces fuerint bellicoſi. quanquã & in Thraciæ finibus procreatum tradidit Sophocles. Frater Panopei fuit Criſſus.

152. *Dij.*] Mars & Minerua, irati Panopeo periuro. Pugilem egregium fuisse Epeum, ex Iliade manifestum fit. Calaber etiam hoc elogium illi tribuit:

----ἀλλ' οὔ τις ἐτόλμα ἔνεγκες ἱκέσθαι.

Εἵνεκα πυγμαχίης. πολέμου δ' οὐ πάγχυ δαήμων

Ἔπλετο λευγαλέου, ὁπότ' ἄρεος ἔσσυτο δῆεις.

Cyris & Cylistarnus, Italiæ fluuij.

153. *Statuam.*] equum Durateũ. hunc ad Mineruam Iliacam placandã Græcos erexisse, probare nititur Dio in oratione pulcerrima, quæ τρωϊκὸς inscribitur. Myndia dicitur Pallas à Myndo, Cariȩ vrbe. Stephanus tamen eam vult in Calchide coli. De hac Epei dedicatione conscripta est Theocriti πέλεκυς (eam Simmiæ attribuit Hephȩstio) poëma elegans & artificiosum.

ibid. Phænodamantis.] cuius historia iã est explicata. Clades dicit eas, quibus Laomedon coactus fuit Hesionã filiam ceto exponere. Læstrygones nunc Leontini vocantur.

154. *Luctatoris.*] Erycis, à cuius matre, Venere, seruatæ sunt Phœnodamantis filiæ.

155. *Catulum.*] filium, Egestem nomine, & Acestem Virgilio dictum: qui tres in Sicilia vrbes condidit, Segestã, siue Acestam, Erycem, & Entellam. Spurius Anchisæ dictus est Elymus, quem in Siciliam, tres habentem colles atque promontoria, abduxit vnà cum aliis Troianis Egestes: vnde Trinacrius iuuenis videtur à poëta vocari. Historiam vide in Halicarnass. fol. 32. codicis Græci.

ibid. Patriam.] antiquam, nempe Troiam. Lego autem heic πεσσρόπαιον vno verbo. nam de lugubribus vestibus loquitur Cassandra. nisi quis malit πεσσροπαῖον gentile. est enim πεσσρόπαια Siciliæ vrbs. Quinetiam Gregor. Nazanzenus in tragœdia sua carmen hoc à Lycophrone mutuatus, πεσσρόπαιον habet.

ibid. Intonsa.] Hoc de viris intellige. mulieres enim contrà comam in luctu tondebant apud Græcos.

ibid. Multi.] reliquorũ Troianorum. Siris & Leutarnia, Italiæ vrbes. harum Siris postea πολίειον dicta, pro fluuio quoque sumitur.

156. *Calchas.*] de quo suprà dictum fuit. Miris verò modis torquet se heic scholiastes, & solita audacia Lycophronem temerè reprehẽdit. Id enim sciendum est, Calchanti prædictam fuisse mortem in hoc tempus, quo in vatem se peritiorem incideret, vt Colophone accidit. eam historiam nunc Lycophrõ repetit, quasi diceret: Calchantem, postquam inferior in arte vaticinandi deprehensus est, occisum ab aliquo fuisse: quanuis alij dolore periisse tradãt. nam quod ait de Hercule Scholiastes, ab eo occisum Calchantem: id vnde sumserit, nescio. ex poëtæ certè verbis nihil tale colligi potest, neque adeò ex quoquam eorum, qui Herculis res descripserunt. Sepulchrum Calchantis, cuius heic fit mentio, honorarium dumtaxat fuit. nam de eodem dicetur infrà,

Ὁ δ' αὐσονείων ἄγχι κάλχαντος τάφων

Δυοῖν ἀδελφοῖν ἄτερος ψευδηνείων.

Sisyphium vocat Calchantem, quòd instar Sisyphi, qui etiam in prouerbiũ venit, callidus calculator, & prudens fuerit. Theognis,

Πλείονα δ' εἰδείη αἰολίου σισύφου.

Dercyllidas quoque Xenophonti Sisyphus cognominatur. Flagellum rotundum de pugno potest intelligi, quandoquidem & alios multos hoc modo sustulit Hercules: vel de fulmine. dicitur enim & γογγυλάτης Iupiter. Chonia siue Chone olim dicta fuit Italia, testibus Hesych. & Steph.

Itaque rectè apud Aristot. χῶνες pro χάονες à doctiss. viro, P. Victorio, repositum est. Nominis originem quidam ad Herculem referunt: qui quum AEgyptiorum lingua Chon vocaretur, in Italiam delatus, Chones à se quosdam denominauerit.

156. *Dolore afficient.*] Quum enim Troiani isti in Italiam venissent, Ionas siue Athenieses, qui priores illam occuparant sedem, expulerunt, adiuuantibus Crotoniatis & Achiuis: quique in Mineruæ templum confugerant, eos vnà cum sacerdote trucidarunt. Laphria & Tubicina cur dicatur Minerua docuimus. pro ξουθίδος repono ξουθίδας, ex emendatione I. Aurati, viri vtraq; lingua doctissimi. nam Ion fuit Xuthi F. à quo Iones appellati Xuthidæ, teste Hesych.

ibid. Gentilem.] Græci enim cũ Græcis, nempe Athenienses cum Achiuis, commissi erant. Pro flamine posset etiam proprium Letarchi nomen, qui fuerit sacrificulæ filius, poni. λήϊτον quidem Herodotus ab Achiuis prytaneum dici testatur.

ibid. Alij.] Græci. Tullesij montes sunt in Thessalia. Pro ἀλισμίκδιο Scaliger legit ἀλισμήκδιο.

158. *Amazonis.*] Cletes, quæ quum Penthesileam heram, quæ heic impigra puella vocatur, per mare quæreret, in Italiam tempestate delata, Cletem vrbem condidit, cuius reginæ deinceps omnes Cletes nomen tenuerunt.

ibid. Cuius.] Pẽthesileæ, quam etiam post mortem Achilles amauit. Propertius:

> *Cuius ut auratam nudauit cassìde frontem,*
> *Vicit uictorem candida forma suum.*

Postquam igitur cognouit à Thersite, qui heic propter formæ turpitudinem semiformis vocatur, eius oculum esse læsum, ipsum occidit.

159. *Vrbem.*] Cleten. Quam heic vocat reginam Cleten, posterior fuit illa, quæ vrbem condidit. siquidem omnes, vt dicebam, Cletes vrbis reginæ, Cletæ vocabantur. Laures filios nuncupat Crotoniatas. Laure enim Crotonis vxor fuit. De Terina & Ocinaro dictum est.

ibid. Ferentem.] Nireum. Homerus.

> Νιρεὺς ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ ἴλιον ἦλθε
> Τῶν ἄλλων δαναῶν μετ' ἀμύμονα πηλείωνα.

Aprum ducem intellige Thoantem, Andræmonis & Gorges F. AEtolum natione. est enim Lycormus AEtoliæ fluuius. Pedata vela dicit, quòd pede suo siue fune subtus vtrimque tẽdantur & circumagantur. nam, vt inquit interpres Apollonij, τὰ χοίνια, οἷς ἰσχυροποιεῖται ὁ ἱστὸς κỳ ταῖς γωνίαις, πόδας καλοῦσι, ἐφεξῆς δὲ πύτων, προπόδας. Virgilius,

> *Vnà omnes fecare pedem.----*

Lucanus quinto,

> *----& flexo nauita cornu*
> *Obliquat læuo pede carbasa.----*

& octauo,

> *----quo nunc pede carbasa tendi*
> *Nostra iubes----*

Catullus pedem pro ipso velo posuit. Plautus versoriã vocat, vt nuper Turnebus docuit, vir doctissimus. Argyrini porrò sunt Epiri populi, teste Stephano, ne Scholiastis deliria sequamur. Ceraunia quoque Epiri promontoria.

160. *Lacmonij.*] Lacmone vocatur Pindi montis vertex, à quo multi oriuntur fluuij, in his Aeas.

ib. Vicinus.] AEanti. Crathidẽ Callimachi scholiastes in Arcadia, Herodotus in Achaia ponit: à quo etiam is, qui in Italia fluit, nomen acceperit. id quod & Pausaniæ videtur. Mylaces, Epiri populi, in qua Nereus ac Thoas cum suis habitarunt. Polæ etiam op-

pidum est Epiri, quod Colchi, quum Medeam non inuenissent, ad quam inuestigandam ab Aeete (is fuit Aeæ vrbis in Colchide, & Corinthi princeps) missi fuerant, nec auderẽt in patriam reuerti, iuxta Dizerum fluuium extruxerunt, & ab exilio, quoniam πόλας Colchis exules notant, denominarunt. Callimachus, citante Strabone, de Colchis & Polis hæc cecinit:

Οἱ μὲν ἐπ' ἰλλυρικοῖο πόρου σχάσαντες ἐρετμά,
Λᾶα παρὰ ξανθῆς ἁρμονίης ὄφιος
Ἄστυρον ἐκτίσσαντο, τὸ μέν φυγάδων τις ἐνίσποι
Γραικός, ἀτὰρ κείνων γλῶσσ' ὀνόμηνε πόλας.

Apollonius quoque,

Οἱ δ' ἄρ ἐπ' ἰλλυρικοῖο μελαμβαθέος ποταμοῖο,
Τύμβος ἵν' ἁρμονίης καδμοιό τε πύργον ἔδειμαν
Ἀνδράσιν ἰγχελέεσσιν ἐφέστιοι.——

Hanc vrbem Plinius Colchinum videtur vocasse, Sponsiferam nauem vocat Argonem, qua Medea fuerat abducta.

162. *Meliten insulam.*] Pachyno obiectam: à qua Melitęi catelli celebrantur, quanquam alij ad Illyricam Meliten hanc originem referant. Othronus, inter Epirum & Italiam insula.

ibid. Sisyphij filij.] Vlyssis, qui quum propter Hecubam lapidatam in somniis territus in Sicilia fuisset, Hecate, quæ somniis præest, templũ extruxit, & Hecubæ cenotaphium. vnde factum est, vt pars quædam Pachyni ab Vlysse denominata fuerit Vlysseum promontorium. Longatis hoc loco Hecate dicitur, quemadmodum suprà Minerua. solent enim aliquando poëtæ idem epitheton diuersis diis attribuere.

ibid. Aui ocior.] Elpenor, qui auum Abantem, quem videbat negligenter à famulo duci, imprudẽs occidit. nam in seruum directo baculo, casu auum petiit, vt etiam Tlepolemus Licymnium. qua de causa quum exulare cogeretur, expeditionis Troianæ socius fuit, & inde in Epirum deuenit. Homerus tamen ad Troiam occisum tradit, epitaphium Græcũ, cuius hæc est inscriptio: ἔτι ἐλεφήνορος κειθμου ἐν τοίῃ. Coscynthus aliter Euripus dicitur, Eubœæ fluuius.

163. *Integro a.e.*] Hoc Græci vno verbo ἀπενιαυτίζειν, & exilium ipsum ἀπενιαυτισμὸν dicunt. Solebant autem veteres, si quem ciuium, ac præcipuè propinquorum occidissent, annuo exilio multari.

ibid. Telphusia.] Arcadica, à Telphussa, vrbe Arcadiæ. éstque hoc Erinnyis epitheton, eam enim Thelpusij (sic eos vocat Pausanias) Cererem appellant. Abantia, vrbs Illyriæ (Amãtia κατὰ βαρβαρικὴν τρόπον teste Steph. dicta) ab Abantibus Troia redeũtibus condita. Atitanes Epiri populi. Iã pro πράκτιν, vel πρακτιῶ, vel πλακτὴν (quorũ nullum placet) lego ἀκτιῶ, idque sumo ἐμφατικῶς (quemadmodum & Plutarchus Arato, præsertim quum adiiciatur αὐτίω) pro Leucade, quam Homerus ἀκτιῶ ἠπείροιο dixit: licet id Stephanus Nerico tribuat, sed Leucadi postea dictæ. Prope Leucadem est Actium promontorium. Varias Actas enumerat Stephanus. Pro πολυαίθου quoq; restituo πολυανθοῦς, ex Apollonio & Steph. est enim Polyanthes Chaoniæ fluuius, de quo sic Apollonius:

Ἡμιδαὴς φαέθων πέσεν ἅρματος ἠελίοιο
Λίμνης ἐς προχοὰς πολυανθέος, ἡ δ' ἔπι νῦν περ
Τραύματος αἰθομένοιο βαρὺν ἀνακήκιεν ἀτμόν. id est,

Semustus Phaëthon Solari decidit axe
Florentem in Polyanthis aquam,

quæ nunc quoque passim
Vulneris ardentis tetros expirat odores.

164. *Alius.*] Podalirius, frater Machaonis, ab Eurypylo occisi, vt refert Calaber. De Asclepiadarum peregrinationibus Aristides, orator disertissimus, hæc tradit: τοῦτο μὲν τὴν θρανίαν ἡμερόδοσιν εἰς ὑποδοχὴν τοῦ παθοῦς, τοῦτο δ᾽, ὡς ὁ κῴων λόγος, πλεύσαντες εἰς κῶ τὴν μεροπίδα, οἰκίζουσί τε, καὶ εἰς ἤδη πρέποντα τῇ φύσει τῆς χώρας κατέστησαν. & paulo pòst: ἔσχον δὲ καὶ τὸν καρικὸν τόπον, καὶ κνίδον τὴν τῆς ἀφροδίτης ἱεράν. ἀπέλαυσε δέ τι καὶ κύπρος αὐτῶν. De Calchantis sepulchro dictum est. Pro ὀγχήσει Scaliger mauult ὀγκώσει, & mox τύμβος pro τυμβόν.

ibid. In ouillis.] Daunij enim secundum quietem accipiebant oracula, quum ouillis pellibus ante templum siue aram Podalirij incubarent. lauabant præterea simul cum pecoribus in Althæno fluuio, valetudinis causa. AEsculapius olim Epius dicebatur, vt & medicus quilibet. eius filius, Podalirius.

165. *Legatis Aetolorum.*] Diomedes, vt suprà diximus, Dauniæ terrę imprecatus fuerat, ne vnquam fructum ferret, nisi ab aliquo eius gentili coleretur. Venerunt igitur post aliquod tempus in Dauniam Aetoli, & hæreditariam terram repetierunt. Iustinus tamen initio duodec. hanc historiam sic enarrat:

Pulsi ab Apulis (Diomedis socij) consulentes oracula, responsum acceperant, locum, quem reperissent, perpetuò possessuros. Hac igitur ex causa per legatos, sub belli comminatione, restitui sibi ab Apulis urbem (Brundusium) postulauerant. Sed ubi Apulis oraculum innotuit, interfectos legatos in urbe sepeliunt, perpetuò ibi sedem habituros. atque ita defuncti responso, diu urbem possederunt.

Salangi & Angæsi sunt Italiæ populi. Diomedes autem filius fuit Tydei, quem heic cerebriuorum vocat, quòd Melanippi hostis, à quo grauiter vulneratus fuerat, cerebrum in bello Thebano vorarit, vt est apud tragicos.

166. *Nauboli posterorum.*] Schedij & Epistrophi, ducum Phocensium, qui ad Troiam perierunt. Temessa Calabriæ ciuitas est, quam antea Tamasam vocauit. Hipponiũ Italiæ mons. Cæterùm in Temessam etiam Vlysses aberrauit: cuius rei historiam describit Pausan. Eliac. β.

ibid. Crisses.] in Phocide. Lilęa quoque Anemorea, Amphissa, Abæ, Phocidis vrbes.

ibid. Setæa.] Hæc mulier fuit Troiana, quæ quum in exilium abduceretur, & iter longius ægrè ferret, naues Troianorum apud Crathidem & Nauæthum, Italiæ fluuios, combussit. qua re cognita Troiani ipsam ad rupem quandam, quæ inde Setæa dicta, vt & regio ipsa Setæum, cruci affixerunt.

167. *Membletis.*] Italiæ fluuij. Quam heic κερνεᾶτιν νῆσον vocat Lycophron, eadem videtur, quæ κύρνος dicitur: quã quidem Latinis Corsicam esse, ignorat nemo. Lametus etiam Italiæ fluuius, iuxta Crotonem.

168 *Atque illos q.*] Epilogus enumerationis Græcorũ, qui peregrè vel perierũt, vel diu vagati sunt, & nouas deduxerũt colonias. hinc ad eos transit, qui in patriam reuersi, indignè sunt excepti.

ibid. Cerdylæ.] Ioui, qui à lucro sic denominatus videtur, vt ab vrbe Larynthius. Cũ echino cõparat Nauplium, propter astutiã. de eius technis diximus. Gallinas dicit vxores Gręcorum Troiã profectorũ. Nauiuoras faces intelligit eas, quas de Caphareo monte suspẽderat Nauplius. Ramũ vocat Pa-

lamedem, dolis Vlyssis interfectū, & in Lepetymno monte Methymnæo, sepultum.

169. *Vnus.*] Agamemnon. is Mycenas reuersus, ab vxore fuit interfectus, sumta in balneo tunica, quæ nec colli nec manuum exitus haberet. Homerus in mēsa occisum tradit ὡς βοῦν ἐπὶ φάτνῃ. Cum Lycoprone facit AEschylus Eumenidibus. De balnei veterum hæc Artemidorus: πάλαι μὲν εἰκὸς εἶναι πονηρὰ τὰ βαλανεῖα. ἐπεὶ μὴ συνεχῶς ἐλούοντο οἱ ἄνθρωποι, ἀλλ' ἢ πόλεμον κατασκευασάμενοι: ἢ μεγάλου παυσάμενοι πόνου. ἦν γὰρ αὐτοῖς ὑπόμνημα πόνου ἢ πολέμου τὸ βαλανεῖον, καὶ αὐτὸ τὸ λούεσθαι.

ibid. Tænarum.] ad inferos, quò fert ex Tænaro via. Leænam dicit Clytæmnestram.

ibid. Ego autem.] Cassandra enim simul cum Agamemnone, cui ab Aiace tradita fuerat, in balneo, tāquam pellex est occisa. Eodem quoque modo apud AEschylū de morte sua vaticinatur Cassādra, & sic ait inter cætera.

Ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.

ibid. Siquidem mihi.] Quæ heic est in Græco contextu loquendi forma, genuina est illi Euripidis Alcestide,

Ἐν ταῖσιν αὐταῖς γάρ μ' ἐπισκήψω κέδροις
Σοὶ τάσδε θεῖναι πλευράς. ---- & iterū:
Γύαλοις σιδήρῳ τέμνετ' αὐχένων φόβην.

Nec discrepat hinc, quod extremis Troadibus legitur, μέλας γάρ σ' ὄσσε κατακαλύψει θάνατος. sic enim hunc locum restituimus. Neque ignotum est Homeri hemistichium,

Ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.

Similiter quoque Virgilius:

----*nec te tua funera mater*

Produxi: ----quem locum peruertunt interpretes.

170. *Vipera dipsas.*] Clytæmnestra, de qua sic eadem apud AEschylum.

----τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος,
Τύχοιμ' ἄν, ἀμφίσβαιναν ἢ Σκύλλαν τινὰ
Οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην,
Θύουσαν ᾅδου μητέρ', ἄσπονδόν τ' ἀρὰν
φίλοις πνέουσαν: ----

Viperam autem à dipsade differre, naturæ studiosis notum est.

171. *Sine gemitu.*] Pro ἀστένακτα videntur Scholiastæ quidam Græci ἀστέμβακτα, id est, sine intermissione ac mutatione, legisse.

ibid. Vocans autem.] Miror audaciam prioris interpretis, qui hæc ad Clytæmnestram refert, ideóque θοῦσα pro θύουσα ausus est reponere: quum & sensus huic repugnet, & scriptorum testimonia longè aliò vergant. Nam apud Homerum Agamemnon ad Vlyssem de Cassādrę clamore & eiulatu sic ait,

Οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὄπα Πριάμοιο θυγατρὸς
Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταιμνήστρη δολόμητις
Ἀμφ' ἐμοί. ------

Aliud etiam testimonium si quis requirat, Imagines Philostrati consulat.

ibid. Catulus.] Orestes. de quo sic eadem apud AEschylum:

Ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος,
Μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός.

Tractarunt hoc argumentum Sophocles Electra, AEschylus Choephoris.

ibid. Maritus.] Agamemnon, cui mortuo templū Spartani dedicarunt, Agamemnonis Iouis appellatum. Sicut enim Iupiter Spartæ vocabatur Agamemnon, vt suprà diximus, sic Agamemnon vice versa post mortem cognominatus est Iupiter. Similiter in AEgypto Venus Zephyritis appellata fuit Arsinoë, reginæ cognomine, vt apud Callimachum in Athen. lib. 7. & Arsinoë rursum Zephyritis, vt apud Catullum est videre, & Edylum in Athen. lib. 11. vbi & Arsinoës templum commemoratur. Aristæus quoque Iupiter quondam dictus est, si Apollonij scholiastæ credimus, & Pythioni-

ce meretrix, Venus teste Theopompo. Quinetiam Ammonis ac Beli cognomina ab hominibus desumta, testatur Pausanias. OEbalus autẽ Tyndari pater fuit, rex Spartanorum, secundum quosdam.

171. *Templum.*] Pausanias quoque de templo quodam Alexandræ, Amyclis extructo, scribit in Laconicis: atque alio, Leuctris. Dardanus, Italiæ vrbs iuxta palustres Salpes aquas.

172. *Hectorea.*] quę in occipitio nutriebatur. Errat enim hac in re Scholiastes, & quicunq; eum sequuti sunt. Sic enim Timæus, citãte Polluce lib. 2. τὴν κουρὰν ταύτην περιστέλλεσθαι, μὴ δεῖ περὶ τὸ μέτωπον, περικεχύσθαι δὲ τῷ τραχήλῳ. Abantum autem coma aliter, vt poëticè loquar, secabatur.

173. *Remedium.*] Adumbrauit illud Euripidis ex Hippolyto,

Γένη μέγιστα δακρύων καρπούμεθα.

Multa qnidẽ habet hic poëta ex Euripide atque etiam Sopocle sumta hemistichia: sed nobis omnia annotare non libet.

ibid. Furiarũ uestem.] id est, nigram. cum tali enim veste pingebantur Furiæ. Virgines igitur Dauniæ, quæ nubere nolebant, vestem nigram sumebant, & ambulabant cum baculo. faciem quoque cærulea tinctura deformabant.

ibid. Luctum contra.] Tertio post excidium Troianum anno pestis grauissima per totam Locrensem regionem est grassata. de hac sedãda Apollo consultus, iussit Locrenses mille deinceps annis continuis ad Mineruam Troianam, quæ ipsis ob Cassandræ stuprũ grauiter esset infensa, puellas duas sorte lectas mittere. Eas deinde Troiani, quum primùm mittebantur, in itinere occidebant, & combustorum cadauerũ cinerem proiiciebãt in mare. vnde aliæ cautiores deinceps factæ, furtim Troiam vsque in Mineruæ templum commeabant, vbi postea Deæ perpetuò ministrabant. quem quidem morem ad suam penè ætatem vsque durasse testatur Plutarchus, περὶ τῶν βραδέως τιμωρουμένων, adductis etiam poëtæ cuiusdam hac de re versibus, καὶ μὴν οὐ πολὺς χρόνος ἀφ᾽ οὗ λοκροὶ πέμποντες εἰς Τροίαν πέπαυνται τὰς παρθένους,

Αἳ καὶ ἀναμπέχονοι γυμνοῖς ποσὶν ἠύτε δοῦλαι

Η οἶαι (lego ἠοῖαι) σαίρεσκον Ἀθηναίης περὶ βωμὸν

Νόσφι κρηδέμνοιο, καὶ εἰ βαρὺ γῆρας ἱκάνοι, διὰ τὴν αἴαντος ἀκολασίαν. Quocirca minus mirum videri debet, quod inquit paulo pòst de millenario tẽpore Poëta. Si quis enim à Troia capta mille deinceps annos numeret, ad 574. annum ab V. C. perueniet. Quid quod etiam D. Hieronymus huius historiæ quodam loco meminit his verbis: *Iustum est & Locridas uirgines non tacere: quæ quum Ilium mitterentur ex more per annos circiter mille, nulla obscæni rumoris & pollutæ uirginitatis ullam fabulam dedit.*

Veneris prædonem vocat Aiacem, quòd Cassandram virginis nomine spoliauerit.

174. *O Larymna.*] Enumerat regiones eas, ex quibus puellæ sorte ductæ, Troiam sint missæ. Larymna Bœotiæ vrbs est, secũdum Strabon. & Pausan. Spercheus & Boagrius sunt fluuij Thessaliæ, Locridi vicinę. Cynus, vrbs Opuntis & nauale. Scarphea, cui postea Pharygis nomen inditum: Naryx, à qua Narycius dictus Aiax: Phalorias quoque ac Thronium, Locridis sunt oppida. Hodœdocea domus ab Hodœdoco, Oilei patre, teste Eustathio, denominatur. Itaque pro ἰλέως lubẽs reposuerim οἰλέως (aut saltem dixerim, primam nominis huius literam poëica

tica licētia, qua etiam Hesiodus, Pindarus, & Euripides vsi, sublatā) quam quidem coniecturam nostram, sicut & alias quasdam, Scaliger quoque in versione sua sequutus est. Gygæa Minerua videtur à palude Gygæa dicta. vocatur etiam Agrestis de agriculturæ inuentione.

ibid. Traronis.] montis Troiani, vt vult Scholiastes. Scaliger, quem heic sequi malim, τρήρωνος legit. Quòd autem de combustione ait, fuit hoc apud veteres quoddam sacrificij genus, quo ciuitates fame vel peste laborantes expiabantur: atque ad id infelicia ligna solere adhiberi, refert Macrobius. Sithonia filia fuit Rhœtea, à qua dictum Rhœteum promontorium, quod heic totū agrum Troianum comprehendit.

175. *Amphiræ.*] Mineruæ, quæ cur hoc nomen habuerit, adhuc ignoro. Robusta autem Trœzeniis colebatur, quemadmodum Robustus Iupiter Argiuis.

ibid. Baculum.] ramum, ad verbum. Propertius,

Ille etiam Hylæi *percussus vulnere rami.* & iterum,

Mænalio iacuit pulsus tria tempora ramo.

176. *Perniciosam gentem.*] Locrensiū, quorum princeps, Aiax, olim Troianis perniciosus fuerat.

ibid. O mater.] Hecubam alloquitur, quomodo Penelopen Telemachus Odyss. ψ.

Μῆτερ ἐμὴ δυσμῆτερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα.

Persei siue Persæ filia est Hecate, quæ Perseis ideò vocatur, & à se deinde Perseides herbas denominat. vocatur & Brimo, quòd contra Mercurium infremuerit, licet hoc Ioui filio tribuat Clemens Alexandrinus. Hecubā porrò ab Hecate transformatū iri dicit, quòd illa canum sit dea. De Strymone & Zeryntho dictum est. Pheræa nuncupatur Hecate à Pheris, vrbe Thessaliæ. Alij tradunt eam Iouis & Phereæ filiam fuisse.

177. *Herilibus.*] Vlyssis heri, cui Hecuba fortè obtigerat, vt est in Eurip. is enim honorarium Hecubæ sepulcrum, vt suprà diximus, in Sicilia extruxit. Triceruicem vocat Hecaten, vt modò triformem. nam, vt ille ait,

---*tria sunt Hecateidos ora Dianæ.*

siquidem Hecate Proserpina censetur: ac Diana inferna dicitur Hecate, sicut inferna Iuno, Proserpina.

ibid. Frater.] Hector. cum propter pietatē & cultum deorum, post mortem in beatorum insulas prædicit abducendum esse. Cæterùm Ophion ante Saturnum cum Eurynome in cælo regnabat: cuius solium postea tenuit Iupiter, expulso Saturno, Ophionis successore. Natalem Iouis terram dicit Thebas, vbi locus erat quidā, Διὸς γοναὶ dictus, in quo Iupiter, secundum quosdā, natus est. Thebas quoque vocarūt Græci quidam beatorum insulas, vt habet epigramma apud Herodotum,

Αἱ δ' εἰσὶν μακάρων νῆσοι, τόθι περ τὸν ἄελσον

Ζῆνα θεῶν βασιλῆα ῥέη τέκε τῇδ' ἐνὶ χώρῳ.

Mater Iouis est Rhea, quæ Eurynomen, priorem reginam, de cælo deturbauit. quare & luctæ perita hoc loco dicitur.

178. *Pueriuoras.*] Lapidem Saturno, qui liberos omnes deuorabat, pro Ioue suppositum fuisse, vt & equum pro Neptuno, docent fabulæ. Iam Pausanias extremis Bœoticis supra Chæroneam tradit esse montem Petrachum. in quo Saturnus hunc lapidem comederit. Centaurum vocat Saturnum, quòd infià draco fuerit: itaque bifor-

...nis,instar Centauri: vel quòd olim in equum se converterit.

180. *Quo te.*] Quũ Thebani bello simul & peste vexarentur, Apollinis oraculo iussi sunt Hectoris ossa Thebas deferre. id erat huiusmodi, citante Pausania:

Θηβαῖοι κάδμοιο πόλιν καταναιετάοντες,
Αἴκ' ἐθέλητε πάτραν οἰκεῖν σὺν ἀμύμονι πλούτῳ,
Ἕκτορος ὀστέα πριαμίδου κομίσαντες ἐς οἴκους
Ἐξ ἀσίης διὸς ἐννεσίῃς ἥρωα σέβεσθε.

id est:

Cadmei ciues, dentalis clara propago,
Si patria vultis felices degere uita,
Priamidæ Thebas arcessite Hectoris ossa
Ex Asia Iouis auspiciis heroa colentes.

Huc pertinet epitaphium Hectoris, nuper in schedis antiquis repertum,

Ἐπὶ ἕκτορος κειμένου ἐν θήβαις.
Ἕκτορι τόνδε μέγαν βοιώτιοι ἄνδρες ἔτευξαν
Τύμβον ὑπὲρ γαίης σῆμ' ἐπιγινομένοις.

id est, Hectori Thebis.

Heroum tibi Bœoti terram super, Hector,
Hoc struxêre viri, lucida signa suis.

Ogygi populum vocat Thebanos, ab Ogygo rege. eosdẽ præterea ex dentibus draconis à Cadmo satis ortos esse, non est obscurũ: licet nonnulli διὰ τὸ σποράδην οἰκῆσαι, eos Spartos dictos putent.

ibid. Lepsij Terminthei.] Lepsius dicitur Apollo ab oraculorũ obscuritate: Termintheus ab herbis quibusdã. Ophrynium est Troiæ oppidũ, in quo erat Hectoris sepulcrũ. Calydni mœnia Thebas dicit à Calydno, rege Thebano. Aoniam quoq; fuisse priùs appellatam Bœotiam, testatur Apollonij scholiastes, & Theocritus,

Ἀονίου πεδίοιο βαθεῖαν βῶλον ἀρουῶντες.

de agro Thebano loquens. Tenerus denique Apollinis fuit F. cuius apud Ismenum extabat oraculum, de quo Pindarus Pyth. II. De Ectenis diximus.

181. *Gnosum.*] quæ est Cretæ vrbs, vt & Gortyna. Cretæ autem imperabat Idomeneus. Piscatorem dicit Nauplium, qui instar piscatoris coniuges Grecorum in adulterium pelliciebat.

182. *Leucum.*] Talonis F. apud quẽ Idomeneus, Troiam petiturus, regnũ deposuerat: ille verò à Nauplio instigatus, occisa vxore & liberis Idomenei, regnum Cretense sibi vindicauit. Alumnum dicit eundem Leucum, quem, quum puer esset expositus, alẽdum pro adoptato susceperat Idomeneus, eidem quoque filiam se daturum in vxorem, postquam domum rediisset, promiserat.

ibid. Oncææ.] Oncæa Ceres seu Erynnis in Oncio, Arcadiæ regione, secundum Paus. colebatur, vt & Apollo Oncæus. Cereri porrò in fouea tẽpli, ceu infernæ deæ, sacrum fiebat. cuius geminum quiddam suprà de Baccho relatum est.

ibid. Gloriam.] Originem Vrbis & imperij Romani, ab Aenea ad Romulum & Remum deducti, deinceps explicat.

183. *Consanguineus.*] Aeneas. Tros enim Ilum genuit & Assaracum: quorum ille Laomedontem, Priami patrem, hic Capyn, patrem Anchisæ, procreauit. Ab Aenea deinde orti Romulus & Remus, quos heic leunculos vocat. Castnia & Chœras, Veneris epitheta, matris Aeneæ, ac de Castnia quidem antè diximus: Chœras autem à porcis, quos illi mactabant Argiui, potest nuncupata videri.

185. *Rhæcelum.*] Macedoniæ vrbẽ. Cissus etiam eius regionis mons est.

Laphyſtiæ mulieres aliter Mimallones vocantur. nomen ducunt à Baccho, qui Laphyſtius à mõte quodam Bœotiæ denominatur. gerũt quoque cornua, Bacchi exemplo. Pro ἀλμωνίας lego ἀλμωπίας ex Stephano & Thucyd. eſt enim regio Macedoniæ, ab Halmope gigante nomen ſortita, & poſtea Minya dicta. Pauſanias tamen Halmones vicum Bœotię tradit. Piſa & Agylla (quæ aliter Cære) vrbes Italiæ. Virg.

Vrbis Agyllinæ ſedes, ubi Lydia quondam
Gens bello præclara, iugis conſedit Etruſcis.

Agyllę etiam nymphæ meminit Silius Ital. initio quinti.

ibid. Cum illo.] Aenea. Nanus quondam appellatus fuit Vlyſſes. alij hoc vocabulum Tyrrhenum eſſe malunt, & erronem ſonare. Vlyſſes igitur primùm Aeneam ad fœdus feriendum adiget. deinde etiam adiungẽt ſe Aeneæ Tarchon & Tyrrhenus, Telephi filij: cuius quidẽ ſocietatis cauſam Euandro tribuit Virgilius, qui & lib. 10. ſic ait,

----Tarchon
Iungit opes, fœdúſque ferit.----

186. *Simul.*] Quemadmodũ heic σὺν vſurpatur, ita quoque apud Sophocl. Antigone,

------σὺν δέ νιν
Θηρώμεθ' ἀθὺς οὐδὲν ἐκπεπληγμένην. &

Eurip. Hippolyto,

σὺ τὰν θεῶν ἄκαμπτον φρένα καὶ βροτῶν ἄγεις,
Κύπρι. σὺν δ' ὁ ποικιλόπτερος, &c. Nec aliter intelligendum eſt illud, σὺν διασὰ, quod olim in oraculo quodam Sibyllino reponendum docuimus. Pro σὺν nonnunquam vſurpant ἐν, vt Sophocles initio Oedipi regis,

------ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
σκήψας ἐλαύνει λοιμὸς ἔχθιστος πόλιν.

ibid. Cuius.] Hiſtoriã Telephi vulnerati ſuprà enarrauimus. Vocatur Bacchus Latitans, quòd eius myſteria nocte celebrabantur: ſymbolicè verò, quaſi vinum diligenter ſeruandum ſit & abſcondendum.

ibid. Herculeo.] Telephus enim pater, Herculis erat F. ex Auge, Alei filia.

ibid. Oraculorũ.] ab Harpya, ſi Virgilio credimus, & Anchiſe acceptorum, vel potiùs à Ioue Dodonæo. ea iubebãt Aeneam eo loco vrbẽ cõdere, vbi, poſtquã ſocij mẽſas comediſſent, quadrupes animal pręcedens procũberet.

ibid. Aboriginum.] quo quidem nomine quondam fuerunt Itali. Quòd autem triginta vrbes ab Aenea conditas ait Lycophron, defendi ſanè vix vlla ex hiſtoria poteſt. quinimò veniã meretur omnino poëta, ſi Chalcidenſis ipſe, in hiſtoria Romana, quę ipſius ætate paucis erat cognita, minus fuit verſatus. Cæterùm vera hiſtoria tradit, Aeneam quidem Lauinium condidiſſe, filium autem, Aſcanium, triceſimò pòſt anno Albam extruxiſſe, albæ ſuis omine dictam, quæ fuit, vt ait Iuuenalis,

------nunquam uiſis triginta clara mamillis.

ibid. Vltra Latinos.] Stephanus hunc verſum ſic legit,

Ὑπὲρ λακίου, δαυνίου τ' ᾠκισμένην.

vt ſint vrbes Italiæ duæ.

187. *Totidem.*] Heic etiam Scholiaſtes antiquum obtinet, quæque non intelligit, ineptè carpit.

ibid. Cuius etiam.] Nonius Marc.

Grundules lares dicuntur Romæ conſtituti ad honorem porcæ, quæ triginta pepererat.

ibid. Myndiæ Pallenidi.] Minerua cur Myndia vocetur, iam diximus: Pallenis autem dicitur à Pallene, vico Atticæ Eurip.

Παλληνίδος γὰρ σεμνὸν ἐκπερῶν πάγον
Δίας ἀθάνας.-------

190. *Canes.*] Græci, qui, direpta Troia, ſolum AEneam, vt volũt nonnulli, liberum dimiſerunt. Xenophon κυνηγετικῷ, Αἰνείας δὲ σώσας μὲν τοὺς πατρῴους καὶ μητρῴους θεούς, σώσας δὲ καὶ αὐτὸν τὸν πατέρα, δόξαν εὐσεβείας ἐξηνέγκατο ὥστε καὶ οἱ πολέμιοι μόνῳ ἐκείνῳ ὧν ἐκράτησαν ἐν Τροίᾳ, ἔδοσαν μὴ συληθῆναι.

187. *Patriam.*] Romam hanc AEneas per poſteros, Romulum & Remum, extruxit. Circæus mons eſt, vel litus, à Circe incola denominatũ. Ouidius,

Et quod adhuc Circes nomina littus habet. Virg.

Circæúmque iugum. ------

Horatius etiam Circæa mœnia dixit. Aeetes, Italiæ portus, ad quem Argo nauis quondam fuit appulſa. verùm eſt alius ab Argoo portu Aethaliæ inſulæ. Titon, Italiæ fluuius, qui non in mare, ſed in ſpecum quandam defluit.

189. *Quid enim.*] Poſt longam enumerationem variarum calamitatum ex bello Troiano tum Græcis tum Troianis ortarum, quærit apud ſe Caſſandra, quæ fuerit belli tanti origo, quod inter Aſiam & Europam fuit commiſſum, quarum tamen exactiſſimè definiti ſint termini. Prometheum ex Iapeto peperit Aſia, & Sarpedonem ex Ioue Europa: à quibus continentes duas quidam denominatas volunt. Inhoſpitalem fluctum vocat pontum Euxinum, quem AEſchylus ſimili figura ἐχθρόξενον dixit. Tanais porrò per paludem Mæotidem, ex qua oritur, purus tranſit, non permiſtus: qui mos eſt rapidorum fluminum. Pernionibus laborant Scythæ paludis accolæ, propter intenſum loci frigus.

190. *Pereant nautæ.*] Originem & ſeriem bellorum inter Aſiam & Europam vſque ad Magnum Alexandrum geſtorum exorditur hoc loco poëta, miro artificio & venuſtate cõtextam. iuuabit autem hæc cum initio Herodoti conferre.

idib. Carnitæ.] Phœnices, ex Carne, Phœniciæ vrbe. illi enim Argos profecti, Ionem, Inachi regis filiam, rapuerunt, & ad Oſiridem, AEgypti principem, abduxerunt. ea bouis faciem habuiſſe dicitur, quòd in bouem olim fuerit mutata. qua de cauſa etiã tauriuirgo nuncupatur. Lerna, palus Argiua, ſecundum quoſdam, etiam vrbs. Continentes duas dicit Aſiam & Europam.

191. *Curetes.*] qui Iouem in Creta educarunt. Cretenſes enim Europam viciſſim pro Ione ex Sarape, ſiue Sarapta, Phœniciæ vrbe, rapuerunt. Dictæum palatium eſt in Creta, cuius mons Dicte. Stellatum imp. vocat Iouem, qui cum Europa rem habuit: niſi malis Aſterum per Syncopen dici Aſterium, Minois F. qui Europam, poſtquam à Ioue rapta fuit, in vxorem duxerit, vt auctor eſt Diodorus Siculus.

192. *Scamandro.*] qui cum filio, Teucro, in Aſiam profectus eſt ad coloniam deducendam, quum datum eſſet illi oraculum, vt eo loco vrbem conderent, quo terrigenæ ipſos inuaſiſſent. Ad Troiam igitur quum veniſſent, mures eadem nocte arma ipſorum arroſerunt. quo euentu poſtquam intellexerunt oraculum eſſe abſolutum, Sminthium ſiue Smintham vrbem extruxerunt, & in ea Sminthij Apollinis templum (in eo ſepulta fuit Herophile Sibylla, templi eius quondam æditua) à muribus quos Cretenſes vocãt Sminthos denominati. Dardanus deinde Ariſbam vel Bateam, Teucri filiam vel ſororem, duxit: ex qua Erichthonium, patrem Trois, auum Ili procreauit.

ibid. Rapaces.] Pro ἅρπαγας Stephanus

& Eustathius legunt ἄτρακας, id est, Thessalos. est enim Atrax Thessaliæ oppidum & fluuius. Catullus,

Smyrna cauas Atracis penitus mittetur ad undas.

Hinc Atracius pro Thessalico. Statius,

----qualis per nubila Phœbes
Atracia rubet arte labor.---- Valerius Flaccus,

Quamuis Atracio Lunam spumare ueneno
Sciret, & Aemonijs agitari cantibus umbras.

ibid. Regi.] Iasoni. Argonauticam historiam totam habent Orpheus & Apollonius. Cytæa, vrbs Colchidis. Pro λιγυστικὴν in Stephano legitur λιβυστίνην. sunt autem Libystini Colchis vicini. Sin alterum malis, dices cum Eustathio, à Tyrrhenis Liguribus deductã fuisse in Asiam coloniam. Promiserat autem Iasoni vellus aureum Aeetes, vt est in Apollonio, si priùs tauros igniuomos sub ferreum iungeret aratrũ, itáque draconis à Cadmo interfecti dentes sereret. quod certamen quum Iason opera Medeæ pharmacorum peregisset, iisdem deinde pharmacis etiam draconem, velleris aurei custodẽ, sopiuit, & impunè vellus abstulit. Iam Iasonem à Medea recoctum fuisse, notum est. Ouem vocat Medeam, quæ Absyrtum fratrem, & liberos trucidauit. Et quemadmodum heic γνωτοφόντης de fratre dicitur, ita quod inquit ad Antigonen Sophoclis Chorus, σὲ δ' αὐτόγνωτος ὤλεσ' ὀργά, eodẽ pacto de fratre Polynice, non de propria Antigones voluntate est intelligendum. nam fratris ira bellum commouentis, prima fuit Antigones mortis causa. neque aliter ipsa modò dixerat ad fratrem, θανὼν ἔτ' οὖσαν κατήναρές με. Mortuus, inquit, viuam me peremisti. Atque hæc ἐν παρόδῳ.

194. *Loquacem i. picam.*] Argonautarum nauem intelligit, quæ loquuta est aliquoties, vt apud Apollon. lib. 4. vnde picæ garrulæ confertur. eius transtra vocat Chaonica, quoniam ex lignis Dodoneis erant. Apollonius,

Ἐν γὰρ οἱ δόρυ θεῖον ἐλήλατο, τό ῥ' ἀνὰ μέσσην
στεῖραν Ἀθηναίη Δωδωνίδος ἥρμοσε φηγοῦ.

ἡρμάξατο videtur ab ἑρματίζομαι deduci, quod sit, in nauem pro saburra impono. Euripides,

Νύμφας ἐς οἴκους ἑρματίζονται βροτοί.

ibid. Phemij nepos.] Theseus, de quo dictum est. is in Scyro, Cycladum insula, de saxo in mare præcipitatus fuit. lego autẽ ῥοιζουμένῳ, quemadmodum mox dicet,

Κύφελλα δ' ἰὼν τηλόθεν ῥοιζουμένων.

ibid. Leone.] Hercule, quem initiatum vocat, quòd primus peregrinorũ fuerit Athenis Eleusiniis initiatus: qua de re Aristidis in Panathenaica, quam nos nuper Latinam dedimus, verba sunt hæc: ἡρακλέος ἀπελθόντος ἐξ ἀνθρώπων, ἡ πόλις καὶ ἱερὰ καὶ βωμοὺς ἱδρύεται πρώτη, καθάπερ καὶ πρόσθεν τοῖς μυστηρίοις ἐτίμησε πρῶτον ξένων. Hercules etiam Iunonis mammam puer suxit. vocatur autem Iuno Trophæa, cui trophæa dedicabantur.

ibid. Veniens.] in Scythiam ad Amazones. Balthei furem vocat Theseum, quòd Hippolytę Amazonis baltheum ablatum dederit Herculi. ipsam deinde Hippolytam sibi Theseus rapuit: tametsi dissentiunt ea de re historici. Themiscyra, Paphlagonię vrbs, Amazonum regia, ex quá fuit Hippolyta rapta, quę heic Orthosia vocatur, proprio Dianæ cognomine.

196. *Neptunides.*] Amazones, à Neptunide quadam Amazone. Eris, Lagmus, Telamus, montes Paphlagoniæ. Ister, Thessaliæ fluuius.

197. *Auus meus.*] Ilus, secũdum He-

rodotum: Laomedon ſecũdum alios. hic Troianum imperiũ vſq; ad Theſſaliam propagauit. Herodotus Polymnia, *οἱ διαβάντες τὴν Εὐρώπην κατὰ Βόσπορον τούς τε Θρήικας κατεστρέψαντο πάντας, καὶ ἐπὶ τὸν ἰόνιον πόντον κατέβησαν, μέχρι τε πηνειοῦ ποταμοῦ ἔλασαν.*

197. *Illa.*] Græcia, ſiue Theſſalia. Bubulcum vocat Herculem, qui cum ſex nauibus Troiam expugnauit. Gorgas dicitur Iuno, quia terribilis. ea quum Herculem ſemper antea fuiſſet exoſa, poſtea mutata ſententia generum aſciuit, & inter deos collocauit. Propertius,

Sancte pater ſalue, cui iam fauet aſpera Iuno.

198. *Accipitres.*] Tyrrhenus & Lydus, Atyis Lydorũ regis filij. ij quum aliquando fame Lydiam occupante ſorti committerent, vter nouam coloniã deduceret, cecidit ſors in Tyrrhenum, qui in Italiam ſe contulit, dictam à ſe Tyrrheniam. Huc pertinent verſus Virgilij ſuprà poſiti. Alij Tyrrhenos volunt eſſe indigenas: quos etiam Dionyſius Halicarn. ſequitur. Tmolus, mons Lydiæ: Cimpſus, pagus. Paludem dicit Gygæam in qua Typhonis eſt vxor, Vipera, mater Chimeræ. ſunt enim propinqui Lydię ſecundum quoſdam montes ij, qui Arima vocantur.

ibid. Liguſtinis.] Italis ac Tyrrhenis, qui tam bellicoſi erant, vt à Thracibus gigantibus orti viderentur. Polybius, *τὴν ἐπὶ τὸ τυρρηνικὸν πέλαγος πλευρὰν ἀπεννίνου κεκλιμένην λιγυστινοὶ κατοικοῦσι μέχει πόλεως πίσσης, ἣ πρώτη κεῖται τῆς τυρρηνίας πρὸς τὰς δυσμάς.*

199. *Vltimus.*] Paris. Pelaſgos intelligit Menelaum cum ſuis, qui Troiam venerant ad ſepulcra Lyci & Chimærei placanda, vt initio libri dictum eſt. qua quidem occaſione Paris amicitiam cum Menelao cõtraxit, & cum eo Spartã rediit, poſtquam Antheũ occiderat. Rhyndacus fluuius inter Græciam & Helleſpontum.

ibid. Illa.] Græcia, ſiue Sparta.

ibid. Primus.] Agamemnon, qui cognominis eſt Iouis Agamemnonis, de quo ſuprà. Deſcenſor dicitur Iupiter à fulminum deſcenſu: quod nomẽ heic eleganter Agamemnoni Ioui ex nominis ſimilitudine tribuitur. Putabant autem veteres Iouem per tonitru in eam nubem, quę fulmen conceperat, curru vectum deſcendere, vt annotauit doctiſſimus Turnebus.

ibid. Secundus.] Oreſtes Agamẽnonis à Clytæmneſtra occiſi F. is quum furiis agitaretur, oraculum accepit ab Apolline Medico, qui aliter *ἰήϊος* dicitur, fore vt inſania liberaretur, ſi Tauricam Dianam in patriam detuliſſet. Itaque Tauros cum Aeolibus profectus, expugnauit, & Iphigeniam ſimul cũ Diana reportauit. Meminit & Pindarus, quũ ait, *αἰολέων στραταὶ χαλκεντέων δεῦρ' ἀνάγον.* vide etiam Euripidem.

200. *Tertius.*] Neleus, F. Codri, quẽ lignatorem vocat, quòd ſumta lignatoris veſte, pro patria obierit. Neleus autem quum ex oraculo cognouiſſet, ſe Carica regione potiturum, ſi quis ipſi Carum terram & aquam tantùm porrexiſſet: à figuli puella Mileti glebam petiit ad literas obſignandas (vnde *γῆν σημαντρίδα* dixit Herodotus Euterpe, ac meminit cretæ Aſiaticę ad ſignandum adhibitæ Cicero pro Flacco) hac ratione arbitratus oraculo ſatisfactum iri. Itaque debellatis tandem Caribus, vt ſequitur, Cariæ imperauit, & in ea vrbes aliquot poſuit. Quin & Miletum ab eo deductam coloniam tradit Ammianus initio lib. 28.

ibid. Mileſiam.] è Caria, cuius oppidum eſt Miletus. Græcè Branchesia vocatur à Brancho vate, qui Mileſios

olim lustrauit teste Clemente, & Mileti oraculum habuit. Proprium tamen à quibusdam traditur τὸ βραγχιδῶν ἄστυ, siue βραγχίδαι, vt οἰνιάδαι in Acarnania. Phthiri, Cariæ populi, à mõte dicti, secundum Steph. mons porrò à Phthiro Endymionis F. nomen accepit. De Carum vilitate & stipendiis vide Parœmiographum.

201. *Puella.*] Nelei filia, quæ quum antea Pero diceretur, postea ob insignem impudicitiam ἐλεγχὴς est vocata, testibus grammaticis. Datum autẽ erat Neleo alterum oraculum, vt illic domicilium sibi, vbi iussisset filia, pararet. Quum igitur Athenas venisset, offendit filiam, quę nusquam illic maritum propter libidinem nimiam poterat nancisci, subductis vestibus ita naturam suam alloquentem,

Δίζεο σεῦ μάλα ἀθαλερὸν πόσιν ἢ ἐς ἀθηνάς

Η εἰς μίλητον, καὶ πάξον (pro κατ' ἔξω) πήματα καρσί. id est:

Quęre tibi validus qui coniux fiat Athenis,

Vel qui Mileti, quò clades Caribus addas.

Itaque Miletum profectus Neleus cũ filia, incoluit. Aliud etiam oraculũ ad huius coloniæ deductionẽ pertinens citat Callimachi scholiastes. Barbaros dicit Cares. Aliam quoq; Peronis vel fabulam, vel historiam enarrãt in 11. Odyss. Græcorum commentarij.

202. *Quarti.*] in Asiam venient, subaudi. Dymanteam stirpem vocat Dores, quorum rex fuit Dymas, Heraclidarum vnus. Per Lacmonios etiam & Cytineos iidem Dores intelliguntur, partim à Lacmone Perrhæbiæ monte, dicti, partim à Cytino, vel Cytinio, Dorico oppido. Theon tamen in commentar. in Lycophronem, citante Stephano, Cytinum facit vrbem Thessalię. Codrij dicuntur Athenienses à rege Codro. Eustathius Codros vocari stolidos omnes asserit.

ibid. Peninsulam.] Dorim, iuxta Cariam: in qua, vt videtur, habitauit Erisichthon Thessalus, qui Cereri fuit inuisus, quòd eius in Thessalia lucum excidisset. Vocatur autem Ceres Curita, quemadmodum Græcè γυρῖτις, nisi malis ad vrbem Sabinam nominis originem reducere. fortè etiam ad ξιφηφόρου cognomen allusit. Cæterùm historiam totam Erisichthonis, eiúsque immensæ βουλιμίας explicant Ouidius lib. 8. & Callimachus hymno Cereris.

ibid. Omniformis.] Mestram filiam habuit Erisichthon, quæ corporis quæstu patrem semper insatiabilem alebat. Atque hæc est vera historia: quam fabulæ sic inuoluunt, vt Mestram dicant in omne genus animalis à se mutatam, venditam sæpius à patre fuisse, ad quem subinde, resumpta priore forma, rursum vt venderetur, recurreret. hinc vocatur omniformis. nam in scriptis codicibus malè puto legi πενταμόρφου.

ibid. AEthonis.] Hoc nomine appellatus fuit Erisichthon, testibus Hesiodo & Athenæo, propter ardentem ingluuiem, & igneam absumendi vim. quomodo αἴθωνα λιμὸν dicunt poëtæ. Extremitates vocat agros, quos Erisichthon alienos colebat, quum suos absumsisset. Poëtæ hæc etiam addunt.

Ipse suos artus lacero diuellere morsu
Cœpit, & infelix minuendo corpus alebat.

Callimachus quoque panem ostiatim refert mendicasse. Extrema porrò terrarum & oras etiam Esaias vates alicubi alas dixit, vt hic πτερά.

ibid. Phryx.] Midas, Phrygiæ rex. hic sororis Cleopatræ cædem persequẽs, Thraciam depopulatus est. verùm

quomodo Cleopatra fuerit occisa, nec à Scholiaste dicitur, nec apud historicum vllum adhuc reperire potui. Mortuorum pręsidem dicit Minoëm, ex Europa genitum, in Europa educatũ. de eius seueritate multa leguntur apud tragicos, teste Platone. quin etiã à Catullo rex iniustus appellatur.

203. *Qui olim.*] Nota est fabula de Midæ auribus, quamuis illam alij ad historiam, alij ad mores referant. Poëta tamen heic fabulam sequitur. ait enim, Midam muscis auricularum motu metum, vt ad ipsum non auderent accedere, incussisse. quod etiam si quis allegoricè ad hostes referat, non imperitè fecerit.

204. *Phlegræ.*] quæ est vrbs Thraciæ. Thrambus, Macedoniæ promontorium, vt Titon Thraciæ. Sithonia quoque & Pallene sunt in Thracia. Macedoniæ verò portionem quandam tenuisse Midam, scribit etiam Iustinus. Iam Bruchon heic proprium fluuij nomen videtur, licet ferè sit cõmune vocabulum: sicut κελάδων apud Homerum & Callimachum, vtrumq; nomen ab impetu & fremitu fluminum ductum apparet. Cornigeros dici fluuios, antè docuimus. Vocat deinde Bruchontem gigantum ministrum, quòd hi in Thracia iuxta Pallenen versati sunt.

ibid. Viassim.] nunc in Asia, nunc in Europa. Candæus appellatur Mars, & Candaon, vt suprà.

ibid. Pastum prœlijs.] Horatius:

Quem iuuat clamor, galeæque læues.

vnde & αἱμοχαρὴς vocatur. Epimethei mater est Asia, quæ Prometheum & Epimetheum ex Iapeto peperit.

ibid. Persei.] Danaës F. à quo Persæ omnes ducunt originem. Gigantem dicit Xerxem, Persarum regem, qui & Hellespontum ponte iunxit, & Athonem perfodit. Catullus:

Ille quoque euersus mons est quem maximum in orbe
Progenies Phthiæ clara superuehitur,
Quum Medi irrupêre nouum mare, quúmque iuuentus
Per mediũ classi barbara nauit Atho.

ibid. Laphriæ.] Mineruæ, cuius ædes erant Athenis: quarum arcem tenebat Minerua.

ibid. Combustæ.] à Xerxe. Etenim quum Athenienses Apollinẽ de Xerxe repellendo consulerent, iussit eos lignea sibi parare mœnia, quibus à Xerxe tuti forent. quod oraculum quum inscitè de ligneis arcis propugnaculis, quæ pòst à Persis vnà cũ arce combusta sunt, intellexissent, factum est, vt vulgò mendacij incusarent Apollinem, cuius oraculum non erant assecuti. Solus enim Themistocles deprehensa vaticinij sententia, naues ædificandas, è quibus ad Salaminam cum hoste confligerent, censuit.

205. *Plutonis famulum.*] Quoniam è specu quadam Delphica reddebantur oracula, putabat ex inferis illa vulgus vaticinantibus à Plutone suggeri.

ibid. Exercitu.] Magnus enim Persarum numerus in Græciã est à Xerxe adductus, adeò vt, quemadmodum elegantissimè dixit Aristides, sola numeri inter historicos diuersi differẽtia iusto sufficiat exercitui. τὸ διαλλάττον παρ' ἑκάστοις τοῖς ἀφηγουμένοις τοσοῦτόν ἐστιν, ὥς εἶναι τὸ μέγιστον ὅρον στόλου. quo factum est, vt nec cibus illis ex arboribus, nec potus ex fluminibus tandẽ potuerit suppetere.

ibid. fructifera arbos.] Herodotus Vrania: εἰ δὲ καρπὸν μηδένα εὕροιεν, οἱ δὲ τὴν ποίην τὴν ἐκ τῆς γῆς ἀναφυομένην, καὶ τῶν δενδρέων τὸν φλοιὸν περιλέποντες, καὶ τὰ φύλλα καταδρέποντες, κατήσθιον ὁμοίως τῶν τε ἡμέρων καὶ τῶν ἀγρίων, καὶ ἔλιπον οὐδέν.

ibid. Nubes.] Eleganter & hoc Aristides

des alicubi expressit, ὣ δὲ πλήρης, ἡ μὲν θάλαττα νεῶν, ἡ δὲ γῆ πεζῶν, ὁ δ᾽ ἀὴρ βελῶν. & paulò antè, ὁ δ᾽ ἥλιος συνεκρύπτετο τοῖς τοξεύμασι. Facetè quoque Plautus dixit.

--- boat
Cælum fremitu uirûm: ex spiritu & anhelitu
Nebula constat. ---

ib. Solem] Ita videtur interpretanda vox πέρραν, quæ nusquam extat alibi. Putarunt quidam hoc vocabulum Persas de Sole vsurpare, quem illi aliter Adad & Mithram dei nomine vocant. Si quis etiam velit, πέδον reponi, quo vocabulo similiter nõnunquam Sol secundum Anaxagoram innuitur, vt apud Eurip. Oreste, & Callimachum, non magnoperè repugnabo.

ib. Floruerit.]Xerxes. Rosæ florem caducum esse, norunt omnes. ita Xerxes post magnos conatus & apparatus nauali prœlio victus, in Persiam confugit, relicto Mardonio. Historiam totam pete ab Herodoto, Ctesia, & Diodoro. nolumus enim heic de rebus notis longas narrationes, vt Scoliastes facit, contexere. Cęterùm quod ad Locrensem rosam attinet, eius Pollux quoque lib. 5. in synonymis fucorum his verbis meminit: ῥόδον παρειαῖς φυτεύει, αὐθωρὸν αἴθουσ καὶ ἄπλον ἀπανθοῦν, κὴ τὸ λοκρόν.

ib. Turrim.]nauem, in quam se recipiat. alludit enim ad oraculi τεῖχος ξύλινον. Nauem autem arripiebat in fuga Xerxes, vt puella timida locum tenebrosum, in quo lateat, quum eam latro cum ense persequitur.

208. *Certamina.*) Græcorũ cum Persis, & inter se: de quibus vide totos Thucydidem & Xenophontem.

ib. Imperijs] Ineptit Scholiastes in litoribus. Dorsa terræ dicuntur, vt νῶτα θαλάσσης. per priorem terram videtur vastam & sterilem intelligere.

ib. Progenitus.]Alexander Magnus, qui maternum genus ad Achillem & Helenum referebat: quorum ille ab AEaco, hic à Dardano erat oriundus. eundem vocat Thesprotium, quòd esset à matre Epirota: Chaladræum verò, quòd à patre Macedo. Pro χαλαδραῖος potest æquè legi καναστραῖος, γαλαδραῖος vel χαλαστραῖος. videntur enim Chaladra, Chalastra, & Canastra, eandem vrbem grammaticis denotare. Charadra verò Phocidis est vrbs.

ib. Cognatorum.]Persarum. Alexander enim à Perseo per Herculem, non minùs quàm Persæ, ducebat originem.

ib. Arguos.]Græcos: non rectè enim Persas intelligit Scholiastes, quum illorum facta iam sit mentio, & Alexander vtrosque subiugarit. Chaladræum lupum vocat, quem iam leonem appellarat: quæque illic erat scripturæ varietas, eadem & heic locum habet.

ib. Cum quo.] Alexandro Magno. quis autem fuerit iste Cassandræ consanguineus, non facile quis dixerit. De Taxile quidem & Poro narrant historici, in amicitiam ab Alexandro receptos fuisse: sed an huc ista pertineant, dubito. Scholiastes quidem non præter morem satis ridiculum se præbet. Pro κ εἰς διαλλαγαὶ lego cũ Scaligero εἰς διαλλαγάς. ac similis est in Eur. loquendi modus, quum ad Nutricem sic ait Hippolytus:

ὡς καὶ σύ γ᾽ ἡμῖν πατρὸς, ὦ κακὸν κάρα,
λέκτρων ἀθίκτων ἦλθες εἰς συναλλαγάς.

210. *Quid multa.*] Post longam oraculorum seriem reuocat se tandem à vaticiniis Cassandra, dum cogitat, se frustra tot verba fundere, cui nemo sit crediturus: atque ita finem dictis imponit suis. Non dissimile est illud Euripidis Phœnissis extremis.

ἀτὰρ τί ταῦτα θρηνῶ, καὶ μάτην ὀδύρομαι;
τὰς γὰρ ἐκ θεῶν ἀνάγκας θνητὸν ὄντα δεῖ φέρειν.

ib. Lepsieus) Apollo, sic à tegendis oraculis dictus. is curauerat, vt in Prolegomenis diximus, ne fides Cassandræ vaticinanti haberetur. Itaque in tragœdia quadam ait:

ἄκραντα γάρ μ' ἔθηκε θεσπίζειν θεός,
καὶ πρὸς παθόντων κἀν κακοῖσι κειμένων
σοφὴ κέκλημαι, πρὶν παθεῖν δὲ μαίνομαι.

ib. Faciet autem.] Oracula mea, inquit, quamuis nunc contemnantur, effectum tamen suum tandem consequentur. Similiter apud Aeschylum ait,

τὸ μέλλον ἥξει. καὶ σύ μιν τάχ' ἂν παρὼν
ἄγαν γ' ἀληθόμαντιν οἰκτείρας ἐρεῖς.

ib. Hirundinem.) me, cuius verba tum demum cum euentu coniuncta, fidem apud homines merebuntur. Atque hactenus Cassandræ verba fideliter à Nuncio relata sunt. sequuntur ipsius Nuncij ad Priamum verba.

ib. Claria.] Ex Asiæ vrbe, Clarij Apollinis oraculo celebri. Mimallones vocantur Bacchæ furibundæ. Melancræra dicebatur Sibylla Cumæa teste Aristot. Phiceum monstrum dicit Sphingem, quam Bœoti φίκα, vnde mons in quo versabatur, Phiceus dictus. Cassandram igitur obscuram & intricatam, rectè cum Baccha, Sibylla, Sphinge comparat.

211. *Phœbadis.*) Ouidius:

Serua Mycenæo est Phœbas amata duci.

ib. Deus.] Tibullus:

Hæc Deus in melius crudelia somnia uertat.

Bebryces Troiani sunt, vt dictum est.

EPITOME CASSANDRÆ GRAECOLATINA, VERSIBVS ANACREONTIIS CONSCRIPTA PER GVL. CANTERVM VLTR.

ΑΙ αἶ πάλαινα πάτρα·
πρόσθεν μὲν ἡρακλῆος
θοαῖς πραθεῖσα πρὸ ὁλκαῖς.
λεύσσω δὲ δεύτερόν νυν
πυρουμένην σε τλῆμον.
στένω στένω σε, πάτρα,
τάφους τε δαρδανείους.
λεύσσω θέοντα γνωτὸν
ἐς ἁρπαγμὸν κυνώδη.
καὶ δή σ᾽, ἀδελφέ, ταύτης
πρὸ τᾶς ἄγρας στερήσει.
κλαίων δὲ πάτρην ἵξῃ,
ψυχρὸν φέρων ἄγαλμα.
βύκταισιν αὖθις ἶφιν
θύσουσι τὴν μυκηνάδα
οἱ νηλέες πελασγοί.
τοῖς δευτέροις δὲ δόντες
ὅρκοις, πλέουσι δεῦρο.
ἤδη βλέπει ζέουσαν
πρύμναις θέτιν παλαίμων.
καὶ δὴ στένει μύριννα,
προάκτιοί τε θῖνες.
καὶ δὴ μαμερτὸς αἴθει
αἶαν, γόος τ᾽ ἐν ὠσὶ
ἰνδάλλεται γυναικῶν.

HEv heu paterna terra:
Olī quidē Herculana
Cōbusta classeprimū:
Nunc te misella, rursum,
Igni perire cerno.
Te, Troia, desleo, te,
Et Dardani sepulcrum.
Excurrit, ecce, frater
Ad feminæ rapinam.
Verum tibi ista præda,
O frater, auferetur,
Et flens domum redibis
Cum frigida figura.
At milites Pelasgi
Vento ducis puellam
Mactare destinabant,
Fœdúsque duplicantes,
Huc deinde nauigabunt.
Quin iam videt Palæmon
Mare æstuans carinis:
Quin iam gemit Myrinna,
Campíque littorales,
Vastátque iam ferus Mars
Terram, mihíque planctus
Aures ferit molestus.

ἐκεῖνο πῆμα δάψει
ἐμὲ πλεῖστον, εὖτ᾽ ἐμεῖο,
Ἀχιλεύς, κτενεῖ ἀδελφόν.
καὶ, Τρώϊλε, στένω σε,
ὃν ὠυτὸς αὖ φονεύσει.
καὶ σὸν, τάλαινα, πότμον,
μῆτερ φίλη, στενάζω,
ἣν χερμάδες Πελασγῶν
κρύψουσι λοιδοροῦσαν.
προσδέξεται δ᾽ ἀδελφὴν
κόνις πικρὰς χανοῦσα.
Πολυξένην δ᾽ ἄρ᾽ ἶνις
ἀχιλλέως θυηλαῖς
γαμηλίοις πελάσσει,
πηγὸν κτανὼν ποδάρκην.
βίαν δὲ πείσομαι 'γὼ,
ταύτης θ᾽ ἕκατι λώβης
πολλοῖς κάκιστα πολλὰ
Βουδεία τληπὰ δώσει.
αἴλυτα γὰρ τὸ πρῶτον
οἴσει τὸ κῦμα, φάγρον
σαρούμενον θαλάττῃ.
ἀμύντορος δὲ κρύψει
υἱὸν πάγουρον ἠὼν.
νάπαι δὲ κερκαφεῖαι
κάλχαντα καὶ δύ᾽ ἄλλω,
ὡς πύραμος δύ᾽ ἄλλω.
ἕξουσι πέντε κύπρον.
αἰτωλὸς ἀργυρίππην
δομήσεται ἡμόριον
σωθεὶς διὰ τροπαίας.
γυμνασίας δὲ νήσους

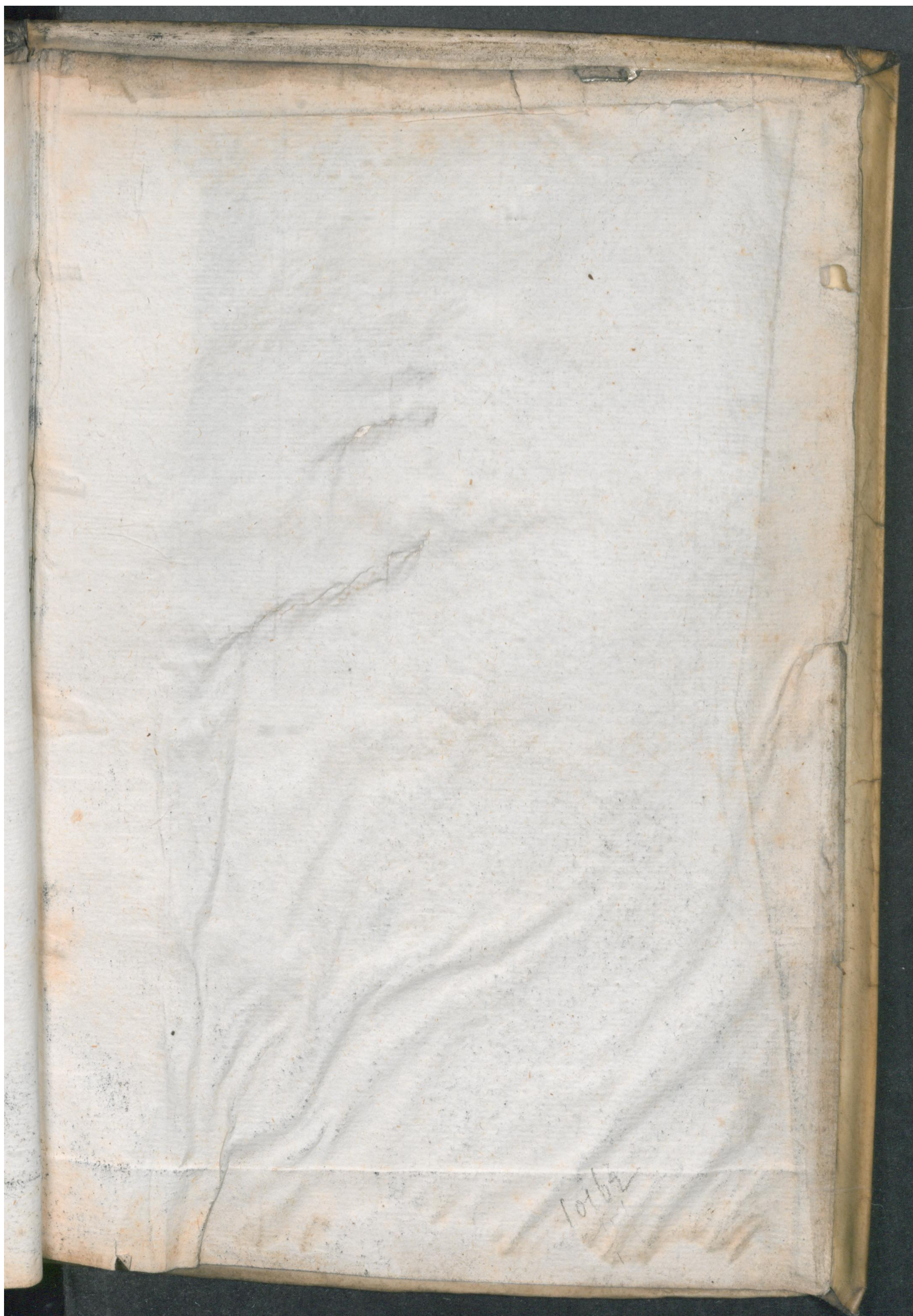
Hoc plurimum grauabit
Me, cùm ferox Achilles
Fratrem remittet orco.
Sic Troilum quoque idem,
Quod defleo, necabit.
Quin & tuam dolebo,
O mater alma, sortem,
Quam gens Pelasga saxis
Teget, canem disertam.
At te, soror, dehiscens
Tellus vorabit ima,
Polyxenámque Achille
Satus feroce ducet
Ad nuptias cruentas.
Patrem quoque ille perdet.
At vis mihi inferetur,
Factíque talis ergo
Multis ferenda multa
Budea virgo mittet.
Aiax enim scelestus
In fluctibus marinis
Iactatus interibit.
Amyntorísque natum
Phagrum recondet Eon,
Saltúsque Cercaphi, tres
Aetate grandiores,
Duósque Pyrami fons.
Quinq; in Cypro manebũt.
Aetolus Argyrippam
Fundabit, à Trophæa
Vitam recens adeptus.
Gymnesias marinas

πλεύσουσιν ἅμα βοιωτοί.	Boeotus aduehetur.
ὀδυσσέως δ' ἑταίρους	Vlyſsis autem amicos
ἀγρεύσεται περιπλάζας	Captabit ater orcus,
ᾅδης, λιπὼν ἓν αὐτῷ,	Ipſo tamen relicto,
ὃν πολλὰ δὴ παθόντα	Quem deinde multa paſſum
ἕος κέλωρ φονεύσει.	Occidet eius infans.
ἀγαμέμνονος δ' ὅμαιμος	At regis ipſe frater
πάμπολλα τὴν δάμαρτα	Sociam tori iugalis
πλανήσεται ματεύων.	Errabit vſque quærens.
ἄλλους δὲ τρεῖς λιβυστὴν	Tres vnda vaſta voluet
ῥίψει βορρᾶς ἐς αἶαν.	Ad littus Africanum.
οἰνωτρίαν δὲ γαῖαν	At torris aſper hoſtis
φίλου δ' φονεὺς προσήκων,	In Italam profectus
καὶ λινδίων στρατηγοῖς	Terram, laboris ergo
βοηδρομῶν, θανεῖται.	Sortem feret cruentam.
ἐπειὸς ἀμφὶ κίειν	Equinus architectus
προσνάσσεται ὁ τέκτων.	Ciris colet fluenta,
σικανίαν δὲ πολλοί,	Sicaniámque multi,
ἄλλοι δὲ σῖριν ἀμφί,	Siriſque flumen altum,
τυλλησίους δὲ πρῶνας	Tulleſióſque colles,
ἄλλοι, τέρειναν ἄλλοι	Et Italam Terinam,
(νιρεῖ δὲ καὶ θόαντι	Et inſulam Melitam.
κρᾶθις συνοίκος ἔσται)	Sed Nireo & Thoanti
πολλοὶ δὲ καὶ μελίτην.	Tum Crathis accoletur.
παππωοκτόνος δ' ὀθρωνὸν	Elpenor autem Othronũ &
κἤπειρον αὖτις ἥξει.	Epirum abibit olim.
ὁ δ' οἶος αὐσονείοις	Sed Italis ſepulcris
τεθάψεται τάφοισι,	Condetur ille, morbos
νόσων τ' ἰατρὸς ἔσται.	Oraculis repellens.
τήμψαν δὲ ναυβόλειοι	At Nauboli Temeſſam
ἥξουσιν ἅμα ἑταῖροι	Satellites ſubibunt
(σηταῖαν ἐν πέτραισι	(Setæa, te dolenda

μέμνει μόρος δυσαίων)	Ad saxa mors manebit)
οἱ δ' αὖ πόλιν Λάμητον.	Quidam oppidum Lameti,
καὶ ταῦτα πάντ' ἄνοσοι	Et hæc quidem Pelasgis
πλήσσουσιν οἱ Πελασγοί.	Instant foris ferenda.
οὐδ' οἳ ς πάτραν μολόντες	Quin nec domum recepti
κύρσουσι τῶν κρατίστων.	Meliora sortientur.
ὁ γὰρ μέσον σκεπάρνῳ	Namque huic caput securi
κόρσην τυπεὶς, πεσεῖται,	Findetur olim acuta.
κἄγωγε δὴ σὺν αὐτῷ.	Communis ista erit mors.
καὶ μὴν τὸ πᾶν ὁμοίως	Paríque clade Cretæ
ἀνάστατος στρατηγοῦ	Gortyniíque regis
τοῦ κρῆτος οἶκος ἔσται.	Domus alta destruetur.
Λοκροὶ δὲ παρθένους ἃς	Locri tamen puellas
πέμψουσιν ὡς Ἀθηνᾶν	Mittent suas Mineruæ
ἐς Ἴλιον στένοντες.	Ad Ilium gementes.
σὺ δ' αὖ ἐπωπὶς ἔσσῃ,	At tu, parens, triformis
μῆτερ, θεᾶς τριμόρφου.	Brimus eris ministra.
ὀστᾶ δ' ἐμοῦ ξυναίμου	Tum fratris ossa nostri
ἄξουσ' ἐς ἄστυ Θήβης.	Ferentur vsque Thebas.
κλέος δ' ἐμῆς γενέθλης	In posteris auorum
αὔξουσιν ἄμναμοί μου,	Crescet decus meorum,
σκύμνοι διπλοῖ λέοντες.	Leunculis duobus.
τοιαῦτα πυργοπόρθοι	Hæc Ilii cruentis
μηνίουσι πάντα πάσχειν.	Sunt pestibus ferenda.
πόθεν δὲ ταῦθ' ὑπῆρχε;	At causa quæ sit horum?
τὸ πρῶτον κόρην βοῶπιν	Phœnix bouem puellam
σαράπλιοι ὑφεῖλκον.	Abduxit in carina.
κούρητες αὖθις ἄλλην,	Aliam statim rapit Cres,
τεῦκρόν τε καὶ σκάμανδρον	Teucro simul, Scamandro
πέμψαντες, ἡρακλῆι τε.	Misso, Trinoctióque.
Θρήκη περαθεῖσ' ἀφῆκεν	Thraces repentè cæsi
τριέσπερον λέοντα.	Tyrinthium vocarunt.

τυρσηνὸς αὖτις αἶας | Tyrrhenus inde terram
οἰνωτρείας κράτησεν. | Oenotriam tenebat.
πάρις δὲ λοίσθος αὖθον | Sed vltimus fauillas
πῦρ μοῦνος ἐξεγείρει. | Paris reſuſcitabit.
ἥξει γὰρ ἀτρέως παῖς, | Exiſtet hinc Mycenis
κόδρου κέλωρ, ὀρέστης, | Regnans, itémque Ore ſtes,
λακμόνιοι τέταρτοι. | Neleus, itémque Dores.
ἥξει μίδας μετ' αὐτοὺς | Midas ſequetur iſtos,
ξέρξης τε πρὸς πελασγούς. | Xerxéſque contra Achiuos:
ἕως ἄναξ μακηδὼν | Donec ſatus Philippo
ἀμφοῖν μέγας κρατήσῃ, | Vtroſque ſubiuget rex,
παρ' οὗγε συγγενής μου | Cum quo meus propinquus
διαλλαγῶν κυρήσει. | In fœdus ibit olim.
μάτην δὲ ταῦτα βάζω. | Loquor ſed iſta fruſtra.
πίστιν μ' ἀφεῖλ' ἀπόλλων. | Fidem Deus negauit.
θήσει δὲ ταῦτ' ἀληθῆ. | Sed facta ſubſequentur.
τοῦτ' αὖ μαθόντες ἄλλοι, | Quod poſteri videntes,
τὴν φοιβόληπτον αἰεὶ | Ad aſtra laude tollent
χελιδὸν' αἰνέσουσιν. | Hirundinem canoram.

10162